

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Ευλ

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

Ν Ο Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

120
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΗΣ Τῆ ΕΓΓΡΑΦῆ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

Β Ε Ν Ε Τ Ι Α
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο Φ Ο Ι Ν Ι Σ
1889-

4597

M H N

N O E M B P I O Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, Κοσμά
καὶ Δαμιανῶ.

Εἰ βούλει ἑορτάσαι τοὺς Ἀγίους τούτους, ἔρα τὴν ἑορτά-
σμεν αὐτῶν καὶ πλήρη Ἀκολουθίαν εἰς τὴν Α΄ τοῦ
Ἰουλίου.

ΕἰΣ ΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων
τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι. Αὐτόμελον.

Ο Ἦλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα,
θησαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐ-
θησαύρισαν· δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι,
τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα· χρυσόν, ἢ ἄργυρον,
εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο· ἀνθρώποις τε καὶ
κτῆνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν· ἵνα δια-
πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῶ, ἐν παρρη-
σία πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Υ Ἦλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθερομένην,
οὐρανοπολίται δέ, ἐν σαρκὶ ὡς Ἄγγελοι
ἐχρημάτισαν, ἢ ὁμόφρων σύσκητος, ξυνωρὶς
ὁμότροπος, τῶν Ἀγίων καὶ ὁμόφυχος. Διὸ
τοῖς κάμνουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν,
ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς
χρηζουσιν· οὓς ἐν ἑτησίοις, ὑμνήσωμεν ἀξίως
ἑορταῖς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ο Ἦλην εἰσοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα,
δυὰς ἢ αἰοίδιμος, Κοσμάς καὶ Δαμιανὸς

οἱ θεόφρονες, ὡς κρονοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς
νάματα, ζωφόρου τῶν ἰάσεων· ὧν καὶ τὰ λεί-
ψανα, παῖθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσι· καὶ μόνα
τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι·
πάντων τῶν προσφύγων, σωτήριοι τελῶντες, τῷ
Χριστῶ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Α τελευτήτος ὑπάρχει τῶν Ἀγίων ἡ χάρις,
ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο· ἔθεν αὐ-
τῶν, καὶ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διη-
νεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν· ὧν καὶ τὰ ὀ-
νόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβωάμενα, τῶν ἀ-
νιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι· δι' ὧν Κύ-
ριε καὶ ἡμᾶς τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος, πα-
θῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιλόνητος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Γνώμη ὀλισθήσας τε, καὶ δουλωθεὶς τῷ τυ-
ράννῳ, ἀπάτη Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερ-
θαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σε, καὶ θερμὴν δέη-
σιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος.
Διό με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων,
καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπι-
θέσεων, ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ προσκυνῶ
καὶ ἀνυμνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν
ἀιμακάριστον. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν,
τὴν σὴν διεληλύθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε
ἔβλεψας, τὸν ἐκ σὺ λάμπσαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ,
ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῶ ὑψούμενον,
ὄξος καὶ χολῆν ποτιζόμενον, πλευράν δέ ὀρυτ-
τόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἠλούμενον· καὶ

ὄδυρομένη, ὠλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· Τί τῆτο
Τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Η πηγή τῶν ἰαμάτων, ἓνα καὶ μόνον ἐθε-
ράπευε τοῦ ἔτους· ἡ σκηνή τῶν Ἀναρ-
γύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσούν-
των· ἀνευδής γὰρ ὑπάρχει καὶ ἀδαπάνητος,
ὁ πλοῦτος τῶν Ἀγίων. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις
Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῆ.

Πόθῳ θείῳ καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρα-
κτικῶς πολιτευσάμενοι, ταῖς σωτηρίους
ὁδοὺς διηνύσατε. Ὅθεν τὸν καθαρὸν τῆς ψυχῆς
ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως
ἀπέστητε. Πνεύματι δὲ θείῳ χρυσωθέντες, ἀ-
χρύσως ταῖς ἰάσεις, τοῖς νοσήσι παρέχετε, δυαῖς
ἱερά, φωταυγῆς ξυνωρῖς, πεφωτισμένων θείῳ
ζευγος Ἀναργυροί, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις ἐπι-
σκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ταῖς
νόσους, ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Μεγάλων ἀξιοθέντες δωρεῶν πανεύφημοι,
ἐν ταπεινότητι βίου ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύ-
σασθε· καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεῶν τῶν
νοσούντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὠφθητε Ἀγγέλων
συνόμιλοι. Κοσμά σὺν τῷ Δαμιανῷ τῷ σοφῷ,
ἀδελφοὶ τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς
εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὸν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑ-
μῖν Ἅγιοι Ἀναργυροί, θαυματουργεῖτε
ἐν κόσμῳ, ἀσθενῶντας θεραπεύοντες· καὶ γὰρ
τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγή ὑπάρχει ἀνεξάντλητος·
ἀντλουμένη δὲ μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ χρο-
μένη περισσεύεται· καθ' ἐκάστην κενωμένη καὶ
πληθυνομένη, πᾶσι χορηγῆσα καὶ μὴ λειπομένη·
καὶ οἱ ἀρῶμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη
διαμένει ἀδαπάνητος. Τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν;
θεράποντας ἰατροῦς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων,
ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεῶν ἰωμένους ἅ-
παντας, εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τῷ Σωτῆ-
ρος Χριστῆ, τῆ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλα-
στήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἰκε-
τεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν Ἀναρ-
γύρων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι ταῖς
ψυχῆς ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά
σε ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἀγνή, καὶ
Μήτηρ σου ὀρώσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ
σπλάγχνα Σῶτερ ἐπιτρώσκειτο.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Αγιοὶ Ἀναργυροὶ καὶ θαυματουργοί, ἐπι-
σκέψασθε ταῖς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεῶν
ἐλάβετε, δωρεῶν δότε ἡμῖν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τῆ Ψαλτηρίας,
ἀναγινώσκομεν ἓνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχοι,
καὶ τοὺς δύο παρόντας τῶν Ἀγίων.

Κανὼν πρῶτος οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἦμοις γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀναργύρους.

Ἡοίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ἄσωμεν πάντες λαοί.

Υπὸ τῆς χάριτος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ἡ
δυαῖς ἡ θαυμαστή καὶ σεβάσμιος, φωτι-
ζομένη πᾶσιν ἰάματα, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς
παρέχει ἀεννάως, ἀναβλυστάνουσα.

Μυσταγωγούμενοι, τοῖς ζωηφόροις λόγοις,
ὡς φωστῆρες, ἐν κόσμῳ ἐξέλαμψαν, τὴν
τῶν παθῶν ὀμίχλην, εὐκόλως διασκεδαζόντες,
τῇ ζέσει τῆς πίστεως, οἱ Παμμακάριστοι.

Νόμῳ πειθόμενοι, τῷ τοῦ Σωτῆρος πᾶσαν,
ἡδυπάθειαν σαρκὸς μὲν ἀπέθεντο, ταῖς
ἀρεταῖς ψυχᾶς δὲ, φανότατα καταλαμπρύναν-
τες, ἐν κόσμῳ διέπρεψαν, οἱ Ἀξιόγαστοι.

Θεοτοκίον.

Ολον τὸν ἄνθρωπον, ἐν σῆ γαστρὶ σκηνώ-
σας, Θεομήτορ ἀπορρήτως ἐμφιάσατο, ὁ
ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας, Υἱὸς ἀχρόνως, ὁ ὑπέρ-
θεος· αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν δεύτερος, ἔχων Ἀκροστιχίδα τὴν δε-

δυαῖς με σώζοις τῶν σοφῶν Ἀναργύρων. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Δυαῖς φωτοειδῆς, τῶν σοφῶν Ἀναργύρων,
Τριάδι τῇ σεπτῇ, σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς,
παρεστῶσα ἰκέτευε, μνήμην σου τὴν φωτοφό-
ρον, τοὺς τελῶντας φωτίσθαι, ταῖς τοῦ Πνεύ-
ματος θείαις λαμπρότησιν.

Υπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων δεικνῦν-
τες ταῖς αὐλοῦς ἀστραπαῖς, τοῦ Πνεύμα-
τος σοφοί, ὑπεδέξασθε Ἅγιοι· ὅθεν σκότος νο-
σημάτων, διαλύετε πάντοτε, ἐπισκέψαι θείαις
Ἀναργυροί.

Αΰστακτον ψυχῆς, κεκτημένοι τὸ ὄμμα, πρὸς ἐκπλήρωσιν Θεοῦ, τῶν θείων ἐντολῶν, τοὺς ὑπνούντας νοσημασιν, ἐνδοξοὶ πρὸς εὐρωστίαν, διϋπνίζετε χάριτι, συμπαθεῖς Θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Σωτήρα καὶ Θεόν, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, ἐσωμάτωσας Ἄγνη, τὸν δείξαντα ἡμῖν, Ἰατροὺς τῶν παθῶν ἡμῶν, ἄχραντε σωτηριώδεις, καὶ θερμοὺς ἀντιλήπτορας, τοὺς σεπτοὺς Ἀναργύρους ἐν Πνεύματι.

Ὡδὴ γ΄. Στερέωσόν με Χριστέ.

Ιάσεων τὰς πηγὰς, τῶν δωρεῶν τε τῶν θείων τοὺς ὀχετοὺς, τοῦ αὐλοῦ φωτὸς τὰ λαμπρότατα, δοχεῖα ἅπαντες ἀξίως ὑμνήσωμεν.

Σωμάτων τε καὶ ψυχῶν, ὡς ἰατροῦντες πάνθῃ τὰς ἀρρώστιας, τῶν προσιόντων ὑμῖν Ἐκκεντράσιοι, προθύμως νῦν, ὡς εὐεργέται θεραπεύετε.

Γονίμοις ἐν ἀρεταῖς, κατακοσμημένοι πᾶσαν τὴν φθειρομένην, τρυφήν τοῦ βίου σαφῶς ἀπεκρούσαντο, τῷ θείῳ καλλεῖ ἀνενδότως ἀτενίζοντες.

Θεοτοκίον.

Εἴδει τῷ καθ' ἡμᾶς, ὁ πρὶν ἀνειδεὸς ὦφθη Θεογεννητορ, συνεισδραμούσης σαρκὶ τῆς Θεότητος, ἐν μήτρᾳ σὺ τῆς παναγίας Θεόνυμφε.

Κανὼν δεῦτερος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Μύρων εὐῶδες, ἰαμάτων ὁ θείος ναὸς ὑμῶν, ἀναβλύζων ἱερῶς, ταῖς ἐπομβρίαις τῆ Πνεύματος, πάθη δυσωδέστατα, ἐκπλύνει πάντοτε.

Επουρανίαις, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενοι πάντοτε, τὴν σκηνὴν ὑμῶν αἰεὶ, πηγὴν ἰάσεων Ἄγιοι, χάριτι δεικνύετε, τοῦ Παντοκράτορος.

Σαρκὸς τὰ πάθη, ἐγκρατείας κημῶ χαλινώσαντες, τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγάς, πλουσιωτάτως ἐδέξασθε· ὅθεν ταῖς ἰάσεσι, κόσμον πλουτίζετε.

Θεοτοκίον.

Ωραιοτάτην, ἐν γυναιξί σε Θεὸς ἐξελέξατο, καὶ ἐκ σῆ σωματικῶς, Ἄγνη τεχθῆναι εὐδόκησεν, ὁ ἀναπαυόμενος, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῆ.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• **Κ**αυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν
• Ἄγιος, πλήν σου φιλόνητο.

Καθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Οὐρανόθεν θαυμαίων τὴν δωρεὸν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θερα-

πεύετε, ἀεννάως τὰ πάθη· ἐν ὑμῖν γὰρ ὦφθη, ἡ χάρις τῆ Πνεύματος, χορηγῶσα θείων, ἰάσεων δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρῳ φρονήματι. Θεοφόροι Ἀνάργυροι πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Ὁμοιον.

Γαμάτων δοτῆρες θαυματουργοί, καὶ θαυμαίων λαμπτήρες φωταγωγοί, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τῆ Πνεύματος χάριτι· τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θαλπέτε· ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν. Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Βασιλίσσαν πάντες δεῦτε πιστοὶ, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, φωναῖς μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν· Ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένε πανύμνητε, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβείαις σου· ἔχεις γὰρ ὡς Μητέρα, τοῦ Θεοῦ παρρησίαν, οἰκτεῖρην βραβεύειν τε, νοσημάτων τὴν ἴασιν· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνούσι, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡς ἑώρα κρεμάμενον ἡ Ἄγνη, τὰ σπλάγχνα ἐκόπτετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Οἱμοὶ! φῶς τοῦ κόσμου, Θεέ μου καὶ Κύριε, τίνος χάριν ταῦτα, ἐκὼν νῦν ὑφίσταται; θέλων πάντως σῶσαι, γηγενεῖς καὶ πρὸς θείαν, ζωὴν μετοικίσασθαι, τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα σου. Μεγαλύνω τὰ πάθη σου· αὐτὰ, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ὑπήνεγκας, ταῖς τῶν ἀπάντων ὀδύνας, ταῖς σαῖς ἐξιώμενος.

Ὡδὴ δ΄. Κατενόησα Παντοδύναμε.

Ρῆσει θείᾳ σαφῶς ἐπόμενοι, οὐ χρυσοῦ λαμπηδόνας, οὐδὲ ἀργυρίου Θεοῖο ἐκτήσασθε· Ἀπαρπάπτοντες θείοις θαύμασιν, οἱ Ἀνάργυροι πάντας, εὐεργετήσι χάριν βραβεύοντες.

Ιατροὶ σοφοὶ ἀνεδείχθητε, τῶν παθῶν ταῖς ὀδύνας, ἀλεξικάκους χεῖρας προσάγοντες.

Θεοτοκίον.

Ρᾶπιζέσθωσαν νῦν τὰ πρόσωπα, τῶν μὴ σέ Θεοτόκον ὀμολογηντων, πάντα θερα-

Κανὼν δεύτερος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ζωηφόροις ἐνεργείαις, ὀλικάϊς ἐπιδόσεσι, τὰ θανατηφόρα, πάθη τῶν βροτῶν θεραπεύετε, φωτοειδέσαστο στυλοὶ, πύργοι ἄσειστοι, τῆς ἀμπέλου, τῆς ἀληθινῆς θεῖα κλήματα.

Οἱ μαζοὶ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ τὸ γάλα προχέοντες, τὸ τῶν ἰαμάτων, οἱ πεφωτισμένοι Ἀνάργυροι, οἱ διατρέφοντες πάντας θεῖοις βρώμασιν, εὐφημείσθωσαν, χαρμονικοῖς μελωδήμασιν.

Ιατρῆιον ἀνεδείχθη, ὁ ναὸς ὑμῶν Ἅγιοι, τῶν χειμαζομένων, ἀκλυστος λιμὴν καὶ σωτήριος, ἐν ᾧ προστρέχοντες πάντες κομιζόμεθα, τὴν γαλήνην, καὶ τὴν τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας με Παρθένε, τῆς ἐν σοὶ καταξίωσον, ἡ τεκοῦσα Λόγον, μόνον ἀληθῶς συμπαρέστατον, τὸν συμπαθεῖς τῆς Ἁγίας ἀναδείξαντα, ἰατῆρας, καὶ θαυματουργοὺς ἐν τοῖς πέρασιν.

ᾠδὴ εἰ. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Ως κρηνοὶ θεορρύτοι, πηγάζετε πισοῖς, εὐεργεσίας ναίματα, τῆς ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος, θεραπεύοντες νόσους, Ἀνάργυροι ἔνδοξοι.

Τὴν πηγὴν τῆς χάριτος, Ἀνάργυροι σεπτοὶ, ἀναστομοῦντες ἅπασιν, εὐρωστίαν διανέμετε, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμῖν νῦν προστρέχουσιν.

Οἱ λαμπροὶ καὶ πάνσοφοι, ἀστέρες οἱ τὴν γῆν, προφανῶς οὐρανώσαντες, ἐν μιμήσει τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἀγγέλων ἀπαύστως, ἡμᾶς καταυγαζουσιν.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφνηας, τὸν πάντων Ποιητὴν τὸν τῷ Πατρὶ συνἀναρχον, συλλαβοῦσα Μητροπάρθενε, καὶ τεκοῦσα τῷ κόσμῳ, Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Κανὼν δεύτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ταῖς θεαῖς λαμπρότησι, σαφῶς καταστραπτόμενοι, πάντα περιέρχεσθε τὸν κόσμον, πάντας ἀνθρώπους καταφωτίζοντες, σκότος ἐκδιώκοντες παθῶν, δαίμονας ἐλαύνοντες, θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Ὡς δὺν φωτίζετε, φωστῆρες τὴν ὑψηλίον, πνευματοκινήτως θεοφόροι, πᾶσαν τὴν κτίσιν περιερχόμενοι, καὶ τοὺς ἐπὶ κλίνας ὀδυνῶν, προσεπισκεπτόμενοι, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενοι.

Προσοῦσιν τὴν ἴασιν, παθῶν καὶ ἀπολύτρωσιν, ἐπιχορηγοῦντες ἀναργύρως, πάντων προστάται, μέγιστοι ὤφθητε, πάντων βοηθοὶ

μετὰ θεόν, πάντων ἀντιλήπτορες, θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐκύησας, θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀχραντε Παρθένε θεοτόκε, τὴν τοὺς ἁγίους πανσόφους ἀναδείξασα, δίδων τοῦ κακίας σοφιστοῦ, πέπτωκε τὸ φρύαγμα, καὶ δεινὰ πανουργεύματα.

ᾠδὴ εἰ. Τὸν Προφήτην διέσωσας.

Σωτηρίους θεραπεύοντας, εὐεργέτας θεοφρονάς, Κοσμᾶν καὶ Δαμιανόν τοὺς θεῖους, προθύμως τιμήσωμεν.

Σωφροσύνην τηρήσαντες, καὶ φρονήσιν κοσμημένοι, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεῖοι, Χριστῷ συναγάλλονται.

Ομοφρόνως οἰκήσαντες, ὁμοψύχως ἀσκήσαντες, ὁμοῦ τὰς ἰάσεις βραβεύειν, ἡμῖν ἐπιστεύθητε.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἀπρόσιτον τέτοκας, μετὰ σώματος Πάναγνε, τὸ πάντα τὸν κόσμον φωτίζον, ἀγαθῆς τῆς θεότητος.

Κανὼν δεύτερος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Οὐ τέχνη, ἀνθρωπίνῃ ἐν θεῖα δὲ χάριτι, ἀποκαθαίρετε νόσους, τῶν ἀνθρώπων ἔνδοξοι· διὰ τοῦτο, κατὰ χρέος, εὐφημοῦντες ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Φιλία, πρὸς Χριστὸν θεοφόροι συνδύμενοι, πᾶσαν κακίαν δαιμόνων, διαλύετε θεῖα χάριτι· διὰ τοῦτο, τὴν ὑμῶν ἐκτελοῦμεν πανήγυριν.

Ὡς ὄντες, τῆς ἀμπέλου τῆς θεῖας βλαστήματα, οἶνον ἡμῖν ἰαμάτων, τοῖς ἐν κατηφεία τῶν νοσημάτων, κεραννῦντες, εὐφροσύνης πληροῦτε Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε, καθαρὸν ἀπειργάσατο Δέσποινα, ὁ καθαρῶτατος Λόγος, ὁ τὸν θεῖον οἶκον τῶν Ἀναργύρων, μεγαλύνων, ἐν σημείοις καὶ τέρασι πάντοτε.

Ὁ Εἶρμος.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρέυσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφάπλουτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἱατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι· ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλετε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν ἱατρῶν· τοῦ γὰρ ὕ-

ψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν· ὅθεν καί μοι, διηγήσεως χάριν δωδῶρηται, ὑμνήσαι ὡς Θεοφόρους, εὐαρέστους Θεοῦ καὶ Θεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας· ἀληθδόνων γὰρ πάντας λυτρῶνται, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Συναξάριον.

Μὴν Νοέμβριος, ἔχων ἡμέρας λ΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι., καὶ ἡ νύξ ὥρας ιδ΄.
Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, υἱῶν Θεοδότης τῆς ἐξ Ἀσίας.

Στίχοι.

Εἰ καὶ παρήκαν γῆν Ἀνάργυροι δύο,
Πληρῶσιν ὡς πρὶν, καὶ πάλιν γῆν θαυμαμάτων.

Πρώτη Ἀκέστορε φῶτε Νοεμβρίου ἔκπτατον ἔκ γῆς.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι εἴλοντο τὸ γένος ἐκ τῆς Ἀσιατικῆς γῆς, πατὴρ μὲν ὑπάρχωντες Ἕλληνας, μητὴρ δὲ Χριστιανῆς, τοῦνομα Θεοδότης· ἥτις χηρεῖαν ἐκ τοῦ ἀνδρός ὑποστάσα, καὶ ἀδείας εὐκαίρου λαβομένη, πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς τελείας αὐτοὺς ἐξεπαίδευσε. Πᾶσης δὲ ἐπιστήμης ἐν πείρᾳ γενόμενοι, ταῖς λοιπαῖς χაίρειν εἰπόντες, τὴν ἰατρειάν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἠσπάσαντο, θεραπεύοντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ οὐκ ἀνθρώποις μόνον ἐπικουροῦντες, ἀλλὰ καὶ κτήνεσιν. Ἀνάργυροι δὲ ἐκλήθησαν, διότι οὐδὲν παρά τινός τι λαβεῖν ἠνέσχοντο πώποτε, ἀλλὰ δωρεὰν καὶ ἀμισθὶ ἰατροῦντες διετέλουν. Οὕτως οὖν καλῶς τὸν ἑαυτῶν βίον διαπεράσαντες, ἐτελειώθησαν ἐν εὐρίῃ. Τὰ δὲ τίμια αὐτῶν λείψανα κατατέθησαν ἐν τόπῳ καλουμένῳ Φερισμῶν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Κυριαίνης καὶ Ἰουλιανῆς.

Στίχ. Καὶ Κυρίαίνα πρὸς τὸ πῦρ ἀποπνέει,
Πᾶσης πνοῆς τιμῶσα Κύριον μέγαν.

Τῷ πρὸς σὲ φίλτρῳ, Σῶτερ, ἐκκεκαυμένη,
Ἰουλιανῆ καῦσιν ἐκ πυρὸς φέρει.

Αὐταὶ ἤλθον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως· ὑπῆρχε δὲ ἡ μὲν Κυρίαίνα ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικῶν ἐπαρχίας, ἡ δὲ Ἰουλιανῆ ἐκ πόλεως Ῥώσου· καὶ συλληφθεῖσαι ὑπὸ Μαρκιανοῦ ἡγεμόνος, καὶ ἀναγκασθεῖσαι, οὐκ ἠρνήσαντο τὸν Χριστόν. Ὅθεν ἡ Κυρίαίνα ξυρᾶται τὴν κεφαλὴν, καὶ γυμνὴ ὑπὸ ἀτάκτων στρατιωτῶν τὴν πόλιν περιάγεται· καὶ ἀπαχθεῖσα ἐν τῇ πόλει Ῥώσῳ, μετὰ τῆς Ἁγίας Ἰουλιανῆς, τῷ πυρὶ παραδίδονται· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Καισαρίου, Δασίου, καὶ ἐτέρων πέντε.

Στίχ. Σὺν ἔξ συναθλοῖς, τῆς ἀληθείας φίλοις,
Τέμνουσι Καισάριον οἱ ψεύδους φίλοι.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι κατασχεθέντες ἐν Δαμασκῷ, καὶ διαφόροις βασάνοις ἐξετασθέντες, τέλος τὸν διὰ ξίφους δέχονται θάνατον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Ἰωάννου Ἐπισκόπου, καὶ Ἰακώβου Πρεσβυτέρου.

Στίχ. Σὺν Ἰακώβῳ τῷ Θύτῃ Χριστοῦ, ξίφος Ἰωάννης ἠνεγκεν ὁ Χριστοῦ Θύτης.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, τὸν τῆς πίστεως διδάσκοντες λόγον, καὶ ἀλείπται γινόμενοι πολλῶν πρὸς εὐσεβίαν· οἱ καὶ κρατηθέντες ὑπὸ τῶν τοῦ βασιλέως ὑπηρετῶν, καὶ ποικίλοις βασάνοις προσομιλήσαντες, ὑστερον διὰ ξίφους ἐτελειώθησαν, τῷ Κυρίῳ τὰ ἑαυτῶν παραθέμενοι πνεύματα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμηνιγγέλου.

Στίχ. Ἑρμηνιγγέλος ἐκπλυθεὶς βαφὴν πλάνης,
Σφαγὴν ὑποσᾶς, βράπτεται λύθρῳ κόχλῳ.

Οὗτος πατὴρ μὲν ἐφν Λιουβιγγίλου, Ῥηγὸς τῶν ἔσω Γότθων (*), Ἀρειανοῦ σὺν παντὶ τῷ ἔθνει τυγχάνοντος. Μυθεῖται δὲ τὸν ὀρθόδοξον λόγον παρὰ Λειάδρου τοῦ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐπισκόπου, καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ διὰ τὴν μεταβολὴν χαλιπύνατος, ποικίλας ἦν οὗτος ἐξ αὐτοῦ Σωπείας καὶ ὕβρεις δεχόμενος· καὶ κατ' ἐκάστην τούτων αὐτῷ προσαγομιένων, ἀκλινηὴς ἦν ὁ παῖς καὶ ἀκαταγωνιστος. Ὅθεν στερεῖται μὲν τῆς βασιλικῆς διαδοχῆς, χεῖρας τε καὶ πόδας δεομεθεῖς, εἰρκτῆ ζοφῶδει ἐγκλείεται.

Ἐφιστῆκε δὲ ἡ τῆ Πάσχα ἑορτῆ, καὶ τὸν αὐτὸν Ἱερέα ἀπόστειλας ὁ πατήρ, πείθειν ἐπιχειρεῖ, μετακαλέσασθαι δεῖναι τῶν μυστηρίων. Ὁ δὲ οὐκ ἐπέσθη, ἀλλὰ βδελυξάμενος αὐτὸν ἀπέπεμψεν. Ὅθεν προστάττει ὁ πατήρ αὐτοῦ, ἐν τῇ εἰρκτῇ, οὗ ἦν δεδωμένος, ἀποτμηθῆναι. Οὐ γενομένου, φθαίει καὶ μελωδίαι ἀσωμάτων Δυναμῶν μετὰ λαμπάδων περὶ τὸ σῶμα τοῦ μακαρίου Ἑρμηνιγγέλου καταπέμπονται. Καὶ τὸ ξένον τοῦ θαύματος τοὺς πιστοὺς εἰς εὐχαριστίαν ἐκίνησε, τὸν δὲ σφαγία κατέπληττε, καὶ συνειτάττει, καὶ μεταμείεσθαι, ἐπὶ τῷ μιάσματι ἐβιάζετο.

Οὐ πολὺς ὁ χρόνος, καὶ νόσος ἐπελθοῦσα, πολλοὺς ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλαυεν. Ὅθεν ὁ Λιουβιγγίλος καλεῖ Λειάδρον τὸν τῆς εὐσεβείας Ἐπίσκοπον· καὶ τὸν νεώτερον παῖδα Ῥεχχάρεδον Βασιλεία ἀναγορεύσας, ἀξιοῖ τοῖς ἴσοις τελείσαι τὸν παῖδα, οἷς καὶ τὸν Μάρτυρα Ἑρμηνιγγέλου προτελέσατο. Καὶ ταῦτα εἰπὼν θνήσκει. Ῥεχχάρεδος δὲ τῆς ὀρθοδοξίας τὰ σπέρματα δεξάμενος, συνορθοδοξεῖν καὶ τὸ ὑπῆκουον ἐποιεῖ. Καὶ σκόπει μοι Θεοῦ πρόνοιαν· Ἑρμηνιγγέλου συγχωρεῖ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας σφαγῆναι, καὶ ἅπαν τὸ γένος τῆ ὀρθοδόξῳ πίστει προστίθεται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβεΐαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν.

Ὅλοι Θεοῦ θεοφρόνως ὠφθητε, ὅλοι Θεοῦ χωρητικοί· τὸν γὰρ κόσμον διὰ Θεόν, πάντα κατελίπετε, ἔχνεσιν ἐπόμενοι, τοῖς τοῦ Σωτῆρος Πανένδοξοι, θεοπρεπῶς, τὸν τῶν Πατέρων Θεὸν καταγεραίροντες.

(*) Οἱ τινες καὶ Οὐίσιγότθοι, ἢ Βισιγότθοι, ὁ ἔστο Δουτικοὶ Γότθοι, ἐκαλοῦντο.

Υπερφυῶς, Ἴατροὶ πανάριστοι, τῶν ἀσθενούντων τὰς πληγαῖς, χειρουργίαις ταῖς μυστικαῖς, πάσας θεραπεύετε, φάρμακα σωτήρια, ἐκ θησαυρῶν ἀρυόμενοι, τῶν θεικῶν, ἀνυμνοῦντες Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Στέφει τῆς σῆς, βασιλείας Δέσποτα, καὶ διαδήματι λαμπρῷ, κατεκόσμησας εὐπρεπῶς τοὺς ὑπερποθήσαντας, κάλλος τὸ ἀμήχανον, Χριστέ τῆς σῆς ὠραιότητος, καὶ τοῖς πιστοῖς, εὐεργέται κοινούς τούτους ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον.

Ανατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους Πάναγνε, φανερωθείσης ἐπὶ γῆς, ἀνεδείχθης πανευπρεπῆς, πύλη καὶ ὀλόφωτος, κόσμον καταυγάζουσα, μαρμαρυγαῖς καθαρότητος, καὶ τοῖς πιστοῖς, λαμπηδάνας αἰεὶ θαυμαμάτων πέμπουσα.

Κανὼν δεύτερος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Αναστομοῦντες, τὴν πηγὴν τὴν θεόσδοτον Ἁγιοι, πᾶσι ποταμούς ἐκβλύζετε καθαρῶν, ἰαμάτων ἀποπλύνοντες, παθῶν μιάσματα, καὶ δαιμόνων κακίαν ὀλέθριον.

Νευρωμένη, τῇ ῥωστικῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, ῥῶσιν ἀσθενοῦσι πάντοτε χορηγεῖ, ἡ δυὰς τῶν Ἀναργύρων σου, ἡ ἀξίεπαινος, Λόγε Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Αγιος μόνος, εἶ ὁ δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου· κόσμον δι' αὐτῶν λυτροῦσαι γὰρ τῶν δεινῶν, καὶ φωτίζεις τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ράβδος ἐκ ρίζης, Ἰεσσαὶ σὺ ἀνεβλάστησας, ἄνθος, τὸν Χριστὸν βλαστήσασα Μαριάμ, τὸν ὡς ἄνθεσι τοῖς θαύμασι, καθωραΐσαντα, τοὺς αὐτοὺς Ἀναργύρους θεραπεύοντα.

ᾠδὴ ε'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Νεκρωθέντες κόσμου τοῖς τερπνοῖς, καὶ τῆς φιλαργυρίας, τὴν νόσον ἀποτεμόντες, ὠνομάσθητε σοφοί, τοῖς πᾶσιν Ἀναργυροὶ, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αιωνίου μέτοχοι ζωῆς, γεγονάτε προδηλῶς· ζωῆς γὰρ τῆς φθειρομένης, κατελίπετε τερπνά, συμφώνως κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρῦσαι πάντας Δέσποτα Χριστέ, δεινῶν ἀρῶσθημάτων, πρεσβείαις τῶν Ἀναργύρων, καὶ ἀξίωσον αἰεὶ, συμφώνως κραυγάζειν σοι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Γεγηθότες πάντες οἱ πιστοί, καὶ χάριτι ῥωσθέντες οἱ τόκῳ λελυτρωμένοι, Μητροπάρθενε τῷ σῶ, ἀπαύστως κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Χειρὰς ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Γυμνοὶ πάσης ὠφθητε ἐχθροῦ, κακίας Ἁγιοι, τῷ θείῳ Πνεύματι, ὑμῖν γεγόμενοι ἔνδυμα, σωτηρίας καὶ ἀφέσεως, καταστολῆ καὶ τῶν δεινῶν, ἀπαλλοτριώσις τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Υἰοὶ κατὰ μέθεξιν Θεοῦ, Δαμιανέ, καὶ Κοσμᾶ, πίστει γεγόμενοι, πατρῶον κληρὸν νῦν εὐρατε, τὴν οὐράνιον ἀπόλαυσιν, καὶ τῶν θαυμαμάτων τὴν φαιδραίν, ὄντως ἐνέργειαν, καὶ βεῶτε· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ράσις ὑμῶν θεουργικαῖς, τὸν ῥύπον πλύνετε, τὸν ψυχικὸν ἡμῶν, καὶ τὰ ἐπώδυνα Ἁγιοι, φυγαδεύσατε νοσήματα, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς ὁρμαῖς ἀποδιώξατε, ὡς ἰατῆρες ἡμῶν συμπαθέστατοι.

Ως κρίνα ὡς ἄνθη νοητὰ, ὡς ῥόδα Πνεύματι, ὠραϊζόμενοι, ἡμῖν ἐδείχθητε Ἁγιοι, εὐωδία ἀποπέμποντες, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἀποδιώκοντες, τῶν βοῶντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται ὁ θάνατος ἐν σοὶ· ζῶν γὰρ ἔτεκες, τὴν ἐνυπόστατον, Χριστὸν τὸν Κύριον Ἀχραντε, τὸν προστάτας τῆς ζωῆς ἡμῶν, τοὺς Ἀναργύρους ἰατροὺς, βοῶντας δείξαντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ειρὰς ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα.

Υμνοὶς τὴν σοφὴν δυάδα, τῆ φωτὸς τῆ νοητοῦ ἀπαστράπτουσαν αἴγλην, καὶ φωτισμοῦ τοῖς πᾶσι μεταδιδούσαν, ἀπαύστως μακαρίσωμεν.

Ρώμην ψυχικῆς ὑγείας, ἐμποιοῦντες τοῖς πῖσοις, καὶ σωμάτων ἰᾶσθαι, πεπιστευμένοι, πάθη οἷα σωτήρες, ἀξίως ἀνυμνεῖσθε αἰεὶ.

Οἱ θεοφεγγεῖς φωστῆρες, νοητῶς τὸν οὐρανόν, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, φωτοδοσίας χύσει νῦν δαδουχοῦντες ἀπαύστως καταυγάζουσιν.

Υπό τῆς σεπτῆς Τριάδος, ἡ Θεόκλητος δυαῖς, σθενεμένη προχέει, τῶν ἰαμάτων πᾶσι ταῖς χορηγίας, τοῖς πόθῳ μακαρίζουσιν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ φωτὸς νεφέλην, καὶ ἀγίαν κιβωτόν, τὴν ὀλόφωτον πύλην, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου ὡς Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Κανὼν δεύτερος. Εὐᾶ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν φησιν· ἀλλ' ἢ μόνον τὸ εἰκίζεσθαι, νῦν ἀδελφῆς ἐν ὁμοιοῖα, εἰς τόπους φωταυγεῖς, εἰς σκηνώματα οὐράνια, εἰς δόξαν ἀμάραντον· οὕς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ὡς μέγιστος οὗτος ὁ ναὸς τοῖς θαύμασι, καθ' ἐκάστην σεμνυνόμενος· ἐνθα αἰεὶ ἐπιδημοῦντες, Κοσμᾶ Δαμιανὲ ἀξιάγασται, τὴν ῥῶσιν τοῖς δεομένοις παρέχετε· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν Μακάριοι, ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν Ἄγγελοι, Δεῖοι Ἀπόστολοι Προφῆται, καὶ Ὅσιοι καὶ Δίκαια ἅπαντες· μεθ' ὧν περιχαρῶς αὐλιζόμενοι, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε.

Ἡ δεῖα δυαῖς καὶ φωταυγῆς Ἀνάργυροι, Θεοφόροι πανσεβάσμιοι, ἀφῆσιν τῶν ἀμαρτημάτων, διόρθωσίν τε βίου αἰτήσασθε, καὶ πάντων τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν, τοῖς εὐφημοῦσιν ἡμᾶς πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον Ἀγνῆ γεγένησαι, τοῦ τὰ πάντα καταυγάσαντος, καὶ φωτοφόρους τοὺς Ἁγίους, δεικνύντος νῦν τὸ σκότος ἐξαίροντας, παθῶν τῶν ψυχοφθόρων ἐν Πνεύματι, Ἀχραντε μόνη πολυῦμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐᾶ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσφκίσατο· σὺ δὲ Παρθένη
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι μακάριοι, θεραπεύετε νόσους, καὶ ἰᾶσθε ἅπαντας, τοὺς πιζῶς προσρέχοντας, τῷ Δεῖῳ ὑμῶν τεμένει· διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Εκύησας Πανάχραντε, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πᾶνσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε

πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, ἀναργύρως τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, θεραπεύετε, παγκόσμιοι Ἀνάργυροι· ὅθεν δι' ὑμῶν Χριστὸς τοῖς πιστοῖς, τὴν δεδομένην εὐρωστίαν χαρίζομενος, φωστῆρας ἀπλανεῖς ὑμᾶς ἀναδείκνυσι τῇ οἰκουμένη· αὐτῷ πρεσβεύσατε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εκ τῆς ἄνωθεν προμηθείας, τὴν τῶν ἰαμάτων ἄβυσσον ἐξαντλήσαντες, πᾶσιν ἀναβλύζετε τοῖς πιστοῖς, ταῖς ἰάσεις Ἀνάργυροι· ὑπερφυῶς γὰρ τῶν νοσοῦντων τὰ πάθη, ἐν χειρουργίαις μυστικαῖς, ἐκ Θεσαυρῶν τοῦ Πνεύματος, φάρμακα προτιθέντες σωτήρια, τοῖς κἀμνοῦσι θεραπεύετε· ὅθεν ναὸς σεπτὸς γεγονότες, τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος, ἐν ὑμῖν σαφῶς τὴν κατοικίαν ποιησαμένης, αὐτῇ πρεσβεύσατε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Αγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων εἰς αἰῶνας· βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. Ἐπὶ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε. Δοῦλοι Χριστοῦ γεγόνασι, κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Ιατροὶ τῶν ἀσθενούντων, Θεσαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτῆρες τῶν πιστῶν, Ἀνάργυροι πανευκλεεῖς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κρίζοντας, καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε· σὺν τῇ Θεοδότη, ἱκετεύοντες, Θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα Ἦχος δ'. Θεοφάνους.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὡς τε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν, αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Χαῖρε καταφύγιον, Χριστιανῶν καὶ κρα-
ταίωμα· χαῖρε κλίμαξ οὐράνιε· χαῖρε τὸ
κειμήλιον, τὸ τῆς παρθενίας· χαῖρε Θεοτόκε, ἡ
κιβωτὸς ἡ λογικὴ· τῆς θείας δόξης χαῖρε τὸ
καύχημα, τοῦ κόσμου καὶ στερέωμα· τῶν πε-
πτωκότων ἀνάκλησις, ἡ σκηνὴ ὀλόφωτος, ἡ ἀ-
γία καὶ πάγκαλος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν
ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος,
Χριστὸν τὸν φιλόνηρον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί
τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀνταπο-
δίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύ-
δεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλή-
ταμαι εὐσπλαγγε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τίς μὴ θαυμάσει; τίς μὴ δοξάσει; τίς μὴ ὑ-
μνήσει πισῶς, τῶν σοφῶν καὶ ἐνδόξων Ἀ-
ναργύρων τὰ θαύματα; ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἀγίαν
αὐτῶν μετάστασιν, πᾶσι χορηγοῦσι τοῖς προσ-
τρέχουσι πλουσίως τὰ ἰάματα· καὶ τὰ τίμια
καὶ ἅγια κείφανα αὐτῶν, βρῦουσι τὴν χάριν
τῶν ἰάσεων. Ὡ Δυναῖς ἀγία! ὦ τίμιαί κάραι!
ὦ σοφία καὶ δόξα, τῆς ἐκ Θεοῦ δοθείσης ὑμῖν
χάριτος! Διὸ ὑμνοῖς ἄσωμεν τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ
τῷ ἀναδείξαντι τούτους, εἰς ἰατρειάν τῶν ψυ-
χῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρή-
γορσιν πᾶσι διδοῦντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα,
ὅπως τοῖς πάλαι, ἐκ παραβάσεως καρποῦ,
ὑπνω ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον
ἐγρήγορσιν παράσχῃ· ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρη-
νωδοῦσα· ἦν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ ἀπὸ τῶν Κανόνων τῶν Ἀγίων
ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πη-
γασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμ-
ποδίστου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τῶν Ἀγίων τρία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸ πεντάριθμον σύνταγμα, τῶν Μαρτύρων
ὑμνήσωμεν, τὸν σοφὸν Ἀκίνδυνον καὶ Πη-
γασίον, Ἐλπιδηφόρον Ἀφθόνιον, καὶ τὸν Ἀνεμ-
ποδίστον, τοὺς γενναίους ἀθλητάς, καὶ θερμούς
ἀντιλήπτορας, τοὺς πηγαζοντας, ἀνεμπόδιστον
χάριν καὶ ἐλπίδος, ἀφθονίαν ἀκινδύνως, τοῖς
εὐσεβέσι παρέχοντας.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζωὴ οὐδὲ θάνα-
τος, οὐ λεβήτων βράσματα, ἐ γῆς χάσμα-
τα, οὐδὲ θηρίων τὰ στόματα, χωρίσαι δεδύνη-
ται, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὑμῶν καρτε-
ρόφρονες, γενναϊότητα· πρὸς αὐτὸν γὰρ ἀπαύ-
στως ἐνορῶντες, καὶ αὐτὸν μόνον ποθῶντες, τῆς
δυσμενεῖς ἐτροπώσασθε.

Οὐ τρυφῆς ἀπολαύοντες καὶ φωτὸς ἐμφορέ-
μενοι, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρωσάμενοι, τῆς
πρὸς ὑμᾶς καταφεύγοντας, κινδύνων λυτρώσα-
σθε, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, καὶ παντοίας
κακώσεως, τῇ θεόφρονι, πρὸς Θεὸν παρρησίᾳ
κεχηρμένοι, καὶ συμπάθειαν δεικνύντες, τὴν
ἀληθῶς χριστομίμητον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀντωνίου.

Σήμερον ἡ πενταγυῆς τῶν Μαρτύρων ὁμή-
γυρις, ὡς σελασφόρων ἀστέρων συνέλευσις,
τοὺς πιστοὺς σελαγίζουσα, πρὸς μυστικὴν εὐ-
φροσύνην ἐκάλεσε. Οὗτοι καὶ γὰρ, ὡς τῆ νοη-
τοῦ Ἡλίου θεράποντες, καὶ τῶν Περσικῶν κα-
θαιρέται δογμάτων, τοὺς τῷ αἰσθητῷ Ἡλίῳ
προσανέχοντας, καὶ προσκυνοῦντας τὸ πῦρ,
ἐχειραγωγῆσαν πρὸς εὐσεβείαν· ἐκέρασαν δὲ
πλήρη τὸν ἀθλοφορικὸν αὐτῶν κρατῆρα, καὶ τοῖς
διὰ Χριστὸν ἐκχυθεῖσιν αἵμασιν ἔστεψαν, ἡμᾶς
προτρεπόμενοι, τῆς εὐσεβείας ἐραστάς. Δεῦτε
λέγοντες, τοὺς ἀγῶνας ἡμῶν ἐστίαθητε, καὶ τῆς
στεφάνης καὶ τὰ γέρα προσβλέψατε· ὁ γὰρ ὑ-
πομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται, Χριστὸς ἡ
ἀλήθεια ἀπεφήνατο· ἵνα κοινωνοὶ γένησθε τῶν
στεφάνων ἡμῖν, καὶ πρεσβευταῖς ἡμᾶς, πρὸς
Κύριον ἔχητε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κητώας κοιλίας με, τῆς πονηρᾶς ἀμαρτίας ἐξάγαγε Δέσποινα, ἐν γαστρὶ χωρήσασα τὸν ἀχώρητον· χαλεποῦ κλυδωνος, πειρασμῶν λύτρωσαι· καταιγίδος παραπτώσεων, Κόρη ἐξάρπασον, τῶν ἀνομιῶν μου ξηραίνουσα, τὸ πέλαγος καὶ παύουσα, τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως, τὰς ἐπαναστάσεις, τῇ θείᾳ συμπαθείᾳ σου Ἀγνή· ὅπως ἀπαύστως δοξάζω σε, τὴν ἀειμάκαριστον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄρνα τὸν ἴδιον, Ἀμναῖς ἢ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον ὡς ἑώρακε, μητρικῶς ὠλόλυξε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα· Τί τὸ ὄραμα, τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρέδωκε, καὶ κατέκρινέ σε, θανάτῳ τὴν ζωὴν τὴν τῶν βροτῶν; ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἀφατον, Δόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Δεῦτε ἀγαλλισώμεθα τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τῶν Ἀθλοφόρων ὧ φιλέροι. Δεῦτε εὐφημήσωμεν αὐτοὺς, μυστικῶς ἐγκωμιάζοντες· Χαίροις Ἀκίνδυνε, χαίροις Πηγάσιε, χαίροις Ἀνεμπόδιε, χαίροις Ἐλπιδηφόρε, χαίροις Ἀφθόνιε, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων εἰς χάριος βυθίσαντες, καὶ Χριστὸν τὸν Κύριον, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, τρανῶς κηρύξαντες. Διὸ παμμακάριστοι καὶ πολυάθλοι, μὴ παύσητε πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Ξύλῳ, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσναρτηθέντα ὀρώσα, ἢ Ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμέ τὴν τεκοῦσαν, μόνην Φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχῃσι θείας, οἱ τὰ θεία πάθη σου δοξάζοντες.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Αθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πλανήθεις τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχῆς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Ταῖς σαῖς λιταῖς με Μαρτύρων πληθὺς σκέπε.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀναίξω τὸ στόμα μου.

Τριάδος ἰσαριθμοί (*), τῆς Παναγίας πανόλβιοι, Τριάδος ἐδείχθητε, προσκυνηταὶ τῆς σεπτῆς, καὶ παρίσασθε, τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος θερμοὶ ἀντιλήπτορες, τῶν προστρεχόντων ἡμῖν.

Ακίνδυνον Ἄγιοι, ἀνεμπόδιστως πηγάζετε, τὴν χάριν προσνέμοντες, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς, πάντα κίνδυνον, καὶ πᾶσαν ἀθυμίαν, καὶ ζάλην καὶ τάραχον, καταπραῦνοντες.

Ισχυρὴν τὴν ἀνίκητον, περιζωσάμενοι, Ἄγιοι, σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν, οὐκ ἐλογίσασθε· ἀλλ' ἀπτόητον, τὸ φρόνημα δεικνύντες, πυρὸς καὶ κολάσεων, κατετολμήσατε. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη Θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθήμενον, ἀγκαλαίς ἐβάστασας, σάρκα γενόμενον· σὺ γὰρ πέφνας ἐκ πάντων τῶν αἰώνων, δοχεῖον ἐπάξιον, τοῦ Παντοκράτορος.

Ὡδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στερεωθέντες, τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει πανάριστοι, διανοία σταθηρᾶ, δια πυρός τε καὶ ὕδατος, ἀθλοῦντες δηλήθετε, πρὸς τὰ οὐράνια.

Αρραγεστάτη, τῶν μελλόντων ἐλπίδι νεύουμένοι, τῶν παρόντων ἀλγεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ φρονήματι, πανένδοξοι Μάρτυρες, κατεφρονήσατε.

Ισα φρονῆντες, τοῖς τρισὶ Νεανίαις πανεύφημοι ἀπονοίας Περσικῆς, τὸ πῦρ σβεννύντες ἐφάνητε, τῇ δρόσῳ τῆ Πνεύματος, περιχεόμενοι.

Θεοτοκίον.

Σέ προσασίαν, ἀσφαλῆ Θεομήτορ κεντήμεθα· ταῖς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σωζόμεθα· πρὸς σέ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοί τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἄγιος πλὴν σου φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ποτὲ τῶν ἀνομούντων οἱ λαοί, τὸ ἀνδρεῖον τῶν ψυχῶν, βλέποντες

(*) Ἐννοεῖ ἐνταῦθα ὁ Ἱμνωδὸς τοὺς τρεῖς πρώτους Μάρτυρας, τοὺς τὸν Χριστὸν ὁμολογούντας, Ἀκίνδυνον, Πηγάσιον καὶ Ἀνεμπόδιστον. Ὅρα ἐμπροσθεν τὸ Συναξάριον αὐτῶν.

Μάρτυρες ὑμῶν, καὶ τῷ Κυρίῳ πιστεύοντες ἀνεκράυγαζον· Δόξα σοι Χριστέ, παντοδύναμε· σὺ γὰρ εἶ Θεός, καὶ ἕτερον οὐκ οἶδαμεν, ὁ ἐνεργῶν παραδόξα θαυμασία, ἐν τοῖς ἀγίοις σου Μάρτυσιν. Αὐτῶν πρεσβείαις, Σωτῆρ τοῦ κόσμου, φώτισον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Α'κινδύνως τὸν δρόμον τὸν εὐσεβῆ, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες οἱ εὐκλειεῖς, ἐλπίδι διήνυσαν, τῶν στεφάνων ῥωννύμενοι· τοὺς γὰρ ὑπεναντίους, εἰς τέλος ὤλεσαν, ἀνεμποδίστως τὴν νίκην, αὐτῶν περαιώσαντες· ὅθεν καὶ ἀφθόνως, τοῖς αἰτοῦσιν ἐν πίστει, πηγαῖζουσι πάντοτε, τὴν πληθὺν τῶν ἰάσεων· οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβῆσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεῶ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε· Ῥυσθῆναι πταισμάτων με, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου με. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμναῖς θεωροῦσα σέ ἐν Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ἐβόα σοι· Ὁ μὲν κόσμος εὐφραίνεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέης, Θεέ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ῥδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Αμπρυνόμενοι τῷ κάλλει, τῆς ἀρίστης ἀθλήσεως, φαεινοὶ λαμπτήρες, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀνεδείχθητε, φαεινοτάταις ἀκτίσι κατρυγάζοντες, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Τλαστήριον τὸ αἷμα, τῶν Μαρτύρων γενέσθαι, καὶ εὐδαιμονία, ὄντως τῷ Θεῷ καθιέρωσις, ἀνεμποδίστως διδοῦσα τὴν ἀκίνδυνον, ἀναβρύουσαν, πᾶσι πηγὴν τῶν ἰάσεων.

Τῶν ποικίλων πειρασμῶν τε, καὶ κινδύνων τὴν ἔφοδον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, ταῖς πρὸς τὸν Χριστὸν διακρούσασθε, τῶν ἐκτελέντων ἐν πίστει τὴν πανίερον, καὶ πανέορτον, μνήμην ὑμῶν Ἀξιάγαστοι.

Α'νατρέψαντες τῆς πλάνης, τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον, τοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων, τὴν ζωοποιῆσαν ἐνέργειαν, ἐπὶ τῶν ἔργων δεικνύντες ἐκραυγάζετε, αἰσεβάσται· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Ισχυρότατόν σε ὄπλον, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, δυσχερίας πάσης, καὶ τῶν χαλεπῶν περιστάσεων, ἀποσειόμεθα βλάβην καὶ τὸν κλύδωνα, τῶν αἰρέσεων, Μήτηρ Θεοῦ διαφεύγομεν.

Ῥδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Σεαυτὸν Ἀφθόνιε, προσήγαγες Θεῷ, καρτερῶς τὴν τυραννικὴν, διελέγξας ἐνδοξε, γνώμην τὴν ἄθεον, καὶ φωτὶ προσέδραμες, τῷ τῆς πίστεως γηθόμενος.

Μνηθεῖς Ἀφθόνιε, τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, δι' αὐτὸν σοῦ τὴν κεφαλὴν, ἀπετμήθης ἄριστε, καὶ πρὸς τὴν ἄληκτον, εὐφροσύνην ἔσπευσας, καὶ ἀθάνατον ἀπύλαυσιν.

Ε'πὶ τὴν ἀσάλευτον, ἐλπίδα στηριχθεῖς, καὶ τερπνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καταπτύσας πάνσοφε Ἐλπιδηφόρε, ἐπτερώθης ἔρωτι, τῆς ἀχράντου ὠραιότητος.

Μακαρίας λήξεως, ἀφράστου τε τρυφῆς, ἐν σκηναῖς ταῖς ἐν οὐρανοῖς, ἠξιώθης ἐνδοξε, Μάρτυς Ἀκίνδυνε· ἀκλινῶς γὰρ ἔδραμες, σὺ τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Α'νατείλας Ἥλιος, ἐκ σοῦ ὁ νοητός, τηλαυγῶς ταῖς μαρμαρυγαῖς, τῆς αὐτοῦ Θεότητος, πᾶσιν ἐφήπλωσε, Θεοτόκε Δέσποινα· διὸ πάντες σε δοξαζόμεν.

Ῥδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ρ'έοντων, τὸ φθαρτὸν παριδόντες, τὰ ἀφθάρτα, κατηξιώθητε βλέπειν· πειρασμῶν οὖν ῥύσασθε καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει, ὑμᾶς προσκαλουμένους Ἀήττητοι.

Τριάδος, τῆς ἀρχικῆς πανένδοξοι Μάρτυρες, τοὺς χαλεπῶς δεδεμένους, καὶ φρουραῖς ἀφύκτοις κατεχομένους, διαλύσαι, ταῖς ὑμῶν ἰκεσίαις σπλαγχνίσθητε.

Υπὲρ σοῦ, ἑαυτοὺς παραδόντες εἰς θάνατον, ἀθανασίας Σωτήρι μου οἱ γενναῖοι ἔτυχον καὶ σωτῆρες, τῶν ἐν ζῆλῃ, καὶ συμφοραῖς καὶ θλίψει γεγόνασιν.

Θεοτοκίον.

Ρήξον μου, τὸ τῶν πταισμάτων Κόρη χειρο-
γραφον, τῆς συνεχέσης με λύπης, καὶ πα-
θῶν τὴν λύσιν χαριζομένη, καὶ τηροῦσα, διηνε-
κῶς ἀλώβητον Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

➤ **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς ἀνέσεως Κύριε, ἡ
➤ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
➤ κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
➤ σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Τῆ τῆς Τριάδος καλλονῆ λαμπρυνθῆσα, ἡ
πενταυγῆς τῶν Ἀθλητῶν θεία φάλαγξ,
τάς τῶν τυράννων ἠμβλυκε δεινάς προσβολάς,
Ἄφθονον Ἀκίνδυνον, Ἀνεμπόδιτον χάριν, ἄ-
πασι πηγάζουσα, τοῖς ἐλπίδι καὶ πόθῳ, ἐν-
θέως προσιοῦσι δι' αὐτῶν, τῷ πάντων Κτίστη,
Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ῥυπωθεῖσάν μου ψυχὴν, τῷ ρείθρῳ τοῦ
ἐλέους τῆς σῆς φιλανθρωπίας, ἀπόσμηξον
οἰκτίρμον, καὶ ἐν φωτὶ ἀειλαμπεῖ αὐγασον ὑ-
μῆσαι τὸν πεντάριθμον χορὸν τῶν Μαρτύρων
σου Ἀκίνδυνον καὶ Θεῖον Πηγάσιον, σὺν Ἐλ-
πιδηφώρῳ καὶ Ἀφθονίῳ τὸν γενναῖον Ἀνεμπό-
διτον, τοὺς σεπτοὺς Ἀθλοφόρους· οἱ πᾶσαν
προσβολὴν βασάνων ἀνδρείως, τῇ ἀγάπῃ σου
σαφῶς τρέψαντες Λόγε, ὄμμα λογικὸν πρᾶση-
χαγόν σοι ἑαυτῆς σοι, τῷ πάντων Κτίστη, Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ Β΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως
τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγασίου,
Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμπόδιστου.

Στίχοι.

Ἀκίνδυνον πῦρ τῶν δὲ λοιπῶν τεττάρων,
Θῆς μὲν τὸ πῦρ ἔκτεπεν, οὗς δὲ τὸ ξίφος.

Δευτέρῃ Ἀφθονίῳ καὶ τέτρασι, πῦρ ἄορ,
ἄθλος.

Οἱσὶ οἱ Ἄγιοι, τῆς Ἡερῶν γῆς ὄντες, τὰ πρῶτα πα-
ρα Σαβωρίῳ βασιλεῖ Ἡερῶν ἔβησαν. Ὁ σὺν Ἀκίν-
δυνῳ, Πηγάσιῳ καὶ Ἀνεμπόδιστῳ, ἀκρῶς τὴν εὐσέβειαν
ἀγαπῶντες, ὠμολόγησαν τὸν Χριστὸν· δι' τὴν αἰτίαν συλ-
ληφθέντες, τέπτονται κριμασθέντες, καὶ τὰς πλευρὰς πορὶ
καταπλέγνεται. Ἐπι δὲ βλασφημεῖν ὁ βασιλεὺς εἰς Χρι-
στὸν ἤρξατο, ἀφωνία τοῦτον καταδικάζουσιν οἱ Ἄγιοι,
καὶ αὐθις λύουσιν. Εἶτα ἐπὶ κραββάτων σιδηρῶν πεπυ-
ρακτωμένων ἀπλύνται· καὶ ὄμβρου καταβρέχονται, ἡ φάεξ
οδίννεται, καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα εὐχῇ καταβάλλουσα·
διὰ τοῦτο ὑπογαλῶνται λίθῃσι μεστοῖς μελύθδου καλλῶ-
ζοντος· καὶ ἀνίπαφοι μέιναντες, Ἀφθόνιον πρὸς τὴν τοῦ

Χριστοῦ ἐπισπῶνται πίστιν, ὃς καὶ παραχρῆμα τὴν κε-
φαλὴν ἀφῆρθη. Καὶ ἐν βουαίοις θυλάκοις βληθέντες, καὶ
τῇ θαλάσῃ ριφέντες, ἀνασωζονται, καὶ τὸν Ἐλπιδηφό-
ρον, πρῶτον ὄντα τῆς Συγκλήτου, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν
ἐκκαλῶνται πίστιν, μετ' ἑτέρων ἑπτακισχιλίων, οἱ τινες τὰς
κεφαλὰς ἀπειμήθησαν. Οἱ δὲ περὶ Ἀκίνδυνον, Πηγάσιον
καὶ Ἀνεμπόδιτον, εἰς βόθρον ρίπτονται μιστὸν θηρίων·
καὶ ἀδλαβίς διαμειναντες, τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως πρὸς
τὴν πίστιν εἰλκυσαν. Ὄθεν καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθέντες,
τέλος εἰδέξαντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, οἱ ἀπὸ τῆς Συγκλήτου βουλήσ·
Ἄγιοι ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Συγκλητικοὶ ποθοῦντες ἄφθαρτον γέρας,
Συγκλητικὰ τμηθέντες ἀρνοῦνται γέρα.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Εὐδοξίου, Ἀγαπίου, καὶ κοιπῶν Ἀγίων οὐκ ὄντων.

Στίχ. Τὸ πῦρ ἀριστεῖς καρτερήσαντες δέκα,
Πρὸς τὴν ἀρίστην λῆξιν ἦκον οἱ δέκα.

Οἱτοὶ ὑπῆρχον στρατιῶται ἐν Σεβαστίᾳ ἐπὶ Λυκινίου
βασιλέως. Ἐξισταθέντες δὲ ὑπὸ Αὐξανίου ἀρχόντος
τῆς πόλεως, καὶ Μαρκίλλου δευκός, καὶ Μάρκου τοῦ Ἀ-
γρικολάου, καὶ ἀνυπερβλήτοις βασανῶν ὑποβλήθέντες, πυ-
ρὶ παραδίδονται· ἐν ᾧ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ
παρίθεντο.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Μαρκιανοῦ τοῦ ἐν τῇ Κύρῳ.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Μαρκιανὸς πατρίδα μὲν
ἴσχε τὴν Κύρον, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Ἱερημον. Κα-
ταφρονήσας γὰρ τῆς τοῦ γένους περιφανείας, τῆς Ἱερῆμου
καταλαμβάνει τὸν ὀμφαλόν. Καὶ σμικρὸν οἰκίσκον δειμά-
μενος, ὡς μόνον τὸ σῶμα καλύπτισθαι, καὶ τριχίνοις ῥά-
κισιν αὐτὸ περιθεῖς, καθεῖρξεν ἑαυτὸν ἐκεῖσε. Σιτίον δὲ ἦν
αὐτῷ ἐκάστη ἰσπέρα, τρεῖς οὐγγίαι ἄρτου, καὶ ὕδωρ ὀλί-
γον πρὸς τὸ ζῆν. Χρόνου δὲ τινος διαληλυθότος, δύο φοι-
τητὰς εἰδέξατο, καλύβας μικρὰς πύξαντας.

Οὗτος σὺν ὁ μακάριος, αἰεὶ ἐγκλιεισμένος ὢν, οὐδέπο-
τε λύχεν ἐκτῆσατο, ἀλλὰ φῶς θεῖον περιέλαμπεν αὐτὸν
ταῖς νυξί, καὶ τὴν σύνθεσιν τῶν γραμμάτων ὑπεδίκνυεν·
εἶχε γὰρ μικρὸν ψαλτήριον σὺν αὐτῷ. Καὶ ποτε δὲ μεγί-
στου δρακοντος προκυψάντος ἐκ τῆς πλησίον Ἱερῆμου καὶ
ἐλευθρον ἐπαπειλοῦντος, οἱ συνασκηταὶ ἐθροῖθησαν· ὁ δὲ
Ἄγιος τῷ μὲν δακτύλῳ τὸν Σταυρὸν ἐτύπωσε, τῷ δὲ στό-
ματι τὸ θεῖον ἐνεφύσησε· καὶ ὡς περ καλὰ μὴ ὑπὸ πύ-
ρῳ, οὕτω τὸ θεῖον εὐθὺς εἰς πολλὰ διεκλύθη.

Φλαβιανὸς ποτε, ὁ τῆς Ἀντιοχίῳν πρόεδρος, καὶ ὁ τῆς
Κύρου Ἐπίσκοπος, καὶ ἑτεροὶ τινες τῶν Ἐπισκόπων ἐπί-
σημοί τι, καὶ λόγιαι, ἀπελθόντες πρὸς αὐτὸν, καὶ πολλὰ
παρακαλῶντες, ἐτι δὲ καὶ τῆς θείας Γραφῆς πλείστα
καταντλήσαντες εἰς αὐτὸν, προέτριπον αὐτὸν εἰς τὸ ἐξελ-
θεῖν ὠφελείας ἐνεκεν πολλῶν· ὁ δὲ οὐδὲ ἀκοῦσαι ἐνίσχετο.
Πολλοὺς δὲ καὶ ἀπὸ διαφόρων αἰρέσεων ὁ Σαυμαστός οὗτος
ἀνὴρ μετέβαλεν εἰς τὴν ἀληθῆ καὶ ὀρθόδοξον πίστιν.

Ποτὶ αὐτοῦ ἡ ἀδελφὴ, ἐκ τῆς πόλεως Κύρου, τινὰ
βρώσιμα λαβοῦσα, τοιῷδε Ἀσκητῇ πρόσφορα, καὶ τοῦ
υἱοῦ αὐτῆς, πρὸς τὸν Ὁσίον ἀφίκετο· ὁ δὲ ταύτην μὲν
σὺκ ἐθείασατο, τὸν δὲ ἀνεψιὸν προσεδέξατο, μηδὲν ἐξ αὐ-
τοῦ εἰληφώς. Ὡς δὲ ἐνέκυτο παρακαλῶν προσδεχθῆναι·
τὰ προσαχθέντα, ὁ Ἄγιος ἔφη· Ὡς πρὸς ἡμᾶς πορευόμε-
νοι, πόσα διεπλήθετε Μοναστήρια; καὶ τίσιν ἐκείνων ἐκ-
τούτων μετεδώκατε; Τοῦ δὲ εἰρηκότος· Οὐδέ τι· τὸ οἰο-

κοῦν δεδωκαίμεν. Ἄπειτε λοιπὸν, ἔφη, μεθ' ὧν ἐκοιμήσατε φυσικῆς γὰρ συγγενείας, καὶ οὐ Θεραπείας τῆς πρὸς Θεὸν, ταῦτα ἴνεγκαι.

Οὗτος, μέγας καὶ διαβόητος τοῖς πᾶσι γινόμενος, καὶ τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν πομπῆς, ἐπὶ ἔγνω πολλοὺς διαμαχομένους τὸ τοῦτου σῶμα λαβεῖν μετὰ τὴν πρὸς τὰς ἀνω θείας μονὰς αὐτοῦ μεταστασιν, Σάκας ἰτοιμάσαντας, καὶ ναοὺς οἰκοδομήσαντας, τὸν μακαρίτην Εὐσέβιον, τὸν πρῶτον αὐτοῦ μαθητὴν, ὄρκους κατήσφαλισατο, τὰ σῶμα αὐτοῦ ἐν ἀποκρύφῳ κατακρυψαί τόπω, μήκοθεν τῆς καλύβης αὐτοῦ· καὶ οὕτω διαβήμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐκένησον, ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Οὗς ἐλυτρώσω τῆς φλογῆς, τοὺς τρεῖς εὐσεβεῖς. Νεανίας, οὕτω καὶ νῦν τοὺς Ἀθηναίους, ἐν καμίνῳ πυρὸς διεφύλαξας, ὁμοφρόνως βρωντάς σοι. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νέμεις ἀφθόνας δωρεάς, καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς Ἀθλοφόροις σου Χριστέ, συνεργῶν καὶ συμπράττων ὡς εὐαπλαγῆς, καὶ φαινόμενος ψάλλεσθαι. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Πλήθη Μαρτύρων ἀψευδῶς, συγκεκροτημένων τῇ πίστει, προσενηνόχατε Χριστῷ, παραδόξων θαυμάτων ἐπίδειξιν, ἐνεργοῦντες καὶ ψάλλοντες. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι διὰ σοῦ, τῆς τῶν Πρωπατόρων κατάρτας, καὶ πρὸς αἰδίου τρυφῆν, μεταστάντες τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν, ὑπερένδοξε Δέσποινα, ἡ Θεὸν σεσαρκωμένον ἡμῖν τεκούσα.

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Η εὐαγεστάτη τῶν Μαρτύρων, πανήγυρις χαρμοσύνως ἐπεδήμησε, κάσμον καταγαζούσα, πάντα κατευφραίνουσα, καὶ τηλαυγῶς φαιδρύνουσα, πίστει τοὺς ψάλλοντας. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θηρίων καὶ βόθρων καὶ βασάνων, ἀγρίων κατετολμήσατε Μακάριοι, ἔχοντες συλλήπτωρα, τὸν ἀκαταγώνισταν, καὶ τὴν τῆς δόξης Κύριον, ὃν νῦν κραυγάζομεν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Υμᾶς τοὺς γενναίους Ἀθλοφόρους, Ἀκινδυνον Πηγάσιαν Ἀφθόνιον, ἀνθὺς Ἀνεμπεδίστον, καὶ τὸν παναοίδιμον, Ἐλπιδηφόρον ἔχοντες, τείχος ἀκράδαντον, τὸν Κύριον ὑμνοῦ-

μεν ἀπαύστως, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες, καὶ κάλλεος διαδήματι λαμπόμενοι, ἀγγλὴν τὴν ἀνέσπερον, τέλος τὸ μακάριον, ἐν οὐρανοῖς εἰλήφατε, Μάρτυρες κράζοντες. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γνώμῃ Θεοτόκον, φρονοῦντες ὁμολογοῦμέν σε Πανάμωμε· τέτοκας γὰρ Πάναγνε, σάρκα περιθέμενον, τὸν Ποιητὴν καὶ Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
• τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
• πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
• νην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον
• ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πᾶ-
• ντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καμάτους ὑμῶν τοὺς ἐπὶ γῆς αὐράκιος, εὐφροσύνη διεδέξατο, ἔνθα Μαρτύρων αἰχορεῖαι, καὶ τὰ τῶν Ἀθλοφόρων στρατεύματα, καὶ πᾶσα τῶν Πρωτοτόκων ἀμήγυρις, τοῖς οὐρανίοις συνευφραίνεται.

Εκ τῶν δεσμῶν τῶν ὀδυνηρῶν Πανόλβιοι, καὶ κινδύνων διασώσατε, πάντας τοὺς πίστει τὴν ἀγίαν, πανήγυριν ὑμῶν ἐορτάζοντας, εἰρήνην καὶ χαλῆν ἰταύμενοι, καὶ σωτηρίαν πανσεβάσμιοι.

Πλουσίῳ λαμπόμενοι φωτὶ καὶ χάριτι, Ἀθλοφόροι διαπρέποντες, λύσιν πταισμάτων καὶ φροντιδίων, ἅμα ταῖς σὺν ὑμῖν ἀριστεύσασι, δοθῆναι τοῖς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγουσι, τὸν εὐεργέτην δυσωπήσατε.

Θεοτοκίον.

Εὐα μὲν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἐξώρισται, κωλυθεῖσα τῆς μεθέξεως· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, ζῶν τὴν πρὸ αἰώνων ἐκύησας, τῷ κόσμῳ τὴν ζωηφόρον ἐνέργειαν, χαριζομένη διὰ πίστεως. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
• κατάρταν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
• Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
• κάσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πᾶ-
• ντες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ακινδυνον πηγάζετε, τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἀνεμπαδίστως ἀφθότως, τοῖς ἐπ' ἐλπίδι.

τελοῦσι, τὴν μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι· ἀλλὰ καὶ νῦν πηγάζετε, ἰάματα πανεύφημοι, τοῖς ὑμᾶς πόθῳ τιμῶσι, πεντάριθμοι Ἄθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

Τὴν φύσιν ἀνεκαίνισας, φθαρεῖσαν τοῦ Πατόρος, ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα, καὶ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὸν Πλάστην πάσης φύσεως· ὑφ' οὗ ῥωσθέντες ἤθλησαν, χοροὶ Μαρτύρων μέλποντες, σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν ἀπαρχὴν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου· εἶτα τὸ ἰδιόμελον τοῦτο.

Ἦχος β'.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Αἰμάτων τοῖς κρουνοῖς, τὸ σῶμα βίψας, ἀκινδύνως διήλθες, τὴν τοῦ μαρτυρίου ὁδόν, Ἄθλοφόρε Ἀκίνδυνε· ὅθεν καὶ ἰσχύν τὴν ἔνθεον περιζωσάμενος, τὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐξέκοψας μηχανουργήματα, Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Η πενταφεγγής τῶν Ἀθλητῶν λαμπάς, ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίνη, δαυϊτικῶς ἐξέκοψε τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ· καὶ ὁμολογήσαντες Χριστὸν ἐναντίον βασιλέων, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Μακαρίζω σε Πάναγνε, τὴν βροτοῦς ἀφαρπάσασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνώσεως· ὑμνολογῶ σε Θεάνυμφε, τὴν αἰμακαρίσον, καὶ δοξαζῶ σου σεμνή, τὴν ἀπόρρητον κύσιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κἀπάρας, ἠλευθέρωσας Παρθένε, προγονικῆς τὸ ἀνδρώπινον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς ἐώρασε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνάς καὶ Μητήρ σου, ἐξεπλήττετο καὶ· Τί τὸ ὄραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθενότατε; ταῦτά σοι ἂ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θουμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα...

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾶ· καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ ἐν Λύδῃ, ἧτοι τῆς καταθέσεως τοῦ τιμίου σώματος αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Ἐσημερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ τῆς Τριάδος τριάς, τῶν ἀρετῶν τὰ καθαρὰ καταγῶγια, κρατῆρες τὸν θεῖον οἶνον, τῆς εὐσεβείας ἡμῶν, τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα οἱ προχέοντες· μαζοὶ οἱ τὸ γάλα, τῶν ἰαμάτων πηγάζοντες· ἄσπρα τὸ φέγγος, ἀληθείας πυρσεύοντα· καὶ τὰ πέρατα, φωταυγίαις λαμπρύνοντα Μάρτυρες μεγαλώνυμοι, οἱ νύκτα μετώσαντες, τῆς ἀγνωσίας καὶ πάντων, τὰς διανοίας φωτίσαντες, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἀκεψιμᾶ ἱερέ, Ἀειθαλᾶ καὶ Ἰωσήφ ἀξιάγαστοι, τῷ θεῷ πυρὶ τὴν πλάνην, πυρσολατρῶν δυσσεβῶν, ἐπιγνώσει θεῖα κατασθέντες, δι' ὧν οἱ θρησκευόντες, παρανόμως τὸν ἥλιον, καὶ τοὺς ἀστέρας, παντελῶς ἡμαυρῶθησαν, καὶ κατήρηται, ἡ τῶν Μαίγων ἐπινοία. Μάρτυρες αἰσέβαστοι, Τριάδος ὑπέρημαχοι, φῶς τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας, τοῦ ἀληθοῦς Ἀρχιποίμενος, Χριστοῦ τοῦ τυθέντος, καὶ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶσαν ἐπιφορὰν τῶν δεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ ἰλογισμῷ ὑπηνέγκατε, ἀλόγοις τε ὡσπερ φόρτος, ἐπιτεθέντες σοφοί, πρὸς βασάνων πλείῳ πείραν ἤγεσθε· διὸ συγκοπτόμενοι, καὶ ῥοπαλοῖς τυπτόμενοι, καὶ ταῖς αἰκίαις, χαλεπῶς δαπανώμενοι, οὐκ ἐκάμφθητε, σὺ Θεὸν ἐξηρηνήσαθε· ὅθεν προσαπηνέγκατε, τῆς νίκης τὸν στέφανον, καὶ ταῖς Μαρτύρων ἀγέλαις, περιφανῶς ἠρίθμηθητε· μεθ' ὧν ἐξαιτεῖσθε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὁμοία.

Χαίρων αὐτοκινήτοις ὁρμαῖς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνδρικῶς προσεχώρησας, καὶ πᾶσαν ἐκπλήξας φρένα, τῇ καρτερίᾳ τῇ σῇ, τῶν τυράννων θράση κατεπάτησας· λαμπρὰν πρὸς Ἀγγέλων, διαγωγὴν μεταβέβηκας, περιχορευῶν, αἰν' αὐτοῖς καὶ γηθόμενος, σῶζων πάντοτε, τὰς

πιστῶς σε γεραίροντας, Μάρτυς ἐπιστοσίαις σε, παμμακάρο Γεώργιε, καὶ συμπαθείᾳ πενήτων, τοῖς ὀδυρμοῖς ἐπικλιόμενος, Χριστὸν ἱκετεύεις, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰθι τοῖς εὐφημοῦσιν ἡμῖν, καὶ θλιβομέναις ἀρωγὸς γενησάμενος, τὸν πόνον ἐπικουφίζων, τῶν χαλεπῶν πειρασμῶν, καὶ τὸ βάρος τούτων ἀφαιρούμενος, φρουρῶν καὶ φυλαίτων, καὶ διασώζων Γεώργιε, διαβιθάζων, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, καὶ προσταγάμασιν, ἐμβιθάζων τῆ. **Κτίσαντος**: ὅπως δὲ ἀγαθότητος, τῆς τούτου βιώσαντες, τύχομεν πάντες τῶν θείων, ἐν οὐρανοῖς ἀντιδόσεων, Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Μέγα καὶ θαυμαστὸν ἀληθῶς, τῆς σῆς ἀρήτου μαρτυρίας κηρύττεται, τὰ κλέος ἐνδοξε Μάρτυς ὡς γὰρ λαμπρὸς ἀριστεύς, διατρέχεις πᾶσαν ἀξιάγαστε, τὴν κτίσιν Γεώργιε, πλείσταις ὄντως κοσμούμενος, θαυματουργίαις, καὶ ταῖς νόσους ἰώμενος, καὶ τοὺς πᾶσχοντας, θεραπεύων πρεσβείαις σου: ὅθεν ὡς ἀντιλήπτορα, θερμὸν σε γινώσκωμεν, καὶ εὐεργέτην παμμακάρο; τοὺς αἰχμαλώτους ῥύομενον. Χριστὸν οὖν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος (*).

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἦχος πλ. β'.

Ἀξίως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτευσῶ στρατιῶτα Γεώργιε τὸν σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης, χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας, καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκρίζωσας, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, κλημα κατεφύτευσας ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ αἰκουμένῃ πιστοῖς, καὶ Τριάδος γεωργὸς, δίκαιος ἀνεδείχθης. Πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου; καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἡ σὲ κνήσασα, ἀνεβόα. Τί τὸ ξένον, ὁ ὀρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Προσομοιῶν, ἔτερα, εἰς μὲν ταῦς τρεῖς Μάρτυρας, πρὸς τὸ, Ὁ τοῦ παρὰ δόξου θαύματος: εἰς δὲ τὸν Ἁγ. Γεώργιον, τὰ ἐν ταῦθα τοῦ Ἀποστίχου. Ὁσαύτως καὶ οἱ ἐκεῖ Κανόνες εἰσὶν ἕτεροι, τῶν μὲν τριῶν, ἀνώκιμος καὶ χωρὶς Ἀκροστιχίδος, πρὸς τὸ, Ἀνοιξὲ τὸ στόμα μου τοῦ δὲ Ἁγ. Γεωργίου, πρὸς τὸ, Τριστάτας κραταιοὺς μετ' Ἀκροστιχίδος τοιαύτης: Γεώργιον Θεοῦ σε δοξάζω μάκαρ. Ἰωσήφ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἀθλοφόρε Γεώργιε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε, τῶν Μαρτύρων σύσκησε, καταφύγιον, τῶν θλιβομένων ἐκάστοτε, λιμὴν ἀναψύξεως, θαλαττεύοντι κάμοι, ἐν τῷ βίῳ γενήθητι, καὶ κυβέρνησον, δυσωπῶ τὴν ζωὴν μου, ὅπως πιστεῖ ἀδιστακτῶ μακαρίζω, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγωνάς σου.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῆ. **Ε**ν θαλάσση με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθευδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμακάρο Γεώργιε, καὶ ὀδήγησον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὰ θείλημα, ὅπως εὐροίμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ καταφεύγων ἐν σκέπῃ σου.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι συμφραζάμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώργιε: καὶ ὡς θείος ἀριστεύς, τῶν δαιμόνων τὰς φαλαγγας, τροπωσάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χαρεύεις: τοὺς πιστοὺς δὲ, περιέπων ἀγιάζεις, καὶ διασώζεις καλούμενος.

Δόξα, τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. β'. Ἐφφραὶμ Καρίας.

Προοίμιον τυπικῶς, τῆς τρισσοφεγγοῦς ὑμῶν ὁμοιοῖας, καὶ ἐν Χριστῷ μαρτυρίας τῆς ἀκηράτου Τριάδος, καὶ ὑπερουσίου Μονάδος Ἀθληταί, οἱ ἐν Περσίδι ἀφλεκτοὶ συντηρηθέντες, τρεῖς Παῖδες γεγόνασιν: ὡς γὰρ ἐκεῖνοι φλογὸς κατετόλμησαν, εἰς Θεὸν μὴ ὑβρίσαντες, οὕτω καὶ ὑμεῖς θανεῖν οὐ παρητήσασθε, μὴ ὑπενδόντες τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσει. Ἀλλ' ὡς ἐκείνης ὁ φανείς τέταρτος, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσιζεν, οὕτω καὶ ἡμεῖς Χριστὸς, ὁ εἰς τῆς Τριάδος, προσεδέξατο ἐν τόπῳ ἀναψύξεως. Ἀκεψιμᾶ σὺν τῷ Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾶ θεοληπταί, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σαῦ σαρκωθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε: αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.
Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.
Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τῆ Ψαλτηρίας, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχης, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ἄνθη τὰ τερπνὰ Μαρτύρων ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Αἴγλη τρισηλίου ἀστραπῆς, φωτιστικῶς ἀυγαζόμενοι Μάρτυρες, ταύτην τὴν πανίερρον μνήμην ὑμῶν, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, σκότους ἀμαρτίας, καὶ παθημάτων λυτρώσασθε.

Νόμοις τοῦ Δεσπότη, καὶ Θεῦ, συμπεφραγμένοι τὸν νοῦν ἱερώτατοι, νόμους τοὺς κελεύοντας παρανομεῖν, ἀνδρείως ἐξεκλίνατε· ὁθεν ἐναθλοῦντες, νομίμως δόξης ἐτύχετε.

Θύματα προσήχθητε Χριστῷ, τῇ ἐκουσίῳ σφαγῇ· καθαρῶτατα, Μάρτυρες πανόλβιοι, ἱεραργοὶ, καὶ θυταὶ χρηματίσαντες, τῆ ἐν ἐδελουσίῳ, σφαγῇ τὸν κόσμον ζώσαντος.

Θεοτοκίον.

Η τὸν ἀπερίληπτον Θεόν, περιγραφόμενον σώματι τέξασα, σάρκα χρηματίσαντα, ὑπερβολῇ Παρθένε ἀγαθότητος, τοῦτον ἐκδυσώπει, κινδύνων σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Κανὼν τῆ Ἁγίου Γεωργίου, ἧ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸν σεπτὸν ἐν Μάρτυσιν ὑμῶν προφρόνως.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Τῷ ὀδηγήσαντι.

Τῷ δυσχερές τοῦ νοός μου, καὶ ἀδρανές, Ἄγιε, τῷ διαπύρῳ τῆς σεπτῆς, σοῦ προσευχῆς μεταποίησον, εὐρυσθενῆ ἐργαζόμενος, ὅπως σου τὴν παναγίαν ἑορτὴν ἐγκωμιάσασαιμι.

Ο ἐν ἀμφοῖν ὑψιβάμων, καὶ τῶν πολλῶν ὑπερθεν, ἔργῳ καὶ λόγῳ πεφηνῶς, σοῦ οὐκ ἰσχύει Γεώργιε, ἀνευφημεῖν τὰ τεράσια· πέλεις γάρ παγκρατιαρχῆς ἀκραιφνῆς, καὶ αἰχμητῆς κραταίος.

Νόμοις ἐπαινῶν ἕδωλως, ἡ σὴ σεπτὴ ἀθλασις, ὑποπεσεῖται Ἀθλητῶν· ἰλιγγίῳ γάρ καὶ δέδοικα, καὶ ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, ψαῦσαι σου κἂν γοῦν ποσῶς, Ἀθλοφόρε τοῖς προτερήμασιν.

Θεοτοκίον.

Σωτήρα πάντων τεκοῦσα, τὴν τῆς ζωῆς ἐκπτώσιν, ἐπληρωθῶσω Ἀγαθῇ· τὴν γὰρ

ζωὴν ἀπεκύησας, πᾶσιν ἡμῖν πρυτανεύουσαν, ἄφασιν ἀμαρτιῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Τὰ πάθη ἀσκήσεως πυρὶ, τεφρώσας ἱερώτατε, Ἀκεψιμᾶ πρὸς πείρας ἀθλήσεως, κρῖος καθάπερ ἐπισημότητος, ὑπ' ἀνόμων τέθυσαι, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, ἀγιάσας πιστῶν τὰ πληρώματα.

Αδίκως στρεβλούμενος σοφέ, καὶ ραΐβοις συντριβόμενος, καὶ ἀπηνῶς βασάνοις ξεόμενος, οὐκ ἐξερνήσω τὸ θεῖον ὄνομα, σὺ πυρὶ ἐπέθυσας, Ἰωσήφ πανάριστε, πυρακτούμενος ζήλω τῆς πίστεως.

Τὸν νῶτον καὶ τὰ στέρνα ἀφειδῶς, τυπτόμενος ὑπέφερες, Ἀειθαλᾶ ἐτέρου ὡς πάσχοντος· νοὶ γὰρ Μάρτυς τελείως ἐνδοξε, πρὸς Θεὸν ἠτένιζες, σῶζειν τὸν δυναμένον, τοὺς αὐτῷ ὀλοψύχως πιστεύοντας.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἀνατέταλκεν ἡμῖν, ὁ Ἥλιος ὁ ἀδυτος, φωτιστικαῖς πανάμωμε λάμπεσι, φωτίζων κόσμον σκότει κρατούμενον, καὶ προσαπολλύμενον, πλάνη τοῦ ἀλάστορος, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ στερεῶν βροντῆν.

Επιπαφλαῖζον πῦρ τὸ τῆς ἀπάτης, οὐ φέρων βλέπειν Ἄγιε, ὡς ὁ πυρίπνουσ καὶ ζηλωτῆς, ἀνομοῦντας διελέγχων· οὐκ ἔστιν ἄλλος ἔλεγεσ, Θεὸς ὡς ὁ Κύριος.

Πῦρ τὸ τοῦ Λόγου ἔπερ ἦλθε Μάκαρ, βαλεῖν εἰς κόσμον ἅπαντα, σοῦ καθαψάμενον τῆς ψυχῆς, στέγειν ὄλωσ οὐκ εἶα, ἀλλὰ δερμῶσ ἀνέκραζες· Χριστός μοι στερέωμα.

Τὰ τῶν βασάνων εἶδη σου δεικνύων, ὡσπερ φεβεῖν ὁ Τύραννος, τὴν ἀκατάπληκτόν σου ψυχὴν, ὑπετώπασε Θεόφρον· σὺ δὲ στερέῶσ ἀνέκραζες· Χριστός μοι στερέωμα.

Θεοτοκίον.

Ορος σε μέγα βλέπων ὁ Προφήτης, ὑπερκειμένην ἔχον, τὴν κορυφὴν ἀπάντων τῶν βηνῶν, τῶν ἀγγελικῶν ταγματῶν, ὑπὲρ αἰτίαν ἔλεγε, Παρθένος γεννήσεται.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** στερεῶν βροντῆν καὶ κτιζῶν πνεῦμα,
• **Ο** στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμῶν σε εἰ-
• λικρινῶσ καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου· ὅτι οὐκ
• ἔστιν Ἄγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος β'. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφέ, σεπτῶσ ἐμυσταγωγῆσας, θυσία δεκτῆ, ἐγένου παμμακάριστε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, τὸ ποτήριον ἐνδόξως Ἄγιε,

Ἀκεψιμᾶ σὺν τοῖς συναθλοῖς σου, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν πολλοῖς πταισμασιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὄμβροισ τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεῖξον καρποφόρον ἀρεταῖς· καὶ παράσχου φωτισμὸν γνώσεως τῇ διανοίᾳ μου, ἵνα ὑμνήσω γηθόμενος, τὸν Ἱεράρχην καὶ Ἀθλοφόρον, Ἀκεψιμᾶν τὸν μέγαν, σὺν Ἀειθαλαῖ τῷ γενναίῳ, καὶ Ἰωσήφ τῷ πανολβίῳ· ἐν σοὶ γὰρ θαρρόντες, ποικίλων βασάνων ἀνδρείως κατετόλμησαν· διὸ καὶ παρέχουσι νοσοῦσι τὴν ἴασιν, ὡς χάριν δεξαίμενοι, πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ιωσήφ ὁ γενναῖος ἀγωνιστής, Ἀκεψιμᾶς ὁ τῆς πλάνης ὀλοθρευτής, Ἀειθαλαῖς ὁ ἐνδοξος, ἀδελπτής καὶ ἀήττητος, οἱ φαιδροὶ ἀξέρες, τῆς πίστεως ἄσμασιν, ἐπαξίως ὄντως, ὑμνεῖσθωσαν σήμερον· οὗτοι γὰρ τὴν δόξαν, τῶν Περσῶν ἀμαυροῦντες, ἠλίῳ ἐκ ἔθυσαν, οὐ τὸ πῦρ ἐσεβάσθησαν. Οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Τοῦ Σταυροῦ τῷ σημείῳ καθοπλισθεῖς, ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχύν, ἀνδρείως κατέβαλες, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχος· τὴν ἀθείαν πᾶσαν, εἰδώλων διήλεγξας· καὶ τοὺς πιστοὺς Θεόφρον, τῇ πίστει ἐστήριξας· ὅθεν ἐπαξίως, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους, ἀθλήσας ἀπέλαβες, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου σου. Ἀθλοφόρε Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα, ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοὶ Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρυσσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεῖς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοὶ· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἄμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ ὠλόλυξε δακρύσασα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν

κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεέ ὑπεράγαθε, ἀνεξίπακε Κύριε. Ἡ πιζῶς ἐκβοήσωμεν Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ρῆμασι σοφῆ Ἀκεψιμᾶ θείας γνώσεως, τοὺς ἀγνώστιας σκοτασμῷ, κεκρατημένους δυσμενεῖς, στερῶς κατεπαλαισας, τὰς ὑπ' αὐτῶν μὴ πτήξας στρέβλας μακάριε, προσαγομένας τῷ θείῳ σου σώματι.

Πυρί σε πυρὸς οἱ λατρευταὶ κατηνάγκαζον, σέβας προσάξει δολερῶς· ἀλλὰ τὸν νοῦν τῇ τοῦ Θεοῦ, ἀγάπῃ πυρούμενος, πυρσολατρεῖν ἀπείπας ὅλως δεχόμενος, ἀναψυχὴν Ἰωσήφ δυναμοῦσάν σε.

Ναμάτων τῶν θείων πεπλησμένος τοῦ Πνεύματος, Ἀειθαλαῖ τὰ θολερά, τῆς ἀπιστίας καὶ πικρά, ἐξέφυγες ὕδατα, καὶ ταῖς ῥοαῖς τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων σου, τοὺς ἀοράτους ἐχθροὺς κατεπόντισας.

Θεοτοκίον.

Αγίων Μαρτύρων ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα, ὠφθης Παρθένε ἀληθῶς, καὶ τῶν πιστῶν καταφυγή, τεῖχός τε καὶ στήριγμα, καὶ παντελὴς ἀπολύτρωσις· μεγαλοφώνως διὸ σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Νῆμοις πᾶσι σοῖς ὑμνηταῖς, τὴν εὐκλεῆ τε καὶ σεβασμίαν, ἀρωγὴν σου καὶ ἀντίληψιν, παμμακάρε Γεώργιε, ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον.

Εχὼν ἄμαχον τὴν ἰσχύν, δεδωρημένην σοὶ ἐξ Ἁγίου, τῶν Ἁγίων ἀκροθίνιον, τὴν βαρβάρων ἔφοδον, σαῖς προσευχαῖς ταχέως καταλύσον.

Νύξ με πάντοθεν πειρασμῶν, ἐπιπρολάζει καὶ ἀνευδότης, συνωθεῖ με πρὸς τὴν χάρυβδιν, τῶν παθῶν Γεώργιε· ἀλλὰ προφθάσας διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἔσχες ἐν τῇ γαστρὶ, τὸν συνοχέα πάντος τοῦ κόσμου· μόνη τοῦτον ἀπεκύησας, Θεοτόκε Πάναγνε, τὸν ἀκαταληψία νοούμενον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας.

Μακάριοι ἀπεφάνθητε, Λόγον μακάριον, κηρύξαντες ἐν σταδίῳ, ἀνδρείως Ἀοίδιμοι, τὸν ὑμᾶς συνάψαντα, τῶν μακαρίων ταῖς χορείαις, πανευκλεῶς ἀριστεύσαντας.

Απόρθητοι ἀνεδείχθητε, πύργοι τῆς πίστεως, ἐλεπόλεις τοῦ ἐχθροῦ, παντελῶς ἀφανί-

σαντες, Ἰωσήφ Δεσπέσιε, Ἀκεψιμᾶ ἱερομύστα, Ἀειθαλᾶ ἱερώτατε.

Ρηγνύμενα ταῖς πληγαῖς, τῶν Μαρτύρων τὰ σώματα, διέρρηξεν ἀθείας, ἀνίσχυρον δύναμιν, καὶ ἐδήλου ἄριστα, τὴν ἀρράγη ψυχῆς ἀγάπην, πρὸς τὸν Δεσπότην, καὶ Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τηρήσας σε ὡς πρὸ τόκου, παρθένον ἀκήρατον, Πανάμωμε ὁ οἰκήσας, ἀσπόρως ἐν μήτρᾳ σου, διπλοῦς προελήλυθε, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος Δεώσας, τὸ προσληφθὲν ἀγαθότητι.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ατίθασσον παράταξιν, δαιμόνων τροπώσαμενος, καὶ σταυροῦ τῷ ὄπλῳ χρησάμενος, ὡς Δεῖω ἀκοντίῳ, τούτῳ ἐξεκέντησας, καὶ εἰς γῆν κατέρραξας, φαλαγγάρχας ζοφερούς.

Ρώμη τῷ Παντοκράτορος, ῥωννύμενος Γεώργιε, καὶ τῇ προνοίᾳ ποδηγέμενος, τῇ πάντα κυβερνώσῃ, τὸ σκάφος διέσωσας, τῆς ψυχῆς ἀκύμαντον, πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς.

Τί με Δωπείαις ἔλεγες, τῷ κακεργάτῃ Ἁγίε, τῆς τοῦ Χριστοῦ μου ἀγαπήσεως, ἐλπίζεις μεταστῆσαι; λίθον ἔψειν ἔοικας, γράφειν τε εἰς θάλασσαν, καὶ τοξεύειν οὐρανόν.

Θεοτοκίον.

Υψύχενας κατάβαλε, αἰρετικούς Πανάμωμε, τοὺς ἀφειδῶς κατεπεμβαίνοντας, λαῶ τῷ ὀρθοδόξῳ· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, τῇ θελήσει σύνδρομον, οἷα μήτηρ τοῦ Θεοῦ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ 5. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Υψύμενα σφοδρῶς βασάνων κύματα, ὑμῶν οὐ κατεκάλυψε, τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸ εὐτόνον Σοφοί· Δεῖα κυβερνήσει γὰρ ἐφθάσατε, τὸν γαληνὸν τῆς σωτηρίας ὄρμον γηθόμενοι.

Ρανίσιν ἱερῶν αἱμάτων Ἁγιοι, φοινίζαντες μακάριαι, περιβόλαιον τὸ Δεῖον ἑαυτῶν, τοῦτό σε ὁσίως ἐνδυσάμενοι, τῷ Βασιλεῖ τῷ ἀθανάτῳ συμβασιλεύετε.

Οραῖοι καλλοναῖς ἄθλων γεγόνατε, νυμφῶνος ἔνδον Ἁγιοι, ἐχωρήσατε Δεοῦμενοι φαιδρῶς, Δέσει καὶ υἱοὶ ἀποδεικνύμενοι, πανευκλεῶς Πατρὸς τῶν φώτων ἀξιοθαύμαστοι.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, Παρθένε τόκῳ ἄχραντε, καὶ ἐζώεται Ἀδάμ παρακοῆ, πάλαι νεκρωθεὶς καρπῷ γευσάμενος ὅθεν ὑμνεῖ καὶ μακαρίζει σε Παναμώμητε.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ζάλη με λογισμῶν.

Σῶμά σου παραδούς ταῖς τιμωρίαις, τὴν ψυχὴν ἐτήρησας, ἀπήμαντον Δεομάκαρ· τὴν

ἄνωθεν γὰρ ἔσχες ἀρωγὴν, φρουρὰν προμηθεστάτην, ἐν τοῖς πολέμοις Γεώργιε.

Γλεων τὸν Δεσπότην, ταῖς εὐχαῖς σου, ἀπεργάζου πάντοτε, τὴν μνήμην σου τοῖς ἐκ πόθου ἐκτελοῦσι, καὶ ζάλης ὀρατῶν, ἐχθρῶν καὶ ἀορατῶν, ἀπήμονας διαφυλάττε.

Νόες σου κατεπλάγησαν ὀρώντες, τὴν ἀνδρείαν ἄνωθεν, πῶς ἀγγεμάχοις ὄπλοις κατεπαύλαισας ἄσαρκον ἐχθρὸν, τὸν πάλαι τῆς γεννάρχας, ἐν Παραδείσῳ πτερνίσαντα.

Θεοτοκίον.

Υφανασις ἰστουργία τῇ ἀρρήτῳ, ἀλουργίδα Πάναγνε, Πατρὸς καὶ Πνεύματος Δεῖου, εὐδοκία τῷ πάντων Βασιλεῖ, ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως, σάρκα τὴν σὴν ἀμφιάσασα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ζ**άλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλκει με, ἀμέτρων ἀμαρτημάτων· ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα ἀγαθὲ, κυβέρνησον προφθάσας, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ταχεῖα ἀντιλήψει σου, προσπεφυγότες οἱ πιστοὶ καθικετεύομεν, λυτρωθῆναι παρὰ σοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρε, τῶν σκανδάλων τῷ ἐχθροῦ τοὺς ἀνυμνητάς σε, καὶ παντοίων ἐκ κινδύνων καὶ κακώσεων, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε. Ὁ Οἶκος.

Μέγας ἐν προστασίαις ἐπὶ γῆς ἀνεδείχθης, τοῦ Κυρίου Δεράπων καὶ φίλε· τὸν πιστὸν γὰρ λαὸν περισκέπων, σῶζεις αἰεὶ ἐνδοξέ· διὸ πίστει καὶ πόθῳ βοῶμέν σοι Πολύαθλε·

Χαῖρε, δι' οὗ φρουκτωρεῖται ὁ κόσμος· χαῖρε, δι' οὗ ὁ στρατὸς καταλάμπει.

Χαῖρε, τῶν πιστῶν αἰχμαλώτων ἢ λύτρωσις· Χαῖρε, δεσμωτῶν ἢ ὀξεία ἀντίληψις.

Χαῖρε, ὕψος τῶν ἐκ πίστεως προστρεχόντων σοι Δερμῶς· χαῖρε, πλοῦτος τῶν ποθούντων σε, καὶ ἐν θλίψει χαρμονή.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις βασιλέων τὸ τεῖχος· χαῖρε, ὅτι παρέχεις ἐν πολέμοις τὸ νίκος.

Χαῖρε, ἀστὴρ φωτίζων τοὺς πλείοντας· χαῖρε, λυτὴρ παντοίας κακώσεως.

Χαῖρε, εἰς ὃν πᾶς πιστὸς καταφεύγει· χαῖρε, δι' οὗ εὐφημεῖται ὁ Πλάστης.

Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾶ.

Στίχοι.

Ἀκεψιμᾶν κτείνουσιν ἐκ ράβδισμάτων·
Ἀκεψιμῶ δὲ τοὺς φίλους, ἐκ λευσμάτων.

Τύψαν Ἀκεψιμᾶν τριτάτη, λεῦσαν δὲ συνά-
θλους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου βασιλείῳ Περσῶν· καὶ συσχεθίντες, παρίστανται Ἀδραχσοχάρ τῷ ἀρχιμαγίρω εἰς ἐξέτασιν. Καὶ εὐθὺς ὁ Ἅγιος Ἀκεψιμᾶς ράβδοις ρότιναις τύπεται· ὁ δὲ Ἅγιος Ἰωσήφ τείνεται καὶ μαστίζεται, ὡς διαιρηθῆναι τὰς σάρκας αὐτοῦ μέχρι τῶν ὀστέων, καὶ φρουρεῖται δεδεμένος. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀειθαλᾶς, δεσμευθεὶς χερσὶ καὶ ποσὶν ὑπὸ τὰ γόνατα, ἔκρηθροῦται τὰς ἀρμονίας μαστιζόμενος, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐγκλείεται. Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν Ἅγιος Ἀκεψιμᾶς ὑπὸ τριακοντα τυφθεὶς στρατιωτῶν, τὴν ψυχὴν παρέδωκε· κατὰ κεφαλῆς δὲ ὁ Ἰωσήφ κρεμασθεὶς κατελεύσθη· ὁ δὲ Ἀειθαλᾶς, ὑπὸ τεσσαράκοντα στρατιωτῶν ταβεί, κρεμάται καὶ αὐτὸς κατὰ κεφαλῆς, καὶ ὁστω τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐορτάζομεν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν Λύδδῃ, ἧτοι τὴν κατάθεσιν τοῦ ἁγίου σώματος αὐτοῦ.

Στίχ. Ναοῦ τὰ ἐγκαίνια, Μάρτυς, καὶ Θέσιν.

Τῶν λειψάνων σου νῦν γεραίρει ἡ κτίσις.

Οὗτος ὁ ἑνδοξος τοῦ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυς Γεώργιος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, πρὸς πατρός μὲν Καππαδόκης, ἐκ μητρὸς δὲ Παλαιστίνος. Ἀγωγῆς δὲ Θεῖας καὶ φύσεως τυχὼν ἀγαθῆς, καὶ ρίζης εὐκλεοῦς, τῶν γεννητόρων ἄνωθεν εὐγενεῖα καὶ εὐσεβεῖα κεκοσμημένων, πρὸς πολέμους γέγονεν ἐπιτηδειότατος καὶ λαμπρότατος. Ὄθεν καὶ παρὰ Διοκλητιανοῦ, τῆς ἴθης τῷ τηνικάδῃ ἀρξάμενος, Τριβούνος νομίμου ἐπισημότητος, εἶτα καὶ Κόμης διὰ τὸ ἀήττητον τῆς ἀνδρείας γνωρίζεται, λαυθάνων τὸ μέχρι τοῦδε, ὅτι Χριστιανὸς ἦν.

Εἰκοστὸν δὲ λοιπὸν τῆς ἡλικίας χρόνον ἀνῶν, ὄρφανὸς ἀπὸ πατρὸς ἐγεγόνει, ἐν τοῖς τῆς εὐσεβείας ἀγῶσιν ἐκείνου τὸν βίον ἀπολιπόντος. Ἀπάρας δὲ τῆς Καππαδοκῶν σὺν τῇ μητρὶ, πρὸς Παλαιστίνην, ἐξ ἧς αὐτὴ ὤρμητο, μετοικίζεται· εἰς ἣν ὄντα γῆν κτήματά τε πολλὰ καὶ κλῆροι αὐτῷ ἐτύγχανον. Τῆς οὖν μητρὸς παρὰ τὸν καιρὸν τοῦτον τὰ τῆδε ἀλλαξαμένης, κατελιέθησαν αὐτῷ χρήματά τε καὶ περιουσία πραγμάτων πολλή· ἃ καὶ λαθῶν, σὺν πᾶσι καὶ τοῖς αὐτῷ προσιοῦσι, πρὸς τὸν Διοκλητιανὸν παραγίνεσθαι (πιδανῶς εἰς Ρώμην), μίζονος ἀρχῆς, τυχεῖν ἐπιμένονος. Ἐκ πρώτης δὲ ἑώρακως τὴν τσοαύτην αὐτοῦ κατὰ Χριστιανῶν μανίαν, μηδὲ οἷός τε ὦν τοιαῦτα ὄραν, βούλεται τῶς ἃ παρ' ἑαυτῷ περιέφερε χρήματα, τοῖς πένθοι διανεῖμαι, ἑαυτὸν δὲ ἐνώπιον Διοκλητιανοῦ καὶ πάσης τῆς Βουλῆς Χριστιανῶν κηρύξαι· ὃ καὶ πεποίηκε. Ταχέως οὖν ταῦτα τοῖς πένθοι διανεῖμας, τοὺς τε παῖδας ἐλευθερία τιμήσας, καὶ περὶ τῶν ἀπόντων τὰ δοκοῦντα εἰκότως διαταξάμενος, τῇ τρίτῃ τῆς βουλῆς ἡμέρᾳ (βουλῇ γὰρ ἦν αὐτοῖς, ὡς τε τοὺς Χριστιανούς ἐκ μέσου ποιήσασθαι) αὐτόκλητος ἐν μέσῳ τῆς Βουλῆς παραγίνεται, ἐκεῖνος τότε καὶ τοῦ Διοκλητιανοῦ τυγχάνοντος.

Λαμπρῶς οὖν τὸν Χριστὸν Θεὸν τε καὶ Θεοῦ Υἱὸν ἀνακηρύξας, παρρησιάζεται τὴν εὐσέβειαν. Διὸ κρατηθεὶς, παντοίαις καὶ ἀμετρήτοις σχεδὸν βασάνοις ἐκδίδοται· κοντῶ γὰρ τὴν γαστέρα κεντᾶται· τροχῶ καὶ βενεύροις πολλαῖς προσομιλεῖ, καὶ λάκκῳ τιτάνου πλήρει ἐμβάλλεται. Ἀσινῆς δὲ ἐκ πάντων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι διατηρηθεὶς, τὴν

ὀμόζυγον τοῦ Διοκλητιανοῦ Ἀλεξάνδραν, σὺν αὐτῇ δὲ καὶ Γλυκερίον τινα, καὶ ἕτερον, Ἀθανάσιον τούνομα, τὸν μὲν ἐκ νεκρῶν ἀναστήσας, Σατέρου δὲ τὸ κτῆνος ζωώσας καὶ ἄπειρον, ἀπλῶς εἰπεῖν, πλήθος ἀνθρώπων μετηγάγετο πρὸς Χριστὸν, θαύματα παντῶν τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει ἀπεργασάμενος.

Τούτων οὖν αὐτῶς ὑπ' αὐτοῦ τελουμένων, σιδηροδέσμους, Διοκλητιανῶ προστάξει, πρὸς φρουρὰν ἄγεται. Τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ, ὁ Χριστὸς αὐτῷ ἐν ὄραματι φαίνεται, ἐπαγγελλόμενος τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ ἀγαθὰ. Ἐξυπνος οὖν γεγωνῶς, ἀσμίμως ἐπνυχαρίσσει τῷ Θεῷ, τὸν τε δεσμοφύλακα ἠντιβόλει, συγχωρηθῆναι προσελθεῖν τὸν ἐξ ἔθους διακρυζῶντα οἰκέτην. Ἐπινεύσαντος δὲ τοῦ δεσμοφύλακος εἰσῆλθεν ὁ οἰκέτης· ἐξῶθεν γὰρ τῆς φυλακῆς παραμείνων ἦν, ἐς καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον ὑπομνήματα σὺν ἀκριβεῖα πάσῃ ἐξίθετο. Τὸν αὐτοῦ οὖν Διοσπότην ἐν τοῖς δεσμοῖς ἰδὼν, καὶ προσκυνήσας, ἐπ' ἰδάφρυς ἔκειτο κλαίων. Ἀναστήσας δὲ τοῦτον ὁ Ἅγιος, εὐθυμῶν παρεκελεύετο, εἶτα καὶ τὸ ὄραμα διεσαφεί· προσίτι δὲ καὶ ἐπίσκηπτεν αὐτῷ, μετὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτοῦ, τὸ, τε σῶμα αὐτοῦ, καὶ τὴν πρὸ τῆς κατασχίσεως αὐτῷ ἐκτεθεισάν διάταξιν λαβεῖν, καὶ πρὸς τὸν τῆς παρεικίας αὐτοῦ οἶκον τὴν κατὰ Παλαιστίνην ἀπαίρειν, καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ γεγραμμένων, τοῦ τε Θεῖο φόβου μηδαμῶς τοῦτον ἀπολιπέσθαι. Τοῦ δὲ συνθεμένου, ἀπελύθη παρὰ τοῦ Ἁγίου.

Τῇ οὖν ἐπαύριον, ἀχθεὶς αὐθις ὁ Μάρτυς εἰς ἐξέτασιν, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τῷ Ἀπόλλωνι, ἀλλὰ μάλλον τὰ ἐν τῷ ναῷ ξόανα οἰονεὶ χεῦν ἐκλεπτύνας, ὡς εἰκὸς δι' εὐχῆς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ὁ μὲν τρι Σαραπῶν ἐκεῖνος, τὸ κομιδῆ τίμιον ἐκεῖνο σῶμα τοῦ Ἁγίου ἀναλαβόμενος σὺν τῇ αὐτοῦ διατάξει, εἰς Παλαιστίνην ἀπαίρει, ἔνθα τὸ μαρτυρικὸν ἐκεῖνο σκῆνος σὺν ἄλλοις Χριστιανοῖς, εὐλαβῶς πάνυ καὶ ἐντίμως κηδεύει, τὰ τε ἄλλα πάντα τὰ παρὰ τῷ Ἁγίῳ διαταγέμενα αὐτῷ, μετ' εὐγνωμοσύνης πληροῖ.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τῆς εὐσεβείας διαλαμφάσης, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ αἰοδίου μεγάλου Βασιλέως καὶ ἰσαποστόλου, τὴν βασιλείαν ὑποζωσαμένου, καιροῦ δραξάμενοι οἱ τῆς εὐσεβείας καὶ τοῦ Μάρτυρος ἐρασταί, ναὸν τῷ Ἁγίῳ χαριέστατον ἅμα καὶ κάλλιστον ἐν Λύδδῃ ἀνεγείρουσι· τὸ, τε πολυάθλου καὶ ἁγίου ἐκεῖνο σῶμα τοῦ Μάρτυρος ἐκ τοῦ ἀφανοῦς τόπου, οὐ ἔκειτο, ἀνελέμενοι, εἰς τουμφανὲς τὸ πολλοῦ πάνυ φωτός, καὶ πολλῶ πλεονεμφανείας ἐπάξιον, ἐν αὐτῷ φέροντες κατατιθείασι· καὶ δι' αὐτοῦ τῷ τότε νεωστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνεγνηγερμένῳ τῷ δεναῷ, τὰ ἐγκαίνια ἄγουσι, τρίτην ἄγοντος τηνικάδῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς ἡμέραν, ἀευνάους κρουνοῦς θαυμάτων παρέχοντος τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῷ· δοξάζειν γὰρ οἶδε Θεὸς τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας. Ἐκτοτε τοίνυν ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, ἐτησίως κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὴν ἀνακομιδὴν ἐορτάζει τῷ Μάρτυρι, εἰς δόξαν καὶ αἰνεσίαν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ αὐτοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκεψιμᾶ.

Στίχ. Τῆξας ἑαυτὸν ἐγκρατεῖα καὶ πόνοις,
Ἀκεψιμᾶς μετῆλθεν, ἔνθα μὴ πόνοι.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου· ὅς ἐν οἰκίσκῳ καθεῖρξας ἑαυτὸν, ἐξήκοντα διετέλεσεν ἔτη, μήτε ὀρώμενος, μήτε φθειγγόμενος· ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν νεύων, καὶ τὸν Θεὸν φανταζόμενος, πᾶσαν ἐκείθεν ψυχαγωγίαν ἐδέχετο. Τὸ δὲ ὄρυγμα εἰς δὲ ἔλθῃ ἦν κατ' εὐθὺ κατωρορρῶν, ἀλλ' ἐγκάριστον ἐλικοειδῶς κατεσκευασμένον. Τροφή δὲ αὐτῷ ἐκμίζετο φακὸς διάβροχος ὕδατι. Ἀπαξ δὲ τῆς ἐβδομάδος, νύ-

πτωρ διεξιων, τὸ ἀρκοῦν ὕδωρ ἀπὸ τῆς πελαγούσης ἀνιμάτο πηγῆς, παρὰ μηδενὸς βλεπόμενος. Καὶ πολλῶν θαυματῶν γινόμενος αὐτουργός, καὶ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου ἀξίαν βίαν καταδεξάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Ἀγκύρας· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Δασίου, Σεθήρου, Ἀνδρωνᾶ, Θεοδότου καὶ Θεοδότης, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Σύμμαρτυς ἔστω καὶ γυνὴ τοῖς ἀνδράσι, Τετμημένοις τέσσαρσι συντετμημένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἡλίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῶν ἀρετῶν εἰς ἄρμα προβάς Ἡλίας, Πόλῳ προσῆλθεν, ὡς περ ἄλλος Ἡλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἐννέα Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχαῖς ἀτρέπτοις χερσὶ τμηθέντες πλάνων,

Πλάνην περιτρέπουσιν ἄνδρες ἐννέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι κή. Μάρτυρες πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Φλέγουσιν ἄνδρας πέντε δις καὶ δις δύο, Οἷς συμφλέγουσι πέντε καὶ δις καὶ δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀχεμενίδου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰσδιγέρδα, τοῦ υἱὸς Γοροράνη βασιλέως Περσῶν, γέγονε τις ἀνὴρ θαυμαστός, Ἀρχεμενίδης καλούμενος, υἱὸς Ἐπάρχου τῆς πόλεως γεγονώς. Οὗτος, καταλείψας τὴν Πατρικὴν θρησκείαν, ἐπίστρεψεν εἰς τὸν Χριστόν. Τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς, καὶ πολλὰ καμῶν τοῦ μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν προτέραν θρησκείαν, οὐκ ἠδυνήθη. Τότε γυμνώσας αὐτὸν τοῦ πλούτου καὶ τῶν ἀξιομάτων, ἐτι δὲ καὶ τῆς ἐσθῆτος, προσέταξεν αὐτὸν γυμνὸν ἔλκειν τῆς στρατίας τὰς καμήλας, διαζώματι χρώμενον μόνον. Πολλῶν δὲ διελευσῶν ἡμερῶν, διακῦψας ὁ βασιλεὺς τῆς στυγῆς, εἶδε τὸν ἀριστόν ἀνδρα ἐκεῖνον, ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς καύσεως φλεγόμενον, καὶ κόνεως οὐκ ἐλίγης ἐμπλεῶν· καὶ τῆς πατρῴας περιφανείας αὐτοῦ ἀναμνηθεὶς, ἀχθῆναι καὶ ἐνδύσασθαι χιτῶνα τοῦτον προσέταξεν. Εἶτα νομίσας ὑπὸ τοῦ προτέρου πένου, καὶ τῆς γενομένης αἰσχύνῃς αὐτὸν μαλακισθῆναι, φησὶ πρὸς αὐτόν· Νῦν γοῦν τῆς ἐριδος ἐκείνης ἀπαλλαγείς, ἀπέθου τοῦ τέκτονος τὸν υἱόν. Ὁ δὲ, ζήλου πληθεὶς, διέρρηξέ τε τὸν χιτωνίσκον, καὶ προσεῖρριψεν ἐπειπῶν· Εἰ διὰ τούτων με οἶε τῆς εὐσεβείας ἐκοτῆναι, ἔχε τὸ δῶρον μετὰ τῆς ἀσεβείας. Ταύτην αὐτοῦ τὴν παρρησίαν ὁ βασιλεὺς θεασάμενος, γυμνὸν οὕτω τῶν βασιλείων ἐξήλασεν. Ὁ δὲ, τὸν λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον, οὕτως εὐσεβῶς καὶ θεαρίστως διαβιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Σὲ νοπήν Θεοτόκε.

Ἐκ Περσικῆς, χώρας ἀναλάμψαντες, ὡς περ ἀστέρες φωταυγεῖς, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλάς, ἄθλων ταῖς λαμπρότησι, κόσμον κατεφώ-

τισαν, ἐν εὐσεβείᾳ κραυγάζοντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πόνους πολλοῖς, ζωὴν ἐκκληρώσασθε, ἄπονον Μάρτυρες Χριστοῦ· πάντα πόνον καὶ πειρασμόν, ὅθεν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν, πάντοτε κουφίζετε, τῶν ἐκβοώντων πανένδοξοι· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἀκεφιμαῖν, νῦν τὸν ἱερώτατον, καὶ Ἰωσήφ τὸν θαυμαστόν, καὶ τὸν μέγαν Ἀειθαλάν, τοὺς Ἱερομάρτυρας, λόγοις μακαρίσωμεν, ἱερωτάτοις κραυγάζοντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ Ἀθλοφόρων εὐκλεῶν, Παναμώμητε ἀληθῶς, στέφανος γεγένησαι· πάντων τε κραταίωμα, τῶν μελωδούντων ἐκάστοτε· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου· Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μόνα ποθῶν τὰ νοητὰ, μόνοις τε γαννύμενος Μάκαρ, τοῖς ἐν ἐλπίσιν ἀγαθοῖς, τὰ παρόντα ὡς ὄναρ λελόγησαι, ἐκβοῶν· Ὑπερύμνητε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, Ἐνδοξε ἐποίησιν ὡς νόμος, Θεοῦ ὁ κάλλιστος ἐστίν, ἰσχυρὸς ἐπὶ πάσης τῆς κτίσεως, ἐκνικᾶν τὸν βελτίονα, τῶν χειρόνων ταῖς κινήσεις χάριτι θεία.

Ὡμῶν τοῦ θερμοῦ σου, πρὸς Θεὸν ἔρωτος Παμμάκαρ! πῶς ὄλθον, ὡς χοῦν λελόγησαι βοῶν· Τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων ἀντάξιον, τῆς ἀγάπης οὐ κέκρικα, κόσμον ὅλον ἐξισουῆσαι, καὶ χρυσὸς πέλη. Θεοτοκίον.

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, θραῦσον τῶν βαρβάρων τὰ θράση, καὶ ταῖς βουλαῖς τῶν ἀσεβῶν, τῷ πιστῷ Βασιλεῖ καθυπόταξον, καὶ τὸ κέρας αὐχήμεσι, τῆς ἀνδρείας μεγαλύνον τῶν Ὀρθοδόξων.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Νομισθέντες ἐναντι ἐχθρῶν, σοφοὶ ἐβδελυγμένοι μετήγεσθε ἀπὸ τόπων, ἐπὶ τόπους πρὸς πολλῶν, πείραν μασιγώσεων, ἐκβοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν γυμνώσει σώματος ὑμεῖς, πληγαῖς προσομιλῶντες, ἐπλήξατε τὸν ἀσώματον, Πανεύφημοι ἐχθρόν, λόγῃ καρτερότητος, μελωδῶντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συντριβέντες λίθοις ὡς ποτε, ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων, τὴν πέτραν οὐκ ἐξηρνώσασθε,

τὴν ὄντως ἀρράγῃ, Χριστὸν μεγαλῶνυμοι, μελωδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ω'ς Μονάδα φύσει μὲν ἀπλήν, Τριάδα δὲ προσώποις, δοξάσωμεν τὸν Πατέρα, τὸν προάναρχον Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μελωδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πακῶς σε κλίμακα ποτέ, ἐώρακε Παρθένη, δι' ἧς μὲν ὁ Θεὸς Λόγος, κατήλθεν ἐπὶ γῆς, ἡμᾶς δὲ ἀνήγαγε πρὸς τὸ ὕψος· τοῦτον ἀπαύστως ὑμνοῦμεν Θεοτόκε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆ Ἁγίας Γεωργίας. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Ράβδω λόγων σου ἱερῶν, ἀνέτρεψας δαιμόνων τὴν πληθύν, καὶ ἠλευθέρωσας πιστῶν, τὰς ἀγέλας τῆς τούτων λύμης, Χριστῷ μελωδούντων· Εὐλογοῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ομμα τείναντ' εἰς οὐρανὸν, ἀνέτειλέ σοι πρῶτον τὸ φῶς, ὡς περ ὑπέσχετο Θεός· ἔτι γάρ σε προσευχομένου, παρέστη βοῶν σοι· Ἐπιτάρροθος ἦκω σοι· πτόησιν, πᾶσαν ἀπορρίψας, ἀνδρίζου εἰς αἰῶνας.

Φοβερὰν σου τὴν προσβολὴν, ἀνέδειξε Χριστὸς τοῖς πονηραῖς, καὶ ἀλαζόσι λοχαγοῖς· τὰς γὰρ τούτων μηχανουργίας, ἰστὸν ὡς ἀράχνης, ἐξηφάνισας κράζων Γεώργιε· Ὑπερευλογῶ σε, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρύμην ἄστατον καὶ φθοράν, ὁ τόκος σου κατέλυσεν Ἁγνή, τὴν τοῦ θανάτου καὶ ζωῆν, τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι παρέσχε, τοῖς τούτου ὑμνοῦσιν, ὡς Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**ῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ
» πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
» φῶς καὶ σκότος, ψυχὸς καὶ καύσων,
» υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἱερεῖς εὐλογοῖτε τὸν Κύριον,
» καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ δ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ωσπερ ἀνοδοὶ καὶ κλίμακες, πρὸς οὐρανὸν ἀνάγουσαι ὑμᾶς ὠφθησαν, μάκαρ Ἰωσήφ, Ἀειθαλᾶ τε πανένδοξοι, αἱ τῶν λίθων νιφάδες πανεύφημοι, δι' ὧν θανατωθέντες, ἀθανασίας ἠξιώθητε.

Στῶμεν εὐσεβῶς γεραίροντες, Ἀκεψιμᾶν τὸν θεῖον Ἱερομάρτυρα, τὸν ἱεουργόν τε Ἰωσήφ τὸν πανάριστον, καὶ Χριστοῦ μυστηρίων Διάκονον, Ἀειθαλᾶ τὸν μέγαν, τοὺς εὐκλεεῖς Θεοῦ θεράποντας.

Ηδη πρὸς Θεὸν σκηνώσαντες, καὶ φωτισμῷ ἀρρήτου καταξιούμενοι, καὶ ἀγγελικαῖς χοροστασίαις ἐνήμενοι, καὶ συνόντες Μαρτύρων στρατεύμασι, σὺν τούτοις Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύσατε. Θεοτοκίον.

Φράσαι τὸ φοικτὸν μυστήριον, τοῦ τοκετοῦ σου γλῶσσα ὅλως οὐ δύναται· τὸν γὰρ οὐρανοῦ καὶ πάσης κτίσεως Κύριον, ἐσωμάτωσας σάρκα πτωχεύσαντα, ἀγνή Παρθενομήτορ· ὅθεν συμφώνως σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ορει μαρτυρίου προσεπέβης, καὶ στέφος ἐδέξω Ἀθλοφόρε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ γέρας τῶν Μαρτύρων· ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Νέμεις λύσιν τῶν ἀμπλακημάτων, καὶ νόσους διώκεις Ἀθλοφόρε, τὰς τοῦ σώματος πόρρω, καὶ ἄρτιον ὅλον με ἀποδεικνύεις· διό σου, πόθῳ τὴν ἐμφέρειαν προσπτύσσομαι.

Ω'ς πόλον πολεῦων Ἀθλοφόρε, καὶ θρόνω τοῦ πάντων Βασιλέως παριστάμενος αἰγλήν, τὴν σκεδαζούσαν νέφος ἀμαρτημάτων, πέμψον τῷ πόθῳ, τὴν ᾠδὴν σου ἐξυφάναντι.

Θεοτοκίον.

Σύμμορφος Υἱὸς ἐξ ἀγεννήτου, Πατὴρ γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰῶνων, ἐπ' ἐσχάτων δὲ αὐθις, διὰ Πνεύματος Ἁγίου ἐνδημήσας τῇ Παρθένω, σάρκα πτωχεύσας, τὸ ἀνθρώπινον ἐθέωσας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ
» λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς
» ὠφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθῶμεν.

Ακεψιμᾶς ὁ ἐνδοξος, Ἰωσήφ ὁ γενναῖος, Ἀειθαλᾶς ὁ πάνσοφος, τοῦ Χριστοῦ τῇ ἰσχυί, ἐνήθησαν καὶ τὴν πλάνην, τῶν Περσῶν καθελόντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι· οὓς εὐσεβῶς, ὡς Ἱερομάρτυρας εὐφημοῦντες, παιδρῶς πανηγυρίζομεν, τὴν λαμπρὰν τούτων μνήμην.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῖς ρεῖθροις τῶν αἱμάτων σου, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα, ἀπέσβεσας μακάριε, καὶ τυράννων τὰ θράση, εἰς τέλος ἐξηφάνισας, καὶ

Χριστὸν ἐδόξασαι, Γεώργιε ἀθλοφόρε· ὅθεν σέφος ἐδέξω, ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, ἐκ δεξιᾶς τῆ Ὑψίστης.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ὄλως ἐν ἐμοί, σωτηρία Παρθένε· ὅτι κακῶς εἰσπέπτωκα, βάθος ἀμαρτημάτων, καὶ προσδοκῶ τὴν ἀπειλήν, τῆς φρεκτῆς κολάσεως, καὶ τῶν ἐρίφων τῆς μοίρας· ὁκτειρόν με πρὸ δίκης, ὡς ὑπάρχουσα Σερμῆ, ἀντίληψις Θεοτόκε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τῆ Ἁγίᾳ Γεωργίου, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῦ Χριστοῦ τὸ γεώργιον, τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι, τὸν σοφὸν Γεώργιον εὐφημήσωμεν, τῆς ἀληθείας τὸν κήρυκα, κληῖμα τὸ αἰείζων, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, τὸν καρπὸν ἐξανθήσαντα, καὶ πηγάσαντα, εὐσεβείας τὸ γλευκος, καὶ τοὺς πίστει, ἐκτελοῦντας ἐτησίως, τούτου τὴν μνήμην εὐφραίνοντα.

Ὡς ἀστέρα πολὺφωτον, ὡσπερ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι σέ γνωσκόμεν, ὡς μαργαρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον ἀυγάζοντα, ὡς ἡμέρας σε υἱόν, ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Εν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμακάρε Γεώργιε, καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θελημα, ὅπως εὐροίμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσδραμῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Τὸν νοερόν ἀδάμαντα τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν αἰοίδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθον τὸν ἐραστὴν διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεόθυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου· τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν, αἰεὶ τῶν δαιμόνων, παρασκευάζει Ἀγαθὴ· ἐξ ὧν με ῥύσαι τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ

πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν Ἁγίων κατὰταξον.

Εἰ βούλει,

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τῆ Μεγάλου· καὶ τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου Πρεσβυτέρου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας, καὶ τὰς τούτου φαλαγγας ἐξεπόρθησας· διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα Μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σέ Χριστῆ ἐνισχύσαντος· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς, καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσιέβαστον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβάς Παμμακάριστε, τὰ γεῶδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιῶν ἐν τῷ σώματι, παρεῖδες· καὶ αὔλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω αἰοίδιμε, θείῳ Πνεύματι, ὀδηγῆμενος· ὅθεν μοναζόντων, ὀδηγὸς κωνὸν καὶ τύπος, γέγονας πίστει περιδόξος.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς θεόφρον Ἰωαννικιε, φωστὴρ εἰδείχθης τοῖς πέρασιν, ὀδύνας κακώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου, καὶ ῥυόμενος, νοσημάτων παντοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου (*).

Στιχηρὰ τῶν Ἱερομαρτύρων.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆσιν, τὴν φερώνυμον πλουτῶν, ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ προμηθείας, ταύτην τοῖς πράγμασι, Μάικαρ ἐπεσφράγισας, καὶ ἐβεβαίωσας· πολεμίων γὰρ σύσημα, καὶ στίφος τυράννων, ἐν τῇ καρτερίᾳ σου κατεπολέμησας· ὅθεν νικητήρια φέρων, πίστει ἀνεκραύγαζες, Δόξα, τῷ ἀμάχῳ κράτει σου Φιλάνθρωπε.

Μύρα, εὐωδέστατα ἡμῖν, τὰ τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζεις, σήμερον Νικάνδρε, ἐν τῇ θείᾳ

(*). Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερα προσόμοια τοῦ Ὁσίου, πρὸς τὸ, Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς. Τὴν δὲ Ἀκολουθίαν τῶν Ἱερομαρτύρων τάττει ἐν τοῖς Ἀποδείκνυσις.

μνήμη σθ, καὶ ἀπελαύνεις σοφὴ, δυσωδίαν τῶν θλίψεων, καὶ πάθη σωματίων, καὶ πλουσίας χάριτος, πληροῖς τὸν σύλλογον, πάντων τῶν Χριστῶ ἐκθρώντων· Σὺ εἶ τὸ ἀκένωτον μύρον, τὸ εὐωδιάζον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εῶν, παρρησίαν πρὸς Χριστὸν, τὸν ἐνδοξαζόμενον μόνον, ἐν ταῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, τοῦτον καθικέτευε, Ὅσιε Νίκανδρε, ὑπὲρ πάντων τῶν πόθῳ σου, τελούντων τὴν μνήμην, καὶ ἀνευφημούντων σου, τὰ καταρθώματα, ὅπως τῶν ἀφράστων ἐκείνων, θείων ἀγαθῶν καὶ τῆς δόξης, κοινωνοὶ γενώμεθα πρεσβείαις σου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'.

Ανδρειοφρόνως τέλεσας, τὸ ἀσκητικὸν στάδιον, τὸν διάυλον τῶν ἀρετῶν διήλθες προθύμως· τοὺς τῶν παθῶν θῆρας τε νεκρώσας, τὸ κατ' εἰκόνα ἀλώβητον διέσωσας. Πνεύματος δὲ ταμίας γενόμενος, τὰ πάρρω ὡς ἀνεστῶτα προεἶδες, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ἰωαννίκε· καὶ νῦν τῷ θρόνῳ τῷ θείῳ παριστάμενος, πρεσβεύεις ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Αλλην κραταιὰν καταφυγὴν, καὶ ἰσχύος πύργον καὶ τεῖχος, ἀκαταμάχητον, ὄντως οὐ κεκτῆμεθα, εἰ μὴ σὲ Πάναγνε, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγομεν, καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν· Δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολώμεθα· δεῖξον εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν, καὶ τῆς δυναστείας τὸν πλοῦτον, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Πάνους ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντε, ἔστενες θαυμάσια, καὶ ἀνακραζούσα· Οἶμοι τέκνον γλυκύτατον; ἀδίκως πῶς θνήσκεις, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς; ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἔλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β'.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι τρωθεὶς τὴν διάνοιαν, εἰς ὄρος ὑψηλόν, ἀνῆλθες Ἰωαννίκε, καὶ ἔλαβες ποικίλα χαρίσματα, ἰατρεύειν τὰς νόσους, τῶν ἀνυμνούντων σου πόθῳ, τὴν θείαν κοίμησιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νοὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πρόρωθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς κτίσεως τεξομένην σε, ὡς σεμνὴ πάναγνε· σὺ γὰρ ὠφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος. Διό σθ δέομαι,

τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμπρως, θείας κοινωνίαν με ἀνάδειξον, Κόρη τῆ Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι κόσμον ἅπαντα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον κριθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτόν σε γήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκρὸς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ· καὶ Πιλάτῳ σε παρέδωκαν, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ παράνομοι· καὶ βλέπουσι τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς· ἢ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνε Πολυέλεε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ταῖς τῶν θαυμάτων σου ῥοαῖς.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος· Καὶ τρόπων μέτοχος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν ἓνα Κανὸνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς δύο παρόντας τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοῦ Προδρόμου σε τὸν μιμητὴν αἰνέσω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος Ὅσιε, τοὺς πίστει τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζοντας, φωταγώγησον, καὶ σιότης ἀμαρτίας, πρεσβείαις σου λύτρωσαι, Ἰωαννίκε.

Οδὸν τὴν εἰσάγουσαν, ἀνεπιστρόφως διώδευσας, πρὸς πόλιν οὐράνιον, Ἰωαννίκε· τὸ γὰρ Ἅγιον, ὠδήγησέ σε Πνεῦμα, ἐπαναπαυσάμενον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου.

Υψοῦσαν ταπεινώσιν, Ἰωαννίκε ἔσχηκας· διό σου δεόμεθα, αἵκτειρον Ὅσιε, τὴν ταπεινώσιν, ἡμῶν καὶ τὰς οὐδύνας, πάσας ἐπιπέφρισον, τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Πεσόντων ἀνάκλησις, καὶ ἰσταμένων βεβαίωσις, ὑπάρχεις Πανάμωμε· ὅθεν σου δέομαι, συμπεσόντα μου, τὸν νοῦν τῇ ἀμαρτίᾳ, ἀνόρθωσον Δέσποινα, ὅπως δοξάζω σε.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἱερομαρτύρων. Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Χοροὶ Ἰσραὴλ.

Σεπτῶν ἀθλητῶν σεπτὴν ἑορτὴν, Ἱερομαρτύρων ἱερὰν μνήμην σήμερον, ἱεραῖς μελωδίαις, νῦν ἡ τοῦ Χριστοῦ ἱερωτάτη Ἐκκλησία, ἱεροπρεπῶς ἐκτελοῦσα, ἄσμασι κατατέρπεται, τούτους γεραίρουσα.

Σέπτῳ κελρισμένος χρίσματι, τῆς ἱερωσύνης πιστῶς, Ἱεράρχα Νίκανδρε, τιμιώτερον τοῦτο, ταῖς ἐκ τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς ἐναπειργάσω, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Οδὸν μαρτυρίου τρέχοντες, τέρψιν ἀληθῆ ἐν αὐτῇ σαφῶς ἐνδεικνύμενοι, ἐπληθήσατε χάριν, θαυματουργῶν, καὶ δωρεῶν ἐπουρανίων, Μάρτυρες συμφώνως βοῶντες· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ο ἀπεριγράπτως κολποῖς τῆ Πατρὸς, κολποῖς τῆς Μητρὸς σαρκικῶς Χριστὸς περιγράφεται, μετὰ γέννησιν ταύτην, ἀληθῆ Παρθένον ὑπὲρ νοῦν διαφυλάξας, ὡς μεγαλοφώνως βοῶμεν· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται. Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Ρεόντων τὰ μένοντα ἠλλάξω, ἐμφρόνως τὸν σὸν ἀναλαβὼν, σταυρὸν Ἰωαννίκε, καὶ ἐν ἀθάτοις ὄρεσιν, ὡς Ἡλιοῦ ὁ μέγιστος, ὑποχωρῶν διετέλεσας.

Οδὸν σοὶ τὴν λῖαν ποθουμένην, Πατέρων ὑπέδειξε δυάς, ἣν εὖρες χρόνοις πλείοσιν, ἐγκεκρυμμένην ὄρεσι, προφητικῶ χρίσματι, λελαμπρυσμένος Μακάριε.

Δονούμενοι πάθεσι ποικίλοις, ἐν πίστει προστρέχομεν τῇ σῇ, σκέπη Ἰωαννίκε· ἀγίαις μεσιτείαις σε, πάντας ἡμᾶς ἐπίσκεψαι, ἐκδυσωπῶν τὸν φιλόνητον. Θεοτοκίον.

Ράνισιν ἐλέους σου Παρθένε, τοὺς ἀνθρακας σθέσον τῶν ἐμῶν, παθῶν θαυχαρίτωτε, καὶ ἐσθεμένον ἀναψον, τὸν λύχνον τῆς καρδίας μου, χρυσῇ λυχνία Πανάμωμε.

Τῶν Ἱερομαρτυρῶν. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τὰ τῶν λόγων δίκτυα, προσεφαπλῶν τοὺς ἐν πλάνῃ, θαυματουργῶν ἐζώγρεις, ὀψῶνιον πολυτελές, τῷ ἐκ Παρθένου Νίκανδρε ἐκλάμπαντι, τούτους προσαγόμενος.

Κλῆμα εὐφωρότατον, Τίτου φυτείας ἐγένου, τῆ τῶν Κρητῶν φωστήρος, βότρυας φέρον λογικούς, γλεῦκος ἡμῖν πηγάζοντας σωτήριοι, Νίκανδρε μακάριε.

Σὺν τῷ Ἑρμαίῳ τῷ θείῳ, κεχερωμένας καρδίας, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἀρότρῳ, κατενεώσατε σοφοί, καὶ καρποφόρους Νίκανδρε ἐδείξατε ὅθεν μακαρίζεσθε. Θεοτοκίον.

Νσῦς οὐδὲ ἑράνιος, τὴν ὑπὲρ νῦν σε λοχείαν, διερμηνεύει Κόρη· Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἀγνῆ συνέλαβες τὸν τὰ πάντα, λόγῳ συστησάμενον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν, ἢ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἢ πολλῇ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε
» Συναγωγή· τῷ θαυμαστῷ Θεῷ βοήσωμεν·
» Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα τῆ Ὁσίῃ, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Κόσμου τερπνότητα, προθύμως ἔλιπες, καὶ τῷ Δεσπότη σου, κατηκολούθησας, ἔρωτι θείῳ τὴν ψυχὴν, τρωθεὶς Ἰωαννίκε· ὅθεν καὶ τὴν κάμινον, τῶν παθῶν ἐναπέσβεσας, δρόσω τῇ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε· διὸ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις χορεύεις νῦν, τούτων τὸν βίον μιμησάμενος.

Δόξα, τῶν Ἱερομαρτύρων.

Νίκης ἐπώνυμος, Μάρτυς γενόμενος, ἀνδρῶν ἐνίκησας, ἄθεον ἐνστασιν, καὶ τὰ σεβάσματα αὐτῶν, Νίκανδρε ἠφάνισας, ἔχων συναδλοῦντά σοι, τὸν Ἑρμαῖον τὸν ἐνδοξον, πᾶσάν τε ὑπήνεγκας, σὺν αὐτῷ μάκαρ βάσανον· καὶ νῦν τὰς ἀθανάτους κληροῦσθε λήξεις, πρεσβεύοντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Απας ὁ βίος μου, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλῇ, διήλθε Πάναγνε· καὶ νῦν προσήγγισα, τῷ τῆς ἐξόδου μου καιρῷ, καὶ δέδοικα τῆς ἐχθρῆς μου, μὴ διασπαράξωσι, τὴν ψυχὴν με Θεόνυμφε, καὶ τῆς ἀπωλείας με, τῷ βυθῷ παραπέμψωσιν· ἀλλ' οἴκτειρον τὸν δούλόν σου Κόρη, καὶ ῥῦσαι με τῆς τούτων κατακρίσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονείδιστον, Οἰκτίρμον θάνατον, διασταυρώσεως ἐκὼν ὑπέμεικας· ὃν ἢ τεκοῦσά σε Χριστέ, ὀρώσα ἐτιτρώσκετο· σπλάγχνα κοπτομένη γὰρ, μητρικῶς ἐπωδύρετο· ἥς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ορη ὑψηλότατα καταλαβὼν, κορυφαῖς δαιμόνων ὑψούμενος, ἐν ταπεινώσει, ἐταπεινώσας Σοφέ, καὶ κατ' αὐτῶν ἠρίστευσας, κλέος Μοναστῶν καὶ ἐδραῖωμα.

Μάχαιραν ὡς δίστομον τὸν τοῦ Χριστοῦ, φόβον ὀπλισάμενος δράκοντα, τὸν ἀποστάτην, καταβάλλεις νοητῶς, καὶ αἰσθητῶς Μακάριε, νίκαις ἱεραῖς κλειζόμενος.

Ολος θείῳ Πνεύματι πυρακτωθεὶς, Πάτερ παγετὸν ἐκαρτέρησας, ἔτεσι πλείστοις, ταῖς ἐρήμοις προσχωρῶν, καὶ ἐκζητῶν τὸν Κύριον, χάριτί σε θείᾳ συνθάλλοντα.

Υ*πὸ ψυχικῶν ἡμᾶς ἀσθενειῶν, Πάτερ δονούμενους καὶ πίστει σε, προσκαλουμένους, νῦν ἐπίσκεψαι ταῖς σαῖς, πρὸς τὸν Θεὸν δεήσασιν, ὅπως εὐσεβῶς σε γεραίρωμεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἱλαστήριον πάντων βροτῶν, πίστει ἱκετεύω καὶ δέομαι· Εὐλογημένη, ἱλεῶν μοι τὸν Κριτὴν, τὸν σὸν Υἱὸν ἀπέργασαι, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων· Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Αῖμα ὠφθήτε τοῦ Λόγου, νοητῶς τοῦτον φέροντες· ὅθεν προσδεθέντες, ἵπποις ἀπηνῶς τε συρόμενοι, οὐκ ἐξηρησάσθε τοῦτον, οὐχ ἠττήθητε, πρὸς οὐράνιον, νύσσαν σαφῶς ἐπειγόμενοι.

Ταῖς φρουραῖς προσομιλοῦντες, καὶ δεσμά περικείμενοι, τῶν δεσμῶν τῆς πλάνης πόλιν καὶ λαὸν διεσώσατε, καὶ τῷ δεσμῷ τῆς ἀγάπης συνεδήσατε, τοῦ δεθέντος, σαρκὶ δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Σὺν Ἀγγέλοις τὸν Δεσπότην, κεκλεισμένοι ἐδόξαζον, οὐρανόω ἄρτω, οἱ πανευκλειεῖς ἐκτροφόμενοι· ὅθεν σαρκὸς ἀλγηδόνων οὐκ ἐφρόντισαν, δυνατώτεροι, τῶν αἰκισμῶν χρηματίσαντες.

Θεοτοκίον.

Επὶ θρόνου ἐπηρμένου, φοβερῶς ὁ καθήμενος, μητρικαῖς ἀγκάλαις, βρέφος χρηματίσας καθέζεται, τὴν συμπεσοῦσαν εἰκόνα ἀνορθούμενος, καὶ τὴν θέωσιν, τοῖς ἐξ Ἀδαμ χαριζόμενος.

Τοῦ Ὁσίου· Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εβάδισας Ὁσιε, στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδὸν, θείαις ἀναβάσεσι καρδίας, καὶ θεωρίαις ἐμπλατυνόμενος, καὶ θέσει θεούμενος, σαφῶς πόλιν τὴν οὐράνιον, νῦν οἰκεῖς ἀγαλλόμενος.

Τὸ ὄμμα καθάραντι, τῆς διανοίας Ὁσιε, χάρις σοι ἐδόθη πραφητείας, ὡς ἐνεστῶτα λέγειν τὰ μέλλοντα, βλέπειν τε τὰ πόρρω ὡς ἐγγύς, ὡς Ἰωαννίκιε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Οδύνης με λύτρωσαι, ἀμαρτιῶν καὶ θλίψεων, παῦσον τῆς καρδίας μου τὸν πόνον, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν βράβευσον, τὸν ἀγαθοδότην καὶ Θεὸν, ἔχων ὑπακούοντα, τῶν σεπτῶν σου δεήσεων.

Θεοτοκίον.

Νοός μου θεράπευσον, τὰς ἐκτροπὰς Πανάμωμε, ἴασαι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, τῆς ῥαθυμίας σκότος ἀπέλασον· ὅπως ἐν αἰνέσει σε ὑμῶν, τὴν ἀειμακάριστον, Θεοτόκε πανύμνητε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Εἰς φωτισμόν τῆς πίστεως, ὠδήγησας λαοὺς, ἐλιπόντας σκότος εἰδωλομανίας, τέκνα δὲ φωτὸς γεγενημένους, μεσιτεία σου Νικάνδρε.

Φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος, ἀυγάζοντες αὐγαῖς, βασάνων σκότος διήλθον ἀβλαβῶς λυόντες ἀχλὺν τῆς ἀθείας, οἱ φωστῆρες οἱ ἐνδοξοί.

Παύλου ναμάτων ἐμπλεως, ὁ Τίτος γεγονώς, σὲ καταρδεύει δεικνύων ποταμὸν, ρεῖθρα θολερὰ τῆς ἀθείας, κατακλύζοντα Νικάνδρε.

Θεοτοκίον.

Ητὸν ἀμνὸν καὶ Κύριον, κηύσασα σαρκί, Παρθένε μόνη, ἀμόλυντε σεμνή, θεία κιωτέ, σεπτὴ λυχνία, τὴν ψυχὴν με καταύγασον.

Τοῦ Ὁσίου· Ὡδὴ ε'. Τὴν θείαν ταύτην.

Μαράνας πάθη τοῦ σώματος ὡς δένδρον καθωράθης ὑψίκομον, καρποὺς τὰ θαύματα, καὶ τὰ σεπτὰ κατορθώματα, ἱερωτάτως φέρων Ἰωαννίκιε.

Ιάσατό σε ὁ Κύριος, ὁράσει Εὐσταθίου τοῦ Μάρτυρος, ἰὸν ὀλέθριον, καταπιόντα πανάλβιε, διὰ χειρὸς ἀδίκου, καὶ κινδυνεύοντα.

Μυρίοις πόνοις ὠμίλησας, τὸ σῶμα ἀσθενῶς διακείμενος, Ἰωαννίκιε· ὅθεν ἐν πίστει κραυγάζω σοι, τὰς ἀλγηδόνας παῦσον τῶν νοσημάτων μου.

Θεοτοκίον.

Ημόνη πάντων βοήθεια, βοήθησον ἡμῖν κινδυνεύουσι, καὶ χεῖρα ὄρεξον, καὶ πρὸς λιμένας ἐμβίβασον, τῆς σωτηρίας Κόρη θεοχαρίτῳτε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων· Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ηλούμενοι, ταῖς περόναις τὸ σῶμα οἱ Μάρτυρες, παθημάτων, μιμηταὶ τοῦ Σωτῆρος ἐδείκνυντο, τοῦ προσηλωθέντος, ἐν Σταυρῷ καὶ φθορᾶς κόσμον σώσαντος.

Τὸ πέλαγος, τῶν βασάνων διήλθετε Μάρτυρες, κυβερνήσει, τοῦ Ἁγίου πανεύφημοι Πνεύματος, καὶ πρὸς θείον ὄρμον, κατηντήσατε δόξης πληρούμενοι.

Ενίκησας, φερωνύμων ἀνδρῶν πᾶσαν ἐνστασιν, μαιφόνων, Ἱεράρχα αἰοῖδιμε Νικάνδρε, καὶ στεφάνους δόξης, ἐκομίσω Θεῷ παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ηφάνισας, τῆς Προμήτορος Κόρη τὸ ὄνειδος εὐλογίαις, τὸν ἡμᾶς στεφανοῦντα κηύσασα, καὶ τὴν λύπην ταύτης, εἰς χαρὰν Ἀγαθὴ μετενήνοχας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει

• δεόμενος • Ἐκ φθορᾶς με ρύσαι, Ἰησοῦ Βασι-
• λεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον τῆ Ὁσίῃ. Ἦχος πλ. δ΄. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Α΄στηρ ἐφάνης παμφανής ἐπὶ γῆς λάμπων,
καὶ τοὺς ἐν ζόφῳ τῶν παθῶν περιαιυγά-
ζων, ἰατρός δὲ ἀρωγότατος τῶν νοσούντων·
ἀλλ' ὡς χάριν εἰληφώς τὴν τῶν ἰάσεων, τοῖς
αἰτοῦσί σε παράσχου πᾶσαν ἴασιν, ἵνα κράζω-
μεν· Χαίροις Πάτερ Ἰωαννίκε. Ὁ Οἶκος.

Η΄στραφεν ἐν τῷ κόσμῳ ὁ Θεοληπτος βίος
τῶν σῶν κατορθωμάτων, Παμμάρκα, καὶ
ἀπῆλασε πᾶσαν ἀχλὺν ψυχικῶν παθημάτων,
καὶ φῶς ἄυλον κατηύγασε τοῖς πίστει σοὶ καὶ
πόθῳ ἐκβοῶσι ταῦτα·

Χαίροις τερπνὸν Μοναζόντων κλέος· χαίροις
φωστήρ διαυγῆς τοῦ κόσμου.

Χαίροις τῶν νοσούντων ταχεῖα παράκλησις·
χαίροις εὐρωστούντων ἀκλόνητον ἔρεισμα.

Χαίροις ὅτι τὴν ἐπίγειον ἀπεβάλου στρατιάν·
χαίροις ὅτι τὰ οὐράνια ἀντηλλάξω τῶν
φθαρτῶν.

Χαίροις τῶν θείων ὄντως ἀρετῶν ὁ ταμίας· χαί-
ροις τῶν ἀπορρήτων αὐτουργῶν θαυμασίων.

Χαίροις παθῶν παντοίων καθαίρεσις· χαίροις
ἡμῶν προστάτης θερμότατος.

Χαίροις πασῶν ἐτοιμότητος ρύστης, χαίροις
παντὸς καταφύγιον κόσμου.

Χαίροις Πάτερ Ἰωαννίκε.

Συναξάριον.

Τῆ Δ΄. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆ Ὁσίῃ Πατρὸς
ἡμῶν Ἰωαννίκε τῆ Μεγάλῃ, τῆ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ.
Στιχοί.

Τὸν Ἰωαννίκιον ἐκ γῆς λαμβάνει·
Ὁ τῷ λόγῳ γῆν τοῦ Θεοῦ πήξας Λόγος.

Σῆμά σοι ἔν γε τετάρτῃ Ἰωαννίκε χεῦσαν.

Οὗτος ὁ μακάριος γεννᾶται τῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ ἔτει
τῆς τοῦ Σηριωνύμου Λιόντος τυραννίδος, χώρας μὲν
φύς τῶν Βιθυνῶν, πατὸς δὲ Μυριτρύκη, καὶ μητρός Ἀ-
ναστασοῦς. Οὗτος, εἰς μέτρον ἡλικίας πεφθακώς, τῷ τε-
σσαρακοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, κατὰ Βουλγάρων ἐκ-
στρατεύσας σὺν τῷ βασιλεῖ, καὶ μεγάλως ἀνδραγαθήσας,
καὶ πολλοὺς τῶν Βουλγάρων κατακόψας, καὶ τοὺς ὁμοφύ-
λους περισώσας ἐπ' ὄψει τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπωσάμενος
τὴν μελετωμένην παρὰ τοῦ βασιλέως τιμὴν τε καὶ δόξαν,
καταλαμβάνει τὸ τοῦ Ὀλύμπου ὄρος· ἐν ᾧ θείως φωνῆς
αὐτήκοος γεγονώς, τὰ τῶν ὀρέων ὑψηλότερα φθάνει· ὅπου
δύο περιτυχῶν Μοναχῶν, οὐχ ὀραθεῖσι παρὰ τινος κώποτε,
τριχινὰ τε περιβεβλημένοι, καὶ βοτάναις ἀγρίαις τρεφμέ-
νοις, περὶ πάντων ὧν εἶχε κατὰ σκοπὸν ἔκουσε, καὶ πε-
ριβόλιον ἐξ αὐτῷ ἔλαβεν εὐχῆς χάριν. Ἐκεῖθεν τε ἀπο-
λυθεὶς, τὸ τοῦ Τριχάλικος ὄρος καταλαμβάνει· εἶτα τὴν
τῶν Ἀγγάρων Μονήν, εἶτα τῆς Κοντευρίας τὰ ὄρη. Καὶ

μαθῶν τριάκοντα ψαλμοὺς, ἔφαλλε μετὰ τινος Τροπαρίου,
ἔτω συνθεθεμένου· Ἡ ἐλπίς μου ὁ Θεός, καταφυ-
γή μου ὁ Χριστός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα
τὸ Ἅγιον.

Οὗτος ὁ μακάριος, πολλοὺς τόπους διαμειψάμενος, καὶ
μείγιστα ἐργασάμενος θαύματα, καὶ περὶ τῶν μελλόντων
προειπὼν, καὶ πρὸς τὴν Ἀντιδίου Μονὴν ἐλθὼν, καὶ πλή-
ρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, ἔτων ὑπάρ-
χων ἐνενήκοντα πρὸς τοῖς τέσσαρασι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρ-
τύρων, Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἐρ-
μαίου Πρεσβυτέρου, χειροτονηθέντων παρὰ τοῦ
Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Στίχ. Χριστὸν ποθέντας ζῶντας Μάρτυρας δύω·

Καὶ ζῶντας ἐνθάπτῃσι πικρῶς τῷ τάφῳ.

Οὗτοι, οἱ Ἅγιοι πολλοὺς τῶν εἰδώλων ἀποσπῶντες, καὶ
τῷ Χριστῷ προσάγοντες, τῷ τῆς πόλεως Κόμητι Λι-
βανίῳ διεβλήθησαν. Ὁ δὲ, τῆς ἀμιλλιτηρίου αὐτοῦ προσ-
δῆσας ἵπποις, τούτους ἐλαύνων ἐτιμῶρει. Ἐκλυοθέντων
σὺν τῶν Ἁγίων ἐπὶ πολὺ, αἱ σάρκες αὐτῶν κατεκόπησαν,
ὡς πᾶσαν τὴν γῆν φοινηθῆναι τῷ τούτων αἵματι. Εἶτα
πάλιν ἐκέλευσεν ἀναρτηθέντας σπαθίζεσθαι, καὶ εἰς κάρ-
νον πυρὸς ἀπορρίφθηναι. Καὶ ἐπεὶ θεία ροπή ἀβλαβεῖς διέ-
μειναν, ἐκέλευσεν ὁ μάταιος κατὰ τῶν καρδιῶν αὐτῶν
καὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ τῶν σπλάγχων ἦλους ἐμπαγῆναι,
καὶ ἔτι πνέοντας ἐν τύμβῳ ἀσφαλισθῆναι· καὶ οὕτω κα-
τακλιθεῖντες, τῇ σκληρᾷ καὶ ἀνυπαίστῳ βίᾳ, τῷ Θεῷ πα-
ριδῶκαν τὰς ἀγίας αὐτῶν ψυχάς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Πορφυρίου.

Στίχ. Ὁ Πορφύριος εὐστόλιστος ἐκ ξίφους,

Λαμπρὰν σολισθεῖς πορφύραν ἐξ αἱμάτων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀβρηνιανοῦ, ἐκ τῆς
Ἐφείων πόλεως ὀρμώμενος, καὶ ἐκ μικρᾶς ἡλικίας
μίμοις καὶ θεάτροις ἐκτραφεῖς· ἔς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν
τῷ Κόμητι Ἀλεξάνδρῳ παραστάς ἔχαιρε. Τὰ τῶν Χρι-
στιανῶν δι' ὅτε ὑποκρίθεις, ὑφ' ἑτέρου μιμουμένου τὸν Ἐ-
πίσκοπον, μᾶλλον δὲ ψευδομένου, βαπτίζεται, καταπαιζόν-
των δῆθεν καὶ χλευαζόντων τὰ ἡμέτερα. Οὗ γεγονότου,
καὶ στολὴν λευκὴν ὑποδύς, αὐτὸς μὲν τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ
τίλειον Χριστιανισμὸν ὑπεδέξατο. Ἄγγιλοι δὲ ὄφθησαν
προηγούμενοι αὐτοῦ λαμπάδας κατέχοντες, οἱ καὶ κατὰ
ἀνατολὰς προσευχεσθαι τοῦτον εἰδόμενοι, καὶ τῷ μετώπῳ
καὶ παντὶ τῷ σωματι τὸν Σταυρὸν διαγράφειν· ἔθεν καὶ
πολλοὶ προσῆλθον τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει· οἱ καὶ διὰ νε-
φέλης ἔβαπτίσθησαν, καὶ τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ προσ-
ῆλθον. Εἶτα τοῦ Κόμητος τὸν Ἅγιον προσκαλεσαμένου,
καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἀρνήσθαι κελύοντος, αὐτὸς
μὴ βουλευθεὶς, προσταξεί τοῦ Κόμητος, τὴν διὰ ξίφους
δέχεται τελευτήν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Διήγησις εἰς τὸν Θρῆνον τοῦ
Προφήτου Ἱερεμίου περὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ
εἰς τὴν ἄλωσιν ταύτης, καὶ περὶ τῆς ἐκστάσεως
Ἀβιμέλεχ.

Ιερεμίας οὗτος ὁ μέγας Προφήτης, ἐξ Ἀναθῶ τυγχά-
λων τῆς κώμης, περὶ Ἱερουσαλήμ καὶ Βαβυλῶνος πολλὰ
προηγόρευσεν, ὡσαύτως καὶ περὶ θείας σαρκώσεως, ἐν οἷς
τὸ κραταῖον τῆς προφητείας ἐμφαίνεται. Τούτου ποτὶ Πα-
σχῶρ, ὁ υἱὸς Ἐμῆρ ὁ τοῦ οἴκου Κυρίου ἡγουμένος, τύ-

φας σφοδρῶς, εἰς τὸν καταρράκτην (*) ἐνέβαλεν, ὡς τῆς Ἱερουσαλήμ πενθοῦντα τὴν ἀλωσίην. Ὡς δὲ τοῦτον ἡ θεία δίκη ἐν τῷ καταρράκτι οὐκ εἶσεν, αὐτὸς τῷ Πασχωρ ἀπεφθέγγετο. Τὸ ὄνομά σου τῆς γῆς ταύτης μίταικόν σε διαγορεύει, καὶ ἐν ταυτῷ ἐλέγξει σε ἡ ἀποστασία σε· διότι ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὸ ἔργον Κυρίου ἀμελῶς.

Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοῦ Βασιλέως Ἰωακείμ ἐθρήνησεν τὴν Ἱερουσαλήμ Ἱερεμίας, οἱ δὲ ψευδοπροφήται τοῦτον διολέσαι τοὺς ἱερεῖς ἐπειθον. Ὁ δὲ υἱὸς Σαφᾶν Χηραχναίμ, τῷ Ἱερεμῖα συνῶν, τὸν φόνον διεκώλυε. Τότε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἱερεμῖαν ἔφη· Ποίησον σεαυτῷ δεσμούς, ἦτοι κλοιοὺς ξυλίνοους, περὶ τὸν τράχηλόν σου, καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν Βασιλέα Μωάβ, καὶ Ἰδουμαίας, καὶ Τύρου, καὶ Σιδῶνος· ἄτινα καὶ ποιήσας, ἐπέθηκε τῷ ἑαυτοῦ τραχήλῳ. Ἀναστάς δὲ Ἀνανίας, ὁ υἱὸς Ἀζωρ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ περιῶν τοὺς κλοιοὺς ἐξ αὐχίνου τοῦ Ἱερεμίου, ἐπ' ὀφθαλμῶν τοῦ λαοῦ συνέτριψε, λέγων, Οὕτω, πρὸς με Κύριος εἶπε, συντριψὼ τὸν ζυγὸν Βασιλέως Βαβυλωνος ἐξ αὐχίνου πάντων ἐθνῶν. Τότε πρὸς τὸν ψευδοπροφήτην φησὶν Ἱερεμίας· Δόλιά σου τὰ χεῖλη, ὡς ἰὸν τῆς καρδίας ἐρευγομένης, τάδε τῆς ἀληθείας διασαφούς. Κλοιοὺς ξυλίνοους συνέτριψας, ἀντὶ τούτων σιδηροῦς ποιήσω, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, καὶ ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν ἐθνῶν ἐπιθήσω· σὺ δὲ τάχιον, Ἀνανία, τὴν ψυχὴν ἀπορρήξεις. Καὶ τὸ ἔργον τῷ λόγῳ ἐπηκολούθει· ἐν γὰρ ἑπτὰ μῆσιν οὕτως τοῖς τεθνεῶσιν ἀπαίρει.

Τῷ δὲ δεκάτῳ ἔτει Σεδεκίου, βασιλέως Ἰούδα, Ἱερεμίας πενθῶν τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐν εἰρκτῇ ἐναποτίθεται, ἥδη τῶν Χαλδαίων ταύτη προσεγγισάντων· ἀλλ' οὐκ οἶδ' ἔπως ἐξελθὼν ὁ Προφήτης, καὶ ἀπελθὼν πρὸς γῆν Βενιαμὴν, χρείας αὐτὸν κατεπειγούσης, κατασχεθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ, τῶν Χαλδαίων ὡς πρόσφυξ, εἰ καὶ ψευδὴς ἦν, ὅμως τύπτεται, καὶ ἐν εἰρκτῇ πάλιν ἀποτίθεται. Καὶ ἐφ' ἱκανὸν ἐκείσε διατρίψας, ἀποστείλας Σεδεκίᾳ κρυφίως, ἀνήγαγεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς εἰρκτῆς, καὶ φησὶν· Ὡς εὖ πεπονθὼς παρ' ἐμοῦ, τὸ μέλλον ἐπὶ τῆς ἐμῆς βασιλείας εἶπέ. Καὶ ὁ Προφήτης· Οὐκ ἐγώ, Βασιλεῦ, ὁ λαλῶν, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ λαλεῦν ἐν ἐμοί, καὶ ἡ γίγραφα, γίγραφα· καὶ ἐπὶ τούτοις πάλιν ἡ φρουρὰ τοῦτον δέχεται. Οἱ δὲ διαβολαῖς κατ' αὐτοῦ πάλιν ὄχλου τῷ βασιλεῖ, λέγοντες· Ἰνα τί οὕτως, καὶ ἐν τῇ εἰρκτῇ ὦν, τῶν πολεμιστῶν τὰς καρδίας ἐκλύει, μὴ κηρύσσωσιν εἰρήνην, ἀλλὰ μᾶλλον ταρασσῶσιν; κρεῖσσον ἵνα ἀναιρεθῆναι ὑπὲρ πολλῶν. Καὶ ὁ βασιλεὺς· Ἰδοὺ ἐν τῇ χειρὶ ὑμῶν οὗτος. Τότε ἔρριψαν ἐν λάκκῳ Μελχίου τὸν Ἱερεμῖαν ἐν τῷ βορβόρῳ τῶν τεθνεῶτων. Τοῦτο γνοὺς Ἀβιμέλεχ, εἶπε τῷ Βασιλεῖ· Διὰ τί ἐπονηρεύσω κατὰ τοῦ ἀνδρὸς βασιλεῦ; Καὶ ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτόν· Οὐχ ἐκὼν ἐποίησα, ἀλλ' ὑφορώμενος τὸν λαόν· λάβε δὲ μετὰ σοῦ τριάκοντα ἄνδρας ἰσχυροῦς, καὶ ἀπελθῶν ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου. Καὶ σπουδῇ Ἀβιμέλεχ χρησάμενος, συνεργεῖα Θεοῦ αἰνῆ τὸν Προφήτην ἐκ τοῦ λάκκου ἀνήγαγε. Πρὸς δὲ ὁ βασιλεὺς, ἐγγύτερον παραστήσας, ἔφη· Μὴ κρύψης ἀπ' ἐμοῦ ὅπερ ἐπιζητῶ. Καὶ ὁ Προφήτης· Διὰ τί ἀπωθῆ τὴν ἀλήθειαν, βασιλεῦ; ψεύδους ἐγὼ διαγγελεύς οὐκ εἰμί, εἰ καὶ πολλάκις θανάτῳ κατακριθεὶς με. Τότε ὁ βασιλεὺς ὤμοσεν αὐτῷ λέγων· Ζῆ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων μου, οὐκ ἀποκτενῶ σε, εἴτι ἂν εἶπες μοι, οὐδὲ ἐν ταῖς χεραὶ τῶν ἀνδρῶν ἐκδοτὸν σε ποιήσω. Τότε Ἱερεμίας ἔφη τῷ βασιλεῖ· Ἐὰν τὴν βουλήν μου κρατήσῃς, καὶ ἐξέλθῃς πρὸς τοὺς Βαβυλωνίους, σωθήσεται σου τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐκ ἀπολεί-

ται· εἰ δὲ τούτοις προσεναντιούμενος στήῃς, γινώθι ὅτι τὰς χεῖρας αὐτῶν οὐκ ἐκφύξῃ, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις αὕτη πυρὸς γενήσεται· παρανάλωμα. Ἀῆρον δὲ τὰ τοῦ Προφήτου Σεδεκίας ἠγούμενος ῥήματα, τῶν Βαβυλωνίων τὴν ἐφῶδον οὐ διεφύγε. Περιστοιχησαμένων γὰρ ἐκείνων τὴν πόλιν, καὶ ταύτης ἐπικατασχόντων τὰ σίτα, οὐ τὸν τυχόντα λιμὸν τῇ πόλει προσήγαγον. Σεδεκίας δὲ τὸν ἔνδον ὄλεθρον ὑφορώμενος, ἀποδεδράσκει νυκτὸς μετὰ τῶν οὐν αὐτῷ, ἐν καὶ συνέλαβον διώξαντες οἱ Χαλδαῖοι· καὶ ἐπ' ὄφθαλμῶν αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀπτεμένουσι μαχαίρα, καὶ Σεδεκίου τὰς κόρας ἐξώρυξαν, καὶ δεδεμένον εἰς Βαβυλῶνα κατήγαγον, καὶ ὡς παίγιον τοῦτον ἐκείσε εἶχον, καὶ ἦν ἐν αὐτοῖς ἕως ἐσχάτης ἡμέρας αὐτοῦ. Ὁ δὲ γὰρ Ναβουζαρδάν τοῦ βασιλέως ὁ ἀρχιμάγειρος, τὴν Ἱερουσαλήμ εἰσελθὼν κατενέπρησε, καὶ τὸν οἶκον Κυρίου πάντα κοινορτόν ἀπέτελεσε, κατὰ τὴν Ἱερεμίου φωνήν, πᾶσαν δὲ τὴν ἀποσκευὴν εἰς Βαβυλῶνα κατήγαγε. Μετὰ δὲ χρόνους ἐβδομήκοντα πάλιν ἀνήκτο εἰς Ἱερουσαλήμ ἡ αἰχμαλωσία, καθὼς καὶ πλατύτερον ὕστερον δηλωθήσεται. Πρὸ δὲ τῆς ἀλώσεως τίνα εἰσὶ τὰ λαληθέντα ὑπὸ Κυρίου πρὸς Ἱερεμῖαν, καὶ ἔπως γέγονεν ἡ ἀλωσις, ῥητίον.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἱερεμῖαν, λέγων· Ἱερεμῖα, ἀναστάς ἐξέλθε ἐκ τῆς πόλεως ταύτης μετὰ Βαρούχ, ἐπειδὴ ἀπολῶ αὐτήν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀμαρτιῶν τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ· αἱ γὰρ προσευχαὶ ὑμῶν ὡς στύλοι ἰδραῖοι εἰσὶν ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως, καὶ ὡσεὶ τεῖχος ἀδαμάντινον περικυκλοῦσιν αὐτήν. Νῦν οὖν ἐξέλθε ἐξ αὐτῆς, πρὸ τοῦ τὴν δύναμιν τῶν Χαλδαίων κυκλῶσαι αὐτήν. Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων· Παρακαλῶ σε, Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι τῷ δούλῳ σου λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπε Κύριος· Λάλει. Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας· Κύριε, παραδίδως τὴν πόλιν ταύτην εἰς χεῖρας Χαλδαίων, ἵνα καυχῶσονται οὕτως, ὅτι ἐνίσχυσαν κατ' αὐτῆς; Κύριέ μου, εἰ θέλημα σόν ἐστι, μᾶλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου ἀφανισθήτω, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν Χαλδαίων. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Σὺ ἀναστάς ἐξέλθε· αὐτοὶ γὰρ οὐ καυχῶσονται· εἰμὴ γὰρ ἐγὼ πρῶτος ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. Ἀπελθε πρὸς Βαρούχ, καὶ ἀναγγεῖλον αὐτῷ, καὶ ὦραν ἔκτην τῆς νυκτὸς, δεῦτε ἐπὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως καὶ βλέπετε, ὅτι, ἐὰν μὴ ἐγὼ ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἀπελθὼν Ἱερεμίας, ἀπήγγειλε τῷ Βαρούχ. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν ναόν, διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπέθηκαν χεῖρας τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐθρήνησαν ἐπὶ πολὺ. Καὶ ἐλθόντες κατὰ τὴν ἔκτην ὦραν ἐπὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, ἤκουσαν φωνὴν σαλπείγων, καὶ ἦλθον οἱ Ἄγγελοι ἐκ τῶν οὐρανῶν, κατέχοντες λαμπάδας ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως. Καὶ ἰδόντες αὐτοὺς ἐκλαυσαν, καὶ εἶπεν· Νῦν ἐγνώκαμεν, ὅτι ἀληθὴς ἐστὶ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν ὁ Θεός. Καὶ περιεκάλασαν τοὺς Ἄγγελους, λέγοντες· Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς μὴ ἀπολείσθαι τὴν πόλιν, ἕως ἂν λαλήσωμεν τῷ Θεῷ. Τότε ἐλάλησεν Ἱερεμίας, λέγων· Δέομαί σου, Κύριε, κείλευσον μοι λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπε Κύριος· Λάλει. Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας· Ἰδοὺ, Κύριε, ἐγνώκαμεν, ὅτι παραδίδως τὴν πόλιν εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, καὶ ἀπαίρει ὁ λαός σου εἰς Βαβυλῶνα· τί ποιήσωμεν τὰ ἅγια σου σκευῆ; Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Παράδος αὐτὰ τῇ γῆ, λέγων· Ἄκουε, ἡ γῆ, τὴν φωνὴν τοῦ κτίσαντός σε ἐπάνω τῶν ὑδάτων, τοῦ σφραγίσαντός σε ἐν ἑπτὰ καιροῖς, καὶ μετὰ ταῦτα λήψῃ τὴν ὠραιότητά σου· φύλαξον τὰ σκευῆ τῆς λειτουργίας ἕως τῆς συντελείας τοῦ ἠγαπημένου λαοῦ. Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων· Παρακαλῶ σε, Κύριε, τί ποιήσω Ἀβιμέλεχ τῷ Αἰθίοπι; ὅτι πολλὰς εὐεργεσίας ἐποίησε τῷ δούλῳ σου· ὅτι αὐτὸς με ἀνείλκυσεν ἐκ τῆς

(*) Γράφεται καὶ Κατάρκτης, δι' ἐνός P. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις ἐνταῦθα τὸν ὑπόνομον, δι' οὗ ἔρρεον αἱ ἀκαθαρσίαι.

λάκκου τοῦ βορβορίου, οὐ ἐνέβαλον με, καὶ οὐ θίλω αὐτόν ἵνα ἴδῃ τὸν ἀφανισμόν τῆς πόλεως καὶ ἀποπαγή, ὅτι μικρέφυγος ἐστὶ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἱερεμίαν· Ἀποστείλον αὐτὸν πρὸς τὸν ἀμπελαῖνα τοῦ Ἀγρίππα, καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τοῦ ὄρους σκεπάσω αὐτόν, ἕως οὐ μέλλει ἐπιστρέψαι ὁ λαὸς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας.

Τότε ἀπελθόντες εἰς τὸν ναόν, καὶ λαβόντες τὰ σκευὴ τῆς λειτουργίας, παρέδωκαν αὐτὰ τῇ γῆ, καθὼς ἐλάλησεν αὐτοῖς Κύριος. Πρῶτας δὲ λέγει τῷ Ἀβιμέλεχ ὁ Ἱερεμίας· Λαβὼν τὸ κόφινον, τέκνον, ἀπελθε εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους καὶ ἐνεγκε σῦκα τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ, ὅτι ἐπὶ σέ ἡ εὐφρασία τοῦ λαοῦ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου ἡ δόξα αὐτῶν. Καὶ εὐθὺς ἐπορεύθη. Τούτου δὲ ἐκεῖσε ἀπελθόντος, καὶ τοῦ ἡλίου ἀποκαλύψαντος τὴν ἡμέραν, ἰδοὺ ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἐλθούσα, ἐκύκλωσε τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ. Ἐσαλπισε δὲ ὁ μίγας Ἀγγλος, λέγων· Εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, πᾶσα ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων· ἰδοὺ γὰρ ἠνεώχθη ὑμῖν ἡ πύλη. Τότε Ἱερεμίας, λαβὼν τὰς κλείδας τοῦ ναοῦ, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ῥίψας αὐτὰς ἐνώπιον τοῦ ἡλίου, εἶπε· Λάβε αὐτὰς, καὶ φύλαξον ἕως ἡμέρας, ἢ ἡ ἐξετάσει σε Κύριος περὶ αὐτῶν· διότι ἡμεῖς οὐκ ἐρέσθμεν ἄξιοι φυλάξαι αὐτὰς. Ὁ δὲ Ἀβιμέλεχ, λαβὼν τὰ σῦκα ἐν τῷ καύματι, καταλαβὼν δένδρον, ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτοῦ ἀναπαυθῆναι ὀλίγον· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὑπὸ τὸν κόφινον, ὑπνώσει ἐπὶ χρόνους ἑβδομήκοντα. Τούτο δὲ γέγονε κατὰ πρόσταξιν Θεοῦ, διὰ τὸν λόγον, ὃν εἶπε τῷ Ἱερεμίᾳ, ὅτι ἐγὼ σκεπάσω αὐτόν. Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι αὐτόν, Ἠδίως ὑπνώσα, εἶρηκεν, ὀλίγον δὲ, καὶ διὰ τοῦτό ἐστι βεβαρημένη ἡ κεφαλὴ μου, ὅτι οὐκ ἐκορίσθην ὑπνου. Ἀνακαλύψας δὲ τὰ σῦκα εὗρε στάζοντα γάλα, ὡς πρὸ μικροῦ συλλέξας αὐτὰ· καὶ εἶπεν· Ἠθίλον κοιμηθῆναι· ἔτι ὀλίγον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν σπουδῇ πολλῇ με ἀπιστεῖλεν Ἱερεμίας, ἵαν τοῦτο ποιήσω, βραδύνα· ἔχω, καὶ ἀνιαιθήσεται· μὴ γὰρ οὐκ ἐστὶ κόπος καὶ κούσων καθ' ἡμέραν; ἀπέλθω μᾶλλον συντόμως, κἀκεῖ κοιμηθῶμαι. Καὶ λαβὼν τὰ σῦκα, ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν οὔτε τὴν πόλιν, οὔτε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὔτε τινὰ τῶν συγγενῶν ἢ φίλων αὐτοῦ· καὶ εἶπεν· Εὐλογητός Κύριος, ἑστασίς μοι ἐγένετο σήμερον· οὐκ ἐστὶν ἡ πόλις αὕτη· πεπλάνημαι, μὴ κορεσθεῖς ἔπνου. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ κατανοήσας τὰ σημεῖα, λέγει· Αὕτη μου ἐστὶν ἡ πόλις, πεπλάνημαι. Καὶ εἰσελθὼν πάλιν καὶ ζητήσας, οὐδένα εὗρε τῶν φίλων, ἢ συγγενῶν· καὶ εἶπεν· Εὐλογητός Κύριος, μεγάλη μοι ἑστασίς γέγονε. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔμεινε λυπούμενος, μὴ εἰδώς ὁ ποιήσει. Καὶ θεῖς τῶν κόφινων, λέγει· Ὡδε ἔχω καθῆσθαι, ἕως οὐ ὁ Κύριος ἀρῇ τὴν ἑστασίαν ἀπ' ἐμοῦ.

Καθημένου δὲ αὐτοῦ, ἰδοὺ γηραιός, ἐρχόμενος ἐξ ἀγροῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· Σοὶ λέγω, πρεσβύτατε, ποία ἐστὶν ἡ πόλις αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἱερουσαλήμ, τέκνον. Καὶ λέγει Ἀβιμέλεχ· Ποῦ ἐστὶν Ἱερεμίας ὁ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, καὶ Βαρούχ ὁ Ἀναγνώστης, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς πόλεως; ὅτι ὡχ εὗρον αὐτούς. Καὶ εἶπεν ὁ πρεσβύτης· Οὐκ εἰ σὺ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης; σήμερον ἐμνήσθης τοῦ Ἱερεμίου, καὶ ἐρωτᾷς περὶ αὐτοῦ μετὰ τοσοούτους χρόνους; Ὁ λαὸς ἐστὶν ἐν Βαβυλῶνι χρόνους ἑβδομήκοντα, ἐπειδὴ αἰχμάλωτοι γενέσκειν ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ τοῦ βασιλέως· καὶ πῶς σὺ, κίος, ὦν, καὶ μήπω τότε γεγεννημένος, ἐρωτᾷς ἂν οὐδέποτε θεῖάσω; Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἀβιμέλεχ, λέγει· Εἰμὶ τῆς γηραιός, καὶ ὅτι οὐκ ἐξὲν ἀνθρώπῳ Θεοῦ ὑβρίσαι τον κείζονα αὐτοῦ, κατεγίλων ἄν σου, καὶ ἔλεγον, ὅτι μαίνῃ, λέγων, ὅτι ὁ λαὸς αἰχμάλωτος ἀπῆλθεν εἰς Βαβυλῶνα. Εἰ οἱ καταρράχεται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεώχθησαν, καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἦλθον λαβεῖν αὐτούς μετὰ δυνάμεως καὶ

ἐξουσίας, οὐπω εἶχον ἂν ἀπελθεῖν εἰς Βαβυλῶνα· πόση γὰρ ὦρα ἐστὶ, ἀφοῦ με ἀπίλυσεν ὁ Πατὴρ μου Ἱερεμίας εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα δι' ὀλίγα σῦκα, ἵνα δώμεν τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ; καὶ ἀπελθὼν εἰς δένδρον, ἀπὸ τῆς καύσωνος, μικρὸν ἀφύπνωσα· καὶ νομίζων, ὅτι ἐβραδύνα, ἀποκαλύψας τὰ σῦκα, εὗρον αὐτὰ στάζοντα γάλα, καθὼς συνελέγησαν· καὶ σὺ λέγεις, ὅτι ἠχμαλωτίσθη ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα; ἵνα δὲ γνῶς καὶ αὐτός μὴ διαψευδόμενός με, λάβε τὰ σῦκα, καὶ ἴδε. Καὶ ἰδὼν ὁ γηραιός, εἶπεν· Ὁ τέκνον, δικαίου ἀνθρώπου υἱός εἰ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ Θεὸς δεῖξαι σοὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἠνεγκεν ἐπὶ σέ τὴν ἑστασίαν ταύτην. Ἰδοὺ ἔτη ἑβδομήκοντα ἔχει ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠχμαλωτίσθη. Καὶ ἵνα μάθῃς, υἱέ μου, ὅτι ἀληθῆ εἰσιν ἅπερ σοὶ λέγω, ἀνάβλεψον εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ ἴδε, ὅτι οὐπω ἐφάνη αὐξήσεις τῶν γεννημάτων· ἴδε καὶ τὰς συκᾶς, ἔτι καιρὸς αὐτῶν οὐκ ἐστὶ· καὶ γνῶθι καὶ αὐτός, καὶ πείσθητί μοι ἀληθεύοντι. Τότε Ἀβιμέλεχ, ὡς περ ἐκ μέθης ἀνανήψας, καὶ καταμαθὼν τὴν γῆν ἀκριβῶς, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ δένδρα, εἶπεν· Εὐλογητός ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν τῶν δικαίων. Καὶ λέγει τῷ γηραιῷ· Ποῖος μὲν οὗτος; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δωδίκαιος. Καὶ λαβὼν ὁ γηραιός παρὰ τοῦ Ἀβιμέλεχ σῦκα, ἀνεχώρησεν εὐλογησας αὐτόν (*).

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὄσιου.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τὴν καρδίαν τῆς Τριάδος οἰκητήριον, ἀπεργασάμενος, τρεῖς ἑβδομήσω ναὸς, ἐν οἷς θεία χάριτι, Ἰωαννίκιε, μύρα βλύζῃσιν, εἰς φωτισμὸν καὶ καθαρσιν, τῶν πιστῶς σοὶ προσιόντων.

Η ψυχὴ σου φωταυγεία θείου Πνεύματος, ἑλλάμπομένη αἰεὶ, ψυχῶν ἑώρα πιστῶς, τῶν προσερχομένων σοὶ Ἰωαννίκιε τὰ βουλευματα, προφητικαῖς προγνώσεσιν, ἱερῶς θαυμαζομένη.

Νοσημάτων χειμαζόντων με Μακάριε, ψυχῆς καὶ σώματος, ταῖς ἰκεσίαις σου, συντόμως ἀπάλλαξον, καὶ μέλπειν ποιήσον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Αναλλοιώτων τεκοῦσα μόνη Κύριον, θεοχαρίτωτε, τῇ δεξιᾷ τῇ αὐτοῦ, Ἀγνή ἀλλοιωσαί μου, τὸν νοῦν ἰκέτευε, πρὸς τὰ κρείττονα, δεινῶς περιτρεπόμενον, ταῖς τοῦ βίου ἀσχολίαις.

(*) Ἡ περὶ τῶν σῦκων τούτων ἱστορία, μὴ ἀναφερομένη ῥητῶς ὑπὸ τῆς θείας Γραφῆς, δὴλον ὅτι ἐλήφθη ἐκ παραδόσεως. Ὁ δὲ ἐνταῦθα ὀνομαζόμενος Ἀβιμέλεχ, ἐν τῷ Ἱερεμίᾳ λέγεται, Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, ἀνὴρ εὐνοῦχος καὶ αὐτός ἦν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως (Σεδεκίου) (Κεφ. μί. 7). Πρὸς τὸν Ἀβδεμέλεχ τοῦτον εἶπεν ὁ Κύριος διὰ τοῦ Ἱερεμίου· Οὐ μὴ παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων, ὦν σὺ φοβῆ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν (τῶν Χαλδαίων δηλ.)· ὅτι σώζων σώσω σε, καὶ ἐν ρομφαίᾳ οὐ μὴ πέσης, ... ὅτι ἐπεποιθες ἐπ' ἐμοί (μτ'. 17-18).

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ἀβραμαῖοι ποτέ.

Τὴν ἱεράν σου στολήν, προσεπιχρώσας μακάρι, βαφαῖς αἱμάτων ἀπετέλεσας, λαμπροτέραν Νίκανδρε, ἀνακραυγάζων· Χριστέ εὐλογητὸς εἶ.

Προσομιλοῦντες πυρὶ, ἀνενδοιάστω πόθῳ, τῷ πρὸς τὸν Κτίστην οὐκ ἐφλέχθητε, βρωῶντες Μακάριοι· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν τῆς καμίνου φλόγα, ὑμῖν ἐτοιμασθεῖσαν, εἰς τιμωρίαν μετετρέψατε, εἰς δρόσον ἐν Πνεύματι, τῷ παντουργῷ βρωῶντες· Χριστέ εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα Λόγον, ἀνερμηνεύτως τίκεις, αἴγνη Παρθένε τοὺς κραυγάζοντας, θανάτου λυτρούμενον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἰστάμενος ἄνω πρὸς τὸ ὄρος, ὡς ἐπὶ λυχνίας λύχνος Ὅσιε, πάντων τὰ νοήματα, πίστει κατεφώτιζες, ὑποδεικνύων ἄριστα, Ἰωαννίκε, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς καὶ ἀνάγων, τούτους θείῳ λόγῳ, πρὸς ὑψος ἀπαθείας.

Νοὶ ἀπαθεία καθαρθέντι, ὠμίλησας Κυρίῳ παντοκράτορι· ὑφ' οὗ τὰ ἀπορρήτα, Ὅσιε μυθμενος, προφητικῶς προέλεγες, εἰς σωτηρίαν ψυχῶν, ὡς μέγιστος παμμακάρι προφήτης· ὅθεν σε συμφώνως, πιστοὶ ἀνευφημοῦμεν.

Ε'πὴλθόν μοι μάλιστα βαρεῖαι, καὶ νόσοι ἀλλεπαλλήλως με χειμάζουσι· τούτων με ἀπάλλαξον, Πάτερ ἰκετεύω σε, ὡς ἐκ Θεοῦ δεξιόμενος, Ἰωαννίκε, τὴν χάριν ἰατρεύειν τὰ πάθη, καὶ τὰς ἀλγηδόνας, πιστῶν ἐπικουφίζειν.

Τριαδικόν.

Σὺν πάσαις ταῖς ἄνω στρατηγίαις, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, Τριάδα ἀμέριστον, ἄκτιστον Θεότητα, ὑμνολογοῦντες Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, βοήσωμεν ἐν ἀγαλλιάσει, μία ἐξουσία, ἀρχὴ καὶ βασιλεία.

Θεοτοκίον.

Ωράθης Ἀγγέλων ὑπερτέρα, Θεὸν ἀπορρήτως σωματώσασα· τοῦτον οὖν ἰκέτευε, Δέσποινα πανάμωμε, τῶν σαρκικῶν ἀνώτερον, παθῶν γενέσθαι με, νοὸς ἐν ὑψηλῇ ταπεινώσει, ἀνυμνολογοῦντα, τὴν σὴν μεγίστην χάριν.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἰεράρχης σεπτὸς ἐχρημάτισας, οὐδαμῶς ἀλλοτριῶ ἐν αἵματι, τῷ δὲ οἰκείῳ Νίκανδρε, εἰσελθὼν εἰς τὸν ἄνω ναόν, καὶ μέλπων· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ε'ν καθέδρᾳ αἰνέσας τὸν Κύριον, Πρεσβυτέρων Ἑρμαῖος ὁ ἐνδοξος, καλλωπισθεῖς ἐν αἵματι, μαρτυρίου κραυγάζει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἰερώς προτελῶντες τὰ ἅγια, ἱερεῖα σεπτὰ ἀνεδείχθητε, καὶ εἰς ὁσμὴν προσήχθητε, εὐωδίας Κυρίῳ ἀναβωῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τῶν κακῶν μου τὸ πέλαγος ξήρανον, εὐσπλαγχνίας κηύσασα πέλαγος, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Κύριον, ὃ βρωῶμεν Παρθένε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεθήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Ἰσχυσας Θεῶ, τὸν νοῦν σου κρατύναντος, κατακρατῆσαι παθῶν· Ἄγγελος ἐν σώματι, ἐντεῦθεν Πάτερ σὺ ἐχρημάτισας, καὶ σὺν Ἀγγέλοις πάντοτε, τοὺς οὐρανοὺς κατοικεῖς, τῷ τῆς δόξης, θρόνῳ παριστάμενος, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πληρούμενος.

Ὡσπερ οὐρανὸν, τὰ ὄρη καὶ σπήλαια ὠκησας Ὅσιε· ὅθεν σοι εἰρήνευσαν, ἄγροι θῆρες καθυποτάξαντι, πάθη ψυχῆς δυσκάθεκτα Ἰωαννίκε, καὶ δικαίῳ, ἥδη χρηματίσαντι· δεῖ τοῦτο πιστοὶ σε γεραίρομεν.

Σοῦ τὸ ἱερόν, καὶ ἅγιον λείψανον ἐν τάφῳ κείμενον, θάπτει τὰ νοσήματα, καὶ φλέγει στίφη δαιμόνων πάντοτε, σοφὴ Ἰωαννίκε, τῇ θείᾳ χάριτι, ἀναβλύζον, πᾶσι τὰ ἴαματα, τοῖς πιστῶς σε αἰεὶ μακαρίζουσιν.

Ἦδη τῷ Χριστῷ, ἐγγίζων τρανότερον καὶ καθαρώτερον, μέμνησο τῶν πίστευσου, μνημονευόντων Ἰωαννίκε, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ἡμῖν αἰτούμενος, νοσημάτων, πάντων ἀπολύτρωσιν, καὶ Θεοῦ βασιλείας οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἄγνη, ψυχῆς με τὰ ὄμματα φῶς ἡ κηύσασα, καὶ μὴ καταλάβῃ με, τῆς ἀμαρτίας σκότος βαθύτατον, μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με τῆς ἀπογνώσεως· ἀλλ' αὐτὴ με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Τῶν Ἱερομαρτύρων.

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰκρίῳ σοφὴ καρτερικῶς τεινόμενος, καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος, δρόμον οὐράνιον ἐδέξω, χειρὶ ἀγγελικῇ Μάρτυς Νίκανδρε· τοὺς φλέ-

γοντας νεκρούς δὲ ἀπέδειξας, ταῖς ζωηφόροις σου ἐντεύξῃσιν.

Οράθητε Δέσμοι φρικτὸν γυμνούμενοι, καὶ ἀλόγοις συνδεσμημένοι, καὶ ἐπὶ πλείστον Ἀθλοφόροι, συρόμενοι καὶ σῶσι δεικνύμενοι, πυρὶ προσομιλοῦντες καὶ ἀφλεκτοί, Πνεύματι Δεῖω συντηρούμενοι.

Σήμερον τῶν Μύρων ἱερά μητρόπολις, ἐορτάζει, πόλιν ἅπασαν, πρὸς εὐωχίαν συγκαλῆσα, ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν ταύτῃ Πανεύφημοι, ἐν ἣ τὴν ἱεράν ὑμῶν ἀθλήσιν, μεγαλοφρόνως ἐτελέσατε.

Πνοίγη ὑμῖν ὁ οὐρανὸς καὶ Ἄγγελοι, τῇ ἀνόδῳ ἐπεκρότησαν· τάξεις Ἁγίων καὶ Δικαίων, ἠψφράνθησαν, ἐσκίρτησαν Μάρτυρες· μεθ' ὧν κατασκηνώσαντες μνήσθητε, τῶν μεμνημένων ὑμῶν Ἄγιοι.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῶ Πανάμωμε, ἡ τεμοῦσα φῶς ἀπρόσιτον· λύσον τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου, καὶ σκότους με ἐξάρπασον δέομαι, καὶ Δείας σωτηρίας ἀξιώσον, ἵνα ὑμῶ σέ τὴν πανύμνητον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
• κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
• Θεοτόκε, τῷ τῆς κνοφορίας βλαστήματι, τῷ
• κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
• τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εμφρόνως καθυπέταξας, σοφὴ Ἰωαννίκιε, τῷ αὐτοκράτορι Πάτερ, νοῖ σαρκὸς ταῖς ὀρέξεις· ἐντεῦθεν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατέλαβες, καὶ Δείας δόξης ἔτυχες· ὑπὲρ ἡμῶν οὖν πρεσβεύων, μὴ διαλίπῃς παμμακάκαρ.

Τῶν Ἱερομαρτύρων.

Φυτεία τοῦ παμμακάκαρος, ἐδείχθης Τίτου Νικάνδρε, ὑφ' ἧ τῆς πόλεως Μύρων, ἐχρίσθης Ὅσιε Πάτερ, Ἀρχιερεὺς Δεόληπτος· ἐν ἣ καὶ τὸ μαρτύριον, σὺν τῷ Ἑρμαίῳ πάνσοφε, ὑπὲρ Χριστοῦ διανύσας, ἐν οὐρανοῖς βασιλεύεις.

Θεοτοκίον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν προσκύνησιν, προσνέμω πίστει καὶ φόβῳ, τῇ παναχράντῳ καὶ Δείᾳ, εἰκόνι σου πανάμωμε, ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζῃσι, καὶ τῶν σωματίων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σέ Θεοτόκον κυρίως,

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνθηδες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Γαλακτι τραφεὶς ἀσκήσεως, διὰ βασιάνων πολλῶν, Γαλακτίων καὶ θλίψεων, εἰς Χριστοῦ κατήντησας, ἠλικίαν γενόμενος, δεκτὴ θυσία, τέλειον σφάγιον, τῇ αὐθαιρέτῳ ὀρμῇ πανόλβιε. Ὡ τῆς ἐδραίας σου, καὶ βεβαίας πίστεως! δι' ἧς Θεοῦ, ἔτυχες Δεούμενος, νῦν τελεώτερον.

Επιστημόνως ἐζήτησας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησι, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καταυγασθεῖσα Θεομακάριστε, καὶ καθελοῦσα στερρόαις ἐνστάσεσι, τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀρχαῖον δράκοντα, Μοναζουσῶν, Δεῖον ἐγκαλλώπισμα, Μάρτυς πολυάθλε.

Δύα φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, Ἀνατολῆς νοητῆς, ἀνατέλλουσι χάριτι, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, εὐσεβῶς καταυγαίξουσιν, ὑπερβαλλούσαις ἀθλῶν λαμπρότησι, καὶ ἰαμάτων, Δείοις πυρσεύμασιν· ὧν τὴν ὑπέρφωτον, ἐορτὴν γεραίροντες, τὸν δι' αὐτῶν, πάντας ἀγιαζόντα, Χριστὸν δοξάσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχῆ μου στεναίζουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνούς, ἐκ καρδίας πηγαίζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τῆ Θεοῦ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἀγνή, τῆς φοβεραῖς με ῥῦσαι κολάσεως, καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διακωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ Μυστηρίου φρικτοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδύνως φρικτῶς ἐκύησεν. Ἐκλαιε λέγουσα· Οἴμοι Τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινός, δῆμος, καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ., λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχῃ, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρών.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ (*).

Τοὺς ἀνεσπέρους φωστῆρας τοὺς λογικοὺς, οὐρανοὺς τοὺς λάμπαντας, ὑπὲρ ἥλιον ἐν γῆ, τοῦ Χριστοῦ τοὺς θείους ἀθληταίς, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς πίστει τιμήσωμεν.

Ελληνικῆς ἀπὸ ρίζης στειρωτικῆς, εὐθαλῆς ἐβλάστησας, θεοδώρητος βλαστὸς, Γαλακτίων κόσμῳ τοὺς καρπούς, προβαλλόμενος τῆς σῆς ἀτρέπτου πίστεως.

Επιστημόνως τὴν πίστιν τὴν πρὸς Χριστὸν, ἐκζητοῦσα ἔδραμες, πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτοῦ· καὶ τυχοῦσα θείας δωρεᾶς, Ἐπιστήμη νυμφικῶς τούτῳ νενύμφευσαι.

Θεοτοκίον.

Κατεποντίσθην ὁ τάλας ἐν τῷ βυθῷ, τῶν πολλῶν μου πράξεων, καὶ πρὸς σέ τὴν ἀγαθὴν, καταφεύγω Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ διάσωσον.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Εφέσει κρείττονος ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀνεκφράστου, τῶν φθαρτῶν ὑπερεῖδες, καὶ ῥευστῶν πάντα τερπνὰ, σὺν Ἐπιστήμῃ Χριστῷ, Γαλακτίων, εὐπειθῶς ἐπόμενος.

Ρυσθέντες βρόχων σαρκικῶν, καὶ παθῶν πολυπλόκων, ἐν ἀσκήσει τῷ πόθῳ, συνεδέσθητε Χριστοῦ· θυσία δὲ καθαρὰ, ἐν ἀθλήσει, τούτῳ προσενέχητε.

Τῷ θείῳ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, ἀρνησάμενοι κόσμον, συνεδέθητε μᾶλλον, τῷ Πνεύματι Ἀθληταί, καὶ διὰ πόνων πολλῶν, βασιλείας θείας ἠξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ὅς τις πρὸς τὴν σὴν, καταπέφυγε σιέπην, καὶ οὐκ ἔτυχε Κόρη, τῶν πολλῶν σου οἰκτιρμῶν· διὸ δέομαι τῆς σῆς, ὅπως τύχω, Κόρη ἀντιλήψεως. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
- » ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
- » ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
- » τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ασκήσει λαμπρύνασα, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, ἀκτίσιν ἀθλήσεως, φωταγωγεῖς τοὺς πιστοὺς, Γαλακτίων μακάριε· ὅθεν σου τὴν ἀ-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα, εἰς Ἦχον πλ. δ'. Τῷ ἐκτινάξαντι ἐν θαλάσσει, φέροντα καὶ Ἀκροστιχιδα. Ζυγὴν Ἀθλητῶν ἀζύγων μέλειεν θέμις. Ἰωσήφ.

γίαν, καὶ φωσφόρον ἡμέραν, πίστει ἐπιτελῶμεν, εὐσεβῶς σοι βοῶντες· Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστὸν, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἠκυήσασα, σὺν Ἀσωμάτοις αὐτὸν, ἀπαύτως ἐκέτευε, ἄφεισιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δεῖναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνοῦσί σε κατὰ χρέος, μόνῃ Πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψέμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τό καινὸν καὶ ξένον τοῦτο Υἱέμου θάυμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμιλεῖ τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Θεοῦ σε πρόνοια, βλαστὸν ἀνέδειξε, στειρευθῆς νηδύος τῶν ἀρετῶν, τοὺς καρπούς πληθύνοντα, καὶ καρποφόρον δεικνῦντα, παραινέσει τὴν σύζυγον.

Χριστὸν ἐπόθησας, κόσμον ἐμίσησας, κατεφρόνησας πλούτου, δόξης τρυφῆς, καὶ τιμῆς ἠλόγησας, φθαρτῶν τὰ ἀφθαρτα σοφῶς, ἀλλαξάμενος πανόλβιε.

Χριστοῦ τοῖς ἔχνεσι, κατηκολούθησας, ἀκλινωῶς Γαλακτίων σὺν τῇ σεπτῇ, Ἐπιστήμῃ ἐνδοξε· διὸ καὶ δόξης παρ' αὐτοῦ, καὶ στεφάνων κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ναὸν ἐμόλυνα, κακῶς τῆ σῶματος· Παναγία Παρθένε τὸ καθαρὸν, Θεοῦ οἰκητήριον, καθαρὸν ῥύπου με παντός, τῶν παθῶν με ταῖς πρεσβείαις σου.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Τῷ θείῳ φέγγει καταυγασθεῖς, καὶ τῆς ἀπαθείας καλλοναῖς, περιλαμφθεῖς Γαλακτίων σοφῆ, ἐπεισας ἀγενεῖν σὺν σοὶ τὴν σύζυγον, ζύγον ἀνελομένην, τὸν ἐλαφρόν τοῦ Χριστοῦ.

Πυρὶ πυρούμενοι πειρασμῶν, πῦρ φληδονίας καὶ πυραὶν, πολυθεῖας ἐσθέσατε, ἄμφω τὰ συμφέροντα συμφρανῆσαντες, ἐν πόνοις πολυτρόποις ψυχῆς καὶ σώματος.

Νόμῳ πειθόμενοι τοῦ Θεοῦ, ἄραντες ἐπ' ὤμων τὸν σταυρόν, εἴλεσθε βίον τὸν ἀμειπτον, καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθητε, ἀσκήσει καὶ νομίμοις, ἀθλοῖς ἐκλάμπαντες.

Θεοτοκίον.

Ηλίου ὄχημα φωτεινόν, καθαρὸν τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς, κάμου τοῦ δούλου σου δέο-

μαί· τάχυνον τὴν χάριν τῆς εὐσπλαγγίας σου, καὶ ἴασαι νοσοῦντα, Κόρη Θεόνημφε.

Ῥδὴ ε΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τοῦ βίου τὸ βίαιον, βδελυξάμενοι σαφῶς, εἴλεσθε βίον ἄμεμπτον, ὡς βιασταὶ τῆς φύσεως καὶ διπλοῖς, ἐν ἄθλοις προλάμπαντες, ἐν διττοῖς τοῖς στεφάνοις ἐκοσμήθητε.

Σωματίων διάστασιν, ὑποσταίντες τῶν ψυχῶν, ἐνώσει διὰ πίστεως, ἀσάρκους πρὶν καθεῖλετε δυσμενεῖς· αὐθις ὀρωμένους δέ, κατεβάλετε, σθένει Θεοῦ Πνεύματος.

Νομίμως ἠρίστευσαν, Γαλακτίων ὁ κλεινός, καὶ ἡ Θεόφρων σύζυγος, Ἐπιστήμη ἀνδρείως καὶ καρτερῶς· αὐτῶν ταῖς δεήσεσι, τὰ ἐλέη σου Λόγε πάσι δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Αγάθυνον Δέσποινα, τὴν ψυχὴν μου ἐν πολλοῖς, κεκακωμένην πταισίμασι, καὶ τὸν δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν, Θεὸν καθικέτευε, βασιλείας τῆς ἄνω ἀξιώσασαί με. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μαρτύρων Χριστοῦ, τοῖς δήμοις ἠριθμήθητε, μάγῳσι στερόοις, φαιδρῶς ἀγωνισάμενοι, Γαλακτίων ἐνδοξε, σὺν συζύγῳ σεπτῇ καὶ συνάθλῳ σου, Ἐπιστήμη, τῷ μόνῳ Θεῷ, πρεσβεύοντες ἄμφω ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν γενναῖον ἐγ Μάρτυσι Γαλακτίωνα, ἐν ἀσμάτων ὠδαῖς εὐφημήσωμεν, σὺν τῇ πανευκλεεῖ συζύγῳ, τῇ φερωνύμῳ Ἐπιστήμῃ· οὗτοι γὰρ καθεῖλον τοῦ ἐχθροῦ τὸ φρύαγμα, καὶ εἰδώλων τὸ ἄθεον ἠλεγξαν, τὴν δὲ πίστιν Χριστοῦ ἀνεκήρυξαν. Διὸ περιφανῶς λαβόντες παρ' αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

Στίχοι.

Ἄσυνδυάστους συζύγους κτείνει ξίφος,
Τὴν ψυχικὴν σύζευξιν ἠγαπηκότας.

Τμήθη Ἐπιστήμη Γαλακτίων τ' ἐνὶ πέμπτῃ.

Γαλακτίων καὶ Ἐπιστήμη ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, καὶ Σεκαύδου ἡγεμόνος. Καὶ ὁ μὲν Γαλακτίων υἱὸς ἦν Κλιτεφῶντος καὶ Λευκίππου, ἀμφετέρου

Ἑλλήνων. Κατηγήθησαν δὲ τὴν εὐσέβειαν παράτινος Μοναχοῦ, Ὀνουφρίου τὸ ὄνομα, καὶ τὸ ἅγιον Βάπτισμα δίδονται. Ἡ δὲ Ἐπιστήμη, καὶ αὐτὴ γυνήτορας Ἑλλήνας ἔχουσα, ἐπὶ τῷ Γαλακτίωνι πρὸς γάμον ἐξεδόθη, παρ' αὐτοῦ βαπτίζεται. Καὶ διατηρήσαντες ἀμφοτέρου τὴν παρθενίαν ἄτρωτον, τὸν μοναδικὸν βίον ὑπέρχονται. Πᾶσαν δὲ σκληραγωγίαν καὶ κακοπάθειαν διενεγκόντες, συνελήφθησαν παρὰ τοῦ Ἀρχοντος Οὐρσου. Καὶ ἐρωτηθέντες, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ καλάμοις ἐξέσι τοὺς ὄνυχας ἐμπεύρονται, καὶ μαχαίρᾳ χεῖρας καὶ πόδας ἀκρωτηριάζονται, καὶ τελευταίου τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Ἦν δὲ ὁ μὲν Ἅγιος ἐτῶν τριάκοντα, ἡ δὲ Ἁγία Ἐπιστήμη ἐτῶν δέκα ἕξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἐρμᾶ, Πατρόβα, Λίνου, Γαῖου καὶ Φιλολόγου.

Στίχ. Ἐρμᾶς, Πατρόβας καὶ Γαῖος τρεῖς ἅμα Ἀπόστολοι θνήσκουσιν, οἷς Τριάς φίλοι.

Καθεῖς Ἰησοῦς γνώσεως θείας λίνον,
Ζωγρεῖ σε Λῖνε, καὶ μεθιστᾶ τοῦ βίου.

Φιλολόγος φιλῶν σὲ τὸν Θεὸν Λόγον,
Πληροῖ λόγους σου, καὶ θανῶν σύνεσί σοι.

Ο἗τοι πάντες ὑπῆρχον ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὁ μὲν Πατρόβας, οὗ καὶ ὁ θείος Ἀπίστολος Παῦλος ἐν ταῖς αὐτοῦ μὲμνηται ἐπιστολαῖς, Ἐπίσκοπος Ποτιόλων ἐγένετο, πολλοὺς βαπτίσας καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγῶν. Ὁ δὲ Ἐρμᾶς οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ μὲμνηται ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος, Ἐπίσκοπος Φιλίππων γέγονεν. Ὁ δὲ Λίνος, μετὰ Πέτρον τὸν κορυφαῖον, τῆς μεγάλης Ῥώμης Ἐπίσκοπος ἐχηματίσεν. Ὁ δὲ Γαῖος, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μὲμνηται, μετὰ τὸν ἀγιώτατον Τιμόθειον, Ἐπίσκοπος Ἐφίσου ἐγένετο. Ὁ δὲ Φιλολόγος (καὶ τούτου μὲμνηται) ὑπὸ Ἀνδρίου τοῦ Πρωτοκλήτου, Ἐπίσκοπος Σινώπης κατίστη. Οἱ καὶ πλείστους πειρασμούς καὶ θλίψεις διὰ τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον ὑπομείναντες, καὶ πολλοὺς διδάξαντες, καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγόντες, ἐτελειώθησαν ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δομνῖνος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀνασκοπῶν πῦρ τῆς γεέννης Δομνῖνος,
Τὸ τῆδε πῦρ ἔφριττε οὔμενον ὄλωσ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Τιμόθεος, Θεόφιλος καὶ Θεότιμος, πυγμαῖς τελειοῦνται.

Στίχ. Τὸν Τιμόθεον, καὶ συναθληταῖς δύω,
Κτείνουσι πυγμαῖ, καὶ Θεοῦ τιμᾶ Λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δωρόθεος, θηρίοις ἐκδοθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Δωρόθεος ἐκδοθεῖς τοῖς θηρίοις,
Δῶρον προσήχθη τῷ Θεῷ προσδεκτέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Εὐψύχιος καὶ Καρτέριος, τὰ αἰδοῖα τμηθέντες τελειοῦνται.

Στίχ. Αἰδοῖα Καρτέριος ἐκτετμημένος,
Σὺν Εὐψυχίῳ καρτερψύχως φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σαβθανός, εἰς μέταλλα βληθεῖς τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν τοῖς μετάλλοις Σιλβανός βεβλημένος,

Λείπει μέταλλα καὶ μεταλλάττει βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πάμφιλος, ξεσθεῖς καὶ φυλακισθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Φρουρᾶ δαμασθεῖς, καὶ πρὸ τῆς φρουρᾶς ξέσει,

Διπλῶν λάβοι Πάμφιλος εἰκότως στέφος.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανῶ τοῦ τυράννου, καὶ Οὐρβανῶ τοῦ Παλαιστίνης ἀρχεῦτος. Πολλὰ γοῦν καὶ πρὸ τῆς τοῦ μαρτυρίου τελειώσεως ὁ μακάριος Δομνίνος ἔναβλήσας, πλείστα δὲ πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει, ἔτι καὶ τῇ τοῦ πορὸς κολάσει κατακρίνεται. Τιμόθειον δὲ, καὶ Θεότιμον, καὶ Θεόφιλον, τὴν ἀκμὴν τοῦ σώματος φέροντας, καὶ ὠραίους καὶ καλοὺς τῇ ὄψει, ἐπὶ πυγμῇ μονομαχίας καταδικάζει ὁ τύραννος. Δωρόθειον δὲ σεμνὸν τινα καὶ ἱερὸν πρεσβύτερον, θηρίοις πρὸς βεράν δίδωσι. Τὸν δὲ Καρτέριον καὶ Εὐφύχιον, τελείων ἀνδρῶν φέροντας ἡλικίαν, ἀποτμηθέντας τὰ αἰδοῖα, ἐπὶ τῶν εὐνούχων μεταφέρει γένος. Τὸν δὲ Σιλβανὸν τοῖς κατὰ φανῶν μετάλλοις ἐγκρίνει. Καὶ παρθένους τρεῖς πορνοτρόφοις ἀκολάστοις ἐκδίδωσι· καὶ ἑτέρας δεσμοῖς καθιέργνυσι· καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ μίαν ὥραν ἐκράττειτο, τῷ δικαστῇ. Ὁ δὲ Πάμφιλος, πάση σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ κοσμούμενος, σφοδρότατα αἰκισθεῖς ἀπαξ καὶ δις, καὶ τῇ εἰρκτῇ σὺν ἑτέροις ὁμολογηταῖς ἱναπορήσει, τὸ τίλος τῆς μαρτυρίας εὐρανῶ, τελειωθέντες ἐν Χριστῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, κατεκόσμησεν ἑαυτὸν, πάσαις ταῖς κατὰ Θεὸν ἀρεταῖς. Ὅθεν μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ ἀγιωτάτου Πάπα Ἀλεξανδρείας, ἐκ θείας προνοίας, χειροτονεῖται παρὰ τῶν συνεληλυθότων Ἐπισκόπων καὶ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας. Καὶ γέγονε διδάσκαλος τῆς ὀρθοδοξίας ἀκριβῆς, πρᾶος, ταπεινός, ἐλετήμων, ὀρφανῶν πατήρ, χηρῶν ὑπερασπιστής, ὁδηγός τῶν πεπλανημένων, τῶν νοσοῦντων ἰατρός, τῶν θλιβομένων παράκλησις· καὶ ἦν ἰδεῖν πάντας χαίροντας καὶ εὐφραίνομένους. Ἀλλ' ὁ σκανδαλοῦργός διάβολος, τῷ τότε Λίοντι ὑποβαλὼν εἰκονομαχίαν, πείθει τὸν Ἅγιον ἀπὸ Ἀλεξανδρείας μεταστεῖλαι εἰς μίον ἐν Κωνσταντινουπόλει. Καὶ τούτου γινομένου, παραστάς ὁ Ἅγιος ἠλεγξεν αὐτὸν ἐνώπιον πάσης τῆς Συγκλήτου, αἰρετικῶν καὶ ἁθίων καὶ ἀσεβῶν τούτων ἀποκαλίσας. Ὁ δὲ, μὴ φέρον τὰς ὑβρίεις, βουνεύροις κατέβηκε τὰς σάρκας αὐτοῦ, καὶ καθιέρξε λιμαγχονήσας. Ὁ δὲ Ἅγιος εὐχαρίσως πάντα φέρον, ἔλεγε πρὸς τοὺς παρόντας· Ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου ἀγίας εἰκόνης ἐτοιμῶς ἔχω μεληδὸν κατατμηθῆναι. Ταῦτα μεμαθηκώς ὁ ἀλιτήριος ἐκεῖνος βασιλεὺς, τούτου ἐξορισθῆναι προσέταξεν. Ἀπελθὼν δὲ ὁ μακάριος ἐν τῇ ἐξορίᾳ, καὶ ἐπὶ χρόνοις τρισὶν ἐκεῖσε διαρκέσας, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὴν ψυχὴν παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Χρηστάγγελός τις ψῆφος Ἀγαθαγγέλῳ

Ἡ τῆς τελευτῆς ψῆφος ἦν ἐκ τοῦ ξίφους.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου, πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἐδὴ δ' ἄροσοβόλον μὲν.

Δροσοβόλος ὑμᾶς χάρις ἢ τοῦ Πνεύματος, πανσόφως προσανέψυχε, πυρπολούμενους πειρασμῶν πυρὶ καὶ ἀλγεινῶν, ἀσκήσεως καὶ τῶν αἰκισμῶν, οὓς ἐν ἀθλήσει καρτερῶς, αὐθις ὑπέστητε.

Τῆς ἀγνείας μὲν τῷ πόθῳ καὶ ἀσκήσεως, στέργετε τὴν διάστασιν· ἐν ὁμονοίᾳ δὲ ψυχῆς διὰ πίσεως στερρᾶς, συνδέμενοι πρὸς ἀθλητικᾶς, αὐθις ἠνώθητε λαβαῖς, Ὁσιομάρτυρες.

Γαλακτίων ὁ πανένδοξος θρασπίσματος, πειθήσας τοῦ Παντάναικος, τὰ θρασπίσματα ὡς ληρήματα τῶν δυσσεβῶν, ἠγήσατο· ὅθεν οὐρανῶν, τὴν βασιλείαν ἐν Χριστῷ, κληρὸν ἀπέληφεν. Θεοτοκίον.

Ἐπερτέρα ἐχρημάτισας Πανάμωμε, τῶν νοερῶν Δυνάμεων· ὃν γὰρ ἐκεῖνοι ἐτολμῶσιν ὄλως κατιδεῖν, ἀγκάλαις ἐβάσασας ταῖς σαῖς· χαριστηρίοις σε φωναῖς, ὅθεν δοξάζομεν.

Ἐδὴ ἢ. Ἐκ φλογός τοῖς Ὁσίοις.

Τοῦ τῆς φύσεως πόθου φίλτρον θερμότερον, πρὸς Χριστὸν ἐσχηκότες, σαρκὶ καὶ αἵματι ὄλω τῷ νοῖ προσανέχειν ἀπέπεισασθε, σχέσεως ἰλώδους ἐμφρόνως ἀποστάντες.

Τῆς πρὸς σάρκα φιλίας ξένως διέστητε, τῆς ἀγνείας τῷ φίλτρῳ θείως ἠνώθητε, καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ συνηρμόσθητε, κλέος συζυγίας, ἀζύγων μέγα θαῦμα.

Βασιλείαν τὴν ἄνω Μάρτυς θρασπέσει, κατοικῆσαι σπουδαζῶν, ταύτην κατέλαβες, αἵμασι τοῖς σοῖς, Γαλακτίων ὠνούμενος, σὺν τῇ Ἐπιστήμῃ τῇ σῇ καλῇ συνάθλω. Θεοτοκίον.

Ὅσπερ πύρινος θρόνος φέρεις Πανάμωμε, τὸν ἐν κόλποις πατρῶις ἀναπαυόμενον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν, Θεοτόκε ἰκέτευε, ὅπως αἰωνίου, ρυθωθῶμεν καταδίκης. Ὁ Ἐἰρμός.

Ἐκ φλογός τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλέξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστὸν μόνῳ τῷ βύλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Χριστοῦ τῷ πόθῳ θερμῶς σομούμενοι, σχέσιν ψυχρᾶν τοῦ βίου καὶ τοῦ φίλτρου τῆς φύσεως, καὶ δεσμοὺς τῆς σαρκὸς διερρήξατε, διὰ τὴν ἐν Τριάδι, μίαν Θεότητα, Μάρτυρες δυάδος, ὑλικῆς ὑπεργενόμενοι.

Χοροῖς Μαρτύρων, Παρθένων τάγμασιν, ἐν οὐρανοῖς χορεύων, καὶ φωτὶ ἀγαλλόμενος, σὺν τῇ σῇ συζύγῳ Ἐπιστήμῃ κακῶν, λύσιν ἡ-

μῖν βραβεύεις, νίκας τῷ Ἄνακτι, κόσμῳ Γαλακτίων, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στερρῶς ἐν πίστει εἰς ἓν ἐνούμενος, πανευκλεῶς ὁ Δεῖος Γαλακτίων ὁ πάνσοφος, καὶ τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ συνδούμενος, συνήδλησε γενναίως· τούτων δεήσεσιν, οἵκτειρον ἡμᾶς Λόγε Θεοῦ, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Φωναῖς ὑμνοῦμεν χαριστηρίοις σε, οἱ δια σὲ τυχόντες ἀληθῶς τῆς θεώσεως, καὶ βοῶμέν σοι· Χαῖρε Πανάμωμε· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως καὶ Θεοῦ· χαῖρε Μητρόθεε. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ἴδῃ οὐ
• τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
• διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
• σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
• οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον· Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τραφεῖς τῷ γάλακτι Μάρτυς, τῆς πίστεως Γαλακτίων, σὺν τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ, ἐνήδλησας μέχρι τέλους· ὑμῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ῥυσθειήμεν τῆς γεέννης. Θεοτοκίον.

Χαριστηρίοις ὕμνοις, δοξάζοντές σε Παρθένε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ Χαῖρε, βοῶμέν σοι Θεοτόκε· Χαῖρε ἀνύμφευτε Μήτηρ, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 5. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Παῦλος ὁ θεσπέσιος, σὲ μιμητὴν προχειρίζεται, ὁμωνύμως καλούμενον, καὶ τρόποις κοσμούμενον, τοῖς αὐτοῦ Παμμακάρι, καὶ θεοσεβεία, καὶ τῇ ἀνδρείᾳ τῆς ψυχῆς, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων, καὶ ζήλῳ πυρακτούμενον, ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχε· ὧ καὶ νῦν συνδεδόξασαι, οὐρανίοις σκηνώμασιν.

Αρειὸν τὸν ἄθεον, καὶ δυσσεβῆ Μακεδόσιον, ταῖς στερρῶν τῶν δογματῶν σου, νευραῖς ἀπηγχοῖσας· τῷ ὀρθῷ δὲ λόγῳ, τῆς διδασκα-

λίας, τῶν Ὁρθοδόξων τὴν πληθύν, Ἱερομύστα μάκαρ ἐστήριξας· διό σου τὴν ὑπέρλαμπρον, ὁμολογίαν δεξάμενος, βασιλείας ἐνέδειξε, ποιωνόν ὁ Φιλάνθρωπος.

Δρόμον ἐκτελέσαντα, σὲ καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα, Ἱεράρχα μακάριε, Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τῷ λαμπρῷ στεφάνῳ, τῆς δικαιοσύνης, καὶ κατελάμπρυνε τὴν σὴν, ὁμολογίαν ἀξιοθαύμαστε· διὸ τὴν ἐπεράνιον, κληρονομίαν δεξάμενος, τὸν Σωτῆρα δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Παῦλε παμμακάριστε, ὁμολογίας ἐπώνυμε, τῶν θερμῶς εὐφημούντων σε, προστάτης γενόμενος, ἐκ παντὸς κινδύνου, πάσης ἀμαρτίας, καὶ καταιγίδος τῶν παθῶν, καὶ τυραννίδος Πάτερ διάσωσον· ὡς Μάρτυς γὰρ ἀήττητος, καὶ Ἱεράρχης εὐπρόσδεκτος, παρρησίαν σὺ κέκτησαι, πρὸς Χριστὸν Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Αρχιερατικὴν σολὴν ἐνδυσάμενος, Ὅσιε Πάτερ, τὸν ὁμώνυμον Παῦλον ἐζήλωσας, διωγμοὺς ὑπομείνας καὶ περιστάσεις, καὶ ἐν τοῖς σοῖς οἰκείοις πόνοις, τὰ βλάσφημα δόγματα Ἀρείου κατέβαλες· παθῶν γὰρ ὑπὲρ τῆς ἀνάρχε, καὶ ὁμοουσίου Τριάδος, τὸν δυσσεβῆ καὶ πνευματομάχον καθεῖλες Μακεδόσιον· καὶ τὴν ὀρθόδοξον πᾶσι τρανώσας πίξιν, τοῖς αὐλοῖς συναυλίξῃ Ἀγγέλοις· μεθ' ὧν καὶ νῦν ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεὸν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Υπὲρ ἡμῶν ὁ Υἱὸς σου παθεῖν ἠνέσχετο, ἵνα τῷ τούτου πάθει, τὴν ἀπάθειαν πᾶσι, παράσχῃ Θεοτόκε· ὅθεν αὐτὸν, καθικέτευε πάντοτε, παθῶν παντοίων με ῥύσασθαι, καὶ ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος Πανύμνητε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Ασκήσεως τὸ πέλαγος διαπλέων, τῆς ἐγκρατείας αὐρα, τὸ τῶν παθῶν κλυδώνιον ἐξέφυγε Ὅσιε· ὅθεν τῇ ὁμωθυμίᾳ φερωνυμίσας τοῦ Δεῖου Παύλου, διωγμοὺς ὑπῆνεγκας καὶ περιστάσεις, κακουχούμενος ἐν ταῖς τῷ· αἰρετιζόντων γλωσσαλγίας. Διὸ Ἀρείου κατέβαλες τὰ δόγματα, καὶ Νεστορίου τὰ αἰρέ-

σεις στρεψάμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὠφθης ζηλωτής. Αὐτὸν ἰκέτευε, Ἱεράρχα μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὡσπερ ἐν λιμένι προσδραμῶν, ὑπὸ τὴν ἀγίαν σου σκέπην, Παρθενομήτορ ἀγνή, δέομαι σπλαγγνίσθητι, μὴ ἀπορρίψης με· ἀλλὰ ῥῦσαι τὸν δούλόν σου, τῆς νῦν ἐπελθούσης, θλίψεως, ὡς ἔχουσα, τὸ συμπαθές φυσικόν. Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, πάντοτε πρεσβεύουσα σῶζε, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν ἢ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τὸν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, σοῦ ἐκβλαστήσαντα, ξύλω ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἢ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγγνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Θείας πίστεως ὁμολογία, ἄλλον Παῦλόν σε τῇ Ἐκκλησίᾳ ζηλωτὴν ἐν Ἱερεῦσιν ἀνέδειξε. Συνεκβοᾷ σοι καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου ἀναγιγνώσκωμεν τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, εἶτα τοῦ Ἁγίου τοῦτου οὗ ἢ Ἄκροστιχίς·
Τὸν μυσταγωγὸν Παῦλον ὑμνῶ προφρόνως.

Παίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξίω τὸ στόμα μου.

Τῆς πίστεως ἔρεισμα, τῆς Ἐκκλησίας διδασκαλον, καὶ στύλον ἀκράδαντον, ὁμολογίας σε, καὶ πολύφωτον, τῆς χάριτος φωστῆρα, καὶ στόμα πυρίπνοον, Παῦλε κηρύττομεν.

Ὁ Παῦλος ὁ μέγιστος, τῆς οἰκουμένης ὁ ἥλιος, Τρισμάκαρ προβάλλεται, σὲ Παῦλον δεύτερον, ὡς πῦρ φλέγοντα, εὐτόνως τὰς αἰρέσεις, καὶ πέλεκυν κόπτοντα, τὴν ἀθεότητα.

Νομίμως ἠγώνισαι προκινδυνεύων Θεσπέσιε, τοῦ Θεοῦ κηρύγματος, ὡς Ἱεράρχης πιστός· καὶ κατέπνιξας, νευραῖς τῶν σῶν δογματῶν, ὡς θῆρα τὸν Ἄρειον, τὸν ματαιόφρονα.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες, τὴν μόνην κοσμήσασαν, τὴν

ἀνθρωπότητα, τὴν κηύσασαν, Θεὸν σεσαρκωμένον, Παρθένον τε μείναςαν, ἀδιαλώθητον.

ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Υπόθετηθεὶς χάριτι θείᾳ, τὸν φύσει Υἱὸν Μονογενῆ, εἰς κτίσιν οὐ κατήγαγες, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Παῦλε τοῖς Παύλει δόγμασι, τοῦ Θεοφόρου ἐπόμενος.

Στόματι καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, σοφίαν καὶ δύναμιν Θεοῦ, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, σὺ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας, Παῦλε Θεόφρον ὅσιε, τὸν δυσμενῆ φαυλίσας Ἄρειον.

Τῆς ὑπερουσίου ἐξουσίας, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον Θεοῦ, δι' οὗ Θεοποιούμεθα, κρίσει δικαίᾳ Πάνσοφε, φύσει Θεὸν ἐδίδαξας, καὶ παντουργὸν καὶ παντοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ανάρχου Γεννήτορος ὁ Λόγος, ὁ πάσης ἀνώτερος ἀρχῆς, ἀρχὴν νῦν σωματούμενος, ἐκ σοῦ Ἄγνη ἐδέξατο, καὶ ὑπὸ χρόνον γέγονεν, ὁ χρόνων πάντων ὑπέρτερος.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
• καὶ ἄφθονος πηγῆ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
• θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ὁς τοῦ Σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, καὶ ὁμώνυμος Πάτερ καὶ μιμητής, κινδύνους ὑπέμεινας, καὶ διωγμοὺς ὑπὲρ πίστεως, καὶ ὡς αὐτὸς τὴν Ῥώμην, κατέλαβες Ὅσιε, πανταχοῦ κηρύσσων, Τριάδος τὸ ὁμότιμον· ὅθεν καὶ τὸν δρόμον, ἐν Ἀρμενίᾳ τελέσας, ἀξίως ἀπειλήφας, ἐκ Κυρίου τὸν στέφανον, καταισχύνας τὸν Ἄρειον. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Δόγμα ἐνθεὸν ἐπικρατύνας, ῥῆμα ἄθεον ἐξοστρακίσας, Παῦλε Θεόφρον κατήσχυνας Ἄρειον· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενώς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι! Τέκνον μου, πῶς πάσχεις δέλων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἀνθρωπον;

ᾠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Γέρας πολυτίμητον σὴ κορυφῇ, τῆς ὁμολογίας τὸν σέφανον, ὡς νικηφόρῳ, ζωηφόρῳ δεξιᾷ, ὁ Πλαστουργός ἐπέθηκε, Παῦλε θεοφάντορ μακάριε.

Ωσπερ προηγώνισαι τῶν εὐσεβῶν, Πάνσοφε δογματῶν ἀπειλήσας, τὰς ἀντιδόσεις, νῦν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, τετυχηκῶς μακάριε, Παῦλε θεοφάντορ δεσπέσιε.

Γῆν τὴν ἐπουράνιον χοροβατεῖν, ἦν πόδες πραέων χορεύουσι, κατηξιῶθης, ὡς λαμπρὸς ἀγωνιστής, τῆς ἀληθείας πάντιμε, Παῦλε γεγονῶς καὶ ὑπέρμαχος.

Θεοτοκίον.

Ομοουσιότητι τῇ τοῦ Πατρὸς, Σῶτερ ὡς Υἱὸς καθορώμενος, ἐκ τῆς Παρθένου, ὁμοούσιος ἡμῶν, σωματωθεὶς γεγέννησαι, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νομὴν τῆς αἰρέσεως, καὶ σηπεδόνα ἔστησας, βαλὼν δραστηκῶτατον θεόφρον, φάρμακον Πάτερ ὁμολογίαν τὴν σὴν, καὶ τῶν σῶν, δογματῶν τὸ λαμπρὸν, νοῦ τε καθαρότητα καὶ τὸν ζῆλον τὸν ἔνθεον.

Πλουσίως ἐκκέχυται, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χάρις σου τοῖς χεῖλεσι Παμμακάαρ, πρόμαχον ὄντως ὀρθοδοξίας στερρόν, εὐραυσάσε καὶ προασπιστὴν· ὅθεν κατεφώτισας, Ὀρθοδόξων συστήματα.

Αρείου τὸ ἄθεον, Μακεδονίου βλάσφημον, Παῦλε θεοπνεύστων σου δογματῶν, καὶ διδαγμάτων ἐκσφενδονίσας πλοκαῖς, Δαυὶδ ὡς ἀλλόφυλον τὸ πρὶν, τούτους ἀπηγχόνισας, καὶ στεφρῶς κατεδίκασας. Θεοτοκίον.

Υπάρχων αἰώνιος, νῦν ὑπὸ χρόνον γέγονε, σάρκα προσλαβόμενος Παρθένε, ἔμψυχον ἔνουν, Λόγος ὁ ἀναρχος, ἐκ σοῦ ἀπεφράγαμε Ἀγνή, πᾶσι ταῖς ὑμνοῦσά σε, τὴν εἰρήνην δωρούμενος..

ᾠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Λαλήσας εἰς ὕψος βλασφημίαν, καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον, τοῦ Θεοῦ ὁ Ἄρειος εἰς κτίσιν, καταγαγὼν ὑπὸ σαυ ὁ δαίλαιος, Θεοφῶρε κατακέκριται.

Ο ἄνους καὶ ἄθεος καὶ ἄφρων, ὁ ἀθετήσας Πάτερ, Μακεδόνιος τὸ θεῖον Πνεῦμα, διὰ τῆς σῆς καρτερᾶς ἐνστάσεως, θεοφάντορ καταβέβληται.

Νεκροῦται συρόμενον ὡς ὄφις, τοῖς ζωτικῶς σου λόγοις, προσβαλὼν αἰρέσεων τὸ στίφος, Ἀρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ πανόλβιε, θεορρήμον ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν Παρθένε θεομήτορ, τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον, καὶ τὴν σὴν ἀμόλυτον ἀγνείαν· καὶ γὰρ ἐν σοὶ, θαυμαστὸς συνέδραμε, παρθενία, τόκος ἄφθορος. Ὁ Εἰρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αστράψας ἐν γῆ, ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον, τὴν καθολικὴν φωτίζεις Ἐκκλησίαν νῦν, ὑπὲρ ἧς καὶ ἠθλησας, τὴν ψυχὴν σου Παῦλε προθέμενος, καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἄβελ τρανώς, βοᾷ σε τὸ αἶμα πρὸς Κύριον. Ὁ Οἶκος.

Ομολογίας στύλος ὑπάρχεις, καὶ ὁμώνυμος Παύλου τοῦ φωστῆρος τῆς γῆς, ὁμότροπός τε καὶ συναθλος, τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ βασιάζων ἐν τῷ σώματι, Παῦλε ἱερομύστα· καὶ ἐν αὐτοῖς ἐντρυφῶν, καὶ καυχώμενος πάντοτε, ἐνώπιον βασιλέων κακοδόξων ὠφθῆς ἰστάμενος, καὶ μὴ πτοούμενος, μᾶλλον δὲ δυναμούμενος. Ὅθεν τρανώτερον βοᾷ σε τὸ αἶμα πρὸς Κύριον.

Συναξάριον.

Τῇ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Τὴν εἰς φάρυγγα Παῦλος αὐχῶν ἀγχόνην,
Λυεὶ φάρυγγι ρευμάτων τὴν ἀγχόνην.

Οὐνεκα ὠμολόγει Παῦλος Θεὸν, ἀγγεταὶ ἔκτη-

Παῦλος ὁ μέγας Ὁμολογητής, ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης, Νοτάριος γενόμενος καὶ ὑπογραφεὺς Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Διάκονος τῆς αὐτῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας· ὃν περ οἱ Ὀρθόδοξοι, μετὰ τὴν τελευτὴν Ἀλεξάνδρου, Πατριάρχην προχειρίζονται Κωνσταντινουπόλεως. Κωνσταντῖος δὲ ὁ βασιλεὺς, Ἀρειανὸς ὢν, ὑποστρίψας ἀπὸ Ἀντιοχείας, ἐκβάλλει αὐτὸν ἀπὸ τοῦ θρόνου, καὶ ἀντ' ἐκείνου εἰσάγει Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας. Ὁ δὲ, καταλαβὼν τὴν Ῥώμην, εὔρε τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ἐκδιβλημένον κακείνῳ ὑπὸ Κωνσταντίου τοῦ οἰκείου θρόνου. Διὰ γραμμάτων εὖν τοῦ βασιλέως Κωνσταντος, ἀπολαμβάνουσι ἀμφοτέροι τοὺς οἰκείους θρόνους· καὶ πάλιν ἐκβάλλονται παρὰ Κωνσταντίου τῆ τῶν Ἀρειανῶν συμβουλῇ. Τότε γράφει Κωνσταν-

πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κωνσταντίνον, ὅτι εἰ μὴ ἀπολάβει τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἐλεύσομαι μετὰ δυνάμεως κατὰ σοῦ. Ἀπέλαβεν οὖν τὸν θρόνον ὁ Δεῖος Παῦλος μικρὸν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον Κωνσταντίνου, ἐξορίζεται εἰς Κουκουσὸν Ἀρμενίας· καὶ ὑποκλεισθεῖς, ἐν οἰκίᾳ λειτουργῶν, ἀπειγὴ παρὰ τῶν Ἀρειανῶν μετὰ τοῦ ἰδίου ὁμοφορίου, παραδούς τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας κατενεχθείσης κόνεως, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου.

Στίχ. Φλέγειν ἀπεικεῖς, ἀλλὰ πάλιν οὐ φλέγεις, Ὁργῇ κεράσας μακροθυμίαν Λόγε.

Τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αυτοκρατορίας Λέοντος τοῦ μεγάλου, πέμπτῃ τῷ Νοεμβρίου μηνός, περὶ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας, ἅπας ὁ οὐρανὸς συννεφῆς γεγωνὺς, τὴν συνήθη τῶν νεφελῶν μελανίαν εἰς πυρῶδη θείαν μεταβαλὼν, ἐδόκει τὰ πάντα καταφλέγειν. Εἰς τοσοῦτον γὰρ ἐξέπληξεν ἅπαντας, ὡς τε καὶ ἐκ μόνῃς τῆς ὄψεως ὑπολαμβάνειν, ὡς εἰ καὶ βροχὴ κατενεχθεῖη ἐκ τῶν νεφῶν, πάντως πῦρ ἴσται καὶ φλόξ κατακαίουσα, ὡς παλαιὰ τὰ Σέδομα. Διὰ τὴν ἀμφίβολον οὖν ταύτην προσδοκίαν, πάντων τοῖς ἱεροῖς οἰκοῖς μετ' οἰκωγῶν, καὶ ἄλλῃς ἰκισίας προσπεφυγῶν, ὁ Φιλάνθρωπος κερασάμενος, τῇ τιμωρίᾳ τὴν ἀγαθοτητα, ἐκίλευσεν ὕψιν τοῖς νεφελῶν ἀσυνήθη ὑπέτον καὶ ξένον, καὶ φόβον ἐμποιοῦντα τοῖς ἀμαρτάνουσιν. Ἀπὸ γὰρ ἐσπερινῶν ὥρῶν ἀρξάμενος, παρετάθη μέχρι μεσονυκτίου. Τὸ δὲ κατερχόμενον, κόνις ἦν μίλαινα καὶ σφοδρότατα ζέουσα, καὶ παράπλησια τῇ καμινιαῖα αἰθάλη, καὶ πλείστη, ὡς εὐρεθῆναι ὑπεράνω τῆς γῆς καὶ τῶν κεράμων ἐπιτεθεῖσα πλέον ἀνδρικῆς σπιθαμῆς. Κατίκαυσε δὲ καὶ κατέφλεξε τὰ ἐκ τῆς γῆς αἰώνια, βοτάναις τε καὶ φυτά. Ἐγένετο καὶ δυσέκλυτος πᾶν, τὴν τε τοῦ Θεοῦ ἀγανάκτησιν ὑπεμφαίνουσα, καὶ τὴν ἀμαρτίαν εἰκονίζουσα. Πολλῶν γὰρ καὶ ῥαγδαίων ἔμβρων ἐπὶ πολλαῖς ὥραις καὶ ἡμέραις κατενηνεγμένων, μόλις ποτὶ ἠδυνήθη ἐκπλυθῆναι· δηλοῦντος τοῦ πράγματος, ὡς τῆς ἐν ἡμῖν ἀμαρτίας, καθάπερ πυρίνης καὶ μελαίνης κόνεως ἐπικειμένης, καὶ τὰ τῆς ἀρετῆς ἀναστήματα κατεσθίουσης ὡς πῦρ, πολλῶν ἡμῖν δὲ τῶν δακρῶν, σφοδροῦ τοῦ θρήνου κάτωθεν, ἐξ αὐτῆς τῆς ἀβύσσου τῆς καρδίας, ἐν στεναγμῷ καὶ πικρίᾳ ψυχῆς ἀναδιδόμενῳ· ἵνα τὴν τῆς κακίας φλογώδη αἰθάλην ἐκπλύναντες, τὴν καλὴν γῆν τοῦ νοῦς πλανηθῶσαν, καρποφορῆν τὰ θεία παρασκευάσωμεν, καὶ τὴν ἐν τῇ γείνῃ τιμωρίαν ἐκφυγῶμεν, καταφλέγασαν τῶν ἐμπίπτοντων σὺν τοῖς σώμασι καὶ τὰς ψυχάς, καὶ τῆς βασιλείας τῆς οὐρανῶν ἐπιτύχωμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκά.

Στίχ. Ἀρσενά, Λουκά, τῷ Θεῷ πράξας Λόγω, Τῆς εὐαρέστων ἐκθανῶν μαίρας γίνῃ.

Οὗτος ὁ μακάριος Λουκάς ἐκ πόλεως ὄρμητο Ταυρομενίας, τῶν Σικελῶν ἐπαρχίας· νίαν δὲ ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡσεὶ χρόνων ὀκτωκαιδέκα, νονηνεῶν ἐσχόλαζεν ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Θεοῦ, τῶν θείων λόγιων ἀκροατῆς καὶ ποιητῆς γενόμενος. Ὡς δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐβουλεύσαντο τοῦτον γυναικί συζυγεῖν, αὐτὸς νύκτωρ ἀναστὰς καὶ εἰς ἄβατον τόπον ἀναχωρήσας, μετὰ τῶν θηρίων ὄκει. Ἡμέρας δὲ τεσσαράκοντα διατελέσας ἄσιτος, θείας καὶ ἀγγελικῆς ἠξιώθη ὄψεως τε καὶ ἐπισκέψεως. Καὶ καταλαβὼν Μορὴν τινα, περιβάλλεται τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα. Καὶ σκληροτέρᾳ διαγωγῇ ἑαυτὸν ὑπεβαλλόμενος (διὰ τριῶν γὰρ ἡμερῶν, γευόμενος ἄρτου καὶ ὕδατος, καὶ

μηδὲ ὡς σωματικῶς ἀναπαυόμενος), διετέλει μῆνας δίκα καὶ ὀκτώ.

Ἐλείβην ἀπάρας, ἔρχεται μετὰ τινος Μοναχοῦ ἐν τῷ τῆς Αἰτνῆ; ὅρει, ἐκ τῶν εὐρισκομένων βοτανῶν ἐκείσε τριφόμενος. Καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀνάγκην, ἐκάθουσε μὲν ἕλιγον κατακλινομένος, μονοχίτων ὑπάρχων καὶ ἀπίδιλος. Ὅρος δὲ ἦν αὐτῷ καὶ κανὼν ἠκριβωμένος, μὴ ἐξίεναι τῆς κίλλης μέχρις ἂν τὸ ὄλον ἐπισυναψῇ Ψαλτήριον. Εἶτα τὸν κανόνα τῆς τρίτης ὥρας ἐτίλει. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας τοῦ ἔργου ἤπτετο, μέχρις ἂν ὁ τῆς ἕκτης ὥρας καιρὸς ἐπιστῇ. Καὶ μετὰ τὴν ἕκτην, τοῦ μικροῦ σιταρισίου ἐφρόντιζε καὶ τῆς λοιπῆς Ἀκολουθίας.

Ἐν τούτοις ὦν, χάριτος ἠξιώθη δεσθὲν μεγίστης, καὶ διαλύσεως λόγων δυσνοήτων, ὡς καὶ τινὰς ἀποροῦντας λέγειν· Πέθεν οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς; Καὶ μετὰ ταῦτα τόπον τινα δι' ἀποκαλύψεως καταλαμβάνοι, καὶ δώδεκα μοναχοὺς συναθροίσας, τούτων ἐπιμελεῖτο. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ τὸ Βυζάντιον καταλαμβάνει, καὶ περιελθὼν τὰ τῶν Μοναζόντων οἰκίδια, καὶ τοῖς Πατράσι κοινωσάμενος, ὑποστρέφας ἀπῆλθε μέχρι Κορίνθου· καὶ ἐν τινὶ κώμῃ οἰκήσας οὐ πλείους μηνῶν ἑπτὰ, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Παῦλος, ὁ διὰ Χριστὸν Σαλός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑποκριθεῖς ὁ Παῦλος ἐν γῇ μωρίαν, Χορῷ θανῶν σύνεστι τῶν θεοφρόνων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Μεταβέβηκας θεόφρον πρὸς οὐράνια, Παῦλε σικηνώματα· καὶ προσπελάσας Θεῷ, μεθέξει θεόμενος, ἐνθεὸς γέγονας, ψάλλων Ὅσιε· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ναυθετούμενοι σοῖς λόγοις διδασκόμεθα, Παῦλε πανεύφημε, ὡς ἐν ἡλίοις τρισὶν, ἀμέριστον ἄτμητον, σέβειν Θεότητα, ἣ καὶ ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως πανίερος ἢ θεία καὶ θεάρετος, ὁμολογία σθ· ὡς γὰρ χρυσὸς καθαρθεῖς, Θεῷ προσενηνεξαι, θύμα εὐπρόσδεκτον, ἀγαλλάμενος, τῇ ἐκμιμήσει Ὅσιε, τῶν παθῶν τῶν τοῦ Σωτῆρος. Θεοτοκίον.

Πᾶσι πρόξενος ἀνθρώποις ἐναπέφηνας, θείας λυτρώσεως, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ παντός, τεκοῦσα Πανάμωμε, ὧς πάντες ψάλλομεν· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ρέουσι πηγαί τῶν σῶν δογμαίων, καὶ πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν καταρδεύουσι· σῶ δὲ Πάτερ αἵματι, πάντας καθηγιάσας τοὺς ὀρθοδόξῳ πίστει σοι, ἀκολουθήσαντας, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βῶντας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο ρμῶ γαληνῶ σὺ προσωμίσηθης, τοῦ βίου τὰς τρικυμίας ἀπώσαίμενος· εἶχες γὰρ ἰθύνοντα, πᾶσαν τὴν πορείαν σου, τὸν κυβερνήτην Κύριον, Παῦλε πανόλθιε, τὸν νεύματι τὰ πάντα ποιῶντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Τριαδικόν.**

Φ ῶς τὸ τριλαμπές τῆς ὑπερθέου, Τριάδος ἐν σοὶ σκηνῶσαν φῶς σε δεύτερον, ἔδειξε φωτίζοντα, δῆμον μὲν ὀρθόδοξον, αἰρετικὴν δὲ φάλαγγα, Πάτερ ἀμβλύνοντα, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Ρήσεις Προφητῶν ἀκολουθοῦντες, Παρθένε σὲ Θεοτόκον καταγγέλλομεν τέτοκας παιδίον γὰρ, πάντων ἀρχαιότερον, Ἐμμανουὴλ καλεῖμενον, ᾧ καὶ κραυγάζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

▶ **Π** αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἀπάσαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Ὡδὴ Δ΄. Ἄπας γηγενής.**

Ο ἴλον ἐμαυτὸν, προσάγω Θεσπέσιε, τῇ Δείᾳ σκέπῃ σου· ὡς Ἱερομάρτυς δέ, τὴν ἐξουσίαν λύειν τὰ πταιίσματα, παρὰ Χριστοῦ δεξάμενος, ἐμῶν σφαλμάτων σειραῖς, διαρρήξας, σῶσόν με πρεσβείαις σου, καὶ τῷ Δείῳ φωτὶ καταλάμπρυνον.

Ν εὸς πεφηνῶς, τῷ ζήλῳ πυρούμενος, Παῦλος πανάριστε, τῶν ἐν Παραδείσῳ νῦν, ἀρρήτων λόγων Πάτερ ἀκήκοας· ὡς κοινωνὸς τῶν τρόπων γὰρ, τῆς ἀναρρήσεως, συμμετέσχεις, στέφανον δεξάμενος, βασιλείας Χριστοῦ εὐπρεπέστατον.

Ο ῖς τις ἀριστεύς, ἐφάνης κατήγορος πάσης αἰρέσεως· τῆς ὀρθοδοξίας δέ, Ἱερομάρτυς Δεῖος συνήγορος, μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος, ἠγλαῖσμένος σαφῶς, καὶ τῇ αἴγλῃ, Παῦλε παναιδίμε, τῆς ἀκτίστου Τριάδος λαμπόμενος.

Θεοτοκίον.

Σ ἀρκα τὴν ἐκ σοῦ, ὁ Λόγος Πανάμωμε περιβαλέτο· σεσωματωμένος δέ, συνανεστράφη κόσμῳ ὡς εὐσπλαγγνος, μεμενηκὼς ἐκ ἔλαττον, ὡς πρὶν ἀσώματος, καὶ τὸν πάλαι, πάντας τυραννήσαντα, Δεῖκῃ δυναστείᾳ κατέβαλε.

Ὁ Εἰρμός.

▶ **Α** πας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδοχούμενος· πανηγυριζέτω δέ,

• ἀύλων Νόων φύσις γεραίρησα, τὴν ἱεράν πα-
• νήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
• παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἄγνη· ἀειπάρθενε.
Ἐξαποστειλάριον· Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν κήρυκα τῆς Πίστεως, τῆς ἀνωτάτω σοφίας, τὰ δόγματα κατασπείρας, πάσας αἰρέσεις ἠμβλυνας, Ἱεραρχῶν ἀγλαῖσμα, Παῦλε μακαριώτατε· διὸ καὶ στυλος ἐφάνης, ὀρθοδοξίας Δεόφρον.

Θεοτοκίον.

Θ εὸν σαρκὶ ὃν ἔτεκες, Μαρία Θεονύμφευτε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει, τῶν σὲ ὑμούντων ἐκ πόθου, καὶ σὴν εἰκόνα τιμώντων, καὶ τοῦ Υἱοῦ σε Πάναγνε, κολάσεως λυτρώσασθαι, καὶ ἀναγκῶν αἰώνιων, τοὺς σοὶ θερπῶς ἐγκειμένους. **Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.**

Δόξα, Ἦχος βαρύς. Ἀνατολίου.

Ε νέκυψας εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, ὡς ἐπὶ γῆς ἀσάρκως βιώσας· κἀκεῖθεν ἀντλήσας τὸν πλοῦτον τῆς Δείας γνώσεως, ὀρθοδόξιαν ἀνθρώποις ἐπήγασας, διδασκαλίας σου, Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οὐκέτι κωλυόμεθα.

Τεκοῦσα τὸν Δεσπότην μου κατὰ σάρκα, ἐξουσίας με, καὶ δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου λύτρωσαι Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τ ᾧ ξύλῳ προσπαγέντα σε ἐκουσίως, ὡς ἐώρακεν ἡ Πανάμωμος, θρηνηδοῦσα ὑμνεῖ τὸ κράτος σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων. Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θ εοσυλλεκτον σύνταγμα, ἱερώτατον στρατεύμα, Ἐκκλησία ἐνθεος, δῆμος ἅγιος, φάλαγξ Μαρτύρων θεόπνευστος, ὠραία ὁμήγυρις, ἀρράγῃ συνασπισμός, ἀληθῶς ἀνεδείχθητε,

ἀξιάγαστοι, καὶ τῆς ἄνω πολῖται ἐπαξίως, μητροπολεως ἐντεῦθεν, χρεωστικῶς μακαρίζεσθε.

Σὺν Νικάνδρῳ Ἡσύχιον, Ἀθανάσιον, Μάμαντα, Δεῖον τε Βαράχιον, καὶ Καλλίνικον, καὶ Θεαγένην καὶ Νίκωνα, Λογγῖνον, Θεόδωρον, Οὐαλέριον ὁμοῦ, καὶ Ξανθίαν, Θεόδουλον, καὶ Καλλίμαχον, καὶ Εὐγένιον πάντες συνελθόντες, σὺν τῷ Δεῖῳ Θεοδόχῳ, καὶ Ὁσρυχίῳ τιμήσωμεν.

Τὸν γενναῖον Ἰέρωνα, τὸν κλεινὸν Ἐπιφάνιον, Μαξιμιανὸν ὁμοῦ, καὶ Δουλκίτιον, Κλαυδιανὸν καὶ Θεόφιλον, τὸν Δεῖον Γεγάντιον, καὶ Δωρόθεον πιστῶς, καὶ Θεόδοτον μέλψωμεν, καὶ Καστρίκιον, καὶ Ἀνίκητον ἅμα Θεμελίῳ, Εὐτυχίῳ τε συμφώνως, τῆς ἀληθείας τοὺς Μάρτυρας.

Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀπαθέμενοι.

Ο ἴλην ἀποθέμενος, τὴν τῶν παθῶν ἀλογίαν, καὶ σάρκα τῷ πνεύματι, ὑποτάξας γέγονας ἀρετῆς κανὼν, Μοναστῶν ἔρεισμα, Ἀσκητῶν ἀγαλμα, τῶν Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα· καὶ νῦν τὸ ἀρρήτον, κάλλος ἐποπτεύων τοῦ Κτίστου σου, τρυφᾶς αἰεὶ ταῖς κάλλεσι, τοῖς ἐπουρανίοις τῷ πνεύματι· ὅθεν συνελθόντες, ἀσμάτων ἐμμελέσιν ἐν ὠδαῖς, τὴν σὴν σεπτὴν καὶ πανίερον, μνήμην ἐορταίζομεν.

Υἄλης ἀχθοφόρημα, ἐκτιναξάμενος ἅπαν, καὶ σαρκὸς προσπάθειαν, καὶ γῆνης σχέσεως πᾶσαν ἔφεσιν, ὑψηλῆς ὠδευσας, παλιτείας τρίβον, εὐσταλῶς μεταρσιούμενος, καὶ ἀνυψούμενος, πάσης ἀρετῆς εἰς ἀκρόρειαν, καὶ τρέπων τὸν ἀντίπαλον, αἴλλον ἐχθρὸν ὕλη σώματος· ὅθεν τοῖς Ἀγγέλων, αὐλοῖς συγκατείλεξαι χοροῖς, Λάζαρε Πάτερ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κόσμον ἀπώσάμενος, ἀπαρνησάμενος σάρκα, καὶ τὰ πάθη. Ὅσιε, μετὰ τῶν προλήψεων βδελυξάμενος, ἀκριβοῦς γέγονας, τηρητῆς Λάζαρε, προσταγμάτων τοῦ Κυρίου σου, καὶ φύλαξ ἄριστος· ὅθεν σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, μόνην ἐν σοὶ πεποιήται, καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν χαρίσματα, νέμει σοι πλουσίως, θαυμάτων ἐξαισίων αὐτουργόν, καὶ τῶν ἐν θλίψει θερμότατον, ρύστην ἀναδείξας σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Ο ἴσιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν, ἕως αὐτὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἠτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγώγιον· ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρὶ, μόνην παρὰ σοὶ ἐποιήσα-

το· καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, Δεράπων γενόμενος, μεγαλοκῆρυξ Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λάμψον τὸν φωτισμὸν σου ἐμοί, τῷ τῶν παθῶν σκότει δεινῶς ἐνυπάρχοντι, τὸ φέγγος τῆς ἀληθείας, ἢ συλλαβοῦσα Θεὸν, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα Μητροπάρθενε· βυθοῦ ἀπογνωσεως, διὰ τάχους ἀνάγαγε, καὶ ἐπὶ πέτραν, ἀσφαλοῦς βιωτεύσεως, ἐπιστήριζον, τῆς ψυχῆς μου τὰ βήματα. Δίκασον τοὺς ἀπαύστως με, πιέζοντας Δαίμονας· παῦσον τὸν πόνον ἐν τάχει, τῆς ταλαιπώρης καρδίας μου, ἐλπίς τῶν περράτων, ἢ τῷ κόσμῳ δωρουμένη, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Στάσα ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, ἢ σὲ τεκοῦσα θρηνηδοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα· Οὐ φέρω τέκνον, προσηλωμένον ὄραν, ἐπὶ ξύλου ὄν περ ἀπεκύησα, ἐγὼ καὶ διέφυγον, ταῖς ὠδῖνας ὡς ἄνθρωπος· καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἢ ἀμειπτος; ἄρτι γὰρ οὖν πεπλήρωται, ὃ εἶρηκε Συμεῶν· ἄτι ρομφαίαν καρδίαν, ἐμὴν πικρῶς διελεύσεται. Ἄλλ' ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξανίστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ο ἴσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας ταῖς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων προσ Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὰ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σέ Δέσποινα, μὴ παρίδης τὸν πικρὸν μου σεναγμόν· ἐν ὥρᾳ ὅταν κρῖνη, ὃ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Επάγνη μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ καὶ νεκρῶμαι, καὶ ἐν τάφῳ, κατετέθην ὡς θνητός· ὡς δὲ Θεός, ὦ Μήτηρ, νεκροῦς ἐξαναστάσω, καὶ σέ δοξάσω τῇ ἐγέρσει μου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς, ἐν ὀχετοῖς δακρῶν, τὸν στύλον κατέβρεχες· καὶ τοῖς

ἐκ βάθων στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἑκαρποφόρησας· καὶ γέγονας ποιμὴν, τοῖς προσιοῦσι νέμων συγχώρησιν· Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Λάζαρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων, οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Δόξα κροτείσθω Χριστὸς ἡ τῶν Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ (*).

Ῥδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Δεῦτε πιστοὶ, ἅπαντες Χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ θεοφθόγοις ἄσμασι, πανηγυρίσωμεν, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, Χριστὸν δοξολογοῦντες, ὅτι δεδόξασται.

Οπλον ἡμῖν, θεῖον ἐδόθη καὶ καύχημα, τὸ τοῦ Σωτῆρος τρόπαιον, ἡ ἀκαθαίρετος, τῷ Σταυροῦ πανοπλία, δι' ἧς οἱ νικηφόροι, στέφονται Μάρτυρες.

Είφος καὶ πῦρ, βόθρον σταυρόν τε καὶ θάνατον, τοῖς αἰοιδίμοις Μάρτυσιν, ἐπανετείνοντο, οἱ τοῦ Θεοῦ διώκται, ζῶν πρός τὴν ἀμείνω, τούτους ἐνάγοντες. Θεοτοκίον.

Αρτον ζωῆς, τὸν ἐπεθράνιον τέτοκας, σεσαρκωμένον Πάναγνε, τὸν πρὶν ἀσώματον, ἐνυπόστατον Λόγον, ὃν περ οἱ τῶν Μαρτύρων, δῆμοι δοξάζουσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα.

Λάζαρε μάκαρ, τοὺς ἐμούς ὕμνους δέχου.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Λαμπτήρ θεαυγέστατε, φωτοειδέστατε Λάζαρε, τὸ σκότος ἀπέλασον τῆς διανοίας μου, λαμπηδόσι με φωτὸς ἀυγάσας θεοῦ, ὅπως εὐφημήσω σου, τὰ κατορθώματα.

Αστράψας ὡς ἥλιος, φωταγωγεῖς τὴν ὑφήλιον, φωτὸς οἰκητήριον, φῶς θεῖον Λάζαρε, ἀνατέλλων τε, καὶ δύνων φωτοφόρος, γεννήσεως θαύματι, καὶ τῆς κοιμήσεως.

Ζωῆς ἐφιέμενος, τῆς αἰδίου καὶ κρείττονος, εἰκότως ἠλόγησας, τῆς ἐπικήρου ζωῆς,

μακρυνόμενος, σαρκίνης συγγενείας, Χριστῷ συννεκρούμενος, καὶ συζωούμενος.

Θεοτοκίον.

Αγνὸν εὐραμένη σε, ἡ πανυπέραγνος Δέσποινα, πανόσιε Λάζαρε, ἐπιφοιτῶσα πρὸς σέ, ὡς εὐγνώμονα, οἰκέτην σε προσεῖπε· μεθ' ἧς τὸν φιλάνθρωπον, ἡμῖν ἰλέωσαι.

Τῶν Μαρτύρων. Ῥδὴ γ΄. Ἐκ πέτρα με.

Καθεῖλον οἱ καλλίνικοι Ἀθλοφόροι, τῷ πάθει σὺ τῷ θείῳ δυναμωθέντες, τῆς πλάνης τὴν πολυθεὸν ἀθεῖαν, οὐκ ἔσι κράζοντες, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ρανίσι θεοῦ αἵματος καθαρθέντες, καὶ αἵμασιν οἰκείοις τελειωθέντες, θυσίαις οὐκ ἐχράνθητε Ἀθλοφόροι, δαιμόνων κράζοντες, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ολον σε κεκτημένοι οἱ Ἀθλοφόροι ταῖς ἑαυτῶν καρδίαις εἰσοικισθέντα, τρανῆντες τὴν εὐσεβειαν ἀνεβῶν, οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον, πρὸς πίστιν τῆς Θεότητος τοῦ τεχθέντος, τιμῶντές σε, κραυγάζομεν τῷ Υἱῷ σου, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τοῦ Ὁσίου. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Ρῶννύμενος σθένει τοῦ Δεσπότη, νηπίων τοξεύματα σοφῆ, τὰ κατὰ σοῦ ἀπέδειξας, τοῦ πονηροῦ τεχνάσματα· οὐ καὶ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, ἀποφυγεῖν μηχανήματα.

Εν σώματι Ἄγγελος ἐδείχθης, Θεῷ σὺν Ἄγγελοις λειτουργῶν, πάχους σαρκὸς καὶ φύσεως, ὑπερηρμένος Λάζαρε, θεουργικῶς λαμπόμενος, καὶ θαυμαστῶς κλειζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μεσίτρια σκέπη καὶ προστατίς, γενοῦ μοι Γεννήτρια Θεῶ, τὰ τῆς ζωῆς ἰθύνουσα, ἐχθροὺς ἀποτεριχίζουσα, καὶ συμπαθῶς με σώζουσα, καὶ σὺ Υἱῷ καταλλάττουσα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
• καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
• θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ιέρων ὁ ἐνδοξος, καὶ σὺν αὐτῷ ὁ χαρὸς, Μαρτύρων ὁ ἐνθεος, τῆς ἀθεΐας πυραὶν, τοῖς αἰ-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἄλλους Κανόνας παρὰ τοὺς ἐνταῦθα. Καὶ ὁ μὲν τῶν Μαρτύρων, πρὸς τὸ Ἰγγράν διοδεύσας, μελουργηθεῖς, φέρει Ἀκροστιχίδα, Σοφοῖς ἐπαινοῦν τὸν δε Μάρτυσιν φέρω, Ἰωσήφ. Ὁ δὲ τῷ Ὁσίῳ, πρὸς τὸ, Δεῦτε λαοὶ, ἀκροστιχίζει οὕτω· Δέησιν ἄδω δευτέραν σοὶ τρεῖς μάκαρ.

μασι σβέσαντες, τὰς διαιωνιζούσας, ἀπολαύσεις κληροῦνται, καὶ τοὺς τῶν ἀσθενούντων, ἰατροῦσι πόνους. Αὐτῶν Χριστέ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν λαμπτήρα τὸν μέγαν καὶ φαιινόν, τὸν πρῶτον αἶμα καὶ συμπαθῆ, τὸν φύσιν νικήσαντα, καὶ σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσασα πάντα, αἰοίδιμον Λάζαρον, καὶ Χριστῷ ἀπειρῶ, τῷ πόθῳ λατρεύσαντα, καὶ συγκληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, γενόμενος ἅπαντες, οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον· πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθῆς σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρεσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογίζουσης καμίνου, ῥυθθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύεσσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δωρῆσαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εμιμήσαντο Κύριε, οἱ Ἀθληταί, τὸ πάθος σου τὸ θεῖον, ἑαυτοὺς προθύμως δόντες εἰς θάνατον.

Γκετεύοντας Κύριε, τοὺς Ἀθληταί, προσδέχου καὶ κινδύνων, καὶ πταισμάτων λύσιν ἡμῖν κατάπεμψον.

Σεσιώπηται Κύριε, δαιμόνων πλάνη· ὄντως γὰρ Θεόν σε, ἀληθῆ οἱ Μάρτυρες ἀνεκήρυξαν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σὲ σέβοντες, οἱ Ἀθληταί, Θεὸν σεσαρκωμένον, τὸν Υἱόν σου Δέσποινα καταγγέλλουσιν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Απηλλάγης ἐκ δουλείας, δολερῶς ἠρτημένης σοι, καὶ τῷ ῥυσαμένῳ, δούλος ὡς ἐγγνώμων ἐδούλευσας, συντονωτάτη ἀσκήσει, λυτρωσάμενος, τὴν ψυχὴν ἐκ δουλείας, παθῶν θεῖε Λάζαρε.

Καταρράττεται πρὸς Ἄδην, συρρήγνυμενος Λάζαρε, ἐπικρήμνοις πέτραις, σῶν ὑποδηκῶν ὁ παρήκοος, καὶ γλυκασμοῦ μελιτώδους, ἀντιδρέπεται, οἰκτροτάτου θανάτου, πικρίαν ὁ δειλαιος.

Αννέχθης ὑπερτάτην, ἀρετῶν εἰς ἀκρόρειαν, ἐν ἀβάτῳ ὄρει, Πάτερ τῷ Θεῷ συγγεγόμενος, ὡς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας, ὦν τὴν εὐκλειαν, ὡς τὸν βίον ζηλώσας, αὐτῶν ἐναπέιληφας.

Θεοτοκίον.

Ρυομένη σου τὴν ποιμνὴν, Θεοτόκε ἐπίφανον καταδυναστείας, πάσης καὶ δεινῆς ἐπιθέσεως, τῶν μηδαμῶς κηρυττόντων τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸν κληρὸν σου, δίδου νικᾶν τὸν ὀρθόδοξον. Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Ωραιοτάτην στολὴν, πεφοινιγμένην εὐσεβῶς αἷματι, μαρτυρικῶ καὶ ἐξυφασμένην, τῇ χάριτι τῇ σῆ, σοῦ οἱ Ἀθλοφόροι, Χριστέ ἠμφιάσαντο.

Χάρις καὶ ἔλεος, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ στέφουσι, τοὺς Ἀθληταί, πόθῳ καταλλήλως, τοῦ νέμοντος ἰσχύν· δι' ἧς νικηφόροι, ἐδείχθησαν Μάρτυρες.

Ράβδον δυνάμεως, τοῖς Ἀθλοφόροις τὸν Σταυρὸν δέδωκας, καὶ τῶν ἐχθρῶν κατακυριεύειν, ἐποίησας αὐτούς· διό σου ὑμνεῖμεν, Χριστέ τὴν Θεότητα. Θεοτοκίον.

Γερουργὸν ἐκ Δαυὶδ, καταγομένη τὸν Χριστὸν τέτοκας· ὅθεν Ἀγνή τῆς ἱερωσύνης, μετατιθεμένης, δικαίως καὶ νόμου, μετάθεσις γίνεται.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῷ κρείττονι Λάζαρε, τὸ χεῖρον καθυπέταξας, ταῖς πρακτικωτάταις ἐργασίαις, εἰς θεωρίας φθάσας ἀκρότητα· ὅθεν ἐν μεθέξει θεωθεῖς, θαύματα ἐξαίεσια, αὐτουργῶν ἐναπέφηνας.

Οδοῖς ἐφεπόμενος, τοῦ Βαπτιστοῦ κατώκησας, ἔρημον εἰς ἄβατον θεόφρον· οἰκείοις δ' αὐθις ἐπαναδέδειξαι, Πάτερ ὡς ἐκεῖνος, Ἰσραὴλ, πάλαι τῷ ἀγνώμονι, ὀδηγῶν εἰς μετάνοιαν.

Γπῆρσε Λάζαρε, στύλοις ἑπτὰ τοῦ Πνεύματος, Πάτερ ἑπταριθμοῖς ἐπιπνοίαις, οἶνον οἰκείον σὲ ἢ ἐνούσιος, καὶ ζῶσα σοφία

τοῦ Θεοῦ, ᾧ ἐπανεπαύσατο, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Στενούμενος θλίψεσι, καὶ πάθεισι χωννύμενος, σὲ τῶν οὐρανῶν τὴν πλατυτέραν, καθικετεύω Μήτηρ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, πλάτος εἰρηναίας μοι ζωῆς, ὕψος ἀπαθείας τε, ταῖς πρεσβείαις σου βράβευσον.

Ἰῶν Μαρτύρων. Ὡδὴς. Ἀβυσσος ἀμαρτημάτων.

Σάλπιγγος ἤχος κροτεῖτω, πνευματικῆς ἐπαξίως, λογικῶν χειλέων καρδίας, ὕμνον ἐκπέμπουσα, καὶ μέλπουσα, τῶν Μαρτύρων τῆς ἀθλῆς.

Σήμερον ἡ οἰκημένη, φαιδρύνεται ἐν τῇ μνήμῃ, τῶν σεπτῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, πίστει δοξαζούσα, τὸν τῇ χειρὶ, στεφανώσαντα τούτους.

Τέτρωται καταπληγεῖσα, τῶν δυσμενῶν ἡ καρδία· Χριστὸς γὰρ ἐντείνας τὸν Σταυρόν, ὡς τόξον ἀπέστειλε, τοὺς Μάρτυρας, βέλη ἠκονημένα.

Θεοτοκίον.

Οὕτως σε Θεοῦ Μητέρα, οἱ Ἀθλοφόροι εἰδότες, τὸν σεσαρκωμένον Θεόν, τῷ κόσμῳ ἐκήρυξαν, εἰς θάνατον, τὰς ψυχὰς προδιδόντες.

Τοῦ Ὁσίου. Τὴν θείαν ταύτην.

Εῤῥύσω κόρην καὶ ἔσωσας, ἀγνείας ἐραστήν ἀδιάφθορον, ὡς καὶ ἀδούλωτον· διὸ καὶ κινδυνεύοντα, ἀπαγωγῆς βιαίας, ῥύσαι καὶ θλίψεων.

Μυστῶν δυάδα διέσωσας, γυναιῶν τῶν αἰσχυρῶν ἐπιθέσεων· τὸν μὲν φωνήματι, Πάτερ ἐγείρας τῆς πράξεως, τὸν δὲ σοφῷ τῷ ὄντι ἐπινοήματι.

Οστήσας ὕδασιν ὄρια, ὁ θρέψας δι' Ἀγγέλων θραύοντα, Ἀγγέλου ὕδατι, σὲ παραδόξως ἐπότισεν, ὑπερβαλλούσῃ δόξῃ, αὐτὸς ἐκτρέφων σε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦσι τάξεις Ἀγγέλων σε, δοξάζει καὶ βροτῶν τὰ συστήματα, Θεογεννήτρια, ὡς ἀφανίσασαν δαίμονας, καὶ σωτηρίαν κόσμῳ, παντὶ βραβεύσασαν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξαζόντες.

κοντακίον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Χορὸς Μαρτύρων τηλαυγῆς καὶ φωσφόρος, ἐξανατείλας νοητῶς κατεφαιδρυνε, τὴν Γκκλησίαν σήμερον θαυμάτων βολαῖς· ὅθεν ἑορτάζοντες, τὴν σεπτὴν αὐτῶν μνήμην, αἰτου-

μέν σε Σωτὴρ ἡμῶν· Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ἐλεήμων Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τοῦς ὑπὲρ φύσιν σου σοφῆ πόνους καὶ σκιάματα, αὐτοὶ οἱ Ἄγγελοι ἰδόντες κατεπλήγησαν, δι' ὧν εἴληφας θεόθεν καὶ τοὺς στεφάνους. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων ἡμᾶς σῶζε περιστάσεων, ἵνα κραζόμεν· Χαίροις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Αγγελος ἐξ ἀνθρώπων, Θεοφόρε ἐγένου, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια φθάσας· διὸ σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς ἀμιλλώμενόν σε θεωρῶν Ὁσίε, ἐξίσταμαι καὶ φόβῳ σοι κραυγάζω σχετικῶς τοιαῦτα.

Χαῖρε κανῶν ἀπλανῆς μονοτρόπων· χαῖρε λειμῶν ἀρετῆς ψυχοτρόφε.

Χαῖρε πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἀκαταίσχυντε· χαῖρε χορευτὰ τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνε.

Χαῖρε ὅτι σὺ ἐπλήθυνας τῶν θρεμμάτων τὸν χορόν· χαῖρε ὅτι σὺ διέσωσας ποιμνὴν εἴσω τῆς Ἐδέμ.

Χαῖρε τῆς αὐταρκείας σὺν Θεῷ δὲς τὸν ἄρτον· χαῖρε τῆς αὐθαδείας τῶν δαιμόνων διώκτα.

Χαῖρε πηγὴ θαυμάτων ἀένναε· χαῖρε τρυφῆς μελλούσης ἐχέγγυε.

Χαῖρε λαμπτήρ τῆς Ἀσίας ἀπάσης· χαῖρε φωστήρ Μοναστῶν ποδηγέτα.

Χαίροις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ, Γέρωνος καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχοι.

Ὡ πῶς ἱέρων οὐδὲν ἐξ εὐτολμίας,

Ἄτολμον εἶδεν, οὐδ' ἀγενὲς πρὸς ζήφος!

Διὰ ζήφους ἀνεῖλον ἄνδρας τρεῖς δέκα,

Ἄνδρες πονηροὶ, καὶ μίαν ξυνωρίδα.

Οὐδ' ἔλαθ' ἐβδομάτῃ ἱέρων ζήφω ἀχένα τμηθεῖς.

Οἱ τοὶ οἱ Ἅγιοι ἔθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανῷ καὶ Μαξιμιανῷ τῶν βασιλέων. Ἦν δὲ οὗτος ὁ ἱέρων ἀσθενὴς κατὰ τὸ σῶμα, καὶ εὐσεβὴς κατὰ τὴν ψυχὴν, γεωργὸς τὸ ἐπιτήδευμα. Τοῦτον ἐν τινὶ τόπῳ κατέλαβον οἱ τῶν εἰδώλων θεραπευταὶ· καὶ βουλόμενοι τοῦτον εἰλεῖν ληστρικῶς, οὐκ ἠδυνήθησαν. Οὗτος γάρ, τοῦ γεωργικοῦ ἐργαλείου τὸ σιδῆριον ἀπὸ τοῦ στελέχους ἐκβαλὼν, ὅπλῳ κατ' αὐτῶν τῷ ξύλῳ χρῆσάμενος, αἵματι περιρρίομένους καὶ ἰδρωτὶ, πάντας ἀπεδίωξε τρεφόμενος. Ἐκὼν δὲ παραγεγόμενος εἰς τὸν Ἄρχοντα, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐρωτηθεῖς, εἶ-

αὐτοῦ τοῦ ἀγῶνες τὴν δεξιὰν χεῖρα κόπτεται· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ γῆς ριφθέντες, βουνοῦροι κατεξαίνονται. Τῇ δὲ ἑωθεν πάλιν, ἐφ' ἰκανὰς ὥρας ραβδισθέντες τὰ σώματα, ἔξω τῆς πόλεως Μελιτινῆς τὰς κεφαλὰς ἀποτίμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἐτοίμασον τὸν κόλπον, Ἀβραὰμ Πάτερ, Οὐχ ὑστεροῦντι Λαζάρῳ σοῦ Λαζάρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μελασίππου, Κασίνης, καὶ Ἀντωνίου.

Στίχ. Οὐ σάρκες ἦσαν, ἀλλ' ἄσαρκός τις φύσις, Ὁ Μελάσιππος πρὸς ξέσεις καὶ Κασίνη.

Σταῖς Ἀντώνιε, τὴν τομὴν χαίρων δέχου, Καὶ δέξεταιί σε τῆς χαρᾶς θεῖος τόπος.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, ἐν Ἀγκύρᾳ τῇ πόλει, τὴν πίστιν ὄντες Χριστιανοί. Καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος ἐβλήθη εἰς φυλακὴν· Μελάσιππος δὲ καὶ Κασίνη, κριμασθέντες ἐξέιοθον, καὶ πυρὶ κατεφλέγησαν. Εἶτα τίμνεται τοὺς μαστοὺς ἢ Κασίνη· ὁ δὲ Μελάσιππος τοὺς πόδας ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῶν γονάτων. Ὁ δὲ Ἀντώνιος ἀναρτηθεὶς ξέεται, διὰ τὸ ἐμπτύσαι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰουλιανοῦ, καὶ τοὺς αὐτοῦ γεννητόρας μακαρίσαι, Μελάσιππον καὶ Κασίνην, ἔτι ἐπὶ τῶν βασανιστηρίων ξύλων κριμαμένους, καὶ τὰς μακαρίας αὐτῶν ψυχὰς ἀποδόντες τῷ Κυρίῳ. Καὶ τοὺς ἀστραγάλους διαπερυνάται, καὶ βαρεὶ λίθων τοὺς πόδας ἀλγύνεται, καὶ ἐπὶ θρόνου σιδηροῦ ἐφιδρύεται λίαν ἐκπυρωθέντος, καὶ περιάγεται, ἔχων λίθον ἀπρωρημένον ἐν τῷ τραχήλῳ. Καὶ αὐθις κρεμάται καὶ ξέεται, καὶ παραπέμπεται Ἀγριππίῳ Δουκί· καὶ παρ' αὐτοῦ εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ θηρίοις βορὰ προτίθεται· ἐξ ὧν ἀβλαβῆς διατηρηθεὶς, τεσσαράκοντα ἀνδρας ἐπισπάσατο πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ἐπειτα ἐπὶ κραββάτου πεπυρωμένῳ ἀπλῶται, καὶ ράβδοις ἀνωθεν τύπτεται, καὶ τὰς χεῖρας τίμνεται· καὶ εἰς κάμινον βληθεὶς, ἀφλεκτος ἔμεινε· καὶ πολλοὺς τῷ θαύματι πρὸς τὴν πίστιν ἐφελκυσάμενος, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Αὐκτου, Ταυρίωνος, καὶ Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Ἐφεῦρον Αὐκτος, Ταυρίων εὐκτόν τέλος, Ξίφει τμηθέντες, οἷα ταῦροι Κυρίου.

Φυγὴν κατακριθεῖσα Πατρῶου πέδου, Πέδον χλόης ὤκησε Θεσσαλονίκη.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐν Ἀμφιπόλει τῆς Μακεδονίας. Καὶ ἡ μὲν Θεσσαλονίκη, θυγάτηρ ἦν Κλέωνος τινός, ἐριῶς τῶν εἰδώλων, ἀνδρὸς περιφανοῦς τὸν βίον καὶ πλούτῳ κωμῶντος. Ἀλλὰ ταῦτα τὴν παῖδα οὐκ ἔχαυνωσαν, οὐδὲ τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀπίστησαν πίστιως· πολλὰ γὰρ αὐτὴν λιπαρήσας ὁ ταύτης πατήρ, οὐδὲν ἔγνωσε. Διὰ τοῦτο γυμνωθεῖσα, ὡμοῖς δέρμασι τύπτεται ὑπὸ τεσσάρων, καὶ τὰς πλευρὰς θλάται, καὶ ἀλλοτριωθεῖσα τῶν προσόντων αὐτῇ πάντων, ὑπερέριός γίνεται. Καὶ τὸν Χριστὸν μὴ παυσαμένη ὁμολογεῖν, ἐν αὐτῇ τῇ ὑπερορίᾳ τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν.

Αὐκτος δὲ καὶ Ταυρίων, πολλὰ κατεπόντες τοῦ βαρβαροῦ ἐκείνου καὶ ὠμωτάτου, διαβάλλονται παρ' αὐτοῦ πρὸς

Θορύβιον Ὑπατικόν ὡς Χριστιανοί· καὶ ἀτίκα τοὺς χιτῶνας ἐκδυθέντες τύπτεται ρόβδοις, καὶ λίθοις βάλλονται, καὶ καμίνῳ σφοδρῶς ἐκκαυθεῖσιν ἑναπερὶρίπτονται· καὶ ἀβλαβεῖς ἐξελθόντες, τοξεύονται συνοτιφῶς. Καὶ ὡς δέμειναν ἀτρωτοί, ἐν τῇ παρακειμένῃ ἐκεῖσε λίμνῃ ἑναπορρίπτονται· ἀλλὰ καὶ πάλιν θεῖα ῥοπή ἐπὶ τῶν ξηρῶν διεσώθησαν. Ὁ δὲ τύραννος ἀπορίᾳ κατασχεθεὶς, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμήθησιν· ἐκίλευσιν· σὲ γυνομένου, τέλος εὐραντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνοδώρου.

Στίχ. Ἐκ γῆς καλοῦσιν Ἀθηνόδωρον Νόες, Πρὸς τὰς νοητὰς δωρεὰς τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος, ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς Θετταλῶν γῆς Ἀλέξανδρος φύς κλάδος,

Ἀθλήσεως ἠπλωσεν ἐκτμηθεὶς κλάδος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλείᾳ, ἐκ τῆς Θεσσαλονικίων ὀρμώμενος πόλεως. Παραστάς εὖν τῷ αὐτοῦ βήματι, καὶ κατὰ τοῦ βωμοῦ λαξ ἐντείνας, καὶ ἀνατρέψας τὰς ἐν αὐτῷ κειμένας τῶν δαιμόνων σπονδὰς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τιμωρίαν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσοῦς.

Σαρκῶν Δανιὴλ, οὐ κατίσχυσαν ποτέ λεόντων χάσματα, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος τῶν Μαρτύρων σου· ἐν τῇ χειρὶ σου γὰρ Κύριε, ζωσιν αἱ ψυχὰι τῶν δικαίων, καὶ ἀνακραζουσι χαίρουσαι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ φλόξ τοῖς τρισίν, ἔδρουσίζετο Παισὶν ἐν Βαβυλῶνι ποτέ· τοῖς Ἀθλοφόροις δὲ ἡ πολὺθεος, κατεμαραίνετο κάμινος· ὅθεν τὴν ἀπάτην ὀρώντες, τεφρουμένην ἐκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστέ, ἐκκαίόμενοι τῷ σῶ οἱ Ἀθλοφόροι σὲ, ὡσπερ ἀνάλητον περικείμενοι, τὸ τῆς σαρκὸς περιβόλαιον, βασάνων πικρῶν κατεφρόνου, σοὶ ἐντροφῶντες καὶ λέγοντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ εὐπλοκος ὦν, καὶ ὠραῖος ὁ χορὸς τῶν Ἀθλοφόρων σου, ἡ πολυπόθητος καὶ θεόκλητος, τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁμήγουρις, Πνεύματι τῷ σῶ κροτουμένη, ἐν ῥυθμῷ ἀνακρούεται· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ.

Νικᾶται ἐν σοὶ, πάσης φύσεως θεσμός καὶ ἐγκωμίων, μόνη Παρθένη ἀπειρόγαμε· σὺ γὰρ ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ τίκεις ἀφθόρως τὸν Λόγον, τοῦ Πατρὸς τὸν αἰδῖον· ὃν ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Συναγάλλου οὐρανέ, συνευφραίνεσθωσαν, ἀνθρώποις σήμερον, Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, βροτὸς ἐπουράνιος, Ἄγγελος γήϊνος, ἐορτάζεται, νῦν ὁ θεόφρον Λάζαρος, εἰς τιμὴν Θεοῦ τῶν ὄλων.

Γοψιβαίων ἀρεταῖς ὑπερουράνιος, πάνσοφε Λάζαρε, τῇ πολιτείᾳ τελῶν, τὸ φρόνημα μέτριος, ὑπῆρχες καὶ ταπεινός, ὑπὲρ πάντας Θεός σε καὶ ἀνύψωσεν, ὑπὲρ πάντας θαυμασιῶς.

Μετὰ πείραν φανεράν, ἤτταν τε πρόδηλον, Σατὰν ὁ δόλιος, ἐκ δεξιῶν σε συλαῖν, ἐπέρα ὡς Ἄγγελος, ὑποῦλως Λάζαρε, ὁ παμπόνηρος· ἀλλὰ καὶ οὕτως ἤσχυνας, ταῖς αὐτοῦ μηχανουργίας.

Θεοτοκίον.

Νεμομένην τοῦ θανάτου ῥύμην ἔστησας, σεμνὴ τῷ τόκῳ σου· τοὺς δὲ βροτοὺς πρὸς ζωὴν, Παρθένε ἀνήγαγες, τῷ Κτίσῃ μελποντας· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἀρρήτῳ σοφία.

Μνημότων τυράννων, τὴν δυσκάθεκτον ὀρμὴν καταβαλόντες, οἱ Ἀθλοφόροι μελωδοῦντες, διαπρυσίως ἐβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ανανήψατε πλάνοι, καὶ ἐπίγνωτε τὸν Θεὸν τὸν ὄντα, πρὸς τοὺς τυράννους οἱ Ἀθληταί, μελωδοῦντες ἐβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρήτορευεῖν μηδὲως, μελετήσαντες οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, Πνεύματος Θεοῦ δ' ἐμπλησθέντες φαιδρῶς ἀνεβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἀναρχὸν Θεὸν Λόγον, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα ἐκ τῆς Παρθένου, εὐλογεῖτε ἀπαύστως τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή.

Οφίς ποτὲ τὸν γενάρχην Ἀδάμ, ἐξέωσεν ἐκ τῆς Ἐδέμ, ἀπάτη Εὐᾶς· σοὶ δὲ Σοφὴ προσβαλὼν, δολίως τῇ τῆς αἰσχροῦς ὀρμῇ Μοναχῆς, κατησχύνθη καὶ νενίκηται, τῇ καρτερᾷ ἐνστάσει σου· διὸ νῦν χαίρων βοᾷς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γλῆν τὴν κάτω προσνεύειν αἰεὶ, φιλοῦσαν δὴ ὡς γεγραίν, εἰς πόλον ἔλκων τῷ σῶσιν συνανυψώσας, ἐν στύλῳ βιβάζων αἰθερίως Σοφὴ, ὑπὲρ Κόσμου μεσιτεύων τε, ἐνθέρμως τῷ

Δεσπότη σου, καὶ σὺν Ἀγγέλοις βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σκότους τὸν προστάτην καθεῖλες φωτὶ, τῶν θείων Πάτερ ἐντολῶν τοῦ σοῦ Δεσπότη· σὺ γὰρ τηρήσας αὐταῖς, διώδευσας ἀληθῶς ὁδὸν τὴν στενὴν, εὐσχημόνως φωτιζόμενος, ταῖς ἀκτίσι ταῖς τοῦ Πνεύματος, καὶ μέλπων διηλεκτῶς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Δέξαι Παρθένε δεσμίων φωνάς· ἀνθ' ὧν τὴν πίστιν τὴν καθαρὰν, αἰρετικῶν οὐκ ἐμίαναν μολυσμῶ, καὶ δίδου ταῖς νίκαις εὐσεβεῖ Βασιλεῖ· ἰκετεύει γὰρ ὁ δοῦλός σου, σὺν σοὶ καὶ φίλος Λάζαρος, ὑπὲρ ἡμῶν εὐσεβῶς, τῶν βρωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**κουε Κόρη Παρθένε ἀγνή, εἰπάτω δὴ
 » ὁ Γαβριήλ, βουλήν Ὑψίστου ἀρχαίαν
 » ἀληθινὴν· γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοίμη Θεῆ.
 » Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,
 » πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Γλομανήσασαν πάλαι, τῶν εἰδῶλων τὴν πλάνην, Χριστέ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν βροτῶν, σὺ τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, καταφλέξας Μαρτύρων, τῆς εὐσεβείας ἠθροίσας χορούς, ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Ρευστὴν οἱ Μάρτυρες δόξαν, καὶ τὸν ἄστατον πλοῦτον, Χριστέ καταλιπόντες ἐπὶ γῆς, σὲ τὸ τῆς δόξης ἀπαύγασμα, ἀναφαίρετον πλοῦτον, εὖρον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Ος ἐλευθέρα ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώπων ἡ πάλαι, τῆς πλάνης ὑποκύψασα ζυγῷ· σοῦ τῇ σαρκώσει γεγένηται τοῦ τῶν ὄλων Δεσπότη· ὃν ἐπιγνοῦσα κήρυκας τοὺς νῦν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τοὺς Μάρτυρας προβάλλεται.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένε, σὺν Ἀγγέλων χορείαις, τὸν σὸν Υἱὸν ἰκέτευσον ἀγνή, πάντων ἡ μόνη ἐλπίς τῶν πιστῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκαις τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, βραβεῦσαι τοῖς ὕμνοῦσί σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ.

Εὐλογήσας τὴν ἄλω ποιεῖς, ἀκάρπου ἐκ καλάμης καρποδότιν· θῆρας θανατοῖς τετολμηκότας, βεβρωκένας σοφὴ, Μαθητῶν σου τὸ ὄναριον· ὅθεν ἀκαρπίας με ῥῦσαι, θῆρας κατ' ἐμοῦ φονῶντας, σαῖς προσευχαῖς θανακτῶν.

Χειροίθεις, ὡς ἄρνες ἐν σοί, καὶ λέοντες καὶ ἄρκτοι ὑπεχώρου, Λάζαρε κρηπίς καὶ ἐγκαλλώπισμα Ὀσίων· διὸ ἱκετεύομεν τὰ τέκνα σου, ὄρημα χαλίνωσον ἅπαν, πάντων τῶν λεόντων δίκην, ἐπεμβαίνοντων ἡμῖν.

Οὐ θανεῖν ἀλλὰ ζῆν καὶ θανῶν, ζωὴν τὴν κρυπτομένην ἐπιστώσω, τὰς διαταγὰς καὶ μετὰ τέλος αὐτοχείροισ, ταῖς σαῖς ἐνσημειώσεσι πιστούμενος, Λάζαρε Πατέρων ἀκρότης· ὅθεν καὶ ἡμᾶς θανάτου, ρῦσαι τὰ τέκνα σου.

Θεοτοκίον.

Υπεφθάρη ποιμέσι πολλοῖς, ἢ ἄμπελος τῆς ποιμένης σου Παρθένε, πάναγνε Ποιμένα, τὸν καλὸν ἢ τετοκυῖα· αὐτῶν τῆς φθορᾶς ταύτην ἐξάρπασον, ἅμα τῷ ποιμένι Λαζάρῳ, πρέσβις ὑπὲρ ταύτης οὔσα, σεμνή καὶ ὑπέρμαχος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐ ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδαμῶς χεῖρ ἀμυήτων· χεῖλη δὲ πιστῶν
» τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου
» ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Χαῖρε
» Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῷ θρόνῳ παριστάμενοι, Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, τρεῖς καὶ τριάκοντα πύργοι, τῆς ἀρράγοῦς Ἐκκλησίας, ἡμῶν πρεσβείαις Ἄγιοι, φρουρεῖτε κόσμον ἅπαντα, καὶ τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας, καὶ τὴν ὑμῶν Ἀθλοφόροι, τελούντας πάμφωτον μνήμην.

Καὶ τοῦ Ὀσίου. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Εκ μητρικῆς ἡγίασε, σὲ νηδύος ὁ Πλάστης, καὶ Πνεύματος εἰργάσατο, σκηνῶμα τοῦ Ἀγίου· ὅθεν φωστήρ ἀνεδείχθης, Μοναζόντων θεόφρον, ἐκ σκότους παραπτώσεων, ὀδηγῶν πρὸς τὸ φέγγος, τῶν τοῦ Θεοῦ, ἐνταλμάτων Λάζαρε καὶ προσάγων, Χριστῷ, ὃν καθικέτευε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσαι.

Θεοτοκίον.

Οὐρος ποτὲ ἐώρακεν, ὁ Προφήτης σε Κόρη, ἐξ οὐ βροτείων ἀνευθεν, χειρῶν λίθος ἐτμήθη, καὶ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων, καὶ δαιμόνων τὰς στήλας, ἐλέπτυνε Θεόνυμφε· ὃν δυσώπει συντρίψαι, τὰ ἐμπαθῆ τοῦ νοός μου εἶδωλα καὶ τὴν τούτου, εἰκόνα ἀνεγεῖραί μου, νοερῶς ἐν καρδίᾳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὀσίου, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο τοῦ Κυρίου τὴν ζῶσαν ἐζωσμένος, μυρίπνοον νέκρωσιν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, Λάζαρος ἄλλος καὶ φίλτατος, ἐκ τῶν ἰδρώτων, αὐτῷ καὶ πόνων ἔτι ἀτμίζουσαν, σολὴν περικείμενος νῦν ἡμῖν πρόκειται, εἰς πανδαισίαν ἀδάπανον, καὶ εὐφημίαν. Δεῦτε συμφώνως τοῦτον τιμήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, οἰκονόμον πιστὸν καὶ θεράποντα, Μοναζόντων τὰ πλήθη, φιλεόρτων τὰ συστήματα.

Οὐ ἐν θαλάμῳ φωτὸς πεπληρωμένῳ, τῷ στύλῳ παρέμεινας, ὡ ἱερώτατε· κύκλω δὲ τούτου παρέστησας, ὡσπερ ἐνόπλοις, ὑπασπιστάς τὰς πράξεις σου Ὅσιε, ἐναποτειχίζοντας παρεμβολὰς τῶν παθῶν· ἐν τῷ νυμφῶνι δὲ ἤλασας, τῷ θείῳ μάκαρ, ἐν παρρησίᾳ νῦν παριστάμενος, τῷ σῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐντρυφῶν ὠραιότητι· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἐξ ὀσφύος μητρὸς ἡγιασμένος, ὁ Ὅσιος Λάζαρος τὸ τοῦ Χριστοῦ καθαρὸν, θῦμα καὶ θύτης γενόμενος, εἰς εὐωχίαν, τῆς αὐτοῦ μνήμης νῦν συνεκάλεσε, τοὺς πάντας ἐν Πνεύματι εὐωδιάζων σαφῶς. Δεῦτε λοιπὸν καὶ συνδράμωμεν, καὶ εὐλογίας, ἐκ τῶν τιμίων τούτου μετάσχωμεν, θείων λειψάνων, καὶ δοξάσωμεν τὸν ἐν ἁγίοις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, θαυμαζόμενον ὄντως, καὶ αὐτοῖς ἀναπαυόμενον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ο Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· δι' ὧν ἐν τοῖς ἔρανοῖς, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σε. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἰτήσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον:

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Η. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων Δυναμέων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μιχαὴλ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τρισηλίου Θεότητος, παραστάτης φαιδρότα-
τας, Μιχαὴλ δεικνύμενος Ἀρχιστράτηγε,
μετὰ τῶν ἄνω Δυναμέων, κραυγάζεις γηθόμενος Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, Ἅγιος ὁ συνάναρχος, Λόγος Ἅγιος, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, μία δόξα, βασι-
λεία μία φύσις, μία Θεότης καὶ δύναμις.

Καὶ τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος
θαυμάσιον, Μιχαὴλ πρωτάγγελε τῆ αὐλῆ
γὰρ, φύσει διέρχῃ τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προσ-
τάγματα τοῦ τῶν ὄλων Ποιητοῦ, δυνατὸς ἐν
ἰσχυῖ σου, γνωριζόμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων
τὸν ναόν σου, ἐργαζόμενος τῇ κλήσει, σοῦ τῇ
ἀγία τιμώμενον.

Ο ποιῶν τῆς Ἀγγέλους σου, ὡς περ γέγρα-
πται πνεύματα, καὶ τῆς λειτουργοῦντάς
σαι φλόγα πύρινον, μέσον ταγματῶν πρωτεύον-
τα, ἀνέδειξας Κύριε, σοῦ τῶν Ἀρχαγγελικῶν,
Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγον, σοῦ τοῖς νεύμασι, κα-
δυπείκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν τρισά-
γιον ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῇ δόξῃ σου.

Τοῦ Γαβριὴλ.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νοῦς ὁ πραιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον,
Γαβριὴλ σε μεθέξῃσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα,
πᾶσαν οἰκημένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύ-
πτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον,
ἐν μήτρᾳ σωματούμενον, Παρθενικῇ τὸν ἀσώμα-
τον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν
ἄνθρωπον.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος,
καὶ πλοσίως λαμπόμενος, ταῖς θεαίαις λαμ-
πρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύστως ἐκεῖ-
θεν, τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροστατῆντας
καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι,
καὶ φωτισμῶ καταλάμπρυνον, Γαβριὴλ Ἀρχι-
στράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ
τῆ ποιμνῆ σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα· κό-
πασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας· πρᾶϋ-

νον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν· ρύ-
σαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σε
γεραίροντας, καὶ σοῦ τῇ σκέπῃ προστρέχον-
τας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Συγαρήντε ὑμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων
ταξιαρχαί· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ἡμῶν,
καὶ ἡμέτερος προστατής, ὁ μέγας Ἀρχιστράτη-
γος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ
τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιαῖζει.
Ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσω-
μεν· Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύ-
γων σου, μέγιστε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Συγαρήντε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων
χοροσασαί· ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ
μεσίτρια καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον,
τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῆς τεμέ-
νει, παραδόξως ἐποπτανομένη ἀγιαῖζει. Ὅθεν
κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὴν βοήσωμεν·
Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων
σου, ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἴσοδος· τὸ, Φῶς ἰλαρόν· τὸ Προκείμενον τῆς
ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εγένετο, ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἱεριχῷ, ἀναβλέψας ^{Κεφ. 13.}
τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδεν ἄνθρωπον ἐ-
στηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ
ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆ, καὶ προσελθὼν Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑπεναν-
τίων; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος
δυναμέως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα· καὶ Ἰη-
σοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· Δέσποτα, τί προστάσσεις τῷ σῶ οἰ-
κέτῃ; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς
Ἰησοῦν· Λύσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου·
ὁ γὰρ τόπος, ἐφ' οὗ σὺ ἔστηκας ἐπ' αὐτοῦ, ἁ-
γίος ἐστι· καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς οὕτως.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσε ^{Κεφ. 11.}
Μαδιὰμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ αὐ-

(*) Τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸν Γαβριὴλ Προσόμοια ἐλλείπουσιν ἐν
τῷ χειρογράφῳ· ὁμοίως καὶ τὸ Θεοτοκίον Συγαρήντε, με-
τὰ τὸ ἐφεξῆς Δοξαστικόν. Ἀντὶ τοῦ β'. καὶ γ'. Ἀναγνώσμα-
τος, ἔχει ἕτερα ἐκ τῆς προφητείας Ἠσαίου καὶ Ζαχαρίου.
Ἀντὶ τῶν Προσομίων τοῦ Ἀποστόλου, ἔχει τὰ τρία πρῶτα
Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς· τὰ δὲ λοιπὰ πέντε ἔχει εἰς τοὺς Αἰ-
νοὺς. Ὡσαύτως ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα δευτέρου Κανόνος, ἔχει ἕ-
τερον ἀνώνομον, εἰς Ἦχον πλ. δ'. καὶ αὐτόν, πρὸς τὸ, Τῷ
ἐκτιναξάντι ἐν θαλάσῃ. Ἐκ δὲ τῶν Καθισμάτων οὐκ
ἔχει οὐδέν. Τοσοῦτον φειδωλὸν ὑπάρχει τὸ χειρόγραφον Μη-
ναίων εἰς τὴν λαμπρὰν τῶν Ἀσωμάτων ἐορτήν.

τοὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου παρεγένετο, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν δρυῖν, τὴν οὖσαν ἐν Ἐφραθᾶ, τὴν τοῦ Ἰωᾶς· καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐρράβδιζε πυροὺς ἐν ληνῶ, καὶ ἔσπυδε τοῦ ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου Μαδιαίμ. Καὶ ὤφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριος μετὰ σοῦ δυνατὸς τῆ ἰσχυῖ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν· Ἐν ἐμοί, Κύριέ μου· καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ' ἡμῶν, ἵνα τί εὗρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἐστι πάντα τὰ θαυμασία αὐτοῦ, ὅσα διηγήσαντο ἡμῖν οἱ Πατέρες ἡμῶν, λέγοντες· Οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς Κύριος; καὶ νῦν ἀπίσασατο ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιαίμ; Καὶ ἐπέβλεψε πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πορεύου ἐν τῇ ἰσχυῖ σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιαίμ· ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν· Ἐν ἐμοί, Κύριε· ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραὴλ; ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ταπεινότερα ἐν Μανασσῆ, καὶ ἐγὼ εἰμι μικρότερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Πατρός μου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Κύριος ἔσται μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὸν Μαδιαίμ ὡσεὶ ἄνδρα ἓνα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν· Εἰ εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὃ, τι σὺ λαλεῖς μετ' ἐμοῦ, μὴ δὴ χωρισθῆς ἐντεῦθεν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ, καὶ οἶσω τὴν θυσίαν μου, καὶ θύσω ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι, καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. Καὶ Γεδεὼν εἰσῆλθε, καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν, καὶ οἶφι ἀλεύρου ἄζυμα· καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, καὶ τὸν ζυμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρῃ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτόν ὑπὸ τὴν δρυῖν, καὶ προσήγγισε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Λάβε τὰ κρέα καὶ τὰς ἄρτους τοὺς ἄζυμους, καὶ θές πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζυμὸν ἐχόμενα ἔκχεε· καὶ ἐποίησεν οὕτω. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ράβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἤψατο τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἄζυμων, καὶ ἀνήφθη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄζυμους· καὶ ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἀπῆλθεν ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶδε Γεδεὼν, ὅτι Ἄγγελος Κυρίου ἐστὶ, καὶ εἶπε Γεδεὼν· Οἱ μοι Κύριε, Κύριε! ὅτι εἶδον τὸν Ἄγγελον Κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. Καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐκάλε-

σεν αὐτὸ, Εἰρήνη Κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ἔτει τρίτῳ Κυρίου τοῦ Βασιλέως Περσῶν, Κεφ. ι. 1. λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ· καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη, καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν ὄπτασίᾳ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδος ἡμερῶν. Καὶ ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει, ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οὗτός ἐστι Τίγρις. Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς, ἐνδεδυμένος βαδδίν, καὶ ἡ ὄσφυς αὐτοῦ περιζωσμένη χρυσίῳ Ὠφάζ· καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ θαρσίς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὄρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρὸς, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ, καὶ τὰ σκέλη, ὡς ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου. Καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὄπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ εἶδον· ἀλλ' ἡ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ. Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ εἶδον τὴν ὄπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπελείφθην ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος. Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί με φωνὴν ῥημάτων αὐτοῦ, ἤμην κατανευγμένος ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἀπτομένη μου, καὶ ἠγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ταρσοὺς χειρῶν μου. Καὶ εἶπε πρὸς με· Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις, οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στήθι ἐπὶ τῇ στάσει σθ, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ· καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτόν πρὸς με τὸν λόγον τοῦτον, ἀνέστην ἔντρομος. Καὶ εἶπε πρὸς με· Μὴ φοβοῦ Δανιὴλ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σθ συνιέναι, καὶ κακωθῆναι ἐναντι Κυρίου τῷ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου. Καὶ ὁ Ἄρχων τῆς βασιλείας Περσῶν εἰστήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν· καὶ ἰδοὺ Μιχαὴλ, εἷς τῶν Ἀρχόντων τῶν πρώτων, ἦλθε βοηθῆσαι μοι, καὶ αὐτόν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ Ἄρχοντος βασιλείας Περσῶν. Καὶ

ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσῃ τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· ὅτι ἔτι ἡ ὄρασις εἰς ἡμέρας. Καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην. Καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου, ἤψατο τῶν χειλέων μου· καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐναντίον μου· Κύριε, ἐν τῇ ὀπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν. Καὶ πῶς δυνησεται ὁ παῖς σου, Κύριε, λαλήσαι μετὰ τοῦ Κυρίου μου τούτου; καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοί ἰσχύς, καὶ πνοὴ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. Καὶ προσέθετο, καὶ ἤψατό μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με καὶ εἶπέ μοι· Μὴ φοβοῦ, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι· ἀνδρίζου, καὶ ἴσχυε. Καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ ἴσχυσα καὶ εἶπα· Λαλείτω ὁ Κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με. Καὶ εἶπεν· Εἰ οἶδας ὅτι ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ Ἄρχοντος Περσῶν· καὶ ἐγὼ ἔξεπορευόμην, καὶ ὁ Ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἤρχετο. Ἄλλ' ἢ ἀναγγεῶσοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, καὶ ἔκ ἐστιν εἰς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων, ἀλλ' ἢ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Κυπριανοῦ.

Τῶν νοερῶν Δυναμῶν Ἀρχιστράτηγοι, οἱ παρεστῶτες ἀπαύστως, τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Ο' Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυναμῶν, Μιχαὴλ ὁ πρωτοστάτης τῶν θείων ταγμάτων, σήμερον ἡμᾶς πρὸς πανήγυριν συνεκάλεσεν, ὁ καθ' ἐκάστην μεθ' ἡμῶν πορευόμενος, καὶ φυλάττων τοὺς πάντας, ἐκ πάσης τοῦ Διαβόλου περιστάσεως. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν δρεψάμενοι, καθαραῖς ἐννοίαις, καὶ συνειδότι εὐστάθμῳ, τοῦ Ἀρχαγγέλου τὴν Σύναξιν τιμήσωμεν· αὐτὸς γὰρ ἀδιαλείπτως τῷ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναμείλων, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Τῆς αὐτοῦ οὐσίας, τῶν νοερῶν Δυναμῶν προστατεύοντες, καὶ τῆς τρισηλίου δόξης ταῖς μαρμαρυγαῖς, φωτοδοτοῦντες τὴν οἰκουμένην, Ἀρχιστράτηγοι, ἀλήκτω φωνῇ, τὸν τρισά-

γιον ὕμνον ἐξάδετε· διὸ πρεσβεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Τῶ αὐτῷ θρόνῳ περικυκλοῦντες, νοεραὶ οὐσίαι, θεῖοι ἄσώματοι, τὴν τρισάγιον ᾠδὴν, τῷ πρῦτανι Θεῷ, φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ἄδετε· Ἄγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος· Ἄγιος ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ συνἀναρχος· Ἄγιος ἀθάνατος, τὸ ὁμοούσιον Πνεῦμα, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνδοξαζόμενον.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Α'σώματοις χείλεσι, καὶ νοεροῖς στόμασι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον προσφέρουσι, τῇ σῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι Κύριε· καὶ νόες καθαροί, καὶ λειτουργοὶ τῆς σῆς δόξης, αἰνοῦσί σε Δέσποτα. Σὺν αὐτοῖς δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀσώματος, καὶ πρωτοστάτης τῶν ἄνω Δυναμῶν, ὁ Ἀρχιστράτηγος τῶν Ἀγγέλων ἐστίατῳ ἡμῖν, σήμερον γέγονεν, τὰ τῶν ἀσωμάτων ἄσματα προτρεπόμενος ἡμᾶς ἄδειν, τῇ ἀπροσίτῳ σου δόξῃ Φιλάνθρωπε, ἵνα πρεσβεύῃ ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡδὴ δ'. Ἐφραίμ Καρίας.

Τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος τοῦ θείου φωτός, καταλαμπόμενοι Ἀρχιστράτηγοι, τὰς τῶν αὐτῶν καταυγάζετε ταξιαρχίας· ὡς φῶς λευχειμονοῦντες ἐν ὑψίστοις, τὸ πῦρ καταυγάζετε ἐν κόσμῳ, τῆς ἀπροσίτου Θεότητος· ὅθεν καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον, ἐν φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ἀκαταπαύστως ἄδετε· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος πλ. β'.

Οἱ Ἄγγελοί σου Χριστέ, τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης, ἐν φόβῳ παρεστῶτες, καὶ τῇ σῇ φωτοχυσίᾳ αἰεὶ λαμπόμενοι, ἐν τοῖς ὑψίστοις ὕμνωδοὶ σου, καὶ τῆς βουλῆς σου λειτουργοὶ, ὑπὸ σοῦ ἐκπεμπόμενοι, νέμουσι φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Πυρίνοις χείλεσιν, ὕμνεῖ σε τὰ Χερσβίμ, Χριστέ ὁ Θεός· ἀσώματοις δὲ στόμασιν ἀσιγήτως, δοξολογεῖ σε τῶν Ἀρχαγγέλων ὁ χορὸς· Μιχαὴλ δὲ ὁ Ἀρχιστράτηγος, τῶν ἄνω Δυναμῶν, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, ἀκαταπαύστως προσφέρει τῇ δόξῃ σου. Αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς σήμερον κατηύγασε, πρὸς πανήγυριν φαιδρᾶν, κροτῆσαι ἐπαξίως ψαλμικῶς, αἶνον τὸν τρισάγιον, τοῖς πληνίοις χείλεσιν· ὅτι τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήσθη, καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ δι' αὐτῆ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Σήμερον ὁ Δεοχώρητος ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἄγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχοιμένῳ, βοήσωμεν τὸν ὕμνον· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατήρ ὁ οὐράνιος· ὁ συναΐδιος Λόγος Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, καὶ παρεσὼς τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ, αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, σῶσον ἡμᾶς. Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου.

Τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων, πρῶτος ὑπάρχεις σαφῶς, καὶ λειτουργὸς τῆς θείας, φωταυγείας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύστης· σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὁς ταξιάρχης καὶ πρέμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσου καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἔνδοξε· ἐναργῶς ὡς αἴλος, τὸν αἴλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς τοῦ Δεσπότητος δόξης καταλαμπόμενος· αὐτὸς γὰρ φιλανθρωπῶς, σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυνάστες ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίστητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αἴλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς, προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυναμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκείθεν λάμπεσι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἀγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωὴν, τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ ὑσιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σα' ἐλέη Δέσποτα οἱ δοῦλοί σου, κρίζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ Χερσβίμ καὶ Σεραφίμ πολυόμενα, τῶν Ἀρχαγγέλων λειτουργῶν τὰ στρατεύματα, σὺν Ἐξουσίαις Θρόνοι Κυριότητες, Ἄγγελοι Δυνάμεις τε, καὶ Ἀρχαὶ δυσωπῆσι, σὲ τὸν Ποιητὴν ἡμῶν, καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην. Μὴ ὑπερίδης δέησιν λαοῦ, ἡμαρτηκότος, Χριστέ πολυέλεε.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸν Πολυελεον, Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν οὐρανίων ἀρχηγοὶ καὶ πρωτοστάται, τῶν ὑψιθρόνων καὶ φρικτῶν τῆς θείας δόξης, Μιχαὴλ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγοι, σὺν πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὧς Λειτουργοὶ, Δεσπότη ὑπὲρ τῆς κόσμου διαπαντός, πρεσβεύοντες ἀτήσασθε τὴν ἀφῆσιν, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν, καὶ ἔλεος καὶ χάριν εὐρεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγκὴ εὐλογημένη, τὸν διασπλάγγνα οἰκτιρῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους

συγχώρησιν, καὶ ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.
Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ο' ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτῆ πνεύματα, καὶ τοὺς Λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Ζήτηι τῆ β'. τῆς Πεντηκοστῆς. Ὁ Ν'. Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, Οἰκτίρμον, προσασίαις, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ ψάλλομεν Στιχηρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος β'. Τῷ αὐτῷ θρόνῳ.

Ζήτηι τοῦτο εἰς τὴν Λιτὴν.

Εἶτα ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς σ'. καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἀσωμάτων εἰς η'.

Κανὼν πρῶτος τῶν Ἀσωμάτων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Πάντες ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, τὴν πάσας διευθύνουσαν, ταῖς αὐλοὺς τῶν ἄνω, χορῶν ταξιαρχίας, Τριάδα τὴν ἀκτιστον, ἐκβοῶντες Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Εἴθου τῶν κτισμάτων σου ἀρχὴν, οὐσίαν τὴν ἀσώματον, Ποιητὰ τῶν Ἀγγέλων, τὸν ἄχραντόν σου θρόνον, κυκλοῦσαν κραυγάζειν σοι Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Χαίροις Γαβριὴλ μυσταγωγέ, τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, Μιχαὴλ τε ταγματῶν, αὐλῶν πρωτοστάτα, ἀπαύστως κραυγάζοντες Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Θεοτοκίον.

Εὐα ἡ προμήτωρ τῆς ἀρχῆς, τὸ γένος καθυπέβαλε, τῆ παραβάσει ποτέ, τὸν τῶν ἀνθρώπων· σὺ δὲ Παρθένε Θεόνυμφε, ὄλον πρὸς εὐλογίαν μετηγάγου, τὸν Κτίστην τεκοῦσα.

Κανὼν δευτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τοῖς Ταξιαρχαῖς τῶν ἀσωμάτων Νόων.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Κλήμεντος (*).

Ῥδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Τοὺς νοερούς τῶν ἀσωμάτων τάξεων, χορούς ἐν ἄσμασιν, ὡς Λειτουργοὺς θείους, δεῦ-

τε εὐφημήσωμεν, χορείαν συγκροτήσαντες, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ἀδιαλείπτως πρεσβεύοντας, καὶ τῆ μετανοία συγχαίροντας.

Οἱ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγοὶ καὶ πρόκριτοι, καὶ ταξιαρχαὶ φαῖδροι, τοὺς ἀσωμάτους Νόας, σήμερον ἐγείρουσι, πρὸς τελετὴν ἑόρπον, τῆς αὐτῶν λαμπρᾶς μνήμης, μεθ' ὧν συγχαίρουσιν ἄνθρωποι, ὕμνον τῆ Τριάδι προσάγοντες.

Συνευφρανθῶμεν τοῖς Ἀγγέλοις ἄνθρωποι, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ· ὁ Γαβριὴλ αὐθις, νῦν εὐαγγελίζεται, Ἐκκλησιῶν τὴν ἔνωσιν, καὶ καθαίρεισιν πάσης, τῆς ἐναντίας αἰρέσεως, ἐν τῆ παρουσίᾳ τῆς μνήμης αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Κυοφορεῖς τὸν ὑπὲρ φύσιν Ἄχραντε, ἐν σοὶ σκηνώσαντα, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, δυσὶ μὲν ἐν ταῖς φύσεσι, καὶ θελήσεσιν ὄντα, ἐν ὑποστάσει δ' ἀτρέπτως μιᾶ, ἧς καὶ τὴν μορφήν ἀσπαζόμεθα.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ῥδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Γσχῦ κατέστησας Ἀθάνατε, δυνατοὺς ἐξάνυοντας, τὸ πανάγιόν σου θῆλημα, τοὺς σοὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις, αἰεὶ παρεστῶτας.

Τοὺς μύστας τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, τῆς σεπτῆς τε ἐγέρσεως, τῶν Ἀγγέλων τοὺς ἐξάρχους Χριστέ, ὑπὲρ ἡμῶν προσδέχου, ἐπικαλουμένους.

Αγγέλους ἐπέσησας φύλακας, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὐσπλαγχνος, διακόνους τε ἀνεδείξας Χριστέ, τῆς σωτηρίας τῶν σῶν θεραπόντων.

Θεοτοκίον.

Αρρήτως συνέλαβες τὸν Κύριον, σωτῆρα Θεόνυμφε, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένους.

Κανὼν δευτερος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τῶν Ἀγγέλων πρῶτιστος, καὶ τῆς Τριάδος φῶς δευτερον, ὠφθης ἡμῖν, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσί σε.

Αἰγλή θείας χάριτος, ὁ Γαβριὴλ πιστῶς ἐπλησε, πᾶσαν τὴν γῆν, τοῦ Θεοῦ κηρύξας, τὴν ἐν σώματι καθοδον.

Ευνωρίς αἰοίδιμε, καὶ φωταυγῆς δυαῖς αὐλε, φῶτα Θεοῦ, τοὺς πιστῶς τελοῦντας, τὴν ὑμῶν μνήμην δείξατε.

Θεοτοκίον.

Ηἴσεν Ἡσαίας σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἀγνή κύησιν· ἄδω κἀγὼ, ἵνα τῆς ἐκείνου, ἐπιτύχω καθάρσεως.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους:

(*) Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκδοσις οὕτως ἐπιγράφει τὸν παρόντα Κανόνα. Ἔστι δὲ ὁ Κανὼν, κατὰ τὴν Ἀκροστιχίδα, ἑλλειπῆς τροπαρίων ἐξ.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν ἀσωμάτων τοὺς χορούς ἐφιέμενοι, ἀνευφημεῖν οἱ ἐπὶ γῆς μιμησώμεθα, ὡς ἐφικτὸν τούτων τὴν ἀγιότητα, νεκρῶντες πάντα τὰ μέλη τὰ τῆς σαρκός, αἰτοῦντες ὡς ὑπερμάχους τε καὶ φρουρούς, πάσης πλάνης λυτρώσασθαι, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτοὺς, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν ἀγνὴ καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύτως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως· μὴ αἰσχυρθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ὡδὴ δ'. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Επέβης Ἀγγέλοις, ὡς περ ἐφ' ἵπποις Φιλάνθρωπε, καὶ ἐδέξω χερσὶ σου ἡνίας αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου, τοῖς ἀπαύτως βοῶσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καλύπτει Ἀγγέλους, ἡ ἀρετὴ σε Φιλάνθρωπε, καὶ τῆς γῆς ἐπληρώθη τὰ πέρατα, τῆς σῆς ἐνδόξου ἀναρχε Δείας αἰνέσεως, σὺν αὐτοῖς σοι βοῶσης· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εξῆλθες οἰκτίρμον, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου Χριστέ· συγκαλεῖς δὲ τὰς φίλας Δυνάμεις σε, καὶ εὐφροσύνη γέγονεν ἡ παρουσία σε, τοῖς πιζῶς σοι βοῶσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος καὶ Μήτηρ, ὑπερφυῶς ὠφθης Πάναγνε, ὡς Θεὸν τὸν αὐτόν τε καὶ ἄνθρωπον Χριστὸν τεκοῦσα, ὧ μετὰ δέους κραυγάζουσι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κανὼν δεύτερος· Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Γεργῶ, ὠφθη δυνάμειος Ἀρχιεράτης, πολεμοῦντι, πάλαι Ἰησοῦ τῷ Ναυῆ, νικοπιῶν καὶ ὑπερμαχῶν, Μιχαὴλ ὁ μέγας, τῶν Ἀσωμάτων ὁ ἐξάρχος· ὑφ' οὗ λαβὼν τὸ σθένος, ὁ Δεράπιων Κυρίου, δορυαλῶτον εἶλε τὸ φρούριον.

Αρχῶν ποτέ, τῶν ἀσωμάτων Δυνάμειων, ὠφθη φέρων, τέκνου εὐαγγελία, τῷ Ταχαρία τῷ ἱερεῖ, Γαβριὴλ ὁ μέγας, ὁ Δεῖος ὄντως, Ἀρχάγγελος· διὸ φωνῆ τῆ Λόγου, γεννηθεὶς Ἰωάννης τῷ πατρὶ τὴν φωνὴν ἀποδίδωσιν.

Χαίρει χαρᾶ, πάντα τὰ πέρατα σήμερον, τὴν αἰσίαν, μνήμην ἐορτάζοντα, τῶν Ἀρχαγγέλων σου ὁ Θεός, Μιχαὴλ τοῦ Δείου, καὶ Γαβριὴλ τῆ Δεόφρονος· συγχαίρει δὲ καὶ πᾶ-

σα, τῶν Ἀγγέλων ἡ τάξις, ὅτι σώζεται κόσμος τῇ σκέπῃ αὐτῶν. Θεοτοκίον.

Μόνη ἀγνὴ, πέφυκας καὶ μετὰ γέννησιν· μόνη ὠφθης, ἄνανδρος Δηλαζύσσα τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον ἀληθῆ, Πνεύματι Ἁγίῳ, λαβόντα διὰ μορφὴν καθ' ἡμᾶς, Παρθένε Θεοτόκε· οὐ τὴν Δεῖαν τιμῶντες, τῆς μορφῆς τὴν ἐμφέρειαν σέβομεν.

Καταβασία· Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὡδὴ ε'. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνώστιας.

Ανεπιστρέπτω τῷ πόθῳ, αἰεὶ πρὸς τὸ ἀναντατοῦ ἀπάντων τῶν ἐφετῶν, Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἀκαταπαύτως σε δοξάζουσιν.

Σὺ νοεροῦς κατ' οὐσίαν, ἀφθάρτους τῇ χαριτι τῇ σῆς Χριστὲ κατέστησας, ὑμνωδοῦς τῆς σῆς μεγαλειότητος, τοὺς Ἀγγέλους σου κατ' εἰκόνα, δημιουργήσας ἀκατάληπτε.

Σὺ ἀκλινεῖς πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ πρὸς σέ ἐγγυτητι Χριστέ, τοὺς σοὺς ἐφυλάξας λειτουργούς· πηγὴ γὰρ ἀγαθότητος, σὺ ὑπάρχων ἀγαθύνεις, τοὺς ἐπαξίως σοι λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ημετὰ τόκον Παρθένος, μόνη ἀπειρόγαμε ἀγνὴ, Μαρία ἄχραντε, τῷ λιμένι σου ἡμᾶς καθόρμισον, ἐκ κινδύνων ὀδηγοῦσα, πρὸς σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Κανὼν δεύτερος· Ἰνα τί με ἀπώσω.

Απειθοῦντι τὸ πάλαι, τοῦ Θεοῦ πρὸς ἀρρήτα καὶ Δεῖα θαύματα, Βασιλῆμ τῷ Μάντει, ἐν ἀμφόδῳ ὁ Ἄγγελος ὄνω φανείς, φοβερῶς ἠλεγξε, καὶ λογικὸν τὸ ζῶον δείξας, τὸ τῆς φύσεως ἡμειψε γνῶρισμα.

Συσχεθῆντι τῷ Πέτρῳ, καὶ εἰρικτῇ προσμένοντι ἄγγελος ὠφθη Θεοῦ, τῶν χειρῶν Ἡρωδῶδου, καὶ δεσμῶν καὶ θανάτου λυρούμενος· διὸ δεῦτε πάντες, ὡς τῶν ψυχῶν φρουροὺς, ἐν Δείους, τοὺς σοφοὺς Ἀρχαγγέλους τιμήσωμεν.

Τῶν πολέμων τὰς εἰρήσεις, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι Δεῖαι Δυνάμεις Θεοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὰς αἰρέσεις καὶ πάντα τὰ σκάνδαλα, τὰς ὑμῶν λύσατε, πρὸς τὸν Θεὸν αἰεὶ πρεσβείαις, καὶ ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Εν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἕνα σε γινώσκομεν Θεὸν τῆς κτίσεως, ἐνεργείαις ἅμφω, καὶ Δελησῆσιν ὄντα ἀσύγχυτον, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ γυναικὸς σάρκα λαβόντα· ἧς τὴν Δεῖαν τιμῶμεν τοῖς πίναξιν.

Καταβασία· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ ε'. Τὸν Ἰωάνν ἐν τῷ κήτει.

Θεοπρεπῶς, ἐκ μὴ ὄντων Κύριε, τῷ λόγῳ σου παρήγαγες, οὐσίας τῶν ἐπουρανίων, ἀθανάτων στρατιῶν, φωτοσιδεῖς αὐτάς ἐργασάμενος.

Μύσται σεπτοί, τῆς Θεοῦ αἰνέσεως, γεγόνατε Ἀσώματοι, πολῖται τῆς ἐπουρανίου, καὶ θείας ὄντως σκηνῆς, τῷ Ποιητῇ ἀξίως λατρεύοντες.

Τῶν Ἀσωμάτων, τάξεις νοεραί σε, Υἱὲ Θεοῦ προάναρχε, αἰνοῦσι ἀκαταπαύστως, καὶ δοξολογοῦσιν, ὡς Ποιητὴν καὶ Κτίστην τοῦ σύμπαντος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῷ Πατρὶ, ἐν ὑψίστοις ἀχραντε, ἀνάρχως συνεδρεύοντα, ἀγκάλαις σαῖς ἐπαγκλῖναι ἠξίωσαι, ὃν ἡμῖν δίδου Ἀγνή, τοῖς δούλοις σου ἴλεων.

Κανὼν δεύτερος. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ως πῦρ καὶ φλόγα καὶ φῶς, τοὺς ἀσωμάτων ὑπάρχοντας, ἐκ τῆς ὑλώδους φθορᾶς, τὸν νοῦν ἀνιπτάμενοι, ὑλαίοις ἐν χεῖλεσι, τοὺς αὐλοὺς φόβῳ, ἐν τοῖς ἄσμασι τιμήσωμεν.

Νεκρώσατε τῶν παθῶν, τὰς καταγιγίδας Ἀρχάγγελοι, καὶ πύσατε σὺν αὐτοῖς, τὰ σκάνδαλα ἅπαντα, τῆς πίστεως Ἅγιοι, τῆς Τριάδος ὄντες, Ἀρχιστράτηγοι πυρίμορφοι.

Αρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀσωμάτων οἱ ἑξαρχοί, τῇ παρρησίᾳ ὑμῶν, ἐκ πάσης αἰρέσεως, ἡμᾶς διασώσατε, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, καὶ Γαβριὴλ οἱ Ἀρχιστράτηγοι.

Θεοτοκίον.

Νηδύος ὠφθης ἐκῶν, ἐξ ἀπειράνδρου σαρκούμενος, ὁ ἄσαρκος ὡς Θεός, Χριστὲ σαρκοφόρος δέ, ὡς ἄνθρωπος πέφυκας· οὐ τῆς ἐμφορείας, οἱ πιστοὶ τὸ εἶδες σέβομεν.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Ὁ Οἶκος.

Εφης Φιλάνθρωπε ἐν Γραφαῖς σε, πλήθη χαίρειν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, ἐπ' ἀνθρώπῳ ἐνὶ μετανοῆντι, Ἀθάνατε· ὄθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις, Ἀναμάρτητε, μόνε καρδιογνώστα, σὲ δυσωπεῖν καθ' ἐκείστην τολμῶμεν ὡς εὐσπλαγγνον, οἰκτεῖραι καὶ καταπέμψαι ἀναξίους κατάνυξεν, Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν· ὑπὲρ

πάντων γὰρ ἡμῶν πρεσβεύουσιν, οἱ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Συναξίς τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων ἀσωμάτων καὶ οὐρανίων Ταγμάτων.

Στίχοι.

Ἐβουλόμην σοι, Μιχαὴλ, ἄσμα πρόπον ἄσαι πρεπόντως, ἀλλ' αὐλον, οὐκ ἔχω.

Ὀγδὴ οὐρανόθεν κυδαίνει τάξιος Ἀρχοῦς.

Εἰς τὴν Συναξίαν τῶν ἐννέα Ταγμάτων, Σαραφίμ, Χερουβίμ, Θρόνων, Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων, καὶ Ἀγγέλων.

Στίχ. Ἐπαξίόν τι Ταγμάτων τῶν ἐννέα,

Τίς ἂν γόνος φθέγγαίτο μηνῶν ἐννέα;

Μιχαὴλ ὁ διαπρεπέστατος Ταξίαρχος τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, ἐν τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ, ἐν τῇ νῆα χάριτι, πολλὰς αὐτοῦ τὰς χάριτας καὶ εὐεργεσίας τῷ ἀνδρῶν γένει παρέδειξέ τι καὶ παραδείκνυσιν. Ἐπεὶ γὰρ ὁ τῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀντίπαλος καὶ πολέμιος, τραχηλιάσας κατὰ τοῦ κτίσαντος, καὶ, Τὸν θρόνον μου ἐπάνω τῶν νεφελῶν θύσομαι, νεανισσάμενος εἰπεῖν, καὶ, Τῷ ὑψίστῳ ὁμοίος ἔσομαι, καυχησάμενος, τοῦ Ἀρχαγγελικοῦ, ὡς φησὶν ὁ Κύριος, ἐξέτισεν ἀξιώματος. Ἐθεώρουν, φησὶ γὰρ, τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα, τὰ παραπλήσια δὲ τούτῳ καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν τάγμα ἀλαζονευσάμενον πίπουν· οὗτος ὁ πανοίδιμος, τὴν πρὸς τὸν Δεσπότην εὐγνωμοσύνην, ὡς πιστὸς οἰκίτης, διαφυλάττων, καὶ περὶ τὸ γένος ἡμῶν πολλὴν τὴν κηδεμονίαν ἐπιδεικνύμενος, τῶν νοερῶν καὶ Ἀρχαγγελικῶν τάξεων πρωτεύειν ἐτάχθη παρὰ τοῦ Παντοκράτορος. Ἰδὼν γὰρ τὸν ἀποστάτην πεσόντα, συνήγαγε τοὺς τῶν Ἀγγέλων χοροὺς, καὶ εἰπὼν, Πρόσχωμεν, ὕμνοι μετὰ φωνῆς τὸν τῶν ὄλων Κύριον, ὡσανεὶ λέγων· ὅτι πρόσχωμεν ἡμεῖς οἱ κτιστοὶ γεγονότες, τί πεπένθασιν οἱ μεθ' ἡμῶν μέχρι τοῦ νῦν φῶς ὑπάρχοντες, καὶ νῦν γενόμενοι σκότος. Ἡ τοιαύτη οὖν συγκρότησις ὀνομάσθη Συναξίς τῶν Ἀγγέλων, τουτέστι προσοχὴ καὶ ἀμείνοια καὶ ἔνωσις.

Οὗτος οὖν ὁ μίγας προστάτης, καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν εὐεργέτης, πολλὰς σωτηριῶδεις εὐεργεσίας πρὸς πάντας πλειονάζων καὶ ἐξαπλῶν, πολλοῖς ὀπτανόμενος καταφαίνεται. Ὡφθη γὰρ τῷ Ἀβραάμ καὶ Λωτῇ ἐν τῇ τῶν Σοδὸμων καταστροφῇ. Ἐφάνη τῷ Ἰακώβ, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ φεύγοντι. Προεπορεύετο τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι τῆς Αἰγυπτίων ἐλυτροῦντο καὶ ἠλευθεροῦντο κακώσεως. Ἐφάνη τῷ Βαλαάμ, τὸν Ἰσραὴλ ἀπιόντι καταράσασθαι. Πρὸς δὲ τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ ἔφη πυθόμενον· Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου, νυνὶ παραγίγομαι. Οὗτος καὶ τοὺς ποταμοὺς, παρὰ τῶν δυσσεβῶν κατὰ τοῦ ἀγιάσματος καὶ τοῦ εὐκτηρίου ἀπολυθίντας, τελεία χωνεῖα παρέπεμψε. Καὶ πολλὰ ἔτερα ἴσθιν ἐν τῇ θιοικνιστῶ Γραφῇ ἱστορούμενα περὶ αὐτοῦ. Διάτοι τοῦτο καὶ ἡμεῖς, προστάτην αὐτὸν καὶ φύλακα τῆς ζωῆς ἡμῶν προβαλλόμενοι, τὴν πάνσεπτον αὐτοῦ πανήγυριν ταυῶν ἰορτάζομεν, ἐξαιτούμενοι, ταῖς προστασίαις καὶ πρεσβείαις αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τῶν δυσχερῶν εὐρεῖν ἀπολύτρωσιν, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς ἐπουρανίου χάριτος καὶ τάξεως καταξιωθῆναι. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ο παρειστήκεισαν ἀπαύστως, λειτουργοῦσαι μυριάδες τῶν Ἀγγέλων, τοῦ προσώπου ὄραν μὴ φέρουσαι τὴν θέαν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ἀναβοῶσιν.

Φῶτα ἀνέδειξας Οἰκτίρμον, τῶν Ἀγγέλων σου τὴν αὐλὸν οὐσίαν, τοῦ ἀρρήτου φωτὸς πληρούμενα ἀπαύστως, Εὐλογητὸς εἶ ἰκράζοντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ, τῶν Ἀγγέλων τὴν πληθὺν δημιουργήσας, ἀγιασας δὲ θεῖῳ Πνεύματι, Τριάδα, θεολογεῖν ἐδίδαξας, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρεῖς ἐννοοῦντες ὑποστάσεις, ἀπερίγραπτον δοξάζομεν οὐσίαν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα βοῶντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεῦτερος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σὺν χοροῖς Ἀσωμάτων, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος δεῦτε κροτήσωμεν, τὴν αἴσιαν ἡμέραν, τῆς μνήμης ἐκτελοῦντες, τῶν σαφῶν Ἀρχαγγέλων Χριστοῦ, Εὐλογητὸς εἶ Θεέ, βοῶντες τῶν Πατέρων.

Ος φιλόξενοι παλαι, Ἀβραάμ ὁ θεόπτης καὶ Λωτ ὁ ἐνδοξος, ἐξένισαν Ἀγγέλους, καὶ εὖρον κοινωνίαν, σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μανῶ τῷ γενναίῳ, καὶ Τωβίτ τῷ πανσόφῳ ὠφθησαν Ἀγγελοι, ἀμείβοντες τὰ ἄθλα, τοῦ βίου κατ' ἀξίαν· καὶ τῶν Παίδων ὁ Ἀγγελος, ἔσβεσε φλόγα ποτὲ, πυρὸς καμίνῃ ὄντως.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἡμέτερον ὄλον, ἐκ Παρθένου λαθόντα, δίχα τροπῆς Ἰησαῦ, ταῖς φύσεσι διπλοῦνσε, ἀλλ' ἓνα ὑποστάσει, πατρικῶς σε κηρύττομεν· ἧς καὶ τὸ εἶδος πιστῶς, σέβομεν ἐκτυποῦντες.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ.

Τῶν Ἀγγέλων, ζηλώσωμεν τὸν βίον, καὶ ταῖς φρένας, πτερώσωμεν εἰς ὕψος, καὶ σὺν αὐτοῖς αὐλῶς ἀναμείψωμεν, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θιασῶται, χορείας οὐρανοῦ, οἱ τὸν θρόνον ἀμφέποντες τῆς δόξης, περὶ Θεόν τε πάντοτε στρεφόμενοι, Ἀγγελοι ὑμνοῦσι καὶ ὑπερυψοῦσιν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν αὐλὸν, πυρὸς ποιούσαν φλόγα, τοὺς ἐν ὕψει, ἀπαύστως λειτουργήντας, καὶ τῆς Ἀγ-

γέλους πνεύματα δεικνύσαν, Τριάδα προσκυνούμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ο ἐν πόλῳ, παρειστήκεισαν τρόμῳ, μυριάδες Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων, ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρειν κατηξίωσαι· τούτῳ Θεοτόκε, πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς δοξολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεῦτερος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Αρχῶν Ἀγγέλων πέφυκε, Μιχαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος· ἀλλὰ συνδοξάζεται, αὐτῷ λαμπρότατα, ὁ μύστης τῆς χάριτος, καὶ τῆς Παρθένου μνήστῳ σεπτὸς, ὁ τῶν Ἀσωμάτων, στρατηγὸς ἐπαξίως, χαρὰν προδιαγγέλων, Γαβριὴλ τοῖς βοῶσι· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ἐν ποικίλῃ μορφῇ κατιδῶν, Ἰεζεκιὴλ προῖστορῶν ἐκήρυττεν· ἐν οἷς ἕξαπτέρυγα, τὰ Σεραφίμ παρίστανται, καὶ τὰ Χερουβίμ, πολυομμάτως ἐκύκλουν· μεθ' ὧν τοὺς Ἀρχαγγέλους, ἠλεκτρίνους ἑώρα, Χριστὸν δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ος φοβερὰν τὴν ἔλευσιν, τῆς δευτέρας καθόδου σου, ἐκδηλοποιῶν ὁ Δανιὴλ προέλεγεν· Ὡς θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἐκάθισεν· καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων, μυριάδας εἰσάγει, ἐν φόβῳ παρεστῶσας, καὶ φωναῖς ἀσιγήτοις, βοῶσας τῇ Τριάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ὁμοῦσις Λόγος ἐκὼν, ὠφθη καὶ ἡμῖν, ἐκ τῆς Παρθένου σύμμορφος, οὐ φύρας εἰς ἄλληλα, τὰ τῆς φρικτῆς ἐνώσεως· εἰς γὰρ ὁ αὐτὸς, ἐν ἑκατέροις δεικνύται, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, καὶ μιᾷ ὑποστάσει· ἧς νῦν τῆς ἐμφορείας, τὸν τύπον προσκυνούμεν.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

ᾠδὴ θ'. Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Σὲ τὸν ἀρρήτως ἐνώσαντα, τοῖς ἐπουρανίοις Χριστέ τὰ ἐπίγεια, καὶ μίαν Ἐκκλησίαν, ἀποτελέσαντα Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Αγγελοὶ τε καὶ Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Ἐξουσίαι καὶ Κυριότητες, Ἀρχαί τε καὶ Δυναμεις, Χερουβίμ καὶ Σεραφίμ, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκετεύσατε.

Πάντων προστάται δεικνύμενοι, Μιχαὴλ σὺν τῷ Γαβριὴλ, ἐπισκέψασθε τοὺς ἐκ πόθου τιμῶντας, τὴν πανέορτον ὑμῶν μνήμην, καὶ π-

στῶς ἀνυμνοῦντας, σῶζεσθαι παντοίας περι-
στάσεως.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἀναρχον, φύσιν τὴν ἐμὴν,
ἀναπλάσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρκωθέντα,
Παρθένε τέτοκας· διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Κανὼν δεύτερος. Κυρίως Θεοτόκον.

Νοσοῦντων καὶ πλεόντων, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις,
πρὸς σωτηρίαν ὑπέρμαχοι ὤφθητε, τῶν Ἀσωμάτων οἱ πρῶτοι, Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ.

Δυναίμεων καὶ Θρόνων, χοροῖς συγχορεύων,
ὡς Στρατηγὸν τῶν Ἀγγέλων καὶ μύστης Θεοῦ,
ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Σωτῆρι, Γαβριήλ πρέσβευε.

Ως φύλακες τοῦ κόσμου, καὶ τῆς Ἐκκλησίας,
καὶ Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυναίμεων, ὑπὲρ ἡμῶν
τὸν Σωτῆρα, καθικετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Συμφώνως Θεοτόκε, σὲ δοξολογοῦμεν, ὅτι παθῶν
καὶ κινδύνων λυτροῦσαι ἡμᾶς, καὶ τὰς ἡμῶν ἰκεσίας,
ἐπ' ἀγαθοῖς ἐκπληροῖς.

Καταβασία. Ἄπας γηγενῆς.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ως πρόμαχον καὶ πρύτανιν, τοῦ βροτείου σε γένους,
καὶ προνομέα ἄριστον, Ἀρχιστράτηγε Δεῖε, ἀνέδειξεν ὁ Ποιητής,
καὶ Θεός, καὶ δόξῃ σε, τετίμηκεν ἀπορρήτως, τοὺς προσφωνεῖν
ἀνευδότης, τὸν τρισάγιον καὶ Δεῖον, ἐπινίκιον ὕμνον.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αρρήτως πυρσευόμενος, ταῖς Δεῖκαῖς ἐλάμψεσι,
τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχη πᾶσαν τὴν κτίσιν,
ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ Δεῖον πρόσταγμα,
Μιχαὴλ ἀστραπόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων,
τῆς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας.

Ἔτερον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Εξουσιῶν Δυναίμεων, Ἀρχαγγέλων Ἀγγέλων,
Κυριοτήτων Θρόνων τε, καὶ Ἀρχῶν πρωτοστάτης,
ὑπὸ Θεοῦ κατεστάθης, Ἀρχιστράτηγε Δεῖε,
Μιχαὴλ ὑπερένδοξε· τῷ ἀστέκτω οὖν θρόνῳ,
παρεστηκῶς, σκέπε φραυρεῖ φυλάττε σῶζε πάντας,
τοὺς πίστευσε γεραίροντας, τὸν τοῦ κόσμου προστάτην·

Θεοτοκίον.

Τμιωτέρα πέφυκας, Χερουβὶμ τῶν ἐνδόξων, καὶ Σεράφιμ
Πανύμνητε, τῶν φρικτῶν ἀσυγκρίτως, ἐνδοξοτέρα
καὶ πάντων, τῶν Ἀ-

γίων Ἀγγέλων ἀγιωτέρα Πάναγνε· τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὄλων,
σωματικῶς, ἀπορρήτως τέτοκας Θεοτόκε· ὃν αἴτησαι τοῖς δούλοις σου,
λύτρον δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῶν οὐρανίων ταγμαίων ὡς προεξάρχοντα, καὶ τῶν ἐν γῆ ἀνθρώπων, ἰσχυρόν σε προστάτην,
φύλακα καὶ ρύστην ὑμνοῦμεν πιστῶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε,
καθικετεύοντες πάσης φθοροποιῦ, ἀλγηδόνοσ ἡμᾶς ρύσασθαι.

Οταξιάρχης τῶν ἄνω Δείων Δυναίμεων, σήμερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν τὰς χορείας,
μίαν σὺν Ἀγγέλοις φαιδρᾶν ἑορτήν, συγκροτῆσαι
Συναξέως, αὐτῶν τῆς Δείας, καὶ ἅμα ὕμνον Θεῷ,
ἀναμέλψαι τὸν τρισάγιον.

Υπὸ τὴν σκέπην τῶν Δείων ἡμᾶς περὺγων σου,
προσπεφευγότας πίστει, Μιχαὴλ Δεῖε νόε,
φυλάττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντί, καὶ ἐν ᾧρᾳ Ἀρχάγγελε,
τῇ τοῦ Θανάτου σὺ πάρεσο βοηθός,
ἡμῖν πᾶσιν εὐμενέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Οπου ἐπισκίασῃ ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις·
οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἐωσφόρος.
Διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη,
τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον,
τῇ μεσιτείᾳ σου λυτροῦμένους ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ,
ἀξιῦμνητε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος,
τὴν πόλιν τὴν ἄσεισον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν,
καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τὰ Τυπικά, καὶ ἀπὸ τῶν Κανόνων ἡ γ' καὶ ε'. Ὡδή.

Ἀπόστολος.

Ἀδελφαί, εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεῖς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει.

Κοινωνικόν.

Οἱ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα.

Τῆ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου καὶ τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρῶνης (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχ. προσόμοια, τῶν Μαρτύρων.

* Ἦχος πλ. δ. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ μακάριε, Ὀνησιφόρε Χριστόν, τὸν Θεὸν ὠμολόγησας, ἐναθλῶν στερρότατα, ἀνομούντων πρὸ βήματος· πληγὰς μαστίγων, καὶ γὰρ ὑπήνεγκας, καὶ πυρακτώσεις, παντὸς τοῦ σώματος· ὅθεν στεφάνω σε, τῷ τῆς νίκης ἔσπεψε, ζωαρχικῆ, ὁ ζωαρχικώτατος, χειρὶ πανεύφημε.

Μάρτυς ἀθλητὰ Πορφυρίε, ταῖς τῶν αἱμάτων βαφαῖς, σεαυτῷ προσεπέχρωσας, πορφυρίδα χάρτι, καὶ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἦν περ φορέσας, ὡφθης λαμπρότατος, συμβασιλεύων, τῷ βασιλεύοντι, μόνῳ Θεῷ ἡμῶν, εἰς αἰῶνας ἔνδοξε· ὃν ἐκτενῶς, πάντοτε ἰκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, διὰ τὴν πάντων ζωὴν, ἱερῶς θανατούμενοι, ἐπ' ἐσχάρας χαίροντες, φλογίζουσης ἠπλώθητε, καὶ προσδέντες, ἵπποις συρόμενοι, τὸ θείον τέλος, καθυπεδέξασθε· ὅθεν δοξάζεσθε, καὶ συμμακαρίζεσθε, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενοι, Ἀειμακαρίζοι.

Καὶ τῆς Ὁσίας.

* Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, διὰ πόνων ἀθλήσεως, ἐμφιλοσοφώτατα καθυπέταξας· καὶ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, Ματρῶνα οἰκήσασα, Ἀσκητῶν πανευσεβῶν, μέσον κατασθενύουσα, ὑπεκκαύματα, ἠδονῶν. θείοις ὄμφοις τῶν δακρύων, καὶ σφοδρότερον τὸν πόθον, τὸν πρὸς τὸν Κτίστην ἐξοίπτουσα.

Γερὸν φροντιστήριον, εἰς πολλῶν περιποίησιν, τῷ Θεῷ ἀνήγειρας χρηματίσασα, ναὸς τοῦ Πνεύματος. Πάνσοφε, ψυχῆς καθαρότητι· καὶ ὠδήγησας λαοὺς, πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, τῆς ἀσκήσεως· καὶ προσήγαγες τούτους ὡς περ προῖκα, σεσωσμένους, τῷ Δεσπότη· μεθ' ὧν σε πιστεὶ γυραίρομεν.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἐπιγράφει καὶ ἑτέρας Ὁσίας ὄνομα, Θεοκτίστης τῆς Λαβδίας, εἰς ἣν ἔχει καὶ τρίτην Ἀκολουθίαν, ψαλλομένην ἐν τοῖς Ἀποδείκνυσι· ἀνώνυμος ὁμοῦ ὁ Κανὼν αὐτῆς, καὶ ἀνευ Ἀκροστιχίδος. Ἐκ δὲ τῶν ἐνταῦθα δύο Ἀκολουθίαν προκάττει ἡ τῆς Ὁσίας Ματρῶνης, ἐν τῷ χειρογράφῳ.

Αἱ νεάνιδες ἔστερξαν, τὸν νυμφίον καὶ Κύριον, τῇ διδασκαλίᾳ σου πειθαρχήσασαι, καὶ τῆς σαρκὸς παρωσάμεναι, τὸ χαῦνον ἐν πνεύματι, προθυμία τῶν παθῶν, εὐσεβῶς κατεκράτησαν, καὶ εἰσήχθησαν, μετὰ σὲ εἰς νυμφῶνα τῆ Νυμφίου, τὸν οὐράνιον Ματρῶνα, διὰ παντὸς εὐφραίνόμεναι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Η Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρωπῶς ἄνθρωπον χρηματίσασα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σὲ προσλαθόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδης με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πανηροῦ ἐλευθέρωσον.

* Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰν Σταυρῷ ὡς ἔώρα σε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνάς καὶ Μητήρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ, τί τὸ ὄραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότητε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθῆς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει σου Δεσποτα.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις:

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκεται εἰς Κανὼν τῆς Ὀικτιώχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο παρόντες.

* Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Φέρεις ὄνησιν σοῖς ἐπανέταις, Μαίκαρ. Ἰωσήφ· Ὡ δὲ α'. Ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Φέρουσα ταῖς πίστει σε εὐφημοῦσιν, ὄνησεν θείαν ἡ σεπτῆ, ἐφέστηκε μνήμη σου, ἐν ἣ σε ἰκετεύομεν, Παμμακάρε ἡμῶν μνήσθητι.

Εἰχων παρρησίας μεμεστωμένον, τὸν σὸν γενναῖον λογισμόν, ἀλόγου προστάγματος, ἠλάγησας Θεόπνευστε, καὶ χαίρων μακάρε ἠθλήσας.

Ρώμη δυναμούμενος ἕρανίῳ, Ὀνησιφόρε πρὸς δεινὰ, ἐχώρησας βίασανα, καὶ πᾶσαν κατεπαλαιοσας, ἰσχὺν τοῦ παλεμήτορος.

Θεοτοκίον.

Εστησας θανάτου τὴν τυραννίδα, ἀθανάσιαν καὶ ζωὴν, τῷ κόσμῳ κηύσασα, Χριστόν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν· Παρθένε ἀπειρόγαμε.

* Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὸ τῆς Ματρῶνης πρᾶφρόνως ἄδων κλέος. Ἰωσήφ.

Ωδή α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τάξις οὐρανίαις, πάντοτε συνοῦσα καὶ μεθέξει, θεϊκαῖς θεουμένη, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε πρεσβείαις σου.

Ολη τῷ θεῷ πόθῳ, περικαιομένη ὑπεικκαύματα, ἠδονῶν ψυχοφθάρων, ἐγκρατείας τοῖς ὄμβροισ κατέσβεσας.

Τίμιον τῷ Δεσπότη, σκευὸς ἀνεδείχθης ἐκκαθάρασα, τὴν καρδίαν Ματρῶνα, τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς δι' ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Ηκυήσασα κόσμῳ, θεῖαν σωτηρίαν καὶ ἀνάκλησιν, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς πιστῶς σοι προστρέχοντας Ἀχραντε.

Τῶν Μαρτύρων. Ωδή γ΄. Τόξον δυνατῶν.

Ισον τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Λόγον ἐν σταδίῳ, ὁμολογοῦντες οἱ Μάρτυρες, τρικυμῖαν τὴν τῶν βασάνων, ἀνδρικῶς ἐναπεκρούσαντο.

Στήσας ἀσφαλῶς τῆς πόδας σε, Μάρτυς ἐπὶ σπέτραν, ὁμολογίας καὶ πίστεως, ταῖς μάστιξιν Ὀνησιφόρε, τῶν ἀνόμων οὐ σεσάλευσαι.

Ολω τῷ νοῖ μακάριε, Μάρτυς ἐκδημήσας, πρὸς Χριστὸν τὸν ποθήμενον, οὐκ ἠσθάνη τῶν ἐκ μαστίγων, ἀλγηδόνων παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον Πάναγνε σωθῆναί με· τὸν γὰρ θεῖον Πνεύματι, τὸ πᾶν περιάγοντα, ἐσωμάτωσας Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Τῆς Ὁσίας. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ράβδῳ θείας πίστεως, παθῶν διέτεμες θάλασσαν, θεῖαις ψυχαῖς, προσῶποιούσα, τὴν εὐθείαν διάβασιν.

Ωφθης ἐγκαλλώπισμα, Μοναζουσῶν σαφῶς Πάνσεμνε, καὶ Μοναστῶν βίον κτησαμένη, καθαρὸν καὶ ἀμώμητον.

Νείρωσιν ἐνδεδύσαι, φθοροποιῶν παθῶν Ἐνδοξε, καὶ τὸν ἐχθρὸν διὰ πολιτείας, εὐσεβεῦς ἀπεγύμνωσας.

Θεοτοκίον.

Ηῶνται ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Πλαστοουργὸς σαρκὶ Πάναγνε, μείνας ὁ ἦν, ὅπως τὸ εὖ εἶναι, τοῖς ἀνθρώποις δωρήσεται.

Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρέχόντων σοι
• Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πρὸ τοῦ θεϊκοῦ, ἀναπτόμενοι πόθου, πυρὸς τοῦ αἰσθητοῦ, τῇ προσψάσει οὐδόλως, μακάριοι ἐφλέχθητε, τὴν δὲ πλάνην ἐφλέξατε·

καὶ συρόμενοι, ἀνηλεῶς Ἀθλοφόροι, τὸ αἰοίδιμον, καθυπεδέξασθε τέλος, καὶ δόξης ἐτύχετε.

Δόξα, Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ανδρειοφρόνως λαθοῦσα ταῖς τοῦ ἐχθροῦ, μεθοδείας Ματρῶνα πρὸς τὴν ζωὴν, χαίρουσα προσέδραμες, ἀληθῶς τὴν ἐν πνεύματι· καὶ ἀκλινῶς τὸν δρόμον, θεόφρον τελέσασα, παρὰ Χριστοῦ ἐδέξω, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος· ὅθεν καὶ τὰ ρεῖθρα, τῶν ἱαμάτων προχέεις, τοῖς πόθῳ γεραίρουσι, τὴν σὴν μνήμην αἰοίδιμε, Μοναζουσῶν τὸ καύχημα. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χηρὰ ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πεφασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρῃσα· ὅθεν ὡς ἐν μέσῳ σου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὸς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεέ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· Ἡ πίσως ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ωδή δ΄. Δι' ἀγάπησιν.

Η ἀστράπτουσα τῶν πόνων σου φωταυγία, Ἡ Ὀνησιφόρε Μάρτυς, ἐφειλκύσατο πόθῳ, πίστει συναθλῆσαι σοι, τὸν θεῖον Πορφύριον.

Συνωθῆσαντες ἐσχάρα πυρακτωθείση, προσεφαπλοῦσιν ἅμα, τῆς Χριστοῦ στρατιώτας, χαίροντας οἱ τύραννοι, καὶ ζέοντες πνεύματι.

Ιερεῖα ὡς ὀλοκλήρα Ἀθλοφόροι, καὶ καθαραὶ θυεῖαι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων, χαίροντες προσήχθη· διὸ μακαρίζεσθε.

Ναυνεχῶς σε ἀνακείμενον τῷ Δεσπότη, προσλαλιαὶ αἱ δόλιαι, ἀπατήσαι ἐδόλως, ἴσχυσαν Πορφύριε, θεόφρον πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Σωματούμενον ἐκύησας Θεὸν Λόγον, ὁμοιω-
θῆναι Κόρη, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, βρο-
τοῖς εὐδοκήσαντα, πανάμωμε Δέσποινα.

Τῆς Ὁσίας. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σταλαγμοῖς τῶν δακρῶν σε, ἤρδευσας καρ-
δίαν καὶ ἐγεώργησας, ἀρετῶν ἑκατοσεύον-
τα Μακαρία στάχυν θεία χάριτι.

Πρὸς Χριστὸν ἐπερείσασα, ταῖς τῆς διανοίας
βάσεις διέμεινας, ἐπηρείαις ἀπερίτρεπτος,
πονηρῶν δαιμόνων Ἀξιάγασε.

Ρώμαλέω φρονήματι, σύζυγον λιπούσα καὶ
βίου τάραχον, τὸν ζυγὸν Χριστοῦ ἐπόθη-
σας, καὶ αὐτοῦ ὀπίσω ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον.

Οὐ λιπὼν τὰ οὐράνια, ἄχραντε κενοῦται
Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, καὶ μετρεῖται ὁ ἀμέ-
τρητος, τὰ ἀμέτρητά μου λύων πταίσματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ἐδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Οἱ πύργοι τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας οἱ ἄ-
σειστοι, μοχλεύεσσι τῶν βασιάνων, ἀπερί-
τρεπτοι σθένει, τοῦ Πνεύματος ἐδείχθησαν.

Ἰνδάλματα θεῶν, μιαρῶν ἐλεπτύνετε, καὶ
ῶφθητε εὐσεβείας, καὶ ἀνδρείας εἰκόνες,
σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες.

Στρατείαν ἀληθῆ, ἐκ Θεοῦ διεζώσασθε, τὴν
πρόσκαιρον δυναστείαν, παρωσάμενοι πί-
στει, καὶ χαίροντες ἠθλήσατε.

Θεοτοκίον.

Ενώκησεν ἐν σοὶ, χωρηθεὶς ὁ ἀχώρητος,
καὶ ἔδειξεν οὐρανῶν σε, πλατυτέραν Παρ-
θένη· διό σε μακαρίζομεν.

Τῆς Ὁσίας. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Φορέσασα τὸ σχῆμα τὸ ἅγιον, ὦ Ματρῶνα,
ἐχθρὸν τὸν ἀλάστορα, ἀσχημοσύνην ἐνέ-
δυσας.

Ρεόντων ἀντηλλάξω τὰ μένοντα, καὶ συζύ-
γου, μνήστορα ἀθάνατον, φωταγωγὸν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ολόνηκτον προσάγουσα δέησιν, τῷ Δεσπό-
τῃ Ματρῶνα ἐκοίμισας, ταῖς ἡδοναῖς ταῖς
τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Νεκρῶν τε καὶ τῶν ζώντων Δεσπότην, ἀπο-
τεκοῦσα, τὰ Πάθη Πανάμωμε, τὰ τῆς
σαρκός μου θανάτωσον.

Τῶν Μαρτύρων. Ἐδὴ ε'. ἤλθον εἰς τὰ βάθη.

Πόνοις αἰκισμῶν ἐγκαρτερήσας, Ὀνησιφόρε
Μάρτυς, δρόμον ἤνυσας τοῦ μαρτυρίου,
καὶ νικητῆς, γεγωνῶς ἀπείληψας, τὰ βραβεῖα
τὰ οὐράνια.

Αλλήλοις συνδούμενοι τῇ πίστει, προσδεδε-
μένοι ἄμφω, καὶ συρόμενοι λύσιν τοῦ
σκήνους, οἷα στερροί, Ἀθληταὶ ὑπέστητε, τῷ
Κυρίῳ συναπτόμενοι.

Ἰπποῖς προσδεθέντες καὶ βιαίως, διασυρθέντες
Ἰγνώμη, τῷ δικάζοντος βιαιοτάτῃ, οἱ εὐκλεεῖς,
τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, θείου τέλους ἠξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Νόμων δίχα φύσεως Παρθέने, τὸν νομοδότην
τίκτεῖς, ἀναπλάττοντα τὴν συντριβεῖσαν,
φύσιν ἡμῶν· ὃν δυσώπει σῶσαί με, ἀμαρτίαις
συντριβόμενον.

Τῆς Ὁσίας. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ος ὄρνις εὐκέλαδος ἐν τῷ ἄλσει, τῆς ἀσκή-
σεως ἡδὺ προσφωνοῦσα, ὡς νοπητὰ, ἐφειλ-
κύσω σρουθία, ἱερωτάτων γυναικῶν συνάθροισιν,
τὰ θήρατρα τοῦ δυσμενοῦς, διαδράσα Ματρῶνα
ἐν Πνεύματι.

Σαρκὸς μὲν φιλοσοφία κρατοῦσα, καὶ δα-
μάζουσα τὰ πάθη Ὁσία· τῆς δὲ ψυχῆς,
τὸ τερπνότατον κάλλος, περιφανῶς τῷ Χριστῷ
εὐτρεπίζουσα, ὠραία τε καὶ εὐπρεπῆς, ἐγνωρί-
σθης Ματρῶνα Θεόσοφε.

Αγγέλων ἐπὶ τῆς γῆς πολιτείαν, ἐπεπόθη-
σας ὑμνοῦσα ἀπαύστως, τὸν δι' ἡμᾶς, ἐξ
ἀγίας Παρθένου, ὑπερβολῆ σαρκωθέντα χρη-
στότητος, τὴν φύσιν τε τῶν γυναικῶν, κατ' ἐχ-
θροῦ τοῦ δολίου νευρώσαντα.

Θεοτοκίον.

Δεδουλωτο ἀμαρτία ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώ-
πων· ἀλλὰ ταύτην ἐρρύσω, τῆς πονηρᾶς
Θεοτόκε δουλείας, τὸν τῶν ἀπάντων Δεσπότην
κυήσασα, τὸν δείξαντα πᾶσι ἡμῖν, τῆς ζωῆς
ταῖς εἰσόδους Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• **Τ**ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἢ
• ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
• προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
• ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μαρτύρων δυὰς, ἀθλήσαντες στερρότατα,
ἐχθροῦ τὴν ὄφρυν, εἰς γῆν κατηδάφησαν,
ἐλλαμφθέντες χάριτι, τῆς ἀκτίστου Τριάδος οἱ
ἐνδοξοὶ· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων αὐτῇ, πρεσβεύ-
σιν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ὁσίας, ὅμοιον.

Τὸ σῶμα τὸ σόν, νηστεῖαις κατατηξάσα, ἐν
μέσῳ ἀνδρῶν, Ματρῶνα κατοικήσασα,
προσευχαῖς σχολάζουσα, τὸν Δεσπότην ἐνθέως

ἐθεράπευσας· δι' ὃν πάντα κατέλιπες, ὅσιως τὸν βίον διανύσασα.

Ὁ Οἶκος.

Ανοιζόνμου τὸ στόμα Χριστέμου, ἀνυμνήσαι καὶ λέγειν τοὺς ἀγῶνας τῆς σῆς Ὀσίας φιλάνθρωπε· ὅπως τὰ πάντα καταλιπούσα, καὶ ποθήσασα μόνον σὲ τὸν Νυμφίον, τὰ ἐπὶ γῆς ὡς φθαρτὰ ἐλογίσατο ἅπαντα· καὶ τὸν τύπον τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ ἐν ἑαυτῇ τυπώσασα, δαιμόνων θράση κατήργησε, καὶ εἰς τέλος αὐτοὺς ἐξηφάνισεν, ὅσιως τὸν βίον διανύσασα.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου.

Στίχοι.

Ἴπποις Ὀνησιφόρε πρὸς Θεὸν τρέχων,

Ἐχεις συνιππεύοντα καὶ τὸν οἰκέτην.

Νύσσης οὐρανίης ἐπέβητ' ἐνάτη ὦ Ἀθληταί.

Οἱ τοὶ οἱ Ἅγιοι, Πορφυρίου καὶ Ὀνησιφόρου, διωγμοῦ καταλαβόντες, διεβλήθησαν ὡς Χριστιανοί· καὶ ἀχθέντες ἐπὶ τοῦ βήματος, ἔστησαν ἰδραῖοι καὶ ἀπτόητοι, ὁμολογοῦντες τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινόν, οὐρανοῦ τε καὶ γῆς ποιητὴν. Διὰ γοῦν τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν, μαστίγων πληγὰς διαφόρους ὑπέμειναν, καὶ πυρακτώσεις κατὰ παντὸς τοῦ σώματος. Εἶθ' οὕτως, ἐπ' ἐσχάρας φλογιζούσης ἀνέπεσον. Ἐν πασὶ δὲ τούτοις, τῶν αἰώνιων αγαθῶν ἐνοπριζόμενοι τὴν ἀπόλαυσιν, εἰ καὶ ἴπασχον ὑπὸ τῶν ἀθίων, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκουφίζοντο. Οἱ δὲ δεινοὶ καὶ δυσσεβεῖς ἐκείνοι, ἰδόντες τοὺς Ἁγίους ἀσινεῖς, εἰς μανίαν περισσοτέραν ἀνήθησαν· καὶ δήσαντες τοὺς τιμίους αὐτῶν πέδας, ἀγρίοις ἵπποις προσέδησαν· καὶ ὑπὸ στρατιωτῶν διωκόμενοι ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ὥραις οἱ ἵπποι, ἐν ἀκάνθαις καὶ τριβόλοις καὶ τραχέσι τόποις, τὰς σάρκας αὐτῶν κατέξαναν, οἱ καὶ τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέδωκαν. Τότε Χριστιανοὶ τινες, ἐν κρυπτῷ λαβόντες τὰ ἅγια αὐτῶν λείψανα, κατέβητο ἐν κώμῃ Παγκειανῶν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὀσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρτῶνης.

Στίχ. Ζωῆς μελλούσης ἀξιοῦται Μαρτῶνα,

Ὡς ἐν βίῳ ζήσασα ταύτης ἀξίως.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου βασιλέως ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας. Καὶ συναφθεῖσα ἀνδρὶ, καὶ μιᾶς παιδὸς μήτηρ γενεμένη, ἀνέρχεται ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ ἰδίου ἀνδρός, δεκαπέντε ἐτῶν οὔσα. Καὶ γενομένη συνήθησε παρθένου τινὸς Εὐγενίας, καὶ τὴν αὐτῆς ζηλώσασα ἀσκησιν, οὐκ ἀφίστατο τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ διανυκτερεύουσα, νηστειαῖς καὶ ἀγρυπνίαις ἐσχολάζε. Τὸν δὲ εὐσεβῆ περὶ Θεὸν ἔρωτα θερμότερον διανάψασα, παραδίδωσι τὴν θυγατέρα αὐτῆς γνωρίμῳ τινὶ γυναικί, τοῦνομα Σωσάνη· αὕτη δὲ παραγίνεται, ἀνδρικήν στολὴν ὑποδυσμένη, εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου Κασσιανοῦ Μοναστήριον. Καὶ ὑποκριθεῖσα τὸ τῶν Εὐνούχων σχῆμα, ἐν τῇ εἰρημένῃ Μονῇ παραδέχεται, καὶ συνῆν τοῖς Μοναχοῖς. Τοῦ δὲ Ὀσίου Κασσιανοῦ δι' ἀποκαλύψεως μαρτυρόντος τὰ κατ' αὐτήν, παρπέμφθη ἐν Ἐμέσῃ τῇ πόλει εἰς Μοναστήριον γυναικῶν· κατέβητο εἰς Ἱεροσόλυμα μετα-

βαίνει· ἔπειτα εἰς τὸ Σίναϊον Ὄρος· εἶτα εἰς Βηρυτόν, ἐνθα διὰ προσευχῆς ἐν ἀνύδρῳ τόπῳ ὕδωρ ἐξήνεγκεν. Ὑποστάσα δὲ πολλὰς προσβολὰς δαιμόνων, ἔκτινος ἐπιφανείας ἀνήλθεν αὐθις ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ὀφθεῖσα δὲ αὐθις τῷ Ἁγίῳ Κασσιανῷ, παρ' αὐτοῦ ἐπιτρέπτη μείνειν ἐν τῇ Μονῇ, ἥτις κατ' ἐπωνυμίαν αὐτῆς λέγεται, τὰ Μαρτῶνης, μέχρι τοῦ νῦν. Βιώσασα δὲ τὰ ἑκατὸν ἔτη σχεδόν, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὀσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.

Στίχ. Λέσθου τὸ θρέμμα, παρθένο Θεοκτίστη, Κτίστη Θεῷ πρόσσεισι νύμφη παγκαλῆ.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Μεθύμνης, τὸν βίον Μοναχῆ· καὶ παιδιόθεν γὰρ παρὰ τῶν συγγενῶν ἐδόθη εἰς παρθεῶνα, καὶ τὸ μοναχικὸν περιεβάλετο σχῆμα. Ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν δὲ γενομένη, εἰς τὴν πλησίον ἐξέδραμε κώμην, τὴν ἰδίαν ἀσπασομένην ἀδελφὴν. Ταῦτη δὲ τῇ νυκτὶ ἐπιδραμόντες Κρήτες, ὧν ἠγάτο ὁ Νήσιρις ἐκεῖνος, πάντας τοὺς ἐγχεωρίους ἐκείνους κάκεινῃν συνέλαβον. Ἔωθεν οὖν προσώρμισαν τῇ νήσῳ Πάρῳ· καὶ προσαγαγόντες τοὺς αἰχμαλώτους, τὰ τιμύματα διετίθεντο. Ἡ δὲ Θεοκτίστη λάθρα πρὸς τὴν ὕλην χωρήσασα, ἀνεύρετος ἦν. Αὕτη οὖν ἔκτοτε ἐκεῖσε μέινασα, καὶ λιμῷ καὶ παγετῷ καὶ καύσῳνι πολλῷ προσπалаίασα, θέρμοις καὶ λαχάνοις ἀγρίοις τρεφομένη, καὶ ὑπ' οὐδενὸς βλεπομένη, διήρκεσεν ἔτη τριάκοντα πέντε, Θεῷ μόνῳ προσομιλοῦσα (ὦ καὶ ἔζη), καὶ τῇ πανάγῳ Θεοτόκῳ.

Τῷ δὲ τριακοστῷ πέμπτῳ ἔτους τέλος ἔχοντος, κατὰ τινα θείαν οἰκονομίαν, κυνηγὸς τις θηρέων θήραν, εἶτα χωρίσας ἑαυτὸν τῶν ἑταίρων αὐτοῦ, καὶ ἀνιχνεύων, εἰσῆλθεν ἐν τινὶ τῆς Θεοτόκου ναῶ ἱστορίας χάριν· ἔρημος γὰρ ἦν ὁ τόπος· καὶ εὐξάμενος, καὶ μικρὸν ἀνανεύσας, εἶδε κατὰ τὸ δεξιὸν τῆς ἀγίας τραπέζης μέρος, ὡσπερ κρόκην ὑπὸ ἀνέμου ῥιπιζομένην, ἢ ὡς ἰστόν ἀράχνης. Ὡς δὲ προβάς διαγινῶναι τὸ ζητούμενον καὶ φαινόμενον ἴδουλήθη, ἤκουσε φωνῆς λεγούσης· Στήθι ἀνθρώπε, καὶ μὴ πλησιάσης· αἰσχύνομαι γὰρ, γυνὴ οὔσα, θεαθῆναι σοι. Αὐτὸς δὲ καταπλαγείς, καὶ τρόμῳ ληθθεῖς, ἐβούλετο φυγεῖν· ἀνωρθοῦντο γὰρ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀκάνθης ἦσαν ἐξύτεραι. Μόλις δὲ εἰς ἑαυτὸν γενόμενος, ἠρώτα· Τίς, καὶ πῶθεν εἶη. Ἡ δὲ, Ρίψον, ἔφη, γιτώνιον, δέσμαί, καὶ καλυφαμίνη, λίγειν οὐκ ἐκνήσω. Καὶ ὁ μὲν τὸ κλεισθὲν ταχέως ἐπέκτισεν· ἡ δὲ, ὡς ἔλαβε τὸν ἐπειδύτην, τοῦτο περιεβάλετο, καὶ τῷ σταυρῷ ἑαυτὴν τειχίσασα, ἐφάνη τῷ κυνηγῆτι. Καὶ ἦν μὲν τὸ εἶδος γυναικίον, τὸ δὲ φαινόμενον ὑπὲρ ἀνθρώπων· ἡ θρίξ λευκὴ, τὸ πρόσωπον μέλαν, δέρμα μόνον οὐνέον τὴν τῶν ὀστέων ἀρμονίαν· τὸ δὲ ὄλον, σκιά ἦν. Ἐξείπουσα δὲ τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα, προσέθηκε καὶ ταῦτα, ἀξιοῦσα τὸν κυνηγῆτην δι' ἐριεῶς κομίσασθαι αὐτῇ μερίδα τοῦ Ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ οὕτως ἀπηλλάττοντο ἀπ' ἀλλήλων ἑκάτεροι.

Ὡς δὲ πάλιν ὁ ἀνὴρ ἐπανῆκε οὖν ἐρεῖ, φέροντι τὰ θεία μυστήρια, αὕτη ἐπευξαμένη, μετέλαβεν, εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀναπέμφασα. Αὐτὸς δὲ ἀπελθὼν καὶ θηρέυσας, καὶ ταχὺ πάλιν εἰς τὸν τόπον ἐπανελθὼν, εὗρε κειμένην ταύτην νεκράν· καὶ ὡς αὐτῷ ἦν δυνατόν, ἀνορύξας τὴν γῆν, καὶ πολλὰ δευθεῖς, τὴν μακαρίαν ἐκείνην κατέθηκεν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ κειμένην εὗρεν αὐτήν, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Γυναικῶν, Εὐστολίας καὶ Σωπάτρας.

Στίχ. Ὁλη καλή σύ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον,
Στολαῖς σταλεῖσα ψυχικαῖς Εὐστολία'.

Σωπάτρα Πατρὸς Πνεύματός τε καὶ Λόγου
Θρόνῳ παρέστη, δοῦσα γῆ τὸ σαρκίον.

Η' Ἁγία Εὐστολία ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαυρικίου τοῦ βασι-
λέως, γονίων εὐσεβῶν, καὶ τὴν Ῥώμην οἰκούντων.
Ἐν ἀπαλῇ δὲ τῇ ἡλικίᾳ σεμνείῳ ἑαυτὴν ἰκδοῦσα, νη-
στιάις καὶ ἀγροπυλῖαις ἐσχόλαζε. Θεῶν δὲ πυρπολουμένη
ἔρωτι, καταλιποῦσα τὴν Ῥώμην, τὴν Κωνσταντινούπολιν
καταλαμβάνει. Καὶ περιελθοῦσα τοὺς σεβασμίους οἴκους,
καὶ τὸν πέθον ἀφοσιωσαμένη, Σωπάτρα, τῇ τοῦ Μαυρι-
κίου Συγατρὶ, εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς Θεοτόκου
ἀπιούσῃ, περιτυγχάνει. Καὶ ἐπεὶ ἀρετὴ κρυβῆναι οὐ δύνα-
ται, ἰκίτευεν ἡ Σωπάτρα τὴν μακαρίαν Εὐστολίαν, ἔχειν
αὐτὴν μητέρα πνευματικὴν, καὶ σώματος καὶ ψυχῆς φύ-
λακα. Καὶ δὴ καταλιποῦσα τὴν βασιλείαν, τὸν μονήρη
βίον ὑπέδου, καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ πόρους ἐχώρησεν. Αἰ-
τησαμένη δὲ ὑπὸ τοῦ Πατρὸς καὶ βασιλέως τόπον τινα
ἐπιτηδεῖον, καὶ δαιμαμένη οἶκον εὐκτῆριον, ἐκείσε ἅμα τῇ
Ἁγίᾳ Εὐστολίᾳ διῆγε. Πολλὰ δὲ πρὸς αὐτὰς φοιτῶσαι
παρθέναι καὶ εὐσεβεῖς, σὺν αὐταῖς, τὸν σκληρὸν καὶ ἐπί-
πονον βίον μετήρχοντο. Ἡ δὲ μακαρία Εὐστολία πλεί-
στοις ἔτσιεν ἀγωνισαμένη, πρὸς Κύριον μετ' εἰρήνης ἀνέρ-
χεται, διάδοχον καταλιποῦσα τὴν μακαρίαν Σωπάτραν.
ἦτις τὰ ὅμοια τῇ πνευματικῇ ἰπαγωνισαμένη Μητρὶ, καὶ
εἰς ἄκρον ἀρετῆς φθάσασα, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἀντωνίου.

Στίχ. Ἀντώνιον κτείνουσι τὸν Θεῖον ξύλοις.

Οἱ τὸ ξύλον τιμῶντες ὡς Θεὸν πλάνοι.

Ούτος ἦν ἐκ τῆς Σύρων χώρας, λιθοτόμος τὴν τέχνην.
Ἰδὼν δὲ τοὺς Ἕλληνας ἀπερχομένους εἰς τὸν ναὸν
τῶν εἰδώλων, καὶ Σύοντας, παρήνευσεν αὐτοῖς ἀποστῆναι
αὐτῶν. Ὡς δὲ οὐκ εἰσηκούσθη, λυπηθεὶς ἀνεχώρησεν εἰς
ἔρημον τόπον, καὶ εὗρίσκει δοῦλον Θεοῦ ἀναχωρητὴν, ὀ-
νόματι Τιμόθειον· καὶ σὺν αὐτῷ διατρίψας ἔτη δύο, καὶ
λαβὼν τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, κατῆλθε πάλιν πρὸς τὸν πεπλα-
νημένον λαὸν τοῦ χωρίου αὐτοῦ. Καὶ εὐρῶν αὐτοὺς ἐορ-
τὴν ἐπιτελοῦντας τοῖς Δαίμοσιν, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν
αὐτῶν, συνέτριψε πάντα τὰ εἰδῶλα· διὸ κρατηθεὶς, καὶ
τυφθεὶς ἰσχυρῶς, ἀπῆλθεν εἰς Ἀπάμειαν τῆς Συρίας. Καὶ
δειθεὶς τοῦ Ἐπισκόπου, τὴν κλήσιν Ὀσίου, λαβεῖν ἐξου-
σίαν τοῦ κτίσαι ναὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος,
ἤρξατο κτίζειν. Καὶ τοῦτο μαθόντες οἱ ἐγγχωρῖται αὐτοῦ,
νυκτὸς ἐπιελθόντες, τοῖς ξίφεισι μεληδὸν τοῦτον κατέκοψαν,
καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἁγιος Χριστοφόρος καὶ Μαῦ-
ρα ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πλάνην ἀμαυροῖ Μαῦρα καρθεῖσα ξίφει·

Χριστοῦ δὲ τμηθεὶς φῶς ὄρα Χριστοφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὀσιος Ἰωάννης ὁ Κολοβός ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἰωάννην ἔκρυψε γῆς βραχὺς τόπος,

Ὅς, κ' ἄν βραχὺς τὸ σῶμα, τὴν πρᾶξιν μέγας.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὀσιος Ἑλλάδιος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Εἰ καὶ μετέστης Ἑλλάδιε, τοῦ βίου,

Πίναξ ἔμεινας ἀρετῶν τοῖς ἐν βίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Εὐγενεστάτης ψυχῆς, τοὺς εὐγενεῖς σου τρό-
πους, ὑποδεικνύων ὡμολόγησας, τυράννων
ἐνώπιον, Ὀνησιφόρε Μάρτυς, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Τὴν δὲ αἰῶνος Θεῖαν, ἐλευθερίαν στέργων, τῷ
σῷ δεσπότη ὡς εὐήκοος, οἰκέτης συνήθλη-
σας, καὶ σὺν αὐτῷ χορευεῖς, Πορφύριε παμ-
μάκαρ.

Αἵμασι Θείοις ὑμῶν, τὴν ἐπηρμένην φλόγα,
τῆς ἀθείας κατασβέσαντες, βοᾶτε Πανευ-
φημοὶ Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰνα τῆς μακαρίας, καὶ ἀθανάτου δόξης, ἀξιο-
ῶμεν τὸν μακάριον, ὑπέστητε θάνατον, Θεο-
φεγγεῖς ἀστέρες, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, σὼν ἐξ αἱμάτων τίκ-
τεις, βροτοὺς Θεῶσαι εὐδοκήσαντα, Παρ-
θένε τοὺς μέλποντας Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ὀσίας. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὅσπερ τρυγῶν ὠραιότατη, διετήρησας Θεῷ
τὴν σωφροσύνην, εὐτεκνίαν, παθῶν στει-
ρώσει Μακαρία, ὡς ἀληθῶς πλουτήσασα, διὰ
σοῦ τῶν σεσωσμένων.

Κόσμον σεμνὴ καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, καταλεί-
ψασα ἐνθέῳ πεποικηθεῖς, ὑπερκόσμιον νῦν,
κληροῦσαι κληρουχίαν, Μοναζουσῶν ὑπάρχου-
σα, ἀληθῶς Ματρῶνα κόσμος.

Θεοτοκίον.

Λύουσα Εὐὰς τὴν κατάραν, παναμώμητε ἐ-
γέννησας Παρθένε, τὸν τῶν ὄλων Θεὸν, ἀ-
φράστως συλλαβοῦσα, καὶ ὑπὲρ νοῦν κηύσασα,
σωτηρίαν τοῖς ἀνθρώποις.

Τῶν Μαρτύρων.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Μεῖλη σπαραγμοῖς ἐκδεδωκότες, κατεσπα-
ράξατε ἐχθροῦ, ἀσύνητον καρδίαν, μεί-
ναντες ἀσαλευτοὶ τὸν νοῦν, μεγαλῶνυμοὶ στε-
φανηφόροι.

Αἵμασιν ὑμῶν τὸ πῦρ ἐσβέσθη, τῆς ἀγνω-
σίας Ἀθληταὶ· πιστῶν δὲ κατηρδεύθη,
πάντων καὶ καρδία καὶ ψυχὴ, ἀναθαλλουσα
Θεογνωσίαν.

Κύματα δεινῶν κολαστηρίων, τῇ κυβερνήσει
τῷ Χριστοῦ, διήλθετε καὶ ὄρμῳ, Θεῖας βα-
σιλείας οὐρανῶν, προσωρμίσθητε ἐν ἀφθαρσίᾳ.

Α"νθρακες πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, προσανα-
πτόμενοι σαφῶς, οἱ Μάρτυρες δειχθέντες,

ἔφλεξαν τὴν πλάην τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐφώτισαν τὴν οἰκουμένην.

Θεοτοκίον.

Ρόδον ἐκλεκτὸν ἐν ταῖς κοιλάσι, Κόρη τῆ βίη εὐρηκῶς, ἠράσθη σε τῆ κάλλους, Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ σαρκωθείς, εὐωδίασε τὴν οἰκουμένην.

Τῆς Ὁσίας. Νικηταὶ τυράννου.

Εὐσεβείας τρόποις, τὴν ψυχὴν κοσμήσασα Ματρῶνα θεῖον, τῷ Χριστῷ προσῆξας, μελωδοῦντα πάνσεμνε χορὸν Παρθένων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῶν σῶν ἰδρώτων, ὄμβροι θεῖα χάριτι τῶν παθημάτων, τοὺς ὄμβρους Ματρῶνα, Σολερούς ξηραίνουσι, καὶ τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς φοιτῶντων πάντοτε ἀρδεύουσιν· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σεαυτὴν τοῖς ὀπλοῖς, πίστει καθοπλίσασα τῆς ἐγκρατείας, οὐκ ἐτρώθης βέλει, ἠδονῆς διάγουσα ἀνδρῶν ἐν μέσῳ· τὸν τὴν Εὐὰν πάλαι τρώσαντα δὲ ἔτρωσας, λόγῃ σωφροσύνης, Ματρῶνα μακαρία.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ ἡ Παρθένος, ὡς φησιν ἐν Πνεύματι ὁ Ἡσαΐας, ἔσχεν ἐν κοιλίᾳ, τὸν ἡμᾶς ῥυσάμενον Ἄδου κοιλίας, εὐσεβῶς βρωῦντας· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτι σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων.

ᾠδὴ 2'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ισχυσαν δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, νευρούμενοι, τοὺς ἀσάρκους μετὰ σώματος, καταπαλαῖσαι οἱ γενναῖοι, ἀδάμαντες, οἱ στύλοι τῆς πίστεως, καὶ νῦν εἰς οὐρανούς συνευφραίνονται, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐναθλήσασιν.

Ος ἄρμα τῆ Λόγῃ ἱερὸν, γενόμενοι, τοῖς ἀλόγοις προσεδέθητε, Μάρτυρες θεῖοι καὶ πρὸς νύσσαν, ἐράνιον ἐφθάσατε χαίροντες, καὶ νίκης τὰ βραβεῖα ἐδέξασθε· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σώματα ὑμῶν Παγκρεανῶν, περιδοξος, νῦν κατέχει κώμη Μάρτυρες, θεῖους πλουτήσασα προστάτας, ὑμᾶς καὶ ἰατροὺς θεραπεύοντας, σωματῶν καὶ ψυχῶν ἀρρώσθηματά, τῶν προσιόντων πίστει πάντοτε.

Ηθεῖα δυὰς καὶ φωταυγῆς, Πορφύριε, Ἀθλοφόρε παναοίδιμε, Ὀνησιφόρε γενναῖοφρον, Τριάδι τῇ Ἁγίᾳ πρεσβεύσατε, εἰρήνην καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν, παρασχεθῆναι τοῖς ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ὅλον ἐκ τῶν σῶν, προέρχεται, ὡς νυμφίος Παναμώμητε, θεῖων αἱμάτων ὁ Δεσπότης, καὶ γαλακτι ἐκτρέφεται ἅπασαν, τὴν κτίσιν διατρέφων βουλήματι, εὐλογημένη ἀειπαύρθενε.

Τῆς Ὁσίας. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ος θεῖα σὺ περιστερά, ἀρετῶν κεχυρωμέναις ταῖς πτέρυξι, Ματρῶνα ἐνδοξε, ἀνεκουφίσθης, καὶ νῦν κατέπαυσας, ἐνθα Ὁσίῳν οἱ χοροὶ, Δικαίων τὰ τάγματα, καὶ ἡ αἰώνιος, εὐφροσύνη καὶ χαρὰ ἀνεκλάλητος.

Στέργουσα τὸν ἐκ γυναικὸς, διὰ σπλαγγῆνα οἰκτιρμῶν ἀνατείλαντα, ἄδυτον Ἥλιον, τὴν καυστικὴν τε καὶ δυσδιόδευτον, ῥαδίως ὠδευσας Σεμνή, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, δαίμονας φλέγουσα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ἐκλεαίνουσα.

Ηθεῖα μνήμη σου ἡμῖν, τηλαυγέστερον, ἡλίου ἀνέτειλε, φωταγωγοῦσα ἡμῶν, τὰς διανοίας καὶ τὰ νοήματα· ἐν ἡ μνημόνευε ἡμῶν τῶν μνημονευόντων σου, Ματρῶνα πάνσεμνε, παρρήσιαν πρὸς Χριστὸν ὄντως ἔχουσα.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Κόρη ταῖς χερσὶ, τὸν τὰ σύμπαντα τῷ νεύματι φέροντα, χειρὸς με λύτρωσαι, τοῦ ἀλλοτρίου τῆ μεσιτεία σε· καὶ τῷ φωτί σου τὴν ἐμὴν, διάνοιαν φώτισον, καὶ ἀλλοτρίωσον, τῶν παθῶν τῶν ἀναιδῶς πολεμούντων με.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπό γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἀχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Μαρτύρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοὺς Μάρτυρας τιμήσωμεν, τοὺς ἐν ἀθλήσει λάμπαντας, καὶ καταυγάσαντας κόσμον, μαρτυρικαῖς ἀγλαΐαις, Ὀνησιφόρον τὸν μέγαν, καὶ τὸν σεπτὸν Πορφύριον· καὶ γὰρ αὐτοὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, αὐτῶν τελούντων τὴν μνήμην.

Καὶ τῆς Ὁσίας. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ολον ὑψώσασα τὸν νοῦν, τῆς σχέσεως τῶν γηγίνων, ἀνεπιστρόφως Ματρῶνα, ὠδευ-

σας τρίβον θεόφρον, τῶν ἐντολῶν τῆ Σωτῆρος·
διό ἡμῶν ὑπερέχου. Θεοτοκίον.

Γερωτάταις φωναῖς σε, σεπτοὶ Προφῆται Παρ-
θένε, κατήγγειλαν ἐσομένην, Θεοῦ Μητέρα·
διό σε, εἰδότες πίστει καὶ πόθῳ, γεραίρομεν
Θεοτόκον,

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ι. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, Ὀλυμπᾶ,
Ροδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ
Κουάρτου καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ὁρέστου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Κόσμου τὰ πληρώματα καθὰ, αἰετοὶ ὑπὸ-
πτέροι, περιφανῶς περιθέοντες, Ἱεροκή-
ρυκες, τοὺς ἐζωγρημένους ὑπὸ τοῦ ἀλάστορος,
εἰλκύσατε πρὸς πίσιν ἀμώμητον· διὸ πρεσβεύ-
σατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
νην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τέρτιον Σωσιπάτρον φωναῖς, ἱεραῖς τιμήσω-
μεν, καὶ Ὀλυμπᾶν καὶ Ῥοδίωνα, σὺν τού-
τοις Ἐραστον, τὸν ἱερομύστην, καὶ τὸν Δεῖον
Κουάρτον, δοξάζοντας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
καὶ ἰκετεύοντας, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴθνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ Μακά-
ριοι, λελυτρωμένα τῷ αἵματι, τοῦ εὐδο-
κῆσαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ σταυρὸν καὶ
θάνατον, θελήσει ὑπομείναντος πάνσοφοι· ὧ
νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος, ὁμοια (*).

Ορέστα πανόλβιε βαφαῖς, τοῦ ἰδίου αἵμα-
τος, σαυτῷ πορφύραν ἐπέχρωσας, ἦν στο-
λισάμενος, καὶ τῆς νίκης στέφος, ἐπαναδησάμε-
νος, Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ παράστασαι· ὃν κα-
θικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πυρὶ τῶν ἀγώνων σου Σοφέ, πλάνην κατε-
νέπρησας, καὶ ταῖς σταγόσι τοῦ αἵμα-
τος, ἐχθρῶν ἐθύθισας, παρατάξεις πάσας, καὶ

(*) Ἀκολουθία τοῦ Μάρτυρος οὐχ ὑπάρχει ὅλως ἐν τῇ χει-
ρογράφῳ.

πιστῶν κατήρδευσας, καρδίας βλαστανούσας
εὐσέβειαν· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ορθρος ἐξανέτειλας ἀυγαῖς, καταστράπτων
ἅπασαν, τὴν οἰκουμένην τῶν ἄθλων σου,
Ὁρέστα ἐνδοξε, Ἀθλητῶν τὸ κλέος, καὶ τῆς
ἀθεότητος, τὸ σκότος ἐκδιώκων τῇ χάριτι· διὸ
ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
νην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἀκουσμα Ἀγνή· χαῖρε ξύλον ἁ-
γιον τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε ἐξ-
ἀλειψις, πονηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δίστο-
μον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ
τόκῳ σου· Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας, ἡ-
μᾶς ἀνακαλεσαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἢ ἀμνάς, καὶ ἄμωμος Δέ-
σποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡς ἐώρακεν, εἶδος
οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! θρηνηδοῦσα
ἔλεγε· ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδω γλυκύτατε; ποῦ
ἢ εὐπρέπεια; ποῦ ἢ χάρις ἢ ἀστράπτουσα, τῆς
μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἐσπερινοῦ Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτη-
ρίου, λέγομεν ἓνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ
τῶν Ἀγίων τοὺς δύο παρόντας.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·
Θεοφόρους Μαθητὰς ὑμῶν συντόνως. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Θεῖοι πεφυκότες Μαθηταί, τοῦ σαρκωθέντος
ὁ δὲ οἶκτον Θεοῦ ἡμῶν, τῆτον δυσωπήσατε,
ἀμαρτιῶν δωρήσασθαι συγχώρησιν, τοῖς ἐπιτε-
λοῦσιν, ὑμῶν τὴν μνήμην Μακάριοι.

Εσοπτρα Θεῶ φωτοειδῆ, χωρητικὰ τῶν αὐ-
τοῦ διαδόσεων, ὠφθητε μακάριοι, πᾶσι πι-
στοῖς ἀγαθοδότως νέμοντες, τὰς σωτηριώδεις,
αὐγαῖς θεόπται Ἀπόστολοι.

Ηύγασαν τοῖς πᾶσι φωτισμὸν, ἀπαυγασμά-
των πηγὰς ἀρυσάμενοι, Ἐρατος καὶ Τέρ-
τιος, καὶ Ὀλυμπᾶς Ῥοδίων καὶ Σωσιπάτρος
ἅμα τῷ Κουάρτῳ, οὓς εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.
Θεοτοκίον.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον τῇ σῆ, κυφορία Παρθέ-
νε ἀνέπλασας· Λόγον γὰρ ἐκύησας, τὸν
τοῦ Πατρὸς σάρκα θνητὴν φορέσαντα, καὶ ἀ-
θανασίας, ὁδοὺς ἡμῖν ὑποδείξαντα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοὺς σοὺς Ὁρέστα Μάρτυς, ἄθλους, αἰνέσω.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Ταῖς Δεῖκαῖς, καταστραπτόμενος πάντοτε,
μαρμαρυγαῖς Πανεύφημε, τὴν φωτόφορον
σου, ἑορτὴν τοὺς τιμῶντας, καταύγασον, καὶ
σκότους δεινῶν ἀπάλλαξον.

Ο τοῦ Χριστοῦ, θεῖός σε πόθος ἐξέκαυσε,
καὶ δυνατὸν εἰργάσατο, τὴν εὐκατάπρη-
στον, καταφλέγοντα ὕλην, τῆς εἰδωλομανίας,
Μάρτυς πανάριστε.

Υπομονῇ, καὶ καρτερίᾳ δηλέγξας, τοὺς
παρανόμους σέβειν σε, καταναγκαίζοντας,
Ἀθλοφόρε Ὁρέστα, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ἀ-
ψυχα ξόανα.

Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ, τὸ καθαρῶτατον σκηνῶμα,
καθικετεύω Ἀχραντε, τὴν σπιλωθεῖσάν
μου, ἡδοναῖς ἀκαθάρτοις, καθάρισον καρδίαν,
τῇ μεσιτείᾳ σου.

Τῶν Ἀποστόλων. ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Οἱ λόγον ὡς λύχνον νοητῶν, προφέροντες Ἀ-
πόστολοι, θεοπειθῶς τὴν πᾶσαν κτίσιν
δηλήθετε, τὸ ταύτης σκότος ἀποδιώκοντες, καὶ
υἱοὺς δεικνύοντες, τοῦ φωτός ἐν χάριτι, τοὺς
νυκτὶ ἀγνωσίας δουλεύοντας.

Ρημάτων ὑμῶν προφητικῶς, εἰς πᾶσαν ἐξελη-
λυθε, τὴν οἰκημένην φθόγγος σωτήριος, καὶ
ἡ τῶν ἔργων λαμπρὰ ἐπίδειξις, πᾶσαν γῆν ἐπέ-
δραμε, ψυχὰς μεταπλάττουσα, θεηγόροι Κυ-
ρίου Ἀπόστολοι.

Οἰκῆσαν ψυχὰς ὑμῶν σοφοί, τὸ Πνεῦμα τὸ
Πανάγιον, θεοειδεῖς διόλου εἰργάσατο·
ἐντεῦθεν κόσμον περιερχόμενοι, ναοὺς κατεσρέ-
ψατε, τῶν εἰδώλων χάριτι, καὶ Θεῷ ἐκκλησίας
εδείμασθε.

Θεοτοκίον.

Υἰὸν τοῦ Πατρὸς μονογενῆ, ἀμήτορα τὸ πρό-
τερον, ἐκ σοῦ τεχθέντα γνόντες ἀπάτορα,
Θεοῦ Μητέρα ὁμολογοῦμέν σε, ἀπαθῶς κηύσα-
σαν, καὶ Παρθένον μείνασαν, ὑπὲρ λόγον Μα-
ρία Θεόνυμφε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Σθενούμενος, δυνάμει τοῦ Παρακλήτου, πα-
ρέστης τῷ δικάζοντι παρανόμως, καὶ τοῦ-
τον τῇ τῶν λόγων σου δυναστείᾳ, Παμμάρκαρ
ἤσχυνας, καὶ ψάλλων ἔλεγες· Ὡς οὐκ ἔστιν
Ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Οσθ, τῷ λόγῳ πεπυρσευμένος, πολλοὺς πρὸς
φῶς μετήγαγον εὐσεβείας, Μάρτυς πολυάθλε,

μεθ' ὧν καὶ ἔψαλλες· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν
σου Κύριε.

Υψόμενον, τὸν ἄνομον ἀπονοία κατέρραξας
ἀνδρεία καὶ καρτερίᾳ· ὑψώθης δὲ πρὸς
Κύριον ἄθλοφόρε, Ὁρέστα ἐνδοξε, καὶ ψάλλων
ἔλεγες· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, ἐν μήτρᾳ σε Θεομητορ, τὸν Πλά-
την σε καὶ Κύριον τῶν ἀπάντων, καὶ τοῦ-
τον ἀπεκύησας ὑπὲρ λόγον, σάρκα γενόμενον·
διό σοι κράζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν
σου Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρῆς με·
» ἠψφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά με ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εράστου Ὀλυμπᾶ, Σωσιπάτρου Τερτίου,
Ῥοδίωνος ὁμοῦ, καὶ Κουάρτου τὴν μνήμην,
συμφώνως τιμήσωμεν, πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζον-
τες· Θεοὶ Κήρυκες, καὶ ὑπηρέται τοῦ Λόγου,
τὰς ψυχὰς ἡμῶν, αἰωνιζούσης βασιάνου, εὐχαῖς
ὑμῶν ῥύσασθε.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν τῶν μελῶν ἀποκοπὴν καρτερήσας, καὶ
τοῦ πυρός τὴν χαλεπὴν τιμωρίαν, μαρτυ-
ρικῶς ἠγωνίσαι πανόλβιε· ζέφος ἀνεπλέξω δέ,
ἀφθαρσίας παμμάρκαρ, θρόνῳ παριστάμενος, τῆς
Ἀγίας Τριάδος· ἦν ἐκδυσώπει ῥύσασθαι κακῶν,
Μάρτυς Ὁρέστα, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν με τὰ πλήθη, καὶ
τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξει-
πεῖν δυνησεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις
δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται,
καὶ τὴν τέτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ
Ἀγαθῇ, τέτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ
ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυ-
ροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ, Οἱ μοι! πο-
δεινότερα, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος,
ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν
Υἱέ, δέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε μακρόθυμε.
Τῶν Ἀποστόλων. ᾠδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Στηρίγματα τοῖς πάλαι ἀστηρίκτοις γενό-
μενοι, ἀνεμοχλεύσατε ὑμῶν, θεοπαρόχοις

διδασκαίς, ἐχθροῦ ὀχυρώματα, παντοδαπά, καὶ ἀφανεία δεδώκατε, Θεοειδεῖς τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Μεγάλως Χριστοῦ τὰ μεγαλεῖα κηρύττοντες, τοὺς σμικρυνθέντας παντελῶς, μεγαλοκήρυκες βροτοῦς, μεγάλως φωτίσαντες, περιφανεῖς τῷ μεγαλείῳ τῆς χάριτος, ἀπετελέσατε θεῖοι Ἀπόστολοι.

Αινείσθω ἐνθέοις Ὀλυμπᾶς μελωδήμασι, καὶ ὁ Ῥοδίων σὺν αὐτῷ, μεγαλυνέσθω εὐσεβῶς, τὸν δρόμον τελέσαντες, μαρτυρικῶς, σὺν Πέτρῳ τῷ Θεοκήρυκι, ἐπὶ τῆς Ῥώμης τὰς κάρας τεμνόμενοι. Θεοτοκίον.

Θαυμάτων ἐπέκεινα ἀπάντων πανάμωμε, τὸ ἐπὶ σοὶ καινηργηθὲν, θαῦμα ἐδείχθη ἐμφανῶς· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, σωματικῶς, βροτοῖς δι' οἶκτον ἐνήμενον, ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει Θεόνυμφε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Οὐκ ἔσεισαν, τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον σὺρρέυσαντες, βασιάνων οἱ χεῖμαρροι, Μάρτυς Ὁρέστα μακάριε· πέτρα γὰρ ἐστήρικτο, τῆς τῆ Κυρίου ἀγάπης ἀξιάγαστε.

Ρημάτων σου, ἀντιβλέψαι τῷ φέγγει ὁ τύραννος, νυκτὶ πορευόμενος, τῆς ἀγνωσίας οὐκ ἴσχυσεν· ὅθεν καταικίζων σε, υἱὸν φωτὸς καὶ ἡμέρας ἀπειργάσατο.

Ενεύρου σε, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς θεῖα χάριτι, βασιάνοις θλιβόμενον, καὶ αἰκισμοῖς δαπανώμενον, καὶ κατατεινόμενον, ἀνηλεῶς Ἀθλοφόρε παναοίδιμε. Θεοτοκίον.

Σε Ἄχραντε, Ἀββακούμ ὄρος γράφει κατὰ σκιον, ἐξ ἧ ἐπεδήμησε, μόνος ὁ Λόγος σαρκούμενος, ἄνθρωπος γενόμενος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγγνίας ὁ φιλόανθρωπος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας.

Η σοφία τοῦ Πατρὸς, ἡ τὸ πᾶν οὐσιώσασα, διδασκαίλους εἰς τὸν κόσμον ὑμᾶς ἐξαπέσειλεν, ἐν σοφίᾳ Πνεύματος, καὶ ἀληθείας ἐπιδείξει, πάντας ἐνθέως φωτίζοντας.

Τὸ τοῦ λόγου ἐπιβάλλοντες Πάνσοφοι ἀγκιστρον, ἀνιμᾶσθε ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας ἐν χάριτι, τοὺς ἰχθύων πέλοντας, ἀφωνοτέρους καὶ Κυρίῳ, πεπιστευκότας προσήξατε.

Αινέσωμεν Ὀλυμπᾶν, καὶ τὸν μέγαν Ῥοδίωνα, καὶ Τέρτιον καὶ Σωσίπατρον ἅμα καὶ Ἐρασον, καὶ τὸν θεῖον Κήαρτον, τοὺς Χρισοκήρυκας καὶ πάντων, τῶν εὐσεβῶν ἀντιλήπτορας.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες διὰ λόγου τὸν Λόγον Πανάμωμε, καὶ ἔτεκες ὑπὲρ λόγον γενόμενον ἄνθρω-

πον, Θεοτόκε Δέσποινα· διό σε, λόγοις θεοπνεύστοις, διαπαντὸς μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Τοῖς ῥαβδισμοῖς, συντριβόμενος μάκαρ ἅπαν τὸ σῶμα, ἔστης ὡς ἀδάμας εὐσθενεστάτην, τὴν καρτερίαν ἐνδεικνύμενος πίστει, καὶ κραυγάζων Ὁρέστα ἐνδοξε· Ἐτερον ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Αφανισμῷ, τοὺς θεοὺς τῶν Ἑλλήνων σὺ παρὰ πέμψας, ταῖς ἱερωτάταις σου πρὸς τὸν Κτίστην, εὐχαῖς Ὁρέστα, αἰκισμοὺς καθυπέστης, σφοδροτάτης καταικίζόμενος, καὶ τὴν τῆς σαρκός σου, δορὰν ἀφαιρούμενος.

Τριαδικόν.

Μίαν ἀρχὴν, τρισυπόστατον σέβων μίαν οὐσίαν, μίαν κυριότητα καταγγέλλων, τῆς ὑπερθέου καὶ ἀκτίστου Τριάδος, ψευδωνύμους θεοὺς συνέτριψας, καὶ τοὺς τῶν εἰδώλων ναοὺς κατηδάφισας.

Θεοτοκίον.

Ανατολῆς τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης Μήτηρ ἐδείχθης, Κόρη ἐπὶ δύσιν τῆς ἀνθρωπίνης, γεγεννημένου ἀπωσμένης οὐσίας, καὶ τὴς πάντας καταφωτίζοντος, πάντας ἐκ νυκτὸς τῶν δεινῶν ἀπαλλάττοντος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ε'. Ἐκύκλωσαν ἡμᾶς.

Υπέρτιμοι ὡς λίθοι κυλιόμενοι, ἐν γῇ κατεκυλίσατε, πρὸς εὐσέβειαν τοὺς γνώμη πονηρᾶ, λίθοις ἀναισθητοῖς ἐπιθύοντας, Θεοειδεῖς, τοῦ Λόγου μύσται μακαριώτατοι.

Μονάδα ἐν τρισὶ προσώποις ἄτμητον, ἀσύγχυτον κηρύττοντες, τὴν πολυθεον ἐξήρατε ἐκ γῆς, πλάνην ἀπλανεῖς Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ τοὺς δεινῶς, πεπλανημένους καθωδηγήσατε.

Νοήμασι τερπνοῖς ἀνοηταίνοντας, τοὺς ἀφρονάς οἱ ἔμφρονες, ἐβεβαίωσαν Θεῷ παμβασιλεῖ, μόνῳ προσανέχειν κτίσιν ἅπασαν, ταῖς θεῖαῖς, φωτοχυσίαις καταφαιδρύνοντι.

Θεοτοκίον.

Ως ἄλλον οὐρανὸν τοῦ πρώην Δέσποινα, δείχθεισαν ὑψηλότερον, σὲ δοξαζόμεν τὸν Ἡλιον ἡμῖν, τῆς δικαιοσύνης ἀνατείλασαν, καὶ τὸ βαθύ, τῆς ἀγνωσίας σκότος διώξασαν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ρᾶντισμῷ τῶν πανσέπτων αἱμάτων σου, λυθρον ἐναγὲς ἀπεπαύθη τοῖς δαίμοσι, φρενοβλαβῶς φερόμενον, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιοτάτε.

Τῶν ψυχῶν ἰατρὸν καὶ σωμάτων σε, Μάρτυς εὐμοιρήσαντες παθῶν λυτρούμεθα, καὶ

πειρασμῶν καὶ θλίψεων, εὐπροσδέκτοις καὶ
 θείαις πρεσβείαις σου.

Υφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἐν τῇ ἀπεκ-
 δύσει τῆ σῶματος ἔνδυμα, ἀπολαβὼν ἐγύ-
 μνωσας δυσμενῶν παρατάξεις Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον, τὸν ἀσυμπα-
 θῆ καὶ κακίᾳ κρατούμενον, καὶ ἡδοναῖς
 προκείμενον, Παναγία Παρθένε θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλῶμενος, τὴν
 » ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγχίας σου,
 » ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
 » με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων,

Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, ἐκηρύξατε πίστιν, -πο-
 λυθεὸν σοφοί, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἐκ
 μέσου ποιήσαντες, ταῖς σεπταῖς διδασκαίαις υΐ-
 μῶν ὅθεν εὗρατε, τὴν ἀμοιβὴν τῶν καμάτων,
 αἰωνίζουσαν, ἐν οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους, λα-
 βόντες Ἀπόστολοι.

Συναξάριον.

Τῇ Ι'. τῆ αὐτῆς μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀπο-
 στόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίω-
 νος, Σωσιπᾶτρος, Τερτίου, Ἐραῖου καὶ Κουάρτου.

Στίχοι.

Ἐξᾶδα μυστῶν τοῦ Λόγου ὑμῶν λόγοις,

Λόγῳ βροτούς λύσαντας ἐξ ἀλογίας.

Ἐξᾶς Ἀποστολέων δεκάτη βίον ἐξεπέρησεν.

Οἷτοι εἰσὶν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα καὶ ὁ μὲν Ὀλυμ-
 πᾶς καὶ Ῥοδίω, ἀκολουθοῦντες τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ
 Πέτρῳ, ἀμφότεροι ἐν Ῥώμῃ τῇ πόλει ὑπὸ Νέρωνος τὰς
 κεφαλὰς ἀπικτήθησαν. Ὁ δὲ Σωσιπᾶτρος, οὗ τινος πρὸς
 Ῥωμαίους γράφων ὁ Ἅγιος Παῦλος ἐν ἐπιστολῇ μέμνη-
 ται, Ἐπίσκοπος Ἰκονίου γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἰτελειώθη
 καὶ πολλά ἐστὶν εὐρεῖν πολλαχῶ τὸν Ἀπόστολον μεμνη-
 μένον αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. Ὁ δὲ Ἐραστός, οὗ καὶ
 αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὁ μακάριος Παῦλος, οἰκο-
 νέμος τῆς ἐν Ἱερουσολύμοις Ἐκκλησίας γηγενής, καὶ μετα-
 ταῦτα Ἐπίσκοπος Πανσαῶδος, ἐν εἰρήνῃ ἰτελειώθη. Ὁ δὲ
 Κουάρτος, Ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ γενόμενος, καὶ πολλά πα-
 θῶν ὑπὲρ ἐσθειας, καὶ πλείστους τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρέ-
 φας ἐπὶ Κύριον, ἰτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
 Ὁρέστου.

Στίχ. Ἀθλητικῶν, Ὁρέστα, σῶν ἱππασμάτων,
 Νικητικὰ βραβεῖα πολλὰ προσδόκα.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Τυάνων, χώρας Καπ-
 παδοκίας. Ὁμολογῶν δὲ τὸν Χριστὸν, ἐκρατίθη πα-
 ρὰ Μαξιμίνου ἡγεμόνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ
 καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἀλλὰ παρῆρησεν τὸν
 Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῶν, τύπτεται μετὰ ῥάβδων ἰσχυρῶς
 τοσοῦτον, ὥς τε τὰ ἔγκατα τῶν σπλάγγνων αὐτοῦ ἀποσπα-
 σθῆναι, καὶ φαίνεσθαι ἔξωθεν. Καὶ μετὰ τοῦτο ἀπήχθη
 εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων· τοῦ δὲ, ἰμφυσήσαντος εἰς τὰ
 εἰδῶλα, ἐγένοντο παραχρῆμα ὡσεὶ κενιορτές. Εἶτα παρε-
 δέθη τῇ φυλακῇ, καὶ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας παρίστη τῷ βή-
 ματι τοῦ Μαξιμίνου· καὶ πάλιν ἀναγκασθεὶς θῦσαι, καὶ
 μὴ πεισθεὶς, ἦλοις μακροῖς ἐτρυνήθη τεὺς ἀστραγάλους·
 καὶ προσδεθείς ἀγρίῳ ἵππῳ, μετὰ ἀλύσειν ἐλαυνομένῳ βία
 πολλῇ, καὶ ἰλκυσθεὶς μίλια εἰκοσιτέσσαρα ἀπὸ τῆς πόλεως
 Τυάνων, παρίδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν Θεοστηρίκτου τοῦ ἐν Συμβόλοις· καὶ τοῦ
 Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νόννου Ἐπισκόπου, τοῦ
 κατηγήσαντος τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν
 Μαρτίνου Ἐπισκόπου.

Στίχ. Βίου διαστάς, οὗ βραχίς τις ὁ δρόμος,

Τὸν πρὸς πόλον Μαρτίνος ἔδραμε δρόμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
 Μίλου Ἐπισκόπου, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐκτειναν ἐχθροὶ σὺν δυσὶ μύσαις Μίλον,
 Σφαγῇ μὲν αὐτὸν, τοὺς δὲ μύστας τοῖς
 λίθοις.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Μίλος, ἐν μιᾷ πόλει τῶν
 Περωῶν τεχθεὶς καὶ βαπτισθεὶς, τὰ ἱερά γράμματα
 ἐξεμάνθανε. Μείλλοντα δὲ αὐτὸν στρατευθῆναι τῷ ἐκείνῳ
 Βασιλεῖ, εἰς ἡλικίαν ἔλασαντα, ὄπτασία διεκώλυσε τοῦτον
 νυκτερινῇ καὶ φεβερᾷ· καὶ ἔκτετε ἐν παρθενίᾳ τὴν καὶ
 ἀσκήσει, ἐξελισσόμενος τὸν Θεὸν ὑπὲρ τε αὐτοῦ, καὶ παντὸς
 τοῦ γένους αὐτοῦ. Καταλιπὼν δὲ τὴν πόλιν αὐτοῦ μετὰ
 χρόνους τινάς, γίγνετο Μενάχης· καὶ οἰκίσας ἐν ᾧ τόπῳ
 ὁ Περσὴς Δανιὴλ τὰς ἐπασίας ἐώρακεν, ἀξιοῦται τῆς
 ἐπισκοπῆς τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας, διὰ χειρὸς Γενναδίου
 Ἐπισκόπου, Ὁμολογητοῦ καὶ Μάρτυρος γενόμενος. Καὶ
 πολλὰ κοπιήσας ἐκεῖ ὁ Ἅγιος, ἐλίγγων καὶ ἔργοις καὶ λό-
 γοις τοὺς ἀνεμῶντας. Εἶτα τυπτόμενος ἐπ' αὐτῶν καὶ διω-
 κόμενος, ὡς ἔγνω ταύτους ἀδιεσβαστους, προκηρύξας αὐτοῖς
 τὴν μέλλουσαν ἐπελθεῖν αὐτοῖς ἐκ Θεοῦ ὄργην, ἀνεχώρησεν.

Ἦδη δὲ τριμηνιαίου παραδραμόντος καιροῦ, καὶ τῶν
 ἀρχόντων τῆς πόλεως αὐτοῦ, ἐξ ἀμαρτίας τινός, Συμῶ
 περιπεσόντων βασιλικῶ, τὴν μὲν πόλιν ὁ Βασιλεὺς στρα-
 τιώτας ἀποστείλας μετὰ τριακσίων ἐλεφάντων, τελείως
 κατέστρεψε, τοῖς δὲ ταύτης οἰκίτορας ἀπέκτεινεν ἐκ μα-
 χαίρα. Ὁ δὲ Ἅγιος, καταλαβὼν τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀπῆλθε
 πρὸς Ἀρμώνιον, μαθητὴν τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου· καὶ ποιή-
 σας ἐκεῖ χρόνους δύο, ἐπέστρεψεν ἐν Περσίδι. Ἐν δὲ τῷ
 ὑπεστρέφειν αὐτὸν, ἦλθε πρὸς Μενάχην τινα, σπηλαιῶν οἰ-
 κοῦντα· καὶ ἰδὼν δράκοντα φεβερίν, εἰσιόντα ἐν ᾧ τὴν
 καὶ αὐτὸς σπηλαίῳ, τριάκοντα δύο πύχων ἔντα, λέγει
 πρὸς αὐτόν· Ἐφθασε, δράκον, ἐπὶ σὲ ἡ ῥεμφαία τοῦ Κυ-
 ρίου· καὶ ὡς εἶπε, τὴν τεῦ τιμίῳ σταυροῦ σφραγίδα δε-
 ξόμενος ὁ δράκων, καὶ φευθεὶς διεβρόχη.

Ὁ δὲ Ἅγιος, ὄπισθ' ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, ὠκεδήμησεν
 ἐκκλησίαν, εἰς οἰκηγίμνν τοῦ ἀπειθήσαντος λαοῦ, καὶ
 πικρῶ δανάτῳ τοῦ ζῆν ἀπαλλαγίνας. Καὶ χρόνον ἐκεῖσε

(*) Τὸ μὲν Συναξάριον διαλαμβάνει περὶ τῶν πέντε μόνων Ἀποστόλων, πλὴν τοῦ Τερτίου· ὁ δὲ Ἱμνωδὸς ἀναφέρει καὶ τοῦτον ἐν τῷ Κανόνι. Ὅθεν καὶ οἱ ἀνωτέρω στίχοι μετεποη-
 ῆσαν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐξ, καὶ οὐχὶ τῶν πέντε.

ικανόν διαβιβάσας εἰς τὴν Κτησιφώντα πόλιν ἀφίκετο· ἐν ἧ καὶ σύνοδον εὐρῶν Ἐπισκόπων, ἔσθη ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐλέγχων τὸν Ἐπίσκοπον, δι' ὃν καὶ ἡ σύνοδος γέγονε. Τοῦ δὲ, ἐξυτελιζόντος τὸν Ἅγιον καὶ μυκτηρίζοντος, καὶ τοῖς αὐτοῦ προβλήμασιν ἐπὶ πάντων ἐγκαυχωμένου, ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· Ἐπειδὴ ἀδιόρθωτος, φησί, μένων, ἀλαζονεὺς γαυριῶν κατὰ τῶν τοῦ Κυρίου μου Ἀρχιερέων, οὗς ἐπισυνῆψε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἦδη ἐφθασεν ἐπὶ σὲ ἡ ἐργὴ τοῦ Κυρίου, ἡμίξηρόν σε ἀποκαθιστώσα ἐπὶ χρόνοις πλείστοις, ἐφ' ᾧ διὰ σοῦ καὶ τοὺς λοιποὺς σωφρονισθῆναι. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σκηπτὸς ἐξ οὐρανοῦ κατελθὼν ἀπὸ βροντῆς φρικώδους, ὡς εἶδος ἀστραπῆς, ἡμίξηρον αὐτὸν εἰργάσατο, καὶ ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ χρόνους δώδεκα ἡμίξηρος. Καὶ μετὰ ταῦτα τὴν πόλιν ἐκείνην λιπὼν, πάλιν εἰς ἑτέραν πόλιν ἀφίκετο.

Ὁ γοῦν Ἄρχων τῆς πόλεως, χαλεπῆ μαστιζόμενος νόσῳ ἐπὶ χρόνοις δυοῖ, τὴν τούτου παρουσίαν μαθὼν, μὴ νύσας, ἰκέτευεν ἀφικέσθαι πρὸς αὐτόν, εὐχῆς μεταδόναι, καὶ ἐπισκεψάσθαι νοσοῦντα δεινῶς. Καὶ ὡς κατήπειγε τὴν ἀφιξίν ὁ ἀποσταλεῖς, ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· Ἀπελθε, φησὶν, καὶ εἰπὲ τῷ ἀποσειλαντί σε ἀσθενεῖ, μεγάλη τῆ φωνῆ· Ταδε ὁ Ἐπίσκοπος σοὶ δηλοῖ· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἂν ἐγὼ κηρύττω ὁ ἀνάξιός καὶ εὐτελής, ἀποβαλοῦ πᾶσαν περιεχουσάν σε νόσον, καὶ περιζωσάμενος τὴν ὀσφύν σου, ἔλθε τοῖς ποσὶ σου περιπατῶν, καὶ ἔφομαί σε. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ εἰρηκός αὐτῷ κατὰ τὸν τοῦ Ἁγίου λόγον, ὁ Ἄρχων ἀναρρώσθεις καὶ ἐνδυναμωθείς, ὡς μηδετιοῦν λείψανον τοῦ δεινοῦ νοσήματος περιφέρων, ἀπῆλθε πρὸς τὸν Ἅγιον, οἰκείῳ βαδίζων ποσίν· οὐ τοῖς τιμίῳις ἑαυτὸν προσρίψας ἰχνεσιν, ἀμφοτέραις χερσὶν ἐπιβαλλόμενος, ἐκυλινδοῦτο καὶ κατησπαζέτο, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, τῷ οὕτως αὐτὸν δοξάσαντι. Τοῦτο τὸ παράδοξον θαῦμα πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπέσπασατο.

Ἐκεῖσε καὶ δαίμονας ἀπήλασεν ὁ Ἅγιος ἐξ ἀνθρώπων οὐκ ὀλίγους· καὶ γυναῖκα, κλινῆρη οὖσαν ἐπὶ χρόνοις ἐννέα παρεμεινῆν, τῆς χειρὸς κρατήσας ἀνίστησιν ὑγιῆ· καὶ ἀδίκως τινα παρ' ἑτέρου ὑφαιρούμενον, καὶ τὴν ἀδικίαν δι' ἔρκου καταφρονητικῶς διαβεβαιούμενον, καὶ τοὺς λόγους τῆ Ἁγίου παρ' οὐδὲν ἴμενον, διὰ προσευχῆς τὴν τοῦ Γιεζῆ λέπραν καθ' ἑλίου τοῦ σώματος σχεῖν παρεσκύασεν, εἰς διόρθωσιν τῶν πολλῶν. Ὡς ἐκ τούτου πλήθος οὐκ ὀλίγον τῆς πόλεως προσελθὼν τῷ Ἁγίῳ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀνακαλεῖσθαι· καὶ ἕτερα σημεῖα ἐν διαφόροις τόποις οὐκ ὀλίγα ἐποίησεν. Ἄλλ' ὁ Βασιλέως, τούτων ἀκούσας, μετεστείλατο τὸν Ἅγιον· καὶ παραστήσας σὺν τοῖς δυοῖ μαθηταῖς αὐτοῦ, ὡς εἶδε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτῶν ἀκλινῆ καὶ ἀσάλευτον, πάμπολλα εἰς αὐτοὺς πρότερον δεινὰ ἐνδείξαντες, αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ τὸ ἴδιον ξίφος σπασάμενος, βάλλει κατὰ τοῦ στήθους τὸν Ἅγιον· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Βασιλέως, τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ συναιρόμενος, βάλλει καὶ αὐτὸς τὸν Ἅγιον κατὰ τῆς καρδίας. Ὁ δὲ τοῦ Κυρίου Ἀθλητῆς, ἔτι ἐμπνέων· Ἐπειδὴ συμφωνήσατε, φησὶν, ἀναίτιον ὄντα με ἀποχτεῖναι, αὐριον ταύτη τῇ ὥρᾳ ἐκ χειρὸς ἀλλήλων τὸ αἷμα ὑμῶν ἐκχυθήσεται, καὶ ἡ μήτηρ ὑμῶν ἀτεκνός ἔσται. Καὶ ταῦτα εἰπόντων, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ. Καὶ τοὺς δύο μαθητὰς αὐτοῦ, εἰς δύο βουνούς ἀναγαγὼν ὁ δυσσεβὴς Βασιλέως, τοῖς λίθοις συνέχωσε. Τῇ δὲ ἐξῆς ἐξελθὼν ὁ δυσσεβὴς, καὶ ὁ αὐτοῦ ἀδελφός, εἰς Σήραν, οὐδὲν λογιζόμενοι τὸ τοῦ Ἁγίου πρόρρημα, ἔλαφον ἐμεγίσθη καταφθάσαντες μονώτατοι, ἐξ ἑκατέρου μέρους αὐτῆς εὐρεθίντες, ἀφῆκαν τὰς λόγχας κατ' αὐτῆς· αἱ δὲ, ὡς ροίζω τινὶ κατ' αὐτῶν ἐλθῶσαι, ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐμπεπήγασιν. Καὶ οὕτω τὰς ψυχὰς αὐτῶν βιαίως ἀπορρήξαντες, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν. Οἱ δὲ Ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες

ὑπὸ τῶν πιστῶν κηδευθέντες, τὴν ἀτελεύτητον καὶ αἰδίου ζῶσι ζῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Καλλιωπίου, Νίρου, καὶ Ὠρίωνος.

Στίχ· Ξίφει τράχηλον, Καλλιῶπιε, κλίνας,
Κάλλος θεωρεῖς ἀκλινῶς Θεοῦ Λόγου.

Ἐπῆρξεν ἡμῖν ἡ κεφαλὴ σου, Νίρε,
Θεοῦ κεφαλὴ Μάρτυρος διὰ ξίφους.

Κὰν ζῶν ἐβλήθη Μάρτυς εἰς γῆν Ὠρίων,
Ἐπὲρ τὸν Ὠρίωνα λάμπει τοῦ πόλου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Σὲ ἱερὸν, οἰκονόμον Ἐραστε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ, γράφων ἀνεκλήρυττε, Παῦλος ὁ Ἀπόστολος· μεθ' οὗ τιμῶντές σε ψάλλομεν· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἐπομονῆ, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, καὶ διωγμῶν δοκιμασθεῖς, καὶ τοῖς στίγμασι τοῦ Χριστοῦ, ἐγκαλλωπιζόμενος, Ἐραστε πανόλβιε, μεγαλοφώνως ἐκραύγαζες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νόμου καινοῦ, ἀνεδείχθης Κούαρτε, καταγεγελεύς τῆς παλαιᾶς, ἀνομίας προσαφισῶν, τοὺς ἀλλοτριόφρονας, καὶ πρὸς ἀνακαίνισιν, ζωῆς μετὰ γων κραυγάζοντας· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον συναἰδιον, ἐμφανισθέντα τοῖς βροτοῖς, ἐσωμάτωσας καὶ σαριῖ, Κόρη ἀπεκύησας, ἀνθρώπον γεγόμενον, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἀνθρώπον, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰκόνος χρυσῆς.

Αἱμάτων κρουαῖς ἀθείας τὴν πυρὰν ἐναποσθέσας, ὄμβροισ θαυμαίων Ἀξιάγασε, τοὺς ἐκτακέντας τοῖς πάθεσι, πάντοτε δροσίζεις βοῶντας, καὶ πιστῶς ἀναμέλποντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θαυμάτων βυθός, ἰαμάτων ποταμὸς κρήνη προχέουσα, πᾶσαν ὑγείαν πᾶσαν ἄφεςιν, τῶν λυπηρῶν ἀναδέδεικται, Μάρτυς ἀθλοφόρε Ὁρέστα, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου· ἦν προσκυνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Λυθεῖς τῶν παθῶν, τῶν τοῦ σώματος σοφῆ· διὰ βασάνων, ζῶν δεσμεῖσαι ἀπαγόμενος, καὶ ὠμοτάτως συρόμενος· ὅθεν τῆς σαρκὸς ἀπελύθης, καὶ Θεῷ καθαρώτερον, καὶ τελειώτερον σαυτὸν, Μάρτυς συνέδησας.

Θεοτοκίον.

Ο φύσει Θεός, φύσιν εἴληφεν ἐκ σου Ἀγνή βροτείαν, καὶ σὰρξ ὠράθη ὑπὲρ ἔννοιαν, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, σῶσαι βουληθεὶς τοὺς ἀνθρώπους· ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ἡ. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Οἱ ἀρράγεις πύργοι τῆς Χριστοῦ, δειχθέντες Ἐκκλησίας, κατέστρεψαν δυσσεβείας τεύχη, ἅπαντας πιστῆς, ὡς λίθους δομήσαντες, ἐπὶ πέτραν τοῦ θεμελίου Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νομοθέται ὠφθητε ὑμεῖς, τοῦ Πνεύματος τὸν νόμον, ἐγγράφοντες ἐν καρδίαις, Παμμακάριστοι πιστῶν· δι' οὗ φωτιζόμενοι ἀνεβῶν· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οραϊώθης μάκαρ Ὀλυμπᾶ, καθ' ἣν ἡμέραν Πέτρος, ὁ μέγας τέλος ἐδέξατο, σαφῶς τελειωθείς, ἅμα τῷ Ῥοδίῳ διὰ ξίφους, Νέρωνος προστάξει ἀνόμου Βασιλέως, καὶ ταῖς οὐρανίαις, συνήφθητε χορείαις.

Θεοτοκίον.

Σπάμνος παλαι φέρουσα Ἀγνή, ἐτύπου σε τὸ μάνα· Χριστὸν γὰρ τὸν γλυκασμὸν, ἡμῶν ἐβάστασας γαστρί, καὶ σαρκὶ ἐκύησας ἐξαιρουντας πάσης πικρίας ἀτόπων ἐγκλημάτων, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Υπὲρ τὴν πρόσκαιρον ζωὴν, τὴν αἰώνιον σφε ἐπιποθήσας, τῆς θνησκούσης Ὁρέστα, καὶ φθειρομένης σαρκὸς, ἐδόλωσ ἐφείσω πανόλβιε· ὅθεν ταῖς βασάνους, ὑπέμεινας γενναίως.

Σὲ τὸ ἀρνίον τοῦ Χριστοῦ, ὡσπερ λύκος πονηρὸς κατασπαράττων, αἰκισμοῖς ὁ διώκτης, θῦμα δεκτὸν ἱερὸν, καὶ θεῖον εἰργάσατο σφάγιον, ἄξιον τῆς ἀνω, δεσποτικῆς τραπέζης.

Αρμα τοῦ Λόγου γεγονώς, ἐποχούμενον αὐτὸν ἔσχεσ Παμμακάκαρ· ὅθεν δεθεὶς ἀλόγοις ἀπαγωγῇ πονηρᾶ, συρμῶ τε βιαίῳ ἐξέπνευσας, καὶ πρὸς τὴν ἀγήρω, νύσσαν ἔφθασας χαίρων.

Θεοτοκίον.

Ιερωτάταις σε φωναῖς, προκατήγγειλαν Θεοῦ σεπτοὶ Προφῆται, ἐσομένην Μητέρα, ξενοπρεπεῖ τοκετῶ, τῆ πάντων κτισμάτων δεσπάζοντος· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-

» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ισον δρόμον διανύσαντες, ἴσον πρὸς τοῦ δεσπότη λόγον πλουτήσαντες, ἴσων δωρεῶν ἀξιοθέντες τοῦ Πνεύματος, καὶ βραβείων τῶν ἴσων ἐτύχετε, Ἀπόστολοι Κυρίου, φωταγωγοὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Οσπερ οὐρανοὶ κατάστειροι, θεοσημεῖταις παῖσαν γῆν ἐφωτίσατε, σκότος τὸ βαθύ τῆς ἀγνοσίας διώξαντες, καὶ ἡμέρας υἱοῦ ἀναδείξαντες, τοὺς παλαι δουλωθέντας, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἀλάστορος.

Στίφος δυσμενῶν ὠλέσατε, τῆ ἀπωλείᾳ παύλαι παραπεμφάμενοι, ἔθνη καὶ λαοὺς· δῆμον Θεῷ δὲ προσήξατε, σεσωσμένων πληθυῖ ἐνούμενον, Δυναίμεων αὐλῶν, πανευκλεεῖς σοφοὶ Ἀπόστολοι.

Ηρῆθη πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, ὁ Ὀλυμπᾶς ὁ μέγας καὶ ὁ Σωσίπατρος, Τέρτιος ὁμοῦ καὶ ὁ Ῥοδίῳ καὶ Κούαρτος, καὶ ὁ Ἐραστός ὁ ἱερώτατος· καὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, τὸν Λυτρωτὴν καθικετεύουσιν. Θεοτοκίον.

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Κύριε, ἐπιδρομῆς βαρβάρων ἡμᾶς λυτρούμενος, καὶ ἁμαρτιῶν καὶ πεφασμῶν καὶ κολάσεως, αἰωνίου, εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, Παρθένου παναγίας, καὶ τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Νεικηκῶς τῆς τυράννης, μετὰ πλείστας βασάνους, μετῆλθεν πρὸς Θεὸν περιχαρῶς, νίκης βραβεῖα δεξάμενος, ὡς ὀπλίτης γενναῖος, ὡς μέγας ἀριστεὺς ὡς ἐκλεκτός, τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης, Ὁρέστα παμμακάριστε.

Εν ἔρανοῖς συγχορευεῖς, τοῖς Ἀγγέλοις παμμακάκαρ, καὶ μέλπεις σὺν αὐτοῖς χαρμονικῶς· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Πατὴρ ὁ παντοκράτωρ, Υἱὸς ὁ ὁμοούσιος Πατρί, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάς ἡ παντοδύναμος.

Συναγελάζων χορείαις, Ἀποστόλων Μαρτύρων, Ὀσίων Προφητῶν Ἱεραρχῶν, Μάρτυς σὺν τούτοις δεῖθητι, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, δοθῆναι ἱλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, Ὁρέστα ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ος τοῦ Κυρίου Μητέρα, Χερουβὶμ ὑπερτῆραν, πανάχραντε Παρθένε δυσωπῶ· Τῆς τάλαιπώρου καρδίας μου, τὰ ἐπώδυνα πάθη, θεράπευσον καὶ ῥύσαι με πυρός, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τὸν καταδίκης ἄξιον.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν. Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ροδίῳν καὶ Σωσίπατρος, καὶ Ὀλυμπᾶς καὶ Τέρτιος, καὶ Ἐραστός σὺν Κουάρτῳ, νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην. Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον ὄντως ἐγένου· ἐν ᾧ Πατὴρ ἠδύοκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοὶ Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου· καὶ τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Στεφανίδος· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν προσόμοια, Στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάθος Μηνᾶ ἐκμιμήμενος, τῆ ἀπαθῆς σεαυτὸν, ὡς ἀρνίον παρέδωκας, πρὸς σφαγὴν ἐκούσιον, Ἀθλοφόρε πανεύφημε· θυμὸν ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασας· σαρκὸς αἰκίσεις οὐ κατενάρησας. Ὡ τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως! δι' ὧν πρὸς γῆν, Μάρτυς καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον.

Μάστιξι καταξαινόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου ὡς πρὶν, ὁ Δεσπότης τεινόμενος, καὶ σιδήρῳ πάντοθεν, τὰς πλευρὰς δαπανώμενος, ἐκ ἐξηρηνήσω Χριστῆ τὸ ὄνομα, πρὸς τῆτον ἔχων ψυχῆς τὰ ὄμματα· ᾧ συντονώτατα, ἀτενίζων Ἄγιε, τὰ τῆς σαρκὸς, ἔφερές ἐπίπονα, Μηνᾶ μακάριε.

Μάρτυς Μηνᾶ παναοίδιμε, σὺ τὴν τοῦ κόσμου ἀχλὺν, καὶ στρατείαν ἐπίκηρον, καὶ εἰδώλων σκότῳσιν, ἀσεβῶν τε συνέδρια, τῇ ἀγαπήσει Χριστοῦ κατέλιπες, στρατολογία συναριθμούμενος, τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ· ὅθεν καὶ

ἀήττητος, παναληθῶς, Μάρτυς ἀναδεδείξαι, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐναθλῶν (*).

Καὶ τοῦ Ὁσίου, ὅμοια.

Πάτερ ἀληθῶς φερώνυμε, τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεὰς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας, τοῖς ποθῆσι Θεόδωρε· καὶ πλεονάσας μάκαρ τὸ τάλαντον, εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας, ἔνδον καλήσῃς σε, τῆ νυμφῶνος· ἔνθα νῦν, περιπολεῖς, θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος ἐμφανιζόμενος.

Πάτερ Πατέρων Θεόδωρε, σὺ Μοναζόντων πληθύν, τῷ Χριστῷ προσεπήνοχας, σωτηρίας αἴτιος, γεγονὼς χριστομίμητος, διδασκαλίαις ἀγλαίζόμενος, καὶ προστασίαις ψυχῶν κοσμούμενος, στόμα δεικνύμενος, τοῦ Κυρίου πάνσοφε, προφητικῶς· ᾧ νῦν παριστάμενος, ἡμῶν μνημόνευε.

Χάρις δαφιλῆς τοῦ Πνεύματος ἱερομύστα σαφῶς ἐξεχύθη σοῖς χεῖλεσι, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε, διδαγμάτων Θεόδωρε, τῆς εὐσεβείας δείξασα πρόμαχον, τῆς ἀληθείας σφοδρὸν συνήγορον, στύλον ἐδραίωμα, ὀρθοδόξου πίστεως, μοναδικῆ, βίβ ἀκριβέστατον, κανόνα πάνσοφε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Βυζαντίου.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, τῶν τοῦ κόσμου φωσῆρων ἀνέσειλε, Μηνᾶ τε καὶ Βίκτωρος καὶ Βικεντίου, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι· διὰ τὸν ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφανώσαντα αὐτοὺς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε μόνη Μήτηρ Θεοῦ, ἠξιώθης· ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντα σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένο καὶ ἀγνή, καὶ Μήτηρ σου ὀρώσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ ἐτιτρώσκειτο.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρ. προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῖς τριβόλοις κεντούμενος, τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος, τῷ πυρὶ τὸ σῶμά σου δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρηνήσω τὸ ὄνομα, Χριστοῦ τὸ

(*) Ἐν τῷ χειρογράφῳ ἐλλείπουν τὰ παρόντα Προσόμοια τῶν Μαρτύρων· ἀντὶ δὲ τούτων, ἔχει τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις ἐνταῦθα ψαλλόμενα. Ἐχει δὲ καὶ ἕτερον αὐτῶν Κανόνα, πρὸς τὸ, Χοροὶ Ἰσραὴλ· ἀνύμνον ὁμῶς, καὶ ἀνευ Ἀκροστιχίδος.

σωτήριον, ἕχ ἠττήθης λογισμῶ, οὐ ζοάνοις ἐπέ-
δυσας· ἀλλὰ γέγονας, ἐθελόθυτον θυμα καὶ
δυσία, καθάραι τε καὶ τελεία, Μάρτυς Μηνᾶ
τῶ Δεσπότη σου.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Οφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, καὶ ἐν ξύλῳ
κρεμάμενος, καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλο-
γιζόμενος, καὶ ἀπηνεία δικαίζοντος, τὰ νεῦρα
τεμνόμενος, καὶ τῶ ξίφει κεφαλὴν, ἀφαιρούμε-
νος ἔχαιρες, Βίκτωρ ἐνδοξε, Ἀθλητὰ τοῦ Σω-
τῆρος, ὁ νικήσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις,
τῆ συνεργεία τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Εστεφάνωσε Κύριος, τῶν χαρίτων στεφάνω
σε, Στεφανὶς πολυάθλε· ἐκουσίως γάρ,
σαυτὴν βασάνοις ἐκδέδωκας, ψυχῆς γενναϊό-
τητι· προσδεθεῖσα δὲ δυσὶν, ἐμερίσθης τοῖς
φοίνιξι, καὶ ἐπέτασας, πρὸς Θεὸν ὡς στρεβλίον
τὸ σαρκίον, ἐν χερσὶ καταλιπούσα, τῶν θηρα-
τῶν ἀξιάγαστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν
τοῖς οὐρανοῖς εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου.
Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγ-
γέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμ-
πτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν
τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σέ
Δέσποινα, μὴ παρίδης, τὸν πικρὸν μου
στεναγμόν. Ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνη, ὁ σὸς Υἱὸς
τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἡ σὲ κη-
σασα, ἀνεθόα· τί τὸ ξένον ὁ ὀρῶ, μυ-
στήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρ-
κὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὀδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε
καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστῆρ,
τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα,
θεοδωρε σοφέ, ταῖς διδασκαλίαις σου πάντα ἐφώ-
τισας· Ἄνρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῶ
τῶ Θεῶ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκον-
ται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ πα-
ρόντες δύο τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τιμῶ σε, Μάρτυς Μηνᾶ, πίστεως λόγους·
Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τιμῶντι τὴν μνήμην σου, καὶ τοὺς γενναίους
ἀγῶνάς σου, Μηνᾶ παναοίδιμε, αἴγλην ἐξ
ὑψους μοι, φωτοδοτίδα, πεμφθῆναι ἐκδυσώπει,
τὸ νέφος διώκουσαν τῆς ἀγνωσίας μου.

Ιδεῖν ἐφιέμενος, ἀθανασίαν τὴν μέλλουσαν,
θανεῖν τιμωρούμενος, Μάρτυς ἠγάπησας, τῆ
τὸν θάνατον, θανάτῳ καθελόντος, τὸ πάθος
μιμούμενος, Μηνᾶ μακάριε.

Μὴ φέρων Ἀοίδιμε, Θεὸν ὄραν ὑβριζόμενον,
ἐμάκρυνας ὄρεσιν ἐνδίκαιτῶμενος, καὶ πρὸς
ἄθλησιν, σαυτὸν καὶ πρὸς ἀγῶνας, γυμνάζων
οὐς ἦνυσας, γνώμης στερρότητι.

Θεοτοκίον.

Ος ἐμψυχος τράπεζα, ἄρτον χωρεῖς τῆς ζωῆς
ἡμῶν· ὡς βῆτος βαστάσασα οὐ κατεφλέ-
χθης τὸ πῦρ· καὶ ὡς ἀμπελος, ἀπότιστος βλα-
στάει, τὸν βότρυν Πανάμωμε, τὸν ἀγεώργητον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα·
Τὸν κλεινὸν Θεοδωρον ἐν ἄσμασι τοῖςδε γεραίρω·
Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Ταῖς φωτοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος,
καταλαμπόμενος, ὀλοαμπῆς στύλος, Πά-
τερ ἐχρημάτισας, καθοδηγῶν θεσπέσιε, πρὸς
τὴν γῆν θεοφρόνως, ἐπαγγελίας τοὺς σπεύδον-
τας, μύστα τῶν ἀρρήτων Θεοδωρε.

Ολοσχερῶς ταῖς ἀνευδότησις νεύσει, πρὸς
τὸν Θεὸν ἐκδημῶν, πρὸ τελευτῆς ὠφθης,
ζωηφόρον νέκρωσιν, ἐνδεδυμένος Ὁσὶε, καὶ ζῶν
τὴν ἀγήρω, νῦν ἐπαξίως ἀπειληφας, Πάτερ
θεοφόρε Θεοδωρε.

Νενικηκῶς τὰ τῶν παθῶν σικιρτήματα, ταῖς
τῶν τυράννων ὀρμαῖς, νεανικῶς μάκαρ,
πάσας ἐξεφαύλισας, πεπαρρησιασμένη ψυχῆ,
τοῦ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα, τιμᾶν διδάσκων Θεο-
δωρε, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων μορφώματα.

Κεκαθαρμένη διανοία πάνσοφε, ταῖς θεο-
πνεύστοις Γραφαῖς, προσομιλῶν πλοῦτον,
ἀρετῶν συνήθροισας, καὶ εὐσεβείας δόγματα
θεωρίαν πλουτίσας, καὶ βίου μάκαρ λαμπρό-
τητα, λάμπας ἀμφοτέρωθεν Ὁσὶε.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ σωματωθέντα τέτοκας, τὸν πρὶν ἀσώματων, θεανδρικῶς κόσμῳ, συναναστρεφόμενον, ὑπερφυῶς πανάμωμε, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σεσοβημένος, ταῖς πανσόφοις σου λόγοις ὁ τύραννος, σὲ μαστίζει ἀφειδῶς, ὡμοῖς βουνεύροις οἰόμενος, τέτοις κατακαίμπτειν σε, Μηνᾶ μακάριε.

Ενατενίζων, νοεραῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸν Κύριον, τῆς σαρκὸς τὰ δυσαχθῆ, βασάνων βάρη ὑπέφερες, γνώμης γενναιότητι, Μηνᾶ θαυμάσιε.

Μὴ δειλιάσας, τῶν βασάνων τὰ λίαν ἐπίπονον, πνέων ζήλου θεϊκοῦ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, κράζων· Μὴ ζητούμενος, ἦλθον αὐτόκλητος.

Θεοτοκίον.

Αῶδου πυλῶν με, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς ἀνηγάγετο, ξύλη βρώσει πονηρᾶ, θανατωθέντα πανάμωμε, θάνατον ἐκούσιον, καταδεξάμενος.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νευρωμένος τοῦ Χριστοῦ, Παμμακάρε τῆ παντευχία, τῶν πληγῶν ταῖς ἀληθδόνas ὑπέστης, μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ σκότει καθειργνύμενος· ὡς κοινωνὰς δὲ πάθους, καὶ βασιλείας γεγένησαι.

Θεοφορούμενος σαφῶς, καὶ ζήλω πεπυρσυσμένος, τὰς βεβήλους διδασκαλίας τῶν ἀφρόνων, διαλέλυκας ταῖς σαῖς, διδασκαλίαις Πάνσοφε· τὴν ἐκ Θεοῦ γὰρ χάριν, Θεόδωρε κατεπλήθησας.

Εν θεωρίαις πρακτικὸς, ἐν πράξεισι θεολόγος, ἐχρημάτισας Θεόδωρε Πάτερ, ἀσκητῆς διδασκτικὸς, ἱερομάρτυς ἐνδοξος, ὀρθοδοξίας ἀτύλος, τῆς Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα.

Θεοτοκίον.

Ο συναΐδιος Πατρί, καὶ Πνεύματι Θεός, Λόγος, ἀναπλάσαι βουληθεὶς τὸν γενάρχη, καθ' ὑπόστασιν αὐτὸν, ἐκ σοῦ Ἄγνη συνέλαβεν, ἀγιωτέραν πάντων, σὲ Θεομήτορ εὐράμενον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
• ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
• ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου,
• Ἄγιος μόνε φιλόνηρωπε.

Κοντόκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Τὸν ἀσκητικόν, ἱσαγγελόντε βίον σου, τοῖς ἀθλητικοῖς, ἐφαιδρυνας παλαίσμασι, καὶ Ἄγγέλαις σύσκηνος, θεομάκαρ ὠφθης Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ητὸ πρὶν ἀγνωσίας σκότει δεινῶ, κρατουμένη θεάφρον, Μάρτυς Μηνᾶ, Αἴγυπτος ἀνέτειλε, σὲ φωστῆρα παγκόσμιον, ἀθείας νύκτα, συντόνωσ ἐλαύνοντα, ταῖς βολίσι μάκαρ, τῶν θείων ἀγῶνων σου· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν σου ἡμέραν, φαιδρῶς ἐορτάζοντες, ἐκτενῶς σοι κραυγάζομεν· Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖα δόγματα καταπλουτήσας, πίστιν ἔσωσας ὀρθοδοξίας, προκινδυνεύσας ὑπὲρ ταύτης Θεόδωρε, ἐν ἐξορίαις ἀθλήσας καὶ μαστιξίν, ἐν φυλακαῖς καρτερήσας τὴν κίκωσιν. Πάτερ Ὁσίε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνῃ πάντα ἁγνε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἄγγελου ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντα ἐμὲ γένγονόμενον, ρερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρρον, πρεσβειῶν σε ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτορ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Ρᾶντισμῷ σου τῶν αἱμάτων, κατεσθῆσθησαν ἄνθρακες, τῆς πολυθείας· φάλαγξ τῶν δαιμόνων βεβύθισται· ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία κατηρδεύθη δέ, Ἄθλοφόρε παμμακάρε, Μηνᾶ ἀξιάγαστε.

Τῇ ἐν ξύλῳ ἀναρτήσει, εἰκονίζεις τὸ πάθημα, τοῦ Σταυρῷ τὸν ὄφιν, Μάρτυς τὸν πικρὸν θανατώσαντος· τοὺς δὲ ξεσμοὺς ὑπομένεις, προξενοῦντάς σοι, ἀπολαύσεις τὰς ἐν οὐρανοῖς γενναιότατε.

Υπὲρ φύσιν ἀληθόνων, Ἀθλητὰ πείραν ἔλαβες· ὁ γὰρ Θεῖος ἔρως, σοῦ κατακρατήσας τῆς φύσεως, λήθην Μηνᾶ ἐνεποιεῖ ἐρεθίζων σε, ἐπεκτείνεσθαι, πρὸς αἰκισμὸς ἀγαλλόμενον.
Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα ἀπορρήτως, τὸν Θεὸν ἀπεκύνθασας, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, οἶκον ἑαυτῷ δομησάμενον, τὸν ἐν δυσι ταῖς οὐσίαις καὶ Θελήσει, γνωρίζομενον, Θεοπρεπῶς Ἀπειρόγαμε.
Τοῦ Ὁσίου. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Δῶρον Θεοῦ, δέδοσαι κόσμῳ φερώνυμε, ταῖς πλησίαις, χάρισι λαμπόμενον, ὡς τὴν πηγὴν, ἔχων ἀληθῶς, τῶν ἀπαυγασμάτων, τῶν τῇ δε μάκαρ, Θεόδωρε· ἐντεῦθεν Διδασκαίλων, Ἀσκητῶν καὶ Μαρτύρων, συγχορεύειν τοῖς δήμοις ἠξιώσαι.

Οτῆς στερῆσας, καὶ καρτερᾶς σου ἐνστάσεως! ἢ τυράννων, θράσος κατεπάτησας· δι' ἧς σαφῶς, σὺ τὴν ὑπὲρ νοῦν, τῆς ἀγαθαρχίας ἐσχάτην μακαριότητα, κατέλαβες Θεόφρον, ἀσωμάτοις συμπάλλων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ρῆμα Θεῶ, σοὶ ἐνοικῆσαν φανότατα, τῶν δογμάτων, πάνσοφε Θεόδωρε, τοὺς ποταμοὺς, βρῦει δαψιλῶς· οἷς νῦν ἐντροφῶντες, οἱ φοιτηταί σου Θεόπνευσε, βοῶμεν εὐχαρίστως, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.
Θεοτοκίον.

Ολον ἐν σοὶ, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὅλως ὅλω, Πάναγνε ἐνούμενος, ὁ πατρικούς, κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος· ὁ πλεῖτω εὐσπλαγχνίας, ἐκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτίσας τὸν κῶσμον Θεότητι.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται. Μαρτυρίου ἤσραψας, φαιδρῶς μαρμαρυγαῖς, ἀμαυρώσας τὴν ζοφεράν, ἀθείαν πάνσοφε, καὶ κατεφώτισας, τῶν Πιστῶν πληρώματα, Ἀθλητὰ Μηνᾶ πανεύφημε.

Ηφανίσθη ἅπασα, ἐπίνοια ἐχθρῶν, τῇ στερεῶσ σου ὑπομονῇ· οὐ λιμὸς οὐ μᾶστιγες, οὐδὲ κατάφλεξις, οὐ τριβόλων κᾶκωσις, σοῦ τὰ πρόθυμον ἠμάκρωσεν.
Θεοτοκίον.

Νευργεῖ φθαρέντα με, τικτόμενος ἐκ σοῦ, ὑπὲρ φύσιν ὁ λυτρωτῆς, παλαιᾶς κατάρας με, ἐλυτρωσάμενος, Θεομητορ ἄχραντε, ὃν ἐκέτευσω σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ναῦν ψυχὴν τε καὶ σῶμα, λόγῳ καθηράμενος, ναὸς πανέντιμος, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων,

ἐχρημάτισας Πάτερ Θεόδωρε, εὐωδίας θυμα, ὅλον σαυτὸν Χριστῷ προσφέρων, ἱερεὺς καὶ θυσίαν γενόμενος.

Ελλαμπόμενος μάκαρ, αἴγλη τῇ τοῦ Πνεύματος, πᾶσιν ἀπήστραψας, Θεολόγῳ γλώσση, τῆς Τριάδος τὸ φέγγος τὸ ἄχραντον, τῆς σαρκώσεώς τε, τῆς ὑπὲρ νοῦν τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὸ ἀπορρήτον Πάτερ μυστήριον.

Νοερῶς τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος, Χριστὸν δυσώπησον, τῶν παθῶν ῥυσθῆναι, καὶ κινδύνων τοὺς σὲ μακαρίζοντας· καὶ τὴν σὴν τιμῶντας, πανευκλεῆ καὶ Θεῖαν μνήμην, παμμακάριστε μάκαρ Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ανεκφράστῳ Παρθένε, τρόπῳ ἐνοικῆσας σοι, ἄνθρωπος γίνεται, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψας τὸν δ' ἄνθρωπον, ἐκ φθορᾶς λυτροῦται, καὶ πρὸς ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν, ἐπανάγει ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ανάλητος, διαμένεις πυρὶ δαπανώμενος, καὶ τριχίνοις, ταῖς πλευραῖς προστριβόμενος ῥάκεσιν· ἢ γὰρ Θεῖα χάρις, συμπαροῦσα Μηνᾶ σὲ ἐνίσχυσε.

Παρίστασο, πρὸ βημάτων τυράννων κρινόμενος, καὶ τὴν πλάνην, στηλιτεύων Μηνᾶ παναοίδιμε· σεαυτὸν δὲ στήλην, εὐσεβεῖας πιστοῖς παρεχόμενος.

Ιδρωτί σου, τῶν ἀφώνων τὴν πλάνην ἐξήρανας, τῶν εἰδῶλων σεαυτὸν δὲ ναὸν ὠκοδόμησας, τῆς σεπτῆς Τριάδος, Ἀθλοφόρε Μηνᾶ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ιάτρευσον, τὰ ἀνίατα πάθη Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου, τῇ μοτώσει τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἀγαθὸν Σωτῆρα, τὸν Χριστὸν τοῖς ἐν κόσμῳ κηύσασα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σωφρόνως σου τὴν ζωὴν, Θεόδωρε μάκαρ ἠύσασας, δικαιοσύνη σαφῶς, ἀνδρεία, φρονήσσει τε, τερπνότατον ὄχημα, ἀρετῶν ἠρμόσω, σεαυτῷ Θεόφρον Ὅσιε.

Μυρίζουσιν εὐπρεπῶς, δογμάτων οἱ Θεοὶ λόγοι σου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, αἰρέσεων ἅπαντας, ἀνάγουσι Πάνσοφε, τῆς ὀρθοδοξίας πρὸς μετάρσιον ἀκρότητα.

Αγέτειλέ σοι τὸ φῶς, καὶ τούτου Πάτερ ἡ σύζυγος, νῦν εὐφροσύνη σαφῶς· ὡς φαίνεθ γὰρ ἦνθησας, παμμακάκαρ Θεόδωρε, καὶ καθαπερ κεδρος, ἐπληθύνθης ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Σωθείημεν διὰ σοῦ, Θεογεννητορ Πανάμωμε, καὶ τύχοιμεν ἀληθῶς, τῆς Σείας ἐλλάμψεως, Θεοτόκε ἄχραντε, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράσως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Εἰρμός.

« **Γ**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσόν μου, ὁ Θεός· τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε, τῆς ἐπικήρου, καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, σέ ἀθλοφόρε κοινωνόν, Μηνᾶ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Ὁ Οἶκος.

Μεγάλης πρόξενος ἡμῖν, ὑπάρχει Συμηδίας, ἡ μνήμη τῶν Μαρτύρων, κατὰ παθῶν ἀνδρίαν, καὶ ἀριστείαν κατ' ἐχθρῶν ἐπίδεικνυμένη, ἐν φαιδρᾷ· καὶ προσηνεὶ ὁμολογίας χάριτι. Δεῦτε οὖν ἐν ταύτῃ φιλέορτοι πάντες εὐφρανθῶμεν, τῆς πρασκαίρου εὐφροσύνης, τὴν κρείττονα καὶ τελωτέραν, Μηνᾶ τοῦ Ἀθλητοῦ τὴν μνήμην τελοῦντες, καὶ λαμβάνοντες παθῶν δῶρον τὴν λύσιν· τῆτων δὲ δοτήρ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑπάρχει, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ τοῦ ἐν τῷ Κοτυσαίῳ.

Στίχοι.

Αἴγυπτος ὄντως, εἶ τέκη, τίττει μέγα·

Τμηθεὶς ἀληθῆς τοῦτο Μηνᾶς δεικνύει.

Μηνᾶς ἐνδεκάτη ἔτλη ξίφος γηθόσυνος κῆρ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, στρατιώμενος ἐν τοῖς Νουμέροις (στρατιωτικοῖς τάγμασι), τοῖς λεγομένοις Ρουταλικοῖς, ὑπ' Ἀργυρίσκῳ ἡγεμόνι, ἐν τῷ Κοτυσαίῳ Φρυγίας Σαλουταρίας (ὕγεινης). Μὴ ἀνεχόμενος δὲ καθορᾶν τὴν τῶν εἰδῶλων πλάνην παρρησιαζομένην, εἰς τὸ ὄρος ἀπῆλθε, νηστείας ἑαυτὸν καθαίρων καὶ προσευχᾶς. Ἰκανῶς δὲ στομῶσας ἑαυτὸν, καὶ τῷ Σείῳ πέθῳ τοῦ Χριστοῦ τὴν ψυχὴν ἀναφλέξας, ἐκ τοῦ ὄρους κατήλθε. Καὶ στᾶς ἐν μέσῳ τῶν εἰδωλολατρῶν, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξεν. Ὅθεν αἰκισθεὶς, καὶ τριχίνεις ὑφάσματα τὰς σάρκας καταξανθεὶς, καὶ καυτῆρι προσομιλήσας πυρός, καὶ τριβόλοις, ἐν τῷ ἀφειδῶς ἔλκεσθαι, ἅπαν τὸ σῶμα διακλωθθεὶς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Διήγησις τινῶν ἐκ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Ποτὶ τις ἀπερχόμενος ἐν τῷ ναῷ τούτου προσεῦξασθαι, εἰδέθη παρά τινος εἰς μονήν. Καὶ ἐπεὶ ὁ πανδοχεὺς ἔγνω τὸν ὑποδεχθέντα ἐγκόλπιον φέρειν χρυσοῦν, ἀναστὰς ἐν μέσῳ τῆς νυκτός, φονεῖα χειρὶ τεύτον ἐπέθετο· καὶ μεληδὸν κατακέψας, εἰς σφυρίδα ἐπέβαλε, καὶ ἀπῆρθη, καὶ ἐκδεχόμενος· καὶ ἦν λοιπὸν ἐναγωνίος, ὅπως τε

καὶ πῶ ἀπαγάγη, ἐν ἀφανῶ τῷ κατακρύφαι βουλόμενος. Καὶ ὡς ἐν ταῦτοις ἦν ἡ μελέτη, ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρ, ἵππος, ὡς ἐν τάξει στρατιώτου ἀναφανείς, περὶ τοῦ ἐκείσε καταλύσαντος ἠρέυνα ξένου. Τοῦ δὲ φονεῖως μηδὲν γινώσκων διαβεβαιούμενος, τοῦ ἵππου ἀπεβάς εἰσῆλθεν ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ οἰκήματι. Καὶ καταγαγὼν τὴν σφυρίδα, τί ἐστὶ τοῦτο φησίν; Ὁ δὲ, ὡς περ ἑκπληκτος γενόμενος ὑπὸ τοῦ δέους, τοῖς ποσὶ τοῦ Ἁγίου πτόμα δεινὸν ἑαυτὸν κατέβαλε. Τὰ γοῦν κατατμηθέντα μέλη ὁ Ἅγιος συναρμολογήσας, καὶ προσευχόμενος, ἀνίστησε τὸν νεκρὸν, εἰπὼν· Δός δόξαν τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ, ὡς ἐξ ὕπνου ἀναστὰς, καὶ κατανοήσας ὅσα καὶ οἷα ἵπαθε παρὰ τοῦ ὑποδεξαμένου, εἰδέξασε τὸν Θεόν. Καὶ τῷ φαινόμενῳ στρατιώτῃ εὐχαριστήσας, τὴν προσκύνησιν, εἰδίδου. Ἀναστάντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Ἅγιος τὸν χρυσὸν ἀπὸ τοῦ φονεῖως λαβὼν, δούς αὐτῷ ἔφη· Τὴν εἰδὸν σου πορεύου. Τὸν δὲ φονεῖα ἐπιστραφεὶς, τύφας ὡς εἰκός, καὶ κατηχῆσας, προσίει καὶ τὴν ἀφῆσιν τῷ ἐγκλήματος χαρισάμενος, καὶ ὑπὲρ ἐκείνου προσευξάμενος, τοῦ ἐπιφαινομένου πάλιν ἵππου αὐθις ἐπέβας, ἀπέστη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Ἄλλος δὲ τις, δίσκον ἐξ ἀργύρου τῷ Ἁγίῳ ἐπαγγελιάμενος, παραβαλὼν τῷ τεχνίτῃ, δὺς τούτῳ κατασκευάσαι δίσκους ὑπέθετο, καὶ ἐπιγράψαι ἐν μὲν τῷ ἐνὶ τῷ Ἁγίου ὄνομα, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ τὸ ἑαυτοῦ. Κατασκευασθέντων οὖν τῶν δίσκων, ἐπεὶ χαριώτερός τε καὶ λαμπρότερος ὁ τοῦ Ἁγίου εἰδείκνυτο, τῆς ἐπιγραφῆς μηδοπωσοῦν μελήσας, ἑαυτῷ τούτον προσήρμοσε. Τοῖνον καὶ κατὰ θαλάσσαν διὰ τοῦ πλοῦς τὴν πορείαν ποιούμενος, καὶ ἐν τῷ νηὶ τοῦ θείπου διὰ τοῦ ἐξυπηρετοῦντος αὐτῷ εὐτρεπισθίτος, τὰ παρατεθέντα ἐν τῷ τοῦ Ἁγίου δίσκῳ ἀτυποστόλως ἤσθε. Μετὰ δὲ ταῦτα, τῆς τραπέζης ἐκ μέσου γενομένης, ὁ ἐξυπηρετῶν αὐτῷ δούλος, λαβὼν τὸν δίσκον πρὸς τὸ ἐκπλῆσαι τούτον, ἐν τῇ θαλάσῃ εἰβίθευεν. Ἐπορευθεὶς δὲ ὁ δίσκος ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, πῶς ἂν τις εἶπῃ; ἐν τῇ θαλάσῃ ἔρριψεν. Ὁ γοῦν δούλος, σύντρομος γενόμενος, καὶ δειλῶ καὶ φόβῳ συσχεθεὶς, ἐτι δὲ καὶ καταναρκωθείς, ὑποχαυνώσας ἑαυτὸν, ἀπερρίψεν καὶ αὐτὸς κατὰ πόδας ἐν τῇ θαλάσῃ. Τοῦτο ἰδὼν ὁ κύριος αὐτοῦ, ἐλεινολογούμενος, ἔλεγεν· Οὐαὶ μοι τῷ ἀθλίῳ· ὅτι ζηλώσας, τὸν τοῦ Ἁγίου δίσκον, προσεπώλεσα· σὺν αὐτῷ καὶ τὸν δούλον· ἀλλὰ σὺ Κύριε ὁ Θεός μου, τὴν ἐπαγγελίαν ταύτην πεποίημαι ἐνώπιόν σου, ὅτι εἰάν τὸ λείψανον καὶ μόνον τοῦ παιδὸς εὐρήσω, δίδωμι τῷ θαλάσῃ σου Μηνᾶ καὶ τοῦτον τὸν δίσκον, καὶ τὴν τοῦ ἀπολεσθέντος διατίμησιν. Καὶ ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ πλοῦ ἐπὶ τὴν ξηρὰν, ἀπέβλεπε πρὸς τὴν παραλίαν, παραδοκῶν, καὶ ὑφορώμενος ἐν ὀφθαλμοῖς εἶναι τὸ ζητούμενον· καὶ διὰ τοῦτο ἀγωνίων, εἰπὼς δυνηθεὶν θαλάσῃ τὸ τοῦ παιδὸς λείψανον. Καὶ ὡς προσεῖχεν ἐπιμαλῶς, εἶδε τὸν δούλον ἐξερχόμενον ἀπὸ τῆς θαλάσσης μετὰ τοῦ δίσκου, καὶ ἔφριξε· καὶ κράξαντος μεγάλῃ τῷ φωνῇ, ἐξῆλθον ἅπαντες ἀπὸ τοῦ πλοῦ. Καὶ ὡς εἶδον τὸν δούλον κατέχοντα τὸν δίσκον, ἐξίστησαν ἅπαντες, δοξαζόντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Πυθθανομένων δὲ τούτων μαθεῖν τὸν τρόπον τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, διεσαφηνεὺς ὁ δούλος λέγων· Ὅτι ἅμα τῷ ἀπορρίφῃναι με ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀνὴρ εὐεϊδῆς μετ' ἑτέρων δύο κρατήσαντές με, ὠδευσαν σὺν ἐμοὶ χθίς· καὶ σήμερον μέχρι τὸν ὠδε.

Ἄλλὰ καὶ γυνή τις, ἀπερχομένη εἰς τὸν Ἅγιον, καὶ βιασθεῖσα παρά τινος εἰς αἰσχρὰν μίξιν, τὸν Ἅγιον εἰς βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο· ὁ δὲ οὐ παρείδεν αὐτήν, ἀλλὰ τὸν βιαστὴν παραδειγματίσας, ἀβλαβῆ ταύτην διεφύλαξε. Δήσας γὰρ τὸν ἵππον ὁ ἀνὴρ εἰς τὸν δεξιὸν αὐτοῦ πόδα, πρὸς τὴν γυναῖκα ἠσχολεῖτο. Ὁ δὲ ἵππος ἀγριωθείς κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου, οὐ μόνον εἰς περικοπήν τῆς αἰσ-

χρᾶς μίξως ἐγγόνει, ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἔλκων κατὰ γῆς, ἄχρις οὗ τὸν τοῦ Ἁγίου ναὸν κατέλαβεν οὐκ ἴστη. Αὐτίκα δὲ μεγάλα καὶ πικρά ἐπιχρεματίσας, ἱκανὸς ἐξήγαγε πρὸς Σεωρίαν. Ἐορτῆς γὰρ ἀγεμένης, πλήθος λαοῦ ἐκίσει συνέτρεχεν· Ὁ δὲ τοῦτο πεποθυῶς, ἰδὼν τὴν τοῦ λαοῦ συνέλευσιν, τὸν ἵππον δὲ ἐπὶ πλείον ἀγριούμενον, καὶ ἑαυτὸν ὑπὸ μηδενὸς βοηθούμενον, προθυεὶς μήποτε ὀλβριωτέρων τι ὑποσταῖν ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἵππου, ἀνευθριάστως ἐνώπιον πάντων ἰστηλίτευσεν τὸ ἑαυτοῦ ἀνέμμημα. Καὶ εὐθίως ὁ ἵππος παυσάμενος, ἴστη ἐν ἡμερότητι. Καὶ λυθεὶς ὁ ἐπιβάτης, εἰσῆλθε πρὸς τὸν Ἅγιον, καὶ προσπεσὼν ἐδέετο τοῦ Ἁγίου μὴ πλείω πειρασθῆναι ἔτι.

Καὶ χλωῦ ποτε, καὶ ἑτέρας γυναικὸς ἀλάλου, παραμυόντων ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου μεθ' ἑτέρων πολλῶν πρὸς πὸ Θεραπευθῆναι, μίσης νυκτός, πάντων ἐν τῷ ὕπνῳ ἀσχελομένων, ἐφάνη ὁ Ἅγιος, καὶ φησὶ τῷ χλωῷ· Ἀπελθε, ἔτι ἡμερίας οὕσης, κράτησον τὸ παλλίον τῆς ἀλάλου, καὶ Θεραπευθήσῃ. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ κρατήσαντος αὐτὸ, ἐκείνη σπασθεῖσα, ἀνέκραξε κατεγκαλοῦσα δῆθεν τοῦ χλωῦ, καὶ ἰάθη λυθείσης τῆς γλώττης. Ὁ δὲ χλωὸς αἰδεσθεὶς, εὐθίως ἀνίστη, φυγὴ μέλλων χρήσασθαι. Καὶ ἐπιγυόντες ἀμφότεροι τὴν τοῦ Ἁγίου εἰς αὐτοὺς γινομένην θαυματοποιίαν, ἐδόξασαν τὸν Θεόν.

Ἑβραῖος δὲ τις, ἔχων Χριστιανὸν προσφιλῆ, εἰς χώραν μακρὰν ἀποδημῶν, πολλάκις κατελίμπανεν αὐτῷ χρυσοῦ ἱκανόν. Τοῦτο ποτε παραθέμενος βαλάντιον διακοσίων νομισμάτων, ἀπεδήμησεν· ὁ δὲ Χριστιανὸς ἐμελέτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀρνήσασθαι τὴν παρακατάθηκην, ὁ καὶ πεποιήκειν. Ἐλθόντος γὰρ τοῦ Ἑβραίου καὶ ζητήσαντος κατὰ τὸ εἰωθὸς, οὐκ ἐδίδου αὐτῷ, λέγων· Μηδὲν παρακατατίθηκάς μοι τῇ φορᾷ ταύτῃ ὧν ἐπιζητεῖς. Ὁ δὲ Ἑβραῖος, ἀπροσδοκῆτως τοῦτο ἀκούσας, ἄλλος ἐξ ἄλλου γέγονε. Καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, φησὶ πρὸς τὸν Χριστιανόν· Ἐτέρου μὴ βλέποντος, ὄρκος διαλύσει τὸ ζητούμενον· καὶ ἐζητεῖ διὰ τοῦ Ἁγίου ἐλεγχθῆναι τὸν μὴ ἀληθεύοντα. Ἀφίκοντο οὖν, ὡς ἐκ συνθήματος, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ. Καὶ παρυθὺς ὁ Χριστιανὸς, μηδὲν μελήσας, δι' ὄρκου τὴν οἰκίαν ἕστασιν ἐβεβαίωσεν.

Ὡς δὲ, τοῦ ὄρκου ἀπαρτισθέντος, ἐξελθόντες τοῦ ναοῦ ἀμφότεροι, τῶν οἰκείων ἵππων ἐπέβησαν, ὁ τοῦ Χριστιανοῦ ἵππος κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου ἀτακτῶν ἦν· καὶ τὸν χαλινὸν ἐκδακὼν, πικρὸν ἠπέιλει τῷ ἐπιβάτῃ τὸν θάνατον. Καὶ τῶς μὲν ἔρριψε κατὰ γῆς· διατηρήθη δὲ ἀσινῆς, μόνον τοῦ ἐγχειρίου (μανδηλίου) αὐτοῦ ἀπολεσθίντος, σὺν κλειδίῳ καὶ βουλωτηρίῳ χρυσεῖῳ ἐνί· εἰθ' οὕτω καὶ αὐθις ἐπιβάς, ἐπορεύετο, συνόντος αὐτῷ καὶ τοῦ Ἑβραίου, στυγνάζοντος καὶ ἐκ βαθους στένοντος, καὶ τὴν ζημίαν μὴ φέροντος. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Ἑβραῖος λέγει πρὸς αὐτόν· Ἐπί καὶ ὁ τόπος ἐπιτηδείος ἐστίν, ὧ φίλτατε, καταβάντες τῶν ἵππων, ἀπολάβωμεν τροφῆς.

Ἀρξαμένων δὲ αὐτῶν ἰσθίειν, μετὰ μικρὸν ἀτενίσας, ὁ Χριστιανὸς, εἶδε τὸν ἑαυτοῦ δούλον ἐστώτα, καὶ κατέχοντα τῇ χειρὶ τῇ μιᾷ τὸ τοῦ Ἑβραίου βαλάντιον, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ τὴν ἀπολεσθεῖσαν κλειδα σὺν τῷ ἐγχειρίῳ· καὶ ἰδὼν ἐξεπλάγη, καὶ· Τί τοῦτο; πρὸς τὸν δούλον φησὶν. Ὁ δὲ, φοβερόστις ἐφιππος, ἀπεκρίνατο, εἰς τὴν κυρίαν μου ἐλθὼν, καὶ ἐπιδούς αὐτῇ τὸ κλειδίον μετὰ τοῦ ἐγχειρίου σου, πρὸς αὐτὴν εἶρηκεν· Ἐν σπουδῇ ἀπόστειλον τὸ τοῦ Ἑβραίου βαλάντιον, ἵνα μὴ ὁ ἀνὴρ σου κινδυνεύσῃ· καὶ ἰδοὺ λαβὼν τοῦτο ἦλθον πρὸς σέ, καθὼς ἐπέταξεν. Ὁ δὲ Ἑβραῖος περὶ χαρῆς γενόμενος, ὑπέστρεψε μετὰ τοῦ Χριστιανοῦ πρὸς τὸν Ἅγιον. Καὶ οὗτος μὲν ἔντι· δόκει βαπτισθῆναι, ὡς ταιούτου θαύματος αὐτόπτης γενόμενος. Ὁ δὲ Χριστιανὸς συγχώρησιν ἤτει λαβεῖν, ὑπὲρ οὗ τὸ Θεῖον παρώργισεν. Ἀμφότεροι σὺν λαβόντες,

καθὼς ἠτήσαντο, ἔ μὲν τὸ Ἅγιον Βάπτισμα, ὁ δὲ τὴν συμπάθειαν, ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια χαίροντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βίκτωρος.

Στίχ. Οὐ δειλιῶν ἦν οὐδὲ Βίκτωρ πρὸς ξίφος.

Πᾶσαν μακρὰν πη καρδίας θείας δειλίαν.

Οὗτος ἠγωνίσαστο ἐπὶ Ἀντωνίνου βασιλέως Ῥωμαίων, καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ δουκὸς ἐν Ἰταλίᾳ. Ἀναγκασθεὶς γὰρ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι, καὶ μὴ πεισθεὶς, τοὺς δακτύλους πρῶτον θλάττεται, εἶτα εἰς κάμινον βάλλεται· καὶ διαρκέσας ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ τρεῖς, ἐξῆλθεν ἀβλαβῆς. Καὶ δηλητήρια φάρμακα πιεῖν ἀναγκάζεται· ὧν μηδὲν ἐνεργησάντων, ὁ ταῦτα κερασάμενος, τῷ Χριστῷ προσῆλθε πιστεύσας. Καὶ μετὰ ταῦτα, ἐκοπάται τὰ νεῦρα, καὶ πυρωθῆντι· ἐλαίῳ ἐμβάλλεται. Καὶ ἀναρτηθεὶς, λαμπάσι καταφλέγεται· καὶ κονίαν μετ' ἔξους ἀναγκάζεται τῷ στόματι δέξασθαι· καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεται· καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμάται ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς· εἶτα τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται, καὶ τότε τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βικεντίου Διακόνου.

Στίχ. Βληθεὶς ὁ Βικέντιος ἐν φρουρᾷ φέρει.

Λυθεὶς δὲ φρουρᾶς σαρκικῆς, ἄνω τρέχει.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Βικέντιος, ἐν Αὐγουστοπέλει τῆς Ἰσπανίας ὑπάρχων, καὶ διδάσκων τὸν λαόν μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου Ἰλαρίου (ἢ Οὐάλλερίου), Διακόνος ὧν, κρατηθέντες ἀμφότεροι, ἤχθησαν παρὰ τὸ Βῆμα Δατιανοῦ τοῦ ἀρχόντος. Ὅς αὐτίκα σιδήροις αὐτοὺς περιθεὶς, εἰς πόλιν Βαλεντίαν ἀχθῆναι κελεύει, καὶ δυσωδεστάτῃ φρουρᾷ καθιερχθῆναι. Μετὰ δὲ τινος ἡμέρας ἐξαγαγὼν τὸν Βικέντιον, κελεύει ξείσθαι, καὶ σταυρῷ καταπήγνυσθαι, καὶ κατὰ μέλος αἰκίζεσθαι· ἐκείθεν τε ἀποσπασθεὶς, στρεβλοῦται, καὶ μαστίζεται, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται. Ἐξαρθρὸς δὲ γενόμενος ὅλος, ῥάβδους σιδηρᾶς πυρωθείσας ἐπὶ τοῦ στήθους δέχεται. Καὶ ἀπορρίψεις ἐν τῇ φυλακῇ, βοηθείας θείας καὶ ἀγγελικῆς ἀξιούται, καὶ αὐτίκα τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος.

Στίχ. Δένδροις Στεφανὶς προσδεθεῖσα φοινίκων, Ἰῶν Μαρτύρων ἠνθησεν ὡς φοινίξ μέσον.

Αὕτη, στρατευομένη τινὸς ὑπάρχουσα γαμετή, καὶ τὸν Χριστὸν ἄνωθεν σεβομένη, ἐν τῷ βλέπειν τὸν Ἅγιον Βίκτωρα ὑπὲρ ἀνθρώπων πάσχοντα, ἦδη τὸν ἀνδρα αὐτῆς ἀποβαλοῦσα, καὶ ἐν χηρείᾳ τυγχάνουσα, ἐμακάρισε τῆς καρτερίας, καὶ τῶν στεφάνων, ὧν ὁ Θεὸς ἐμελλε δωρησάσθαι αὐτῷ· δι' ἣν αἰτίαν τῷ Ἡγεμόνι προσάγεται. Καὶ ἐπεὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν προαιώνιον ὡμολογήσεν, ἐκτείνεται τὰς χεῖρας, καὶ δυσὶ φοινίξι βίᾳ καμφθεῖσι προσδεθεῖσα, ἀφίεται. Ὡν πρὸς τὴν ἰδίαν ἀποκλιναύτων ὄρμην, αὕτη διαιρεῖται, καὶ εἰς δύο μερίζεται τεμάτια, καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὴν ψυχὴν ἀποδίδωσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἡγουμένου τῶν Στουδίου.

Στίχ. Πολλὰς ἀμοιβὰς, Θεόδωρε τρισμάκαρ, βίου μεταστάς, ὡς βίου εὖ, προσδόκα.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Κερω- νύμου, γενέων εὐσεβῶν, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης. Παιδιόθεν δὲ τὸν ἐνάρετον βίον ἐλέμενος, γράμμασιν ἐκ- παιδεύεται, καὶ εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος τῆς γνώσεως ἀ-

νήθη. Τὸν μονήρη δὲ βίον ὑπελθὼν, καὶ πᾶσαν ἰδίαν ἀρετῆς κατορθώσας, χρίσματος τῆς ἱερωσύνης παρὰ τοῦ μεγάλου Ταρασίου ἀξιοῦται. Καὶ τοῦ Ὁσίου Πλάτωνος τῆνικαυτὰ Ἠγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Στουδίου τυγχάνουτος, καὶ παραιτησαμένου, ὁ μακάριος οὗτος τὴν ἡγεμονίαν ἀναδέχεται, καλῶς τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποιμνιον ὁδηγῶν, καὶ ἐπὶ νομᾶς σωτηρίους ποιμαίνων.

Οὗτος οὖν ὁ μέγας Θεόδωρος, καὶ Ταράσιος ὁ ἐν Ἀγίοις, ὁ μὲν ἀπωθεῖται τῆς Ἐκκλησίας, ὁ δὲ, μαστιχθεὶς, ἐν τῇ Θεσσαλονικῇ περιορίζεται, παρὰ Κωνσταντίνου υἱοῦ Εἰρήνης τῆς Βασιλείσσης, διὰ τὸ τὴν μὲν νομίμως αὐτῷ συναφθεῖσαν γυναῖκα ἀποβαλεῖν, ἀγαγίσθαι δὲ ἑτέραν, καὶ διελεγχθῆναι παρ' αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ Κωνσταντῖνος τυφλωθεὶς τῆς Βασιλείας ἀπερράγη, ἀνακαλεῖται τῆς ἐξορίας Θεόδωρος. Ἀλλὰ καὶ αὐθις ἐξορίζεται ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ παρὰ Λέοντος Ἀρμενίου τοῦ Εἰκονομάχου. Ἐκείθεν τε πάλιν παραπέμπεται ἐν τῷ τῶν Ἀνατολικῶν Σίματι, ἐν ᾧ περὶ τὰς ἑκατὸν μάλιστα περὶ τὸν νότον δεξιόμενος, γενναίως ἐνεκαρτέρι. Καὶ αὐθις παρὰ τοῦ Στρατοπεδάρχου σφοδραῖς μαστιξίαι αἰκίζεται. Καθεῖθεν ἐν τῇ Σμύρῃ παραπεμφθεὶς εἰρκτῇ δυσωδεστάτῃ ἐγκλείεται, καὶ τῷ βασανιστηρίῳ ξύλῳ ἐμβαλλεται. Ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὸς τῆς βασιλείας ἀπερράγη, καὶ Μιχαὴλ τὰ σκῆπτρα εἰδέξατο, ἀνακαλεῖται τῶν δεσμῶν καὶ τῆς ἐξορίας ὁ μέγας Θεόδωρος. Καὶ μικρὸν ἀνθεὶς, τοῖς φίλοις συνῆν, εἶτα μετὰ χρηστῆς ἐλπίδος ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Ἦν δὲ τὴν ἡλικίαν κατὰξῆρος, ὡχρὸς τὴν ὄψιν, μισοπόλιος τὴν τρίχα, καὶ ἐπιφάλακρος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Συναπεβάλου ταῖς πληγαῖς, σοῦ τοὺς δερματίνους χιτῶνας, τῆς ἀμαρτίας· καὶ στολῆν, ἐνεδύσω μηκέτι παλαιώσιν, δεχομένην Μακάριε, ἣν ἐξύφανεν ἡ χάρις ἐπιφανεῖσα.

Τῆ πυρπολήσει τῶν πολλῶν, Μάρτυς καὶ σεπτῶν σε ἀγώνων, ἡ ἀκανθώδης πονηρὰ, ἀδεία τεφρῶται αἱμάτων τε, ταῖς ῥοαῖς ἀποσθένυται, ἀγνωσίας ἐπλημένη πυρὰ Παμμάρκαρ.

Εχῶν ἀφθόνους δωρεάς, καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς τὴν σεπτὴν σου ἐορτήν, ἐκτελοῦσι Μηνᾶ ἀξιάγαστε, καὶ συμπράττεις τοῖς ψάλλουσιν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης γαστρὸς σου, ὃν εὐλογοῦσιν ἕρανῶν, αἱ Δυνάμεις βροτῶν τε συστήματα, ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρτας τῆς ἀρχαίας Εὐλογημένη.

Τοῦ Ὁσίου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ιδῶν ὁ προγνώστης σου, τῆς διανοίας τὴν καθάρτητα, λογικῶν σε προβάτων, καθηγεμόνα Πάτερ προβάλλεται· ᾧ νῦν παμμάρκαρ, κραυγάζεις Θεόδωρε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ θεῖον εἰκόνισμα, μορφῆς τρισμάκαρ τῆς ἀνθρωπίνης Χριστοῦ, προσκυνῶν διετέλεις, τοῖς θεομάχοις ἀντιταπτόμενος, μέχρι θανάτου, καὶ ψάλλον Θεόδωρε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο λόγος σου ἄλατι, διηρτυμένος ὡφθη Θεόδωρε, καὶ ὁ βίος σε Πάτερ, λελαμπρυσμένου ἀἴγλη τοῦ Πνεύματος· ᾧ νῦν ἀστράπτων, βοᾶς ἀγαλλόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ιδου νῦν πεπλήρωται, Δαυὶδ τοῦ θεοῦ ἡ θεία πρόρρησις· λιτανεύουσιν ὄντως, τῷ σῶ προσώπῳ Θεογεννητορ ἀγνή, οἱ κεκτημένοι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος, καὶ εὐλογοῦσι Θεόν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Οράθης ὡς ἄρτος ἐν τῷ μέσῳ, πυρᾶς ἀπτομένης ἐξαπτόμενος, θυμα ὡς ἀμώμητον, τέλειον ὡς σφάγιον, ὡς ἱερεῖον ἔμψυχον ὀλοκαυτούμενος, καὶ θεῖαν εὐωδίαν ἐκπέμπων, ἦν Θεὸς ὡσφράνθη, Μηνᾶ Θεοῦ θεράπον.

Συρόμενος Μάρτυς καὶ τριβόλοισι, ὀξέσι κεντούμενος συνέτριψας, κέντρα τοῦ ἀλάστορος, ξίφει δὲ τεμνόμενος, ὡς ἐν ἐκτάσει πίστεως, ὄπλοισι διέκοψας, ἀνόμων κεφαλᾶς Ἀθλοφόρε, μέλπων· Εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λυθεὶς τῆς σαρκὸς πληγῇ τοῦ ξίφους, στοργῇ συνεδέθης τελεώτερον, Μάρτυς τοῦ Δεσπότη σου· πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, νῦν δὲ ὄρας θεούμενος, Μηνᾶ καὶ μέλπεις αὐτῷ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἶκεῖ ἐν γαστρὶ σου ὑπὲρ λόγον, ἡ λόγῳ δημιουργήσας κτίσιν ἅπασαν· βρέφος καθ' ἑσθ' ἀταῖ δὲ, σοῦ ἀποτικτόμενος, ὁ πρὸ αἰῶνων ἄχραντε, ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθεὶς, ὃν πᾶσα εὐλογεῖ καὶ δοξάζει, κτίσις Θεοτόκε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐπταπλασίως κάρμινον.

Σεσοθημένης ἑδείξας, θεοφόρε Θεόδωρε, τοὺς ἐφευρεταῖς τῶν δυσσεβῶν αἵρέσεων, διδασκῶν τὴν ἄχραντον, τιμητικῶς εἰκόνα Χριστοῦ, σέθειν προσκυνεῖν τε, καὶ τιμᾶν θεοφρόνως, καὶ μέλπειν τῷ Δεσπότη· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Διὰ παντὸς τοῦ βίου σου, θεοφόρε Θεόδωρε, τῆς ὀρθοδοξίας ὁδηγὸς γεγέννησαι, φωστῆρ

φαινότατος, Θεοειδής διδάσκαλος, τύπος Μο-
ναστών, καὶ ἀκριβὴς νομογράφος, διδάσκων
ἀναμέλπειν· Ἱερεῖς εὐλογοῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦ-
τε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επὶ τῆς γῆς ἠγώνισαι, εὐσεβείας διδάσκα-
λος, καὶ τῆς ἀληθείας, ἀψευδῆς συνήγο-
ρος, Παμμάκαρ γενόμενος· ἐν οὐρανοῖς δὲ Δῶ-
ρον Θεοῦ, τῆς δικαιοσύνης ἀνεδήσω στεφάνους,
τὸν δρόμον ἐκτελέσας, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας,
Χριστὸν δοξολογήσας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνώσει τὸν νῦν ἐλάμπρυνας, σωφροσύνη τὴν
ἔφεσιν, καὶ τὸ θυμικὸν δὲ τῆ ἀνδρεία ἐ-
ζώσας, ἰθύνας Θεοῦ, δικαιοσύνη πάνσφε,
ἱεροπρεπῶς τὰς ψυχικὰς σου δυνάμεις, συμφῶ-
νως ἀναμέλπων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερ-
υψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ
τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας, τὰς οὐ-
λὰς ἐξάλειψον, Θεὸν ἠκυήσασα, τὸν ἐπὶ πάν-
των Κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου
νηδύος· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνεῖσι,
λαὸς ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
- » Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
- » τούτους ἰδὼν, Τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν
- » ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογοῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
- » τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων.

ᾠδὴ Σ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γῆ σου νῦν τὸ σῶμα τὸ στερρὸν Μακάριε,
ἐναθλῆσαν κατεκάλυψε· φέρει τὸ πνεῦμα
οὐρανοῦ δὲ, σὺν πνεύμασι Μαρτύρων γηθόμε-
νον, καὶ φαιδροτάτη δόξη λαμπόμενον· ὅθεν σε
πάντες μακαρίζομεν.

Οἰκεῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτὶ, ἰσαγγελον
πολιτείαν ἀσπασάμενος· βλέπεις νοῖ κε-
καθαρμένῳ, Μηνᾶ τὴν τοῦ Κυρίου τερπνότητα,
πλουσίως ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος, φωτοχυ-
σίαις ἀξιάσαστε.

Ιδὼν τὸν ποθούμενον Χριστὸν, πανεύφημε,
ἀπολαύεις τῆς Θεώσεως· ἔστης τοῦ πόθου
ἐπιφθάσας, Μηνᾶ τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον·
ἡμῶν δὲ μνημονεύεις τῶν πόθῳ σου, μνήμην τε-
λούντων τὴν πανίερρον.

Θεοτοκίον.

Σαρκεὶ καθ' ὑπόστασιν ἡμῖν ἐκύησας, Θεὸν
Λόγον Μητροπάρθενε· ὅθεν κυρίως Θεο-

τόκον, καρδίᾳ σε καὶ γλώσση κηρύττοντες, φω-
νὴν σοι τοῦ Γαβριὴλ προσφθεγγόμεθα, Χαῖρε
βρωῶντες πάντων Δέσποινα.

Τοῦ Ὁσίου· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ροαῖς σου τῶν δακρύων ὡς Ἀσκητῆς, καὶ
πηγαῖς τῶν αἱμάτων ὡς Μάρτυς Χριστοῦ,
ἐκλαμπρυνθεῖς, λάμπεις ἐκατέρωθεν τηλαυγῶς,
δικαιοσύνην Ὅσιε, περιβεβλημένος ὡς Ἱερεὺς,
τῶν Θεῶν ἀνακτόρων, χορευῶν ἐνδοτάτῳ, περὶ
Θεὸν Πάτερ Θεοῦ.

Αγίως σου τὸν δρόμον διαδραμῶν, ἐν Ἀγίῳ
ἀγίοις σκηνώμασι, νῦν κατοικεῖς, στέφος
ἀφθαρσίας ἀπειληφῶς, καὶ βασιλείας ἐνδυμα,
μεγαλοπρεπὲς τε καὶ ἱερόν· ἐν οἷς ἠγλαῖσμέ-
νος, Θεοῦ παρεστής, τῷ σῷ Δεσπότη ἀγαλ-
λόμενος.

Ιδεῖν κατηξιώθης τῶν ἀγαθῶν, τὴν πηγὴν
Θεοφόρε Θεοῦ, ὡς μετελθὼν, βίον ἐνθεώ-
τατον ἀληθῶς· καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως,
διὰ πολιτείας εἰλικρινοῦς, τὸν νοῦν ἐλευθερώ-
σας, καὶ Μάρτυς στεφηφόρος, γεγεννημένος ὠ-
φθης ἄριστος.

Ρημάτων σου ὁ φθόγγος Δῶρον Θεοῦ, ἐπὶ
πάσης ἠκούσθη πανεύφημε, οἷα βροντῆ,
τὰς τῆς οἰκουμένης ἐσχατίας· ὡς ποταμοὶ δὲ
βρύουσι, τῶν σῶν διδασμάτων αἱ διδασκαί·
Θεοῦ διό σε, ὡς Θεῶν Θεηγόρον, νῦν ἐπα-
ξίως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ωράθης ὡ Παρθένε Μητὴρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύ-
σιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λό-
γον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρέυ-
ξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν
καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ
σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
- » κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦ-
- » φθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γα-
- » στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρα-
- » νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
- » πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τοὺς οὐρανοὺς ἀστέρες, κατακοσμοῦσιν Οἰ-
κτίρμον, τὴν ἐκκλησίαν Μηνᾶς δὲ, Βί-
κτωρ, Βικέντιος κοσμεῖ, καὶ Στεφανίς, δι' ὧν
σῶσον, ἡμᾶς τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Τοῦ Ὁσίου.

Υπὲρ τῶν Θεῶν εἰκόνων, ὑπέμεινας πᾶ-
σαν θλίψιν, βασάνους καὶ ἐξορίας· διό

διπλοῦν καὶ τὸ στέφος, ἐκ δεξιᾶς τῆ Ὑψίστου, ἐδέξω Ὅσιε Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Ε'ν σοὶ πανάχραντε Κόρη, ἐθεωρήθησαν ὄντως, αἱ τοῦ Κυρίου πορεῖαι, καὶ τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦσιν, ἐνθα χορεῖαι Ἀγγέλων, καὶ πάντων Ἀγίων δῆμοι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Δεῦτε φίλαθλοι τὴν τρισαυγῆ τῶν Μαρτύρων τιμήσωμεν χορείαν, Μηνᾶν τε καὶ Βικτωρα καὶ Βικέντιον ὅτι αἵματα ἔδωκαν, καὶ ὠνήσαντο τὴν αἰώνιον ζωὴν· διὸ καὶ καρτερικῶς ἀντέλεγον τῷ ἐφευρετῇ τῶν κακῶν· Οὐ προκρίνομεν τὰ φθαρτὰ τῶν ἀφθάρτων· οὐ στρατευόμεθα βασιλεῖ θνητῷ καὶ γῆινῳ, ἀλλὰ τῷ ζῶντι βασιλεῖ στρατευόμεθα, τῷ αἰεὶ βῶντι τοῖς πιστοῖς· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καὶ ἀποθάνη ζήσεται.

Δόξα, Ἦχος α'. Ανατολίου.

Τὸν ἀριστερά τοῦ Χριστοῦ, Μηνᾶν τὸν αἰοίδιμον, συνελθόντες οἱ πιστοὶ, ἐγκωσμίαις μαρτυρικοῖς, καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημῶμεν· Οὗτος γὰρ τὸν πρὸς ἐχθροὺς ἀοράτους πόλεμον ὑπελθὼν, καὶ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως τὸ τῆς νίκης βραβεῖον ἐδέξατο. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, χορεύων τὴν ἀκατάλυτον χορείαν, αἰτεῖται τῇ οἰκουμένη εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἀγνή, μόνη ἐχρημάτισας, τῆ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαντος· ὅθεν κραυγάζω σοι· Τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον, καὶ ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς σου κατασκήνωσον, ἐν ἡμέρᾳ, τῆς κρίσεως Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικὸν Χριστέ, ἡ Παρθένοσ βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόᾳ σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με εὐεργέτα πολυέλεσ, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆ Ἱεράρχου. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εσκόρπισας ἔδωκας, τοῖς δεομένοις τὸν ἄρτον σου, Ἰωάννη θαυμασίε, ἔλεος μιμούμενος, τοῦ συμπαθεστάτου, Ὅσιε Δεσπότη· διό σου μένει ἀληθῶς, εἰς τὸν αἰῶνα ἡ μνήμη Ἀγίε· ἦν πίστει ἐορτάζοντας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περισώζε, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Σοῦ τὴν καθαρότητα, καὶ τοῦ νοῦς τὴν εὐθύτητα, καὶ τὸν τρόπον τὸν ἐνθεον, ὃ βλέπων τὰ κρύφια, κατιδὼν ἀνάγει, εἰς μέγιστον θρόνον, χρίσας τῷ μύρω σε σοφῆ, καὶ τελειώσας, καὶ ποιμένης οἶακας, σαφῶς ἐγχειρισάμενος, ἦν πρὸς λιμένας ὠδήγησας, τῆ ἐνθεοῦ θελήματος, Ἰωάννη Δεσπέσιε.

Πάντα τὰ αἰτήματα, τῆς σῆς καρδίας ὁ Κύριος, ἀξιάγαστε δέδωκε· πάσας γὰρ ἐτήρησας, τὰς νομοθεσίας τὰς σωτηριώδεις· τὸν γὰρ Θεὸν ὀλοσχερῶς, καὶ τὸν πλησίον θεομακάριστε, ὡς σεαυτὸν ἠγάπησας, καὶ δεομένοις ἐπήκεσας· διὰ τοῦτό σε σήμερον, Ἰωάννη γεραίρομεν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν καλέσωμεν Ἀγίε; ποταμὸν τῆς νοητῆς, ἐμπορευόμενον Ἐδέμ· ὀχετὸν τῶν τοῦ Θεοῦ, χορηγουμένων δωρεῶν· πλημμύραν, διδασμάτων τῶν τῆς χάριτος· κρατῆρα, τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως· προσεκτικὸν συντονώτατον· διδασκτικὸν πρακτικώτατον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ὅσιε; γεωργὸν τῶν ἀθανάτων, παμμακάριστε φυτῶν· φυτουργὸν τοῦ νοουμένου, Παραδείσου τῶν πιστῶν· νομίμων, θεοσδότων ἐμπειρότατον· δογμάτων, θεοπνεύστων ἐπιστήμονα· ἐρμηνευτὴν εὐφύεστατον, καὶ παιδευτὴν ἱκανώτατον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω θαυμάσιε; ὀριστὴν τῆς συζυγίας, σωφροσύνης βραβευτὴν· παι-

δευτὴν τῶν Μοναζόντων, παρθεσίας ὁδηγόν, διακαίως, ἀμφοτέροις ταλαντεύοντα, ὡς πείρα, διελθόντα τὰ ἑκάτερα. Πολλὰ τὰ σὰ προτερήματα, καὶ ἔνθεός σου ἡ ἀσκήσις. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'. Ανατολίου.

Η τοῦ ἐλέους πηγή, τοῖς ἐνδεέσι πλημμυρεῖ, εὐσυμπαθέτους οἰκτιρμούς, Ἰωάννης ὁ Χριστοῦ μιμητής, ὁ μέγας Ποιμὴν τῶν Ἀλεξανδρέων καὶ φωστήρ. Δεῦτε κορεσθῶμεν οἱ πτωχοὶ κατὰ πνεῦμα, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν ἰλαρότητα· φιλευσπλάγχθῳ γὰρ στοργῇ, Χριστὸν ξενίσας διὰ τῶν πενήτων, ὡς παλαιὸν Ἀβραάμ, τοῦ μακαρισμοῦ ἠξιώθη, καὶ παρῶσιν αὐτοῦ πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τί σοι, ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ, Δέσποινα τῆ κόσμου προσοίσω; εἰμὴ δακρῦν πηγὰς, καὶ ἐξομολόγησιν τῶν πεπραγμένων μου· ἀλλ' ἰλέω σου ὄμματι, ἐπίθλεψον Κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθενειαν, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς· λύσον, τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος, δέομαι ἀπάλλαξον τὸν δοῦλόν σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ξύλω, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὀρώσα, ἡ ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ Προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχῳσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχ. προσόμοια τῆ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, τῆς οἰκουμένης τὸ περίθλεπτον καύχημα, τὸ κλέος Ἀλεξανδρείας, ὀρθοδοξίας κρηπίς, ἐγκρατείας στάθμη, καὶ ἀσκήσεως, λιμὴν τῶν ἐν ζαίῳ, κινδυνευόντων ἢ λύτρωσις, πύργος ἰσχύος, καὶ φρουρὸς ἀσφαλέστατος, νόμος ἔμπρακτος, εὐποιῶς τὸ πέλαγος· δότης ὁ ἰλαρώτατος, ὁ πᾶσι τὰ πρόσφορα, νέμων πλουσίως Παμμάκαρ, τοῖς σοὶ ἐν πίστει προστρέχουσι. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος. Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις ὁ τῶν πεινῶντων τροφεὺς, τῶν δεομένων παροχεὺς ἀφθονώτατος, ἡ βρύσις τῆς συμπαθείας, ἡ τοῦ ἐλέους πηγή, καταπονομένων ἢ ἀντίληψις, χηρῶν ὁ προστάτης, τῶν ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, γυμνητευόντων, ἀσφαλὲς περιβόλαιον, ἡ ὄξυτάτη, τῶν πιπτόντων ἀ-

νόρθωσις. Πάτερ ὑπερβάνιε, ἐλέω σου ὄμματι, ἀνωθεν πρόσχες καὶ θείας, φιλανθρωπίας μετὰδοσιν, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χαίροις χειραγωγία τυφλῶν, παιδαγωγία τῆς νεότητος ἔνδοξε, τοῦ γήρως ἢ βακτηρία, τῶν πλανωμένων ποιμὴν, τῶν ἀμαρτανόντων ἢ διόρθωσις, λειμῶν εὐωδέστατος, μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, τῆς εὐποιῶς, ποταμὸς ὁ ἀένναος, καταγώγιον, τῆς Ἁγίας Τριάδος σεπτόν. Μέμνησο τῶν ὑμνούντων σε, ῥυόμενος θλίψεων, καὶ τῶν κινδύνων καὶ νόσων, καὶ αἰωνίου κολάσεως, Χριστὸν ἰκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ ταῖματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρῶσιν αὐτῶν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ορώσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἡ σὲ κυήσασα, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον πῶς φέρεις πάθος ἐπονεϊδιστον;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος πλ. δ'.

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκθήσω τὸν μισθόν σου, Πάτερ Ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, ὡς ἑκατόν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γεγονόςας φωστήρ τὴν οἰκουμένην λάμπων τοῖς θαύμασι, Νεῖλε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

(*) Τῶν ἀνωτέρω Προσομοίων τὸν τόπον ἀναπληροῦσι τὰ τῆς Ὀκτωήχου Ἀπόστιχα ἐν τῷ χειρογράφῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκεται εἰς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τῇ Δ΄. Ὡδῆ.

Ὡδῆ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Τῆ συμπαθεία τὸν νοῦν λαμπρυνόμενος, καὶ τῆ ἀγάπῃ Χριστοῦ, Πάτερ πυρσευόμενος, ἐλεημοσυνῶν, ἀστράπτων ταῖς λαμπρότησι, τῆ μόνου ἐλεήμονος Θεοῦ, δοχεῖον καθαρώτατον, Ἰωάννη γέγονας· διό σε μακαρίζομεν.

Τὰ δὲ αἰῶνος αἰεὶ διαμένοντα, σκοπῶν σοφῶ λογισμῶ, Πάτερ ἱερώτατε, ἠλλάξω τῶν φθαρτῶν, περιφανῶς τὰ ἀφθαρτα, καὶ νῦν τῆς οὐρανοῦς περιπολεῖς, βοῶν σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Οὐ τοῦ ἐλέους δοτὴρ χαριτώσας σου, τὴν ἐλεήμονα πρὶν, Ὅσιε διάνοιαν, ἠλέησε πολλοὺς, τῇ θείᾳ μεσιτείᾳ σου· ἐγένου γὰρ παράκλησις ψυχῶν, πενήτων τε προμηθία, Ἰωάννη πάνσοφε, θεόφρον ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ἰνα τοὺς κάτω, τοῖς ἄνω συναΐψειν, ὁ μόνος πάντων Θεός, μήτραν ἀπειράγαμον, ὑπέδυσεν καὶ σαρκός, φανείς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἐχθρας ζῶ μεσάταιχον ἐλῶν, εἰρήνην ἐμεσίτευσεν, καὶ τῶν ἐβράβευσε, καὶ θείαν ἀπαλύτρωσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς Ἀρδεὶ με Νεῖλος γνωστικῆ παγκαρπία.

Θεοφάνους.

Ὡδῆ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διαδεύσας.

Αρδεύεις σου Μάκαρ ταῖς μυστικαῖς, ἀρδεύων πλουσίως, τὸν ψυγέντα μου λογισμὸν, ὡς σάχυν τὸν ὕμνον σοι προσφέρειν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καταξίωσον.

Ρημάτων ῥοαί σε ὡς ἐξ Ἐδέμ, πανόλβιε Νεῖλε, προερχόμεναι προφανῶς, τὸ πρόσωπον ἅπαν ἀενάως, τῆς Ἐκκλησίας καταρδεύουσι.

Δογματῶν καὶ λόγων ὁ ποταμὸς, τῶν σῶν Θεορρήμων, ταῖς καρδίαις τῶν εὐσεβῶν, ἀρδεύων ποτίζει· δυσσεβῶν δὲ, καταποκτίζει τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Εξήμεσεν εὐὰς ταῖς ἀκοαῖς, ἰὸν ψυχαφθόρον, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσμενής· Χριστὸν δὲ τεκοῦσα Θεομήτορ, τὴν τούτου βλάβην ἐθεράπευσας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδῆ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Εὐπρεπὴς ὡσπερ κόρη, ἐξ ἐλαιῶν στέφανον, ἐπιφερομένη, ἐπώφθη σοι Ἀξιάγαστε, τοῦ ἐλεήμονος, ἡ εὐσυμπαθὴτος χάρις, προσεφελομένη σε, πρὸς θεῖον ἔλεος.

Ἰερόν ἐπὶ θρόνον, ψήφῳ Θεοῦ ἐνδοξε, Πάτερ Ἰωάννη, καθίσας καθάπερ Ἄγγελος, σὺ πεπολίτευσαι, εἰρηνικαῖς ἀναφέρων, ἱεραῖς θυσίας τε τῷ Πανοικτίρμονι.

Τῆ πολλῇ συμπαθείᾳ, τὸν συμπαθῆ Κύριον, Πάτερ θεραπεύων, δι' οἶκτον σάρκα πτωχεύσαντα, πτωχοῖς ἐπήρκεσας, ξένους ἀστέγους συνήξας, πληρωτῆς προσταΐξεων θείων γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ Παναγία, ὁ τοῦ παντός αἴτιος, δι' ὑπερβολὴν εὐσπλαγχνίας, θείων ἐσκήνωσε, καὶ καθηγίασε, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, παραβάσει πρότερον ἐξολισθήσασαν.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἰνα τὰ χάρισματα, Πάτερ τοῦ Πνεύματος φέρῃ σου, ὁ λογισμὸς, τοὺς τῆς πονηρίας, λογισμοὺς ἀπεδιώξας.

Μύρον εὐωδέστατον, τῆς προσευχῆς ἡμῶν ἔπνευσας, ἱεουργέ, διὰ θεωρίας, πρακτικῆς ἐκτιθέμενος.

Εβλυσας διδάγματα, σὺ ἐπουράνια Πάνσοφε, ὡς ἐκ πηγῆς, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς τροφίμους ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Πάναγγε, ἡ τὴν πηγὴν, τῆς ἀθανασίας, τοῖς ἀνθρώποις πηγάσασα.

Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
• Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Τὰς φρυγανῶδεις τῶν παθῶν τῶν ἐκ τοῦ σώματος, ἐπαναστάσεις τμητικῶς Νεῖλε μακάριε, ἐν ἀγρύπνῳ σου συνέκοψας ἐκεσίᾳ· ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ πανταίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κραίω σοι· Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Ὁ Οἶκος.

Τίς σου τῶν ἐπιγείων ἐξισχύσειε, Νεῖλε, εἰπεῖν τῆς πολιτείας τὰ ἄθλα, καὶ τοῦ βίου σου τοὺς ἀμέτρους μόχθους, καὶ πολλοὺς κόπους σου, οὓς ἐπὶ γῆς ὡς ἄσαρκος ἐτέλεσας· ἀλλ' ὅμως ἴδε, αὐτῷ σοι κραίω.

Χαίροις Θεοῦ ποταμὲ χαρίτων· χαίροις Χριστοῦ διδαγμάτων πλημμύρα.

Χαίροις τῆς σοφίας κρατῆρ καὶ τῆς γνώσεως· χαίροις ἀθανάτων φυτῶν τὸ γεώργιον.

Χαίροις δόγμα πρακτικώτατον θεοπνεύστων λογίων· χαίροις νόμου ἐμπειρότατε θεοσδότου ἐρμηνεύς.

Χαίροις τοῦ νοουμένου Παραδείσου φυτουργεῖ· χαίροις τῆς παρθενίας φυλακτήριον μέγα.

Χαίροις τερπνὴ κιθάρα τῆ Πνεύματος· χαίροις παθῶν ριζοτόμος μάχαιρα.

Χαίροις ἀνδρῶν δικαίων τὸ ἔρεισμα· χαίροις πιστῶν γηγενῶν ὁ προστάτης.

Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ελέημονα γνώμην ἀναλαβῶν, εὐσυμπάθητος ὡφθης προσεπαρκῶν, πτωχοῖς ἐνδεέσι τε, Ἰωάννη θεόπνευστε· διὰ τοῦτο κλῆσιν, τῇ πράξει κατάλληλον, παρὰ πάντας μάκαρ, Ἀγίους ἐπλούτησας· ὅθεν ὁ δοτήρ σε, τοῦ ἐλέους μεγάλως, θεόφρον ἠλέησε, καὶ φαιδρῶς κατελάμπρυνεν. Ἱεράρχα πανόλβιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Καταλαμπρύνας σου τὸν νῆν θεωρίαίς, θεολογίας ποταμοῦς ἐξηρεῦξω, καταρδεύων καρδίας Νεῖλε θεοφόρε, τῶν πίστει ἀρυομένων σῶν διδαχῶν, τὸ πόμα τὸ διαυγές τε καὶ καθαρόν, καὶ τιμώντων τὴν μνήμην σου, τὴν φωταυγῆ τε καὶ σεπτὴν, Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, καὶ Πατέρων τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆ σταθρᾶ σου Θεομητορ πρὸς τὸν Κτίστην, καὶ τῇ ἀλήκτῳ ἱκεσίᾳ τοὺς ἐν πίστει, τὸν πανάγιον Τόκον τὸν σὸν σεβομένους, ἐκ πάσης ρύσαι ἀνάγκης καὶ συμφορᾶς, καὶ δίδου πρὸς τὸν Υἱόν σου οἰκειακὴν, παρρησίαν ὡς δυνατὴ, ἐξευμενίσασθαι αὐτόν, εὐρεῖν ἡμᾶς διάλυσιν, ὧν ἐν βίῳ ἡμάρτομεν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ Σεμνῆ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, μέσον τῶν κακούργων, ὀρώσα τὰ σπλάγχνα ἠλγεις καὶ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐβόας· Οἶμοι! Τέκνον ἐμὸν, τίς ἢ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου; Ἀνυμῶ σου τὸ εὐσπλαγγνον.

τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Καθαρόν καταγώγιον, ὡφθης τῆς Ἁγίας Τριάδος Ὅσιε, καὶ ναοῦ θείου κειμήλιον, καὶ Ἀρχιερέων ἀκροθίνιον.

Τῆ πολλῇ συμπαθείᾳ σου, Κύριος προσέχων ὁ συμπαθέστατος, τὴν ψυχὴν σου καθηγίασεν, Ἰωάννη Πάτερ ἱερώτατε.

Εντολῶν ἀκαταίσχυντος, γέγονας ἐργάτης τοῦ Πανοικτίρμονος, καὶ ἐπλήσθης ἀγαθῶν αὐτοῦ, ἐν σικηναῖς ἀγίων αὐλιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Γασαί μου τὰ τραύματα, Κόρη τῆς καρδίας καὶ κατευόδωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ κινήματα, εἰς Θεοῦ Παρθένε τὰ θελήματα.

τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Επανάγαγε Πάνσοφε, τῆς τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με, ὡς ἀντίλυτρον, καὶ τίμημα, τῷ Θεῷ προσάγων ταῖς ἐντευξεις σου.

Γερῶς ἀνατάξασθαι, τῆς ἐν τῷ Χριστῷ σοφίας τὰ δόγματα, δοκιμάσας δι' ἀσκήσεως, σεαυτὸν Παμμακάκρ προεκάθηρας.

Λογισμῶν ἅπαν ὑψωμα, Πάτερ ἐπαιρόμενον ἔταπεινώσας, τῇ πλημμύρᾳ τῆς σοφίας σου, ἀφανίσας τούτων τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Ο Πατρὶ συναΐδιος, καὶ ὡς Θεὸς Λόγος τὸ πρὶν ἀσώματος, ἐπ' ἐσχάτων σεσωμάτωται, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου Πανύμνητε.

τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ε'. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Τοῦ νεκρωθέντος δι' οἶκτον, νέκρωσιν ἐκούσιον, Πάτερ σοφὲ μιμούμενος, ἐσταυρώθης κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι, καὶ ζωῆς ὑπερκοσμίου, κατηξιώθης ἀξιάγαστε.

Μακαρισμοῦ ἠξιώθης, πράος εὐσυμπάθητος, εἰρηνικὸς γενόμενος, καὶ πεινῶντων ἄρτος ἀδαπάνητος, καὶ πενήτων χορηγία περιβολή τε γυμνητεύουσιν.

Θεῖαις μεθέξει Πάτερ, κατακαλλυνόμενος, οἷά περ Ἄγγελος, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως ἱερούργησας, τοὺς πιστοὺς καταφωτίζων, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου, ταῖς φιληδονίαις τοῦ βίου, Ἄγνη πανάμωμε, τῷ φωτὶ τῷ σῷ ταύτην καταύγασον, ἢ τὸ φῶς Χριστὸν τεκοῦσα, τῆς ἀγνωσίας σκότος λύοντα.

τοῦ Ὁσίου. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Σοφίας ὀρεγόμενος Πάνσοφε, τῆς ἐνθέου, σπουδαίως κατέλιπες, τοῦ βίου πᾶσαν προσπάθειαν.

Γνωστῶς σὺ τὸν ἐπέκεινα γνώσεως, Θεοφάντορ, νοητῶς κατείληφας, ἐνώσει Δεῖα μνούμενος.

Νεφέλην σε τοῖς ὄμβροισ τῆς γνώσεως, Θεοφόρε, πᾶσαν κατακλύζουσαν, τὴν ἀγνωσίαν γινώσκωμεν.

Θεοτοκίον.

Ως κρίνον ἀναμέσον ἐκλάμπουσας, τῶν ἀκανθῶν, εὐρῶν ὁ νυμφίος σε, Παρθενομητορ ἠγάπησεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Δεήσσει καὶ νησεῖα σχολάζων, καὶ ἀγρύπνως τὸν Θεὸν ἱκετεύων, ὄπτασιῶν, καὶ ὀράσεων Δείων, κατηξιώθης Θεόφρον πανόλβιε, μυθόμενος τὰ ὑπὲρ νοῦν, διανοίας σοφὴ καθαρότητι.

Ως Ἄγγελος μετὰ σώματος Παῖτερ, ἐπὶ γῆς ἐπολιτεύσω, Δυσίας εἰρηνικᾶς, ἀναιμάκτους τῇ πίστει, συντετριμμένη καρδίᾳ καὶ πνεύματι, μακάριε τῷ Ποιητῇ, Ἰωάννη προσφύρων γηθόμενος.

Οβίος σου ὑπὲρ Ἥλιον λάμπσας, συμπανθείας ἐπαφῆκεν ἀκτῖνας, τὸ σκοτεινόν, νέφος ἐξελαυνούσας, τῶν δεομένων πενίας πανόλβιε, θαλπούσας τε τοὺς τῷ κρυμῷ, τῶν δεινῶν κρατουμένους Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες Δεηγόροι Προφήται, μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος προφητικῶς, προκατήγγειλαν τοῦτο, φωταγωγούμενοι Δείω ἐν πνεύματι· καὶ νῦν ἡμεῖς περιφανῶς, τὰς ἐκβάσεις ὀρώντες πιστεύομεν.

Τοῦ Ἰσίου. Ὁ αὐτός.

Σοφίας τῇ δωρεᾷ κοσμούμενος, καὶ τὸν βίον πολιτεία φαιδρύνσας, ἱεουργὸς, ἐχρημάτισσας Δεῖος, τῷ Πλασθηργῷ μεσιτεύων καὶ πλάσματι, καὶ γέγονας περιφανῆς, καὶ περίβλεπτος Παῖτερ διδάσκαλος.

Τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν προσήγγισσας, καὶ τῷ Δείω καλυφθεὶς Παῖτερ γνώφω, παρὰ Θεοῦ, τῶν δογμάτων τὰς πλάκας, τὰς Δεογράφους ἐδέξω πανόλβιε, καὶ δευτέρος ἡμῖν Μωσῆς, νομοθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος.

Ιέρυσσας σεαυτὸν ἐκασίως, μυστικῶς ὡς ἐθέλωθυτον Δῦμα, τῷ Πλασθηργῷ, παριστάμενος Νεῖλε, καὶ Δεωρία καὶ πράξει κοσμημένος· μνημόνευε οὖν καὶ ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ιδόντες συμβολικᾶς ἐμφάσει, τῷ φρικτῷ σμ μυστηρίῳ τὸ βάθος, ὅτι Θεός, ἐν γαστρὶ σου σκηνώσσει, οἱ Δεηγόροι Προφήται προήγγειλαν,

Πανάμωμε· καὶ νῦν ἡμεῖς, τὰς ἐκβάσεις ὀρώντες δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
 ἀπαγγεῶ μὲ τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν,
 ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωῆ μου τῷ Ἄδη προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῷ Ἱεράρχῃ. Ἦχος β'. Τὰ ἀνωζητῶν
 τὸν πλοῦτον τὸν σὸν, ἐσκορπίσας τοῖς πένησι, καὶ τῶν οὐρανῶν τὸν πλοῦτον νῦν ἀπέειληφας, Ἰωάννη πάνσοφε· διὰ τῆτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σε, τῆς ἐλεημοσύνης ὧ ἐπώνυμε.

Ὁ Οἶκος.

Ιδὸν κάλλος ἐνθεῖς τῇ ψυχῇ σου, τὴν γνησίαν ἀγάπην, καὶ τὴν ὠραίαν συμπάθειαν, Κόρην ὠραίως κεκοσμημένην, τὴν ἐλεημοσύνην, κλάδοις ἐλαίας ἐν τῇ νυκτί, ἀψευδῶς Ἰωάννη ἐώρακας, ἰλαρῶς σοι φθεγγομένην· Ἐὰν κτήση με φίλην καὶ σύνοικον, ἄξω σε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ· καὶ πεισθεῖς, τοῦ σκοποῦ οὐ διήμαρτες, τῆς ἐλεημοσύνης ὧ ἐπώνυμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννη Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχοι.

Ἰωάννης πένησι δούς καὶ σκορπίσας,
 Ὡ ποῖα Χριστῷ νῦν παρεστῶς λαμβάνει!

Ὡχετο ἀκτεάνων δυοκαιδεκάτῃ Ἐλεητής.

Οὗτος Κύπριος ἦν τὸ γένος, Ἐπιφανίου τοῦ τῆς χώρας Ἀρχεπτοχός. Γυναικὶ δὲ προσομιλήσας κατὰ βούλησιν τοῦ πατρὸς, καὶ παίδων πατὴρ γεγονῶς, ἐπεὶ τὸν βίον ἢ τε γυνὴ αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα ἀπέλιπον, πᾶσαν τὴν ἔφεσιν αὐτοῦ πρὸς ἐπίδοσιν ἀρετῆς, καὶ Θεοῦ ἀρίσκειαν ἔτρεψε· καὶ διὰ λαμπρότητα βίου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας καθίσταται, τοῦ τῶν Ἀλεξανδρίων δήμου τοῦτον παρ' Ἡρακλείῳ τῷ Βασιλεῖ αἰτήσαμένσ. Ὁς, ἐπὶ τὴν λυχνίαν εὐαγγελικῶς τεθεῖς, δίκην πυροσῶ τῇ οἰκουμένη ἐξελαμψε, πρῶτος τὴν ἐν τῷ Τρισαγίῳ ὕμνῳ προσθήκη κωλύσας, προστιθέντων γνώμη κακούργῳ τινῶν, τῷ Ἁγίῳ Ἀθανάτοσ, τὸ, Ὁ σταυρωθεῖς δι' ἡμᾶς. Διαπρίψας δὲ ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἔτη πολλὰ, καὶ πλείστα πεποικηκῶς θαύματα, καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκέσας τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν ἀφθόνως, καὶ τὴν τοῦ Ἐλεήμονος ἐπίκλησιν ἐντεῦθεν λαθῶν, καὶ τοῖς πᾶσι, καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀπίστοις, αἰδέσιμος καταστάς, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἱστορία καὶ βίβλος δηλοῖ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου τοῦ Ἀσκητοῦ.

Στίχ. Αἴγυπτον ἄρδει Νεῖλος· ἀλλὰ καὶ κτίσιν·
 Λόγῳ κατάρδει, καὶ θανῶν, Νεῖλος μέγας.

Ούτος πολὺς ἦν ἐν λόγοις, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαυρικίου, Ἐπαρχος Κωνσταντινουπόλεως γνωριζόμενος. Σιμνὴ δὲ γυναικί συζευχθεὶς, καὶ δύο τέκνα ἄρρεν τε καὶ θῆλυ ἀποτικῶν, τὴν ἑαυτοῦ πέπεικε σύζυγον, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλιπεῖν, καὶ τοῖς Αἰγύπτου μοναστηρίοις κατασκηνῶσαι· μερίσασθαι τε τὰ τέκνα, καὶ τὸν μὲν παραλαβεῖν τὸν υἱὸν Θεόδουλον, τὴν δὲ τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα. Καὶ οὕτω ποιήσαντες, διέστησαν ἀπ' ἀλλήλων. Καὶ ἐπεὶ ὁ μακάριος Νείλος, τὸ Σίναιον ὄρος μετὰ τοῦ υἱοῦ κατελιπὼς, συνῆν τοῖς Πατράσι, βάρβαροὶ τινες ἐξαίφνης ἐπελθόντες ὡς θῆρες, τὸν υἱὸν Θεόδουλον σὺν ἄλλοις πλείστοις αἰχμάλωτον ἔλαβον· ὃν ὡς αἰχμάλωτον θρηνηῖ πλέον τοῦ καθήκοντος, καθὼς ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ συντεθέντι συγγράμματι ἐμφέρεται.

Τῆς θείας δὲ καταξιοθεῖς ἱερωσύνης, καὶ λόγους ἀσκητικούς πάσης σοφίας καὶ συνείσεως καὶ ὠφελείας ἐκθεῖς, ἀνάμει λόγου, καὶ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι, πρὸς ἀσκησιν ἐπαλείφοντας, ἐπιστολάς τε καὶ κεφαλαια συνθεῖς πλείστα, καὶ πολλοὺς τῷ θείῳ ἔρωτι δι' αὐτῶν τῷ Χριστῷ προσεικειώσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Κεῖται δὲ, ὡς φασιν, αὐτὸς τε καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδουλος, μετ' ἑτέρων Ἀσκητῶν, ἐν τῷ σεβασμίῳ ναῶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν τῷ Ὀρφανοροφίῳ, ὑποκάτω τοῦ Θυσιαστηρίου, ὑπὸ Ἰουστίνου τοῦ Βασιλέως κατατεθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου τοῦ Θαυματουργοῦ, Ἐπισκόπου Φραγγίας.

Στίχ. Οὐκ ἦν ὁ κόσμος ἄξιός σου Μαρτίνε·

Ὁν καὶ λιπῶν ἀπῆλθες εἰς κόσμον μέγαν.

Ούτος ἦν ἐπὶ Τραϊανῷ τοῦ βασιλέως· καὶ καταστάς ὑπ' αὐτοῦ στρατηγός, πρὸς τὸν βαρβάρων ἐκπέμπεται πόλεμον· καὶ τὴν πληθὺν τῶν ἐναντίων ἰδὼν, ἰδίοισιν, ὡς εἰκός. Κατὰ δὲ τοὺς ὄνειρους, ἐκ θείας ἐπιφανείας, θάρσος λαθὼν, τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν νίκης ἐπαγγελία, συμμίξας αὐταῖς καὶ συμβαλὼν, πάντας ἐτροπώσατο· καὶ μεγάλης διὰ τοῦτο παρὰ τοῦ βασιλέως τυχῶν δεξιώσεως, αὐτὸς μᾶλλον τῶ τῶν οὐρανῶν Βασιλεῖ εὐχαριστῶν διετέλει, ὡς τὴν ἀνέλιπτον νίκην παρασχεμῆν ἑαυτῷ δι' εὐποιίας μικρᾶς. Πρὸ γὰρ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου προῆλθεν αὐτῷ τις προσαιτίας, καὶ τὴν ἀπορίαν ἀποκλαιόμενῳ συμπαθήσας ὁ Ἅγιος, μέρος τῆς χλαμύδος αὐτοῦ ἀποβρύχας ἐπίδωκεν· ὃθεν ἔδοξε τὸν Κύριον ἐν τοῖς ὕπνοις παραστάντα λέγειν· Ἐπεὶ πεινῶντά με ἔθρεψας, καὶ γυμνητεύοντά ἐνέδυσας, ἴσομαι μετὰ σοῦ καὶ ἐνισχύσω σε, καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν παρέξω σοι νίκην. Ἀνθ' ὧν εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν μονήρη βίον μετέθηκεν ἑαυτὸν. Καὶ ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ τῇ ἀσκήσει ἐγγυμνασάμενος, καὶ τὰς θείας ἐκμελετήσας γραφάς, Ἐπίσκοπος χειροτονεῖται Κωνσταντίνης τῆς πόλεως, τῆς κατὰ Γαλλίαν κειμένης. Οὗτος τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι νεκροὺς ἀναστήσας, καὶ περισσερὰν ζῶσαν εἰς χρυσὸν μεταβαλὼν, ὡς ἂν τοῦ ἐκιδεσμένου βοηθήσῃ τῇ χρείᾳ, καὶ πάλιν εἰς ὃ τὴν ἀποκαταστήσας αὐτήν, καὶ ἕτερα πλείστα πεποιηκῶς θαύματα, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήμειψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Προφῆτις Ἀχιά.

Στίχ. Ὅτι Προφῆτης Ἀχιά, πρὶν τεθνήσκειν,

Ἰεροβοὰμ μάρτυς, υἱὸς Ναβάτου.

Ούτος ἦν ἀπὸ Σηλωμ, ἐκ πόλεως Ἠλεί, ἔπευ τὴν τὴν ἀσκητὴν τὸ πάλαι. Οὗτος εἶπε περὶ Σιλεμωνῶντες, ἔτι προσκρούσει τῷ Κυρίῳ· καὶ ἔλεγξε τὸν Ἰεροβοὰμ, ἔτι δόλω πορεύεται κατὰ Κυρίου. Εἶδε καὶ ζεῦγος βεῶν πατούστων τὸν ναόν, καὶ κατὰ τῶν ἱερέων ἐπιτρεχόντων, ἐν

περ' ἰθύντες οἱ Βαβυλώνιοι, ταῦτον ἠροτρίασαν. Προεῖπε δὲ καὶ περὶ τοῦ Σολομῶντος, ἔτι αἱ γυναῖκες αὐτὸν ἐκοττίσουσι, καὶ πᾶν τὸ γένος αὐτοῦ· καὶ ἀποθανῶν ἐν εἰρήνῃ, ἔταφην ἐγγυρὸς τῆς δρυὸς Σηλωμ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Ἐπισκόπου Ταρακίνης.

Στίχ. Κλέος κράτιστον ἐκ Θεοῦ ὁ Μαρτίνος,

Ἐἴληφεν, ὡς ἔλεον ἐνδεδυμένος.

Ούτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Σαβωρίας τῆς Ταφωνίας, ἐπίσημος τῷ γένει, καὶ παρὰ τοῖς Ἰλλυρικῶσι μέγας γνωριζόμενος, καὶ ἀποστολικῶς ἐμπρίπων ἀξιώμασιν. Οὗτος ἐπιβουλευθεὶς παρὰ τῶν τὰ Ἀρείου φρονούντων, καὶ πολλάκις διμωσία τυφθεὶς, ἐξήλαθη· καὶ εἰς Μεδιόλανον ἀνελθὼν, τὰ αὐτὰ πέποιθεν ὑπὸ Ἀλέξανδρου τοῦ Ἐπισκόπου, Ἀρειανῶν καὶ αὐτοῦ ὑπάρχοντος. Ὄθεν ἀναγκασθεὶς, Ταλάρειαν τὴν νῆσον καταλομβάνει, ἔρημον εὖσαν καὶ ἀοικον, καὶ τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει ἐγγίζουσαν, ῥίζαις μόναις βοτανῶν ἀρκούμενος. Ὄθεν ἴστερον καὶ ἐπισκοπεῖν ἐπιτραπήν τὴν ἐν Ταρακίῃ Ἐκκλησίαν. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ τῇ φιλοπτωχίᾳ ἐξήστραψεν, ὡς τε πρῶτον μὲν πάντα πένησι διαδοῦναι· μετὰ δὲ ταῦτα εἰ τύχοι αὐτὸν ἐνὶ περιβολαίῳ σκίπεισθαι, καὶ ῥιγεῦντα θείσασθαι τοῦτο ἀπὸ τῶν γονάτων διακόπτειν, καὶ τῷ δεξιῷ ἐπιιδιδῆναι. Ἄλλα καὶ νεκρὸν ἰδὼν ἐκκομιζόμενον πετρί, ἐπεὶ ὁ συκφάντης θάπτεσθαι αὐτὸν οὐ συνεχώρει, λίγων χρεωστεῖσθαι παρ' αὐτοῦ χρυσίων σταθμῶν, ἐκείνον μὲν ἀνίστησι· τοῦτον δὲ ψύστυν ἐλεγχέντα, ἀποθανεῖν ἀντ' αὐτοῦ ἐκίλευσεν. Οὕτως οὖν θαυραστῶς καὶ ἐπὶ τοιαύταις θαυμαστῶς βιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀντωνίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχ. Ξίφος Ζεβινᾶν, Γερμανόν, Νικηφόρον,

Σὺν Ἀντωνίῳ δεικνύει νικηφόρους.

Οἱ τοὶ ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανῷ. Καὶ ὁ μὲν Ἀντωνίος ἦν τὴν ἡλικίαν πρεβεθηκῶς· ὁ δὲ Νικηφόρος, καὶ Ζεβινᾶς, καὶ Γερμανός υἱοὶ ἔτι ἀκμάζοντες. Κατασχεθέντες δὲ ἐν Καισαρείᾳ, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησία ἐμολογήσαντες, ξίφι τὰς κεφαλὰς ἀποτίρνονται. Μαρθῶ δὲ ἡ παρθένος, ἐκ Σκυθεπόλεως οὔσα, ἐν πάσῃ τῇ πόλει θριαμβευθεῖσα γυμνή, πυρὶ παραδίδεται καὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Εργοῖς τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος, ἐβεβαίωσας, καὶ μακαριζομένων, συνετάγης χορῶν, ὑπάρξας ἐλεήμων, καὶ καθαρὸς τῷ πνεύματι, Ἰωάννη Θεοφόρε.

Μέλιτος γεῦσις ἡδυτάτη, μετενήνεκται εἰς δόκιμον χρυσόν σοι· τῇ πλουσίᾳ σου γὰρ, προσέχων προαιρέσει, ὁ Ποιητὴς πλουσίας σοι, χορηγεῖ τὰς ἀντιδόσεις.

Φέγγει Τριάδος ἀνεσπέρου, λαμπρυνόμενος θείων τῆς Τριάδος, τοὺς τιμῶντάς σε νῦν, φωτίζεις μελωδούντας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μὴ τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀπεγέννησας ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ὑποστάσει μιᾷ, ὁράμε-

νον Παρθένε· ὦ μελωδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Καταρδόμενος Πάτερ, ὑετοῖς ἕρανίοις, ὠφθης πολύφορος, καρπούς ὠραιοτάτης, προσάγων τῷ Δεσπότη, τῆς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡσὴ Παμμακάρ γλῶσσα, καταρράκτας ἡδωμάτων, ἀναπετάσασα, αἰρέσεως τὴν πλάνην, συντόμως κατακλύζει, τοὺς πιστοὺς ἐκδιδάσκουσα· Ὁ τῶν Πατέρων βοᾶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πολιτείαν Ἀγγέλων, μετὰ σώματος Πατῆρ ἐν γῆ ἐβίωσας, καὶ θείαις θεωρίαις, τῶν ἄνω θεαμάτων, ἐνετρύψας καὶ ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ἡ Νικηταὶ τυράννου.

Φωταυγῆ ἀστέρα, ὁ Χριστὸς ἐν ὑφεισε τῆς Ἐκκλησίας, ἀναδείξας Πάτερ, διὰ σοῦ τοὺς μέλποντας, πίστει φωτίζει· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ελεήμων ὠφθης, πρᾶος εὐσυμπάθητος, ἀκακος Πάτερ, πλοῦτος πενομένων, καὶ σολὴ καὶ ἐνδυμα γυμνητευόντων, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τοῦ Μάρκου θρόνον, ἱερῶς ἐκόσμησας, ἔργοις ἐνθέοις, ἐξαιρέτως Πάτερ, ἐλεημοσύνη τε καὶ συμπαθεία· Ἐλεήμων ὄθεν, ὑπὲρ πάντα κέκλησαι, τοὺς ἐν συμπαθεία, ἐκλάμπαντας Ἁγίους. Θεοτοκίον.

Ρεῖθρου ζῶντος ὠφθης, Παναγία σκηνώμα, ἐξ οὗ πίνοντες, οἱ θανατωθέντες, τὴν ζωὴν κληρούμεθα ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Μουσικῶν ὀργάνων.

Αρετῆς ἀντίχρ τῆς τελείας, ἀγαθῶν τὸ πρῶτον ἀγαπήσας, καὶ ταῖς αὐτῆ νῦν ἀστραπαῖς, λαμπόμενος κραυγάζεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Γνωσικὴν πλουτήσας ἐπιστήμην, πρακτικῆς ἐπέβης εὐδοξίας, τῆς χάριτος μαρμαρυγᾶς, ἐκπέμπων τοῖς βοῶσι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Κοσμικὸς θορύβος ἀποδράσας, ἡσυχίας ὄρω μω προσωμίσησ, καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ἐνέκρωσας κραυγάζων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ασφαλῶς γινώσκοντες Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεὸν Λόγον, ὑμνεῖσέ με πανευσεβῶς, οἱ πίσει μελωδῶντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας· Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**ουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
• **Μ**λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
• τῇ ἐν Δειρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
• τὸν Κύριον ἀνύμνου, καὶ ἐδοξολογοῦν, εἰς
• πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Γδού σε μετὰ τέλος, μέσον συλλαμβάνει, δυὰς Ἁγίων Πατέρων ἐν μνήματι, ἱερωτάτην τιμὴν σοι, Πάτερ προσνέμουσα.

Ως ὄρθρος ὡς ἡμέρα, Πάτερ Ἰωάννη, ἡ φωταυγῆ σου ἐξέλαμψε κοίμησις, φωταυγούσα τοὺς πίσει, σὲ μακαρίζοντας.

Συνήφθης ταῖς χορείαις, τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Προφητῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων τε· μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἡσὴ ἐνθα κεῖται, Πάτερ Ἰωάννη, τὸ ἱερόν σου καὶ Ἁγίον λείψανον, πηγὴ θαυμάτων ὑπάρχει, τοῖς σοὶ προστρέχουσι. Θεοτοκίον.

Φανεῖσα πλατυτέρα, οὐρανῶν Παρθένε, τὸν λογισμόν μου στενούμενον πλάτυνον, χωρητικὸν χαρισμάτων, θείων δεικνύουσα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ρήγνυντα προσπαθείας τῆς κοσμικῆς, τὰ δεσμὰ καὶ Θεῷ συγγινόμενον, σὲ καθορῶν, Πάτερ ὁ ἀλάστωρ βαρβαρικᾶς, σοὶ τρικυμίας ἠγειρε, λύειν σου νομίζων τὸ σταθρὸν· τῇ θείᾳ δὲ προνοίᾳ, τὰς τούτου διεκρούσω, μηχανουργίας παναοίδιμε.

Πλουσίαις διαλάμπων μαρμαρυγαῖς διδασχαῖς πολυτρόποις ἐλάμπρυνας, τῶν εὐσεβῶς, πίστει προσιόντων σοι ταῖς ψυχὰς· καὶ γὰρ κρατῆρι πάνσοφε, Νεῖλε τῆς σοφίας τῷ καθαρῷ, τὰ χεῖλη προσπελάσας, ἐξήντηλσας ἀφθόνως, καὶ τοῖς ποθοῦσι μεταδέδωκας.

Γέρευσας προθύμως Πάτερ σαυτὸν, μυστικῶς ὡς ἀμώμητον σφάγιον, τῷ Πλαστεργῷ, τοῦτον ἀγαπήσας εἰλικρινῶς· ἔ νῦν τῷ θρόνῳ πάνσοφε, Νεῖλε παριστάμενος ἐκτενῶς, δυσώπει τοὺς ἐν πίστει, τελοῦντάς σου τὴν μνήμην, ἐπιτυχεῖν σου τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ακάρθωσας Παρθένε τῆς γυναικός, τὸ ὀλίγημα, Λόγον κυήσασα, τὸν ἀνορθοῦν, τοὺς κατερράγμένους ὡς ἀγαθόν, καὶ κραταιὸν δυναίμενον, τὸν δι' εὐσπλαγγνίας ὑπερβολῆν, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, καὶ σῶσαντα τὸν κόσμον, τοῖς παθοκτόνοις αὐτοῦ πάθεισιν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλαριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν μιμητὴν φανέντα, τοῦ φιλοκτίρμονος Θεοῦ, ὑμνήσωμεν Ἰωάννην, ὅπως χρεῶν ἀποκοπὴν, καὶ λύσιν πλημμελημάτων, δι' αὐτοῦ τύχωμεν πάντες.

Τοῦ Ὁσίου.

Ταῖς τῶν δακρῶν ἀρδείαις, τὴν σὴν ψυχὴν ἐκπιάνας, Νεῖλε θεόφρον δυσώπει, τὰς τῶν ψυχῶν ἡμῶν πλῦναι, ἀκαθαρσίας τῶν πόθῳ, σὲ ἀνυμνούντων καὶ ζήσει.

Θεοτοκίον.

Ο γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ βῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς ἕρανοις, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε παναμώμητε, δυσώπησον ὃν ἔτεκες, ὅπως σῶση, ἅπαν γένος τῶν βροτῶν· καὶ γὰρ σε Θεοτόκον, καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ ὁμολογοῦμεν Μητροπάρθενε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμέμπτos ὡς εἶδὲ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Ὑιέ μου, καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, μὴ καταλίπης με τὴν δούλην σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγματίων.

Τὸν Βαπτιστὴν ἐμιμήσω, συνωνυμήσας καλῶς, τῇ ἐγκρατεῖᾳ Πάτερ, καὶ Ἡλίαν τὸν μέγαν, νηστείας καὶ ἀγνείας, ζήλω τρωθεῖς, ἀμφοτέρων Χρυσόστομε, βασιλικῆς τυραννίδος κατατολμῶν, ὡς ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας Χρισθ.

Θεῖα ἐμπνεύσει τῆ Λόγῃ, διαδραμῶν γραφικῶς, πᾶσαν τὴν γῆν ὁ φθόγγος, τῶν δογματικῶν σου Πάτερ, ἐφώτισε τὸν κόσμον, ἀνοίξας ἡμῖν, τῆς μετανοίας τὴν εἴσοδον, τὴν τε πενήτων φροντίδα ἀνατυπῶν, καὶ Χρισθ τὸ Εὐαγγέλιον.

Τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἀκηλίδωτον φῶς, ἡλιακὰς ἀκτίνας, καταλάμπει τῷ κόσμῳ, δογματικῶν εὐσεβείας, Πάτερ σοφέ, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκει καὶ δαδουχεῖ, τὴν οἰκουμένην πρὸς εὐσέβειαν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Γέγονας Χρυσόστομε, θεόπνευστον ὄργανον, δι' οὗ ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐφώνησε· τῇ εὐσήμε γὰρ βοῆ, διεδραμε τὰ πέρατα, ὁ φθόγγος τῆς διδασκαλίας σου· καὶ μιμητὴς γενόμενος τῶν Ἀποστόλων Ὅσιε, τὸν χῶρον κατέλαβες ἐκείνον, ὃν ἐπόθησας. Πρέσβευε τῷ Κυρίῳ Παμμακάριστε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· Χαῖρε ἢ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Σιαλπигξ χρυσοειδής, λαμπρῶς ἀναβοῶσα, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, ἐδείχθης Ἰωάννη, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πέρατα.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Νόμον ὡς Μωϋσῆς, ἐδέξω ἐκ Κυρίου, Χρυσόστομε τὸν κόσμον, σοφίζων καὶ φωτίζων, τοῖς θείοις σου διδάγμασιν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται .

Κήρυξ ὡς ἀληθῶς, τῆς Θείας βασιλείας, ἐγένου Χρυσολόγε, βωῶν Μετανοεῖτε, βυθίζων τὴν ἀπόγνωσιν .

Δόξα. Ὅμοιον .

Τριάδος τῆς σεπτῆς, τὴν μίαν μοναρχίαν, ἐδίδαξας πιστεύειν, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα, Χρυσόστομε Πατὴρ ἡμῶν .

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον .

Παρθένε τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Θεὸν Λόγον, δυσώπει Θεοτόκε, μετὰ τοῦ Χρυσολόγου, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Νῦν ἀπολύεις . Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ .

Ἀπολυτίκιον .

Η' τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρός .

Καὶ Ἀπόλυσις .

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογῶμεν τὴν Α'. Στάσιν τοῦ Α'. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου .

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά .

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν .

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογμάτων πέλαγος ἀνεξάντλητον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον, τὸν προχέοντα, ποταμὸς διδαγμάτων μελιρρύτων, καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν, μελωδικῶς ἀνυμνήσωμεν .

Τ

Ο ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, χελιδὼν ἢ εὐλαλος, καὶ πολύφωνος, τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἢ πέτρα ἢ ἄρρηκτος, τῶν πιστῶν ὑπογραμμὸς, τῶν Μαρτύρων ἐφάμιλλος, ἰσοστάσιος, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυγέσθω Χρυσόστομος .

Δόξα, Ἦχος πλ. β' .

Οσὶε τρισμάκαρ, ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ τοῦ Ἀρχιεπίσκοπου Χριστοῦ μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν

προβαίων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος .

Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός. Θεοτοκίον .

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράξως σαρκωθείς· φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος . Αὐτὸν ἰκέτευε, Σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν . Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα .

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα .

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ· Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν . Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς . Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν . Ἐκ γὰρ τῆς στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ . Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνά γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδὸς φυλάξει . Αἶ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλῃσις παρὰ Κυρίου . Διὰ τῆτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προέμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκευάσα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην . Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς . Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν . Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδεῦτοι ἐνθεσθε καρδίαν . Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνά γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά· Ὅτι ἀληθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου· ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμῆ χεῖλη ψευδῆ . Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες . Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοῦσι, καὶ ὀρθά τοῖς εὐρίσκεισι γνῶσιν . Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσθε πνεύματος .

(*) Τὸ παρὸν Ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν Παροιμιῶν μὲν τοῦ Σολομῶντος ἐστίν, ὡς καὶ τὰ ἐφεξῆς δύο ἐκ τῆς Σοφίας τοῦ αὐτοῦ· οὐ συγκροτεῖται ὅμως ἢ ὅλη περικοπὴ αὐτῶν κατὰ σειράν τῶν ἐδαφίων τούτου, ἢ ἐκείνου τοῦ Κεφαλαίου, ὡς σημειοῦνται ἐν ἀρχῇ, ἀλλ' εἰσὶν ἠραρισμένα ἕνθεν κακείθεν, κατ' ἐκλογὴν τῶν ἐδαφίων, πρωθυστερον τὰ πολλὰ .

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 32.
Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεὶλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ρύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγῆσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὀσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τῆς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπῶντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν ταχέως ἀμέριμος ἔσται. Ὅτι τῆς ἀξίως αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἑμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις γὰρ ἔστι τῆς τῆ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει· δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἔστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν παθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγματῶν· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλος ἔστιν ἀγαθὴ. Ὅτι ἀθανασία ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἀνθρώπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δός μοι τὴν τῶν σοφῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξη με, τί εὐαρεστόν ἐστι παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήση με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξη με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς.

Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 14.
Εγκωμιαζομένου Δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοὶ· ἀθανασία γὰρ ἔστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκειται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν ὡς ἄνδρες, σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής· καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνίτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον· ἀπαύγασμα φωτὸς αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τῆ Θεοῦ. Αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ Προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δὲ ἔστιν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν· φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκειται προτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτήν, ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἐδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἀγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς· ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντός ἐστιν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσει ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροῦς ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὀσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίου· ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχύς νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἔστι, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρὺς ἔστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμοιοι τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένοι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἰδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὑβρεὶ καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα

λογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτούς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν, ἅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων, καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ῥυόμενος ἐκ παντός κακοῦ· ὁ αἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδούς τοῖς ἀσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῶ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιπασσόμενος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Φωστήρ Ἰωάννη, σῶμα χρυσεμφανές, ἐγκαλλώπισμα τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, καὶ ἐνδιαίτημα Γραφῶν μυσταρχικῶν, σὺ τοῦ παναχράντου Ἁγίου Πνεύματος, ἀκίρατος θησαυρὸς ἐχρημάτισας· ὅθεν ἐπεύφρανας πᾶσαν Ἐκκλησίαν, σωτηριῶδες σου λόγῳ ὑπαρκτικῷ. Παρρησίαν οὖν εὐράμενος πρὸς τὸν Θεόν, ἐν τῇ ἀπολαύσει τῆς ἀνω κληρουχίας, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Πάτερ ἀγιώτατε.

Ὁ αὐτός.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ποιμαίνειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, ἐν ἀσιότητι καὶ δικαιοσύνη. Διὸ περιζωσάμενος τὴν ῥομφαίαν τῆς δυνατοῦ, διέκοψας τὰς γλωσσαλγίας τῶν αἰρέσεων. Καὶ νῦν μὴ παύση πρεσβεύων, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Σὲ τὸν μέγαν Ἀρχιερέα καὶ Ποιμένα, τὸν ἀκακὸν καὶ ὄσιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸ χρυσίπνοον στόμα τῆς χάριτος, ἀνευφημῶντες πόθῳ δεόμεθα· Μετάδος ἡμῖν τῶν πρεσβειῶν σου Πάτερ, εἰς ἀντάμειψιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Γεωργίου Νικομηδείας.

Χρυσέοις λόγοις σε ἡ Ἐκκλησία, ὡς κόσμῳ χρυσῷ περικοσμηθεῖσα, Ἰωάννη Χρυσόστομε, νυμφικῶς χαίρησα· βοᾶ σοι· κεκόρεσμαι ἐκ σῶν χρυσοβρύτων νοσημάτων, καταγλαῖσθεισα χρυσοφαέσι καὶ μελιχρῦσοις πόμασιν· ἐκ πράξεως γὰρ εἰς θεωρίαν ἀνάγομαι, διὰ τῶν πράξεων σου παραινέσεων· καὶ πρὸς Χριστὸν τὸν νοητὸν νυμφίον ἐνῆμαι, συμβασιλεύησα αὐτῷ. Διὸ καὶ ἡμεῖς συναθροισθέντες ἐν τῇ μνήμῃ σου κραζόμεν· μὴ ἀποκάμης δεόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εἴληφας Ἰσράρχα, τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν, καὶ ἔξω κόσμῳ ἐγένεθ, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα· καὶ ἔσπετρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ, σαφῶς

ἀνεδείχθης· καὶ ὢν αἰεὶ ἠνωμένος φωτὶ, φῶς προσελάμβανες, καὶ τρανότερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους. Πρέσβευε Χρυσόστομε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ρήμασι χρυσαυγεστάτοις, τὰ πέρατα σαφῶς κατήρδευσας, χρυσόρρυτον ἔχων, τὴν τε ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα πανόλβιε· καὶ πάντα διαχρυσώσας τοῖς λόγοις σε, χρυσηργε τῶν δογματικῶν σε, καὶ βίβλης συγγραψάμενος χρυσογραφικῶς, ἀνέπτῃς εἰς οὐρανοῦς. Διὸ βοῶμέν σοι· Χρυσόρροπα καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Επρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, Ἰωάννην αὐχεῖν Ἀρχιερέα, ὡσπερ τινὰ κόσμον βασιλικὸν, καὶ χρυσήλατον σάλπιγγα, πάντα περιηχοῦσαν τὰ πέρατα, τὰ σωτήρια δόγματα, καὶ πάντας συναγείρουσαν, πρὸς συνασπισμὸν ἁσμάτων θεοπρεπῶν· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Χρυσολόγε καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τεῖχος κεκτῆμεθα, Θεοτόκε ἄχραντε, καὶ εὐδίων λιμένα καὶ ὀχύρωμα· διὸ δεόμεθα, οἱ ἐν βίῳ χειμαζόμενοι· Κυβέρνησον καὶ διάσωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τὸ χρυσαυγές καὶ τερπνόν, τῆς Ἐκκλησίας τὸ θεόπνευστον ὄργανον· ἡ γλῶσσα· ἡ φιλανθρωπία, τῆς μετανοίας ἡμῖν, τοὺς ποικίλους τρόπους ὑπαγράφουσα· ὁ νοῦς ὁ χρυσύμορφος· χελιδὼν ἡ χρυσόστομος· περιστερά τε, φαλμικῶς τὰ μετάφρανα, χρυσαυγίζουσα, ἀρετῶν ἐν χλωρότητι· ρεῖθρον χρυσοειδέξατον, προχέον τὰ νάματα· σῶμα τὸ θεῖον καὶ θείας, φιλανθρωπίας ἐχέγγυον. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις τῶν ὀρφανῶν ὁ Πατήρ· ἀδικουμένων ὀξυτάτη βοήθεια· πενήτων ἡ χορηγία· ἡ τῶν πεινῶντων τροφή· τῶν ἀμαρτανόντων ἡ διόρθωσις· ψυχῶν εὐστοχώτατος, ἰατρὸς καὶ σεμνότατος· θεολογίας, ὑψηλῆς ἡ ἀκρίβεια· ἡ σαφήνεια, τῶν Γραφῶν τῶν τοῦ Πνεύματος νόμος ὁ πρακτικώτατος· κανὼν ὁ εὐθύτατος· ἡ θεωρία καὶ πράξις, αἱ τῆς σοφίας ἀκράτητες. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Οίκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, ἱερωμένον σεαυτὸν ἀπετέλεσας· ἐν σοὶ γὰρ τὴν κατοικίαν, ὡς ἐν ἀγίῳ ναῶ, καὶ καθαρωτάτῳ Πάτερ ἔθεντο· σοφῶς κυβερνήσας γὰρ, τὰς αἰσθήσεις τοῦ σώματος, ὡς ἐν ἀσύλῳ, θησαυρῶ διετήρησας, τὴν διάνοιαν, τῶν παθῶν καθαρεύουσαν· ὅθεν θεοειδέσματος, Παμμακάρι γενόμενος, τῆς Ἐκκλησίας προέστης, ἱεραρχία κοσμήμενος, Χριστὸν ἰκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος, ἀνεδείχθης Χρυσορρήμον Χρυσόσομε, χρυσουργῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι· προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογματικῶν σου Ὅσιε Πάτερ, καὶ κόσμου παντὸς τὰ πέρατα ἐφώτισας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο ποιητῆς, καὶ λυτρωτῆς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρτας, τὸν Ἀδάμ ἠλευθέρωσε· διὸ σοὶ Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Η τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σε Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκῆσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτήρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθῶν, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν

ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν Ἀγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας, ἀδίκως τῆς ποιμνῆς σου, ἀπελάθης μακάριε. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὐδιον, ἵνα πίστει κραυγαῶ σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δῆναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχων ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Σκεῦος ἐνθεον τῆς Ἐκκλησίας, πλοῦτος ἄσυλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης Ἱεράρχα Χρυσόστομε, ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν βίον σου, τοῖς δεομένοις ἐπαντήσας τὸν ἔλεον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων, τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν, τῶν ἡμᾶς ὀδηγοῦντα πρὸς τὴν μετάνοιαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, τὸν Χρυσόστομον πιστοὶ, ὡς διδασκλήντες ὑπ' αὐτῷ, τιμήσωμεν κατὰ χρέος· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαισίον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἀφραγὸς τρόπος ὁ τῆς κηρύξεως, ἐν σοὶ ἐγνωρίσται, Ἀγνή Ἀειπαρθένε· καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιξᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῖς χρυσέσις λόγοις σου, ἡ Ἐκκλησία, ἀρδομένη ἅπαντας, ποτίζει ναίματα χρυσᾶ, καὶ ἰατρεύει νοσήματα, τῶν σὲ ὑμνούντων, παμμακάρι Χρυσόστομε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ο ὅτε ἔχθρα συνόδοι οὐσα παράνομος, αὐτε μῖσος Αὐγούστου, οὐσίας παράφρονος,

ταῖς ἀρεταῖς ταῖς ἐν σοί. Πάτερ κατέσβησαν· ἀλλ' ὡς χρυσὸς ἐν τῷ πυρὶ, δοκιμασθεῖς τῶν πειρασμῶν, καθικετεύεις ἀπαύστως, τὴν παναγίαν Τριάδα ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, ζέων τῷ πνεύματι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεϊάν σου σκέπην καὶ τὴν ἀντίληψιν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα Ἀγνῆ καταπράυνον, τῶν μεταίμων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὡς πάντα, ὅσα βούλει καὶ δύνασαι.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας.

Ὁ Ν'. Δόξα, Ἦχος β'.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τιμῶντές σου, τὴν μνήμην Γεράρχα, Χρυσόστομε Ὅσιε, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοῦσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι, Οἱ Κανόνες· ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ζ'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ἡ'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦ γράν διδοεῦσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλῆτις ἀνεβόα· Τῷ λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μητέρα τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Σωτήρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς Δείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξιώσον μόνη Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Εν θλίψει με ὄντα καὶ συμφορᾷ, ἐπισκοπῆς Δείας, καὶ προνοίας μόνη Ἀγνῆ, ἀξιώσον, ὅπως σε δοξάζω, τὴν Θεοδόξαστον καὶ ὑπεράμωμον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

Τοῦ Πνεύματος μέλπω σε τὸ χρυσοῦν στόμα.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Τῆς μετανοίας γεγωνῶς Δερμότατος, κήρυξ Χρυσόστομε, μετανοεῖν Πάτερ, τῷ Θεῷ με πρέσβευε, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου, καὶ τῶν παλαιοῦν πταισμάτων, θεραπευθῆναι τὰ τραύματα, τῇ σῇ συμπαθείᾳ δυσώπησον.

Οἴλην τὴν αἴγλην τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πάτερ δεξάμενος, ὀλολαμπῆς ὠφθης, σῦλος προηγούμενος, τῆς Ἐκκλησίας Ὅσιε, φωτεινὴ τε νεφέλη, παμμακάρε ἐπισκιάζουσα, τὰ τῶν Ὀρθοδόξων συστήματα.

Υπὸ Χριστοῦ προχειρισθεὶς Διδάσκαλος, Δεία διδάγματα, χρυσοειδεὶ γλώσση, γνωμητε θεόφρονι, πλουσίως σὺ ἐπήγασας· τοῦ Θεοῦ ποταμὸς γὰρ, ὑδάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος, ὠφθης Θεοφάντορ Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Πεποιικιλμένη ποικιλία χάριτος, Θεοχαρίτωτε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' εὐσπλαγγίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, εὐλογημένη γεγέννηκας, μείνασα Παρθένος ἀμόλυντος (*).

Καταβασία· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ὕρανιός ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομήτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ, τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνηρωπε.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ Παρθένε· σὺ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τὸν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

(* Τὸ χειρόγραφον ἔχει καὶ δεύτερον Κανόνα τοῦ Ἁγίου εὐρυθμον καὶ γλαφυρόν, πρὸς τὸ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου· καὶ τῶν μὲν Τροπαρίων Ἀκροστιχίς ἐστὶ τὸ Ἀλφάβητον, τῶν δὲ Θεοτοκίων, Φιλοθέου· ἀναμφιβόλως Φιλοθέου τοῦ Πατριάρχου, τοῦ καὶ ἄλλων Κανόνων ποιητοῦ. Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ἔχει προσέτι καὶ δεύτερον Κοντάκιον, πρὸς τὸ, Τῷ ὑπερμάχῳ, καὶ Οἴκῳ, πρὸς τὸ, Ἄγγελος πρωτοστάτης, ἀμφοτέρω οὐκ εὐκαταφρόνητα ὄντα, ἴσως τοῦ αὐτοῦ Φιλοθέου ποιήματα.

Γκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Εύεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατόν ἐν ἰσχυί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιας, καὶ νοσηροῖς πάθεισι, ἐξεταζομένῳ Παρθένε σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπή σε γινώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε καὶ ἀδαπάνητον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαῖς.

Νοῦν σὺ Χριστοῦ πεπλουτικῶς, σὴ καθαρά πολιτεία, τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας ἐγένεθ, συνεργὸς ὑφηγητῆς, δημηγόρος Χρυσόστομε, διδασκαλία βρύων, σωτηριῶδεις θεόπνευστε.

Ε'κ τῶν ἀσύλων θησαυρῶν, τοῦ Πνεύματος σὺ πλουτήσας, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας, τὴν ἀένναον πηγὴν, τῶν διδασμάτων ἤρδευσας, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν, Ὅσιε Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Υλομανούσας τῶν ψυχῶν, Χρυσόστομε τὰς ἀρούρας, τῆ πανσόφῳ γεωργία τῶν λόγῶν, ἐξεκάθηρας σαφῶς, καὶ καρποφόρους ἐδείξας, τοῖς ἕραιοις ὄμβροις, ταῦτα ἐπάρδων Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμὸς, οὐκ ἔστιν ὅλως Παρθένε, ἐνδιαίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης, οὐρανίων ἀγαθῶν· ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε, τῶν ἀρετῶν ἡ πᾶσα, ἀγίωσύνη Πανάμωμε.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν γνωστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νάματα, τῶν μὲν πιστῶν καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων ἀξίως, βυθίζοντα δόγματα· ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἰδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήτητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν φλογμὸν τῆς γεέννης καὶ ἐμπρησμόν, τὸν κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ καὶ ὄδυρμόν, τὸν ἐλεεινότατον χωρισμὸν καὶ πικρότατον, τοῦ τῶν Ἁγίων κλήρου, καὶ τῆς ὁμηγύρεως, ἐνθυμουμένη φρίξον, ψυχὴ μου καὶ στέναξον·

καὶ τὰ γραμματεῖα, τῶν μυρίων χρεῶν σου, ἀπαλεῖψαι ἐπέιχθητι, κατανύξεως δάκρυσι, συνεργὸν ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα τὴν μόνην Ἀγνήν, δι' ἧς πταισμάτων, δίδεται ἡ ἄφεσις, τοῖς αὐτὴν Θεοτόκον, ὀρθοδόξως δοξάζουσιν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» **Ε**μυστήριον· κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλυδῶνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγχτὸν κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Οὐκ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανάμωμε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Απολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων, σοὶ χαριστήρια, ἀναμείλομεν ἐφύμνια, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Επὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀρρώστιας κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μόνη ἀειπάρθενε.

Τοῦ Ἁγίου. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Αλλοὸν ἡμῖν, τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπον, ὁ προνοία, πάντων προμηθούμενος, ὡς ἀγαθὸς δέδωκε Χριστὸς, σὲ τῆς οὐρανοῦ μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ θεῖον ὑποφήτην, μυστηρίων τῶν ἄνω, Ἰωάννη παμμακάρι Χρυσόστομε.

Τὸν χρυσαυγῆ, καὶ χρυσολόγον τιμήσωμεν, Ἰωάννην, πάντας τὸν χρυσώσαντα, χρυσοεἰδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς διδασκαλίας, καὶ κόσμον γλώσση φαιδρύναντα, χρυσοῦ λαμπροτέρα, καὶ φωτὸς πληρεστάτη, ἐκβρουύση τὴν χάριν τὴν ἔνθεον.

Οἴλος Θεοῦ, γεγονός κατοικητήριον· ὅλος ὤφθης, ὄργανον τοῦ Πνεύματος, ἀναφωνοῦν, πάσης ἀρετῆς, θεόπνευστον μέλος, καὶ σωτηρίας ὑπόθεσιν, καὶ κάλλος ὑποφαίνον, οὐρανῶν βασιλείας, Ἰωάννη παμμακάρι Χρυσόστομε.

Σὺ τοῦ Θεοῦ, τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐκήρυξας, μετανοίας, τρόπους ἐκτιθέμενος· καὶ τῶν κακῶν τὴν ἀποφυγὴν, ἀρίστα διδάσκων, παμμακάρι, καὶ τελεώτατα· καὶ ἔργων τῶν ἀρίστων, παραινέσεις ὑφαίνων, πανσεβάσμιε Πάτερ Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Μετά Θεόν, σέ' προστασίαν κεντήμεθα· σύ γάρ Μήτηρ, Θεοῦ ἐχρημάτισας, τοῦ Ποιητοῦ καὶ Δημιουργοῦ, τοῦ τὴν ἡμετέραν, μορφὴν λαβόντος Πανάμωμε, καὶ ταύτην σεσωκότος, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου, καὶ τῆ δόξῃ τῆ θείᾳ δοξάσαντος.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλόθρως.

Εμπλησον Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης, ἣ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἀγνή, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λύσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεόλυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἢ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ιᾶσαι Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγίαν, ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι.

Τοῦ Ἁγίου. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ε'κκλησίας φωστῆρα, πάντες σε γινώσκωμεν φωτοειδέστατον, καὶ ψυχῶν σωτῆρα, ἀναρπάζοντα ταύτας τοῦ φάρυγγος, τοῦ θανατηφόρου, καὶ πρὸς ζωὴν καθοδηγοῦντα, τὴν αἰώνιον Πάτερ αἰοῖδιμε.

Λύεις τὰς παρατάξεις, τῶν αἰρετιζόντων, σὺ περιφραζάμενος, εὐσεβείας ὀπλοῖς, καὶ ἀνδρεία ψυχῆς ἱερώτατε· συγκροτεῖς δὲ χαίρων, περιφανῶς τῶν Ὀρθοδόξων, τὰς χορείας συνδέσμῳ τοῦ Πνεύματος.

Πλήρεις ὡσπερ φιάλαι, ἀρωμάτων ἐνθέων αἰσιαγόνες σου, καὶ τὴν οἰκουμένην, νοηταῖς εὐωδίαις εὐφραίνουσι, τῆ τῶν νοημάτων μυρεψικῆ μυσαγωγίᾳ, καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων σου Πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Ως Θεὸν συλλαβῆσαν, τὸν δημιουργόν τε καὶ κτίστην καὶ Κύριον, γενεαί σε πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων Ἀγνή μακαρίζουσι· καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἱ νοεραὶ Ταξιαρχίαι, ὡς Μητέρα Θεῶ σε δοξάζουσιν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ

» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὅς ἔσωσεν, ἐαυτὸν ἐκδεδωκῶς τῷ θανάτῳ, τὴν τῆ φθορᾶ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ρύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουράν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διὰ παντός· τῶν παθῶν μου ρύσθῃναι πανάμωμε.

Ως τεῖχος καταφυγῆς κεντήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα· ὧ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ε'ν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῆ σαρκί μου· ἀλλ' ἢ Θεόν, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κηύσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· Ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Τοῦ Ἁγίου. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σοφία πνευματικῆ, τὸν κόσμον ὅλον ἐπλήτησας, τοῦ λόγου διανομεῦς, γενόμενος πλούσιος· πλεσία γὰρ ἄνωθεν, Ἱεράρχα χάρις, ἐξεχύθη σου τοῖς χεῖλεσιν.

Εἰς πᾶσαν ὡς ἀστραπὴ, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου· ἡ δύναμις δὲ τῶν σῶν, ῥημάτων Χρυσόστομε, ὡς σάλπιγξ πανεύσημος, οἰκουμένης πάντα, περιήχησε τὰ πέρατα.

Τὸν ἄνωθεν ὑφαντόν, χιτῶνα περιβαλλόμενος, Παμμακάρι τῶν ἀρετῶν, καὶ λόγων λαμπρότητα, περιποιησάμενος, ἀληθείας ὠφθης, περιδέξιον ἐδραίωμα.

Θεοτοκίον.

Ο'παντοκρατορικῆ, δυνάμει φέρων τὰ σύμπαντα, τὸ ἀσθενές τῆς σαρκὸς, ἐκ σοῦ περιβάλλεται, Παρθένε πανάμωμε, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων ὁ Φιλόθρως.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ε'κ τῶν οὐρανῶν, ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν, χειλῶν πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν. Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε Ὅσιε, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητῆς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τῶν ὄλων Ποιητῇ κλίνω τὸ γόνυ, τῷ προαιωνίῳ Λόγῳ χεῖρας ἐκτείνω, λόγου ζητῶν χάρισμα, ἵνα ὑμνήσω τὸν Ὅσιον, ὃν ἀν-

τὸς ἐμεγάλυνε· φησὶ γὰρ τῷ Προφῆτῃ ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας· Δοξάζω τοὺς ἐν πίστει δοξάζοντάς με. Ὁ οὖν ἐν τοῖς πάλαι τὸν Σαμουὴλ ἀνυψώσας, ἐδόξασε νῦν τὸν Ἱεράρχην· τὸ τάλαντον γὰρ ὁ ἐπιστεύθη, καλῶς ἐμπορευσάμενος, τῷ Βασιλεῖ προσήγαγε· διὸ καὶ ὑπερύψωσεν αὐτὸν ὁ ὑπερούσιος. Τούτου χάριν αἰτῶ ὁ ἀνάξιος ἐγὼ λόγον δοθῆναι μοι, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ἀνυμῆσαι αὐτόν. Τῶν περάτων γὰρ ὑπάρχει καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Μύσας ὁ χρυσοῦς Ἰωάννης τὸ στόμα,
Ἄφηκεν ἡμῖν ἄλλο τὰς βίβλους στόμα.

Ἀμφὶ τρίτην δεκάτην σίγησεν χρύσεια χεῖλη.

Ὁ ὅτος ὁ μέγας φωστήρ, καὶ διαπρύσιος τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλος, ἦν ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ἀντιοχείας, Πατὴρ Σικούνδου στρατηλάτου, καὶ μητὴρ Ἀνθούσης, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν. Εὐθύς δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πολὺν περὶ τοὺς λόγους ἐκτῆσατο ἔρωτα. Τῇ οὖν περὶ τούτου σπουδῇ, καὶ τῇ τῆς φύσεως ἐξύττητι, πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδείαν μετῆλθε, φοιτήσας παρὰ Λιβανίου καὶ Ἀνδράγαθίου, τοὺς ἐν Ἀντιοχείᾳ σοφιστάς, εἶτα παρὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις. Μελετήσας δὲ καλῶς τὴν τε τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν Χριστιανῶν γραφὴν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνώσεως, καὶ ἀγνεῖα καὶ καθαρῆτητι τὸν βίον κοσμήσας, εἰς τὸ τοῦ Κληρικοῦ ἀνάγεται σχῆμα παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Μελετίου Πατριάρχου Ἀντιοχείας, παρὰ δὲ Φλαβιανοῦ Διακόνου, καὶ Πρεσβύτερος γίνεται.

Πολλοὺς δὲ συντάξας λόγους, κρείττονας ἀριθμοῦ, περὶ τε μετανοίας καὶ τῆς ἐν ἡθεσι καταστάσεως, καὶ πᾶσαν τὴν Δείπνιστον Γραφὴν ἐρμηνεύσας, ἐπεὶ Νεκτάριος ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πρόεδρος τὸν βίον ἀπέλιπε, ψήφω τῶν Ἐπισκόπων, καὶ τῇ τοῦ Βασιλέως Ἀρκαδίου προσταξί, ἐκ τῆς Ἀντιοχείας μεταπεμφθεὶς, Ἀρχιερεὺς τῆς Βασιλίδος καθίσταται πόλεως, κανονικῶς τὴν χειροτονίαν δεξάμενος. Ἐπίτινε δὲ πλέον τὴν ἐν ταῖς ἐρμηνείαις τῆς Γραφῆς σπουδῆν, καὶ τὴν ἐν ταῖς διαλέξεσι διδασκαλίαν, δι' ἧς πολλοὺς πρὸς Θεογνωσίαν καὶ μετάνοιαν ἤγαγε.

Τοσοῦτον δὲ ἐαυτὸν ἐπέδωκε τῇ ἀσκήσει καὶ ἐγκρατεῖα, ὡς βραχίος μόνου μεταλαμβάνειν τοῦ ἐκ κριθῆς χυλοῦ, καὶ ὕπνου μικροῦ· καὶ τούτου οὐκ ἐπὶ κλίνης, ἀλλ' ἰστάμενος, καὶ σχοινίους τισὶ διαβασταζόμενος· εἰδὲ πευ ὀκλάσει, καθιζόμενος. Τῷ δὲ περιόντι τῆς πρὸς τοὺς δεσμένους φιλανθρωπίας, καὶ ἑτέροις πολλαῖς, εἰς τοῦτο καθίσταται τύπος· ἔθεν καὶ ἐν λόγοις ἐδίδασκε προσφυῶς πρὸς τὴν τοιαύτην ἀρετὴν διακίεσθαι, καὶ πλειονεξίας ἀπέχεσθαι.

Διὰ τοῦτο καὶ Εὐδοξία τῇ βασιλίσει πρῶτον προσέκρουσε, καὶ εἰς ἐχθραν κατέστη. Ἡ μὲν γὰρ ἤρπασεν ἀμπελῶνα γῆρας τινός, καὶ ἡ γῆρα ἐπέθετο ζιπούσα τὴν αὐτῆς· καὶ ὁ Ἅγιος παρήνει, τε ἀλλότριον μὴ κατέχειν· καὶ μὴ πειθόμενην τὴν βασιλίδά διτληχε, καὶ τῷ κατὰ τὴν Ἰεζάβελ ὑποδείγματι ἐστηλίτευσεν. Ἡ δὲ ἀπειθηριού-

ται, ἐγκρατῶς ἐχομένη τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ τοῦ θρόνου ἀπελαύνει αὐτόν, τὸ μὲν πρῶτον δι' αὐτῆς, τὸ δὲ δεύτερον δι' Ἐπισκόπων, οἱ ταῖς δυναστείαις μᾶλλον, ἢ τῇ εὐσεβείᾳ ἐπολιτεύοντο. Εἶτα πάλιν ἀποκαθίσταται εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. Καὶ ὁ μὲν Ἅγιος πάλιν τὸ τελευταῖον ἐν Κουκουσῷ τῆς Ἀρμενίας ἐξορισθεὶς, καὶ θλίψεσι προσομιλήσας πολλαῖς, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Ὡς δὲ ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ, μετὰ τὴν τούτου ἀπὸ τοῦ θρόνου κάθοδον καὶ ὑπερορίαν, οἱ συνεργήσαντες εἰς τὴν τούτου ἐξορίαν, νόσοις ἐξετασθέντες δεινοῖς καὶ διαφοροῖς, τοῦ ζῆν ἀπῆλλάγησαν, τὰς ψυχὰς ἀπορρήξαντες, τῆς Εὐδοξίας πρώτης τοῦτο παθούσης, ὡς καὶ πρώτης ἀνομησάσης, καὶ τοῖς ἐπισκόποις γενομένης ἀπωλείας προξίνου. Φασὶ δὲ, ὅτι, μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτήν, πρὸς ἔλεγχον τῆς εἰς τὸν Χρυσόστομον ἀδικίας, ἡ λάρναξ, ἔνθα κατετίθη, ἐκινεῖτο ἐπὶ χρόνοις τριάκοντα καὶ δύο· ἐν δὲ τῷ ἀνακομισθῆναι τὸ τοῦ Χρυσοστόμου τίμιον λείψανον, καὶ ἀποτεθῆναι· ἔνθα νῦν ἐστὶ, τῷ κλόνου καὶ τῆς κινήσεως ἔστι.

Ταῖς τοῦ Χρυσορόρημονος πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδῃ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ εἰς τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρα τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἦν προστάτιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κηύσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραγάζουσιν ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μητὴρ ἀγνή δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπη σου τῇ θεῖα, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Τοῦ Ἁγίου. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Χρηστότητος ὄψυσσον, καὶ εὐσπλαγχνίας μεμνημένος Θεοῦ, ἐγγυώμενος ὠφθης, τὴν σωτηρίαν μετανοοῖσι θερμοῦς, καὶ ὀλοψύχως Κυρίῳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρυθμίσεις Χρυσόστομε, ταῖς διδασκαλίαις σου πᾶσαν διάνοιαν, καὶ ψυχῶν θεραπεύεις, τὰς ἀρρώστιας ὡς συμπαθέστατος, καὶ εὐδρο-

μῆσι συμπάλλεις γηθόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υψώθης γενόμενος, ἐκλελεγμένος ὁσῖος ἄκακος, ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, δικαιοσύνην ἐνδεδυμένος λαμπρῶς, καὶ εὐφροσύνη κραυγάζων Πανόλβιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Ἀχραντε, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ Κύριον εὐδοκήσαντα σῶσαι, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος θανάτου φθορᾶς· ὃν ἐπαξίως ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι,
• **Τ**στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἱαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Οἶνονεχῶς τοῖς λόγοις σε, ὁμιλοῦντες Χρυσόστομε, τῆς θεολογίας, τὸ σεπτὸν μυστήριον, καὶ πᾶσαν καρπούμεθα, τῶν ἀγαθῶν τὴν ὄνησιν, καὶ τὴν τῆς κακίας, ἀποφεύγομεν βλάβην· κοινὸν γὰρ πρυτανεῖον, σωτηρίας ἐγένου, βοῶν· Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Δεσπότην Χρυσόστομε, τῇ συμπαθεστάτῃ παρρησίᾳ χρώμενος, καὶ τῇ ἐλεήμονι, καὶ φιλανθρώπῳ Πάτερ στοργῇ· σὲ γὰρ τῷ Σωτῆρι, προβαλλόμεθα πίστει, μεσίτην καὶ προστατήν, καὶ θερμότατον πρέσβιν, θεόφρον Ἱεράρχα, παμμακάρο Ἰωάννη.

Νεανικὴν τὴν ἐνστασιν, ἀταπείνωτον φρόνημα, πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας, βασιλεῖς ἐνδείξαι, θερμῶς προῖσάμενος, ἀδικημένων Ὅσιε, καὶ τῶν ὀρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν καὶ πενήτων, Πάτερ γεγεννημένος, στοργικῇ διαθέσει, βοῶν· Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματικαῖς μορφώσεσι, καὶ ποικίλοις αἰνίγμασι, καὶ συμβολικαῖς, καὶ τυπικαῖς ἐμφάσεσι, τὴν σὴν προεμήνυον, οἱ θεηγόροι γέννησιν, τὴν ὑπερφυᾶ καὶ θαυμαστήν σε Παρθένε· διό σε γεγηθότες, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείασι σὲ μεγαλύνοντες.

Ροήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃ, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε Χριστὸν κηύσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτίσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Τῆς ὄντως ἀπολαύων Πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ διαπρέψας ἀγγελικῶ, καὶ τοῦ Χριστοῦ κτησάμενος, γλῶσσαν καὶ τὸ στόμα τὸ γαληνόν, σωθῆναι θεηγόρε, δυσώπει τοὺς σὲ πίστει, διαφερόντως μακαρίζοντας.

Οἱ λόγοι σου Ἱερισμᾶκαρ λόγοι ζωῆς, τὴν ζωὴν προξενοῦντες τὴν ἄληκτον· σὲ γὰρ πηγὴν, βρύουσαν ἀνεδείξεν ὁ Χριστὸς, καὶ ποταμὸν προχέοντα, θείων διδαγμάτων ἐπιρροαῖς, τρυφῆς ὄντως χειμάρρουν, ἀφέσεώς τε ρεῖθρον, καὶ μετανοίας λαμπρὸν κήρυκα.

Μεσίτης ἀνεδείχθης Ἀρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὑπέρλαμπρος· σὺ γὰρ φωστήρ, ὠφθης εὐσεβείας θεοφεγγῆς· καὶ τῆς ἐνθέου γέγονας, ἐλεημοσύνης εἰσηγητής· διό σε χρυσολόγε, καρδίας διαθέσει, νῦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Αγνή δεδοξασμένη Μητέρα Θεοῦ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πόθῳ περίσωζε, τῶν πειρασμῶν, ὄχλον διαλύουσα συμπαθῶς· ὡς γὰρ

Θεόν γεννήσασα, πάντα ὅσα θέλεις ἐπιτελεῖν, ἀνύεις ἀκωλύτως, καὶ δύνασαι Παρθένη· διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῖς χρυσαυγέσι λόγοις σου, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, φαιδρύνεται λαμπρύνεται, ὡς Χρυσόστομε Πάτερ· ψυχαὶ δὲ κατευφραίνονται, τῶν πιστῶν γεραίρουσαι, τὴν παναγίαν σου μνήμην· σὺ γὰρ πᾶσιν ἐφάνης, σωτηρίας ὁδηγός, καὶ κήρυξ τῆς μετανοίας.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μεγαλοφωνότατον, τῆς μετανοίας κήρυκα, τὸν θησαυρὸν τῶν πενήτων, τὸ στόμα τῆς Ἐκκλησίας, τὸ χρύσειον καὶ εὐλαλον, τῶν Γραφῶν τὴν σαφήνειαν, Ἰωάννην τὸν πάνσοφον, ἀνευφημήσωμεν πάντες, ὡς ὑπ' αὐτῆ στήριχθέντες.

Θεοτοκίον.

Παρθένη παναμώμητε, Κυρία με καὶ Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει, σὺν τῷ κλεικῷ Χρυσόσωμῳ, πειρατηρίων ῥύσασθαι, παντοίων τοὺς ὑμνεῖτάς σε, καὶ αἰωνίων ἅπαντας, ἀγαθῶν ἀξιῶσαι· δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Χρυσὸς τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχεόμενος πάνσοφε, πλουτίζεις Χρυσόστομε, πενομένας φρένας· καὶ ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλὺν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε· διό σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἀγιασματος.

Οστύλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι, τῶν δογμάτων καταρρύτος, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, τῆς Θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, τῆς μετανοίας κήρυξ ὁ ἐνθεος, φωστήρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνεῖσθω Χρυσόστομος.

Ηλιος πολύφωτος, τὴν οἰκουμένην τοῖς λόγοις σου, καταυγάζων γεγένησαι, ἀστήρ φακνότατος, λαμπρῶς φανοτάτη, πυρρὸς τοῦς θαλάσσης, τῆ κοσμικῆ διαπαντός, χειμαζόμενος ἀπροσκαλούμενος, πρὸς ὄρμον γαληνότατον, τῆς σωτηρίας ἐν χάριτι, χρυσολόγε Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αδίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπελαθεῖς Πάτερ Ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς

ἐξορίαις τε, ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίου τέλους, οἷα γενναῖος ἀθλητής, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον· καὶ νίκης διαδήματι, σὲ ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Χρυσέοις ἔπεσι, καὶ θεοφθόγοις διδάγμασι κατακοσμήσας τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, πλουτὸν πνευματικὸν ἐθησαύρισας ἐν αὐτῇ, τὰ σα θεοπαράδοτα λόγια· διό στέφανον ἐξ ἀκηράτων ἀνθέων, πλέξαμένη τοῖς ἄσμασι, τῆ ἱεραῶσθ προσφέρει μνήμη, πάγχρυσε τῆ ψυχῆ σὺν τῇ γλώττῃ, Ἰωάννη Θεόσοφε. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν Ὅσιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, ταῖς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ'· καὶ ε'. Ὡδή.

Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ πανευφήμου

Ἀποστόλου Φιλίππου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πράξιν μὲν ἐπίθασιν, εἰλικρινοῦς θεωρίας, θεωρίαν τέλος δὲ, φιλοθέου πράξεως Μακαρ θέμενος, τὸν Χριστὸν ἠξίωσας, τῆ Πατρὸς τὴν δόξαν, ὑποδειξαί σοι τὴν ἀφραστον· καὶ γὰρ ἐφίεται, πᾶσα λογικὴ φύσις ἐνδοξῆ, Θεοῦ τοῦ ὑποστήσαντος· καὶ τοῦ ποθουμένου τετύχηκας, τούτῃ παραυτίκα, δεξάμενος σφραγιδα τὸν Υἱὸν· ὃν παρρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεαῖς ἀναβάσει, διαπαντός κεχημένος, ὡς Μωσῆς τὰ πρότερον, τὸν Θεὸν θεάσασθαι ἐπεπόθησας· καὶ γνωστῶς εἶδες δὲ, τὴν

αὐτοῦ εἰκόνα, δεδεγμένος πρὸς ἐμφέρειαν. Πα-
τρὸς γὰρ σύντομος, γνῶσις ὁ Υἱὸς καὶ ἀπόδει-
ξις· Υἱὸς δὲ καὶ Γεννήτορος, μία ἡ οὐσία γνω-
ρίζεται, καὶ ἡ διὰ πάντων, ταυτότης ἀναφαί-
νεται σεπτῶς, καὶ βασιλεία καὶ δύναμις, δό-
ξα καὶ προσκύνησις.

Ο ὄργανον κρουόμενον, ταῖς θεिकाῖς ἐπιπνοι-
αις, καὶ ταῖς ὑφηγήσεσι, τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος ἐχρημάτισας· καὶ τὸ ὑπερκόσμιον, με-
λωδῶν ἐν κόσμῳ, τοῦ Σωτῆρος Εὐαγγέλιον, πυ-
ρίνη γλώσση σου, πᾶσαν τὴν ἀπάτην κατέφλε-
ξας, ὡς ὕλην εὐκατάπρηστον, καὶ ὡς χόρτον
γῆς μαραινόμενον· καὶ τὸν ἐπὶ πάντων, Δε-
σπότην τε καὶ Κύριον Χριστόν, τῇ οἰκουμένη
ἐκήρυξας, Φίλιππε θεσπέσιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Τοῦ μεγάλου Φιλίππε φωτὸς, ταῖς ἀσραπαῖς
πυρωθεῖς, παγκόσμιος ἐξέλαμψας φωστῆρ·
τὸν Πατέρα δὲ τῶν φώτων, ἐν Υἱῷ ζητήσας εὐ-
ρες· ἐν τῷ φωτὶ τὸ φῶς γὰρ εὐρίσκεται· καὶ
γὰρ οὗτος σφραγὶς ἰσότυπος, δηλῶν τὸ ἀρχέτυ-
πον. Ὁν Ἀπόστολε δυσώπει, τοὺς ἐσφραγισμέ-
νους τῷ θεῷ, περισώζεσθαι αἵματι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σοῦ τὸν ἀλόχευτον τόκον;
ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μο-
νογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προήλθεν,
ἀφράξως σαρκωθεῖς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ
φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυά-
δα προσώπων τεμνάμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων
ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἐκέτευε σεμνῇ
Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τὸ παραδόξου θαύματος (*).

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ τοὺς ἰχ-
θύας ποτὲ, σαγηνεύων Ἀπόστολος, τῶν
ἀνθρώπων γέγονεν, ἀλιεὺς θεοπρόβλητος· λό-
γων σαγήνη, ἔθνη ἐζώγησε· Σταυροῦ ἀγκί-
στρω, κόσμον ἀνείλκυσε. Ὡς οἶον θήραμα, τῷ
Χριστῷ προσήγαγεν, ὁ θεουργός! οὐ περὶ τὸ μνη-
μόσυνον, νῦν ἐορτάζομεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπόσταλεις
ἐκ Θεοῦ, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, μέσον
λύκων πρόβατον, ἀπτοήτως νῦν πρόεισι, τοὺς
θῆρας ἄρκας, πίστει ἀνέδειξε· τὸν κόσμον

θεῖως, μετεστοιχείωσεν. Ὡς ἔργα πίστεως! ὡς
δυνάμεις ἀρήρητοι! οὐ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον ταῖς
ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγγχος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! φρέαρ πηγᾶ-
ζον ζωῆν, ἐν σοφίας ἀντλήματι, τοῖς ἐν
κόσμῳ πέφνηεν, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος· ἀ-
φ' οὗ περ ρεῖθρα, δογμάτων πρόεισιν· ἐξ οὗ
θαυμάτων, ρεύματα πίνομεν. Ὡς οἶα δέδρα-
κε, φοβερά τεράστια ὁ θεουργός! οὐ περ τὸ
μνημόσυνον, πίστει γεραίρομεν.

Δόξα, Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Καταλιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, ἠκολούθησας Χρι-
στῷ· καὶ σφραγισθεῖς τῷ ἐμφυσήματι
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπεστάλης ὑπ' αὐτοῦ,
εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἀπολωλότα, ἐπιστρέφειν τοὺς
ἀνθρώπους, εἰς φῶς θεογνωσίας, Φίλιππε, Ἀ-
πόστολε· καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνα τοῦ θεοῦ σε
πόθου, διὰ βασάνων πολυπλόκων, τὴν ψυχὴν
σου τῷ Θεῷ παρέδωκας. Αὐτὸν ἐκέτευε παμ-
μακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολε Ἁγιε Φίλιππε..

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ
Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου
ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν εὐκλεῆ Φίλιππον ὑμνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους.

Ὡς δὲ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας..

Ταῖς ὑπερφώταις ἀκτίσι τῆς τοῦ Χριστοῦ,
θεϊκῆς λαμπρότητος, ἐνθόμενος τρανώς,
θεοκῆρυξ Φίλιππε ταῖς σαῖς, κατὰ μέθεξιν
αὐγαῖς, ἡμᾶς καταύγασον.

Ο τοῦ Πατρὸς σοι τὴν δόξαν δι' ἑαυτοῦ, ὑ-
ποδείξας Φίλιππε, τῷ χορῷ τῶν Μαθη-
τῶν, σὲ Χριστὸς ἐνέταξε τὴν σὴν, προγενώσκειν
ἀρετὴν, θεομακάριστε.

Νῦν οὐκ αἰνίγματι βλέπεις, οὐδὲ σκιαῖς,
οὐδ' ἐσόπτροις Πάνσοφε, τὴν πηγὴν τῶν
ἀγαθῶν, ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον Χριστόν, ἀλλὰ
πρόσωπον ὀράς, σαφῶς πρὸς πρόσωπον.

Θεοτοκίον.

Ε'κλειοιπτότων Ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς, τοῦ
Ἰούδα Παναγνε, ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεός,
προελθὼν Ἠγούμενος τῆς γῆς, τῶν περικύτων
ἀληθῶς, νῦν ἐβασίλευσεν.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἐν ταῦθα μὲν ἔχει Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωή-
χου, εἰς δὲ τοὺς δίνους τὰ παράνα προσόμοια· τὰ δὲ ἐκεῖ
προσόμοια ἐλλείπουσιν ὅλως.

Ῥδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Υπάρχων ἔμπλεως φωτός, πρακτικῆς θεωρίας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, γενομένῳ μεθ' ἡμῶν, κατηξιώθης Χριστῷ, λειτουργῆσαι, Φίλιππε Θεσπέσιε.

Κρηπὶς δογμάτων εὐσεβῶν, ἢ σὴ μυσταγωγία, τοῖς πιστοῖς ἀνεδείχθη· δι' αὐτῆς γὰρ τὸν Υἱόν, ἐπέγνωμεν συμφυῶς, ἠνωμένον, ὄντα τῷ Γεννήτορι.

Λυχνία γέγονας χρυσῇ, δαδουχῶν τοῖς ἀνθρώποις, τὸ αἰδίου φέγγος, καὶ φωτίζων τῇ αὐτοῦ, τὴν οἰκουμένην σαφῶς, ἐπιγνώσει, Φίλιππε πανάριστε. Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ Πάναγνε σεμνῇ, πεποιθῶς μὴ ἐκπέσω, τῆς εἰς σέ προσδοκίας· ἀλλ' ὡς Μητὴρ συμπαθῆς, τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, τῶν παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ με λύτρωσαι.

Ὁ Εἰρμός.

- Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
- ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
- ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
- τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ελατῆρ τῶν δαιμόνων ἀναδειχθεὶς, καὶ φωστήρ τῶν ἐν σκότει ἀποφανθεὶς, ἔδειξας τὸν Ἥλιον, ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντα· καὶ ναὺς εἰδῶλων, συντρίψας ἀνήγειρας, ἐκκλησίας Μάκαρ, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν θείαν σου μνήμην, λαμπρῶς ἐορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ὁμοιον.

Ομβροφόρος νεφέλη πνευματικῇ, ἀληθῶς ἀνεδείχθης τοῖς ἐπὶ γῆς, ποτίζων ὡς ἄβυσσον, μυστικῶς τὰς καρδίας ἡμῶν· διαδραμῶν γὰρ τῷ λόγῳ, δροσίζει τὰ πέρατα, ὑετοῦς προχέων, τὰ μύρα τῇ λάρνακι· ὅθεν διαπνεύσας, ταῖς ἀπίστοις καρδίαις, ὁσμήν τὴν τοῦ Πνεύματος, ἐν αὐταῖς ἐθησαύρισας. Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύννας ὁ μαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ἑμαυτὸν κατερρύπωσα· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, οὐδὲ καταφυγιόν, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σε. Κόρη, ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι

τῷ ἀχρείῳ! Διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σέ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ, Ἠμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· εἰς σέ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

Ῥδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ηλίου σκηνώμα, Χριστοῦ τοῦ ὄντως φωτός, καὶ ναὸς ἀνεδείχθης χωρητικός, τούτου τῆς λαμπρότητος, καὶ οὐρανοῦ δόξας Θεοῦ, τοῖς ἀνθρώποις διηγούμενος.

Φθκρείσης πάθει, τῆς ἀνθρωπότητος, ἐμβληθεὶς θείον ἄλλας παρὰ Χριστοῦ, ταύτης ἀπεξήρανας, τὴν σηπεδόνα τὴν δεινὴν, Θεοφάντορ ἀξιάγαστε.

Ισχυῖ Φίλιππε, Χριστοῦ ῥωννύμενος, τῶν δαιμόνων τοῦ στίφους καὶ δυσσεβῶν, ὡφθης δυνατώτερος, τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναβοῶν, ζωῆς θείας εὐαγγέλια. Θεοτοκίον.

Λιμένα εὐδίου, Χριστὸς ἀνέδειξε, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σέ ἀληθεῖ, Δέσποινα πανάμωμε, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ῥδὴ ε'. Τῷ Θεῷ φέγγει σου Ἀγαθὲ.

Ιὸν ψυχῶν τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ἀλεξικάκοις σου, Θεορρήμον παλάμαις ἐξήρανας, τοὺς θανατηφόρῳ κερρατημένους βυθῷ, χαλεπῆς ἀλγηδόνης ἀναρρῦόμενος.

Πυρίπνου ὅλος ἀναδειχθεὶς τῇ τοῦ Παρακλήτου ἐπιδημίᾳ, καὶ χάριτι Φίλιππε, τοὺς ἀποφυγέντας ἐν ἀθείας κρυμῷ, τῇ τῆς πίστεως θέρμη ἐζωοποίησας.

Πλησίον γέγονας τοῦ Χριστοῦ, τὰς ἐνδιδόμενας σοι λαμπηδόνας, ἀμέσως δεχόμενος, καὶ διαβιβάζων τοῖς σοὶ προστρέχουσι, φωτίζων καὶ προσάγων, τούτους τῷ Κτίστη σου.

Θεοτοκίον.

Ολόγῳ πάντα δημιουργῶν, καὶ σοφῇ προνοίᾳ κυβερνῶν, μόνος ὡς βούλεται Κύριος, ἄκρα εὐσπλαγχνία, δημιουργεῖται ἐκ σοῦ, καὶ σὰρξ ἀνερμηνεύτως Πάναγνε γίνεται.

Ῥδὴ ς'. Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Νέμισμένην, καὶ λυμαιομένην, βλέπων τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, τὰ σὰ βεβηλὰ τὰ ἠκονημένα, τοὺς Ἀποστόλους τείνας ἐξαπέστειλας, καὶ διήνοιξας θώρακος πτύξιν, Χριστέ τοῦ δράκοντος, ἅπαντας τῆς αὐτοῦ, λύμης καὶ φθορᾶς Σῶτερ ἰώμενος.

Υπερτέρῳ, φέγγει καταλάμπων, ὡφθης καὶ θάπερ ἀστραπῇ, τῇ οἰκουμένην φαίνων, καὶ ὡς ὄρος γλυκασμῶν σαλάζον, ὡς Θεὸς δρόσος

οὐρανόθεν πίπτουσα, ὡς Ἀποστόλος ἐκλελεγ-
μένος τὴν δωδεκάριθμον, φάλαγγα συμπλη-
ρῶν, τὴν τῶν Μαθητῶν Χριστοῦ Πανόλβιε.

Μυθεῖς σου, τὸ τοῦ μυστηρίου, βάθος ὁ
θεῖος Μαθητής, ὡς ποταμὸν εἰρήνης, ἐ-
πιβλύζοντα τρυφῆς χειμάρρουν, ὡς ἐπικλύζον
κῦμα δόξαν ἔθνεσι, σὲ ἐκήρυξε μεγαλοφώνως,
καὶ τὴν σὴν ἐνδοξον, κένωσιν Ἀγαθῆ, τὴν ὑπὲρ
ἡμῶν εὐαγγελίσαστο. Θεοτοκίον.

Νεκρουμένους, καὶ ἀπολλυμένους, πάντας
θανάτῳ τοὺς βροτούς, σὺ τὸν Χριστὸν
τεκοῦσα, τὴν ἀκήρατον ἀθανασία, ἀνεκαλέ-
σω πρὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐφώτισας ἐσκοτι-
σμένους, καὶ ἠλευθέρωσας, λύσασα τὰ δεσμά,
τῆς ἀπαγωγῆς ἡμῶν Πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**υνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις
» **Σ**κητώεις Ἰωάνῃ· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέ-
» ρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῆ δοθέντος, ὡς
» ἐκ θαλάμης τοῦ θνήσκοντος ἀνέθορε· προσεφώνει
» δὲ τῆ κουστῳδία· Οἱ φυλασσόμενοι, μάταια
» καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαίς.

Ο μαθητής καὶ φίλος σου, καὶ μιμητής τοῦ
πάθους σου, τῆ οἰκουμένη Θεὸν σε ἐκή-
ρυξεν, ὁ θεηγόρος Φίλιππος. Ταῖς αὐτοῦ ἐκε-
σίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων, τὴν Ἐκκλησίαν
σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ αὐτός.

Ρεῖθρα λόγου παράσχου μοι Κύριε, ὁ ὑδά-
των τὴν φύσιν δειμάμενος· τὴν καρδίαν
μου στηρίξον Δέσποτα, ὁ τὴν γῆν στερεώσας
τῷ λόγῳ σου· καὶ φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ὁ
τὸ φῶς ὡς χιτῶνα ἀναβαλλόμενος· ἵνα λέγω
καὶ ψάλλω τὰ πρέποντα, καὶ ἀξίως ὑμνήσω
τὸν σὸν Μαθητὴν Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλιπ-
που, ἐνός τῆς πρώτης χορείας τῶν Δώδεκα.

Στίχοι.

Ἄρθεις Φίλιππος ἐκ ποδῶν ἐπὶ ξύλου.

Τὰ τῶν ποδῶν σοι νίπτρα Σῶτερ ἐκτίει.

Ἦρθης κἀκεφαλῆς δεκάτη Φίλιππε τετάρτη.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Βυθσαιῶν τῆς πόλεως, συμπόλιτος Ἀν-
δρέου καὶ Πέτρου. Πολὺς δὲ ὦν τὴν σύνεισιν, ταῖς
βίβλοις τῶν Προφητῶν προσκείμενος, παρθένος διαβίου
παντός, ἐγνωρίζετο. Τοῦτον ὡρῶν ὁ Χριστὸς μετὰ τὸ Βα-
πτισμα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ προετίθειτο ἀκολουθεῖν. Ὁ δὲ,

μετὰ τοῦτο συντοχῶν τῷ Ναθαναὴλ, ἔφη· Ἐδρὴκ ἄ-
μην Ἰησοῦν τὸν Γίόν Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Να-
ζαρέτ· καὶ ἄλλα πολλά ἴστιν ἰδεῖν ἐν τῇ θεοπνεύστῃ
Γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος οὖν τὴν Ἀσίατιδα γῆν
κληρωθεὶς, τὸν Βαρθολομαῖον εἶχε συνεπόμενον, καὶ συνα-
πτόμενον τοῦ κηρύγματος. Σαρκικὴ δὲ αὐτοῦ ἀδελφὴ εὐ-
σα ἢ Μαρίαμνη, τοῦτοις ἀκολουθοῦσα διηκόνει.

Ἐπεὶ δὲ τὰς τῆς Μυσίας καὶ Λυδίας διέβησαν πόλεις
εὐαγγελιζόμενοι, καὶ πολλοὺς ἐπὶ τῶν ἀπίστων πειρασμοὺς
καὶ θλίψεις ὑπέμειναν, βαστιγούμενοι, ραβδιζόμενοι, ἐγ-
κλειόμενοι, λιθαζόμενοι, κατέλαβον τὸν ἠγαπημένον Μα-
θητὴν καὶ Θεολόγον Ἰωάννην, κατὰ τὴν Ἀσίαν κηρύτ-
τοντα τὸν Χριστὸν· ἅτε καὶ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γυνὴ Νε-
κάνορος ἐπίστευσε, καὶ ἡ τοῦ Στάχυος εἰκία ὑπὸ τοῦ Ἀν-
θυπάτου καὶ τοῦ δήμου κατεκαύθη. Ὁ δὲ Φίλιππος, ἐπὶ
τῆς πλατείας τῆς Ἱεραπόλεως σურεῖς, εἶτα τοὺς ἀστραγά-
λους τρυπηθεὶς, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀνηρτήθη· καὶ οὕτως εὐ-
ξήμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρίητο. Αὐτίκα δὲ ἡ γῆ,
τρέμω ληφθεῖσα, καὶ ἦχον ἐκπέμφασα ἐσχίσθη, καὶ πολ-
λοὺς τῶν ἀπίστων κατέπιεν. Οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες, τῷ
Βαρθολομαίῳ καὶ τῇ Μαρίαμνῃ προσέπεσον κρημαμένοις
οἴσι καὶ αὐτοῖς. Καὶ λύσαντες αὐτούς, προσῆλθον τῇ ἀ-
ληθινῇ πίστει. Εἶθ' οὕτω συνίστασαν τὸ λείψανον τοῦ Ἀ-
ποστόλου, καὶ τὸν Στάχυν Ἐπίσκοπον ἐν τῇ πόλει κατα-
στησάμενοι, αὐτοὶ ἐν Λυκαονίᾳ ἐξέδραμον.

Ἐκ τῶν θαυμασίων τοῦ Ἀποστόλου.

Οὗτος ὁ φαινότατος Ἀστὴρ, καὶ μέγας τοῦ Κυρίου Ἀ-
πόστολος, ὡς ἐπ' αὐτὴν ἦει τὴν Γαλιλαίαν κηρύσ-
σων, εἶτι τῷ βίῳ περιῶν, γυναῖον αὐτῷ προσυπαντῶ, ἐκ-
κομίζον παιδίον τεθνηκός, καὶ ὅλα Μήτηρ, ἀμέτρως ἐκ-
πέτο. Ταύτην ὁ κηρύσσων κατοικτεῖρας, καὶ τὴν δεξιάν
αὐτῷ τεθνηκότε προτείνας, Ἐγχεῖραι κελεῦε σοι εἶ-
ὑπ' ἐμοῦ κηρυττόμενος, ἔφησεν, Ἰησοῦς ὁ Χρῆ-
στός· καὶ ὁ λόγος ζωτικὴν αὐτῷ ἔδωκεν ἀνέγερσιν, καὶ
τῇ πενήτωσθ βακτηρίᾳ τὸν ἀναστάντα γενέσθαι πρὸς τῆς
οἰκίας παρεσκευάσεν. Ἡ δὲ, τῶν ἰχνῶν τοῦ θαυματουργ-
οῦ δραξαμένη, Ὅν ἀνέστησας, ἔλεγε, δὲ ὕδατος
ἀναγέννησον σὺν ἐμοί. Καὶ τυχεῖσα τῆς χάριτος,
Ἀπόστολος ἐγενόνη, πᾶσιν εὐαγγελιζόμενῃ τοῦ νοῦ αὐτῆς
τὴν ἀνάστασιν.

Ἦγει δὲ τοῦτον (ὁ Φίλιππος) καὶ ἐπ' Ἀθήνησιν· ἰθα-
τέ ἀπλοῦν τοῦ λόγου καὶ ἐτελείζειν οἱ Ἀθηναῖοι ἐβούλου-
το, ἡ πράξις τῶν παραδόξων τοῦτοις ἀντιποχεῖν ἐπειθε.
Καὶ λοιπὸν τί δὴ κραττεὶ ὀφείλουεν, ἔλεγον, ἡμεῖς οἱ πε-
ρὶ λόγους ἰσπουδακοῦτες, τοῦτο τοῖς λόγοις κτώμενοι; καὶ
γὰρ, ὡς ὄρατε, ἀγροικὸς ὄντος καὶ ἀπολις, ἐν δὲ τοῖς ἔρ-
γοις ἡμῶν ἐγκρατής καὶ περιφανῆς ἀναδείκνυται. Τού-
γαρσὺν δὲ ἱστολῆς σηματοῦμεν τῷ Ἀρχιεραγματεῖ τῶν
Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ τὸ δόξαν οὗτοι κρατῶ-
ντες, ἱκανὸν πρὸς τὸ λέγειν ἐξαποστέλλουσιν. Ὁ γοῦν
ἀποσταλαίς, ἔσω τῆς Ἱερουσαλήμ γεγενοῦς, μετὰ τὴν ἐ-
πίδοσιν τῆς γραφῆς, διὰ λόγων τοῖς Ἀρχουσίαις ἐπετρα-
νωσε τὰ τῆς γραφῆς, λέγων· Τούνομα Φίλιππος, ἐκ τῶν
ᾧδὲ τις λέγων εἶναι, ἀφίκετο πρὸς ἡμᾶς· ὃς ἀγροικον-
μῖν ἐπιφέρειται λόγον, σὲ μικρὸν δὲ τὴν ἡμῶν ἐπισείων
καρδίαν καὶ πατρίδα, κωνόν διαγγεῖλλον ὄνομα Ἰη-
σοῦν· ᾧ καὶ χρώμενος ἐπὶ γλώττης, ἀποτρόπαιον εἶχε
δαιμόνων καὶ νοσημάτων παντοδαπῶν. Ἀλλάγε σὺ
τούτοις, καὶ τοῦτο κατ' ἐκπληξιν ἐπραξεν. Ἀπολιπόντα
τινὰ τὸν βίον, καὶ πρὸς τὸν χώρον τῶν τεθνήκτων με-
ταχωρήσαντα, τῆ τοῦ Ἰησοῦ προσηγορίᾳ ἀνίστησε. Ἀπέ-
πιται τοιγαρσὺν οἰχισθαί τὰ ἡμῶν, καὶ τὰ τοῦτου ἀυξά-
νεσθαι, ἐμὴ τάχιόν τι πρὸς ἡμᾶς ἐξ ὑμῶν παραγίνα-
τε. Καὶ δὴ, ἐξ αὐτῆς μετὰ σοβαρᾶς καὶ ἀλαζονικῆς

φαντασίας τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἀρχιεραματωὺς καταλαμβάνει, κατὰ Φιλίππου σφέδρα χαλεπαίνων. Καὶ μῆτε ἄρτου γευσάμενος, μῆτε τινὸς ἄλλου τῷ σώματι χαριζομένου, ὑψηλὸν αὐτῷ γενέσθαι βῆμα κερηγγυάτο. Καὶ τὴν ἔξωθεν τῆς ἀρχιερατικῆς χλαμύδα περιβαλὼν, εἰς τὸν δικαστικὸν περσιωμένους ἀνέεικτο Ἐρόνον, πάντων τῶν ἔλλογιμων τῆς πατρίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ παραγενομένων μετὰ δίοις παρεστηκότων. Ὅμως προσκληθεὶς ὁ Ἀπόστολος μίσσην, τῷ Ἀρχιερεὶ ἀπολογησάμενος ἴστατο. Καὶ πρὸς τὸν Ἀπόστολον ὁ Ἀρχιερεὺς οὕτω προσήρτο. Οὐχ ἰκανῶς ἔχουν ἰδοῦσι, τὸ μοχθηρῶς ὑπεισληθῆναι σε, ἀθλιώτατε πάντων ἀνθρώπων, τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ Γαλιλαίᾳ, καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ τοὺς ἐπ' αὐταῖς ἀφιλεστέρους ἀποπλανῆσαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς σοφοὺς τῶν Ἀθηνῶν ὑπενοήσω, μεμελητηκῶς τὴν ἀπάτην, πεπυκνωμένους ἀνδρας οἰόμενος ἀπατῆν; Καὶ ὡς ἡπατημένου καὶ κῦτός καταφρονῶ σου τὸ παρὸν· ἐπὶ δὲ τοὺς σοφοὺς, διδάσκων τὰ κατὰ σέ, τὸν λόγον ποιήσομαι. Ὁ τούτου Διδάσκαλος, ὦ ἄνδρες, ἐπὶ παρατροπῇ τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου γενόμενος, ὑφ' ἡμῶν σταυρῶν τιθάναι εὐλόγῳ νόμῳ κατεκρίθη. Καὶ γυμνὸς τῷ ξύλῳ ἀπικυρωμένος καταλειφθεὶς, διὰ τὸ τῆς ἡμέρας ἐπίσημον, τοῦ Πιλάτου, Ἰωσήφ τινος πλουσίου ἰκετηρία ἐπικαμφθέντος, ταφῇ συγκιχώρηται. Καὶ νόμῳ φιλίας οἱ τούτου κρατούμενοι μαθηταί, λαθραίως ἀσπί τούτου ἀποσυλοῦσιν, εἰς πολλῶν ἀπάτων ἐπιτεχνουσάμενοι τούτο, καὶ πανταχοῦ ἐπισπεύραντες ἐκ νεκρῶν ἐγηγέρθαι, τὸν ἑαυτῶν ἐπισημίζουσι Διδάσκαλον. Ἐξ αὐτῶν μὲν ἴσθι καὶ ὁ Φίλιππος οὗτος, οὗ περικρατῆς ὁ βασιλεὺς ἐπιθυμῆι γενέσθαι Ἀρχελάου, εἰς πολλῶν ἐκδικήσεων ἀπολέσων αὐτόν. Ὁν περ, εἰ βούλεσθε, πρὸς αὐτὸν τὸ τάχος δέσμιον εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπαγάγετε.

Καὶ δὴ τοῦ Ἀρχιερεῶς παύσαντος τὸν λόγον, οἱ παριστώτες ἐνθέντιζον τῷ Φιλίππῳ, τί πρὸς αὐτὸν ἀντερεῖ. Ἡ ῥίμα δὲ πῶς τοῖς χιλιεσιν ὑπανοίξας ὁ Φίλιππος, τῷ Ἀρχιερεὶ ἔφησεν οὕτως· Ὅτι εἰ ἀνθρώπου, ἵνα τί ἀγαπᾷς ματαίῳ τῷ ἔργῳ, καὶ λαλεῖς ψευδὸς; ἵνα τί ἐπὶ ματαίῳ τὴν καρδίαν σου βαρύνεις; οὐ χρυσοῦ σου τῶν φυλάκων τὰς χεῖρας ἐπλησας, εἰς τὸ πλάσασθαι τῆς ἐγίσεως συκοφαντίαν; οὐκ οἶδας ὅτι ἐναπέθου σφραγίδας τῷ μνήματι; αὐταῖς σου ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς στηλιτεύσουσι τὸ ἀνόμημα. Ταῦτα τὸν Ἀρχιερεῖα μεγάλως ἐτάραξαν· Συμικῶς δὲ ὀρμήσας διαχειρίσασθαι τὸν Ἀπόστολον, οὐκ ἐδυνάθη· παρευθὺς γὰρ αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπηνευρώθησαν, καὶ τὸ περίλοιπον σῶμα, ἀχρησὸν ἐγεγόνει. Τότε τοῖς παρατυχοῦσι τὸ γεγονός γοητεία προσδοκᾶτο. Ὅμως κατὰ τοῦ Ἀποστόλου ὀρμήσαντες, καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς πηρώσεως πείραν ἔλαβον. Ἄλλ' ἐπεὶ οὐκ ἠγνεῖτο τῷ Ἀποστόλῳ ἡ ἀπιστία καὶ ἀνοία, ὅτι ἐπικράτεια τῶν δαιμόνων ἴσθι τούτοις· ἐπὶ τούτῳ οἰμώξας μέγα, Δυσωπύθητι ὑπὲρ τῆς σῆς ἀγαθότητος, Κύριε, ἔλεγε, καὶ ἀμφοτέρων ἴσαι τὰ συντρίμματα, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν αὐτοὺς μεταποίησον. Κατῶθεν σὺν τοῦ Ἀποστόλου τὴν εὐχὴν ποιούτος, οὐρανῶθεν ἡ ῥῶσις τοῖς πληγείσιν ἐχαρίζετο· καὶ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς ἀναβλέψαντες, τὴν νοσητὴν τῆς ψυχῆς ἐπεζήτησαν ὑγείωσιν. Ἄλλ' ἐπεὶ πολλὰκις τῶν ἀστηρίκτων εὐμετάβολον τὴν γνώμην οἶδεν ὁ Ἀπόστολος εἶναι, τὸ φῶτισμα τούτοις οὐκ ἐπένευσεν. Ἐκτενεστέρου δὲ τοῦ Ἀποστόλου προσευξαμένου, Δείξα δύναιμις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατιοῦσα, τὰ καθιδρύματα τούτων πάντα κατέρραξε, καὶ τοὺς ἐμφωλευόντας ἄρδην ἀπόλεσε δαίμονας, καὶ κλόνος βίαιος τότε τὴν γῆν κατεῖχε, καὶ πάντες καταφυγὴν τὸν Ἀπόστολον ἐτίθουν, μεγάλη κραζόντες τῇ φωνῇ· Ἰσχυρὸς Θεὸς ἐστὶν ὁ ὑπὸ σοῦ κηρυττέμενος, καὶ τούτῳ ἀδιστακτῶς πιστεύομεν, καὶ χαίροντες τὸ λούτρον κερμυόμεθα. Καὶ ἀρξάμενος πάντας ἐβάπτισεν· μέ-

νος δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἀποσπαθέντας ὡς εἶδε τοὺς ὑπ' αὐτόν, τῇ τοῦ δολίου ὑποβολῇ κατὰ τοῦ πλάστου δύσφημα ἐβλασφήμει ῥήματα. Καὶ τούτου μὴ φέρουσα τὴν παράνοιαν ἡ γῆ, πάντων ὀρώντων, ὡς ἐπὶ Δαθάν καὶ Ἀβειρών, βιαίως τούτον ἐνδον αὐτῆς κατασχεθῆναι ζῶντα συνώθησι. Τότε τοὺς φωτισθέντας ὑποστηρίξας, καὶ Νάρκισσον τινὰ τούτοις Ἐπίσκοπον καταστήσας, οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται, αὐτὸς πρὸς Πάρθους ἀφίκετο.

Καὶ κλίνας γόνυ, ἐπίσκεψιν οὐρανῶθεν ἐζήτηι. Καὶ αὐτὰ σῆμα τούτῳ εἰδείκνυτο αἰετοῦ, ὑπὸ χρυσαῖς πτέρυγας, τὸν Χριστὸν εἰκονίζουσας ἵσταυρωμένον. Ὅθεν ἀναρρώσθεις, πάλιν εἶχετο τοῦ κηρύγματος· καὶ τὰς τῶν Κανδάκων πόλεις διαδραμὼν, ἐπ' Ἀζωτοῦ ἐπλεε, νηὲς ἐπιβάς. Καὶ σφοδρᾶς καταιγίδος κλυδωνιζούσης τὴν ναῦν, φωτοφανῆς αὐτὰ σταυροῦ τύπος ἐπ' αὐτῆς τῆς ὀκνάδος, τῆς νυκτὸς τὸ ζοφῶδες ἐπέλαμψε. Καὶ ἀποβάντες τοῦ πλοίου, ἐπὶ Ἀζωτίδος τινὸς ἐν μεσογαίῳ οἰκίματι καταχθίς ὁ Ἀπόστολος, τῆς ἡμέρας ἤδη πρὸς ἑσπέραν διαληγούσης, τὴν εὐχὴν παρέτεινε. Τὸ γοῦν θυγάτριον τοῦ ξενοδόχου, ἐν χρῶ τῆς σύνεγγυς θυρίδος καθιστάμενον, ὠδυνᾶτο τὸν ὀφθαλμὸν· οὕτω δὲ τοῖς λόγοις τοῦ Ἀποστόλου ἠδύνετο, ὡς καὶ τῆς ὀδύνης ἐπιλαθῆσθαι. Εἶτα, προσελθούσα τῷ οἰκίῳ πατρὶ, τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν ἀσχήνην σὺν τῇ ὀδύνῃ ὡς ἀμεληθεῖσα προσενεκαλεῖ. Ὁ δὲ πρὸς αὐτήν, Ἰπὶρ σοῦ τάχα, τέκνον, ἔφη, προθύμως ἂν καὶ τὴν ψυχὴν προῖέμην, εἰ τοῦ σοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ δυσειδὲς ἠδύνατό τις διορθώσασθαι. Καὶ ἡ παῖς χαριεντιζομένη, Ἔστι πάτερ, εἰ βούλει, ὁ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ παθους Θεραπευτής. Καὶ ποῦ τέκνον, ἔφη; Ἐν τῷ μεσογαίῳ οἰκίματι, ἡ παῖς ἀντεπάγει, ὃν ἐκ τοῦ πλοίου τῇ χθὲς ἐψιθίνετο καθυπεδέξω. Καὶ παρευθὺς τὸν Ἀπόστολον προσκληθῆναι κεύθει. Καὶ τούτοις τὸν ἠδὺν τῆς ἀληθείας, ὁ προσκληθεὶς ἐνείραμενος λόγον, πανοικί καταθέλξας ἐβάπτισεν. Τῆς δὲ κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιζητούντος τὴν ἰασίαν τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἔφη ὁ Ἀπόστολος· Σοὶ τὴν ἐπιστήμην τῆς ὑγείας χαρίσομαι, καὶ πᾶσι τοῖς προσδεξαμένοις, τὸ χάρισμα τοῦ Βαπτίσματος. Πρωτὰς ἀναστᾶσα, ὡς κόρη, τῷ πάσχοντι ὀφθαλμῷ σου, τὸν Χριστὸν ἐνεμάσασα, τὴν χεῖρα ἐπίθεις, καὶ ἄρτιος ὁ βεβλαμμένος ὀφθαλμὸς γενήσεται. Οὕτως ἡ μαθήτρια ποιήσασα, ὡς ὁ διδάσκαλος ὑπέθετο, τὸ οἰκίον ἐθεράπευσε πάθος. Καὶ ἔκτοτε ἡ σοφὴ Χαριτίνα, συνεργεῖα τοῦ πατρὸς αὐτῆς Νικολαίου, ἐπαδὸς τοῦ Ἀποστόλου ἰγένετο, δοξαζέουσα σὺν αὐτῷ καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεόν.

Τὴν δὲ Ἱεραπολιν καταλαβὼν ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, ἐδίδασκε τοῖς συνεπομένοις αὐτῷ, μὴ ἐκκακεῖν τοῖς πειρασμοῖς. Καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ ἐγχώριοι δολοφονῆσαι τούτου ἐβούλοντο ὡς ἀπατεῶνα, προφάσει μὴ καὶ τὰς αὐτῶν γυναῖκας ἀπατηθῆναι, ὡς περ καὶ ἄλλων πολλῶν. Ἦρωσ δὲ τις τῶν πολιτῶν, τὴν τύχην αἰδουμώτερος, ἐξᾶραι Δέλων τοῦ λιθασμοῦ τὸν Ἀπόστολον, πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ πιθανολογούμενος, οὕτω πῶς ἔφη· Ἄνδρες πολῖται, τὸ ὑπ' ἐμοῦ βουλευόμενον μαθεῖτε· μηδὲν ἡμῖν ἄδικον καὶ τῷ ξένῳ ἀνδρὶ· ἀλλ' εἰ δοκεῖ, τὴν αὐτοῦ διδασκαλίαν δοκιμάσωμεν, εἴγε εἰς ψυχικὴν περιποίησιν ἴσθαι· καὶ ὡς ἐπιστήμῳ τῷ Ἦρωϊ ἀντεπειν οὐκ ἐτόλμησαν. Καὶ αὐτὸς πρῶτος τῶν ποδῶν τοῦ Ἀποστόλου δραξάμενος, ἐδυσώπει τὸν Ἦρωιν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλύσαι. Καὶ ἀμφοτέρων ἀφικόμενος, Μάρκελλα, ἡ τοῦ Ἦρωος γαμητὴ, ἐδυσφόρει κατὰ τοῦ συνεύου, λύσειν τοῦ συνοικεσίου ζήτησάσα, καὶ τὴν ἀντιστροφὴν τῆς προικῆς, εἰμὴ τῆς οἰκίας ἐξω βάλη τὸν Φίλιππον. Ἐπεὶ δὲ ἐναγώνιον ὁ Ἀπόστολος τὸν Ἦρωα ἰωράκει, αὐτὸν παρθάρρυνεν ἐπιμένειν τῇ πίστει. Αὐτὸς δὲ γόνυ κλίνας καὶ προσευξάμε-

νος, τὴν πρὸ μικροῦ χαλεπαίνουσαν, οἰκίτην τοῦ ταύτης ἀνδρὸς παρεσκευάσεν, ὃ ἄνερ γλυκύτατε, λίγουσαν, πόθεν ὁ Σαυμαστός οὗτος ἐγένετο ἄνθρωπος; ὡς ἡδὺς ὁ τούτου λόγος, καὶ ἡ τῶν ἡδῶν κατάστασις! Μεγάλου Θεοῦ, ὁ Ἦρωσ ἐφῆσε, καταγγελεύς οὗτος, ὦ γυναῖ, καὶ αἰώνιου βασιλείας προξενητής· καὶ εἰ δοκεῖ, ἀνευδοιάτως προσέλθωμεν τῷ τούτου Θεῷ. Καὶ ἄμφω προσπεσόντες τῷ Ἀποστόλῳ, πανοικί λαμβάνουσι τὴν ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγέννησιν. Ἐκ δὲ τούτου πολλοὶ τῆς περιαικίδος χώρας πρὸς Κύριον μετετάξαντο.

Ἄλλ' ὁ τῆς κακίας ἐφευρετής, ὡς ἑαυτὸν ἠττώμενον εἶδε, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐξωγημένους, πυρπολῆσαι τὴν οἰκίαν τοῦ Ἦρωσ ἤγειρε. Καὶ γνοὺς τῷ πνεύματι ὁ Ἀπόστολος, ἀτρόμως ἐξείσι πρὸς αὐτούς· ὃν ἀνημέρως κρατήσαντες, εἰς τὸ δικαστικὸν βουλευτήριον ἤγαγον. Ἐμβριθῶς δὲ τῷ Ἀποστόλῳ Ἀριστάρχος ὁ Ἐξάρχος τοῦ βουλευτηρίου προσχών, Οἰδάσε ταῖς μαγίαις ἐναμβρυνόμενον, ἐλεγεν· ἀλλ' εἰ μὴ ἀποθέμενος ταύτας ἴση, λιθασμῷ πικρῷ σε ἀπολέσω· τὰ γὰρ περὶ τοῦ σταυρωθέντος Θεοῦ σου εὐκαίρως πιζητήσωμεν λόγῳ. Καὶ τῆς Ἀποστολικῆς δραξάμενος κόμης, ἀθῶν αὐτὸν προσειπλάκιζεν. Ἀριστάρχου δὲ τὸ ἄτακτον ἐπιτεχνευσάμενος σωφρονίσει ὁ μακάριος Φίλιππος, ἴσως καὶ διὰ τοὺς παρτυγχάνοντας, ἵνα γῶσιν ὅτι δυνατοῦ Θεοῦ ἔστιν ὑπηρέτης, εἰς ἐπήκουον πάντων οὕτω πῶς ἐξεφώνησεν· Ὁ τὰς καρδίας ἡμῶν πλάσας καταμόνας, καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν πρὸς ὅποι συνιῶν τρεπομένας, τὸν ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, ὡς ὀργῆς ἀμίτοχον, ἀναγόμενον λόγον, ἔργῳ πλήρωσον Κύριε, καὶ γενέσθω πᾶσι σωφρονισμός. Ἡ προταθεῖσα χεὶρ ἐπὶ τὴν κόμην, ἧς ἠγίασας κεφαλῆς, πρεθῆτω. Ἐπηκολούθει δὲ τῷ λόγῳ ἢ τοῦ ἀτάκτου διαστροφή τῶν μελῶν. Παρευθὺς γὰρ ἢ τούτου ἀπεξηράνθη χεὶρ, καὶ ὁ πρὸς αὐτὴν ὀφθαλμὸς ἀποτετύφλωτο, καὶ κατ' ἄμφω κεκώφωτο ταῖς ὤσιν. Τούτο τοὺς συνειλεγμένους ἐξίστησε, καὶ μετὰ δέους ἰκέτευον δὲ ναι συγγνώμην τῷ πλημμελήσαντι. Καὶ ὁ Ἀπόστολος πρὸς αὐτούς· Αἱ τῶν μελῶν διαστροφῆς ἀνθρωπίνης βοήθειας ἐπαποροῦσιν· ὁ γὰρ τούτων διαρθρωτὴς εἰς ἑστί, ὁ ἐκ χάριτος καταρχὰς διαρθρώσας τὸν ἄνθρωπον· ὃ εἰ μὴ προσέλθῃτε, καὶ αὐτὸς ὁ παθῶν οὐ τεύξεται τῆς ἰάσεως.

Καὶ πρὸς τούτῳ, τελευτῶς τις ἐξεκομίζετο πρὸς ταφὴν· καὶ κατασχόντες τὴν κλίνην αἱ συμπαρόντες Ἀριστάρχῳ, χλευάζοντες ἐλεγον τῷ Ἀποστόλῳ· Εἰ τούτων ἐγερεῖς, πάντες σὺν Ἀριστάρχῳ προσκυνήσωμεν τῷ Θεῷ σου. Ὁ δὲ Ἄγιος πρὸς οὐρανοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀτενίσας, προσνύξατο ἐφ' ἱκανόν· καὶ πρὸς τὸν βεβλημένον τὴν κλίνην πρᾶξι τῆ φωνῆ λέγει· Θεοφιλε· καὶ εὐθὺς ἀνεκάθισε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπανέψξε. Καὶ προσθεὶς ὁ Ἀπόστολος, εἶπεν· Ὁ Χριστὸς σοὶ κελεύει, ἀνάστηθι, καὶ ἀκωλύτως προσομίλει. Ὁ δὲ, ἀπαβὰς τῆς κλίνης, τῷ Ἀποστόλῳ προσέειπε λίγων· Εὐχαριστῶ σοι, Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκ πολλῶν κακῶν ἐρρύσω με τῆ ὥρα ταύτῃ. Ὑπὸ δύο γὰρ ζεσοφωμένων καὶ δυσειδῶν καὶ ἀσπλάγχχνων ἐξιλλόμενος βιαίως, ἔτι μικρὸν εἰ οὐκ ἐφθασας, ἀπερρίφην ἂν εἰς τάρταρον δυσειδῆ καὶ ἐλεθριον. Τότε τὸ παράδοξον τοῦτο ἐξέστησε πάντας, λέγοντας· Ἦὼς, ὃν οὐδέποτε εἶδεν, ἐξ ὀνόματος φωνήσας ἀνίστησεν; ἐπ' ἀληθείας, ὃν ἰσχυρῶς καὶ λέγει καὶ κηρύττει, καὶ Θεὸν καταγγέλλει, δυνατὸς καὶ ἀληθῆς ἔστι, καὶ ἡμεῖς ἀδύνατως προστρέχομεν, καὶ πιστεύομεν.

Καὶ τῇ χειρὶ ὁ Ἀπόστολος καταγιγίσας τὸν θόρυβον, διακαλέεται τῷ Ἦρωϊ· Ἐπὶ Ἀριστάρχῳ τῇ χειρὶ σου σταυροῦ τύπον ἐπιχαραξάς, τῷ τῆς ἁγίας Τριάδος ὀνόματι, τῶν μελῶν τὰ βλαβέντα ἐκ τῆς αὐτῶν ἀφελείας ἀνέρθωσον. Καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ Ἦρωσ, τὸν Ἀριστάρχον

ἐπετέλεσεν ἄριον. Ἐπὶ τούτῳ πάντες τῷ Ἀποστόλῳ προσπίπτουσι, ἐν οἷς καὶ Πρίφουκτος, ὁ τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος γενέτης, τὰ πρῶτα ἐπὶ πᾶσι φέρων τοῖς συνειλεγμένοις, σὺν τῇ γαμετῇ προσῆλθε τῷ Ἀποστόλῳ. Καὶ τῆς κατηγήσεως εὐμαρῶς τὸν λόγον δεξάμενος, εἰς βεβαίαν τῆς ἑαυτοῦ πίστεως ἔνδειξιν, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ σιδομένους δώδεκα χρυσοὺς θεοὺς, τῶν ἐνδεῶν εἰς διανομὴν τῷ Ἀποστόλῳ γενέσθαι προτίθησιν. Οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ τὰ περιλειφθέντα καλῶς οἰκονομήσας, τῆς ὀρθῆς ἀδιστακτικῶς εἶχετο πίστεως. Καταρτίσας δὲ ὁ Ἀπόστολος τοὺς ἐκείσε πάντας πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, τὸν Ἦρωα τούτοις χειροτονήσας Ἐπίσκοπον, καὶ Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους ἐξ αὐτῶν· ἔτι δὲ καὶ ναοὺς προστάξας γενέσθαι, καὶ τούτους καθιδρῦσας, καὶ πάντας κατηγήσας, καὶ ἐπενεξάμενος, αὐτὸς ἐν Φρυγίᾳ προσέβαλεν, ἅμα τῇ Λυκαονίᾳ καὶ τῇ Ἀσίᾳ, κηρύττων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὸν Χριστὸν ὃ ἢ δεῖα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ος φέγγος ἐξαπεσταλῆς, βολίδας δίκην Ἀπόστολε, σελασφόροις βολαῖς καταυγάζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγαῖζοντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πλουσίαις φωτοχυσίαις, τοῦ θείου Μάκαρ κηρύγματος, διαλάμπων φαιδρῶς τοὺς ἐν σκότει, μελωδεῖν κατεφώτισας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρητόρων ἀδολεσχίαν, καὶ λόγων πᾶσαν δεινότητα, τῷ συντόνῳ λόγῳ ἐννικήσας, τῷ τῆς πίστεως ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ουσίαις ὑπερουσίως, Παρθένε δύο γεγέννηκας, ἠνωμένας Ἀγνή ἀσυγχύτως, τῷ Χριστῷ, ὃ κραυγαῖζομεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Νόμων πατρῶων.

Φῶς σε τοῦ κόσμου ἀπετέλεσε, τὸ πατρικὸν φῶς, Λόγος ὁ ἐνυπόστατος, ἐκλεξαμένος Ἀπόστολον, ἐκ τοῦ κόσμου Τρισμίκαρ· καὶ καθοπλίσας, θεία δυναστεία τῆ αὐτοῦ, ἐπαφῆκεν ἀήττητον, ὡς ὀπλίτην βοῶντα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρώμη τῇ θείᾳ δυναμούμενος, ταῖς ἀντιπάλους τάξεις ὑπερενίκησας, τὴν ἀτίθασσον παρτάξι, τὴν αὐτῶν καταλύσας· τὴν γὰρ εἰρήνην, κληρὸν ἀναφαίρετον λαβὼν, εἰρηναίαν κατέχασιν, ἐφύτευσας τῷ κόσμῳ, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγαῖζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ολω τῷ πόθῳ προσεπέλασας, τῷ σαρκῶ- θέντι Λόγῳ Θεοῦ Ἀπόστολε, μαθητῆς

τούτου γενόμενος, καὶ θεῖος ὑπηρετής, καὶ μυστολέκτης· ὅθεν ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλεῖς, εἰς τὰ ἔθνη ἐκήρυξας, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ολος ἠνώθη ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀναλλοιώτως ὅλη τῇ ἀνθρωπότητι, ὃ ὑπέρθεος ἐν μήτρᾳ σου, Παναγία Παρθένε· ὅθεν ἐν δύο φύσεσι, γνωρίζεται Χριστός, εἰς ὑπάρχων ἀμφοτέρα, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**όμων πατρῶν οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλωνίᾳ Νεοὶ προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντες κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημένοι ὧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Νῦν ἀπορρήτη δόξης, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἠξιωμένος ἔνθα ἡ ἀνέκφραστος, ὑπάρχει εὐφροσύνη, ἔνθα ἡ χαρὰ ἡ ἀληκτος, ἐν ἐκκλησίᾳ, τῶν πρωτοτόκων ἔνθα, δικαίων αἰ σκηναί, πάντων Χριστιανῶν ὑπερεύχου, Φίλιππε πάνσοφε!

Οραϊσμένος κάλλει, νοητῆς εὐπρεπείας, καὶ βασιλείας στέφος περικείμενος, θεόφρον καὶ πλουσία, Φίλιππε περιχεόμενος, φωτοδοσίαις, τῆς τοῦ ὑπερουσίου, φωτὸς μαρμαρυγῆς, χαίρων τῷ τοῦ Δεσπότη σου θρόνῳ, μάκαρ παρίστασαι.

Σὺν Ἀποστόλοις πᾶσι, σεπτοῖς τε καὶ Προφήταις, καὶ σὺν Ἀθλοφόροις Φίλιππε Ὀσίοις, Ἱεράρχαις Δικαίοις, σὺν τῇ Θεοτόκῳ πρέσβευε, λύσιν πταισμάτων, καὶ τῶν ἀμπλακημάτων, δοθῆναι ἰλασμόν, πίσει τοῖς τὴν φωσφόρον καὶ θεῖαν, μνήμην τελοῦσί σου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, τὸν πρὶν ἄσαρκον ὄντα, ὑπερφυῶς Παρθενομητορ τέτοκας· διό σε Θεοτόκον, πάντες εὐσεβῶς κηρύττομεν ἀληθεστάτην, σοὶ τὴν προσηγορίαν, ἀρμόζοντες Ἀγνή· σὺ γὰρ τῆς τῶν πιστῶν σωτηρίας, ρίζα καθέστηκας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγία δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,

» τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Δρόμον ὠραίων σου ποδῶν, Φίλιππε ἀναστρέψας, πορείαν τὴν οὐράνιον, ἀνεληλυθῶς χαίρων· καὶ τῇ Τριάδι παρεστῶς, ἐν Πατρὶ θεάσασαι, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον· διὰ τοῦτό σου πόθῳ, τὴν πανίερρον καὶ θεῖαν, ἐορτάζομεν μνήμην.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Πνεύματος Θεοῦ ἀκτίνα, Θεσπέσιε δεδεγμένος, καὶ κόσμον καταφωτίσας, τῷ φθόγγῳ τῶν σῶν ῥημάτων, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δυσώπει, τὸν Κύριον τοῦ σωθῆναι.

Θεοτοκίον.

Υπεραγία Παρθένε, δέησιν νῦν τῷ Υἱῷ σου, ὑπὲρ ἡμῶν σὺν Φιλίππῳ, τῷ θεῷ καὶ θεηγόρῳ, προσφέρουσα ἐκ παντοίων, κακῶν περίσωζε πάντας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τῶν οὐρανίων σου φθόγγων τὰ ἀπηχήματα, ἐπὶ τῆς γῆς παμμάκαρ, διεχύθη καὶ ταύτην, ἐπλήρωσε δογμάτων· δι' ὧν τὸν Υἱόν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, θεολογοῦντες Ἀπόστολε μυστικῶς, ὁμρούσιον δοξάζομεν.

Ος ἑωσφόρον σε πάντες τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, καὶ φαινὸν λαμπτήρα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Φίλιππε τρισμάκαρ, ἔχοντες νῦν, τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, καὶ ἐκ κινδύνων λυτρεμέθα δυσχερῶν, ταῖς πρεσβείαις σε πανεύφημε.

Διὰ σταυροῦ τὸν ἀγῶνα τὸν τῆς ἀθλήσεως, διηनुκῶς τῆς νίκης, ἀνεδήσω στεφάνους, Φίλιππε ἀξίως· μεθ' ὧν εἰσελθὼν, εἰς τὰ ἄνω Βασιλεία, συμπαραδρεύεις Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ, καὶ πρεσβεύεις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος β'.

Φιάλαι τῶν ἀρωμάτων ἐν κόσμῳ, αἰ σιαγόνες σου σοφὲ, ὠφθησαν Ἀπόστολε Φίλιππε περικιρνώσαι τοῖς πιστοῖς, πόμα τὸ ζωοποιόν· πράξιν γὰρ εἰς θεωρίας ἐπίθασιν ἐσχηκῶς, Χριστοῦ ὀπαδὸς ἐχρημάτισας· τὴν στεῖραν καὶ ἄτεκνον ἐθνῶν Ἐκκλησίαν, εὐτεκνωθεῖσαν ἐν αὐτῷ, κατεποίκιλας διδαχαῖς· ἦν καὶ νῦν δυσώπει λυτρωθῆναι, δεινῶν καὶ ἀναγκῶν· δύνασαι γὰρ ἐν Θεῷ, πολλὰ ἐγγίζων αὐτῷ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Δοξολογία μεγάλη, και Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, και ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ'. και ε'.
Ωδὴ.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, και τὸ Κοινωνικόν, Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἀπὸ τῆς αὐριον ἀρχόμεθα σὺν Θεῷ τῆς Νηστίας τῶν Χριστουγέννων.

Τῆ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων και Ὁμολογητῶν
Γουρία, Σαμωνᾶ και Ἀβίβου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
και ψάλλομεν Στιχηρα Προσόμοια τέσσαρα,
δευτεροῦντες δύο ἐξ αὐτῶν.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Αβίβος ὁ πάνσοφος, και Σαμωνᾶς ὁ θαυμασίος, και Γουρίας ὁ ἐνδοξος, κοινήν συστησάμενοι, τοῖς πιστοῖς χορείαν, ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν συγχορεύουσιν ἡμῖν, οἱ Ἀθλοφόροι και συνευφραίνονται· ψυχαῖς ταῖς τῶν Μαρτύρων γὰρ, παρὰ Θεοῦ τοῦτο δέδοται, τὰ ἐνταῦθα γινόμενα, νοερῶς ἐνοπτριζεσθαι.

Πόνους ὑπομείναντες, τῶν ἀφορήτων κολάσεων, και γενναίως ἀθλήσαντες, Τριαδος ἰσαριθμοι, Σαμωνᾶ Γουρία, και Ἀβίβε μάκαρ, τῆς αἰωνίου και τερπνῆς, κατατρυφᾶτε νῦν ἀπολαύσεως, καμάτων τὴν ἀντίδοσιν, ἀντιμετροῦντος ὑμῖν Χριστοῦ· ὃν θερμῶς ἱκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μονάδα τρισάριθμον, ὁμολογήσαντες Ἅγιοι, τῶν Ἑλλήνων ἐλύσατε, πολυθεον φρόνημα, και μωρὰν σοφίαν, τῇ νομιζομένη, μωρία εἶναι παρ' αὐτοῖς, Σταυροῦ δυνάμει μακαριώτατοι· ὑφ' οὗ ἐνδυναμούμενοι, τὰς χαλεπαῖς τῶν κολάσεων, ὑπεμείνατε μάλιστα, θαρσαλέω φρονήματι.

Ορμον πρὸς ἀκύμαντον, και πρὸς ζωὴν ἀστασίαστον, και λιμένα τὸν πανεύδιον, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, προσκεχωρηκότες, τὸ διακονίζον, τῆς ἀπαθοῦς διαμονῆς, και διαρκούσης νῦν ἀντηλλάξασθε, τῶν πόνων τὴν ἀντίδοσιν, και τῶν καμάτων τὰ ἔπαθλα, ἐκ Θεοῦ κομισάμενοι, ἐπαξίως μακάριοι.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἰκασίας Μοναχῆς.

Η Ἐδεσσα εὐφραίνεται, ὅτι ἐν τῇ σοφῷ τῶν Ἀγίων ἐπλουτίσθη, Γουρία Σαμωνᾶ και Ἀβίβου· και τὸ φιλόχριστον ποιμνιον, συγκαλουμένη βοᾷ· Δεῦτε φιλομάρτυρες λαμπρύνθητε, ἐν τῇ μνήμῃ τῇ φαιδρᾶ· Δεῦτε ὦ φιλέορτοι φωτίσθητε· Δεῦτε ἴδετε φωστῆρας οὐρανίους, ἐν γῆ περιπολεύοντας· Δεῦτε και ἀκούσατε, οἶον θάνατον πικρὸν, οἱ γενναῖοι ἀδάμαντες ὑπέστησαν, διὰ τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν. Διὸ και ἐγγυηταὶ ὄντες τῆς ἀληθείας, κόρην διέσωσαν ἐν μνήματι ζῶσαν βεβλημένην· και τὸν τούτους ἀθετήσαντα παμμίαρον, τῷ ὀλέθρῳ παρέδωκαν, ὡς φονέα και ἀνελεήμονα· και ἐκτενωῶς δυσωποῦσι, τὴν παναγίαν Τριάδα, τοῦ ῥυσθῆναι ἐκ φθορᾶς και πειρασμῶν, και παντοίων κινδύνων, τὸς ἐν πίστει ἐκτελῶντας, αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

Και νῦν, Θεοτοκίον· Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τί σοι, ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ, Δέσποινα τοῦ κόσμου προσάξω, εἰμὴ δακρύων πηγᾶς, και ἐξομολόγησιν τῶν πεπραγμένων μοι; Ἀλλ' ἰλέω σου ὄμματι, ἐπίβλεψον Κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς· λύσον τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, και τῆς κατεχούσης ἀχλύος, δέομαι ἀπαλλάξον τὸν δούλόν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ξύλω, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὀρώσα, ἡ Ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε και ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, και δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχῃσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰ δὲ βῆλει, εἶπέ τὰ παρόντα Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Θαῦμα θαυματῶν ἀξίως θαυμασιώτερον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη, τὸ ὑμέτερον θαῦμα, Μάρτυρες Κυρίου, ἀπὸ δυσμῶν, τῶν ἐθνῶν γὰρ τὴν Κόρην ποτε, ταφῇ δοθεῖσαν ἀδίκως, ταῖς μητρικαῖς, διεσώσατε ἀγκαλαῖς ὑμεῖς.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγίοις.

Μαρτυρικῶς ἐναθλοῦντες, θεομακάριστοι, τὰς τῶν ἐχθρῶν αἰκίας, ὡς περ χάριν πλουσίαν, ἐδέξασθε προθύμως· και ὀρεκτῶν, γενητῶν ἀπολαύσεως, ἠλογηκότες τῶν θείων τῇ ἐκλογῇ, ταῖς ποιναῖς οὐ κατεκαίμθητε.

Στίχ. Τοῖς Ἅγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Γουρίαν πάντες τὸν μέγαν, και γενναϊότατον, σὺν Σαμωνᾶ τῷ θείῳ, και Ἀβίβῳ τῷ πάννυ,

τῷ ὄντι ἐν Λευίταις, ὕμνοις πιστῶς, εὐφημήσω-
μεν σήμερον· ὅτι θερμότατοι πάντων προασι-
σταί, ἐν ταῖς θλίψεσιν ὑπάρχουσιν (*).

Δόξα, Ἦχος β΄.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τοὺς τοῦ Χρι-
στοῦ ἀριστεάς, ὕμνοις τιμήσωμεν, Γουρίαν
Ἀβιβον καὶ Σαμωνᾶν, ὅτι παραδόξως ἐνεργῆσι
τοῖς θαύμασιν· ὄρκω γὰρ οὐ παρεῖδον μετα-
ναστεῦσαι Κόρην, ἀλλ' ἐκπληροῦντες τὸ αἶτημα,
τὴν παῖδα διεσώσαντο, παρανόμῳ Γόθῳ, ἄμυ-
ναν ποιήσαντες. Δι' ὧν Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρήτως
ἐν μήτρα, ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενό-
μενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε· διὸ
δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με, παθῶν ἀ-
πάλλαξον· ὅπως τὴν στενὴν καὶ εὐθεῖαν, τρί-
βον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρ-
θένε φέρουσαν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Υβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυ-
ροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντός Ποιητὴν,
βλέψασα Παναχράντε, ἔστενες λέγῃσα· Ὑπερ-
ύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέμου, πῶς τιμῆσαι
θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν
σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγγνίᾳ,
καὶ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α΄.

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖ-
χος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλαῖς ἐθνῶν
διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκήπτρα κρα-
ταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτη-
ρίου, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωή-
γου, καὶ τῶν Ἁγίων οὗτος, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·
Τοὺς τρεῖς ὁμοῦ λέγοντας αἰνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τριαδὸς τὴν μοναρχίαν Ἁγιοι, θεολογοῦντες
σεπτῶς, πολυαρχίας ἀστατον ἀγλύν, εὐ-
μαρῶς διελύσατε, Ἀνατολῆς πολύφωτοι, ὥσπερ
ἀστέρες ἀνατείλαντες.

(*) Ἐλλείπουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ τὰ ἀνωτέρω τῶν Ἀπο-
στιχῶν Προσόμοια.

Οἱ τρεῖς ὁμολογηταὶ τῇ χάριτι, καταλαμ-
πόμενοι τῆς ἀρχικῆς Τριάδος ἐμφανῶς,
τὸ τῆς πλάνης πολυθεον, καρτερικῆν τὴν ἐν-
στασιν, ἐπίδεικνύντες ἐξηφάνισαν.

Υμᾶς πρὶν υἰοθετήσας Ἐνδοξοι, θέσει ὁ φύ-
σει Υἱὸς, τῆς νῦν αὐτῷ δοθείσης ἐκ Πα-
τρὸς κληρουχίας ὡς εὐσπλαγγνος, συγκληρο-
νόμους ἔδειξε, καὶ βασιλείας συμμετέχοντας.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, σκηνὴ Παν-
ἀμωμε· τὸν ἑαυτῆς γὰρ οἶκον ἐκ τῶν σῶν,
παναχράντων αἱμάτων σεμνῇ, οἰκοδομεῖν εὐδό-
κησε, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ σῶμα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐθελουσίως καὶ
δειναῖς μαστίξιν, οἱ τοῦ Χριστοῦ παρέδω-
καν, ὁμολογηταὶ καὶ θεράποντες.

Ρυσθῆναι τῶν χαλεπῶν, τῆς ἀμαρτίας λογι-
σμῶν Ἁγιοι, τοὺς τὴν ὑμῶν ἄθλησιν, πί-
στει ἀνυμνοῦντας πρεσβεύσατε.

Εν ξύλῳ καρτερικῶς, ἀναρτηθέντες οἱ σε-
πτοὶ Μάρτυρες, πανευσεβῶς ἄτρωτον, τὴν
ὁμολογίαν διέσωσαν. Θεοτοκίον.

Γάσεών σε πηγὴν, ὁ τὴν σὴν μήτραν ὑποδύς
ἔδειξε, Μήτηρ Θεοῦ πάναγνε· τὴν ἐμὴν ψυ-
χὴν οὖν θεράπευσον. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χρι-
» **Ε**στὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριαδὸς τῆς σεπτῆς, καταγγέλλοντες πίστιν,
πολυθεον Σοφοί, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἀν-
δρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι· Κό-
ρην ζῶσαν δέ, κατακλεισθεῖσαν ἐν τάφῳ, διεσώ-
σατε, θανατηφόρη κινδύνῃ, ὑμᾶς μακρίζουσαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Σταυρῷ ὀπλισθέντες τῷ τοῦ Χριστοῦ,
ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχύν, ἀν-
δρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι,
τὴν ἀθεῖαν πᾶσαν, εἰδώλων ἐλέγξαντες, καὶ
τὴν Τριάδα Ἁγιοι, προθύμως κηρύξαντες· ὅθεν
ἐπαξίως, παρ' αὐτῆς τοὺς στεφάνους, τῆς νίκης
ἐλάβετε, ὡς νομίμως ἀθλήσαντες. Ἀθληφόροι
Πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφρασι δωρησασθαι, τοῖς ἐφρ-
τάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλο-
βοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ
ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν

ἀγκάλαις ἔσχεις, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένη, ῥυσθῆναι πταισμάτων μῆ, ὅταν μέλλω παρίσασθαι, πρὸ προσώπου τῆς Κτίσεως μῆ. Δέσποινα Θεοτόκε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι πάντα, ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμναὶς θεωρῶσα ἐν τῷ σαυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μῆ φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἦ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένη ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνουῖσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ἦ δὲ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Σταθρᾶν τὴν καρτερίαν οἱ Ἀθλοφόροι, ἀνηλεῶς στρεβλούμενοι, ποικίλαις βασάνοις, πᾶσιν ἐπεδείξαντο, συμφώνως κραυγάζοντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οἱ τῆς Τριάδος ἰσαριθμοὶ στεφανῖται, τρισοφεγγεῖ λαμπάδι, τοὺς νῦν ἐκτελοῦντας, μνήμην τὴν πανίερρον, αὐτῶν καταυγάζησι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύοντες.

Μετ' εὐλαβείας προσδράμωμεν τῇ φωσφόρῳ, καὶ φωταυγεῖ θεόφρονες, θήκη τῶν Μαρτύρων· βρῦει γὰρ ἰάματα, τοῖς πίστει κραυγάζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ομολογοῦντες τῆς Θείας οἰκονομίας, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, γλώσσαις θεολόγοις, πᾶσαν ἀθεότητα, οἱ θεῖοι καὶ πάνσοφοι, Ὁμολογηταὶ κρητῶν ἄφισαν.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἔννοιαν ἐκύησας ὦ Παρθένη, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης, παρθενεύουσα πάλιν. Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς κυοφορίας σου, Μῆτερ ἀειπάρθενε ἄχραντε.

Ἦ δὲ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Λαμπρότησι σαφῶς, τῶν ἀγώνων ἐκλάμποντες, ἐφαύλισαν τῶν τυράννων, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῆς πίστεως οἱ πρόβολοι.

Εἰς πάντα προφανῶς, οἰκνέμενης τὰ πέρατα, τὰ θαύματα τῶν Μαρτύρων, διεδόθη καὶ πάντας, τῇ πίστει ἐβεβαίωσαν.

Γῆ ὡσπερ ἀγαθὴ, τὰ τῆς χάριτος σπέρματα, δεξάμενοι πολιτεία, φιλοπόνῳ πλουσίως, οἱ θεῖοι ἐγεώργησαν.

Θεοτοκίον.

Ο μόνος ἀγαθός, καὶ πελάγει χρηστότητος, τὰ σύμπαντα Θεομήτορ, συγκρατῶν σαῖς ἀγκάλαις, κρατεῖσθαι κατηξίωσεν.

Ἦ δὲ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νομίμως, ὡς καλοὶ στρατιῶται Θεόφρονες, ἐγκρατευσάμενοι πάντα, καὶ τρανώς τὴν πίστιν τετηρηκότες, τὸν τῆς Θείας, δικαιοσύνης ἤρατε στέφανον.

Τὸ πρὶν μὲν, ὁ Ἀββακούμ μετάρσιος αἰρεται, τῇ ταῦ Δεσπότη προστάξει· δι' ὑμῶν δὲ Κόρη τυραννουμένη, Θεηγόροι, τῇ θρεψαμένη ἀποκαθίσταται.

Ασράπτει, ἡ σορὸς τῶν Μαρτύρων τοῖς θαύμασι, καὶ ποταμοὺς ἀναβλύζει, ἰαμάτων πᾶσι τοῖς προσιοῦσι, καὶ τοῖς πίσει, τὴν αὐτῶν καρτερίαν θαυμάζουσι. Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὐράμενος, ὡς καθαρῶτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τα' ἄνω ζητῶν.

Εξ ὑψους σοφοὶ, τὴν χάριν κομισάμενοι, τῶν ἐν πειρασμοῖς, προῖστασθε πανεύφημοι· διὸ Κόρην Ἄγιοι, ἐκ θανάτου πικροῦ ἐλυτρώσασθε· ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρὰ. Ὁ Οἶκος.

Τῆς τοῦ ἐχθροῦ δουλείας με ῥῦσαι, Ἰησοῦ ζωοδότα, ταῖς τῶν σῶν ἀθλητῶν ἐντευξέσι δυσωπόμενος· ὅπως, ἀδουλωτον κεκτημένος τῶν παθῶν τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἀνευφημῶ τὴν αὐτῶν ὄξυτάτην βοήθειαν· προφθάσαντες γὰρ, τοῦ θανάτου ἐρρύσαντο κράζουσιν τὴν Κόρην, ἣν περ παρέθετο ἐκβοῶσα ἡ μήτηρ τοῖς Μάρτυσιν· Ὑμεῖς ὄντως ὑπάρχετε Ἐδέσσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρὰ.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄. τῆ αὐτῆς μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν Γερῖα, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβη. Στίχοι.

Εἶφος τελειοῖ Σαμωνᾶν καὶ Γουρίαν,
Καὶ φλόξ Ἀβιβον, οἷς χαρὰ φλόξ καὶ ξίφος.
Πῦρ πέμπτη δεκάτῃ Ἀβιβον πέφνε, χαλκὸς ἐτάρους.

Τούτων, ὁ μὲν Σαμωνᾶς καὶ Γουρίας, ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλείῳ, καὶ Ἀντωνίνου δουκός, Γουρίας μὲν ὀρμώμενος ἀπὸ Σαργωκητίας κόμης, Σαμωνᾶς δὲ ἀπὸ Γανάδος. Διεβλήθησαν δὲ, ὡς ἀναπέθοντες τοὺς ἀνδρώπους μὴ θύειν εἰδώλοις. Καὶ εὐθὺς ἀναρτῶνται ἀπὸ μιᾶς χειρὸς ἑκάτερος, τῶν ποδῶν αὐτῶν κάτωθεν λίθῳ βαρυνομένων. Καὶ ἔμειναν ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ὥρας ἑκτης κρεμάμενοι. Ἔπειτα κατενεχθέντες, ἐν σκοτεινῷ τόπῳ τῆς φυλακῆς ἐναπορρίπτονται· καὶ τῷ ξύλῳ τοὺς πόδας περισφιγθέντες, ἔμειναν ἑκατὶ, λιμῷ καὶ δίψει καὶ δεσμοῖς πιεζόμενοι, τετραμηνιαῖον χρόνον. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξαγαγόντες αὐτοὺς πάλιν οἱ διώκται, τὸν μὲν Ἅγιον Σαμωνᾶν ἀναρτῶσι τοῦ ἑνὸς ποδός· καὶ τὸ γόνυ ἐξαρθρωθεῖς, κατὰ κεφαλῆς ἀπὸ ὥρας δευτέρας ἕως πέμπτης κρεμάται· τὸν δὲ Ἅγιον Γουρίαν ἐώσιν, ὡς ἡμίθνητον ὑπάρχοντα, καὶ νεκροῦ οὐδὲν ἄμεινον εἰσκότα· καὶ τῇ ἑσθῆν ἐξαγαγόντες, τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν οἱ διώκται ἐπιφέρουσιν.

Ἄβιβος δὲ, Διάκονος ὢν τὴν τάξιν, ἐπὶ Λικινίου τοῦ Βασιλέως διαβληθεὶς, ὡς διδάσκων εἰς τὰς χώρας καὶ κόμας τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, κρεμασθεὶς τύπτεται· καὶ ἀφθεὶς πάλιν ἐρωτᾶται· καὶ μὴ εἶξας τῷ Δελημάτι τοῦ τυράννου, τῷ πυρὶ παραδίδοται, ἱμάτια ἔχων ἐπὶ τοῦ σώματος δίκην φονέως. Καὶ οὕτως ἐτέλειεν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυντιριανοῦ, Ἐπισκόπου Σελευκείας· καὶ μνήμη τῶν εὐσεβῶν βασιλέων, Ἰουστίνου καὶ Θεοδώρας· καὶ τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νέου.

Στίχ. Ζωὴν ὁ Θωμᾶς ἐκλιπὼν μετρουμένην,

Ζωὴν πρεπόντως εὗρεν οὐ μετρουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐλπίδιου, Μαρκέλλου, Εὐστοχίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχ. Πῦρ Ἐλπίδιε σὺν δυσὶ στέγειν φίλοις,

Ἡ τῶν ἐπάθλων ἑλπίς ἠρέθιζέ σε.

Ο μακάριος Ἐλπίδιος, εἰς τῆς Συγκλήτου Βουλῆς ὑπάρχων, καὶ τὰ μυστικά πιστευόμενος πράγματα, καὶ νόμους γράφων, Χριστιανὸς ἐγνωρίζετο. Παραστάς οὖν τῷ ἀποστάτῃ Ἰουλιανῷ, τρίχινον ἱμάτιον περιβάλλεται, σιδηροῦς τριβόλους ἐμπεπαρμένους ἔχων, ὧ, πίσης καχλαζούσης ἀνωθεν ἐπαλειφομένης, οἱ σιδηροὶ τρίβολοι ἡδραιοῦντο. Ἔπειτα τύπτεται κατὰ πᾶν μέρος τοῦ ἱματίου, καὶ ταῖς τῶν τριβόλων ἀκίσαι τὰς σάρκας καταπίρεται. Καὶ βέβρω βληθεὶς, καχλάζοντι ὕδατι ἐπιχέεται, καὶ τὰς σάρκας κατακαίεται. Καὶ ἐκ πίσης, καὶ στέατος, καὶ ἑτέρων τοιούτων, κολλητικῶν ἅμα καὶ καυστικῶν φαρμάκων, κρᾶμα ἐνσκευασάμενος ὁ παράνομος, καὶ σφόδρα ἐκκαύσας, ἐπαντλεῖσθαι τὰς κατακαείσας αὐτοῦ σάρκας προστάττει, καὶ δριμύεις ἑτέροους χυμοὺς, μετὰ καὶ Δείου ἀπίρου καὶ ἀσφάλτου συγκεκραμένους, ἐγγέσθαι κατὰ τοῦ σώματος. Ἐπειτα ἵπποις ἀγρίοις καὶ ταύροις, σὺν ἅμα Εὐστοχίῳ καὶ Μαρκέλλῳ, δεσμεῖται πρὸς τὸ διασπασθῆναι· τὰ δὲ ἀκίνητα ἔμειναν. Καὶ βροπάλους ἀγρίοις τὰ μέλη συντρίβονται· καὶ πυρὶ ἐναρρίφθεντες, ἀφῆκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Λέγεται δὲ μετὰ ταῦτα, ἐν τῷ Καρμηλίῳ μὲν ὄρει τεθάφθαι αὐτῶν τὰ σώματα· βροντῶν δὲ καὶ ἀστραπῶν εὐθὺς γενομένων, τὸν Χριστὸν μετὰ δυνάμεως ἀγγελικῆς παραγενέσθαι, καὶ τοὺς Μάρτυρας ἀσπάσασθαι. Καὶ Εὐστοχίον μὲν καὶ Μάρκελλον μεταθῆναι εἰς ἐν εὐδύκην

τόπον· τὸν δὲ Θαυμαστὸν Ἐλπίδιον, ζῶσαί τε αὐτὸς καὶ παραβαρρύναι, καὶ πρὸς ἀγῶνας δευτέρους παραπέμψαι· καὶ Ἰουλιανόν, θεασάμενον αὐτὸν, ἐκπλαγῆναι, καὶ ἐκ τισσάρων μὲν ἀπλωθῆναι προστάξαντα, ἀνευδότης δὲ μαστιζεσθαι, ὀξάλμητε καταντλεῖσθαι, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι τοὺς μῶλωπας ἀνατρίβεισθαι, καὶ ἐπ' ἀνθρακίᾳ ζεούσης ἀπλωθῆναι, καὶ ἀνθρακας ἀποτομένους ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ τεθῆναι, καὶ ἐπὶ τοῦ βασανιστηρίου ξύλου ἀναρτηθῆναι, καὶ θυρεῷ σιδηρῷ, ἔχοντι κατὰ τὸ μισαίτατον ὀπὴν, τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τεθῆναι, καὶ κόρακι σιδηρῷ κατὰ κεφαλῆς τύπτεσθαι, καὶ σῶρευμα πυρός ἐπιτεθῆναι, ὡς τὰ αἰσθητήρια καυθῆναι. Καὶ τῶν γενομένων, καὶ ἀβλαβῆς διαμεινάντος τῷ Ἁγίῳ, πιστεῦσαι πολλὰς ἐπὶ τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἰδῶλα συντρίψαι, καὶ μετὰ ταῦτα καὶ εἰς κάμινον πυρός βληθῆναι, ἐν ᾗ τελευταῖον ἀφῆκε τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δημητρίου.

Στίχ. Ὁ Δημήτριος, χειρὶ τμηθεὶς δημίου,

Δήμοις ἀθλητῶν συγχορεύει Κυρίου.

Οὗτος, κατασχεθεὶς ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξιμίνου τῶν βασιλέων, καὶ Πουπλίου ἄρχοντος, πολλὰς βασάνους διὰ Χριστὸν ὑπέμεινε· καὶ τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Α'βραμιαίους, ἐν τῇ καμίνῳ ὁ ῥυσάμενος, οὗτος καὶ τὴν ξένην Κόρην τῆς χαλεπῆς, περιστάσεως διέσωσε, τῇ μεσιτείᾳ νῦν, τῶν αὐτοῦ θραπέδων ὡς εὐσπλαγχνος.

Ι'ταμωτάτης, ἀπανθρωπίας δίκην ἔδωκε, πάντων τῶν κακῶν ἀθρόως ἀπαιτηθεὶς, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσώνυμος, κρίσει δικαίᾳ σου, Λόγε Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Νενευρωμένη, τῇ πρὸς ὑμᾶς ἐλπίδι Ἐνδοξοί, Κόρη καθειργμένη τάφῳ μετὰ νεκρῶν, προσδοκίας οὐ διήμαρτεν, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου βοῶσα καὶ Κύριος. Θεοτοκίον.

Ω'ς νεόσμηκτον, καὶ φωταυγείας πέμπον ἔσοπτρον, αἴγλην θεϊκῆς Παρθένε μαρμαρυγῆς, προσβαλοῦσάν σοι ἐχώρησας. Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Παγκόσμιος σήμερον ἡμῖν, λαμπρὰ πανηγυρίς, ἢ τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ, περιεργάζουσα χάριτι, τῶν θαυμάτων τοὺς προστρέχοντας, καὶ χαρμονῇ πνευματικῇ, πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρ'αδίως οἱ Ὁμολογηταί, τῆς σῆς Θεότητος, πᾶσαν κατήργησαν, τὴν ἀθεότητα Δεσποτα, τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοί, τὰς ἀπειλὰς, ἀλλ' εὐσθενῶς ἀνακραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ πάνσοφοι Ὁμολογηταί, οἱ προϊστάμενοι, τῆ Δεῖς δόγματος, ἐχθρῶν ταῖς φάλαγγας τρέπονται, διὰ ξίφους ἀναιρῆμενοι, νίκην παράδοξον σαφῶς, καὶ διαλάμπουσαν δεδειχότες· πίπτοντες τοὺς ἐναντίους γὰρ ἤττησαν (*).

Θεοτοκίον.

Φύσεσιν ὀρώμενον διτταῖς, Χριστὸν ἐγέννησας, τὸν μίαν φέροντα, σαφῶς ὑπόστασιν σύνθετον, ἀνθρωπότητι Θεότητος, συνεισδραμούσης ὑπὲρ νοῦν, ὄντως καθ' ἑνωσιν· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ΄. Λίθος ἀχειρότητας.

Ρήσεσιν ἐπόμενοι Δεῖαις, καὶ Δεοπνεύστοις τοῦ Σωτῆρος, Ὁμολογηταὶ Δεοφεγγεῖς, σταυρὸν ἐπ' ὤμων χαίροντες ἤρασθε, τοῖς ζωφόροις ἔχουσιν, ἀκολουθοῦντες ἀξιάγαστοι.

Οὐλῶ τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος, μετ' εὐφροσύνης οἱ γενναῖοι, Ὁμολογηταὶ προσχωροῦντες, τὰ τῶν ἀγῶνων γέρα κομίζονται, ταῖς Ἀσωμάτοις τάξεσιν, ἀξιοθέντες συναυλίζεσθαι.

Νῦν οὐκ ἐν ἐσόπτρῳ ὁρᾶτε, τῶν μακαρίων ταῖς ἐλπίδας, Ὁμολογηταὶ τοῦ Σωτῆρος, τῆς ἀληθείας μᾶλλον δὲ πάνσοφοι, τὸ κάλλος ἐνοπτρίζεσθε, στεφανηφόροι πανσεβάσμιοι.

Οὗς τῆς ὑπερθέου Τριάδος, σαφῶς ἰσαίριθμοι φανέντες, Ὁμολογηταὶ Δεηγόροι, τῇ ταύτης αἴγλῃ καταλαμπρύνεσθε, ὡς δι' αὐτὴν ἀθλίσαντες, ζωῆς ἀφθάρτου ἀξιούμενοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκεὶ ἐπίδημησαι Δελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγον, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἀγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη,

(*) Τοῦ Τροπαρίου τούτου τὸ τέλος οὕτω διορθοῦσι τινές· Ἐν γὰρ τῷ πίπτειν τοὺς ἐναντίους πάντας κατέβαλον· πρὸς ἀποφυγὴν δὴθεν τοῦ ῥήματος ἤττησαν ὡς ἀχρήστου εἰς ἐνεργητικὴν φωνήν. Ἄλλ' ἐνὶ τῇ διορθώσει αὐτῆ φθαίρει τοῦ ῥήματος τὸν ῥυθμὸν διὰ τῆς ἀξίσεως συλλαβῶν ταπεινῶν, καὶ αὐτὸ ἐστὶ τὸ ῥήμα ἤττᾶν οὐκ ἐστὶ παντάπασιν ἄχρηστον, εἰ καὶ σπάνιον. Μάρτυς δὲ τοῦ Εὐριπίδου παλαιός· Σχολιαστής, λέγων οὕτως· « Οἰκτρὸν γὰρ δῆγμα μογομαχοῦντας ἀδελφοὺς ἦν ἰδεῖν, οἷς καὶ τὸ ἤττᾶν καὶ τὸ ἤττᾶσθαι οἰκτρὸν ἦν » (Φοῖν. Στίχ. 1380).

» Χριστὸς συνάψας, ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Οὗς παῖλαι διεσῶσατε, πικροῦ θανάτου Ἄγιοι, Κόρην ἐν τάφῳ βληθεῖσαν, τὸν δὲ παράνομον Γότθον, θανάτῳ παρεδώκατε, καμὲ τῶν ἀκαθέκτων μου, παθῶν νῦν ἐκλυτρώσασθε, ὅπως ὑμῶν τὴν φωσφόρον, μνήμην φαιδρῶς ἐορτάσω.

Θεοτοκίον.

Ο πάντα τῇ Δεότητι, πληρῶν ὡς ἀπεριγραπτος, ἐκ σοῦ Θεὸς ἀπορρήτως, ἐσωματώθη Παρθένε, δι' οἶκτον ἀνορθούμενος, τὸ τοῦ Ἀδάμ παράπτωμα, νέος Ἀδάμ γενόμενος· ὃν ὡς Υἱόν σου δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΣ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆ Ἁγίης Ἀποστόλης καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο ἐμβατεύων καρδίας τῶν ἀνθρώπων, ὅτε σου τὴν ἔνθεον γνώμην Ἀπόστολε, Δεῖα προγνώσει ἐώρακε, καὶ ἐκ τοῦ κόσμου, τῆς ἀδικίας σὲ ἐλυτρώσατο· τότε σε παγκόσμιον, φῶς ἀπειργάσατο, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, καταφωτίζειν, καὶ διαλάμπειν ἐγκελευσάμενος· οὐ καὶ τὸ Δεῖον Εὐαγγέλιον, ἠξιώθης σαφῶς ἀναγράψασθαι· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἐκ τελώνου κληθεῖς εἰς μαθητεῖαν, ὅτε σε ὁ ἄναρχος Λόγος ἐφώνησεν, ἀκολουθεῖν προτρεπόμενος, καὶ κοινωνίαν, τῆς βασιλείας ἐπαγγειλάμενος· τότε Παμμακάριστε, πάντων ἀφέμενος, καὶ ταραχῶδης συγχύσεως, ἀναχωρήσας, αὐτῷ συντόνως ἐπηκολούθησας· καὶ νῦν Θεόπτα ἐμπορούμενος, τῆς ἀφράστου αὐτοῦ Δεωρίας τρανῶς καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προφητικὴ τις σαφῶς ὀξυδερκία, παῖλαι μὲν σε Ἄγιον, λίθον τεθέαται, ἐπὶ τῆς γῆς κυλιόμενον, καὶ τῆς ἀπάτης, τὰς ἐλεπόλεις καταλαεαίνοντα· ὁ Λόγος δὲ πάνσοφε ὁ ἐνυπόστα-

τος, φῶς σε τοῦ Κόσμου καὶ κήρυκα, δικαιοσύνης, καὶ ἀληθείας ἀποτετέλεκε, λελαμπρυσμένον ταῖς λαμπρότησι, τοῦ τρισηλίου φωτὸς Πανσεβάσμιε· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Καλῶντι Χριστῶ, πρὸς μαθητείαν οὐράνιον, προθύμως ἠκολούθησας Θεόληπτε, πᾶσαν σχολὴν φροντίδος γηίνης, ὑφ' ἐν παρωσάμενος· ἐπαξίαν γὰρ τῆς ἄνω βασιλείας, γνώμην εὐπειθῶς ἀναλαβόμενος, τῆς χαμαιζήλου πολιτείας, καὶ δόξης κενῆς ἀπέστης, Εὐαγγελιστῆς ἀπὸ Τελώνου γενόμενος, φῶς τε τῶν ἐν σκότει χρηματίσας, καὶ πεπλανημένων ὁδηγὸς πρὸς σωτηρίαν· νῦν δὲ πρεσβευτῆς παντὸς τοῦ κόσμου· θερμότατος, καὶ τῶν σὲ γεραιόντων Ματθαῖε, φύλαξ σωτήριος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Σωματωθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων, ἔσχες ἐν τῇ μήτρᾳ σου, θεομακάριστε, ἀναμορφοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρὶν πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφους. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, Λόγον ἀφράστως Ἄγνη, καὶ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσας, τὴν φύσιν πᾶσαν, παλαιωθεῖσαν διὰ τοῦ τόκου σου· διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν, σοῦ τὴν χάριν Παρθένε ἀνύμφευτε, δι' ἧς σκέπε καὶ σῶζε, τοὺς ἐν πίστει σὲ δοξάζοντας.

Εἰς τὸν Στιχόν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ τῶν λόγων σου σάλπιγγι, τοὺς ἀνθρώπους συνήθροισας, εἰς Θεοῦ ἐπίγνωσιν Παναοίδιμε, καὶ τὰ τῆς πλάνης ἀθροίσματα, ἐκ γῆς ἀπεσόβησας, καὶ εἰς μίαν τοὺς πιστοὺς, τὴν ὁμόνοιαν ἴθυνας, καὶ πρεσβεύεις νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσιδέαστον μνήμην σου. Στιχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ο ἐν γλώσση πυρίνησε, καθοπλίσας τοῦ Πνεύματος, κραταιὸν ἀνέδειξε πολεμήτορα, κατὰ τῆς πλάνης Ἀπόστολε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, παρ' οὗ ἔλαβες λαμπρὰ, τὰ βραβεῖα τῆς χάριτος· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσιδέαστον μνήμην σου.

Στιχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει πρὸς τοὺς ἄνωτέρω καὶ δύο ἕτερα Προσόμοια. Ἀποστίχα δὲ ἔχει τῆς Ὀκτωήχου· ἐκ δὲ τῶν ἐνταῦθα Ἀποστίχων τὰ δύο πρῶτα, μεθ' ἐνὸς τρίτου ὁμοίου, τάττει εἰς τοὺς Αἴνους· τὰ δὲ τῶν ἐνταῦθα Αἰνῶν ἐλλείπουσιν ὅλως ἐκεῖ.

Εἰς τὰ βᾶθη τοῦ Πνεύματος, διακύψας Ἀπόστολε, πλοῦτον τὸν ἀκένωτον κατενόησας· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀρυσάμενος, τὴν χάριν τὴν ἀφθονον, ἡμῖν εὐαγγελικῶς, πᾶσι ταύτην διένειμας· καὶ πρεσβεύεις νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσιδέαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Εκ πυθμένος κακίας ἐσχάτης, πρὸς ἀκρότατον ὕψος ἀρετῆς, ὡς αἰετὸς ὑψιπέτης, παραδόξως ἀνέδραμες, Ματθαῖε πανεύφημε· τοῦ γὰρ καλύφαντος οὐρανοῦς ἀρετῆ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ· πᾶσαν τὴν γῆν πληρώσαντος, Χριστοῦ ἀκολουθήσας τοῖς ἴχνεσι, μιμητῆς διαπυρος ἐν πᾶσιν αὐτοῦ πεφανέρωσαι, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην, ζωὴν καὶ σωτηρίαν, τοῖς πειθαρχοῦσιν εὐσεβῶς τοῖς θείοις προσάγμασιν· ἐν οἷς ἡμᾶς καθοδήγησον, εὐαρεστοῦντας τῷ Κτίστη, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Απόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου τὰ παρόντα.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πλουσίως μετὰδος μοι, τῆς ἐνοικουσύνης σοι χάριτος, Ματθαῖε πανένδοξε, καὶ ὑπρέτα Χριστοῦ, καὶ βοήσομαι, λαμπρῶς ἀνακηρύττων, καὶ μέλψω γηθόμενος, τὰ σὰ θαυμάσια.

Τελείως κατέλιπες, τῶν ἐπιγείων τὴν σύγχυσιν, τοῦ Λόγου ὡς ἤκουσας, τοῦ σαρκωθέντος φωνῆς· καὶ τῆς χάριτος, ἐδείχθης οἰκονόμος, καὶ κήρυξ θεόληπτος, Θεομακάριστε.

Αυτόπτης γενόμενος, καὶ ὑπρέτης διέπρεψας, τοῦ Λόγου Ἀπόστολε, τοῦ πρὸ αἰώνων Πατρός· καὶ διέδραμες, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, εὐαγγελιζόμενος, πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Θεοτοκίον.

Θανάτου καθαίρεσιν, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν κατάλυσιν, ζωῆς τε φανέρωσιν, εὐηγγελίσω Σοφέ· τῆς Παρθένου γὰρ, ἐν μήτρᾳ ἐνοικήσας, ὁ ἀπεριόριστος, κόσμον ἀνέπλασεν.

ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Τοὺς σοὺς Αποστόλους Θεοῦ Λόγε, φωστῆρας ἀνέδειξας ζωῆς, τὸν ζόφον ἀπελευνώντας, τῆς ἀθείας Δέσποτα, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, τὸν κόσμον ὅλον φωτίζοντας.

Τῇ σῇ καθοπλίσας παντευχία, Ματθαῖον τὸν ἄριστον Σωτῆρ, τυράννων δυνατώτερον, τοῦτον εἰργάσω Δέσποτα, καὶ καθαιρέτην ἔδειξας, εἰδώλων πλάνης φιλάνθρωπε.

Γλώσσης τῆς πυρίνης σου ὁ φθόγγος, δαιμόνων ἐνέπρησε βωμούς, Ματθαῖε τὸ θεότευκτον, τοῦ Παρακλήτου ὄργανον, δι' οὗ Χριστὸς κηρύττεται, ὁ Λόγος ὁ ἐνυπρόστατος.

Θεοτοκίον.

Σάλπιγξ θεολόγος φθεγγομένη, συντόνως ἐφώτισε λαοὺς, Ματθαίου τοῦ θεόφρονος, τὴν τῆς Τριάδος ἔλλαμψιν, τὴν ὑπὲρ νοῦν τε σάρκωσιν, τοῦ Λόγου ἐκ σοῦ Πανάχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγὴ, Δίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Οπρῶτος τὸ Χριστοῦ, Εὐαγγέλιον γράψας, καὶ πᾶσαν δαδουχῶν, τὴν ὑψηλίον κτίσιν, Ματθαῖος ὁ σοφώτατος, καὶ Χριστοῦ μύστης ἄριστος, νῦν τιμώμενος, ταῖς ἱεραῖς μελωδίαις, πᾶσαν ἄφεισιν, ἀμαρτιῶν ἐξαιτεῖται, τοῖς πόθῳ τιμῶσιν αὐτόν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τὸν χρυσὸν καταλείψας ὡς ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν δὲ ποθήσας φιλευσεβῶς, Ματθαῖε Ἀπόστολε, τῶν περάτων ἐδείχθης φωστῆρ· καὶ ἐκ Τελώνου ὠφθης, Ἀπόστολος ἐνδοξος, μαθητῆς γενόμενος, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως. Ὅθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου, καὶ πιστῶς ἑορτάζομεν, μελωδοῦντες καὶ λέγοντες· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεισις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τῆτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμά-

των ἄφεισιν δωρησασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει τὸν ἄχραντον τόκον σου.

ᾠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῷ ἐνυποστάτῳ σου Λόγῳ Θεέ, μεμαθητευμένος διέλυσε, κόσμῳ σοφίαν, ὁ θεόπτης Μαθητῆς, μεγαλοφώνως κράζων σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῷ μεμακαρισμένῳ ὑπὸ Χριστοῦ, ποίαν εὐφημίαν προσεῖπωμεν, σοὶ Θεηγόρε; οὐκ ἰσχύει γὰρ βροτὸς, τὴν ἐπανθούσαν χάριν σοι, λόγῳ ἐξεῖπειν ἀξιάγαστε.

Σοῦ τὸν ἀκηλίδωτον καὶ ἀκραιφνή, νοῦν τεθεαμένος ὁ Ὑψίστος, ὡσπερ λαμπάδα, εἰς λυχνίαν ὑψηλὴν, τοῖς ἐν τῷ σκότει φαίνουσαν, πᾶσι Θεοφάντορ προτέθεικεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν τεταπεινωμένην φύσιν βροτῶν, ἡ εὐλογημένη ἀνύψωσας, τὴν τοῦ Ὑψίστου, ὡς κηψάσα ἰσχύν, ὑπερφυῶς πανάχραντε, Μήτηρ, ὡς Ματθαῖος ἐδίδαξεν.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὴν χάριν δεξάμενος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, θείον ἐνδιαίτημα ἐδείχθης, θείως διδάξας θεογνωσίας τὸ φῶς, πιστευθεὶς τὰ δόγματα Χριστοῦ, γράμμασιν ἐκτίθεσθαι, ὡς αὐτόπτης θεόκτιτος.

Η γλώσσά σου κάλαμος, τοῦ Παρακλήτου γέγονεν, ἐνθέως τοῦ λύτρωσιν διδόντος, τοῖς ἐπιγνοῦσι τὴν δεσποτείαν αὐτοῦ, καὶ ταῖς σοφῶν ἐμπνέοντος ψυχαῖς, γνῶσιν ἐπουράνιον, ὡς Ματθαῖε πανέντιμε.

Αστράπτοντα θαύμασι, καὶ ἰαμάτων χάρισι, σὲ Χριστὸς ἐξέπεμψε τῷ κόσμῳ, τὴν τῶν δαιμόνων καταπατῆντα ἰσχύν, καὶ ψυχαῖς φωτίζοντα πιστῶν, πάντων τῶν ὑμνούντων σε, τῆς εἰρήνης τὸν κήρυκα. Θεοτοκίον.

Παρθένος γεγέννηκεν, Υἱὸν τὸν προαιώνιον, φύσιν ἐνδυσάμενον ἀνθρώπων, ὡς ἐκδιδάσκων ὁ Θεηγόρος φησὶ, καὶ σώσαντα ταύτην ἐκ φθορᾶς, πάθει τῷ τοῦ σώματος, καὶ Παρθένος διέμεινεν.

ᾠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Εὐαγγελιστῆς ἀπὸ τελώνου, ὡς ἠκολούθησέ σοι, μετεσκεύασται ὁ θεηγόρος, τῇ πανακτιῇ Παντουργῆ δυνάμει σου, ὁ Ματθαῖος ὁ πανόριστος.

Ρυθμίζεται τοῦ Εὐαγγελίου, τοῖς ψυχοτρόφοις λόγοις, τῶν ἐθνῶν πληθὺς ἀνυψουμένη, πρὸς ἀρετῶν ὑψηλὴν ἀκρότητα, ὡς Ματθαῖε παμμακάριστε.

Ματθαίου ζωγρείται θεοπλόκαις, τοῦ Μαθητοῦ δικτύοις, τὰ συστήματα τῶν πιστευόντων, διὰ παντός πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν, Εὐεργέτα ποδηγούμενα. Θεοτοκίον.

Παρθένον τεκοῦσαν ἀναγράφων, εὐαγγελίζεταί σε, τὸν τὰ σύμπαντα πεποιηκότα, ἄνευ σποράς καὶ φθοράς Πανάμωμε, ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος. Ὁ Εἰρμός.

• **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με καταιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθοράς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος, πλοῦτον κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν ῥαθύμων ἠγειρας ψυχάς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Ὁ αὐτός.

Η' τοῦ ἐχθροῦ με τυραννὶς βιάζεται ἀπλήστως, καὶ τῆς ψυχῆς μου ὄλον τὸν σπῶρον καθαρπάζει, Ματθαῖε φίλε τοῦ Χριστοῦ· ἀλλ' αὐτὸς τὸν σπῶρον τῶν εὐχῶν σε δεδωκώς, πρὸς σὴν δουλείαν κάρπωσον, καὶ δεῖξον ὑμνωδὸν σου σμικρότατον, καὶ ὑφηγητὴν με τῶν πολλῶν σου καὶ μεγάλων κατορθωμάτων, καὶ τῆς πρὸς Χριστὸν σου σχέσεως· πῶς πάντα παρευθὺς ἐγκαταλείψας, ἠκολούθησας θερμοῦ τῷ κεκληκότι, πρῶτος γεγονὼς εὐαγγελιστῆς ἐν τῷ κόσμῳ, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Συναξάριον.

Τῇ 15'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Στίχοι.

• Σώζεις Ἰησοῦ καὶ τελῶνας· σοὶ χάρις •.
Οὕτω βοᾷ Ματθαῖος ἐκ πυρὸς μέσου.

Ἀκάματον Ματθαῖον πῦρ δεκάτη κτάνεν ἕκτη.

Οἷς ἐπὶ τὸ τελώνιον καθήμενος, τοῦ Κυρίου ἀκούσας πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, Ἀκολούθει μοι, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀναστάς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ποιήσας αὐτῷ δοχὴν μεγάλην, καθὼς φησι τὸ εὐαγγέλιον, τοῖς Ἀποστόλοις συναριθμεῖται. Οὗτος, τὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δύναμιν δεξιόμενος, καὶ σοφισθεὶς τὰ θεῖα, τὸ κατ' αὐτὸν εὐαγγέλιον συνηγάφατο, καὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἀπίστευε. Πάρσους τε καὶ Μήδους διδάξας, καὶ Ἐκκλησίαν συστήσας, καὶ πολλὰ ἐργασάμενος θαύματα, ὑστερον ὑπὸ τῶν ἀπίστων διὰ πυρὸς τελειοῦται.

Οὗτος, ὡς τὴν λαχοῦσαν ἕκαστος τῶν Μαθητῶν διατρέχων εὐηγγελίζετο γῆν, ἐπὶ τὸ ὄρος ὁ Ματθαῖος ἀνέδραμε, καὶ ἐν αὐτῷ μονοχίτων διεκαρτέρει καὶ αἶθριος.

Μετὰ δὲ τινος χρόνου διάστημα, ὁ ἐκ χόσος διαβρώσας τὸν ἄνθρωπον, ὡς παιδίον ἐν τῷ ὄρει τῷ Ματθαίῳ ὄπτανεται· καὶ τούτῳ προτείνας τὴν δεξιάν, βακτηρίαν αὐτῷ ἐπιδίδωσιν, εἰρηκῶς· Δίξαι ταύτην, καὶ τοῦ λόφου καταβηθῆ, καὶ παραβαλὼν τῇ Μυρμίνῃ, πρὸς τὴν φλιάν τοῦ ἐκείσε ἀγιάσματος αὐτὴν καταφύττουσον. Καὶ τῇ δεξιᾷ τῇ ἐμῇ ρίζωθείσα καὶ ἀνυψωθείσα, δένδρον πολύκαρπον γενήσεται, καὶ γλυκασμὸς ἀπ' ἄκρων αὐτοῦ καταβήσεται μέλιτος, καὶ πηγὴ ἐκ τῆς ρίζης αὐτοῦ ἀναδοθήσεται· ἐξ ἧς ἀπολουσάμενοι οἱ τῆς πόλεως ἄνδρες θηριόγνωμοι, καὶ τοῦ γλυκασμοῦ μεταλαβόντες, τὴν αἰσθησὶν ἠδυνθήσονται, τὸ παρανομεῖν καταλιπόντες.

Τότε ὁ Ματθαῖος, τὸ δοθὲν εὐλαδῶς ἐκ χειρὸς Κυρίου δεξιόμενος, τὴν λοφίαν ἀφείς, πρὸς τὸ προκείμενον ἦγετο. Ἡ' τοῦ Βασιλέως οὖν ὁμόζυγος Φουλβάνα, τῷ Ἀποστόλῳ συναντήσασα σὺν τῷ υἱῷ καὶ τῇ νύμφῃ, πονηραῖς δαμαζομένοις πνεύμασι, φωναῖς τε τραχίαις καὶ συστροφαῖς τὸν Ἀπόστολον δονοῦντες προὔλεγον· Τίς σε καὶ τοῖς ἡμέτεροις προσβαλεῖν κατηνάγκασεν; ἢ τίς σοι καὶ τὴν ῥάβδον εἰς ἡμέτερον δίδωκεν ὀλεθρον; Ὁ δὲ πραεὶα τῇ φωνῇ τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ἐπιτιμήσας, τοὺς ἀτακτῶντας ἴασατο, καὶ σωφρόνως ἐπακουλουθεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἐπισπάσατο. Τὴν τοῦ Ἀποστόλου δὲ παρουσίαν μαθὼν ὁ τότε Πλάτων Ἐπίσκοπος, ἐξίωσεν σὺν τῷ Κλήρῳ προσυπάντα, καὶ ἄμφω ἐν τῇ πόλει γενόμενοι, ἐπ' ὄψει πάντων, ὡς ὁ ἀντειλάμενος ὑπέθετο, πρὸς γῆν ὑπερείσας τὴν βακτηρίαν, τὸν ὡς παιδίον ἐπιφανέντα εὐλόγησε. Τότε ρίζωθὲν τὸ ξηρὸν, αὐτίκα κλάδους καὶ καρπὸς περκάζοντας ἔφερε, τοῦ μελιτος τὴν ποιότητα ἀποστάζοντας, καὶ πρὸς τῇ ρίζῃ πηγὴν ἀπορρέουσαν, ὡς ἐκπλαγῆναι τοὺς παρατυχύντας ἐπὶ τῷ ξίνῳ θεάματι. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ παράδοξον τὸ πλῆθος συνεδραμηκίαι, τῆς ἐκ τοῦ δένδρου μεταλαμβάνον ἠδύτητος, τὴν προτέραν εἰοίμως ἀπέπτυνον ἀγριότητα.

Ὡς δὲ καταφανὲς ἦν καὶ τῷ Βασιλεῖ τὸ γενόμενον, ὡς ἐκ τούτου πλείον· καὶ τὸ τῆς συνεύου ὑγιᾶς ἐτεκμήρατο, καὶ πρὸς μικρὸν τὴν ψυχὴν ἀγαθύνας, ὑπὸ σκαιοῦ κάλιον ἀνεφλέγτο δαίμονος, ποιῆσαι πυρὸς παρανάλωμα τὸν Ἀπόστολον, διὰ τὸ μὴδὲ τὴν ὁμόζυγον διαιρεῖσθαι ὅλως τοῦ εὐεργίτου. Ἀλλὰ πάλιν ὁ Σωτὴρ νυκτὸς ὄπτανεται τῷ Ἀποστόλῳ, εἰρηκῶς· Κἄν πονηρὰ κατὰ σοῦ τῷ Βασιλεῖ μεμελέτηται, αὐτός, Ματθαῖε, μὴ δέδοιθι, ἔχων με μετὰ σοῦ. Ταύτην οὖν τὴν ὄπτασίαν ὁ τοῦ Θεοῦ Μύστης τῷ Ἐπισκόπῳ κεινωσάμενος, εὐχαριστῶν διετελεῖ. Καὶ δὴ εἰς τὸ συλλαβεῖν αὐτὸν τέσσαρις ἀπεσταλτοὶ, κελύσει τοῦ κρατούντος· καὶ ἀχλύϊ περιχυθέντες κατ' ὀφθαλμῶν, τὸ γεγονός τῷ ἀποστείλαντι ἀνακάμψαντες λέγουσι, τούτου τῆς φωνῆς, προσθέμενοι, ἐμιλεῦντος ἐπακρωμένοι, ἰδεῖν, ἢ συλλαβεῖν αὐτὸν σὺ δυνάμεθα. Ἐπὶ τούτοις ὁ Βασιλεὺς περιμανῆς γενόμενος, ἐτέρους δέκα προσαποστέλλει, οὕτως εἰπὼν· Εἰ καὶ κωλύσω ὑμᾶς τις παραγίνηται, ξίφει τοῦτον διαχειρίσασθε. Ὡς οὖν ἐγγίξιν λοιπὸν ἐμῆλλον οἱ ἀποσταλῆντες, καὶ Ἰησοῦς ὁ Θεὸς παρῆν, ὡς παιδίον ὡραῖον τότε φανεῖς. Οὐ τὴν βολὴν τοῦ φέγγους μὴ φέροντες ὀφθαλμῶν, τῶν ἐπλων ἀφ' ἑαυτῶν τὴν περιβολὴν ἐκτίναξαντες, στραφέντες ἀπήγγειλαν τῷ Βασιλεῖ τὸ συμβάν. Τότε ὑπὸ τοῦ τῆς κακίας ἐφευρετοῦ ἀναδραστῆς ὁ κρατῶν, αὐτόχειρ τὸν Ἀπόστολον διαχειρίσασθαι παραγίνηται. Ὡς δὲ πλησίον ἐγένετο, περιήει χειραγωγῷ προσδεόμενος, καὶ ἐκλιπαρῶν τὸν Ἀπόστολον οὐκ ἐπαύσατο, Συγγνωθί μοι, λέγων, τῇ ἀβουλίᾳ, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν σκοτέμαιναν ἀπέλασεν. Δυσωπηθείς οὖν ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς διατυπώσας, τρανῶς αὐτὸν ἐρᾶν παρεσκεύασε. Καὶ τῆς χειρὸς ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἀποστόλου λαβόμενος, ὡς δῆθεν αὐτὸν πρὸς τὰ βασιλεία εἰλ-

κιν. Ἀλλὰ πονηρὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ Σήμενος πρὸς τὸν Ἀπόστολον οὐ διέλαθε. Τούτῃ δὲ στηλιτεύσας τὰ ἐγκάρδια, πρὸς φόνον διήγειρε τὸν ἀσύνετον· καὶ παρευθὺς τοῖς στρατιώταις συλλαβίσθαι διακαλύεται τὸν Ἀπόστολον, καὶ χεῖρας τούτου καὶ πόδας εἰς γῆν καταπαίρει. Εἰθ' οὕτω, φορητὸν τούτῳ καταστηγάσαι, ἐκ δελφιναίου ὑγρανθέντα ἔλαιου, καὶ ἀσφάλτῳ καὶ πίσσῃ τὴν σορὸν ἄνωθεν ἐπιβράντιζομαι, πρὸς ἐπὶ τούτοις καὶ κληματίσι τὴν φλόγα ἐπεριβίσει. Καὶ θάττον οἱ φονεῖς ἀρπάσαντες τὸν Ἀπόστολον, εἰς τὸν ἠτοιμασμένον ὡς ἱερίον βωμὸν ἤγαγον. Καὶ τῇ γῇ προσηλώσαντες, ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὕλην ἀνάπτουσι. Τότε ἡ συρίζουσα δρόσον ἐνέξατο κάμινος σῶμα τὸ ἱερὸν τὸ παράπαν μὴ φλέξασα. Τοῦτο τοὺς ὀρώντας ἐξέπληξεν, ἀπίστους ὄντας, καὶ τὸν τοῦ Ἀποστόλου ἀνευφύμουν Θεόν, ὡς ἐκ τῆς κραυγῆς καὶ τὸν Βασιλέα παραχθῆναι, καὶ τὸ θρῦλλόμενον διαπυρνεύσθαι. Ὅς καὶ τὸ γεγονός ἀναμαθῶν, Ἐναργίστερον, ἔλεγε, τοῦ ἀνδρὸς τὴν εὐσείβειαν ἀποδείξει βούλομαι, εἴγε ἀληθὴς τὸ γινόμενον. Καὶ πολλὴν ἀνθρακίαν ἐκ βαλανείων συλλέξας, καὶ φρυγάνων καταδέσιμους συναγαγὼν, καὶ τοὺς χρυσαίνους αὐτῶ θεοῦ ἄνωθεν τῆς καμίνου, τῆς τὸν Ἀπόστολον ἐχούσης, περιθίς, καὶ κύκλῳ τῆς καμίνου ἰτέρους ἀνδριάντας παραστήσας, καὶ τῇ ξηρᾷ ὕλῃ τὴν ἀνθρακίαν ἐπιβράνας, εἰς βοήθειαν τούτους ἐπικαλεῖτο. Τοῦ Ἀποστόλου δὲ κάτωθεν προσευχομένου, τέρας ἐξάϊσιον δείκνυται. Τὸ γὰρ ἐπικυρτωθὲν πρὸς τοὺς ἔξωθεν ἀνδριάντας πῦρ, ὡς ξηρὰν ὕλην τούτους ἀποτεφρῶσαν, τὸν ἀλαζόνα φευγοντα ἐδίωκεν. Ὁ δὲ, ὑπονοστήσας πρὸς τὴν καμίνον, δεδοικῶς μὴ καταληφθῆ, καὶ τὸν Ἀπόστολον εὐρῶν προσευχόμενον, τοῦ πυρὸς ἐζήτηε διαδράναι τὸν κίνδυνον. Καὶ ὅς, ἐν αὐτῇ τῇ καμίνῳ πάλιν προσευξάμενος, καὶ τὴν φλόγα βροντοειδῶς ἐλκύσας πρὸς ἑαυτὸν, καὶ, Εἰς χεῖράς σου, Κύριε, προσειπὼν, τὴν ψυχὴν παρατίθημι, τὸν Βασιλέα τοῦ κινδύνου ἐβρύσατο. Τότε κλίνην βασιλικὴν προσαχθῆναι καλεῖται, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ ἐκ τοῦ πυρὸς ἀψαυστον ἀνακομισθὲν λείψανον ἀποτεθῆναι προστάττει, καὶ μεγιστάνων ὅμοις φερόμενον ἀπαγαγεῖν πρὸς τὰ βασιλεία.

Ἄλλ' ἐπεὶ οὐκ ἄρτιον, ἀλλὰ χλωεύουσαν εἶτι τὴν πίστιν ἐκίκτητο, σιδηροῦν ὁ Βασιλεὺς προστάσει γενέσθαι γλωσσόκομον. Καὶ τούτου γενομένου, τὸ ἱερὸν ἐν αὐτῷ τοῦ Ἀποστόλου ἀσφαλισάμενος λείψανον, οὕτω πως πρὸς τὴν Σύγκλητον ἔφη· Ὁ ὑπὸ τούτου ἡμῖν Θεὸς ἀναγνωρισθεὶς, εἰ ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, ὡς ἐκ πυρὸς τηρήσει πάλιν ἀμέτοχον, κραταῖος τίς ἐστι, καὶ τῶν στοχείων ἀνώτερος· ὅθεν τοὺς θεοὺς ἡμεῖς, μὴ δυνηθέντας ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ πυρὸς ῥύσασθαι, καταλείψαντες, αὐτὸν εἰδὼν πάντες ἀδιστακτικῶς ἐφείλομεν. Τοῦτο εἰπὼν, κενωθῆναι τὴν σιδηρὰν λάρνακα προστάσει. Ὡς δὲ πέρασ εἶχε τὸ πραττόμενον, νυκτὸς ὁ Εὐαγγελιστὴς τῷ Ἐπισκόπῳ ὀπταίνεται, πρὸς ἀνατολήν, λέγων, τοῦ παλατίου γενόμενος, θεῖα δυνάμει τὸ ἐμὸν λείψανον σὺν τῷ γλωσσόκομῳ εὐρήσεις φερόμενον. Τότε σὺν τοῖς λογάσις ὁ θυπηλὸς τὸν δηλωθέντα αὐτῷ τόπον καταλαβὼν, τὴν σορὸν, ὡς ἐν ἀκατίῳ φερόμενην, ἑωρακῶς, ἐπινικίαις φωναῖς τὸν ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος ῥυόμενον ἐπευφάνησε Κύριον. Τοῖνον καὶ ὁ Βασιλεὺς τὴν ἀπιστίαν ὅλην ἀπορρίψας, συγγνώμην ἤτει, καὶ τὴν δι' ὕδατος καθάρσιν. Τοῦτο δὲ τὸ διάπυρον ὁ ἱερὸς θεοσάμενος, τὰ συνήθη πρότερον ἐπειπὼν, καὶ τοὺς κατὰ τοῦ ὀλετήρος ἔρκισμούς, ἐπιβῆναι προστάσει τοῦ ὕδατος. Ἐν τούτῳ τῆς κορυφῆς ἀψάμενος, ἄνωθεν ἐπιφερομένης ἀκούει φωνῆς· Μὴ Φουλιανόν, ἀλλὰ Ματθαῖον τούτεν ὀνόμασον. Τότε ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ τοῦ Ἀποστόλου ἀναγεννηθεὶς, ὄνομα, μετὰ τὴν ἑπταήμερον καθάρσιν, τὰ ὑπ' αὐτὸν πάντα ἀπὸ ψυχῆς συνέτριψεν εἰδῶλα καὶ τῆς σοροῦ καλῶς ἐπιμύθησάμενος, τοὺς ὑπ' αὐτὸν πάντας ἐπεισε τῷ φωτισμῷ

προσελθεῖν. Αὐτὸν δὲ τὸν Βασιλέα, Πρεσβύτερον χειροτονηθῆναι, καθ' ὕπαρ ὁ Ἀπόστολος τῷ Ἐπισκόπῳ φανείς ἐπίσκηψε, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Διάκονον· καὶ μετὰ τριῶν ἰνιαυτῶν περαιώσιν, ἴσται σοι πρὸς Χριστὸν ἡ ἀνάλυσις, καὶ σοὺ διάδοχος ἴσται Ματθαῖος ὁ Βασιλεὺς, ὁ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι ἀναγεννηθεὶς· καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου, ὁ Πλάτων πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ τῷ Βασιλεῖ τὸν θρόνον ὡς ἱερεὶ καταλείπει, καὶ πάλιν αὐτὸς τῷ υἱῷ, κατὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου διάταξιν.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥηθὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Εχρημάτισας τοῦ πρώτου ἀπαυγάσματος, θεῖον ἐκτύπωμα, ὡς Μαθητὴς ταῖς αὐτοῦ, ἀκτίσι πυρσούμενος, ὧ ψάλλων ἔλεγε· Ἵπερ-ύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁς διάκονον τῷ λόγῳ Παμμακάριστε, θεῖοις σκηνώμασιν, ὅπου Χριστὸς κατοικεῖ, ἐκεῖ σε κατώκισεν, ὡς σοὶ ὑπέσχετο, ὁ ὑπέρθεος, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς μόνος τῶν ὄλων
Τὰ νοσήματα Ματθαῖε φυγαδεύονται, καὶ δραπετεύουσιν, ἢ τῶν δαιμόνων πληθὺς, τοῖς ἐν σοὶ χαρίσμασι, τοῦ θεοῦ Πνεύματος, ἐν οἷς ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεατοκίον.

Τὴν πανύμνητον Παρθένον ἐξισόρησας, τοῖς θεῖοις λόγοις σου, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, τεκοῦσαν Ἀπόστολε, ὧ πάντες ψάλλομεν· Ἵπερ-ύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥηθὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νεύσει πρὸς σὲ ταῖς ἀνευδότηις, Ματθαῖος ὁ ἱερώτατος θεούμενος, θεῖοις χρηματίσας τε, φύσει ὅπερ πέφυκας, τὴν οἰκουμενὴν Δέσποτα, εἴλκυσε ψάλλειν σοὶ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὅσπερ ἀστραπὴν τῇ οἰκουμένῃ, ὁ Λόγος τὸν Θεολόγον ἐξαπέσειλε, ζόφον μὲν διώποντα, ἔθνη δὲ φωτίζοντα, θεολογίας δόγμασιν· ὅθεν καὶ ἔψαλλε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λόγῳ καθαρῷ καὶ διανοίᾳ, Θεῷ σοι προσομιλήσαι ἐξεγένετο· ὕλην γὰρ ὡς ἔτεμες, τοῦτῳ προσεπέλασας, καὶ συνεκράθησ' Ἐνδοξε· ὅθεν καὶ ἔψαλλες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ε'π' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων, ὁ Λόγος σωματωθῆναι κατηξίωσε· πύλην Παρθενίας γὰρ, ὧδευσεν ὁ Κύριος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξε·

διό κραυγάζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Παιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πουμενος· νῦν δὲ ἐνεργεῖσθαι, τὴν αἰκουμένην
» ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν Τὸν Κύριον ὑ-
» μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή 9. Ἄπας γηγενής.

Καὶ ἄλλους νοητοῦ, ἐδέξω διάδημα, θεῖον Ἀ-
πόστολε· καὶ τῆς βασιλείας δέ, εὐπρε-
πεστάτῳ στέφει κεκόσμησαι, χειρὶ τοῦ Παντο-
κράτορος, καὶ διαλάμπεις σοφῆ, σὺν Ἀγγέλοις,
δρόνῳ παριστάμενος, τοῦ Δεσπότη τοῦ Χριστοῦ
παμμακάριστε.

Εὐλοῦ τῆς ζωῆς, ἀξίως τετύχηκας. Κήρυξ
τοῦ ζῶντος Θεοῦ, εὐαγγελισάμενος, ζωῆς
τῷ κόσμῳ θεῖαν ἐπίσκεψιν· τῷ γὰρ φυτῷ τῆς
γνώσεως, οὐ διεφθάρης τὸν νοῦν, διαμείνας, ἄ-
σειστος ἀκράδαντος, Ἐκκλησίας κρηπίς παμ-
μακάριστε.

Νύμφην τοῦ Χριστοῦ, ἐνθέως ἐκόσμησας, Εὐαγ-
γελίῳ σου, ὡσπερ διαδήματι, τὴν Ἐκκλη-
σίαν θεομακάριστε· καὶ νῦν τὴν θεῖαν μνῆμν
σου, πανηγυρίζει φαιδρῶς· ἦν ῥυσθῆναι, πάσης
περιστάσεως, καὶ κινδύνων δεινῶν καθικέτευς.

Θεοτοκίον.

Κόλπῳ οὐκ ἐκστάς, ἀνάρχου Γεννήτορος,
Λόγος ὁ ἀναρχος, ὡς εὐαγγελίζεται, Ματ-
θαῖος γράφων, Θεὸς σεσάρκωται, ἐκ σῆ Ἀγνῆ
πανύμνητε, τὴν τῶν ἀνθρώπων μορφήν, ὀλοτρό-
πως, πᾶσαν ἐνδυσάμενος, καὶ τὰ ταύτης λαβῶν
ιδιώματα.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἄπας γηγενής, σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι,
» λαμπαδοχοῦμενος· πανηγυρίζετῳ δέ,
» αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρησα, τὴν ἱεράν πα-
» νήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτῳ· Χαίροις
» παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνῆ ἀειπαρθένε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγόν, ἀπορρίψας ἐμφρό-
νως, Χριστῷ κατηκολούθησας, ὡς Ματθαῖε
θεόφρον· τοῖς ἴχνεσι δὲ τοῖς αὐτῷ, θαυμασῶς
ἐπόμενος, ἐν μετοχῇ ἐγεγόνεις, τῆς αὐτοῦ βα-
σιλείας, καὶ τῆς δόξης κοινωνός, καὶ μύστης
τῶν ἀπορρήτων.

Θεοτοκίον.

Τὰς παναγίας χεῖράς σου, Θεοτόκε Παρθέ-
νε, αἷς τὸν κτίστην ἐβάστασας, ἔπαρον
εἰς πρεσβείαν, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, ὅπως

ῥύσῃται ἡμᾶς, πάσης πείρας Δαιμόνων, καὶ τῷ
τυχεῖν Πανάμωμε, τῶν μελλόντων ἐκείνων, ἀ-
γαθῶν ἀξίωσιν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες
τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ελαμψας Ἀπόστολε, φωτοειδῆς ὡσπερ ἡ-
λιος, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, καὶ
πᾶσαν κατηύγασας, οἰκουμένην μάκαρ, τῇ
θεογνωσίᾳ, καὶ ἀπεδίωξας ἀγλύν, πολυθείας
Ματθαῖε πάνσοφε· διό σου τὴν ὑπέρφωτον, καὶ
ἀξιάγαστον σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν, ὡς
πηγὴν ἀγιασματος.

Εν ὑψεὶ καθήμενος, θεογνωσίας Ἀπόστο-
λε, ὑπέδέξω τοῦ Πνεύματος, τὴν αἴγλην
φανεῖσάν σοι, τοῦ πυρός ἐν εἶδει, καὶ γλώσση
πυρίνῃ, πᾶσαν κατέφλεξας σαφῶς, τῆς ἀσε-
βείας ὑλὴν πολυθεῶν· διό σε ὡς Ἀπόστολον, καὶ
θεηγόρον γεραίρομεν, τὴν ἀγίαν σου σήμερον,
ἐκτελοῦντες πανήγυριν.

Εβρόντησας πάνσοφε, τῇ οἰκουμένην διδάγ-
ματα, ἱερά καὶ σωτήρια, καὶ πᾶσαν ἐκά-
θηνρας, εἰδωλομανίας· τὴν κτίσιν Ματθαῖε, καὶ
κατεφώτισας λαοὺς, Εὐαγγελίου ταῖς ἐπιλάμ-
ψεσιν· εἰδῶλων τὰ τεμένη δέ, καταστρεψάμε-
νος χάριτι, Ἐκκλησίας εἰς αἴνεσιν, τοῦ Θεοῦ
ὠκοδόμησας.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Κροτήσωμεν ἐν ἄσμασι σήμερον πιστοὶ, ἐπὶ
τῇ μνήμῃ τοῦ σεπτοῦ Ἀποστόλου, καὶ
Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου· οὗτος γὰρ ρίψας τὸν
ζυγόν, καὶ τὸν χρυσὸν τοῦ τελωνίου, ἠκολού-
θησε Χριστῷ, καὶ κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου θεῖος
ἐχρημάτισεν· ὅθεν ἐξῆλθε προφητικῶς ὁ φθόγ-
γος αὐτοῦ, εἰς τὴν οἰκουμένην, καὶ πρεσβεύει
σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ
Κανόνος ἡ γ'. καὶ 5'. Ὡδή.

Ἀπόστολος, πρὸς Ῥωμαίους.

Ἀδελφοί, λέγει ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ
Κύριον, οὐ κατασχυνθήσεται.

Ζῆτει τῇ γ'. τῆς τετάρτης Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν
ἄνθρωπον καθήμενον.

Ζῆτει Σαββάτῳ 6'.

Κοινωνικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῆ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου
Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τῆ Θραυματουργῆ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦν-
τες αὐτά.

Ἦχος πλ. δ' Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν καλέσω Γρηγόριε; πρακτικόν, ὅτι
τὰ πάθη, καθυπέταξας τῷ νῷ· θεωρὸν,
ὅτι ἐδρέψω, τῆς σοφίας τὸν καρπὸν ἐνθέου,
ὀπτασίας ἀξιούμενον, καὶ δόγματα, οὐράνια
μουύμενον ἱεουργὸν ἱερώτατον, θαυματουργὸν
ὑπερθαύμαστον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τί προσαγορεύσω σε Ὅσιε; ὁδηγὸν τῶν πλα-
νωμένων, καὶ νοσοῦντων ἰατρὸν χορηγὸν
τῶν πρὸς τὴν χρεῖαν, τοῖς αἰτοῦσι δαψιλῆ διώ-
κτην, τῶν δαιμόνων ἰσχυρώτατον· ἀλείπτην,
τοῦ Μαρτύρων ἀγωνίσματος προφητικῶς δια-
λάμποντα, χαρίσμασιν ἀξιάγαστε. Ἰκέτευε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω Γρηγόριε; καθαιρέτην
τῆς ἀθέου, δυσσεβείας καρτερόν· ὀριστὴν
τῆς εὐσεβείας, καὶ διδάσκαλον ἐθνῶν· εἰρήνης,
βραβευτὴν ἀκαταμάχητον· πολέμων, καταλύ-
την ἀκαθαίρετον· ἐν ὅρεσι διατιώμενον, καὶ βλέ-
ποντα τὰ ἐν πόλεσιν. Ἰκέτευε, τῆ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εἰς βάθος θεωρίας ὑπελθὼν πανσόφως, Ἰε-
ράρχα Χριστοῦ, τὴν θεῖαν ἐμνήθης τῆς
Τριάδος φανέρωσιν· καὶ πνεύματι προσβλέπων
ἀκλινῶς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῶν θαυμα-
των ἄβυσσον πηγάζεις ἡμῖν· τὴν ὑγρὰν ὑδάτων
φύσιν, εἰς λιθῶδη μεταποίησας, καὶ νεωκόρον
πλάνης ἀπαλλάξας ζοφεράς, τοὺς δαίμοντας ἐ-
πεισας πιστοῦσθαι τὴν ἀλήθειαν· καὶ στύλος
εὐσεβείας ἀρετῶν ὀφθεῖς αὐτοῖς, τῶν θαυμα-
των ὑποφῆτης ἀνηγορεύθης. Διὰ δυσωποῦμέν
σε, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα δυσω-
πεῖν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γνώμη ὀλισθήσας τε, καὶ δουλωθεῖς τῇ τοῦ
πλάνου, ἀπάτη Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερ-
θαύμασον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέη-
σιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ παναθλιος·
Δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλί-

ψεων, καὶ σῶσόν με πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν
ἐπιθέσεων· ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ
καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν
ἀειμακάριστον. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εὐλῶ σε κρεμάμενον, μέσον ληστῶν καθο-
ρῶσα, ἢ χωρὶς ὀδίνων σε, καὶ φθορᾶς κυή-
σασα, Μητροπάρθενος, χαλεπῶ βέβληται, τὴν
ψυχὴν Κύριε, βέλει λύπης καὶ σπαράττεται,
πικρὰ γενάζουσα, σπλάγχνα καὶ καρδίαν τὴν
ἄχραντον· καὶ ξέουσα τῆς ὀνυξίν, ἀφειδῶς τὰς
ὄψεις καὶ πύρινα, δάκρυα κενούσα, μετ' οἴμω-
γῆς σοι κέκραγε Σωτῆρ· Οἴμοι γλυκύτατον
σπλάγχνον μου! πῶς ἀδίκως πάσχεις νῦν;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Γρηγόρησι Θεοῦ, ἐδόθη σοι σοφὴ κατὰ τὸν
Δανιὴλ· ὡς περ γὰρ ἐκείνω τὸ ἐνύπιον,
οὕτω τὸ τῆς πίστεως μυστήριον ἀπεκαλύφθη
σοι· διὸ σωθῆναι πρέσβευε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν
Ὅσιε Πάτερ. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ Χερου-
βικὸς θρόνος ἀνεδείχθης, καὶ ἐν ἀγκά-
λαις ἐβάστασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ κυή-
σασα; ἀνεθόα· Τί τὸ ξένον ὃ ὀρῶ, μυστή-
ριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ
κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμα-
των ἐργασίας ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν
ἐκτήσω τὰ κατορθώματα· ἀλλὰ πρέσβευε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν, μὴ ποτε ὑπνώσωμεν, ἐν ἀμαρτίαις
εἰς θάνατον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ
Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ πα-
ρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Τῷ τερατουργῷ Γρηγορίῳ τὸν ἔπαινον ὑφαίνω.
Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην Φαραῶ.

Τῶν σῶν θαυμάτων ἐν ἐμοὶ Γρηγόριε θεῖαν
ἐέργειαν, περιφανῶς Πάτερ, καὶ πανῶν
ἀνάδειξον, ἐκ τοῦ βυθοῦ ρυόμενος, τῶν πται-
σμάτων με μάκαρ, καὶ σῆ φωτίζων λαμπρό-
τητι, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Ος ἐντρεχῆς καὶ νουνεχῆς καὶ φρόνιμος, τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενές, τῶν τῆς σαρκὸς μάκαρ, ἡδονῶν προέκρινας, τὰ τῆς σοφίας δόγματα, φιλοπόνως συλλέγων, δι' ὧν ἐκείνη Γρηγόριε, τρέφεται Θεῷ πλησιαζούσα.

Τὴν σωφροσύνην ἀδελφὴν κτησάμενον, ὡς συνεργὸν τῶν καλῶν, σὲ καθορῶν ὄφεις, ὁ δεινός Γρηγόριε, σοὶ τοὺς βασκαίνους ἤγειρεν· οὓς κατήσχυνας Πάτερ, μακροθυμία τὸ γύναιον, πάθει συσχεθὲν ἰασάμενος.

Επὶ τῆς ξένης διατρίβων Ὅσιε, πᾶσιν αἰδέσιμος, δι' ἀρετὴν ὠφθης, εὐσεβῆς φιλόθεος, δαιματοουργίας χάρισμα, πρὸς Θεοῦ δεδεδυμένος, δι' ἧς γνωρίζῃ ὡς ἦλτος, λάμψας ἐν τῷ κόσμῳ Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ρίζης Ἀγνῆ βασιλικῆς ἐβλάστησας, καὶ Βασιλέα Χριστὸν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἐξ ἀγνῶν σε αἱμάτων, διττὸν τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, καὶ μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Ανακαθάρας σε τὸν νῦν, τῆς τῶν παθῶν τρικυμίας, καὶ πανσόφου θεωρίας ἐμπλήσας, ἀνεδείχθης εὐπρεπὲς, σοφίας ἐνδιαίτημα, καὶ προφητείας χάριν, κατεπλουτίσθης Γρηγόριε.

Τῇ θεοπνεύστῳ συγγραφῇ, προσομιλήσας παμμακάκαρ, καὶ ποικίλης πολιτείας ἰδέαν, ἐκλεξάμενος σοφῶς, ἐν ἀρετῆς εἰκόνισμα, ἐν σεαυτῷ θεόφρον, ἀπηκριβώσω Γρηγόριε.

Ο θεοφάντωρ μυηθεὶς, τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ, τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, κατεφώτισεν ἡμᾶς, Τριάδα ὁμοούσιον, ὁμοφυῆ τε σέβειν, ἀκτιστον καὶ συναἰδιον.

Υπὸ Θεοῦ ὀδηγηθεὶς, ὡς πόθῳ τοῦτον ζητήσας, τὴν ἀγνὴν καὶ θεοτόκον Μαρίαν, καὶ τὸν γόνον τῆς Βροντῆς, μυσταγωγούς ἐκέκτησο, τὸ τῆς Τριάδος φέγγος, σὲ θεορρήμον διδάσκοντας.

Θεοτοκίον.

Ράβδον βλαστήσασαν Χριστὸν, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας καὶ χρυσοῦν θυμιατήριον πάντες, σὲ γνωσκόμεν Ἀγνῆ, θείας οὐσίας φέρουσαν, ἐν ταῖς ἀγκαλίαις Κόρη, ἀνθρακα θεομακάριστε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεώσας κατ' ἀρχαίς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
» λῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου,
» ἅγιος μόνε φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετήσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου Γρηγόριε· ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα γινε Παρθενομήτωρ, τῇ καθαρότητι Ἀγγελῶν ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γῆν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος, Ἀμναῖς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ῥδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Γὴν τὴν καλὴν, Πάτερ θεόφρον ἐζήλωσας, καὶ τοῦ λόγου, σπῆρον εἰσδεξάμενος, εἰς ἑκατὸν εὐαγγελικῶς, πολυπλασιαζεις, εἰσέτι καὶ νῦν Γρηγόριε, προσάγων διδασκαίᾳ σου, τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ος ἀστραπῆ, Πάτερ ἐκλάμψας ὁ βίος σου, τῶν δαιμόνων, πλάνην ἐφυγάδευσε· τῷ γὰρ φωτὶ τῆς σῆς ἀρετῆς, τὸ ἐκείνων σκότος, προσομιλῆσαι οὐκ ἴσχυσε· διὸ ὁ νεωκόρος, ψυχοφθόρου ἀπάτης, κυλισθεὶς ὡσπερ λίθος φωτίζεται.

Γνόφρον φωτὸς, τοῦ θειοτάτου θεάσασθαι, ἠξιώθης, νόμον τε θεόγραφον, ὡς Μωϋσῆς, Πάτερ εἰληφώς, τῆς θεολογίας, τὸ ἀκριβὲς ἐκπεπαιδευσαι· ἐντεῦθεν νομοθέτης, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἀνεδείχθης θεόφρον Γρηγόριε.

Ρητορικὴν, ἐρεσχηλίαν ἐξέκλινας, καὶ τῷ λόγῳ, Πάτερ τῷ τῆς χάριτος, καταυγασθεὶς, ἀποστολικὴν, ὄντως ἐξουσίαν, κατὰ δαιμόνων ἐπλούτησας· τὴν σὴν γὰρ δραπετεύει, ἀπαστράπτουσαν αἴγλην, ὁ τοῦ σκότους προστάτης Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Η κιβωτός, πόρρωθεν σὲ προετύπωσε, δεξαμένη, νόμον τὸν θεόγραφον, τὴν ἐν γαστρὶ τὸν ζωαρχικόν, Λόγον συλλαβοῦσαν, ἀνερμηνεύτως Πανάμωμε, τὸν τρέφοντα πλου-

σίως, τὰς ψυχὰς τῶν βωόντων· Τῆ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Γεωργία σῶν λόγων, τὰς κεχερωσμένας καρδίας ὠμάλισας, καὶ τὸν θεῖον σπóρον ἐν αὐταῖς ἱεράρχα κατέβαλες, καὶ καρπὸν πολύχου, τῷ Λυτρωτῇ τὴν σωτηρίαν, τῶν πιστῶν θεορρήμον προσήγαγες.

Θεοῦ παραστάτης, ζήλω πυρακτούμενος χρίει σε Φαίδιμος, Ἱερέα Πάτερ, τῷ Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα βλέποντι, εὐσεβῶς θαρρήσας, καὶ τῇ σεπτῇ σου πολιτείᾳ, πεποικίως θεορρήμον Γρηγόριε.

Ροαῖς τῶν σῶν δογμάτων, τὰς εἰδωλικὰς πυρπολήσεις κατέσβησας, καὶ ταῖς διδασκαῖς σου, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας, Πάνσοφε, ἀναβάς εἰς ὕψος, ὡς Σαμουὴλ ταῖς θεωρίαις, καὶ ὡς δένδρον φανεῖς τοῖς διώκουσιν.

Ἱεράρχα θεόφρον, ταῖς σαῖς ἱεσίσαις δεινῶν με λυτρούμενος, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, τὸ χειρόγραφον Πάτερ διάρρηξον, Ἱερεὺς ὑπάρχων, καὶ ἐκ Θεοῦ τὴν ἐξουσίαν, εἰληφῶς ἀφιέναι τὰ πταίσματα.

Θεοτοκίον.

Ωραιώτης Παρθένε, τοῖς τῆς παρθενίας σου ἀχράντοις κάλλεσι, καὶ τῆς πρώτης Εὐσας, περιέστειλας αἴσχος τὸ δύσμορφον, τὸν Χριστὸν τεκῆσα, περιβολὴν ἀθανασίας, χαριζόμενον τοῖς σὲ γεραίρουσιν.

ᾠδὴ ς'. Ἰλαίσθητί μοι Σωτήρ.

Τὴν λίμνην θαυματουργῶν, ἀδελφοκτόνον ἐξήρανας, καὶ ποταμοῦ τὰς ὄρμας, ἀνέστειλας Πάνσοφε, τὴν ῥάβδον πηξάμενος, τὴν καὶ παραχρήμα, δεινῶν θεῖω νεύματι.

Οζήλος ὁ τοῦ Θεοῦ, κατέφαγέ σε Γρηγόριε· μὴ καρτερῶν γὰρ ὄρα, Θεὸν ὑβρίζομενον, λαὸν ματαιόφρονα, ταῖς σαῖς ἱεσίσαις, θεορρήμον ἐξωλόθρευσας.

Νενέκρωται βουληθεῖς, ἐξουθενεῖν σε ὁ δειλάιος, Ἑβραῖος, ὁ δυσσεβής, Θεοῦ σε δοξάζοντος, θεόφρον Γρηγόριε, τῶν αὐτοῦ δογμάτων, πληρωτὴν ἀναδεικνύμενον.

Θεοτοκίον.

Επῆλθε τὸ παντηργόν, ἐπὶ σὲ Πνεῦμα Πανάμωμε, καὶ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν, ἀνεκδιγητῶς, διαμείνας ἀναλοίωτος. Ὁ Εἰρμός.

• Ἰλαίσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομῖαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρικτοῖς, τοὺς δαίμονας ἐπτόησας, καὶ τὰς νόσους ἤλασας, τῶν ἀνθρώπων, πάνσοφε Γρηγόριε· διὰ καλῆ θαυματουργός, τὴν κλῆσιν ἐξ ἔργων κομισάμενος. Ὁ Οἶκος.

Πόθεν ἀπάροξομαι τοὺς ἐπαίνους ἐξυφαίνειν ὁ τάλας, καθορῶν τὰ πολλὰ καὶ ὑπερθαυμάστα πράγματα; Ἐὰν ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ Ὀσίου ἐγχειρήσω, τὸ σύνολον οὐκ ἰσχύω· πάντα γὰρ νοῦν ὑπερβαίνει ὁ ἔνθεος βίος αὐτοῦ. Ἐὰν ἀπὸ τῶν θαυμάτων, καὶ ἐν τούτῳ λοιπὸν αἰσχυνηθῶμαι· ὑπὲρ τὴν ψάμμον γὰρ ὑπάρχουσι· διὰ τοῦτο ἀκούει θαυματουργός, τὴν κλῆσιν ἐξ ἔργων κομισάμενος.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Γρηγόριος, θαυματουργῶν καὶ πάλαι, Θεῷ παραστάς, θαυματουργεῖ τι πλέον.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ τε μέγας θάναε θαυματουργός.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐξ Ἑλλήνων γεννητῶν· τῇ δὲ τῶν κρειττόνων μερίδι εὐθὺς προσδαίς ἑαυτὸν, τὴν ἀληθῆ κατὰ Χριστὸν πίστιν ἐπέγνω· καὶ προιούσης τῆς ἡλικίας, τὰ τῆς εὐσεβείας αὐτῷ συνουζάετο· Μεγίθει δὲ καὶ πλήθει θαυμάτων, ἃ κατεργάσατο, ἐπώνυμον ἰσχυρὸν λέγεται. Ἐτι γὰρ τῇ σχολῇ συνήθως φοιτῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ παιδείας μεταλαμβάνων τῆς κατὰ φιλοσοφίαν, ἱταρικῶν γυναικῶν ἐκ συνθήματος ἐπὶ διαβολῇ αὐτῷ προσελθόν, τῶν συμφοιτητῶν εἰς τοῦτο αὐτὴν παρακινήσαντων, καὶ δαίμονι διὰ τὴν συκοφαντίαν ληφθῆναι, καὶ εἰς γῆν σπαρattόμενον, ἴσατο διὰ προσευχῆς. Οὗτος ποτὶ τὴν Ἱππεραγίαν Θεοτόκον ἅμα Γεωργίῳ τῷ Θεολόγῳ εἶδε καθ' ὑπάρ, μυῦντας αὐτῷ τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον. Καὶ μετὰ τὸ Ἐπίσκοπον αὐτὸν χειροτονηθῆναι παρὰ Φαίδιμου τοῦ Ἀμασίας Προέδρου, ἐν τῷ ἀπιέναι εἰς τὴν λαχοῦσαν Ἐκκλησίαν, καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν, ἀκοῆς ἀνώτερα, καὶ μείζονα πίστιως θαύματα πεποιθῆναι λέγεται.

Λίθον γὰρ βουνοῦ παρακλήσανθ' ἐπὶ προσευχῆς ἐκίνησε, καὶ πρὸς ἕτερον μετήγαγε μέρος. Καὶ ἐν τινὶ εἰδωλίῳ ὁ Ἅγιος κατὰ πάροδον εἰσελθὼν, ἐξήλασεν ἐκεῖθεν τὰ δαίμονια· ὑποχωρήσαντος δὲ, εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ πάλιν οὐκ ἐπέδυναντο. Τοῦτο μαθὼν ὁ νεωκόρος, κατὰ τοῦ Ἁγίου ἐργίζετο· Τοῦ δὲ Ἁγίου ἐν χάρτῃ γράψαντος, Γρηγόριος τῷ Σατανᾷ, Εἰσελθε· καὶ τοῦτον ἐν τῷ ναῷ θέντος τοῦ νεωκόρου, καὶ τῶν δαιμόνων εἰσελθόντων, τῷ τοιοῦτῳ θαύματι ὁ νεωκόρος καταπλαγείς, ἀντὶ τοῦ λατρευτῆς εἶναι δαιμόνων, Χριστοῦ μαθητῆς εὐθὺς ἀναδείκνυται, τῷ μεγάλῳ προσελθὼν Γρηγορίῳ. Καὶ λίμνην, θαλάσσην κυμαίνουσαν ἴσα, μίαν νύκτα διακαρτερήσας τῇ προσευχῇ, ἀνικμὸν καὶ χέρσον ἀπέδειξε, τῶν δύο ἀδελφῶν ἀντιποιοῦμένων τῆς λίμνης τὸν κατ' ἀλλήλων συνα-

ποξήρανας θυμόν, πολυμικῶς καὶ ἀδιαλλάκτως ἐχόντων. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω φορὰν ἐπίσχε, τῶν προσοίκων αὐτοῦ δεηθέντων, κατὰ τῆς διαβρόχου γῆς καὶ συρφετώδους ἐρείσας τὴν βακτηρίαν, καὶ προσθεὶς τῷ θαύματι θαῦμα· τό, τε γὰρ ῥεῖθρον ὁράται ἀναχαιτιζόμενον, ὡσπερ δεδοικὸς προσφῶσαι τῇ ῥάβδῳ, καὶ ἡ ῥάβδος, ἦδη οὕσα ξηρὰ, καὶ τῆς φυσικῆς ὑγρότητος ἄμοιρος, εἰς εὐθαλίς ἐγένετο δένδρον. Καὶ οὐδὲ ὁ χρόνος λύμη τῷ θαύματι γέγονεν, ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς φασὶ, τοῦ ποταμοῦ τὰν εἰς τὰ πρόσω φύγοντες πρόοδον, καὶ τοῦ δένδρου τοσοῦτοις ἐξαρκούντος ἔτισιν, ἢ τοῦ Χριστοῦ δύναμις διὰ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου κηρύττεται. Καὶ πρὸς τούτοις, ὁ ὑποκριθεὶς Ἑβραῖος τὸν νεκρὸν, ἐν ὑπτίῳ καὶ ἐκτεταμένῳ σχήματι, διὰ προσευχῆς αὐτοῦ, αὐτὸ τοῦτο κατ' ἀλήθειαν γέγονεν, ἔπερ ἐσχηματίζετο. Ἐνομήσθη δὲ ποτε, ἐν τῷ ὄρει ἰστώς καὶ προσευχόμενος, δένδρον τοῖς διώκουσι. Καὶ λοιμὲν τοῖς ἀπίστοις ἐπήγαγε, καὶ προσελθόντας τῇ πίστι, τοῦ θανάτου ἀπύλλαξεν. Ἐν δὲ τῷ μίλλειν πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, εὐχαριστήριους ἀφῆκε φωνάς, ὅτι τῶν πόλιν αὐτοῦ πολυάνθρωπον οὖσαν, καὶ τοσοῦτον τῇ ἀσεβείᾳ καὶ ἀπιστίᾳ πλήθουσαν, ἐπὶ τῆς ἐναντίας τάξεως κατέλιπεν. Ὅσους γὰρ εὖρε τοὺς παραδειξάμενους τὴν πίστιν, τοσοῦτους τοὺς παραμιμνηκώτας τῇ ἀπιστίᾳ κατέλιπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίου καὶ Ὁμολογητοῦ Λαζάρου τοῦ Ζωγράφου.

Στίχ. Οὐ ζωγραφεῖ σε Λάζαρος καὶ νῦν, Λόγε, Ἀλλὰ βλέπει σε ζῶντα, μὴ ληπτὸν χρόαις.

Ὅστος νηπιόθην τὸν μονήρη βίου ὑπέρχεται, καὶ ζωγραφικὴν ἐπιστήμην ἐκπαιδεύεται, καὶ πρὸς τῇ σκληρῶν γῶν καὶ ἐγκρατείᾳ, καὶ τῆς ἐλεημοσύνης ἐπιμαλεῖτο· διὸ καὶ τὸ τῆς ἰερωσύνης ἀξίωμα δίδεται. Ἐνταῦθεν κατὰ πασῶν τῶν αἰρίσεων ἀποδύεται· καὶ τσοσάτας θλίψεις, οὐ μόνον παρὰ τῶν τὰ εὐτυχοῦς καὶ Νιστορίου καὶ Διοσκόρου φρονούντων, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἀθίων Εἰκονομάχων ὑπέμεινε, ὅσας οὐδὲ ἴσθιν εἰπεῖν. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν κρισυτέραν Ῥώμην στίλλεται, τῶν Πατρικῶν καὶ Ἀποστολικῶν ὑπερμαχίσεων δογμάτων. Καὶ μεγαλοπρεπῶς ὑποστρίψας, αὐθὶς, τῶν αὐτῶν ἕνεκεν ὑποθέσεων ἐπὶ Ῥώμην ἀπαίρει. Καὶ περὶ τὰ μέσα πευ τῆς ὁδοῦ, ἀνωμαλίας τινὸς αὐτῷ περὶ τὸ σῶμα γενομένης, τελευτᾷ ἐν Χριστῷ. Καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἀνακομισθὲν, ἐν τῇ μονῇ τοῦ Εὐάνδρου κατετίθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Ζαχαρίου τοῦ Σκυτοτόμου, καὶ Ἰωάννου· καὶ διήγησις ὠφέλιμος.

Ἀνὴρ τις τῶν κατὰ κόσμον περιφανῶν, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης, πάντων καταφρονήσας, καὶ τὸν λιτὸν μετερχόμενος βίου, ἐργῶ τὴν τῶν ἀγαθῶν πρὸς ἑαυτὸν ἐπισπάσατο μετουσίαν, ἐπαγρυπνῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, καὶ νήφων τοῖς ἐπίπροσθεν αὐτῷ κατορθώμασιν. Ὡς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ ἐν ταῖς αὐλαῖς Κυρίῳ παννυχίζειν ἀπαραίτητον ἦν αὐτῷ, μιᾶ τῶν νυκτῶν ἀφίκετο πρὸς τὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς τοῦ Θεοῦ Ἀλόγου Σοφίας ναόν, τὸν ἐν τῷ Βυζαντίῳ. Καὶ τὰς πύλας ἦδη κεκλεισμένας εὐρών, ἐν τῷ πλησίον σκάμνῳ κεκμηκῶς ἀνεπαύσατο, ἐπιψιθυρίζων τὴν ἐκ τύπου αὐτοῦ Ἀκολουθίαν. Καὶ ὡς ἐν τευταῖς ἦν, λαμπηδόνας φωτὸς ἐξῶθεν ἐρχομένην ὄρα. Ἐπιστάσας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν, ἄνδρα τινὰ σεμνὸν ἐπέμεινον τῷ φωτὶ κατενοῖ. Καὶ περιχαρῆς ὡς περ ἐπὶ τῷ θαύματι γεγωνῶς,

συνέστειλε μᾶλλον ἑαυτὸν, γῶναί τε θίλων τοῦ ἐρχομένου τὸ ἀποτέλεσμα. Ὡς δὲ λοιπὸν ἐκείνος ἦδη, τοῦ φωτὸς πορευομένου, πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἀφίκετο, ἐπ' αὐτῇ τῇ φλιᾷ προσκλιθεὶς, καὶ ἱκανῶς προσευξάμενος, ὑψὸς τὰς χεῖρας μετεωρήσας, τὸ χριστοφόρον σημεῖον ταῖς πύλαις διαχαράττει, καὶ παραυτίκα σὺν τῷ φωτὶ ἀκωλύτως εἰσῆλθε. Καὶ πάλιν ἐπ' αὐτῷ τῷ ἰδαφει καταβαλὼν ἑαυτὸν, ἐν ᾧ ἄνωθεν ἢ τῆς Θεομήτορος εἰκὼν ἐκτετύπεται, καὶ ἀναστάς, ὁμοιοτρόπως καὶ ταύτας τὰς πύλας ἠνέωξε. Καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Νάρθηκι πρὸς τὰς ἀργυρέας πύλας, ἱκανῶς, ὡς ἴδοξε τῷ ὄρῳντι, προσήξατο. Καὶ πάλιν ὄρα τὸν αὐτὸν, διὰ τῆς σφραγίδος, καὶ ταύτας τὰς ὠραίας ἐπανοίξαντα πύλας, καὶ φωταῖδῃ ἔλκον ἐν τῷ σιπτῷ ναῷ εἰσρχόμενον, καὶ κατὰ τὸ μεσαίτατον τοῦ ναοῦ ὑψὸς τὰς χεῖρας διάραντα, καὶ τὸν Θεὸν ἐξυμνεύοντα. Ὅτι δὲ τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπείδοτο, πάλιν νοστήσας, τὸ ἔσχατον τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει προαυλίον, τῶν πυλῶν πάλιν ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐνεργείας ἀποκλεισθειῶν. Ἰστατο οὖν ὁ ἱερός ἐκείνος ἀνὴρ ἀποσκοπῶν, ὡς ἔλεγεν, ὅποι τὴν πορείαν ἔχει ὁ τοῦ ναοῦ ἐξελθὼν. Ὡς δὲ λοιπὸν τὴν κατ' εὐθείαν ὁδὸν ἐβάδιζε, μὴ ὀκλάσας ὁ Ἀβραμιαῖος ἐκείνος ἀνὴρ, ἐπηκολούθει καταμαθεῖν βουλόμενος, ποῦ ἄρα ὁ τοῦ Θεοῦ ἱερός ἀποκρύπτεται μαργαρίτης. Ὡς δὲ τῆς ὁδοῦ μικρὸν ὑποκλίνας ὁ φαινόμενος, πρὸς τὸ κάταντες τοῦ Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τῶν βαθμίδων ἐγένετο, πρὸς τι σμικρότατον τῶν ἐκείσε οἰκτῆμα ἐπιστάς, καὶ τὸ τῆς ἔνδον εὐσεψ γυναικὸς ὄνομα, Μαρία, σιγηρᾷ τῇ φωνῇ καλίσσας καὶ τῇ χειρὶ κρούσας εἰσῆλθε, τότε τὸ περιεστράπτειν φῶς τὸν ἄνδρα κατὰ τὴν ὁδὸν, ὑπεξίον ἀνεχώρει, καὶ ἐν ἀμφοτέροις ἐκείνοις ἢ οὕσα νῦξ ἐγνωρίζετο. Ἀλλὰ τὸ γύναιον ἐπιδραμὲν μετὰ τῆς φωταγωγῆς λυχνίας τῷ εἰσελθόντι ἀνδρὶ προσήνεγκεν. Ὁ δὲ, μηδὲ τῇ κλίμῃ προσκλιθεὶς, μήτ' ἄλλως πως τὸ σῶμα διαναπαύσας, πρὸς ἐργασίαν ἐτραπῆ· σκυτοτόμος γὰρ ἦν, καὶ δερματῶν διαρράφεις.

Τότε ὁ ἐπακολουθῶν αὐτῷ ἀξιωματιμύνομος Ἰωάννης, ἀνερθερσίως τῇ κέλλῃ προσέβαλε, καὶ τῇ γῇ προσκλιθεὶς, τοῦ αἰοδίμου δάκρυσι τοὺς πόδας κατεβρεχε, Μὴ ἀποκρύψης ἀπ' ἐμοῦ, λέγων, ὅς τις εἶ, καὶ τίς σου ἡ ὑψηλὴ ἐργασία ἢ εἰς τὸν Θεόν, δὲ οὐ τὰς ἐξαισίους δυνάμεις, ἄς εἶδον, πεποίηκας. Καὶ ὁ ταπεινὸφρων ἐκείνος· Συγχώρησον, γέρον, διὰ τὸν Κύριον· ἀμαρτωλὸς εἰμι ἄνθρωπος, μηδὲν ἀγαθὸν ἐργασίας ἐπιφερόμενος· τίς γὰρ, εἰ μὴ ἰδιώτης ἐγώ; ἢ πόθεν μεμάθηκα, τυποῦσθαι τισὶ καὶ κωνορίζειν, ἐπιθεῖς ὢν, καὶ οἰκτρᾶς ἐργασίας ἐπιλημμένος; Πηπλάνησαι ἄνερ, πεπλάνησαι, φάντασμα μᾶλλον ἰδῶν, καὶ οὐκ ἀλήθειαν. Τότε ὁ γέρον τῶν δάκρυσι προσέθηκε δάκρυα, μὴ ἐνδοῦς, ὀρκίζων εἰς τὸν Θεόν, εἰπεῖν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ τὸ περιδέξον· Εἰμὴ γὰρ ἔργον τοῦτο τῆς προνοίας ἦν, τοῦ γνωσθῆναι τὰ κατὰ σέ, ἔλεγεν, οὐκ ἂν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος θεωρῶς τειούτων μυστηρίων ἠξιώθην γενεσθαι. Τότε ὑπὸ τῶν ὀρκῶν ὡς περ στενοῦμενος ὁ ἀνὴρ, ἀναστάς ἔθεν ἐκάθητο, καὶ μετάνοιαν πρῶτον τῷ γέροντι ποιησάμενος, οὕτως ἤρξατο λέγειν·

Οὐδὲν ἕτερον ἐπὶ γῆς κατόρθωμα, μὰ τὴν ἀλήθειαν, κέκτημαι ἀδελφίμου, σιγχώρησον, εἰ μὴ τὸ ταῖς ἀμαρτίαις μου συμφύρεσθαι, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν εἰπάθειαν περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. Ἐκ δὲ τῆς τοῦ Θεοῦ μου ἀγαθότητος, ἐψέποτε τῆς γενένης τὸν φῶδον λογισάμενος, ταύτην ἦν ὄρας ἀδελφῆν, γυναῖκα ποτὲ προσαγόμενος, τὸ καθάρων τῶς τῆς σαρκὸς οὐκ ἐμέλυνα, ἀλλ' ἐξίσου τῇ ἀγνείᾳ στοιχίσαντας, ὡς στερινοῦσῃ ταύτῃ, τὸ πρᾶγμα τοῖς γνωρίμοις ἐνεπεκρύψαμεν, καὶ μεχρὶ τῆς δεῦρο, διὰ τὸν πόθον τοῦ πλάσαντος, τῆς σαρκικῆς μίξεως καθαρεύομεν. Προσθήσω δὲ σοὶ καὶ ἕτερον διὰ τὴν τοῦ ὀρκου ἀσφάλειαν· Ὁ ἐμὸς ἅπας βίος οὐδὲν πλέον, μὰ τὴν ἀλήθειαν,

εἰμὴ τριμήσιον ἐν (*)· καὶ τοῦτο μεταχειριζόμενος δῆρμασι, κοπιῶ ἐργαζόμενος· καὶ τὴν ἐκ τούτου πρόσδοον ἰσοτάλαντον τίθημι, τὸ πρῶτον καὶ τιμιώτερον τῷ Χριστῷ, τῇ δὲ ἡμετέρα χρεία τὸ δεύτερον. Καὶ οὕτως αἰὶ συντηρούμενος, τὸν κριτὴν καθ' ἑκάστην, καὶ τῶν φορολόγων πνευμάτων τὰς ἐφόδους φαντάζομαι.

Καὶ συμπεράνας ὡδε τὸν λόγον, ἀλλήλους κατασπασάμενοι, καὶ πρὸς γῆν κατανεύσαντες, ἐν εἰρήνῃ τῆς κείλλης ὁ ἱερός ὑπανεχώρει ἀνὴρ. Καὶ ὁ μὲν, ἀπαθῶν ἐν ᾧ τὴν ξενίαν ἐκίχτητο, τῷ Θεῷ νύχαριστεῖ ἐν οἷς τεθιάται μεγαλείοις. Ὁ δὲ Θαυμασίος ἐκείνος σκυτεὺς, καὶ ἀληθῶς ἀφιλόκομπος, τῆς ἀνθρωπίνης δόξης φεύγων τὸ δέλεαρ, μετανάστης τῆς κείλλης ἐγένετο, ἀγνωστος πᾶσι τὸ παράπαν γενόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Λογγῖνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐχεις Ἀθλητὴν, Χριστὲ, Λογγῖνον μέγαν·
Ἐχεις δὲ καὶ Λογγῖνον Ἀσκητὴν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γεννάδιος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Γεννάδιος εὔρε τὴν Ἐδέμ στέφος,
Φανεῖς νοπτήν πρὸς παλαίεραν Γεννάδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάξιμος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Μάξιμος ὠδίνησε, καὶ τεκῶν τέκνα,
Πράξεις ἀγνάς, ἀπεισιν ἀγνὸς ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἰουστίνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀσκητικὸς ἀγρυπνος ὀφθαλμὸς μύει,
Ἰουστίνος, τὸ θαῦμα τῶν ἡσκηκότων.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Πατέρων τὸ καύχημα, καὶ Διδασκάλων τὸ σεμνολόγημα, φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας, τῆς εὐσεβείας στύλος ἀκράδαντος, σὺ καθωράδης, κραυγάζων Γρηγόριε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αστράψας τοῖς θαύμασι, τὴν οἰκουμένην ἐφωταγώγησας· διὰ τοῦτο Θεόφρον, συναδραιοσθέντες σὲ μακαρίζομεν, οἱ τῶν σῶν λόγων, τρυφῶντες καὶ ψάλλοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γάματα Πάνσοφε, τοῖς ἀσθενούσι πᾶσιν ἐπήγασας· ἐξεχύθη γὰρ χάρις, δαψιλεστάτη σὺ ἐν τοῖς χεῖλεσι, θαυματουργίας, δι' ἧς ἀνακραζόμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(*) Ἡ λέξις Τριμήσιον, λατινικῆ οὔσα, γράφεται ἀκριβέστερον Τρεμίσιον, ὅπερ καὶ Τρεμίσις λέγεται (Tremisium, et Tremissis). Ἀπολύτῳ δὲ τὸ τρίτον μέρος τοῦ Ἄσσου (as, ἢ assis), πρώτου νομίσματος ἐκ χαλκοῦ τῶν Ῥωμαίων, ἀφ' οὗ καὶ τὸ Ἀσσάριον, τὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν (Ματθ. ι. 29-Λουκ. β'. 6). Ἐκ δὲ τοῦ δεκαπλασιασμοῦ τοῦ Ἄσσου ἐγένετο τὸ Δηνάριον, ἕτερον νόμισμα τῶν αὐτῶν (Ματθ. κ'. 2), καὶ τὸ δεκάχαλκον ἐκαλεῖτο Δηνάριον (Πλούταρχος).

Θεοτοκίον.

Νῦν πάντα πεπλήρωται, φωτὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ σοῦ Πάναγνε· σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης, δι' ἧς τῷ κόσμῳ Θεὸς ὠμίλησε, καταφωτίζων τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Οὶ διὰ σοῦ πλουτήσαντες, τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, τῆς ὁμοουσίου, καὶ σεπτῆς Γρηγόριε, τὴν σὴν νῦν πανήγυριν, ἐπιτελοῦντες χάριτι, θαυματουργικῇ, καταλαμφθῆναι αἰτούμεν, βοῶντες· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεοφανὲς ὡς ἔσοπτρον, δεδεγμένος πανόλβιε, τὰς μαρμαρυγὰς, τῆς ἀρχικῆς Θεότητος, τὸν κόσμον ἐφώτισας, ἀντανακλάσεις πέμπων φωτὸς, τοῖς μελωδικῶς, ὀρθοδοξία βοῶσιν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὸ Θεοῦ σκεπόμενος, εὐσεβείας ὑπόθεσις, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐφρουρήθης πάνσοφε, εἰς ὄρος ἰστάμενος, ὡς νομοθέτης ἄλλος Μωσῆς, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἐκδιδάσκων, Γρηγόριε κραυγάζειν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδίαίτημα Πάναγνε, ταῖς τῆς παρθενίας, καλλοναῖς ἀσφράπτουσα, καὶ πάντας κατηύγασας, τοὺς Θεοτόκον σε ἀληθῆ, καθομολογοῦντας, ἐκ ψυχῆς καὶ βοῶντας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρω-
» τὴν ἀνεθόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Αρίστης πολιτείας λάμπας φωτὶ, νῦν φωτὶ τῷ μεγάλῳ παρέστηκας, Θεουργικαῖς, θαυματοποιαῖς ὡς νικητῆς, κατεστεμμένος Ὅσιε, Πάτερ Ἱεράρχα Θαυματουργέ, Γρηγόριε Θεόφρον, φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Ὀρθόδοξων ἐγκαλλώπισμα.

Γθύνεσθαι δυσώπει σαῖς προσευχαῖς, τὸ βασιλίσκειον νῦν ἱεράτευμα, τὸ ἐκλεκτόν, καὶ ἡγιασμένον θαυματουργέ· καὶ τοὺς πιστῶς

τὴν μνήμην σου, νῦν ἐπιτελοῦντας ἐπιτυχεῖν, τῆς ἀνω βασιλείας, Γρηγόριε θεόφρον, ἀξίω-
θῆναι καθικέτευε.

Νικήσας τῶν δαιμόνων τὰς προσβολάς, καὶ σαρκὸς ὑποτάξας τὸ φρόνημα, καὶ ἱερεὺς, ἀκακος καὶ ὄσιος γεγονώς, δικαιοσύνης ἔνδυμα, περιβεβλημένος Θαυματουργέ, παρίστασαι τῷ θρόνῳ, τοῦ πάντων Βασιλέως, νῦν παρρήσια παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Θραῖτης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατήρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοσῶμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὴν ἐν ποικίλοις θαύμασιν Ἱεράρχην, ἀναφανέντα δόκιμον ἐν τῷ κόσμῳ, θείαις εὐφημῶμεν μελωδίαις, Γρηγόριον φιλέορτοι· ὅπως ταῖς τούτῃ πρεσβείαις, λάβωμεν λύσιν πταισμάτων.

Θεοτοκίον.

Ο τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας, φθονήσας μοι τῆς παλαι ἐν Παραδείσῳ, ἐχθρὸς ὁ δολιώτατος καὶ πανοῦργος, καὶ τῆς Ἐδέμ ἐξόριστον, ποιήσας με θανατοῦται, τῆ σῆ γεννήσει Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις θεολογαῖς σαφῶς, ἱρωτάταις ἱερῶς σεμνυνόμενος· ὁ στύλος τῆς Ἐκκλησίας· ἡ τῶν δογμάτων κρηπίς· τὸ τοῦ Παρακλήτου θείου ὄργανον· ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος· ἡ κιθάρα τοῦ Πνεύματος· ποιμὴν ὁ μέγας, καὶ Χριστοῦ Ἀρχιποίμενος, θρέμμα γνήσιον, καὶ αἰνίον πραότατον· κρήνη ἀναβλυστάουσα, δογμάτων τὰ νάματα, καὶ ἰαμάτων τὰ ρεῖθρα, ἱερομύστα Γρηγόριε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἱεραρχῶν καλλονή· τῶν ἀρετῶν τὸ διαυγές καταγωγίον· ἡ στάθμη τῆς Ἐκκλησίας· ἱεροσύνης κανὼν· ποταμὸς ναμάτων θείων ἔμπλεως, ἐξ ὧν καταρδεύεται, ἡ ὑψη-

λιος ἅπασα, πρὸς εὐκαρπλίαν, ψυχικὴν καὶ σωτήριον, καὶ αἰρέσεων, ἀποπλύνεται βόρβορος. Ἀνθρώπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἀγγελε, στόμα τὸν νόμον τὸν θεῖον, ἐμμελετήσαν Γρηγόριε, Θεοῦ κληρονόμε, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ομβροῖς σῶν ἱερῶν προσευχῶν, λίμνην ἐξήρανας ποτὲ μάχης πρόξενον· καὶ ρεῖθρον τῆ δεινότητι, ῥάβδῳ ἀτάκτως σοφῆ, ἐπικλύζον εἴργεις θεία χάριτι· βωμοὺς κατηδάφισας, τῶν δαιμόνων Γρηγόριε· τῆς ἀπιστίας, τὸν χειμῶνα διέλυσας, θερμότητάς σου, πρὸς Θεὸν παρακλήσεσι· θαύμασιν ἐβεβαίωσας, ψυχὰς καὶ προσήγαγες, τῷ Εὐεργέτῃ τῶν ὅλων, παρ' ἃ τὸν ἄξιον εἴληφας, μισθόν· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν περιβόητον ἐν θαύμασιν Ἱεράρχην, καὶ τὰ ἀψυχα αἰδούμενα, παραδόξως μετεβάλλετο· λίμνη γὰρ ἐχερσοῦτο, ἀδελφούς νοθετοῦσα· ῥάβδος δὲ ἐδενδροῦτο, ποταμὸν χαλινοῦσα· λίθος λόγῳ μετετέθη, μεταφέρων τοὺς ἀπίστους πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐπίγνωσιν· δι' ἧς τὸ μέγα ἔλεος, παράσχου ὁ Θεὸς ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ησκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἐμμανουὴλ ἀμνὸν Θεοῦ καὶ Λόγον, βλέπουσα σαρκὶ κρεμάμενον ἐν ἔξυλῳ, Ἀμνὸς ἡ μόνη ἀμίαντος καὶ Παρθένος, λύπη συνείχετο δακρύνουσα..

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἴνων, τὰ Στιχ. τῆς Ὀκτωήχθ.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Γερωσύνης τὴν ψῆφον, θεόθεν δεξαίμενος, καὶ τὸ θεῖον δέρας ἐξ ὕψους περιβαλλόμενος, τοὺς πρὶν τῆς ἀπιστίας υἱούς, τέκνα φωτός, καὶ κληρονόμους ἀνέδειξας Θεοῦ, σοφίας χάριτος, ἐκχυθείσης ἐν χειλεσί σου, παραδόξων πραγμάτων αὐτουργέ, παμμακάρι Γρηγόριε· διὸ καὶ νῦν ἐν τῇ μνήμῃ σου, αἴτησαι Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σε φυλάττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Ἐδωκας σημειώσιν.

Σταυρούμενον βλέπουσα, ἡ παναμώμητος Δέσποινα, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως,

θρηνοῦσα. ἐκραύγαζεν· Οἱ μοι θεῖον τέκνον! πῶς φέρεις ὀδύνας, Θεὸς ὑπάρχων ἀπαθής; Ἀγγέλων τάξεις τρόμῳ ἐξέστησαν, ὀρῶσαι τὸ μυστήριον, τῆς σῆς ἀφάτου σταυρώσεως, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία

τοῦ Ἀγίου Πλάτωνος.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πλήρης γενναίου φρονήματος, τὴν τῶν μελῶν ἐκκοπήν, καὶ τομὴν τὴν τοῦ σώματος, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον, ἀνδρειοτάτῃ γνώμῃ ὑπέφερες, τὴν δι' αἰῶνος ἀποκειμένην σοι, δόξαν θηρώμενος, τὴν μὴ διαπίπτουσαν, καὶ προορῶν, τὴν διαιωνίζουσαν, μακαριότητα.

Πᾶσαν ὑπερβαῖς τὴν αἴσθησιν, καὶ πρὸς τὴν ἄνω ζωὴν, μεταθεῖς τὴν διάνοιαν, λογισμῷ θεόφρονι, καὶ ψυχῇ μεγαλόφρονι, τῆς εὐτελείας καὶ ταπεινότητος, τῶν ὀρωμένων καταπεφρόνηκας· ὅθεν ξεόμενος, καὶ πυρὶ φλεγόμενος, ὑπὲρ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀνδρικώτατα, διεκαρτέρησας.

Πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔφοδον, καὶ διωκτῶν ταῖς ὀρμαῖς, καταλύσας τῇ χάριτι, τὸν τῆς νίκης στέφανον, ἀνεδήσω Ἡανόλβιε, τῆς ἀκηράτου ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς ἀφράστου καταξιούμενος, θείας ἐλλάμψεως· ἐνθα νῦν γενόμενος, ἀμαρτιῶν, αἴτησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Καὶ τρία τοῦ Ἀγίου Ῥωμανοῦ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆ ἀσκήσει πυρούμενος, τῇ ἀθλήσει στομούμενος, ταῖς πολλαῖς κολάσεσι λιπαινόμενος, ξίφος γεγένησαι δίστομον, συγκόπτον ταῖς φάλαγγας, τῶν δαιμόνων Ῥωμανέ, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, θεῖον καύχημα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, ὠραιότης, τῶν ἐν αἵματι ἰδίῳ, τελειωθέντων πανεύφημε.

Αναρτήσῃ ξεόμενος, καὶ εἰρκτῇ συγκλειόμενος, καὶ τὴν γλώσσαν ἐνδοξε ἀφαιρού-

μενος, καὶ παρειὰς συντριβόμενος, καὶ τέλος μακάριος, τῇ βιαίᾳ πνιγμονῇ, Ἀθλοφόρε δεχόμενος, ἀπερίτρεπτος, ἀταπεινώτος ὠφθῆς συνεργεία, Ῥωμανέ Πνεύματος θείου· ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Ρῆτορεύει τὸ νήπιον, καὶ ἐκπλήττει τοὺς ἄφρονας, καὶ σεπταῖς ἐνστάσεσιν ὠραίζεται, καὶ τελειώσει λαμπρύνεται, πλουτήσαν τὴν εὐκλειαν, τῶν Ἀγίων ἀθλητῶν, ὧν τὸν ζῆλον ἐκτήσατο, ἀξιάγασε, Ῥωμανέ γενναίοφρον· μεθ' ἧ λύσιν, ὀφλημάτων ἡμῖν πᾶσι, καταπεμφθῆναι ἰκέτευε. Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Φοβερά καὶ παράδοξα, τὰ τρόπαια Κύριε τῷ Μάρτυρός σου· τῶν γὰρ ἀλιέων ζηλώσας τὴν παρρησίαν, καὶ τὴν Σκηνορράφῃ θεολογίαν, τὴν Πλάτωνος μυθολογίαν, καὶ τὴν Στωϊκὴν φιλοσοφίαν, λόγοις καὶ ἔργοις κατέρραξε· ἀποδαρεῖς δέ, καὶ τὴν κάραν ἐκμηθεῖς, τῇ χύσει τῶν αἱμάτων αὐτοῦ, τὸν ἐχθρὸν ἀπέπνιξε. Ἀλλ' ὡς Μαρτύρων τὸ κλέος, ὁ παρρησία κηρύξας τὸ ὄνομα Χριστοῦ τὸ μέγα, αἴτησαι θαυματουργέ, Πλάτων παμμακάριστε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένο καὶ Ἀγνή, καὶ Μητῆρ σου ὀρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέρωτο.

Εἰς τὸν Στίχ. τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου Πλάτωνος ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῶν σῶν ἐπαίνων, ὦ Πλάτων, μελπῶ πλάτος. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῆς αἰωνίου βασιλείας Ἐνδοξε, τὸ καθαρῶτατον, χοροβατῶν πλάτος, ἀπὸ πάσης θλίψεως καὶ πειρασμῶν στενώσεως, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσον, ἀνεπιστρόφως ὀδεύοντας, τὴν πρὸς οὐρανὸν τρίβον φέρουσαν.

Ωχυρωμένος εὐσεβείας πρόβολος, καὶ πύργος ἀσειστος, ἀναδειχθεῖς Πλάτων, πᾶσαν ἀγριότητα, τῶν πειρασμῶν ὑπέμεινας, καὶ ταῖς τῶν ἀληθόνων, στενοχωρίας ὑπήνεγκας, θεῖα πλατυνόμενος χάριτι.

Νεανικὴν ἐπίδεικνύς τὴν ἔνστασιν, τὸ τῆς νεκρώσεως, καὶ τῆς φθορᾶς πάχος, διὰ τῆς ἀθλήσεως, ἀπετινάξω Πάισοφε, καὶ τὸν τῆς ἀφθαρσίας, χιτῶνα περιβαλλόμενος, χαίρων τῷ Δεσπότη παρίστασαι. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τῷ Πατρὶ συνανάρχον, καὶ συναἰδίου, μονογενῆ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν γεγέννηκας, εὐλογημένη Πάναγνε· Θεοτόκον διό σε, ὀρθὰ φρονοῦντες κηρύττομεν, καὶ πανευσεβῶς σε δοξάζομεν (*).

Ῥδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ὡσπερ ἀνάληγτος πυρὸς, τὴν φλόγα τὴν δριμυτάτην, καρτερώτατα Παμμακάαρ ὑπέστης, εὐσεβείας προφανῶς, τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος, καὶ τῷ πυρὶ τῷ θείῳ, πεπυρσευμένος τῆς πίστεως.

Νεανικῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, παμμακάαρ ἠγωνισμένος, οὐρανίους δωρεὰς ἐκομίσω, καὶ στεφάνους παρ' αὐτῆ, τῆς αἰεὶ διαμένοντος· καὶ στεφηφόρος ὠφθης, Πλάτων θεοφρον μακάριε,

Ἐπὶ τοῦ ξύλου σου ταθὲν, τὸ καρτερώτατον σῶμα, κατεξαινετο δεινῶς ταῖς αἰνίαις· ἀλλ' ἀντέχε τῆς ψυχῆς, ὁ τόνος δυναμήμενος, τῷ τοῦ Δεσπότη φίλτρῳ, καὶ βασιλείας τῷ ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Πύλη φωτὸς φωτιστικαῖς, τῆ Πνεύματος δαδουχίαις, λαμπρυνθεῖσα Θεοτόκε ὑπάρχεις· διὰ σὲ γὰρ πρὸς ἡμᾶς ὁ Λόγος κατελήλυθε, καταφωτίζων πάντας, θείῳ φωτὶ τῆς ὑμνῶνταί σε.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ὁ** στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
- ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
- ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στηρίξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου,
- Ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῶν ἀγῶνων τῷ πλάτει Μάρτυς σοφὴ, πλατυνόμενον πίστει παντευκλεῶς, ἐχθροῦ ἀπεξένωσας, μηχαναῖς καὶ ἠφάνισας· καὶ καλῶς τελέσας, τὸν δρόμον τὸν ἐνθεον, Παραδείσου πλάτος, γηθόμενος ἔφθασας· ὅθεν Ἐκκλησία, πλατυσμῷ εὐσεβείας, ἀστράπτουσα σήμερον, ἐορτάζει τὴν μνήμην σου, καὶ βοᾷ σοι Μακάριε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει καὶ ἕτερον Κανόνα τοῦ Ῥωμανοῦ, φέροντα τοιαύτην Ἀκροστιχίδα· Ἀθλητικοῖς σε, Ῥωμαγέ, στέφω κρότοις· ἀνώνυμον μὲν, μελουρηθέντα δὲ πρὸς τὸ, θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Δόξα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡραῖος πεφυκῶς, νεανίας Παμμακάαρ, ἐχθρὸν τὸν παλαιόν, πτεριστὴν ἐτροπώσω, τοῖς πόνοις τοῦ σώματος, καὶ τῷ σθένει τῆς χάριτος· ὅθεν ἅπασα, ἡ Ἐκκλησία συμφώνως, Πλάτων ἐνδοξε, ἐπιτελεῖ σου τὴν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνουσα. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων εἰς βυθὸν ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡ θάυματος, φρικτοῦ! ὦ καινοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἄγνη, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ παῖς σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, ὡς κατὰ κριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται.

Ῥδὴ δ΄. Σύμου ἰσχύς, Κύριε.

Ἀνακραθεῖς, ὅλος ἀγάπη τοῦ κτίσαντος, οὐκ ἠσθάνου, πόνων τῶν τοῦ σώματος, τὴν ἐμπαθῆ, σάρκα καὶ θνητὴν, καὶ τοὺς δερματίνους, χιτῶνας ἀποδυσάμενος· τὸ δὲ τῆς σωφροσύνης, καὶ τὸ τοῦ σωτηρίου, ἐνδυσάμενος Πλάτων ἑμάτιον.

Γερουργός, θείος εἰδείχθης ὡς ἄμωμον, ἱερεῖον, ἄρσεν τε καὶ τέλειον, ὀλοκαυτῶν, Μάρτυς σεαυτὸν, τῷ ὑπὲρ τῆς πάντων, τυθέντι ἀπρωτρώσεως· ψυχὴν γὰρ πυρακτώσας, τοῦ Δεσπότη τῷ φίλτρῳ, φλεγομένης σαρκὸς κατεφρόνησας.

Νέους τοὺς τρεῖς, ἐν Βαβυλῶνι μιμούμενος, τὸ παμφάγον, πῦρ οὐκ ἐδειλίασας, ἀλλὰ στερρῶς καὶ νεανικῶς τούτου ἐκαρτέρεις, τὴν φλόγα, τὴν ἀκατάσχετον· διό σε δροσαθόλος, σὺν ἐκείνοις ἀξίως, ὑπεδέξατο θάλαμος Ἐνδοξ.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἐκ φυλῆς, τῆς βασιλίδος ὑπάρχουσα, τὸν τῶν ὄλων, κατεξουσιάζοντα, Λόγον Θεοῦ, τέτοκας ἡμῖν, σάρκα γεγονότα, καὶ μείναντα ἀναλλοίωτον· διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, Παναγία Παρθένε δοξάζομεν.

Ῥδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Νυσταγμὸν σοῖς βλεφάροις, ὕπνον δὲ σοῖς ὄμμασι, Μάρτυς οὐκ ἔδωκας, ἕως οὗ τὸν ὕπνον, τὸν μακάριον καὶ ὀφειλόμενον, τοῖς Θεὸν ποθοῦσιν, ἀγαπητοῖς ὕπνωσας Πλάτων, διὰ ξίφους τὴν κάραν τεμνόμενος.

Οσπερ ἐν ἀλλοτρίῳ, σώματι Πανεύφημοι, πάσχων ἠγωνίσαι, ὡς ἀθλούντων ἄλλων, θεατῆς σὺ γενόμενος ἠθλησας· τῷ γὰρ θεῷ πόθῳ, πυρποληθεὶς τῶν προκειμένων, αἰκισμῶν οὐκ ἐφρόντισας ἐνδοξε.

Πλουτοκ εὔρες καὶ δόξαν· πλουτοκ ἀναφαιρετον, δόξακ ἀμάραντον, ἐν ἐπουρανοῖς, σὺν Ἀγγέλοις χαρευίων σκηνώμασι, καὶ τῆς ἀκηραίου, καὶ διαρκουῶς ἀθανασίας, γεγονὼς ἐν μεθέξει Πανάριστε. Θεοτοκίον.

Λύσιν ἀμαρτημάτων, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις παράσχου ταῖς δαύλοις σου, ῥυαμένη τούτους, πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ τῆς τῶν βλασφημῶν, αἰρετικῶν ἐπικρατείας Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

ᾠδὴ 5'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ανώτερος τῶν παθῶν, καὶ τῶν βασάνων γενόμενος, τὰς τῆς σαρκὸς ἐκταμαῖς, ὑπέφερες ἐνδοξε· Χριστὸν γὰρ συλλήπτορα, συνεργόν τε εἶχες, ἐν ἀγῶσι καὶ ῥωννύντα σε.

Τῷ τῆς ψυχῆς νοερῷ, τῇ εὐπρεπείᾳ τοῦ κτίσαντος, ἐνατενίζων αἰεὶ, καὶ κατοπτριζόμενος, τὸ κάλλος τὰ ἀρρήτων, τῆς τῶν ὀρωμένων, εὐτελείας κατεφρόνησας. Θεοτοκίον.

Ος ἐμψυχος κίβωτός, τὸν Νομοδότῃν ἐχώρησας· ὡς ἅγιος δὲ ναὸς, ἐδέξω, τὸν Ἅγιον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων Ἀειπάρθενε. Ὁ Εἰρμός.

Ἰλασθητί μοι Σωτήρ, πολλάκι γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δεομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσάν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ῥωμανοῦ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ος ἀστὲρα μεγίστον, ἡ Ἐκκλησία, Ῥωμανὲ πακεύφημε, σέ κεκτημένη ἀληθῶς, φωταγωγεῖται ταῖς ἀθλοῖς σου, τὴν φωτοφάρον δοξαζούσα μνήμη σου.

Ἐτερον τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Η ἁγία μνήμη σου, τὴν οἰκουμένην εὐφραίνει, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου· ἐνθα νῦν, μετ' εὐφροσύνης συναθροισθέντες, ἄσμασι, σὰς ἀριστείας Πλάτων ὑμνοῦμεν, καὶ ἐν πίστει ἐκβοῶμεν· Βαρβάρων ῥύσαι τὴν πόλιν σου Ἄγιε. Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἑλλήνων λιπῶν ἀπάσαν τὴν ματαιότητα, τῶν Χριστοῦ Μαθητῶν τὰ ψυχωφελῆ διδάγματα ἠγάπησε λίαν Πλάτων ὁ θεόφρων· διὸ καὶ ὦφθη πᾶσι αἰδέσιμος, καὶ ἁγ-

κυρα πίστεως ἐν τῇ πατρίδι, ἧς καὶ ἡ κλησις σαφῶς Ἄγκυρα ὑπάρχει. Καλῶς γὰρ τῆτον ἐκθρεψαμένη, βεβαίαν σιέπην κατ' ἐχθρῶν, καὶ ἀντιλήπτορα θερμὸν ἐν πολέμοις εὐρίσκει, καθ' ἑκάστην ἐκβοῶσα πρὸς αὐτόν· Βαρβάρων ῥύσαι τὴν πόλιν σου Ἄγιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάτυρος Πλάτωνος.

Στίχοι.

Μικροῦ λαθῶν, παρῆλθεν ἡμᾶς ὁ Πλάτων, Πλάτων ἐκεῖνος, ὃν πλατὺ κτείνει ξίφος.

Ὁγδοατῆδεκάτῃτε Πλάτων ἀορκατέπεφνε.

Οὗτος ἐκ χώρας ἐκ τῶν Γαλατῶν, Ἀγκύρας τῆς πόλεως, ἀδελφὸς τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντιόχου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, προσήχθη Ἀγριππῖνῳ τῷ Ἡγεμόνι, νιός ὢν τὴν ἡλικίαν. Καὶ τύπτεται ὑπὸ δώδεκα στρατιωτῶν, καὶ ἀπλοῦται ἐπὶ κραββάτου χαλκοῦ πυρωθέντος, ραβδιζόμενος ἀνωθεν· καὶ σφαίραις πεπυρωμέναις τὰς μασχάλας καὶ τὰς πλευράς διακαίεται· καὶ ἀπὸ τοῦ νώτου, ἐν σχήματι λώρου, τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται, καὶ τὰς σάρκας ξίεται, καὶ τὰς πλευράς ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς ἀλλοιωθῆναι τὴν ὄψιν· καὶ τότε τὴν διὰ ξίφους δίχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ῥωμανοῦ.

Στίχ. Τὸ καρτερόφρον Ῥωμανὸ πᾶς θαυμάσει· Σὺ χαρμονῇ γὰρ πνιγμονὴν ἐκαρτέρει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανῶ βασιλείῳ· καὶ διὰ τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγάπην, εἰσελθεῖν βουλόμενος τὸν Ἐπαρχὸν Ἀσκληπιάδην εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναόν, κατέσχευεν, οὐκ εἰσὶ, λέγων, τὰ εἰδῶλα θεοί. Τύπτεται οὖν τὸ στόμα, καὶ ἀναρτηθεὶς, ξίεται τὰς παρειάς. Ἠνίχθη δὲ καὶ παιδίον, ταῦτο τοῦ Ἁγίου αἰτησαμένου, εἰς ἔλεγχον τοῦ Ἐπαρχοῦ. Καὶ ἐρωτηθὲν, Ποῖον δεῖ σέ βειν Θεόν; Τὸν τῶν Χριστιανῶν, εἶπε. Τυπτόμενον δὲ τὸ παιδίον, παρεστῶσης ἐκείσε καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, εἰδίψησε καὶ ἐζήτησεν ὕδωρ. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ, εὐσεβῆς καὶ θεοφιλῆς οὖσα, εἶπε αὐτῷ· Μη πίνης τέκνον ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, ἀλλ' ἀπελθε καὶ πίε ἐκ τοῦ ζῶντος ὕδατος. Καὶ διὰ τὸ ἐλέγχειν τὸν τύραννον, τυφθὲν αὐθις, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Ἅγιος Ῥωμανός, τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν φθίγγεται παραδόξως, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ. Διαγνωσθέντος οὖν τοῦ κατὰ τὸν Ἅγιον παραδόξου θαύματος καὶ τῷ βασιλεῖ Μαξιμιανῷ, προστάξει αὐτοῦ διὰ πνιγμονῆς ἐν τῇ εἰρκτῇ τῆς προσκαίρου ζωῆς ἀπολύεται, καὶ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου κομίζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὸ Ἅγιον νήπιον, ἐρωτηθὲν παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ, Ποῖον δεῖ σέ βειν Θεόν, καὶ εἶπόν, Τὸν Χριστὸν, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Κόλπους Ἀβραάμ νήπιον λαχὸν ξίφει, Τοῖς Βηθλεέμ συνέδρου ὦφθη νηπίοις.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ρώμανου Διακόνου, τοῦ Παλαιστινοῦ.

Οὗτος, ἐκ Παλαιστίνης ἰλκων τὸ γένος, καὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ παροικίας ὧν Διάκονος καὶ Ἀφορκιστής, ἤθλησεν ἐπὶ Δικκλητιανοῦ ἐν πόλει Ἀντιοχείᾳ. Οὗτος πολλούς, τῶν κολάσεων τὸ ἐπίπονον δεδοικίας, καὶ καταμαλακιζομένους πρὸς τὴν ὁμολογίαν, ἐπήλειπε πρὸς τοὺς ἀγῶνας. Διὸ καὶ αὐτόκλητος τῷ δικαστῇ παρίστη, καὶ αὐτίκα πυρὶ καταδικάζεται. Ὅπερ γινούσ' ὁ βασιλεὺς Δικκλητιανός, τοῦ μὲν πυρὸς ἀπήγαγε, τὴν γλῶτταν δὲ αὐτοῦ ἐκμηθῆναι κελύει. Ἀλλ' ὁ Μάρτυς τὴν γλῶτταν ἀφαιρηθεὶς, γεγονώτερον ἐλάλει, καὶ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν ἐκῆρτε. Καὶ μετὰ ταῦτα εἰρκτῆ βάλλεται, καὶ ἐν πέντε κεντήμασι τοὺς πόδας διατείνεται, καὶ βροχῶ περιβληθεὶς, ἀναιρεῖται ἀποκνιγείς.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζακχαίου, Διακόνου τῆς ἐν Γαδείροις Ἐκκλησίας, καὶ Ἀλφαίου.

Στίχ. Ζακχαῖος ἐκχεῖ πλοῦτον ὁ πρὶν ἡμίση· Ὁ νῦν δὲ, Σωτῆρ, αἴμα χεῖ πᾶν ἐκ ξίφους.

Ἄλφαῖε καρτέρησον, εἰ τέμνη κάραν,
Καὶ κλῆρον ἔξεις τὴν ἄτμητον Τριάδα.

Αγεται ὁ Ζακχαῖος οὗτος ἐπὶ τοῦ Βήματος, σιδηροῦν καὶ βαρῶν κλοιὸν φέρων ἐπὶ τοῦ τραχήλου. Καὶ ἐρωτηθεὶς, δειναῖς καὶ ἀπανθρώποις υποβάλλεται τιμωρίαις· καὶ δεσμοῖς ληφθεὶς κατὰ τὸ δεσμοκτήριον, ταῖς κατὰ διάστημα τέσσαρσιν ὑποδηρημέναις ὀπαῖς τοῦ ξύλου ἐμβάλλεται. Καὶ νυκθήμεροισι τέσσαρσι κατατεινόμενος, γενναίως ἱκαρτέρει. Μετὰ τοῦτον ὁ Ἀλφαῖος, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, προσάγεται. Καὶ μάστιξιν ἅπαν τὸ σῶμα καταξανθείς, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίει, τῷ συναγωνιστῇ τὰ ὅμοια πεισόμενος, τῇ εἰρκτῇ κατακλείεται· καὶ τῷ κολαστηρίῳ ξύλῳ καὶ αὐτὸς νυκθήμερον ταυνοθείς, τῇ ἰωθὴν τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν, ὁμοίως καὶ ὁ Ζακχαῖος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Νομίμως ἀθλήσαντα, καὶ τοὺς ἐχθρούς σου καταπατήσαντα, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ, ὁ ἀθλοθέτης σὲ ἐξεφάνωσε, μεγαλοφώνως βοῶντα καὶ λέγοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς τὸν αἰεὶ σοι πάλαι ποθούμενον, οὗ τὸ ἀχραντον πάθος, τὸ σωτηρίας ἀνθρώποις αἴτιον, γεγεννημένον μιμούμενος ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εξέστησαν ἅπασαι, τὴν καρτερίαν τῆς σῆς ἀθλήσεως, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τότε βλέποντες· ὑπερφυῶς γὰρ ἐβόας τεμνόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Αυθέντες Πανάμωμῆ, τῷ δεῖψ τόκῳ τῆς παρθενίας σου, τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου,

καὶ τῆς κατάρας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, σὲ Θεοτόκον φρονῶντες κραυγαζόμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Περιφανεῖς ἀγῶνας μὲν, ἠγωνίσω Πανεύφημε· περιφανεστέραν δὲ πολλῶ τὴν εὐκλειαν, Χριστὸς σοι δεδώρηται, καὶ δι' αἰῶνος μένουσαν, ἐν ἐπουρανίοις, σὲ σικηναῖς κατοικήσας, προθύμως μελωδοῦντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ος πρεσβευτὴν πιστότατον, ὡς προστάτην θερμότατον, τῷ Παμβασιλεῖ καὶ Ποιητῇ τῆς κτίσεως, σὲ νῦν προβαλλόμεθα· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῇ μαρτυρικῇ σου, παρρησίᾳ πρεσβεύων, τῶν σὲ ὑμολογούντων, καὶ πιστῶς μελωδοούντων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παραλαβεῖν ἠξίωσαι, βασιλείαν ἀσάλευτον, διὰ τῆς οἰκείας ἐνεργουῦς σου πίστεως, ὡς σοὶ ἐπηγγείλατο, ὁ ἀψευδὴς διδόναι Θεός· ὑπὲρ οὗ τὸ σῶμα, καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις, παρέδωκας κραυγαζῶν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἀναρχόν, καὶ Πατρὶ συνουούμενον, τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος πατρικῆ βουλήματι, τὸ πᾶν συστησάμενον, θεοπρεπῶς γεγέννηκας, σάρκα γεγονότα, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους· διό σε Θεοτόκον, ὀρθοδόξως φρονούντες, Χριστὸν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττανι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Αγε δὴ τὸν θεοστεφῆ, φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν Μάρτυρα, τὸν ἐξαπλώσαντα, τῆς εὐσεβείας αὐτοῦ τὰ κλήματα· τῆς γὰρ ἀμπέλου τῆς ζωῆς, φυτεία γενόμενος, καρπὸν προβάλλεται, κατανύξεως ἡμῖν οἶνον βρῦοντα.

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ, τῶν Μαρτύρων καθοράται ὁ θάνατος· τῆς αἰδίου γὰρ, καὶ ἀνωλέθρου γίνεται πρόξενος, παναληθέστατα ζωῆς· καὶ κλῆρον ἀθάνατον, καὶ δόξαν ἀφθάρτου, καὶ πλουσίαν χορηγεῖ τὴν ἀντίδοσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν ἕνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸ τοῦ βλέποντος Ἀβδίου μέλπω κλέος.

Θεοφάνους.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ, προφητικῆ παρεστῶς, νῦν παρρήσια καθικέτευε, φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς, καταλαμπρύνεσθαι, Ἀβδίου τῆς πίστει σε, καταγεραίροντας.

Οὐ τὰ πάντα σαφῶς, προγνωστικῶς θεωρῶν, τῆς σῆς καρδίας τὸ ἀθόλωτον, καὶ καθαρὸν καὶ φωταυγές, μάκαρ θεώμενος Προφήτην θεόληπτον, σὲ προσχειρίζεται.

Τὰς ὁράσεις ἰδὼν, τὰς ἀληθῶς ἐκ Θεοῦ, σοὶ δεικνυμένας προηγόρευσας, τῶν δυσσεβῶντων ἀδελφῶν, πανωλεθρίαν δεινὴν, καὶ τούτων τὴν ἔνδικον, Μάκαρ ἀπώλειαν. Θεοτοκίον.

Οἱ σωθέντες τῷ σῷ, Θεογεννητορ ἀγνή, ἀσπύρω τόκῳ δυσωποῦμέν σε· Τῆς κοσμητικῆς περιφορᾶς, ἡμᾶς διάσωσον, συμφώνως κραυγάζοντας, ὕμνον ἐπινίκιον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοὺς καρτεροὺς σου, Βαρλαάμ, μέλπω τόνους.
Θεοφάνους.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσομαῖ σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ταῖς τῆς σῆς ἀθλήσεως λαμπηδόσι, περιλαμπόμενος ἡμᾶς, τοὺς πίστει τιμῶντας, τὴν μνήμην σου περίσωζε, Βαρλαάμ ταῖς πρεσβείαις σου.

Οὐ τὸ πῦρ μαράνας τῆς ἀσεβείας, θεοσεβείας ἀκριβοῦς, πυρὶ θεοπνεύστῳ, τιμάσθω μελωδήμασι, Βαρλαάμ ὁ θαυμασίος.

Υπὲρ τῆς εὐσεβείας ἠγωνισμένος, στεφανηφόρε Βαρλαάμ, στεφάνῳ τῆς δόξης νῦν, ἀξίως τετίμησαι, δεξιᾷ παντοκράτορι.

Σθένος σοι δεδώρηται ὁ Δεσπότης, κατὰ ποιητικῶν αἰκισμῶν, Πανόλβιε Μάρτυς· ἐντεῦθεν καὶ νενίκηκας τῶν ἀθέων τὸ φρύαγμα.
Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἐδείχθης οὐρανομήκης, δι' ἧς ὠμίλησεν ἡμῖν, ὁ Λόγος παρθένη· ἦν παλαι προεώρακεν, Ἰακῶβ ὁ προπάτωρ σου.

Τῷ Προφήτῃ. Ῥδὴ γ΄. Δυνάμει τῷ Σταυρῷ σε.

Υδάτων μυστικῶν ποταμός, ἐκ τῆς ἀβύσσου σου προερχόμενος, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, Ἀβδίου μάκαρ γεγένησαι.

Βουλῆσει καὶ προνοία Θεοῦ, προαγορεύειν τὰ ἐσόμενα, καὶ προαγγέλλειν τὰ μέλλοντα, προεβλήθης Ἀξιάγαστε.

Λαμπόμενος τῷ θείῳ φωτὶ, καὶ οὐρανίῳ προηγόρευσας, τὴν ἐσομένην τοῖς ἔθνεσι, σωτηρίαν Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν ὁ Λόγος ἐν σοὶ, Παρθενομήτορ· διασώζει δέ, τοὺς Θεοτόκον φρονούντας σε, μεσιτεία σου πανάμωμε.

Τοῦ Μάρτυρος. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Απας τῆς σαρκὸς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἡ ἀρμονία, σοῦ τῶν μελῶν διελύετο· ἀλλ' ὁ τόνος διετηρεῖτο, τῆς ψυχῆς σου ἀδιαρρήκτος.

Ρύμην εὐσθενῶς ὑπήνεγκας, τῶν διορυττόντων σου τὰς πλευρὰς Παναοίδιμε, καρτερίαν ἀκμαιοτάτην, σταθερῶς ἐπιδειξάμενος.

Τὴν σου τὸ στερρόν καὶ εὐτονον, καὶ τῆς διανοίας, τὸ ἀκατάπληκτον φρόνημα, τοῖς ἐπαίνοις ἐγκωμιάσει, κατ' ἀξίαν Παμμακάρισε;

Θεοτοκίον.

Επὶ τῆς φθορᾶς ὁ θάνατος, τῆς ἐνυποστάτη, διὰ σαρκὸς ζωῆς Πάναγνε, τοῖς ἀνθρώποις φανερωθείσης, ἐκ γαστροῦ σου Θεονύμφευτε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας Ἀβδίου, ἐπιλάμψεσι θείαις, τὸν νοῦν φωτοειδῆ, κεκτημένος θρασπίζει, τὰ μέλλοντα Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ φβεγγόμενος· τοῦτον σήμερον, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, ἐκτελέσωμεν, τὴν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην, καρδίας φωτίζουσαν.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ ἀκατάπληκτος, καὶ τροπαιοῦχος ἀληθῆς καὶ ἀήττητος, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα Πανένδοξε, στέφος τὸ ἀμάραντον, οὐρανῶθεν ἐκτίσω· χαίρων σὺν Ἀγγέλοις δέ, καὶ χορευῶν ἀπαύτως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶζε τοὺς πιστῶς, ἀνευφημοῦντας τὴν θείαν σου ἀθλησιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, ταῖς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προῖστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν,

ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ, Οἴμοι! ποθεινότετε Ἰησοῦ, ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

Τῆ Προφήτου. Ὡδὴ δ' Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Προφητείας τὴν χάριν, παθῶν ὡς προκαθάρας τὴν ψυχὴν, δια Πνεύματος Ἁγίου εὐληφῶς, ἀνεβόησας· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ο Προφήτης ὁ μέγας, Πνεύματος Ἁγίου ἀστραπῆ, δαδουχούμενος, ἐφώτισεν ἡμᾶς τῆ κραυγάζειν σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Νυμφοστόλος ἐδειχθης, τῆς Ἐκκλησίας Μάρκαρ ἐκ Σιών, προθεσπίσας τὸν Σωτῆρα προελθεῖν, ᾧ κραυγάζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Πατρὶ συνανάρχον, καὶ συναῖδιον Λόγον καὶ τῷ Πνεύματι, ἀπεγέννησας Ἁγνὴ θεοπρεπῶς, ᾧ κραυγάζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Μάρτυρος. Τοὺς οὐρανοὺς ἢ ἀρετῆ σου.

Ρήτορικὴν ἀδολεσχίαν ἀπώσαίμενος, διδασκᾶς δὲ Ἀποσῶλων προσηκόμενος, τῆς ἀληθείας ἔνδοξε, Μάρτυς ἀληθῆς ἐχρημάτισας.

Ο τοῦ πυρὸς εὐτονωτέραν τὴν προαίρεσιν, κεκτημένος τυράννων τὴν ἀπόνοϊαν, καταβαλῶν ἐκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Υπὲρ Χριστοῦ μέχρι θανάτου καρτερόφυχε, καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀνθιστάμενος, μεγαλοφώνως ἔφαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συντόνωτάταις προθυμίαις Παμμακάρισε, κεκτημένος τὴν πλάνην κατεπάτησας, καὶ θεοφρόνως ἔφαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σωματῶθεις ἐκ τῆς Παρθένου ὁ ἀσώματος, τοῖς ἀνθρώποις ἐπεδήμησε· διὸ ἐν πίστει κράζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ε' Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ο ῥθρίσας πρὸς τὸν Κύριον εἴληφας, οὐρανόθεν, τὴν χάριν τῆ Πνεύματος, τῆ Παναγίου Θεόπνευστε.

Συλλήπτορα τὸν βίον τὸν ἐνθρον, κεκτημένος, ἄοράν κατηξίωσαι, τὸν ἀοράτως νοούμενον.

Ανετείλέ σοι φῶς Παμμακάριστε, ὡς Προφήτη, καὶ ἢ τοῦτε σύζυγος, σοὶ εὐφροσύνη δεδώρηται. Θεοτοκίον.

Βουλήματι τὰ σύμπαντα Πάναγγε, ὁ ποιήσας, ἐκ σοῦ πεπλαστούργηται, τὸ καθ' ἡμᾶς ὁ ὑπέρθεος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Ο γεγονῶς τῶν Χρισθ, μιμητῆς παθημάτων, καὶ Μάρτυς ἀναμέλπει· Δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱέ τοῦ Θεοῦ.

Υπομονῆς σοι πολὺς, ὁ μισθὸς καὶ τῆς νίκης, ὁ στέφανος ἐπλάκη, Δόξα σοι μέποντι, Ἰησοῦ Υἱέ τοῦ Θεοῦ.

Βέλη ῥημάτων τῶν σῶν, τῶν ἐχθρῶν ἐν καρδίαις, κατέπηξας κραυγάζων· Δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱέ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Αγιον ὄρος Ἁγνὴ, καὶ ὡς σκηνὴ Ὑψίστου, ἀφρονούντες σε Παρθένε, Δόξα σοι κραυγάζομεν, Θεοτόκε ἡμῶν ἢ ἐλπίς.

Τῆ Προφήτου. Ὡδὴ ς' Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Δυνάμει Θεοῦ Πνεύματος, ἑώρας Προφήτα τὰ μέλλοντα, τοὺς τύπους δεχόμενος, τῶν θείων ἐμφάσεων, ὡς ἐν κατόπτρῳ, τῇ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι.

Πλέωσαι τὸν Κύριον, Προφήτα παμμακάκαρ πρεσβείαις σου, τοῖς πίστει τὴν μνήμην σου, τελοῦσιν αἰτούμενος, τὴν τῶν πταισμάτων, δωρήσασθαι συγχώρησιν.

Πλάσθητι ταῖς δούλοις σου, καὶ τούτοις πταισμάτων συγχώρησιν, παράσχου Φιλάνθρωπε, ἔχων δυσωποῦντά σε τὸν σὸν Προφήτην, κόσμῳ σε προαγγείλαντα. Θεοτοκίον.

Ο οὐσιώσας ἅπαντα, τῷ λόγῳ τῆς θείας δυνάμεως, ἀγκαλαίς βαστάζεται, ταῖς σαῖς Ἀπειρόγαμε· ὃν ἐκδυσώπει, σωθῆναι ταῖς ψυχᾶς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ράπιζέσθω, δεξιᾷ πυρουμένη τὰ πρόσωπα, τῶν δαιμόνων, τῶν πιστῶν δὲ καρδίαι σκιρτάτωσαν, καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἱ χορεῖαι φαιδρῶς εὐφραινέσθωσαν.

Λαμπρύνεται, τῶν καλῶν σου ἀγώνων τὰ τρόπαια, καὶ ταῖς νίκαις, καὶ τῶν ἀθλῶν ὀρώσα τὰ ἔπαθλα, ἢ τῶν πρωτοτόκων, ἐκλεκτῆ καὶ φωσφόρος ὁμήγυρις.

Ανάστητε, οἱ καλοὶ νῦν ζωγράφοι τοῦ Μάρτυρος, τὴν εἰκόνα, ταῖς ὑμῶν εὐτεχνίαις λαμπρύνετε, τὸν ἀγνωσθέντα, ἐν αὐτῇ προφανῶς ἐγχαράττοντες.

Θεοτοκίον.

Αγάλλεται, ἐπὶ σοὶ Θεομήτορ πανάμωμε, ἢ Προμήτωρ, τῆς ἀρχαίας κατάρτας τῷ τόκῳ σου, ἐλευθερωθεῖσα, τοῦ θανάτου πικρᾶς κατακρίσεως.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν Δυναμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀβδίου.

Στίχοι.

Ἐφῆσεν ἄν τι μέλλον Ἀβδίου πάλιν,
Εἰ μὴ τελευτὴν εἶχεν αἰδεῖσθαι τάχα.

Ἐννεακαιδεκάτῃ βίον Ἀβδίου ἐξεπέρησεν.

Οὗτος, δούλος Κυρίου ἱερηνεύεται, ἢ ἑξομολογούμενος. Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Συχίμ ἀγροῦ Βηθαχαράμ· ἔδουλεν δὲ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἑβραίων Ἀχασθ, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ Ὀχοζία, ὅτε ἀπέστειλεν Ὀχοζίας πρὸς τὸν ἅγιον καὶ ἐνδοξον μέγαν Προφήτην Ἠλίαν τοὺς δύο πεντηκοντάρχους, εἰπεῖν αὐτῷ, καταλθεῖν ἀπὸ τοῦ ὄρους πρὸς αὐτόν, καὶ διὰ προσευχῆς τοῦ Προφήτου, κατεκάησαν μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτῶν, πεσόντος πυρὸς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ καταφαγόντες αὐτούς. Ἀπίστευτε τρίτον καὶ τοῦτον τὸν Προφήτην Ἀβδίου, ἵνα καλίσῃ αὐτόν, καὶ ἀγάγῃ πρὸς αὐτόν· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ τρίτος πεντηκοντάρχος, οὗ ἐφείσατο Ἠλίας. Ὅτε, ἀπελθὼν πρὸς τὸν Προφήτην, ἔπεσε εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἰδεῖσθαι αὐτῷ, ἵνα μὴ κατακαῆ, καὶ κατίθει πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ἀπὸ τότε καταλιπὼν τὸν βασιλέα, ἠκολούθει τῷ Προφήτῃ Ἠλίᾳ, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. Καὶ γενόμενος αὐτοῦ μαθητῆς, καὶ προφητεύσας πολλά, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τῶν Πατέρων αὐτοῦ (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

Στίχ. Σὺν λιθαινωτῷ, Βαρλαάμ, τὸ πῦρ φέρων,
Εὐσομον ὠφθης λιθαινωτὸν Κυρίῳ.

Βαρλαάμ, ὁ Μάρτυς, ἐπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας. Γέρον δὲ ὦν τὴν ἡλικίαν διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ἐμολογίαν προσήχθη τῷ Ἀρχοντι. Καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, τύπτεται βουνεύροις, καὶ τοὺς ὄνυχας ἐκρίζεται. Εἶτα τῷ βωμῷ προσαχθεὶς, βιαίως τὴν χεῖρα ἠπλώθη, καὶ πῦρ ἐπ' αὐτῇ καὶ λιθαινωτὸν δίχεται· ἐνόμισε γὰρ ὁ Ἀρχων, ὅτι, εἰ τοὺς ἀνθρακας μετὰ τοῦ λιθαινωτοῦ τῷ βωμῷ ἐπιρρίψῃ, δόξει θυσίαν προσαναγαγεῖν τοῖς θεοῖς. Ὁ δὲ ἀνένδοτος ἴστατο καὶ ἀτρεπτος, εὐτονωτέρας αὐτῷ χαλκοῦ καὶ σιδήρου φανείσης τῆς δεξιᾶς, ἕως τὴν ὑποκειμένην σάρκα τὸ πῦρ δαπανήσαν, εἰς τὴν γῆν ἐξέπεσε, διατρυνθείσης αὐτοῦ τῆς χειρὸς. Καὶ οὕτω τούτου αἰρετισσαμένου κατακαῖναι τὴν χεῖρα, ἢ ποσῶς παρασαλευθείσης, δόξει λιθαινωτὸν τῷ βωμῷ ἐμβαλεῖν, μετὰ γενναίου καὶ στερέου τοῦ φρονήματος ἢ αὐτοῦ ψυχῆ ἐν χερσὶ Θεοῦ παρατίθεται. Τοῦτον καὶ ὁ θεὸς Χρυσόστομος, καὶ ὁ μέγας Βασίλειος, ἐγκωμίσαις ἐτίμησαν.

(*) Ὅρα περὶ τοῦ Προφήτου τούτου καὶ ἐν τῷ Μεγάλῳ Ὁρολογίῳ. Νοεμβρίου 19.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀζῆ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Διψητικὴ τις ὡς ἔλαφος εἰς ὕδωρ,

Ἄζης ὁ Μάρτυς ἔτρεχε πρὸς τὸ ξίφος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, ἐκ τῆς τῶν Ἰσαύρων χώρας ὀρμώμενος, στρατιώτης τὴν τάξιν. Καταλιπὼν οὖν τὴν στρατείαν, ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις· καὶ πολλὰς ἰάσεις καὶ θαύματα ἐπιτελῶν, ὑπότινων κυνηγετῶν μνηύεται. Καὶ παραστὰς τῷ Διοκλητιανῷ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, παρεδόθη Ἀκυλίῳ τῷ Ἐπάρχῳ μετὰ ἑκατὸν πεντήκοντα στρατιωτῶν, τῶν ἐπὶ τῇ συλλήψει αὐτοῦ σταλέντων, πεπιστευκότων ἤδη καὶ αὐτῶν τῷ Χριστῷ, θαυματουργήσαντος τοῦ Μάρτυρος ἐν τῷ ἐπανίεναι αὐτούς, καὶ διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξαγαγόντος, καὶ διψῶντας αὐτούς ποτίσαντος. Τοῦ δὲ Ἐπαρχοῦ κατὰ τὸν τόπον γενομένου, καὶ τὸν Ἅγιον Ἀζῆν, εἰς ἐκπληξιν πολλῶν, σὺκ ὀλίγαις νιφάσις ὑποβαλόντος πληγῶν, καὶ ἐν τροχῷ ἀναρτήσαντος, καὶ σπηδροῖς ὄνυξι ξέσαντος, καὶ ἐμβαλόντος εἰς κάμινον πυρὸς, ἐπεὶ ἡ φλόξ ἀπεσβέσθη, καὶ ὁ Ἅγιος ἔμεινε ἀδραστής, ἕτε γυνὴ καὶ θυγάτηρ τοῦ Ἐπαρχοῦ τῇ πίστει προσῆλθον. Τότε ὁ Ἐπαρχος ἀποτμηθῆναι πρότερον τὰς κεφαλὰς τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα στρατιωτῶν προσέταξε, μεθ' ὧν καὶ τῆς αὐτοῦ γυναίκης, καὶ θυγατρὸς· ὕστερον δὲ τὸν Ἅγιον τύψας σφοδρῶς, καὶ αὐτὸν διὰ ξίφους τελειωθῆναι ἐκέλευσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκοντα στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τετμημένας τρεῖς, Χριστὲ, πεντηκοντάδας,

Τριττῇ στεφῶν γέραιρε πεντηκοντάδι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δώδεκα στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. « Στρατεύομαί σοι σήμερον διὰ ξίφους »

Τῷ Παμβασιλεῖ, δώδεκάς στρατοῦ λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου.

Στίχ. Κἂν ἐσπαράχθην Ἀγαπίος θηρίοις,

Τὴν πίστιν ἀσάλευτος εἰμί σοι, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡλιοδώρου, τοῦ ἐν Μαγιδῷ τῆς Παμφυλίας.

Στίχ. Ἡλιοδώρος Χριστὸν Ἠλίον βλέπων,

Ἀνώτερος πέφηνε βασιάνων σκότους.

Επὶ τῆς βασιλείας Αὐρηλιανοῦ ἐν Ῥώμῃ, ἡγεμονεύοντος Ἀετίου ἐν Μαγιδῷ πόλει τῆς Παμφυλίας, ὁ μακάριος οὗτος Ἡλιοδώρος, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὦν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνακηρύττων, διαβάλλεται τῷ Ἀρχοντι. Καὶ παραστὰς, ἐπεὶ μετὰ πολλὰς τὰς κολακείας σὺκ ἐπεισθῆ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, κριμαῖται καὶ ξίεται, καὶ τῆς δριμύτητος τῶν κολάσεων ἱκανῶς καθαφαμένης τοῦ Ἁγίου, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, βοήθει μοι, προσειπόντος ὑθέως ἐξ οὐρανοῦ φωνὴν γέγονε λέγουσα· Μὴ φοβοῦ μετὰ σοῦ γὰρ εἰμι. Ταύτης τῆς φωνῆς οἱ τὰς λαμπάδας κατέχοντες ἀκούσαντες, προσέειπεν καὶ τέσσαρας ἰδόντες Ἀγγέλους, κωλύοντας αὐτούς τῆς τῶν κολάσεων ἐπιφορᾶς, ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστὸν· καὶ τὸν ἄρχοντα ἐλέγξαντες, ἐν τῇ θαλάσῃ ἐρρίφθησαν, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησάμενοι.

Τότε κελεύει βουὴν χαλκοῦν ἐκκαῖναι, καὶ ἐν αὐτῷ βληθῆναι τὸν Μάρτυρα· καὶ βληθὲντος, ψυχρὸς παραυτίκα διὰ προσευχῆς ὁ σπινθηρεσθῶν βουὴς γέγενεν. Ὅτε δὲ

καὶ ψάλλοντος τοῦ Ἁγίου Ἰωθὴν τοῦ βοῆς ἑ ἀρχῶν ἤθετο, ἐξίστη· προσεγγίσας δὲ τῷ χαλκουργήματι, καὶ ἰδὼν ὅτι τὸ πρὸ μικροῦ σπινθηροβολοῦν εἰς ἄκραν ψυχρότητα αἰφνυδὸν μετετρέπη, φησὶ πρὸς τὸν Ἅγιον· Ἄνοσία κεφαλῆ, καὶ τῆ πυρὸς κατίσχυσάν αἰ μαγεΐαί σου; Καὶ ὁ Ἅγιος, Αἰ μαγεΐαί μου, ὁ Χριστὸς ἐστίν, εἶπεν· ἀλλὰ δὸς μοι τριῶν ἡμερῶν προσεσμίαν, ὅπως καθ' ἑαυτὸν σκέψωμαι τί ὀφείλω ποιῆσαι. Ὁ δὲ Ἅγιος λαβὼν τὴν ἀνεῖσιν, ἀπῆλθε λάθρα ἐν τῷ Πανθίῳ· καὶ προσευξαμένου, ἀθρόον πάντα τὰ εἶδωλα καταπεσόντα συνετριβήσαν.

Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἄρχων, παρίστανε τῷ βήματι αὐτοῦ τὸν Ἅγιον· καὶ θυμοῦ πληθεὶς, κρεμασθῆναι αὐτὸν κελύει, καὶ ἦλους πεπυρωμένους ἰμβαλεῖν κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Ὡς δὲ τῆς δριμυίας ταύτης ὀδύνης ἤσθετο, τὸν Θεὸν καὶ αὐθὶς εἰς βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τότε ὁ Ἄρχων, ἰδὼν ἔτι εὐ κυριεύεται ὑπὸ τῶν κολάσεων, δεσμευθῆναι τοῦτον προσέταξε, καὶ βαρείας ἀλύσεις ἐπιτεθῆναι αὐτῷ, καὶ πρὸς τὴν Ἀτταλίαν πόλιν ἀγεσθαι. Καὶ ἀχθίντος ἐν τῇ δηλωθείσῃ πόλει τοῦ Ἁγίου, παραστήναι τοῦτον ἐκέλευσε· καὶ εἰς λόγους ἀμφοτέρων ἐλθόντων περὶ τῆς εἰς τὰ εἶδωλα θυσίας, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἀμετάθετον, κατεδίκασε βληθῆναι εἰς τέσσαρας ὁπᾶς ξύλου τὰς τε χεῖρας καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Εἶτα τήγανον σφοδρῶς ἐκπυρώσας, ἐν τούτῳ τὸν Μάρτυρα ἐνίησι. Τοῦ δὲ Ἁγίου Μάρτυρος μίσου τοῦ τηγάνου ἰστώτος καὶ προσευχομένου, ἔτι δὲ καὶ τοὺς παρεστώτας προτρεπομένου εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ καὶ ἀβλαβεῖς διατηρηθῆναι, εἰσῆλθον καὶ αὐτοί· καὶ πολλοὶ τῶν παρατυχόντων ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον, λέγοντες· Ἀληθῶς μέγας ἐστὶν ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν.

Καὶ ὡς εἶδεν ὁ Ἡγμῶν, ὅτι πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν τοῦ Ἡλιοδώρου Θεόν, φοβηθεὶς, μήποτε ἀρπάσωσιν, αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ἐκέλευσεν πάλιν ἀγεσθαι αὐτὸν ἐν Μαγιδῷ. Καὶ λαβόντες ἰπορεύοντο, αὐτοῦ προσευχομένου καὶ ψάλλοντος. Καὶ φθάσαντες ἕστησαν πάλιν τὸν Ἅγιον εἰς ἰρώτησιν. Καὶ μετὰ τὸ πολλὰ διαλεχθῆναι, κελύει τὴν γλώτταν αὐτοῦ τμηθῆναι, καὶ κρεμασθέντα σπαθίζεσθαι ἐπὶ ὥραις δυοί. Καὶ κηρὸν ἴδεντο ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἶλλον ἔξω τῆς πόλεως. Καὶ νεύσας ὁ Ἅγιος τῇ χειρὶ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἔλκοντας αὐτὸν, ἕστη εἰς προσευχὴν· καὶ πληρώσας τὴν εὐχὴν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνθίμου, Θαλλελαίου, Χριστοφόρου, Εὐφημίας καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν· καὶ τῆ Ἁγίης Παγχαρίας. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς.

Υπερυψῆς ἀληθῶς, τῶν Προφητῶν τῶν σῶν ἡ δόξα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ Θεοῦ κατοικεῖν, ἠξιωμένοι ἀναμελπίεις· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εν τοῖς Προφήταις τοῖς σοῖς, τὴν Δεῖαν χάριν σε δεικνύεις· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι τῷ σῶ, Παρθένε τόκῳ μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Μετὰ Μαρτύρων χοροῦ, ὡς ἀήττητος Μάρτυς, κατηξίωσαι Χριστῷ, μεγαλοφώνως, κραυγάζειν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ λαμπάδων φαιδρῶς, εἰς τὸν Δεῖον νυμφῶνα, εἰσελήλυθας Χριστῷ, Μεγαλομάρτυς κραυγάζων· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εύτονωτέρα πυρὸς, δεξιᾶν κεκτημένος, παρραστάτης δεξιός, τῷ σῶ Δεσπότη κραυγάζεις· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι τῇ σῆ, παναχράντῳ γεννήσει, ὑμνῶμέν σε πιστοὶ, ἀκαταπαύστως βοῶντες· Εὐλογημένος Ἀγνή, ὁ σῆς κοιλίας καρπός. Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ η'. Τὸν ἐκ Πατρός.

Παρὰ Θεοῦ φωτισθέντες, οἱ Προφῆται προδεσπίζουσι, τῶν ἐσομένων τὴν γνῶσιν, Δεσφρόνως ἀνακραζόντες· Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡσπερ πυρὸς ἐν πελάγει, τοῖς ἐν σκότει μακρῆ φάνασ, ταῖς Δεῖκαῖς φρυκτωρίας, Ἀβδιὲ καταυγαζόμενος, Τὸν Χριστὸν κραυγάζων, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Κατὰ τὴν Δεῖαν οὐσίαν, τῷ Πατρί σου ὁμοούσιος, ἡμῖν ὁμόφυλος ὡφθης, σαρκωθεῖς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· διό σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Πᾶσαν καθεῖλες τοῦ ἐχθροῦ, τὴν πανοπλίαν Βαρλαάμ ἀξιάγαστε· ἐφλεξας εἰδωλικὴν πανοπλίαν, κραυγάζων· Σε ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡραϊσμένος εὐπρεπῶς, Χριστῷ παρέστης Ἀθλητὰ παναοῖδιμε· αἵματι μαρτυρικῷ, βεβαμμένην πορφύραν φορῶν, τὸν Δεσπότην, ὑμγεῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς εὐσεβείας τῷ πυρὶ, πεπυρσευμένος ὡς ἀκάνθας κατέφλεξας, πᾶσας ταῖς δαιμονικὰς, φαντασίας κραυγάζων· Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὁὲ εὐλογοῦντές σε πιστῶς, ὑπὸ Κυρίου εὐλογοῦνται Πανάμωμε· τίκεις γὰρ τὸν εὐλογῶντα, τὴν κτίσιν Δεσπότην· ὃν ὑπερυψῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, ἐν Βαβυλῶνι τὴς παῖδας τῶν Ἑβραίων, διασώσαντα

» Θεόν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας..

Τοῦ Προφήτου.

ᾠδὴ Δ'. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Λόγω Δεῖκῶ, καὶ πράξει κοσμούμενος, ἐ-
πτερώθης τῷ πνεύματι, Ἀβδίου Δεσπέ-
σιε, καὶ τὰ μέλλοντα βλέπειν κατηξίωσαι.

Εἴθθα Προφητῶν, χορεῖαι σκηνούμενος, καὶ
Ἁγίων λαμπρότητες, δυσώπει τὸν Κύριον,
τοῦ σωθῆναι τοὺς πίστει εὐφημοῦντάς σε.

Ολος τῷ Θεῷ, θερμῶς ἀνακείμενος, καθα-
ρῶς προσωμίλησας, ταῖς Δεῖαις ἐμφά-
σεσιν ὧν καὶ νῦν ἀπολαύεις Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ φωτός, λυχνίαν ὑμνοῦμεν Ἀγνή·
σὲ καὶ πλάκα τῆς χάριτος, τὸν Λόγον
σαρκούμενον, δεξαμένην εἰδότες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μάρτυρος.

Λίθος ἀχειρότμητος.

Νόμος ἐγκωμίων ἠττάται, τῷ τῶν ἀγῶνων
σε μεγέθει· μόνος ὁ Δεσπότης σε Χριστός,
δοξάζειν οἶδε Δεῖα λαμπρότητι ὄν ἐκτενωῶς δυ-
σώπησον, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ολον σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ, Δυσίαν ζῶσαν
προσενέγκας, ὅλος τῆς αὐτοῦ βασιλείας
συγκληρονόμος ὦφθης καὶ μέτοχος· καὶ σὺν
αὐτῷ γηθόμενος, νῦν βασιλεύεις Παναοῖδιμε.

Υπὲρ τῆς σῆς Σῶτερ ἀγάπης, αἵματος μέ-
χρι καὶ θανάτου, ξίφει καὶ πυρὶ καὶ
βασάνοις, ὁ Δεῖος Μάρτυς ἀντιταξάμενος, τῆς
παρὰ σὲ φιλάνθρωπε, ἀθανασίας ἀντελάβετο.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου, καὶ Θεομή-
τορα Παρθένον, πάσης τῆς ζωῆς μου προσ-
τάτιν, καὶ σωτηρίαν χαίρων προβάλλομαι·
σὲ γὰρ Θεὸν γεννήσασα, σῶζειν ἰσχύεις τοὺς
ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήμηθι,
» Χριστὸς συναΐψας ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τὰ Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῶ εἰσόδου τῆς Ὑπερ-
αγίας Θεοτόκου· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου· καὶ
τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρ-
χιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εὰν ἡ Προεόρτιος αὕτη ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ
Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν Στι-
χολογίαν τοῦ ἁ. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλλομεν
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'. καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα, Ἦχος
δ'. Σήμερον ὁ Θεοχώρητος Ναός. Καὶ νῦν, τὸ ἁ.
τοῦ Ἦχου. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα
τοῦ Ἦχου. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Δεῦτε πάντες
οἱ πιστοί. Ἀπολυτικά, Ἀναστάσιμον καὶ τῶν Προεορ-
τίων. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Κανόνες,
ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Προεορτίων. Εἰς τοὺς Αἵνους,
Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα, τὸ Ἐωθινόν
καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ. Αἱ δὲ Ἀκολουθίαι
τῶν Ἁγίων καταλιμπάνονται.

Ἐὰν δὲ τύχωσιν ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τὰ Προεόρτια, ἡ Ἀ-
κολουθία ψάλλεται, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προ-
εορτίων.

Ἦχος ἁ'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Λαμπάδηφοροι Παρθένοι, τὴν Ἀειπαρθένον,
φαιδρῶς ὁδοποιῶσαι, προφητεύουσιν ὄν-
τως, ἐν πνεύματι τὸ μέλλον· ναὸς γὰρ Θεοῦ,
ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ
δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ε'παγγελίας ἀγίας καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς,
ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ,
ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἡ εὐσεβῶς, προσαγαμένη
ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων
ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Θεῷ Πνεύματι.

Ε'πυρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτῳ πισῶς,
ἐν τῷ Ναῶ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ,
ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· ὧ ὡς ναὸς, ἐκλεκτὸς
καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι
μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί·

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ὁμοία.

Τὰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐν εὐφροσύνῃ θι-
κῶν, καὶ σὺν Ἀγγελοῖς Πάτερ, παρεστῶς
παρρησία, τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου, τοῖς ἐπὶ γῆς,
ἐκτελεῖσι τὴν μνήμην σου, τῶν ἐγκλημάτων τὴν
λύσιν, καὶ τῶν παθῶν, δωρηθῆναι καθικέτευς.

Τῶν προσευχῶν τῆ δρεπάνη, Πάτερ Γρηγόριε, ταῖς τῶν παθῶν ἀκάνθας, ἐκτεμῶν καὶ νεώσας, ἀρότρῳ ἐγκρατείας, τὴν γῆν τῆς ψυχῆς, κατεβάλῃ τὰ σπέρματα, τῆς εὐσεβείας ἐν ταύτῃ, δι' ὧν ἡμῖν, ἐκβλαστάσεις ἰαμάτων καρπῆς.

Τῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον, καλοῦμεν. Ὅσιε, ὡς ἡσυχίας φίλον, ἀγρυπνίας ἐργάτην, καὶ στήλην σωφροσύνης, καὶ προσευχῆς, ἐνδιαίτημα ἄσυλον, καὶ τῶν θαυμάτων ταμεῖον, καὶ πρεσβευτὴν, τῶν τιμώντων σε Γρηγόριε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῶ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἀγίων Ἄγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρ. προσόμ. τῆ Ἁγίᾳ Πρόκλῃ, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Δογματῶν φαιδρότητι, καὶ τῇ τοῦ βίβ λαμπρότητι, εὐσεβῶς κατεκόσμησας, Πρόκλε παναοίδιμε, τὴν ἱεραρχίαν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, στῦλος ἐδείχθης ἀληθῶς, καταφωτίζων πάντας τοῖς λόγοις σου. Διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς τε καὶ ᾄσμασι, τὴν ἀγίαν καὶ πάνσεπτον, ἐορτάζομεν μνήμην σου.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Λαμπρῶς ἐδογματίσας, καὶ Θεοφρόνως ἐκήρυξας, Θεοτόκον τὴν ἄχραντον, Κόρην ὡς κυήσασαν, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων, Κτίστην καὶ Δεσπότην, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐπ' ἐσχάτων δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, γενόμενον θελήματι, καὶ μὴ τραπέντα τῆς φύσεως· καὶ Νεστόριον ἡσχυνας, ἀσεβῆ καὶ παράφρονα.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται.

Ναμάτων ἐξήντησας, τῶν χρυσαυγῶν παναοίδιμε, τοῦ σοφοῦ Θεοκλήρυκος· οὐπερ καὶ διάδοχος, καὶ τῆς εὐσεβείας, ὠφθης καὶ καθέδρας, ἐπιστηρίζων διδασκαίς, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ τὸ ποίμνιον· καὶ τούτῃ τὸ ἀγνότατον, καὶ πανσεβάσμιον λείψανον, ὡσπερ κόσμον τερπνότατον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπέδωκας.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῶ προσερχθεῖσαν, τὴν πρὸ τῶν αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεοτό-

κον. Κύριε, πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παρασχοῦ ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χαράν προμνηστεύεται, σήμερον Ἄννα ἡμῖν, τῆς λύπης ἀντίθετον, καρπὸν βλαστήσασα, τὴν μόνην Ἀειπαρθένον· ἦν περ δὴ καὶ προσάγει, ταῖς εὐχαῖς ἐκπληροῦσα, σήμερον γηθόμενη, τῷ Ναῶ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως ναὸν, τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ Μητέρα ἀγνήν.

Καὶ Ἀπολύταις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αινέσατε παρθένοι, καὶ μητέρες ὑμνήσατε, λαοὶ δοξολογεῖτε, ἱερεῖς εὐλογήσατε, τὴν ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ· σαρκὶ γὰρ νηπιῶζουσα Ναῶ, τῷ τοῦ Νόμου προσηνέχθη, ὡσπερ ναὸς Κυρίου ἀγιώτατος. Διό ἐορτὴν πνευματικὴν, τελοῦντες ἀνακραζόμεν· Χαῖρε Παρθένε δόξα, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δαυτὸ προοδοποιήσον, ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, καὶ χαίρων ὑπόδεξαι, τὴν Βασιλίδαν ἡμῶν, καὶ ταύτῃ ἐκβόησον· Εἴσελθε ἡ Κυρία, εἰς ναὸν Βασιλέως· εἴσελθε, ἧς ἡ δόξα κεκρυμμένως νοεῖται· ἐξ ἧς μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγάζειν, πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ δύο.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ ἀλφάβητον μέχρι τῆς ἐβδόμης ᾠδῆς.

Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῆ
» Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν
» Εἴσοδον.

Αγίων εἰς Ἄγια, ἡ Παναγία καὶ ἄμωμος, οἰκῆσαι προέρχεται, Ὑπεραγίου Θεοῦ,

ὅπως γένηται, ναός ἡγιασμένος, καὶ ταύτης προτρέχουσι, κόραι νεάνιδες.

Βουλὴ προαιώνιος, τοῦ πρὸ αἰώνων Θεοῦ ἡμῶν, εἰς πέρας προέρχεται, προερχομένης σου, ἀνατραφῆναι, εἰς Ἅγια Ἁγίων, εἰς Λόγου κατοίκησιν, Κόρη πανάμωμε.

Ιεννήτορες ἔνθεοι, σὲ τοῦ Θεοῦ τὴν Γεννητρίαν, γεννήσεσθαι μέλλουσιν, ἀνατιθέασιν, εἰς τὰ Ἅγια, τραφῆναι τῶν Ἁγίων, εὐχὴν ἢ περ ἠῦξαντο, πληροῦντες Πάναγνε.

Δυναμῶσον Δέσποινα, τὸ ἀσθενές τῆς καρδίας μου, καὶ στήριξον πάθεσι, περιτρεπόμενον ὅπως πίστει σε, καὶ πόθῳ μακαρίζω, τὴν Ἀειμακάριστον, καὶ παναμώμητον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Νενεκρωμένην ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὴν ταπεινήν με ψυχὴν, σαῖς προσευχαῖς Πάτερ, ζώωσον Γρηγορίε· ζῶν γὰρ νῦν ἀπέιληφας, τὰν ἀγήρω, νεκρώσας, τὰ ἐπὶ γῆς μέλη ἔνδοξε, τοῖς ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασιν.

Κατακρατήσας ἡδονῶν τοῦ σώματος, νοῦ γενναιότητι, ἐκ νεαρᾶς Πάτερ, ἡλικίας ὄργανον, τοῦ Πνεύματος γεγένησαι, τὰς αὐτοῦ ἐνεργείας, περιφανῶς εἰσδεχόμενος, καὶ θεοειδῆς γνωριζόμενος.

Εῤωτι θεῖω τῆς σαρκὸς τοὺς ἔρωτας, ἐναπεμάρανας, καὶ σεαυτῷ Μάκαρ, ἐμνηστεύσω σύζυγον, ἀγνεῖαν ἐξ ἧς τέκνα σοι, ἐγεννήθησαν πᾶσαι, αἱ ἀρεταὶ παναοίδιμε, τέκνον σε Θεοῦ ἐργασάμεναι. Θεοτοκίον.

Η ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν διήκουσα, κλίμαξ οὐράνιος, δι' ἧς Θεοῦ Λόγος, τοῖς βροτοῖς ὠμίλησεν, εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ὄραμα, σῶζε τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Θεοφάνους.
Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιᾶ.

Πράξει τε καὶ λόγῳ ἀληθεῖ, τῶν νοερῶν Ἀρχαγγέλων γενόμενος, σύμμορφος θεόληπτε, καὶ σὺν αὐτοῖς τῷ θρόνῳ παριστάμενος, τῆς σεπτῆς Τριάδος, Πρόκλε δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

Ιᾶνεσιν ἐπόμενος σοφέ, τοῦ Χρυσορρήμονος Πάτερ αοίδιμε, τούτου τὸ σεβάσμιον, ἱερωσάντης θεῖον ἔνδυμα, κληρὸν ὡς πατρῶον, ἀπέιληφας ἀξιάγαστε.

Πάλαι τὸν Θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ Ἡσαίου βρωῶντος ἐν πνεύματι, ἤξειν ὁ Νεστόριος, φρενοβλαβῶς διαβάλλον τὴν σάρκωσιν, ὑπὸ σοῦ Τρισμάκαρ, συνοδικῶς καταβέβληται.

Θεοτοκίον.

Λόγοις θεοπνεύστοις τὴν φρικτὴν, ἐκ τῆς Παρθένου ἐτράνωσας σάρκωσιν, Πρόκλε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Θεοτόκον ταύτην ἐκήρυξας, δόγμασι πανσόφοις, τῶν Ἀποστόλων ἐπόμενος.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
• καὶ ἀφθονος πηγὴ, διάσον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· κὰν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Εξάρχουσαι κόραι τῆς Παρθένου, λαμπάδας κατέχουσαι φαιδρῶς, τὸ μέλλον ὑπογράφουσι· ἐκ ταύτης γὰρ τεχθήσεται, ὁ φωτισμὸς τῆς γνώσεως, λύων τῆς πλάνης τὴν ζόφωσιν.

Ζηλοῦσα τὴν παλαι θεοφρόνως, ἡ Ἄννα εὐχὴν ἀποπληροῖ, καὶ σὲ προσανατίθεται, τῷ Ἱερῷ Πανάμωμε, ἱερωτάτην σύλληψιν, μέλλουσαν ἔξειν καὶ γέννησιν.

Ηλιος ἐφήπλωσεν ἀκτῖνας, ὄρων τὴν νεφέλην τοῦ φωτός, ἐφαπλουμένην νεύματι, Θεοῦ ἔνδον εἰς Ἅγια· ἐξ ἧς ὀμβρήτει ἀφεις, ταῖς χερσῶθεισιν ἐγκλήμασι.

Θεοῖ με Θεὸς ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' οἴκτον πανάχραντε Ἄγνη, κλαπέντα βρώσει πρότερον, ἀπάτη τῇ τοῦ ὄφους, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν ἀφθαρτον, πάλιν τρυφήν ἀντιδίδωσιν.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Οὐρανίας ἀψίδος.

Αρετῶν ἐν τῷ ὄρει, ἀναδραμῶν Ὅσιε, γνόφον θεωρίας ὑπῆλθες, καὶ κατενόησας, ὅσον ἐχώρησας, τὸν ἀκατάληπτον φύσει, φωτισμοῦ ἀνάπλεως, Πάτερ γενόμενος.

Ο τεχθεῖς ἐν σπηλαίῳ, διὰ βροτῶν λύτρωσιν, πάλαι σε σπηλαίῳ, παμμάκαρ ἐνδαιτιώμενον, φέγγει κατήστραψεν, ἐπουρανίῳ ὡς Παῦλον, φωταυγῇ δεικνύων σε, Πάτερ Γρηγορίε.

Η οὐράνιος πύλη, ἡ τοῦ Χριστοῦ ἀχραντος, Μητὴρ προσβολαῖς σε, Δαιμόνων περικλυόμενον, Πάτερ ἐπτέρωσε, καὶ δυνατὸν ἐν ἰσχυῖ, κατ' αὐτῶν εἰργάσατο, Πνεύματος χαριτι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντός Κύριον. Χαῖρε τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις, ἡ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον ὄρος. Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμε.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Φῶς τὸ ἐκ φωτός θεοπτικῶς, Παμμάκαρ προσλαβόμενος, τῇ Ἐκκλησίᾳ φῶς ἐχρημάτισας· διὸ καὶ φῶς σοι θεῖον ἀνέτειλε, νοη-

τῶς ὡς γέγραπται· ὧ καταλαμπτόμενος, τοὺς ὑμνοῦντας φωτίζεις τὴν μνήμην σου.

Σαλπίσας δογμάτων τῆ βροντῆ, ὡς τείχη καταβέβληκας, Ἰεριχούντια τῶν αἰρέσεων, τὰ θράση πάντα καὶ τὰ στρατεύματα· καὶ νικήσας τρόπαια, ἀνεστήσω σάρκωσιν, τοῦ Θεοῦ ἐκ Παρθένου κηρύξας τραυῶς.

Πηγῆ τῆς σοφίας προσβαλὼν, τὸ στόμα σου θεόληπτε, καὶ τῆς τῆ Πνεύματος ἀρυσάμενος, σοφίας Πρόκλε τὰ θεῖα νόματα, θολερῆς κατέκλυσας, ποταμῆς πανόλβιε, Νεστορίου τὰ ἄθεσμα δόγματα. Θεοτοκίον.

Ο ἄνω Πατρί μονογενῆς, ἀφράξως συννοούμενος, μονογενῆς ἐκ σοῦ κάτω ἄχραντε, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ νοῦν γεγέννηται, καὶ θεοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ παναμώμητε, Θεοτόκε Παρθένε ἀνύμφευτε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
» τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου,
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆ θεῖα λαμπρότητι, καταυγαζόμενος, τὸ σκοτὸς ἐδίωξας, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, Γρηγόριε αἰοῖδιμε· ἤρθης πρὸς ἀπαθείας, καθαρῶτατον ὕψος· ἤστραψας παραδόξως, ἰαμάτων ἀκτῖνας, σκηνώσας εἰς ἄδυτον φῶς, τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου, ὁ αὐτός.
Ἐπεφάνης σήμεραν.

Εν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθῶς σε ἔθετα, ὡσπερ ἀστέρα φαεινόν, φωταγωγοῦντα τῆς ψάλλοντας· Πρόκλε τὸ κλέος Πατέρων αἰοῖδιμε.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ἴωσ.
Ο ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἡ πολυτίμητος πασαῖς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, μετὰ λαμπάδων φαεινῶν, ἐν εὐφροσύνῃ προέρχεται τοῦ εἰσαχθῆναι. Καὶ χαίρει ἐπ' αὐτῇ, ὁ Ζαχαρίας ὄρων, τὴν δῆλωσιν τραυῶς, τῶν ἱερῶν προφητῶν, ἀπαρχομένην ἤδη περαιούσθαι, καὶ γηθασύνως βοᾶ πρὸς αὐτήν· Χαράν μνημίει, ἡ πρόοδός σε, Κόρη παρθενομήτορ.

Προεόρτιος. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, καταναῶν
» ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Γεραὶ προήγγειλαν γλῶσσαι Σεμνή, ἔσεσθαι, χωρίον σε φύσεως, τῆς ἀχωρήτου· διὰ τοῦτό σε χοροὶ, παρθενικοὶ προπέμπουσι, λαμπαδηφοροῦντες εἰς Ἅγια.

Κλέος ἀπηνέγκατο Ἰωακείμ, Ἄννη συμβαδίζων καὶ φέρων σε, μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν ἅγιον Ναὸν, ναὲ Θεοῦ πάναγνε, ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

Λύεται ἀπόφασις προγονική· ἠνθησεν ἰδοὺ γὰρ ἡ ἄμπελος, ἥτις τὸν βότρυν, τὸν ἀκήρατον ἡμῖν, καρπογονήσει φέροντα, οἶνον εὐφροσύνης ταῖς πέρασι.

Μόνην σε πανάμωμον ὁ πλαστοργὸς Λόγος εὐρηκῶς κατεσκήνωσε, σοῦ ἐν νηδυῖ, ἐργαζόμενος ἡμῶν, τὴν σωτηρίαν Ἄχραντε, χάριτι δι' ἄφατον ἔλεος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ο δι' ἡμᾶς, ξένη καθόδω Γρηγόριε, χρηματίσας, ξένος ἀγαθότητι, σὲ δι' αὐτόν, ξένον καθορῶν, τῆς ἐνεγκκαμένης, γενόμενον ἠγκαλίσατο, καὶ θεῖον κληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀρεταῖς λαμπρυνθέντα εἰργάσατο.

Διὰ Χριστὸν, τὸν δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα, καὶ παιδίον, Ὅσιε γενόμενον, παίδων σχολῆ, δέδωκας σαυτὸν, νήπιος κακία, θεόφρον Πάτερ γενόμενος, καὶ θεῖα ταπεινώσει, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, ἐταπεινώσας μάκαρ Γρηγόριε.

Ο μβροῖς τῶν σῶν, Πάτερ δακρύων Γρηγόριε, ὡς περ δρόσω, θεῖα ἀρδευόμενος, πᾶσαν ἐβλάστησας ἀρετήν, πᾶσαν εὐκαρπίαν, δικαιοσύνης ἐξήνθησας, ὡς ξύλον καρποφόρον, διεξόδοις ὑδάτων, φυτευθεὶς τῆς τελείας ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ, εὐλογημένη Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου, τραύματα θεράπευσόν, τὰς ἡδοναῖς, σβέσαν τῆς σαρκός· τὴν ἐσκοτισμένην, καρδίαν με φωταγωγήσον· εἰρήνευσον τὸν νοῦν μου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης, καὶ ἐχθρῶν ἐπιρρείας με λύτρωσαι.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Χρυσίον καθάπερ ἐν πυρὶ ἱερώτατε, τῆς ἐγκρατείας σου σοφέ, σῶμα καθάρας τὸ σεπτὸν, ὠραῖον ἀπέδειξας, τῷ Ποσιτῇ· ἱερωσύνης ἐντεῦθεν σοι, καταστολή αἰωνίως κεχαρίσται.

Ρημάτων ὁ φθόγγος, καὶ δογμάτων ἡ εὐηχος, τῶν διδαγμάτων σου βροντῆ, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, σοφῶς καταθέλγουσα, ἀρετικῶν ἀποσοβεῖ τὴν θρασυτητα, ἱεροφανταρ Πρόκλε παναοῖδιμε.

Γνώσεως τῆς Δείας, ἐν μυσταί γενομένος, ὡς Ἱεράρχης ἱερὸς, ἀγαθοδότης ἐφεξῆς, τοῖς πᾶσι μετέδωκας, τοῦ φωτισμοῦ, καὶ τῆς ἐνθέου λαμπρότητος, εἰς σωτηρίαν ψυχῶν Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ανθρακα τὸν Δεῖον, ἐν νηδύϊ Πανάμωμε, εἰσδεξαμένη ὑπὲρ νοῦν, οὐ κατεφλέχθης ἀληθῶς· ἡ βάτος γὰρ πόρρωθεν, συμβολικῶς, τὴν σὴν λοχείαν εἰκόνιζεν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσό-
» δω σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε,
» ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, ὡσπερ
» καθαρῶτατος ναὸς, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν
» εἰρήνην βραβεύουσα.

Νεφέλαι βανάτωσαν, δικαιοσύνην σήμερον· ὡς ἐν οὐρανῷ γὰρ ἐφαπλοῦται, Δεῖα νεφέλη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ· ἥτις ἀποστάξει γλυκασμόν, πᾶσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν πικρίαν ἐξαίροντα.

Ξένη σου ἡ σύλληψις, ξένη σου καὶ ἡ γέννησις, ξένη σου ἡ πρόδος Παρθένε, ξένη ἡ ἔνδον τοῦ ἱεροῦ ἀγωγή· ξένα καὶ παράδοξα, τὰ σὰ, λόγον ὑπερβαίνοντα, καὶ διάνοιαν Ἀχραντε.

Ολὴν σε ἠγίασε, τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἔνδον τοῦ Ναοῦ διαιτωμένην, καὶ τρεφονην τρυφῇ ἢ οὐράνιον· Νύμφη τοῦ Πατρὸς περικαλλῆς ὅθεν ἐχηματίσας, καὶ τοῦ Λόγου Γεννήτρια.

Πρὸς σέ μου τὴν ἅπασαν, ἐλπίδα Κόρη τίθημι, πρὸς τοὺς οἰκτιροῦς σου καταφεύγω· βλάβης δαιμόνων δεῖξον ἀμέτοχον, τὴν καταπεσοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ ἐξασθενήσασαν, ἠδονῶν ἐπικλύσει.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Γεωργία τοῦ λόγου, ἄμπελος κατάκαρπος ἐδείχθης Ὅσιε, ἀρετῶν πεπεῖρους, καὶ μεγίστους προσφέρουσα βότρυας, σωτηρίας οἶνον, πνευματικὸν βλύζοντας Πάτερ, καὶ πιζῶν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα.

Η περιδοξὸς Ῥώμη, Πάτερ ἐξ Ἐώας σε λαμπτήρα ἄδυτον, δεξαμένη πίστει, ἐφωτίσθη σεπτοῖς σου χάρισμασι· τὸν Χριστὸν γὰρ εἶχες, ἐν τῇ ψυχῇ καθάπερ φέγγος, τοὺς ὀρώντας σε Πάτερ αὐγαίζοντα.

Τὸν ἐφέρποντα ὄφιν, καὶ παρατηροῦντά σου πτέρναν Γρηγόριε, ἐγρηγόρσει Δεῖα, ἐν ὁδοῖς τῆς ζωῆς πορευόμενος, ὡς Θεοῦ Δεράπιων,

ὡς ἐντολῶν αὐτοῦ ἐργάτης, ἐθανάτωσας σθένει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Προστασία τοῦ κόσμου, Μήτηρ ἀειπαρθένε σύ με κυβέρνησον, καὶ ὀδήγησόν με, εἰς εὐθεῖαν ὁδὸν καὶ κατεύθυνον, πρὸς δικαιοσύνης, τρίβους ὀρθὰς τὸν λογισμόν μου, τῆς ψυχῆς τὰς πορείας εὐθύνουσα.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Φωτοφόρος ὡς λυχνία παμμάκαρ γενομένος, τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ἐφάνης ὑπέρμαχος, καὶ Θεοῦ ἐτράνωσας, τὴν ἐκ Παρθένου Παναγίας, γέννησιν ἀτρέπτον Ἐνδοξε.

Τὴν σάρκωσιν τῆ Θεῆ ἐκ Παρθένου τὴν ἔνδοξον, τῶν δογμάτων ἐν σφενδόνῃ ἐνθεῖς ὡς ἀλλόφυλον, Γολιάθ κατέβαλες, τοῦ Νεστορίου τὴν θρασείαν, γνώμην ὡς πάλαι ὁ Δεῖος Δαυῖδ.

Τῶν τοῦ Παύλου διδαγμάτων ὑπάρχων ἀνάπλεως, καὶ τὴν τέτου κατιδῶν ὀπτασίαν Πανάριστε, Ἐλισσαῖος δεύτερος, ἐναπεφάνθης χρίσμα Δεῖον, ἱερωσύνης χρισθεῖς μυστικῶς.

Θεοτοκίον.

Οὐ σύγχυσιν, οὐ φερμὸν ἐν τῇ μήτρᾳ ἐδέξατο, τῆς Παρθένου ὁ Θεὸς ἐν σαρκὶ προερχόμενος· ἀλλ' ὃ ἦν μεμένηκε, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ἀτρέπτως, ταῖς ἐνεργείαις δεικνύμενος.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν Δεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούν-
» τες ἐορτὴν οἱ Δεόφρονες, τῆς Θεομήτο-
» ρος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ
» αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

Ρώσθεντες τῇ Δεῖα χάριτι, οἱ Δεῖοι τῆς Παρθένου γεννήτορες, ταύτην ὡς ἄμωμον, περιστεράν εἰς τὰ Ἁγία, ἀνατραφῆναι πόθῳ ἀνατιθέασιν.

Σοῦ τῆς μελλούσης εἰσδέχεσθαι, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς προερχόμενον, φῶτα ὑφάπτουσαι, κόραι σεμναὶ προπορεύονται, φωτοειδῆ πρὸς Δεῖον Ναὸν χορεύουσαι.

Τὸ πλήρες δόξης παλάτιον, τὸ μέγα Προφητῶν περιήχημα, θρόνος ὁ ἅγιος, ἔνδον εἰς Ἁγία τίθεται, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὄλων ἐτοιμαζόμενος.

Υμῶν σου Κόρη τὴν σύλληψιν, ὑμῶν σου τὴν ἀπόρρητον γέννησιν, ὑμῶν τὴν σκέπην σε, βλάβης δι' ἧς πάσης ῥύομαι, ὁ πρὸς τὴν σὴν γαλήνην κατεπειγόμενος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεὸν, δεόμενος Ἱερώτατε, Δεωριῶν μυσικῶν, καὶ Δεῖων ἐλλάμψεων,

Προφήτης ὡς ἔνθεος, ὡς Θεοῦ θειάπων, ἠξιώ-
θης θεία χάριτι.

Ησύχως σου τὴν ζωὴν, διατελέσας Γρηγό-
ριε, θορύβων βιωτικῶν, ἐδείχθης ἀνώτε-
ρος, παθῶν ὑψηλότερος, καὶ τῆς γῆς ἀπάσης,
ξένος τε καὶ παρεπίδημος.

Ως ἔσοπτρον καθαρὸν, τὴν θείαν αἴγλην ἐπλή-
τησας ὡς σκεῦος δὲ ἱερὸν, ναὸν κατεκό-
σμησας, τῶν ἄνω Γρηγόριε, καὶ τῶν πρωτοτό-
κων, Ἐκκλησίαν κατεφαίδρυνας. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τοῦ Βασιλέως παλά-
τιον, γενόμενόν με ληστῶν, ἀκάθαρτον
σπήλαιον, εὐχαῖς σου καθάρασα, τοῦ ἐκ σοῦ
τεχθέντος, ναὸν ἅγιον ἀνάδειξον.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Μεγάλῃς ἐπιβάς καθέδρας Ὅσιε, μεγίστοις
κατορθώμασι, κατεκόσμησας αὐτὴν θεο-
πρεπῶς ὅθεν συνελθόντες εὐφημοῦμέν σε, Ἀρ-
χιερεῦ, μεγαλοφώνως Πρόκλε αἰοῖδιμε.

Ως ἄλλην κιβωτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ,
τὸ σῶμα τοῦ παμμάκαρος, Χρυσοστόμου
ἐναπέδωκας ταῖς σαῖς, Πρόκλε παραινέσεις
καὶ εὐφρανας, τῶν εὐσεβῶν, χοροστασίας τῇ
παρουσίᾳ αὐτοῦ.

Κυκλώσαντας ὡς θῆρας ἐξεδίωξας, αἰρέ-
σεων τῆς ποιμένης Χριστοῦ, τοὺς προμά-
χους ἐν τῇ ράβδῳ νοητῶς, τῶν σῶν διδασκῶν
Πρόκλε μακάριε, πρὸς δὲ νομὴν, ὀρθοδοξίας
τὴν ποιμένην ἔθυνας. Θεοτοκίον.

Ωράθης Χερουβὶμ θεοχαρίτωτε, Παρθένε ὑ-
περέχουσα τὸν ἐπ' ὧμων γὰρ ὀχούμενον
αὐτῶν, Ἀχραντε ἀγκάλαις σε ἐβάξασας ὅθεν
αἰεὶ, σὲ Θεοτόκε πάντες δοξάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
» ἔστιν ὁ ρυόμενος ἔλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
» ἐπανόρθωσις,

Κοντάκιον Προεόρτιον,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώ-
θη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμεν Ἐορτῇ, τῆς
Θεοτόκου κραυγάζουσα. Αὕτη ὑπάρχει σικνηὴ
ἐπουράνιος. Ὁ Οἶκος.

Οτῶν ἀπάντων Ποιητῆς, ὁ Πλάστης καὶ
Δεσπότης, ἀρρήτῳ εὐσπλαγγνίᾳ καμ-
πτόμενος, καὶ μόνῃ φιλανθρωπία τῇ αὐτοῦ, ὄν
περ ταῖς οἰκείαις κατσκευάσασε χερσίν, ἰδὼν
πεσόντα ὦκτιρε, καὶ ἀναστῆναι τοῦτον εὐδό-
κησε, πλάσει θειοτέρα, καὶ κενώσει τῇ ἰδίᾳ,

ὡς ἀγαθὸς φυσεὶ καὶ ἐλεήμων. Διὸ τὴν Μαριάμ
μεσίτιν λαμβάνει, ὡς παρθένον καὶ ἀγνήν, τοῦ
μυστηρίου, ἐκ ταύτης τὸ ἡμῶν φορέσαι ὡς ἠθι-
λήθη. Αὕτη ὑπάρχει σικνηὴ ἐπουράνιος.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι.

Χάραξ κύκλω σου, καὶ μετὰ ζωῆς τέλος,
Ἡ ζῶσα, Γρηγόριε, τοῦ Θεοῦ χάρις.

Εἰκάδι Γρηγόριος κεκλήσατο εἰς πόλον εὐρύν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς ἐν Ἰσαυρίᾳ Δεκαπόλεως, υἱὸς
Σεργίου καὶ Μακαρίας, ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν δυσσε-
βῶν Εἰκονομάχων. Ὀκταετῆς δὲ γενόμενος, εἰς ἐκπαίδευ-
σιν τῶν ἱερῶν γραμμάτων δίδοται. Καὶ τούτων πλήρης
γεγονὼς, ταῖς Ἐκκλησίαις ἐσχάζει. Τῆς ἠθῆς δὲ αὐτῷ
ἐπαμβούσης, πρὸς γάμον τῶν γενέων ἐκδοθῆναι παρεσκευά-
ζετο. Ὁ δὲ, λάθρα φυγῶν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐπικρα-
τοῦσαν τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν, περιήρχετο τέπερ ἐκ
τίπου, τοὺς Μάρτυρας κατασπαζόμενος, καὶ τὴν ὠφέλειαν
παρ' αὐτῷ θησαυρίζων· τῇ ἐγκρατεῖᾳ δὲ καὶ σκληραγωγίᾳ
αὐτὸν καθυποβαλὼν, πολλὰς κακώσεις, καὶ μάλιστα δαι-
μονικαῖς, ἐπάλαιον· ὅθεν καὶ μέγας θαυματουργὸς ἀνεφάνη.

Οὗτος καὶ τὴν Ἀσίαν κατέλαβε, καὶ πρὸς τὸ Βυζάν-
τιον ἐπεδήμησε, τῆς ὁμολογίας ἔχων ἐπιθυμίαν ἐπιτυχεῖν.
Ἐκείθεν πρὸς τὴν Ῥώμην ἀπέπλει, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑσπί-
ραν περινοσθησάμενος, καὶ θαύμασι καὶ τέρασι πολλοὺς
καταπλήξας, πάλιν πρὸς τὸ Βυζάντιον ἔρχεται. Εἶτα πρὸς
τὸ τοῦ Ὀλύμπου μέρος μετέστη, καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθε·
καὶ πάνυ ἐκτακείας καὶ ὑδρείας, τῇ φωνῇ μόνῃ τοῖς εἰδό-
σιν ἐγνωρίζετο. Πάλιν οὖν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατελθὼν, τὴν
Θεσσαλονίκην κατέλαβεν. Ἐκείθεν τε προσβαλὼν τῷ Βυζαν-
τίῳ, καὶ Συμεῶνα τὸν Ὁμολογητὴν καὶ Θεοφόρον ὑπὲρ τῶν
Ἁγίων εἰκόνων εὐρῶν ἐγκλεισμένον, καὶ πολλὰ καθι-
κετεύσας καὶ προσκυνήσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, πολλὰ καὶ
διάφορα νεύματα ἐξ ἀνθρώπων ἀπλάσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπό-
λεως ὃς ἐχρημάτισε μαθητῆς τῆ μακαρίου Ἰωάν-
νου τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τοῦ θρόνου διαδόχος.

Στίχ. Ἐχει σε Πρόκλε ἡ οὐράνιος νύσσα,

Χαίροντα ἔνδον καὶ σὲ σὺν Χρυσοστόμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῆ Ἁγίας
Μάρτυρος Δασίου, τοῦ ἐν Δοροστόλῳ.

Στίχ. Ἐμελλε καὶ Δάσιος, ἀθλήσας ξίφει,

Ἀθλητικὸν στέφανον εὐρεῖν ἐκ ξίφους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανῷ, ἐν πόλει Δοροστόλῳ, τῷ πλη-
σιάζοντι τῷ Ἰστροῦ ποταμῷ. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ πόλει
τοιοῦτον ἔθος ἦν τοῖς Ἕλλησιν, ἐπιτελεῖν τῷ Κρόνῳ ἰορτὴν
ἐτησίως. Πρὸ γὰρ τριάκοντα ἡμερῶν τῆς τοιαύτης μυσ-
τρᾶς ἰορτῆς, ἐπελήγοντο τινα τῶν στρατιωσῶν νέον καὶ εὐει-
δῆ, καὶ νυτρίπιζον αὐτὸν εἰς θυσίαν· ἐνδύοντες τε αὐτὸν
ἱμάτια βασιλικά, προέτριπον ἀποπληροῦν πᾶσαν ἐπιθυμίαν
αὐτοῦ, ὡς μετὰ τριάκοντα ἡμέρας μέλλοντες αὐτὸν ἐπισφα-
ξαι τῷ βωμῷ τοῦ Κρόνου. Ἐλθόντος δὲ τοῦ κλήρου καὶ
ἐπὶ Δάσιον τὸν στρατιώτην, καὶ τῶν συστρατιωτῶν παρι-

απάντων αὐτῶ καὶ πρὸς τὰ ἕμοια ἰκδιαζομένων, ἰκίνας ἀγαθῶ λογισμῶ χρῆσάμενος, ἐσκόπησι τὸ συμφέρον, εἰπὼν· Ὅτι, ἐπεὶ μίλλω θανεῖν, κρείττον μοι ἐστὶν ὡς Χριστιανὸς ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ μου ἀπεθανεῖν. Ὅθεν παραστάς τῷ τοῦ Ἀρχοντος βήματι, παρρησια τὸν Χριστὸν ὠμολόγησε. Διοκλητιανοῦ δὲ καὶ Μαξιμιανοῦ τούτου μαθόντων, πρὸς αὐτοὺς ἤχθη· καὶ παρρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, προστάξει τούτων, πολλὰ τιμωρηθεὶς, τελευταῖον τὴν διὰ ξίφους ἐδίξατο τελευτῆν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Νιρσαῖ Ἐπισκόπου, καὶ Ἰωσήφ μαθητοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐτέρων σὺν αὐτῷ τελειωθέντων ἐν Περσίδι.

Στίχ. Θνήσκουσιν ἄμφω Νιρσαῖς, Ἰωσήφ ἅμα, Φόνῳ μαχαίρας, ὡς Ἀπόστολος λέγει.

Σὺν Ἰωάννῃ καὶ Σαβωρίῳ, λίθοις Ἰσάκιον κτείνουσιν οἰκέται λίθων.

Τὸν Γεῖθαζέτ καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα, Λόγχαις κατακτείνουσιν ἐχθροὶ Τριάδος.

Θέκλαν, Βαουθαῖν, Δεναχίδα παρθένους, Ἄθλος ξίφους ἔδειξεν ἄθλοπαρθένους.

Τούτων ὁ μὲν Νιρσαῖ Ἐπίσκοπος ἦν, ἐτῶν ὀγδοήκοντα· ὁ δὲ Ἰωσήφ, καὶ αὐτὸς τῇ τοιαύτῃ ἔξουσίᾳ τιμημένος, ὑπῆρχεν ἐτῶν ὀγδοήκοντα ἐννέα. Μεθ' ὧν καὶ ἕτεροι Ἐπίσκοποι τε καὶ Ἱερεῖς, καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰδιωτικοῦ τάγματος, καὶ παρθένοι γυναῖκες Ἀσκήτριαι, διαφόρως δοκιμασθέντες, καὶ ἐν διαφοροῖς κολάσειν ἑτασθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀπηνέγκαντο στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Εὐσταθίου, Θεσπεσίου καὶ Ἀνατολίου.

Στίχ. Κάρας τριῶν τέμνουσι νεκρῶν οἱ πλάνοι, Οὐδ' εἰς νεκροὺς δεικνῦντες οἶκτον· ὦ πλάνης!

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, πατρίδα μὲν ἔχοντες τὴν τῶν Γαλατῶν, πόλιν δὲ Γάγγραν, Φιλεθίου καὶ Εὐσεβείας ὄντες τέκνα· ὧν ὁ μὲν πατὴρ ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν ὄρμητο, ἡ δὲ μήτηρ ἐκ Νικομηδείας, τὴν Θρησκίαν ἀμφότεροι Ἕλληνας. Τεθνήτων οὖν τούτων, καὶ καλῶς ἀνατρεφομένων, ὁ μὲν Εὐστάθιος γραμμασίον ἐσχόλαζεν· ὁ δὲ Θεοπίσιος καὶ Ἀνατόλιος τὸ τοῦ πατρὸς μιτήρηγοντο ἐπιτήδευμα· βεσιπράτης γὰρ ἦν (ὅ ἐστὶν, Ἰματιοπώλης). Ἐπεὶ δὲ Φιλόθεος μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἀνατολίου, ἐξ Ἀνατολῶν πορείαν πρὸς τὴν Νικομηδείαν ἐποιούοντο, καὶ Λουκιανῷ τῷ πρεσβυτέρῳ καὶ διδασκάλῳ κατὰ τὴν ἑθὺν συνώδυσαν, ταῖς αὐτοῦ παραινέσειν εἰξαντες, ἐπεισθήσαν, καὶ ἀμφότεροι ἰθαπτιόθησαν. Καταλαβόντες δὲ τὴν Νικομηδείαν Εὐστάθιος καὶ Θεοπίσιος, καὶ εἰς ἐμιλίαν τοῦ μακαρίου Ἀνθίμου γενόμενοι, ἰθαπτιόθησαν καὶ αὐτοί. Καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐτῶν Φιλόθεος Πρεσβύτερος, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Εὐστάθιος Διάκονος χειροτονῆται.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μίσῳ, καὶ τῶν γονέων τὸν βίον ἀπολιπόντων, διαβαλλονται τῷ Μαξιμιανῷ ὡς Χριστιανοί· καὶ τυφθέντες βάλκεις, φρουρᾷ ἐγκλείονται· ἐν ἧ Ἀγγέλου θείᾳ ἐπιστάσει τῶν δεσμῶν ἀφίθησαν, καὶ βρώσειως μετήσχον. Τῇ δὲ ἑωθεν, θηρίοις διαφόροις προσπαλαίσαντες, διέμειναν ἄτρωτοι. Ὅθεν καὶ ἐκδότους αὐτοὺς λαβὼν ὁ κόμης Ἀντώνιος, καὶ τὴν Νίκαιαν καταλαβὼν, ποικίλαις ὑπέβαλε κολά-

σίαι. Ἀναρτῶνται γὰρ ἐπὶ ξύλου, καὶ σιδηροῖς ἐνυξίν ἐπὶ τοσοῦτον ξιόνται, ὡς τὴν γῆν πᾶσαν τῷ αἵματι μολυνθῆναι, καὶ εἰρκτῇ ἀπορρίπτονται· καὶ πάλιν θείᾳ καὶ ἀγγελικῇ ἐπιφανείᾳ, καὶ ὁ πόνος τῶν πληγῶν ἠφανίσθη, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ὑγιῆ ἀποκατίστη. Ταῦτα ἰδὼν ὁ αἰμοβόρος ἰκίνας, τὴν διὰ ξίφους ἀπέφασιν ἀπεφνήατο κατ' αὐτῶν· καὶ ἐρχόμενοι ἐν τῷ τῆς τελειώσεως τόπῳ, αἰφνιδίως τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν· ὅθεν οἱ δήμιοι, φόβῳ διὰ τὸν τύραννον ουσχεθίντες, νεκρῶν ὄντων τῶν σωμάτων, τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Θεοκτίστη, ὃς καὶ Πατρίκιος καὶ Εὐνουῆχος ἦν ἐπὶ Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
» παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπει-
» λὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες, ἔψαλ-
» λον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
» καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φωτοφόρον σε ὡς ἥλιον εἰσδέχεται, ναὸς ὁ ἅγιος, ἔνδον ἀστράπτουσαν, ἀκτῖνας τοῖς πέρασι, σωτηριῶδεις ἀγνῆ, ὑπεράγιον, ναὸν γενέσθαι μέλλουσαν, τοῦ Υἱοῦ Θεοῦ Παρθένε.

Χεῖρας ἅπαντες κροτήσατε λυτρώσεως, σύμβολα φέρουσαν, τὴν Ἀπειρόγαμον, ὀρῶντες Ἀγγέλω γὰρ, χειρὶ ἐκτρέφεται, τὸν ἑράνιον, ἄρτον ἡμῖν ὡς μέλλουσα, ἀπορρήτως ἀποτίκτειν.

Ψυχὰι ἅπασαι Δικαίων ὑποχθόνιοι, εὐαγγελίζεσθε· περισερὰ ἢ χρυσῆ, κατάπαυσιν φέρουσα, κατακλυσμοῦ νοητοῦ, πεφανέρωται, καὶ εἰς Ἀγίων Ἄγια, εὐσεβῶς περιχορευεῖ.

Ὡς ὠραία τὸν ὠραῖον ἀπεκύησας τὴν ἀμορφίαν ἡμῶν, προσεπανάγοντα νῦν, εἰς πρώτην ἐμφερίαν, Κόρη πανάμωμε· ὧ καὶ ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Δακρῶν προσχύσει, τῆς ἀμαρτίας τὸ πῦρ κατέσβεσας· ἀπαθείας δὲ ὕδωρ, καὶ ἰαμάτων καθαρὰ νάματα, τοῖς μελωδοῦσι πηγάζεις Γρηγόριε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίνῳ ἐν ἄρματι, σεπτῆς ἀγάπης καὶ τελειότητος, ἐπιβάς πρὸς τὸ ὕψος, ἀνεκαμίσθης ἐν ᾧ ἐκέκτησο, τὸ σὸν κραυγάζων Θεόφρον πολίτευμα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παθῶν κατεκοίμησας, τὰς τρικυμίας ἀγρύπνοις στάσει· κοιμηθεὶς δὲ τὸν ὕπνον, τὸν τοῖς ἀγίοις Πάτερ ἀρμόζοντα, πρὸς φῶς

μετῆλθες κραυγάζων Γρηγόριε· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Νεκρὸν χρηματίσαντα, τῇ ἀμαρτίᾳ, καὶ ἀπολλύμενον, τὴν ζωὴν ἢ τεκοῦσα, ἀγνή Παρθένε ζώωσον, σῶσόν με, καὶ τῆς γεέννης ἐξάρπασον ψάλλοντα· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Σὲ νοπήν, Θεοτόκε.

Σῶμα καὶ νοῦν, καὶ ψυχὴν ἐκάθηρας, τῇ ἀφαιρέσει τῶν παθῶν, Ἱεράρχα Πρόκλε σοφέ· ὅθεν ἐδογματίσας, σῶμα καὶ ψυχὴν καὶ νοῦν, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα Θεόν, δίχα τροπῆς διὰ τὸ σῶσαι, ἡμᾶς ἀναδεξάμενον.

Πῦρ νάπτον, ταῖς φρεσὶν ἀνάψας σου, τὴν φρυγανώδη καὶ σαθράν, Νεστορίου τοῦ δυσσεβαῦς, αἵρεσιν κατέφλεξας· ὅθεν σου δεόμεθα, ταῖς φρυγανώδεις ἡμῶν ἠδοναῖς, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις, συμφλέξας ἀποκάθαρσον.

Σὺ πρὸς Χριστὸν, κεκτημένος Ἄγιε, τὴν παρρησίαν τοὺς ἐν γῆ, εὐφημῆντας μελωδικῶς, μνήμη σου τὴν ἐνδοξόν, πάσης περιστάσεως, ἐκλυτρωθῆναι ἱκέτευε, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεὸν Πρόκλε Δεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις Θεόν, σάρκα περικείμενον ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου Ἄγνη, ὡσπερ Θρόνος Χερουβικὸς φέροντα τῷ ῥήματι, πάντα τῆς δυνάμεως· ὡς μελωδοῦμεν καὶ λέγομεν· Ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Προεόρτιος.

Ῥδὴ ἢ ἦς ἢ Ἀκροστιχίς κατὰ Ἀλφάβητον.
Ἐ"χει δὲ ἐν ἑκάστον τῶν τροπαρίων αὐτῆς στοιχεῖα τέσσαρα.

Ὁ Εἰρμός.

- » Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή, εἰπάτω δὴ
- » ὁ Γαβριήλ, βουλὴν Ὑψίστου ἀρχαίαν
- » ἀληθινὴν· γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοιμὴ Θεῷ·
- » διὰ σοῦ γάρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,
- » πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον·

Ἄκουε σύνεε πρεσβύτα σοφέ, τῷ Ζαχαρίᾳ Ἄννα φησί· Βουλήσει Δεῖα ἦν ἔσχον παῖδα σεμνήν, Γενναίᾳ ψυχῇ ὑπόδεξαι· Δι' αὐτῆς γάρ ἔσται λύτρωσις· καὶ εἰς ναὸν τὸν ἅγιον, ἀνάθου ταύτην βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογητός μόνος Κύριος, ἐβόησεν ὁ ἱερεὺς· Ζωῆς εἰσόδους νῦν ὑπεμφαίνεις σαφῶς, Ἡμῖν φανερώσας ὅπερ μέλλει αἰκεῖν, Θεοχώρητον παλάτιον, Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τοῦ παν-

τός· πρὸς ὃν βοᾷ πᾶσα γῆ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰδοὺ πρεσβύτα σοφώτατε, ἡ Ἄννα ἔφησεν εὐλαβῶς, Καλλίστην παῖδα, ἣν δεδωκέ μοι Θεός, Λαμπρῶς ὑποδέχου καὶ προφήτεψε, Μόνην μέλλουσαν εἰς πράγματα, προφέρειν τὰ κηρύγματα, μεθ' ὧν βοᾷς Προφητῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νῦν ἔγγων γύναι σαφέστατα, προφρόνως ἔφη ὁ γηραιός, Ξύλον ἐν μέσῳ ὡς ἐκβλαστάνει ναοῦ· Ὅπερ ἐξανθήσει Δεῖον ὄντως καρπὸν, Παραδείσῳ εἰσοικίζοντα, τοὺς βρώσει ἐξωσθέντας φθορᾶς, ἀναβοῶντας χαρᾶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρῆτὸν ἀρρήτων μυσέων, ἡ σὴ ψυχὴ Κόρη σεμνή, Σαφῶς ὑπάρξει ὁ Πρέσβυς ἔφη τρανῶς. Τὸν Δεῖον ἰδοὺ Παρθένε οἴκει ναόν· Ὑπ' Ἀγγέλου τρεφομένη γάρ, βουλῆς μεγάλης Ἀγγελὸν κηύσεις, ὡς μελωδῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωνὴν σοι ἄδομεν Κόρη ἀγνή, περιχαρῶς τοῦ Γαβριήλ. Χαῖρε τῆς πάντων αἰτία μόνη χαρᾶς· Ψυχῶν χαῖρε καθαρτήριον· ὡς κηύσασα τὴν καθαρσιν, ἡμῶν καὶ ἀπολύτρωσιν, τῶν μελωδούντων αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου· Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ἐπί ταις πρὸς Θεὸν δεήσεσιν, ἐπιμόμως χρησάμενος, εἴληφας Παμμάρκαρ, τὰ πιστῶς αἰτούμενον· νυκτὸς γάρ καθεύδοντι, ἐπιφανεῖς σοι Ἄγγελος, μάχαιραν φλογίνην, ἐπιδίδωαι πάθη, ἐκτέμνουσαν καρδίας, καὶ πυρὶ σε αὐτῶν, καθαίρουσαν καὶ δόξῃ, φωτίζουσαν ἀρρήτως.

Ἰολαμπῆς ὡς ἥλιος, νοπηῶς ἀνατέταλκας, φέγγει ἀρετῶν, περιφανῶς Γρηγόριε, Θαυμαμάτων τε λάμπεσι, περιαιυγάζων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ φωταγωγῶν, τοὺς εὐσεβῶς μελωδοῦντας· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγγελικῆς ἀκήκοας, ὑμνωδίας Γρηγόριε, ἔτι ἐνδημῶν, ἐν τῷ θνητῷ σου σώματι· ὑφ' ἧς τὰς αἰσθήσεις σε, ταῖς τῆς ψυχῆς σαφῶς ἠδυνδεις, καὶ θεοειδῆς καὶ φωταυγῆς ἐγνωρίσθης, κραυγάζων· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡτὸν Κριτὴν καὶ Κύριον, ὑπὲρ λόγον κηύσασα, τοῦτον ὡς Υἱόν σου, Παναγία αἰτήσασαι, ἐν ὧρα τῆς κρίσεως, τῆς καταδίκης καὶ τοῦ πυρός, σκότους ἀφεγγούς, καὶ τοῦ βρυγ-

μου τῶν ὀδόντων, λυτρώσασθαι τοὺς πίστει, εὐσεβῶς μελωδαῦντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ Ἁγ. Πρόκλου. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ.

Ως χωνεῖα τῇ φωτολαμπῇ, Πανένδοξε ἀγνεῖα, τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκός, ἀποκαθάρσας ὡς χρυσός, τοῖς πᾶσιν ἐξήστραψας ἀναμέλπων· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως ὀργάνῳ Μαίκαρ τῆς σεπτῆς, σὲ γλώττης θελγομένη, τῷ φθόγγῳ ἡ Ἐκκλησία, τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπὶ γῆς, σωτήριον καθόδον ἀναμέλπει, πᾶσι φωνοῦσα τρανῶς καὶ ἐκβοῶσα· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λύρα θεία ὠφθης ἀληθῶς, τὸν φθόγγον ἐνηχοῦσα, τοῖς πίστει προσδεχομένοις, τοῦ Θεοῦ τὴν πρὸς ἡμᾶς, σωτήριον σάρκωσιν, θεῖε Πρόκλε, Πάτερ παμμακάαρ, καὶ τὴν τοῦ Νεσορίου, δυσσεβῆ ματαίαν, φωνὴν ἀποσοβοῦσα.

Θεοτοκίαν.

Συντηρήσας σήμαντρα τῆς σῆς, Παρθένε παρθενίας, ἀλώθητα ὁ Δεσπότης, προελήλυθε Χριστῶς, ἐκ σοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν εἰς τὸ σῶσαι, τοὺς βοῶντας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν καμίνῳ παῖδες, Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθάρωτερον χρυσοῦ, ἀπέξιλον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας· Προεόρτιος. Ὡδὴ δ' ἡς ἡ Ἀκροστιχίς. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πας γηγενῆς, σμιρτάτῳ τῷ πνεύματι, λαμπαδουχοῦμενος· πανηγυρίζετῳ δέ, αὐτῶν νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πανηγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτῳ· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἁγνή ἀειπάρθενε.

Ιδε τοῦ Θεοῦ, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἔνδον εἰς τὰ Ἁγία, βαδίζει λίθος ἐξ ἧς τμηθήσεται, καὶ τῆς βωμῆς καὶ ξόανα, δαιμονικὰ λεπτυνεῖ, τοὺς βροτοὺς δέ, ἑαυτῆ ἐργάσετε, καὶ ναοὺς καὶ σεπτὰ καταγώγια.

Ωμοσε Θεὸς καὶ νῦν ἐκπεπλήρωκε, φυλῆς Ἰουδα ἡμῖν, δὲς τὴν ἀειπάρθενον ἡς ἡ κοιλία ξύλον βλαστήσει ζωῆς, θανατηφόρου βρώσεως, ἀπολυτρώμενον, τῆς τῇ πτώσει ταύτης ὑποκύφαντας, καὶ κλαπέντας ἀπάτη τῆ ὄψεως.

Στόματι λαμπρῷ, ἡ Ἄννα ἐβόησεν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ· Σαὶ προσανατίθημι, ἦν

μοι παρέσχου παῖδα ὡς Δέσποτα· ἐξ ἧς δι' οἶκτον ἄφατον, σωματοφόρος ὄφθεις, διασώσεις, κόσμον ὃν περ ἔπλασας, μεγαλύνων αὐτὴν ὡς μητέρα σου.

Ἦγάσεν ἰδοῦ, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐν νυκτι τῶν δεικῶν· πύλη ἐπουράνιος, ναοῦ τὰς πύλας ἀναπετάσασα, μετὰ λαμπάδων πρόεισιν, ἔνδον εἰς Ἁγία, ὑφ' ἀγίας, τρέφεσθαι δυνάμεως, εἰς ἀγίαν Θεοῦ κατασκηνῶσιν.

Φώτισον Ἁγνή, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, φῶς ἡ κύησασα, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ μοι, τῆς ἀμαρτίας σκότος βαθύτατον, μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με τῆς ἀπογνωσεως· ἀλλ' αὐτὴ με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἐφρίξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰδρῶσι τοῖς ἀσκητικοῖς, ἀμαρτίας ἐναπέσβεσας ἀνθρακας· καὶ αὐρανόθεν σαφῶς, πυρὸς ἐν εἶδει χάριν εἰσδέδεξαι, οὐ καταπλέγουσαν Σοφὴ, μᾶλλον δὲ δροσίζουσαν, καὶ ἐν ἰσχυρίσει, δυνατὸν κατὰ παθῶν ἀποφάνουσαν.

Ως ῥάδον ταῖς ἀσκητικαῖς, Πάτερ ἀνθησῶς καλαῖσει Γρηγόριε, ὡς κρίνον εὐοσμον· διὸ πηγαῖζει μύρον ἠδύπνοον, τὰ σὰ ὄστέα δαψιλῶς· ὁσμῆς ζωῆς πλήρεις γὰρ, αἱ σιαγάνες σου, ὡς φιάλαι ἀρωμάτων εἰδείχθησαν.

Σήμερον δῆμος σὺν ἡμῖν, Ἀσκητῶν τε καὶ Ὁσίων εὐφραίνεται, Πατριαρχῶν Προφητῶν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῆ Γρηγόριε· συνεορτάζουσιν ἡμῖν, Ἀπόστολοι Μάρτυρες· μεθ' ὧν μνημόνευε, τῶν τιμῶντων σε πιστῶς ἀξιάγαστε.

Ἡσῶμα κατάκειται, θυματίων χάριν ἡμῖν, ἀναπηγαῖζει Πάτερ Γρηγόριε, καθαγιαζούσα ἡμῶν, ψυχᾶς καὶ τὰ σώματα, τῶν πλεθησαντων σε, καὶ προστάτην καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα.

Θεοτοκίαν.

Φωνήν σοι τὴν τῆ Γαβριὴλ, οἱ πιστοὶ περιχαρῶς πρόσφθεγγόμεθα· Χαῖρε Παραδεισε, ζωῆς τὸ ξύλον ἀναβλαστήσασα· Χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀρᾶς, Μαρτύρων στεφάνωμα, Ὁσίων καὶ ἀνθρώπων εὐσεβῶν τὰ κραταίωμα.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Τύπῃς καὶ σκιᾶς παρέδραμες, καὶ τὴν ἀληθῆσαν Χριστὸν κατενόησας, ἀναγεννηθεῖς, διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος, ἱερεὺς τε χρισθεῖς ἱερώτατος· ὄθεν καὶ Θεοτόκον, τὴν τοῦτον τέξασαν ἐκήρυξας.

Τροπούς ἱερούς καὶ δόγματα, τοῦ Χρυσόστομου μαίκαρ ἐκτεροκασάμενος, ζήλῳ τε αὐτοῦ, τὸν ἱερόν τὸν τῆς πίστεως, ἐξηρεῖξω

δογμαίων σου πέλαγος, αἰρέσεως χειμάρρους, ἀποξηραίνοντας ἐν χάριτι.

Στῆσον ἱεραῖς πρεσβείαις σου, τὸ καθ' ἡμῶν κλυδώνιον ἐγειρόμενον, καὶ ἀπέλασον, τὸν πειρασμὸν καὶ σκοτόμαιναν, καὶ ἀνθρώπων παντοίων τὴν κἀκωσιν, ὡς ἔχων παρρησίαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ωτῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμαίων σου! τὸν τοῦ Θεοῦ γὰρ Λόγον σάρκα γενόμενον, μόνη τέτοκας, ὑπερφυῶς Μητροπάρθενε, τὸν τὰ σύμπαντα θείῳ βουλήματι, σοφῶς διακρατοῦντα, καὶ κυβερνῶντα καὶ συνέχοντα. Ὁ Εἰρμός.

» Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν,
» κατασβέσαι αἰτούμεν τὴν κἀμινον· ἵνα σε
» Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε.

Τὴν σάρκα καθυπέταξας τῷ νοῖ σου, καὶ ἤσκησας Θεόφρον μεγαλοφρόνως· ὅθεν καὶ μεταρσίος γενόμενος, ἀντανακλάσεις ἔλαβες, ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, αἰνεῖν τὸν πάντων Σωτῆρα.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ως ἀρετῶν ὁμότροπος, τοῦ σοφοῦ Χρυσόστομου, καὶ τοῦ ἐκείνου γέγονας, θρόνου ἔνδοξε Πρόκλε, διαδόχος Θεοκλήρῃ· καθελῶν Νεστορίου, τοῦ δυσσεβοῦς τὴν αἵρεσιν, Θεοτόκον κυρίως, καὶ ἀληθῶς, τὴν Ἀγνὴν ἐκκήρυξας καὶ Παρθένον· μεθ' ἧς ὑπὲρ τῆς Ποιμνῆς σου, τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπει.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Θεοῦ σοφίας τέμενος, καὶ ὑπέρτερον θρόνον, τῶν Χερσβιμ ὑπάρχισαν, τὴν ἀγνὴν Θεοτόκον, εὐτρέπισον Ζαχαρία, τοῦ ναοῦ τὰς εἰσόδους, τὰ τῶν Ἁγίων Ἁγία, ὑποδέξασθαι ταύτην· καὶ σὺν ἡμῖν, ἄδε προεόρτιον τῇ Παρθένω, ἐξ ἧς Χριστὸς ὁ Κύριος, σαρκωθεὶς κόσμον σώζει.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, ὡδαῖς τιμήσωμεν, τὴν ἐκ μητρὸς ἀγόνου, παραδόξως τεχθεῖσαν, θεόνυμφον Μητέρα, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ σὺν παρθένοις λαμπάσι τε, προσυπαντήσωμεν ταύτη ἐν τῷ Ναῷ, εἰσιούσῃ εἰς τὰ Ἁγία.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Καθ' ἅπερ ἄνθη ποικίλα περιδρεψάμενοι, ἐκ νοσητῶν λεμῶνων, τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους χαρμανικῶς,

τῇ Παρθένω συμπλέξωμεν, καὶ προεόρτιον τοὺς δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὐτρέπιζέσθωσαν πύλαι καὶ ἀνοιγέσθωσαν, αἱ τοῦ Ναοῦ Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τῆς δόξης, καὶ μόνην ὑπερτέραν τῶν οὐρανῶν, ὑπὲρ νοῦν χρηματίσασαν, ὑποδέξασθωσαν χαίρεισαι, καὶ Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα ἀνυμνεῖτωσαν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Αγαλλιάσθω σήμερον, ὁ ἕρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λῖαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἴδῃ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολὰς βλέψασα, ἀποκηθεῖσα ἐκ στειρίας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορά προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ, κρούων τὴν κινύραν. Ἀπενεχθήσονται φησὶ τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Ὁρθρῶν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκης.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εὰν ἡ παρούσα ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἰσπερας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογεῦμεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, ὅλον τὸ Κάθισμα. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς ε'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσόδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς δις.

Εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λειτουργία τῆς Ἑορτῆς, τὸ Ἀξιόμ. ε.σι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Πολυελίου, Κάθισματα τὰ Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν τῆς Ἑορτῆς. Εὐλογητάρια οὐ λέγονται, ἀλλ' εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον, Ἀκουσον θύγατερ. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν. χύμα. Δόξα, Σήμερον ὁ Ναὸς ὁ ἔμψυχος. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν τῆς Ἑορτῆς. Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας, ἡ ε'. Ὡδή τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, Ἦχος β'. Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ — Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

Ἐάν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἢ παρούσα Ἑορτὴ, φάλλεται ἢ ταύτης Ἀκολουθία μόνῃ, ὡς καίται ἐφεξῆς.

✠

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Εκ τοῦ Κυρίου λαβόντες, ἐπαγγελίας καρπὸν, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, εὐπρόσδεκτον θυσίαν, ἐν τῷ Ναῶ, προσενήνοχον σήμερον, καὶ Ζαχαρίας ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς, εὐλογήσας ὑπεδέξατο.

Ητῶν Ἁγίων Ἁγία, ἐν τοῖς Ἁγίοις οἰκεῖν, ἀξίως προσνήχθη, ὡς θεοδέκτον θυμα· καὶ ταύτης αἱ παρθένοι ταῖς ἀρεταῖς, ἐγκοσμούμεναι ἔμπροσθεν, λαμπαδουχοῦσαι προσέφερον τῷ Θεῷ, ὡσπερ σκευὸς ἱερώτατον.

Εξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ θεοδόχου Ναοῦ· τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ ἔνδον λαβὼν, Ἰωακείμ ἀνατίθεται, ἀφιερῶσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ΄.

Ο Δαυτὸ προανεφώνει σοι Ἄχραντε, προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν, τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῶ, ἐν ἧ τὰ πέρατα σήμερον ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε πανύμνητε. Τὴν γὰρ πρὸ τόκῃ Παρθένον, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἀφθορον, Μητέρα τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ εἰσερχομένην, ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπολαβὼν σε Δέσποινα· καὶ τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων ἀγαλλονται, ὑποδεξάμενά σε τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἐν ὠδαῖς ἐκβοῶμέν σοι· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Πύλαι τοῦ Ἱεροῦ, εἰσδέξασθε Παρθένον, εἰς Ἁγία Ἁγίων, ἀμόλυτον σιγηνὴν τε, Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Παρθένοι τὴν ἀγνήν, προπέμψατε Παρθένον, παιδρῶς λαμπαδουχοῦσαι, εἰς Ἁγία Ἁγίων, ὡς Νύμφην τοῦ Παντάνακτος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Αρτον ἢ λογικὴν, παστάς Θεοῦ τοῦ Λόγου, Ἀχειρὶ θεοῦ Ἀγγέλου, δέχεται κατοικεῖσα, Ἁγίων εἰς τὰ Ἁγία.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Φῶς σε τὸ τριλαμπές, ἀνάψαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῶ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Ἀπολυτίκιον. Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

✠

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀστάσιν τοῦ α΄ Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια Στιχηρὰ.

Ἦχος α΄. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σιγηνὴν, τὴν ἔμφυχον κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιίζουσα· καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραίνόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμφυχος, τῆς ἀγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνῃ ἐν γυναιξίν, εὐλογημένη Ἁγνή, προσφέρεται τῷ Ναῶ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἁγία· καὶ χαίρει σὺν αὐτῇ, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι· καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι, ψαλμικῶς μελωδῆσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἢ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μητηρ Θεῶ· διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ ναῶ τοῦ Κυρίου προέλευσιν· καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῶν Ἁγίων εἰς Ἁγία, ἡ Ἁγία καὶ ἄμωμος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι εἰσοικίζεται, καὶ δι' Ἀγγέλου ἐκτρέφεται, τῷ ὄντι ὑπάρχουσα, ἀγιώτατος ναὸς, τῆ Ἁγίας Θεῶ ἡμῶν, τῆ τὰ σύμπαντα, ἀγιάσαντος ταύτης εἰσοικήσει, καὶ θεώσαντος τὴν φύσιν, τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσασαν.

Αἱ νεάνιδες χαίρουσαι, καὶ λαμπαδάς κατέχουσαι, τῆς λαμπαδος σήμερον προπορεύονται, τῆς νοητῆς καὶ εἰσάγουσιν, αὐτὴν εἰς τὰ Ἁγία, τῶν Ἁγίων ἱερώς, προδηλοῦσα

τὴν μέλλουσαν, αἴγλην ἄρρητον, ἐξ αὐτῆς ἀναλάμψειν καὶ φωτίσειν, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνοσίας ἐν Πνεύματι.

Γηθომένη ὑπόδεξαι, Ζαχαρία ἐβόησεν, "Ἄννα ἡ πανεύφημος, ἣν ἐκήρυξαν, Θεοῦ Προφήται ἐν Πνεύματι· καὶ ταύτην εἰσάγαγε, εἰς τὸν ἅγιον Ναὸν, ἱερῶς ἀνατρέφεσθαι, ὅπως γένηται, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, Θεῖος θρόνος, καὶ παλάτιον καὶ κλίνη, καὶ φωταυγές ἐνδιαίτημα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ΄.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῶ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεσάλη πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον, τροφήν κομίζων σοι. Ἰὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὀρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῶ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μ. 1. **Ε**λάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων· Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου στήσεις τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ θήσεις τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις αὐτὴν τῷ καταπετάσματι. Καὶ εἰσάσεις τὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Λυχνίαν, καὶ θήσεις τὸ Θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιᾶν ἐναντίον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ἐπιθήσεις τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ λήψη τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν Σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἁγιασείς αὐτήν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἔσται ἅγια. Καὶ ἁγιασείς τὸ Θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ Θυσιαστήριον Ἅγιον τῶν Ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή. Καὶ οὐκ ἠδυνήθη Μωϋσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτήν ἡ νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. η. 1. **Ε**γένετο, ὡς συνετέλεσε Σολομὼν τοῦ οἰκοδομησῆαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ ἐξεκκλησιάσασε πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν Σιών, τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυὶδ· αὕτη ἐστὶ

Σιών. Καὶ ἦσαν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν, καὶ τὸ Σκηνώμα τοῦ Μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῷ Σκηνώματι τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ὁ Βασιλεὺς, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ, ἔμπροσθεν τῆς Κιβωτοῦ· καὶ εἰσφέρουσιν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ Δαβὶρ τοῦ οἴκου, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν Χερουβίμ. Ὅτι τὰ Χερουβίμ διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς Κιβωτοῦ· καὶ περιεκάλυπτον τὰ Χερουβίμ ἐπὶ τὴν Κιβωτὸν, καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνω. Καὶ οὐκ ἦν ἐν τῇ Κιβωτῷ, πλὴν αἱ δύο πλάκες λίθιναι, πλάκες τῆς διαθήκης, ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ Μωϋσῆς ἐν Χωρῆβ, ἃς διέθετο Κύριος. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐξῆλθον οἱ Ἱερεῖς ἐκ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἐπλησε τὸν οἶκον Κυρίου. Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Ἱερεῖς στήναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἐπλησεν ἡ δόξα Κυρίου τὸν οἶκον Κυρίου.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας ^{Κεφ. μγ. 27.} τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέ- ^{μδ. 1.} στρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς, τῆς βλεπθείσης κατὰ Ἀνατολᾶς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς, τοῦ Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἠγούμενος οὗτος καθήται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλαμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιομελᾶ.

Ἦχος α΄. Γεωργίου Νικομηδείας.

Αγαλλιᾶσθω σήμερον ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ ἴλιαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολᾶς βλέπουσα, ἀποκνηθεῖσα ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοικίαν, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ, ὡς ἄμωμος προσφορά προσάγεται. Ἀγαλλιᾶσθω ὁ Δαυὶδ, κρούων τὴν

κινύραν. Ἀπενεχθήσονται φησὶ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σικνηῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοικήσιν, ταῦ πρό αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἄγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες οἱ λαοὶ, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν· τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν Ναῷ προσενεχθεῖσαν· τὴν πρό αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'. Λέοντος Μαΐζορος.

Ε'πέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἐορτῆς πανσεβάσιμος. Σήμερον γὰρ ἡ πρό τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα, ἐν Ναῷ ἀγίῳ προσάγεται· καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ πρέσβυς, ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθοσύνας· Ἦγγικεν ἡ προσδοκία τῶν θλιβομένων, ἐν Ναῷ ἀγίῳ ὡς ἅγια, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοικήσιν τοῦ Παντάνακτος. Εὐφραινέσθω Ἰωακείμ ὁ προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω, ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριετίζουσαν δάμαλιν, τὴν ἀμωμον Δέσποιναν. Μητέρες συγχάρητε, παρθένοι σικιρτήσατε, καὶ στεῖραι συγχορεύσατε· ὅτι ἠνέωξεν ἡμῖν τὴν οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα Παντάνασσα. Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιάσθε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, τὸν οὐρανὸν τὸν νοητὸν πορευόμενον, ὀρῶντες εἰς Θεῖον οἶκον, ἀνατραφῆναι σεπτῶς, τὴν Παρθένον μόνην καὶ ἀμώμητον. Πρὸς ἣν ἐκπληπτόμενος, Ζαχαρίας ἐβόησε· Πύλη Κυρίου, τοῦ Ναοῦ ὑπανοίγω σοι, πύλας χαίρουσα, ἐν αὐτῷ περιχόρευε· ἔγνω γὰρ καὶ πεπίστευκα, ὡς ἦδη ἡ λύτρωσις, ἐπιδημήσει προδηλῶς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τεχθήσεται, ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Αννα ἡ Θεῖα χάρις σαφῶς, χαριτωθεῖσαν τὴν ἀγνὴν Ἀειπαρθένον, προσάγει μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ, προσκαλεσαμένη προπορεύεσθαι, αὐτῆς τὰς νεάνιδας, λαμπαδηφόρους καὶ λέγουσα· Ἄπιθι τέκνον, τῷ δοτῆρι γενήθητι, καὶ ἀνάθημα, καὶ εὐῶδες θυμίαμα. Εἴσελθε εἰς τὰ ἄδυτα, καὶ γνῶθι μυστήρια, καὶ ἐτοιμάζου γενέσθαι τοῦ Ἰησοῦ οἰκητήριον, τερπνὸν καὶ ὠραῖον, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ε'νδον ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεοχώρητος ναὸς ἀνατίθεται, Παρθένος ἡ Παναγία, Νεάνιδές τε αὐτῆς, νῦν λαμπαδηφόροι προπορεύονται. Σικιρτᾶ γεννητόρων, ἡ συζύγια ἡ ἄριστος, Ἰωακείμ τε, καὶ ἡ Ἄννα χορεύοντες, ὅτι ἔτεκον, τὴν τὸν Κτίστην κυήσασαν. Ἦτις περιχορεύουσα, εἰς Θεῖα σκηνώματα, καὶ τρεφομένη Ἀγγέλου, διὰ χειρὸς ἡ πανάμωμος, Χριστοῦ ὠφθη Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικήτήριον τῷ Παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὄλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύσατε, τῆς Ἀειπαρθένης τιμῶσαι, τὴν σεβάσιμον πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τῷ Θεῷ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἀπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένη, τῇ αἰεὶ πρεσβεύουσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. Ἐν Ναῷ τῷ Θεοῦ τρανώς ἡ Παρθένος δεικνύται καὶ τὸν Χριστὸν ταῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Ἐκ τρίτου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἰερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἢ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλόγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἄγνη, καθηγιασθῆς τῷ Θεῷ· καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθῆς νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρώαν ἐπαγγελίαν. Τῷ Δεῖῳ δὲ Ναῷ, ὡς Δεῖος ὄντως ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀνατεθεῖσα ὡφθῆς δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ Δεῖου Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἢ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ Ἀειπαρθένε.

Δόξα, καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Αγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ ὁ ὕμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προήλθε, Μαρία, ἢ φωτοφόρος Δεῖα λαμπάς· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε Δαῦμα παγκόσμιον.

Δόξα, καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν, τῆ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἀκουσον θυγάτερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ.

Ὁ Ν'. Εἶθ' οὕτω. Δόξα, Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ ναός ὁ ἔμψυχος, τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἐν Ναῷ εἰσέρχεται, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι εἰς Δεῖαν κατοίκησιν. Λαοὶ ἀγαλλιάσθε.

Καὶ νῦν, Τὸ αὐτό.

Εἶτα, Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός,

Καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελον, Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναός.

Ζήτηι τοῦτο εἰς τὴν Λιτὴν.

Ο' Ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου.

Μετὰ ταῦτα ψάλλονται οἱ Κανόνες.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς μέχρι τῆς Ζ'. Ω' δῆς.

Σὺ τὴν χάριν, Δέσποινα, τῷ λόγῳ δίδου.

Ποίημα τοῦ κυρίου Γεωργίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
• Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῇ
• Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
• νηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν
• Εἴσοδον.

Σοφίας πανάχραντε, σὲ θησαυρὸν ἐπιστάμενοι, καὶ χάριτος βρύουσαν, πηγὴν ἀέναον, τὰς τῆς γνώσεως, αἰτουμέν σε ράνιδας, ἐπόμβρησον Δέσποινα, τοῦ ἀνυμνεῖν σε αἰεὶ.

Υπέρτερος Πάναγνε, τῶν οὐρανῶν χρηματίσασα, ναός καὶ παλάτιον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεται, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς Δεῖαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἢ Θεοτόκος τῆς χάριτος, πάντας κατελάμπρυνε, καὶ συνηγάγετο, τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμήσαι, πανηγυριν ἄσμασι· δεῦτε συνδράμωμεν.

Ηπύλη ἢ ἔνδοξος, ἢ λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασα, τὰς τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας, τὰ Δεῖα θαυμάσια, κατατροφῆσαι αὐτῆς.

Κανὼν δεῦτερος, Ποίημα τοῦ κυρίου Βασιλείου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Συνδράμωμεν σήμερον, τῇ Θεοτόκῳ, τιμῶντες ἐν ἄσμασι, καὶ πανηγυρίσωμεν, πνευματικὴν ἑορτὴν· ἐν τῷ Ναῷ γὰρ τῷ Θεῷ, δῶρον προσφέρεται.

Ωδαὶς ἀνυμνήσωμεν, τῆς Θεοτόκου, τὴν ἔνδοξον πρόοδον· τῷ Ναῷ γὰρ σήμερον, ὡς καὶ ναός τοῦ Θεοῦ, προσφέρεται προφητικῶς, δῶρον πολύτιμον.

Η Ἄννα ἢ ἄμεμπτος, ἡγαλλιάτο, ὡς δῶρον πολύτιμον, τῷ Θεῷ προσφέρουσα, ἐν τῷ ναῷ μητρικῶς· Ἰωακείμ δὲ σὺν αὐτῇ, πανηγυρίζει φαιδρῶς.

Δαυὶδ ὁ προπάτωρ σε, ὕμνησε παῖλαι, Παρθένε Θεόνυμφε, θυγάτερα λέγων σε, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ· ὃν καὶ τεκοῦσα μητρικῶς, βρέφος ἐθήλασας.

Σαρκὶ τριετίχουσα, ἢ Θεοτόκος, Κυρίῳ προσάγεται· Ζαχαρίας ταύτην δὲ, ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, δεξάμενος ἐν τῷ Ναῷ, χαίρων ἀνέθετο.

Παρθένοι χορεύσατε, λαμπαδηφόροι, ἐξάρξατε σήμερον, καὶ μητέρες ἄσατε, τῇ βα-

σιλίδι Μητρί, προσερχομένη τῷ Ναῶ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ. Δόξα.

Τριάς ὁμοούσιε, Πάτερ καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σὲ πιστῶς δοξάζομεν, ὡς Ποιητὴν τοῦ παντός, καὶ σοὶ βοῶμεν εὐσεβῶς, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Βαφῆς ἐξ αἱμάτων σου, τὴν ἀλουργίδα, φερέσας Πανάκραντε, προελθὼν ἀνέπλασεν, ὁ Βασιλεὺς καὶ Θεός, τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, τῇ εὐσπλαγγνίᾳ αὐτοῦ.

Καταβασία.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνίσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
• καὶ ἀφθονος πηγὴ, Δίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ ναὸς, καὶ θαλάμῳ δεχόμενος, τὴν ἔμψυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Δαυτὸν προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένη Ἀχραντε, παρισταμένη πάναγνε, ἐν τῷ Ναῶ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Εξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἠνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσερχομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Σκιρτῶσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθὺς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προτρέχουσί σε σήμερον, λαμπαδηφόροι κράζουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Κανὼν δεύτερος. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Πανηγυρίζομεν φιλέορτοι, καὶ συνευφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἑορτῇ, εὐωχοῦμενοι σήμερον, θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως, καὶ Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Γΰακειμ εὐφραίνου σήμερον, καὶ ἀγάλλου Ἄννα τῷ πνεύματι, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ ὑμῶν, τῷ Κυρίῳ προσάγοντες, τριετίζουσαν ὡς δάμαλιν, σεμνὴν τὴν Πανάμωμον.

Τὸ τοῦ Θεοῦ κατοικητήριον, ἐν Ναῶ ἁγίῳ προσφέρεται, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, τῇ σαρκὶ τριετίζουσα, καὶ αὐτῆς λαμπαδουχῆσαι, αἱ παρθένοι προτρέχουσιν.

Η τοῦ Θεοῦ ἀμνάς ἡ ἄσπιλος, ἡ περιστέρα ἡ ἀμόλυντος, ἡ θεοχώρητος σκηνή, τὸ τῆς δόξης ἀγίασμα, ἐν σκηνώματι ἁγίῳ, κατοικεῖν ἠρετίσατο.

Η τριετίζουσα τῷ σώματι, καὶ πολυετὴς ἐν τῷ πνεύματι, ἡ πλατυτέρα οὐρανῶν, καὶ τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὑπερτέρα εὐφημείσθω, ἐν ὡδαῖς ἡ Θεόνυμφος.

Τῆς Θεοτόκου ἑορτάζοντες, τὴν ἐν τοῖς αἰδύτοις προελευσιν, λαμπαδουχοῦντες νοσητῶς, ἐν φαιδρότητι σήμερον, καὶ ἡμεῖς σὺν ταῖς παρθένοις, τῷ Ναῶ πλησιάσωμεν.

Οἱ Ἱερεῖς Θεοῦ ἐνδύσασθε, τὴν δικαιοσύνην ἐν χάριτι, καὶ ὑπαντήσατε φαιδρῶς, ταῖς εἰσοδοῦς παρέχοντες, θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως, καὶ Θεοῦ εἰς τὰ Ἅγια. Δόξα.

Φῶς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Υἱὸς αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα φῶς τὸ Παράκλητον· ὡς γὰρ Ἡλίου ἐξ ἐνός, ἡ Τριάς ἀπαστράπτουσα, θεϊκῶς λαμπαδουχοῖ, καὶ συντηρεῖ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Σε οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, κιβωτὸν Σεμνῆς ἀγιάσματος, θυμιατήριον χρυσοῦν, καὶ λυχνίαν καὶ τράπεζαν· καὶ ἡμεῖς ὡς θεοχώρητον, σκηνὴν ἀνυμνοῦμέν σε.

Καταβασία.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέευστος Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαυὶδ, τίς ἡ παρούσα Ἑορτή; ἢ ἀνύμνησας ποτὲ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα Θεόπαιδα καὶ Παρθένον; Ἀπενεχθήσονται, εἰπὼν, τῷ Βασιλεῖ μυθικῶς, παρθένοι ὀπισθεν αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίον αὐτῆς· καὶ θαυμαστὴν ἐργάζεσθε καὶ παγκόσμιον, τὴν ἑορτὴν τοῖς κραυγάζουσιν· Ἡ Θεοτόκος, ἡμῖν ἐπέστη, τῆς σωτηρίας ἡ πρόξενος.

Δόξα, καὶ νῦν, Τὸ αὐτό.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ
• τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφῆτης Ἀββακούμ, κατανοῶν
• ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Πύλην ἀδιόδευτον ὁ τοῦ Θεοῦ, οἶκος εἰσδεχόμενος σήμερον, ἔπαυσε Νόμου, τὴν λατρείαν καὶ σκιάν· Ὡς ἀληθῶς ἐπέφανε, κρᾶζων τοῖς ἐν γῆ, ἡ ἀλήθεια.

Ορθος τὸ κατάσκιον, ὃ προορῶν, πάλαι Ἀβραhoum προεκήρυξεν, ἔνδον χωρήσαν, τῶν αἰδύτων τοῦ ναοῦ, τὰς ἀρετὰς ἐξήγησε, καὶ κατακαλύπτει τὰ πέρατα.

Γῶμεν παράδοξα πάσα ἡ γῆ, ξένα καὶ ἐξαισια πράγματα· πῶς ἡ Παρθένος, δι' Ἀγγέλου τὴν τροφήν, εἰσδεχομένη σύμβολα, τῆς οἰκονομίας κομίζεται.

Ναὸς καὶ παλαίτιον καὶ οὐρανός, ἔμψυχος ὀφθεισα Θεόνυμφε, τοῦ Βασιλέως, ἐν Ναῶ τῷ νομικῷ, ἀφιέρουσαι σήμερον, τούτῳ τηρουμένη πανάχραντε.

Κανὼν δεύτερος. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Προφήτα Ἡσαΐα, προφήτευσον ἡμῖν ἡ Παρθένος τίς ἐστίν, ἡ ἔχουσα γαστρί; Ἡ ἐξ Ἰούδα τῆς ρίζης ἀναφυεῖσα, καὶ γεννηθεῖσα ἐκ Δαυὶδ τοῦ Βασιλέως, σπέρματος ἀγίου καρπὸς εὐκλεῆς.

Εξάρξατε παρθένοι, καὶ ἄσατε ῥῥαῖς, ταῖς χερσὶ κατέχουσαι, λαμπάδας τῆς Ἀγνῆς, καὶ Θεοτόκου τὴν πρόσδον εὐφημοῦσαι, νῦν ἀπιούσης ἐν Ναῶ τῷ τοῦ Κυρίου, ἅμα σὺν ἡμῖν ἑορτάζουσαι.

Γωακείμ καὶ Ἄννα, εὐφραίνεσθε νυνὶ, ἐν Ναῶ προσάγοντες, Κυρίῳ τὴν ἀγνῆν, Θεοῦ Μητέρα Χριστὸ τοῦ παμβασιλέως, γενησομένην, ἐξ ὑμῶν δὲ γεννηθεῖσαν, οἶον τριτίζουσαν δάμαλιν.

Αγία τῶν Ἀγίων, ὑπάρχουσα σεμνῇ, ἐν Ναῶ ἠγάπησας, ἀγίῳ κατοικεῖν· καὶ τοῖς Ἀγγέλοις Παρθένε προσομιλοῦσα, προσεκαρτέρεις παραδόξως οὐρανόθεν, ἄρτον δεχομένη, τροφὴ τῆς ζωῆς.

Τεκόντες παρ' ἐλπίδα, τὴν ἀχραντον Ἀγνῆν, εὐσεβῶς ὑπέσχοντο, προσάξειν τῷ Θεῷ· καὶ ἐμπληροῦσι παρέχοντες ὡς περ Δύμα, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ αὐτῶν Ἰωακείμ τε, σήμερον καὶ Ἄννα ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Εβλάστησεν ἡ ράβδος, ποτὲ τοῦ Ἀαρῶν, προτυπῆσα Ἀχραντε, τὸν Δεῖον τοκετόν· ὅτι ἀσπόρως συλλήψη, καὶ οὐ φθάρησιν, καὶ μετὰ τόκον παρθενεύουσα ὀφθήσιν, βρέφος γαλουχοῦσα τὸν πάντων Θεόν.

Παρθένοι τῇ Παρθένῳ, Μητέρες τῇ Μητρὶ, εὐσεβῶς προσδράμετε, τιμῶσαι σὺν ἡμῖν, τὴν γεννηθεῖσαν ὡς ἄμωμον ἱερεῖον, καὶ τὴν τεκοῦσαν ὡς Θεῷ καρποφορῆσαν· πάντες οὖν φαιδρῶς ἑορτάσωμεν. Δόξα.

Τριάδα τοῖς προσώποις, Μονάδα τῇ μορφῇ, εὐσεβῶς δοξάζωμεν, Θεὸν ἀληθινόν, ὃν ἀνυμνοῦσιν Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, ταξιαρ-

χίαι, ὡς τῆς κτίσεως Δεσπότην, ἀπάντες πιστῶς προσκυνοῦντες αἰεὶ. Καὶ νῦν.

Γμέτετε ἀπαύξως, πανάχραντε Ἀγνῆ, ὃν σαρκὶ ἐκύησας, Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἐκ πολυτρόπων παγίδων τῆ διαβολῆς, καὶ ἐκ παντοίων πειρασμῶν ἐπερχομένων, πάντας λυτρωθῆναι τοὺς δούλους σου. Καταβασία.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος, ἐξ αὐτῆς Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρθος ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος· ἤλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειρανδρου, ὁ αἴλος καὶ Θεός· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ῥῥῆ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔνδον εἰσηλθες ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ ὡς περ καθαρῶτατος ναὸς, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Αγίασμα ἔνδοξον, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, σήμερον ἡ πάναγνος Παρθένος, ἀνατεθεῖσα ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, τῷ παμβασιλεῖ ὑμῶν Θεῷ, μόνῳ εἰς ἐνοίκησιν, συνταρεῖται ὡς αἰδεν αὐτός.

Τὸ κάλλος Πανάχραντε, τὸ τῆς ψυχῆς σου βλέπων ποτὲ, πίστει Ζαχαρίας ἀνεβόα· σὺ εἶ τὸ λύτρον· σὺ εἶ ἡ πάντων χαρὰ· σὺ εἶ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, δι' ἧς ὁ ἀχώρητος, χωρητός μοι ὀφθήσεται.

Οτῶν ὑπὲρ ἔνοιαν, Δαυμάτων σου Πανάχραντε! ξένη σου ἡ γέννησις ὑπάρχει· ξένος ὁ τρόπος ὁ τῆς αὐξήσεως· ξένα καὶ παράδοξα τὰ σὰ, πάντα Θεονύμφευτε, καὶ βροτοῖς ἀνερμήνευτα.

Λυχνία πολύφωτος ὑπάρχουσα Θεόνυμφε, σήμερον ἐξέλαμψας ἐν οἴκῳ, τῷ τοῦ Κυρίου, καὶ καταυγάζεις ἡμᾶς, τοῖς σεπτοῖς χαρίσμασιν ἀγνῆ, τοῖς τῶν Δαυμασίων σου, Θεοτόκε πανύμνητε.

Κανὼν δεύτερος. Τὸ φαινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον.

Λαμπροφορήσωμεν οἱ Ὀρθόδοξοι, πάντες συντρέχοντες, καὶ δοξαζόντες, τὴν Θεομήτορα, ὅτι Κυρίῳ, σήμερον προσφέρεται, ὡς Δύμα εὐπρόσδεκτον.

Αγαλλιάσθησαν οἱ Προπάτορες, σήμερον Δέσποινα, καὶ εὐφραίνεσθω ἡ τεκοῦσά σε, σὺν τῷ πατρὶ σου· ὅτι ὁ καρπὸς αὐτῶν, Κυρίῳ προσάγεται.

Τὴν πολυώνυμον καὶ περίδοξον, ἄμωμον δάμαλιν, ὡς ἐν σαρκὶ κυφορήσασαν, τὸν Δεῖον μόσχον, πάντες ἀνυμνήσωμεν, πιστῶς ἑορτάζοντες.

Τὰ τῆς νυμφεύσεως ἀπογράφονται, δεῖα συμβολαία, τῆς ὑπὲρ νοῦν κυοφορίας σου, ἀγνή Παρθένε, σήμερον ἐν Πνεύματι, ἀγίῳ ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Ε΄ξανοιγέσθωσαν τὰ προπύλαια, δόξης Θεοῦ ἡμῶν, καὶ δεχέσθωσαν τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα, ὡς περ τριετίζουσας, ἀμίαντον, δάμαλιν.

Τὸ πολυτίμητον, καὶ κατάσκιον, ἄρος ὑμνήσωμεν, τὴν ἀειπάρθενον, Θεοῦ Μητέρα γενομένην· αὕτη γὰρ ἐξάστραψε, τὸ φῶς ἐν τοῖς πέρασιν. Δόξα.

Τὴν ὑπεράρχιον καὶ αἰδίων, μίαν Θεότητα, δοξολογῶντες προσκυνήσωμεν, τρισὶ προσώποις, φύσει ἀδιαίρετον, καὶ θάξῃ ἰσότιμον.

Καὶ νῦν.

Λιμένα εὐδίων καὶ ἀπόρρητον, τεῖχος κεντήμεθα, τὴν πρεσβείαν σου ἐν περιστάσεσι, Θεοκυῆτορ, πάντοτε λυτρούμενοι, κινδύνων καὶ θλάψεων. Καταβασία.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρῶν, τῆς μεγαλῆς βουλήσ σου τὸν ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Ὡδή 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελῶντες
» ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος
» δεῦτε ταῖς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς
» τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ο πάντα φέρων, τῷ ῥήματι, εὐχῆς τῆς τῶν Δικαίων ἐπήκουσε· διὸ στειρώσεως, λύσας τὴν νόσον ὡς εὐσπλαγγνος, τὴν τῆς χαρᾶς αἰτίαν τούτοις δωδῶρηται.

Γνωρίσαι θέλων ὁ Κύριος, τοῖς ἔθνεσιν αὐτῆ τὸ σωτήριον, τὴν Ἀπειρόγαμον, νῦν ἐξ ἀνθρώπων παρελαβε, καταλλαγῆς σημεῖον καὶ ἀναπλάσεως.

Ος οἶκος οὐσα τῆς χάριτος, ἐν ᾧ οἱ θησαυροὶ ἐναπόκεινται, τῆς ἀπορρήτου Θεοῦ, οἰκονομίας Πανάχραντε, ἐν τῷ Ναῶ μετέσχες τῆς ἀκηράτου τρυφῆς.

Διαδήμα σε βασιλείου, δεξάμενος Ναὸς Θεοῦ νύμφευτε, κατεφαιδρύνετο, καὶ ὑπεχώρει τοῖς κρείττοσι, τῶν προρρήθέντων βλέπων ἐν σοὶ τὴν ἐκβασιν.

Κανὼν δεύτερος. Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Εορτάσωμεν Πιστοί, ἑορτὴν πνευματικὴν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς· ὑπάρχει γὰρ, ἀγιωτέρα τῶν οὐρανίων Νοῶν.

Εν ὧδαῖς πνευματικοῖς, εὐφημήσωμεν πιστοί, τὴν Μητέρα τοῦ Φωτὸς, ὅτι σήμερον ἡμῖν, ἐπέφανε, προερχομένη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ.

Η ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀγνή περισερὰ, προσνήχθη κατοικεῖν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἢ ἄμωμος προορισθεῖσα γενέσθαι Μητέρα Θεοῦ.

Εν Ναῷ τῷ νομικῷ, τὰς εἰσόδους ἐκτελεῖ, ὁ ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἢ οὐράνιος σκηνή, ἐξ ἧς ἡμῖν, τοῖς ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς ἐξέλαμψε.

Νηπιάζουσα σαρκί, καὶ τελεία τῇ ψυχῇ, ἢ ἀγία κιβωτός, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, εἰσέρχεται, κατατρυφήσαι τῆς δεῖας χάριτος.

Εκ παντοίων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων ψυχικῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, πανύμνητε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Μητέρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα.

Ο Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, τρισυπόστατε Μονάς, καὶ ἀχώριστε Τριάς, ἐλέησον, τοὺς προσκυνοῦντας τὸ δεῖον κράτος σου.

Καὶ νῦν.

Εν γαστρὶ σου χωρητός, ὁ ἀχώρητος παντὶ, Θεομήτορ γεγονώς, προεληλυθεν ἐκ σῆ, παναχραντε, διπλῆς τῇ φύσει, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Καταβασία.

Σπλαγγῶν Ἰωάνν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θῆρ οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διεληλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσα κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἢ πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος τὸ ἱερόν θησαυρίσμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι Θεῷ· ἣν ἀκωμοῦσιν ἄγγελοι Θεοῦ. Αὕτη ὑπάρχει σκηνή ἐπουράνιος.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀπορρήτων τοῦ Θεοῦ καὶ δεῖων μυστηρίων, ὀρῶν ἐν τῇ Παρθένῳ τὴν χάριν δηλουμένην, καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς, χαίρω, καὶ τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμνηχανῶ, τὸν ξένον καὶ ἀπόρρητον· πῶς ἐκλελεγεμένη ἢ ἀχραντος μόνη ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν, τὴν ὄρατὴν καὶ τὴν νοημένην. Διὸ, ἀνευφημεῖν βεβλόμενος ταύτην, καταπλήττομαι σφοδρῶς νοῦν τε καὶ λόγον· ὅμως δὲ τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω· Αὕτη ὑπάρχει σκηνή ἐπουράνιος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἐν τῷ Ναῶ Εἰσόδου τῆς Θεομήτορος.

Στίχοι.

Ἐνδον τρέφει σε Γαβριὴλ ναοῦ, Κόρη·

Ἦξει δὲ μικρὸν καὶ τὸ, Χαῖρέ σοι λέγων.

Βῆ ἱερόν Μαρίη τέμενος παρὰ εἰκάδι πρώτῃ.

Αὕτη ἡ ἐν τῷ Ναῶ τῆς Θεομήτορος εἰσόδος, ἐστὶν τοῖς εὐσεβέσιν εἰργάσατο θαυμαστὴν καὶ παγκόσμιον, ἐκ ταύτης τῆς ὑποθείσεως λαβοῦσα τὴν ἀφορμὴν. Ἡ γὰρ παναοιδίμος Ἄννα, ὡς μικροῦ τὸν βίον ὄλον ἐν ἀπαιδία διήνυε, καθικέτις, μετὰ τοῦ σώφρονος Ἰωακείμ, νηστείας καὶ δεήσεσι τοῦ Δεσπότην τῆς φύσεως, εἶπεν τῆς αὐτῆς ἀτεκνίας λαβόντα, παιδα χάρισθαι αὐτοῖς, ἐπαγγελμένη, εἰ τῆς αἰτάσεως τύχοιεν, τὸ τιχτόμενον παιδίον εὐδὺς αὐτῷ ἀναθεῖναι. Καὶ δὴ, τιכוῦσα τὴν πρόξενον τῆς σωτηρίας τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους, τὴν καταλλαγὴν τε Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ αἰτίαν τῆς ἀναπλάσεως τοῦ πεπτωκότος Ἀδάμ, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀνεγέρσεως, καὶ ζωοσις, τὴν Παναγίαν Θεοτόκον Μαρίαν, ταύτην, τρίτον ἤδη χρόνον ἄγουσαν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παραδόξου γυνήσεως, κατὰ τὴν ὑπόσχισιν ἄγουσι πρὸς τὸ Ἱερόν, καὶ τοῖς Ἱερεῦσι παραδίδασιν. Ἦν καὶ λαβόντες οὗτοι, τάχα βουλήσει Θεοῦ ὑπηρετοῦντες, τοῦ μέλλοντος ὅσον οὐκ ἐξ αὐτῆς τίχτεσθαι· ἐπὶ διορθώσει καὶ σωτηρία τοῦ παντός, εἰς τὸ ἐνδοτάτον τοῦ ναοῦ ἐμβιβάξουσι, χρόνους ὀλοκλήρους δώδεκα ἐκίσει διατρίβειν αὐτὴν μόνην, ὅπου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἅπαξ τοῖς Ἱερεῦσιν εἰσιέναι ἀφώριστο. Ἡ καὶ διὰ παντός πρὸς τὸ τοιοῦτον ἄδυτον ἐνδαιτωμένη, καὶ τροφῇ οὐρανίῳ ὑπὸ Ἀγγέλου ξηνοκρεπῶς διατρεφομένη, διεμίειεν ἕως τοῦ Ζείου Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῶν ὑπερφῶν μηνυμάτων, Θεὸν σαρκῶσαι τῶν διδασκόντων, ὑπὸ φιλαυθροπίας εὐδοκήσαντα, κόσμον ἀπολλύμενον ἀνασῶσαι. Ἐνταῦθα οὖν ἐνηυλίζετο καὶ ἐνδιητᾶτο, Ζείας ἐπιφανείας ἀξιουμένη, καὶ τροφὴν οὐράνιον ἀδελαιπίτως δεχομένη, Ἀγγέλου ἐπὶ τῇ ταύτης, ὡς ἔφην, ἀποστολῇ καθυπηρετοῦντος, εἰς δόξαν Θεοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
» παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπει-
» λὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλ-
» λον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
» καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ιδὲ σήμερον, ἐπέλαμψε ταῖς πέρασιν, ἔαρ εὐ-
φρόσυτον, καταφαιδρύνον ἡμῶν, ψυχὴν καὶ
διάνοιαν, καὶ νοῦν τῇ χάριτι, ἡ πανήγυρις, τῆς
Θεοτόκου σήμερον· μυστικῶς εὐωχηθῶμεν.

Δορυφορεῖτωσαν, σήμερον τὰ σύμπαντα, τῇ
Βασιλίδι Μητρὶ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Ἀγγέ-
λων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν ἡ πληθὺς,
καὶ βοάτωσαν· Ἐν τῷ Ναῶ εἰσάγεται, ἡ χαρὰ
καὶ ἡ λύτρωσις.

Ο τοῦ γράμματος, παρεδραμεν ἐξέλιπε, νό-
μος καθάπερ σκιά, καὶ αἱ τῆς χάριτος,
ἀκτῖνες ἐπέλαμψαν, ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, εἰς-
αχθείσης σου Παρθενομήτορ Ἀχραντε, εἰσαεὶ
εὐλογημένη.

Υποτέτακται, τῷ τόκῳ σου Πανάχραντε,
ὡς Ποιητῆ καὶ Θεῷ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ,
καὶ τὰ καταχθόνια, καὶ πᾶσα γλῶσσα βρο-
τῶν, ὅτι Κύριος, ὁμολογεῖ ἐπέφανεν, ὁ Σωτὴρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν δεύτερος. Ἡ κάμινος Σωτὴρ ἐδροσίζετο.

Χορεύσωμεν φιλέοργοι σήμερον, ὑμνήσωμεν
τὴν ἄχραντον Δέσποιναν, Ἰωακείμ καὶ
Ἄνναν, ἐπαξίως γεραίροντες.

Προφήτευσον ὁ λέγων ἐν Πνεύματι· Ἀχθή-
σονται παρθένοι ὀπίσω σε, ἀπενεχθήσον-
ταί σοι, εἰς Ναὸν τῆ Βασιλίδι Μητρὶ.

Ηγάλλοντο Ἀγγέλων τὰ τάγματα, κῦφραι-
νοντο Δικαίων τὰ πνεύματα, ὅτε Θεοῦ
ἡ Μήτηρ εἰς τὰ Ἅγια προσήγετο.

Καὶ σώματι καὶ πνεύματι ἔχαυρε, σχολά-
ζουσα Μαρία ἡ ἄμωμος ἐν τῷ Ναῶ Κυ-
ρίου, ὡς περ σκεῦος ἱερώτατον.

Λαμβάνουσα τροφὴν τὴν οὐράνιον, προέ-
κοπτε σοφία καὶ χάριτι, ἡ γενομένη Μη-
τηρ, κατὰ σάρκα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Εἰσέφερον Ναοῦ εἰς ἐνδοτάτον, οἱ σώφρονες
Πατέρες σε Ἀχραντε, ἀνατραφῆναι ξένως,
εἰς κατοίκησιν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Δόξα.

Δοξάσωμεν Τριάδα ἀχώριστον, ὑμνήσωμεν
τὴν μίαν Θεότητα, σὺν τῷ Πατρὶ, τὸν
Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Καὶ νῦν.

Γέτευε, ὃν ἔτεκες Κύριον, ὡς εὐσπλαγχνον
τῇ φύσει ὑπάρχοντα, Θεογεννήτορ σῶσαι,
ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καταβασία.

Οἱ παῖδες εὐσεβεία συντραφέντες, δυσσεβῆς
προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς
ἀπειλὴν ἐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλο-
γῆς, ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ ἡ. Ἦς ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ ἀλφάβητον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ῖκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή· εἰπαίτω δὴ
» ὁ Γαβριὴλ, βουλὴν Ὑψίστου, ἀρχαίαν
» ἀληθινήν· γενεὴ πρὸς ὑποδοχὴν, ἐτοίμη Θεῷ·
» διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συνανα-
» στρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Α΄χραντον ναόν ἐν οἴκῳ Θεοῦ, προσάγουσα Ἄννα ποτέ, Βοῶσα ἔφη, ἐν πίστει τῷ Ἱερεῖ· Γονὴν τὴν ὑπὸ Θεοῦ, δοθεῖσαν καί μοι, Δεδεγμένους νῦν εἰσάγαγε, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κτίστου σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ε΄φησεν ἰδὼν τῇ Ἄννῃ ποτέ, ἐν πνεύματι ὁ Ζαχαρίας· Ζωῆς Μητέρα, εἰσάγεις ἀληθινήν, Ἦν περ τηλαυγῶς αἱ Προφῆται Θεοῦ, Θεοτόκον προσκήρυξαν· καὶ πῶς Ναὸς χωρήσει αὐτήν; διὸ θαυμάζων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γέκτισ Θεοῦ κατέστην ἐγὼ, ἀντέφησεν Ἄννα αὐτῷ, Καλοῦσα τοῦτον, ἐν πίστει καὶ προσευχῇ, Λαβεῖν τῆς ἐμῆς ὠδίνος καρπὸν· Μετὰ τόκον δὲ τὸ κῆμα, προσάγειν τῷ παρέχοντι· διὸ σκιρτῶσα βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νόημα ὄντως τὸ ἔργον ἐστίν, ὁ Ἱερεὺς ἔφη αὐτῇ· Ἐόνον δὲ πάντη, τὸ πρᾶγμα κατανοῶ, Ὅρων τὴν προσαγομένην ἐν οἴκῳ Θεοῦ, Παραδόξως ὑπερβαίνουσαν, τὰ Ἅγια τῇ χάριτι· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρώννυμαι, ἔφη ἡ Ἄννα αὐτῷ, μανθάνουσα ἅπερ λαλεῖς· Συνεῖς γὰρ ταῦτα τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ, Τρανῶς τὰ τῆς Παρθένου ἐκήρυξας· Ὑποδέχου οὖν τὴν ἄχραντον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κτίστου σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωσφόρος ἡμῖν ἀνήψε λαμπράς, ἐβόησεν ὁ Ἱερεὺς, Χαράν μεγίστην ἐκλάμπουσα ἐν Ναῷ· Ψυχαὶ Προφητῶν συνευφραίνεσθωσαν, Ὡς παράδοξα θεωμεναι, τελούμενα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, καὶ ἐκδοάτωσαν νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κανὼν δευτέρος.

Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Ε΄φραίνεται σήμερον, φαιδρῶς Ἰωακείμ, καὶ Ἄννα ἡ ἄμεμπτος, Κυρίῳ τῷ Θεῷ, προσφέρει θυσίαν τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ, ἐξ ἐπαγγελίας, ἀγίαν θυγατέρα.

Καυχῶνται οἱ Ἅγιοι, Δαυὶδ καὶ Ἰεσσαί· Ἰουδας σεμνύνεται· ἐκ ρίζης γὰρ αὐτῶν, ἐβλάστησε γόνος, ἡ Παρθένος ἀγνή, ἐξ ἧς ἐγεννήθη, Θεός, ὁ πρὸ αἰώνων.

Μαρία ἡ ἄχραντος, καὶ ἔμψυχος σκηνή, προσφέρεται σήμερον, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ δέχεται ταύτην, Ζαχαρίας χερσίν, ὡς ἡγιασμένον, κειμήλιον Κυρίου.

Ως πύλην σωτήριον, καὶ ὄρος νοητὸν, ὡς κλίμακα ἔμψυχον, τιμήσωμεν πιστοὶ, τὴν ὄντως Παρθένον, καὶ Μητέρα Θεοῦ, τὴν εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν Ἱερέων.

Προφῆται, Ἀπόστολοι, καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ πάντες γηγενεῖς, τιμήσωμεν ὕμνοις, τὴν Παρθένον ἀγνήν, ὡς εὐλογημένην, Μητέρα τοῦ Ὑψίστου.

Ναῷ σε προσέφερον, πανάχραντε Ἄγνη, οἱ θεῖως τεκόντες σε, ὡς θυῖμα καθαρὸν· καὶ ξένως αὐλίξῃ, ἐν ἀδύτοις Θεοῦ, προετοιμασθῆναι, εἰς κατοικίαν Λόγου.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Γμνεῖσθω τρισάγιος, Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀμέριστος Μοναῖς, ἡ μὲν Θεότης, ἡ κρατοῦσα δρακί, τὴν σύμπασαν κτίσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ο ἄναρχος ἄρχεται, ὁ Λόγος ἐν σαρκί, τέχθεις ὡς νυδόκησε, Θεός τε καὶ βροτός, ἐκ Κόρης Παρθένου, ἀναπλάττων ἡμᾶς, τοὺς πρὶν πεπτωκότας, δι' ἄκραν εἰσπλαγχνίαν.

Καταβασία.

Θαύματος ὑπερφουῦς ἡ δρασοδόλος, ἐξεικόνησε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς εἶδε πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένος ἦν ὑπέδη νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλφωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ΄.

Ἦς ἡ Ἀκροσιχίς, κατ' ἀλφάβητον ἀντιστρόφως.

Μεγαλυνάριον.

Ἄγγελοι τὴν Εἰσοδὸν τῆς Πανάγης, ἐρῶντες ἐξεπλήττουτο πῶς ἡ Παρθένος εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ω**ς ἔμψυχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδὰ μῶς χεῖρ ἀμυήτων· χεῖλη δὲ πιστῶν
• τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου
• ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Ὄντως
• ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἰσοδὸν τῆς Πανάγης, ἐρῶντες ἐξεπλήττουτο, πῶς μετὰ δόξης εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ως ὑπέρλαμπρον Θεοτόκε ἀγνή, Ψυχῆς τὸ καθαρὸν ἔχουσα κάλλος, Χάριτος Θεῆ δ' ἔμπιπλαμένη οὐρανόθεν, Φωτὶ αἰδίῳ καταυγάζεις αἰεὶ, τοὺς ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντας· Ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήκοντο, πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Υπερίπταται Θεοτόκε ἀγνή, Τὸ Δαυμά σου τὴν δύναμιν τῶν λόγων· Σῶμα γὰρ ἐν σοί, κατανοῶ ὑπὲρ λόγον, Ῥοῆς ἀμαρτίας ἀνεπίδεκτον· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶ σοι· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου, τὴν Εἴσοδον τιμῶμεν, ἔτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Παραδόξως προδιετύπου Ἄγνή, ὁ Νόμος σε σκηπὴν καὶ θείαν γάμον, Ξένην κιβωτὸν, καὶ καταπέτασμα καὶ ράβδον, Νκὸν ἀκατάλυτον, καὶ πύλην Θεοῦ· ὅθεν ἐκδιδάσκει σοι κρᾶζειν· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες κατεπλήκοντο, πῶς θαυμάσιως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Μελωδῶν σοι προεκελαίδει Δαυΐδ, Λαλῶν σε θυγατέρα Βασιλέως, Κάλλει ἀρετῶν, ἐκ δεξιῶν παρισταμένη, Ἰδὼν τοῦ Θεοῦ πεπαικμένην σε· ὅθεν προφητεύων ἐβόα· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι ακιρτήσατε σὺν Ἁγίοις Παρθένοι συγχερούσατε· ἢ γὰρ Θεόπαις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Θεοδόχον προθεωρῶν Σολομών, Ἠνίξατό σε πύλην Βασιλέως, Ζῶσαν τε πηγὴν ἐσφραγισμένην, Ἐξ ἧς τὸ ἀθάλατον ἡμῖν προῆλθεν, ὕδωρ τοῖς ἐν πίστει βοῶσιν· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τὴν Παρθένον ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνωμεν· θαυμάσιως γὰρ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Δακέμοις τῶν χαρισμάτων τὴν σὴν, Γαλήνην Θεοτόκε τῇ ψυχῇ μου, Βρύουσα ζῶν, τοῖς σὲ τιμῶσι κατὰ χρέος, Αὐτὴ περιέπουσα καὶ σκέπουσα, καὶ διατηροῦσα βοᾷν σοι· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Κανὼν δευτέρος· Τὴν φωτοφόρον Νεφέλην.

Μεγαλυνάριον.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὴν προσεσχεθῆσαν, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ εὐλογηθῆσαν, χερσὶ τῶν Ἱερῶν.

Σημείωσις.

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὰ ἐφεξῆς Τροπάρια, μέχρι τῆ Δοξασιουῦ.

Εκ τῶν Δικαίων προῆλθεν, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, ἐπαγγελίας ὁ καρπὸς ἢ Θεόπαις Μαρία, καὶ ὡς θυμίαμα δεκτὸν, σαρκί

νηπιάζουσα προσφέρεται, Ἱερῶ ἐν ἀγίῳ, ὡς Ἄγία, εἰς τὰ Ἅγια οἰκεῖν.

Τὴν νηπιάζουσαν φύσει, καὶ ὑπὲρ φύσιν Μητέρα ἀναδειχθεῖσαν τοῦ Θεοῦ, εὐφημήσωμεν ὑμνοῖς· ἐν τῷ Ναῷ τῷ νομικῷ, Κυρίῳ γὰρ σήμερον προσφέρεται, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, τῶν Δικαίων, ὡς καρπὸς πνευματικός.

Σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, ἀναβοήσωμεν πιστοὶ· Χαῖρε πάγκαλε Νύμφη· χαῖρε κεφελὴ φωτεινῇ, ἐξ ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκοτει ἀγνοίας, καθημένοις· χαῖρε πάντων ἢ ἐλπίς.

Υμνον ἐπάξιον πάσα, τῇ Θεοτόκῳ ἢ κτίσις, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριὴλ, ἀνακραζέτω βοᾷσα· Χαῖρε ἢ Μητὴρ τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν πανάμωμε, τῆς ἀρχαίας κατάρτας, γεγονότες ἀφθαρσίας κοινωνοί.

Ἡ τῶν Ἁγίων Ἄγία, καὶ Θεομήτωρ Μαρία, ταῖς ἰκεσίαις σου Ἄγνή, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πάσης αἰρέσεως καὶ θλίψεως, τοὺς πιστῶς προσκυνούντας, τὴν εἰκόνα, τῆς ἀγίας σου μορφῆς.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, τῶν Σεραφὶμ ἀνωτέρα, καὶ πλατυτέρα οὐρανῶν, ἀνεδείχθης Παρθένε, ὡς τὸν ἀχώρητον παντὶ, ἐν μήτρᾳ χωρήσασα Θεὸν ἡμῶν, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως ὃν δυσώπει, ἐκτενωῶς ὑπὲρ ἡμῶν. Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Τὴν Τρισυπόστατον φύσιν, καὶ ἀδιαιρέτον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Τριάδα ἀχώρισον δοξαζώμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνούντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὴν τιμωτίραν, καὶ ἐμδοξοτίραν, τῶν ἀνω Στρατευμάτων.

Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνούντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννητορ ὡς Θεὸν, τοῦ κόσμου καὶ Κύριον ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παραδόξον· οὐρανὸν τὸ σπήλαιον θρόνον Χερουβικὸν τὴν Παρθένον· τὴν φάτην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.
Ἡ παλαια προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ
 συλλογος, ζάμνον καὶ ράβδον καὶ πλάκα,
 καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα,
 πιζῶς ἀνευφημήσωμεν· σήμερον γὰρ εἰσάγεται,
 εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ἀνατραφῆναι Κυρίῳ.

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Ἀμπαδηφόροι παρθένοι, τὴν Ἀειπάρθενον,
 φαιδρῶς ὁδοποιούσαι, προφητεύουσιν ὄν-
 τως, ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον· ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ
 Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ δό-
 ξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ἐπαγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς,
 ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδειχθη τῷ κόσμῳ
 ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη
 ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀ-
 ποπληροῖ, συντηρουμένη δὲ Πνεύματι.

Ἐπυρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτω πιζῶς,
 ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς
 ἄρτον τὸν Λόγον· οὗ ὡς ναὸς, ἐκλεκτὸς καὶ
 πανάμωμος, πρηνηστεύθη τῷ Πνεύματι μυ-
 στικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ Θεοδόχου Ναοῦ·
 τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ
 θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ, ἔνδον λαβὼν, Ἰωακείμ
 ἀνατίθεται, ἀφιερῶσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ,
 ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'. Λέοντος Μαῖστορος.

Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος
 Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνα-
 κτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆν ἡμῶν τροφοῦ.
 Σήμερον τὸ καθαρῶτατον ἀγίασμα, ὡς τριετί-
 ζησα δάμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγε-
 ται. Ταύτη ἐκδοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε
 μόνη, ἐν γυναιξίν εὐλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδονται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ τῶν Κανόνων, ἡ γ' καὶ ε'.

Ω' δὴ.

Κοινωνικόν· Ποτήριον σωτηρίου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστίον, ὅτι ἡ παρούσα Ἑορτή, διὰ τὴν ἐνεστῶσαν νη-
 στείαν, ἑορτάζεται πέντε μόνον ἡμέρας, ἀπὸ τῆς σήμερον
 δηλαδὴ, μέχρι τῆς κεί. τοῦ παρόντος μηνός, καὶ τὴν ἀ-
 ποδίδεται.

Τῆ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλήμονος, καὶ
 τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀφρίας, Ἀρχίππου, καὶ Ὀ-
 νησίμου· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κικιλίας,
 καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσώμεν Στίχους ε'. καὶ
 ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! προὔπογρα-
 φεται νῦν, τὸ ἐσόμενον ἀρρήτον, ἐν συμ-
 βολοῖς σήμερον, ὁρατοῖς τὰ νοούμενα· ἡ φῶς
 γὰρ κόσμῳ, θεῖον ἐκλάμψησα, νυμφαγωγεῖται,
 πρὸς Ναὸν ἔνθεον· ἦν εὐφημήσωμεν, ὡς ναὸν
 Θεότητος ὑπερφυῆ, ἅγιον αἰείφωτον, τοῦ φωτο-
 δότου Χριστοῦ.

Οντως ἀπαρχὴν εὐπρόσδεκτον, Ἰωακείμ ὁ
 σοφός, σὺν τῇ Ἄννῃ προσήνεγκαν, τῷ
 καταξιώσαντι, θεῖον δῆναι καρπὸν αὐτοῖς, τὴν
 Θεόπαιδα, κόρην Μαρίαν σαφῶς, δι' ἧς τῆς λύ-
 πης, ἐλύθη ὄφλημα· ἦν ἀνυμνήσωμεν, εὐσεβῶς
 γηθόμενοι· τῆς γὰρ χαρᾶς, πρόξενος γεγένηται
 παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῇ.

Δεῦτε μουσικῶς συνδράμωμεν, καὶ προσξάρ-
 ζωμεν νῦν, ταῖς λαμπάσι τῆς πίσεως, κα-
 ταλαμπρυνόμενοι, τῆς Παρθένου τὴν πρόοδον·
 Ναὸν Θεοῦ γὰρ, δόξη εἰσέρχεται, προμνηστευ-
 θεῖσα, σαφῶς τῷ Πνεύματι· ἧς ἑορτάσωμεν,
 τὴν τερπνὴν πανηγυριν, θεοπρεπῶς πάντες
 εὐωχοῦμενοι, ἐν τῇ Εἰσόδῳ αὐτῆς.

Καὶ τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλήμα τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ἔνδοξε Φι-
 λήμον ὑπάρχων, οἶνον ἀπέσταξας, θείας
 ἐπιγνώσεως, ταῖς ἐν ὀδύνῃ ψυχαῖς, καὶ καρδίας
 ἐπεύφρανας, τὰς σκυθρωπαζούσας, πλάνης ἀ-
 μαυρότητι, περικειμένους τε, ζόφου τῆς εἰδωλο-
 μανίας· ὅθεν, γηθοσύνως τὴν μνήμην, σοῦ τὴν
 θεαυγῆ πανηγυρίζομεν.

Πόλις τῶν Γαζαίων σε τιμᾶ, φῶς τῆς ἐπι-
 γνώσεως Μάκαρ, διὰ σοῦ βλέψασα· ἡ
 Κολασσαέων δὲ, τὸ θεῖον σῶμά σου, ὡσπερ
 ὄλθον κατέχουσα, τρυγᾶ τὰς ἰάσεις, καὶ τὴν
 ἀναβλύζουσαν, χάριν ἐκάστοτε· ὅθεν, ἐκτελεῖ
 σου τὴν μνήμην, περισωζομένη κινδύνων, ἔνδοξε
 Φιλήμον, τῇ πρεσβείᾳ σου.

Πίστει, σὺν Ἀπφία τῇ σεμνῇ, Ἀρχιππον σοφὸν ἱεράρχην, ἀνευφημήσωμεν, μέλποντες Φιλήμονα, καὶ τὸν Ὀνήσιμον, ἱερούς θεοκήρυκας, σεπτούς διδασκάλους, πλάνην τὴν πολυθεῶν, τοὺς ἐκριζώσαντας, λόγῳ, καὶ φυτεύσαντας πᾶσι, γνῶσιν ἀληθείας· καὶ τούτων, εὐσεβῶς τὴν μνήμην ἐορτάσωμεν.

Δόξα, τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε συμφώνως ἀνυμνήσωμεν, τοὺς αὐτόματάων αὐτοῦ, Φιλήμονα καὶ Ὀνήσιμον, Ἀπφίαν καὶ Ἀρχιππον, τοὺς Ἀποστόλους Χριστοῦ· Χαίρετε, ἐκβοῶντες αὐτοῖς, ταῖς οἰκουμένης φωστῆρες, Κολασσαέων πρόβολοι· Χαίρετε, Ἀγγελῶν ὁμοδίαιτοι, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ἀνδρικῶς καταστρεφόμενοι, καὶ Χριστὸν Σωτῆρα κηρύξαντες, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἀπαλλάξαντες. Διὸ ὡς παριστάμενοι τῷ θρόνῳ τῆς Ἁγίας Τριάδος, πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος α'.

Α'γαλλιάσθω σήμερον ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰς λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἴδου γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολᾶς βλέψασα, ἀποκηθεῖσα ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ, ὡς ἄμωμος προσφορά προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ κρούων τὴν κινύραν· Ἀπενεχθήσονται, φησὶ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τῆ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρό αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἀρρέυζως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Εἰς τὸν Στίχον, εἰ βέλει, εἰπέ Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας Κικιλίας (*).

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σῶμα ἀκηλίδωτον, καὶ λογισμὸν ἀπαράδεικτον, ἡδονῶν διетήρησας, καὶ νύμφην ἀκῆρατον, τῷ πεποιηκότι, σεαυτὴν προσῆξας, πεποικιλμένην ἱερῶς, τῷ μαρτυρίῳ Ἀειμακάριστε· διό σε προσελάβετο, πρὸς φωτεινότητα θάλαμον, καὶ νυμφῶνα ἀκῆρατον, Κικιλία πανεύφημε.

(*) Τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Ἁγίας Κικιλίας, καὶ ὁ ἐφεξῆς αὐτῆς Κανὼν οὐκ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ. Ἄλλ' αὐδὲ τὸ ἀνωτέρω Δοξαστικὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, οὐδὲ τὰ εἰς τοὺς Αἶνους Προσόμοια τῶν αὐτῶν.

Ρόδοις ἡδυπνόοις σε, εὐωδιάσας ὁ Κύριος, αἰσθητῶς Σεμνοπάρθενε, ζωγρεῖ μεσιτεία σου, ἀδελφῶν δυάδα, ἐνοσφρησαμένην, τούτων εὐχῆ σου ἐκτενεῖ· ὅθεν λιπόντες δυσῶδες σέβασμα, τῆς πλάνης ἠξιώθησαν, τοῦ ἐκ Παρθένου νεαῖκος, μύρου θείου δι' ἄφατον, κενωθέντος χρηστότητα.

Πλούτε καπεφρόνησας, τὸν ἐπουράνιον στέργουσα· καὶ μνηστῆρος ἠλόγησας, παρθένων ἐν τάγμασι, σεαυτὴν πανσόφως, ἀριθμησαμένη· καὶ προσενήνοχας σαυτὴν, τῷ οὐρανίῳ νυμφίῳ πάνσεμνε, ἀθλήσασα στερόροτατα, καὶ τὴν ὀφρῦν τοῦ ἀλάστορος, ἀνδρικῶς συμπατάσασα, ἀθλητῶν τὸ ἀγλαῖσμα.

Εἶδὲ μὴ, τὰ παρόντα τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Σήμερον ψαλμικῶς, τὰ στίφη τῶν παρθένων, ἀνάψαντα λαμπάδας, φαιδρῶς ὁδοποιῶσι, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ορος τὸ νοητὸν, τὴν τράπεζαν τὴν θείαν, τὴν γέφυραν τὴν στάμνον, Προφῆτα ὑποδέχου, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Πύλας τοῦ ἱεροῦ, διάρας Ζαχαρία, Προφῆτα ὑποδέχε, Θεῷ τὴν θείαν πύλην, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Σήμερον τῷ ναῶ προσάγεται, ἡ παναίμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφῆς. Σήμερον τὸ καθαρώτατον ἀγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται. Ταύτη ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη, ἐν γυναῖξιν εὐλογημένη.

Ἀπολυτικίον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα·

Ἦχος β'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αινέσατε παρθένοι, καὶ μητέρες ὑμνήσατε, λαοὶ δοξολογεῖτε, ἱερεῖς εὐλογήσατε, τὴν ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ· σαρκὶ γὰρ ἠντηπιάζουσα Ναῶ τῷ τοῦ Νόμου προσπνέχθη, ὡς περ ναὸς Κυρίου ἀγιώτατος. Διὸ ἐορτὴν πνευματικὴν, τελοῦντες ἀνακράζωμεν· Χαῖρε Παρθένε δόξα, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δαυτὸ προοδοποιήσον, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ χαίρων ὑπόδεξαι, τὴν Βασιλίδαν ἡμῶν, καὶ ταύτη ἐκδόησον· Εἰσελθε ἡ Κυρία, εἰς ναὸν Βασιλέως· εἰσελθε, ἧς ἡ δόξα κεκρυμμένως νοεῖται· ἐξ ἧς μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγάσειν, πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Εἴτα λέγεται εἰς Κανῶν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανῶν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Χριστὸν φιλοῦντα δοξάσω σε, Φιλῆμον. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Χοροβατῶν, χαρμονικῶς τὰ οὐράνια, Ἱερουργε σκηνώματα, χάριν παρασχομοι, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, ἐνθέως ἀνυμνοῦντι· σὺ γὰρ δεδόξασται.

Ρεῖθροις τῶν σῶν, λόγων καρδίας κατήρδευσας, καὶ γεωργεῖν οὐράνια, μάκαρ νοήματα, παρεσκευάσας πίστει, Ἀπόστολε Φιλῆμον, ἀξιοθαύμαστε.

Ιερουργῶν, τὸ ἱερόν Ευαγγέλιον, ταῖς ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, ψυχὰς ἐφώτισας, λυτρωσάμενος σκότους, τῆς εἰδωλομανίας, σοφὲ Ἀπόστολε. Θεοτοκίον.

Σὲ προφητῶν, πάλαι ὁ Δεῖος κατάλογος, πολυειδέσιν Ἀχραντε, συμβόλοις πόρρωθεν, προεχάραξεν ὄντως, τὴν μόνην τὸν Δεσπότην, ἀποκνήσασαν.

Ὁ Κανῶν τῆς Ἁγίας.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστοῦ πανάγιον τέμενος, Χριστοῦ φωτεινὸς ἐνδιαίτημα, Χριστοῦ ναὲ καθαρώτατε, ἐνδοξε Κικιλία, Μάρτυς σεμνή, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, φωταγωγήσον ἡμᾶς, τοὺς ἀνυμνεύντάς σε.

Χριστοῦ τὸ κάλλος ποθήσασα, Χριστῷ κραταιωθείσα τῷ ἔρωτι, Χριστοῦ προσταγαῖς πειθήσασα, κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ, Μάρτυς σεμνή, πᾶσιν ἐνεκρώθης, καὶ ζωῆς τῆς αἰωνίου κατηξιώσαι.

Ψυχὴν ἀμόλυτον φέρουσα, καὶ σῶμα καθαρὸν καὶ ἀγνότατον, Χριστῷ τῷ Θεῷ νενύμφευσαι, ἄμωμόν σε τηροῦντι, καὶ καθαρὰν, Μάρτυς εἰς αἰῶνα, εἰς νυμφῶνα νοητὸν Θεομακάριστε. Θεοτοκίον.

Ρυσθῆναι Κόρη πανάμωμε, παθῶν ἐπικρατείας τοὺς δούλους σου, τὸν σὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, Κύριον καὶ Δεσπότην· ὃν ἐκ τῶν σῶν, Πάναγνε αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἡμῖν, προσομιλήσαντα.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀνάστασιν κηρύττων ἀνέστησας ὡς ἐκ τάφου, ἀπιστίας καὶ νεκρώσεως τοὺς ἀνθρώπους, Φιλῆμον ἀξιάγαστε.

Ονήσιμον τὸν Δεῖον καὶ Φιλήμονα, Ἀπφίαν καὶ Ἀρχιππον τοὺς ἀστέρας, τοὺς φωτίζοντας τὰ πέρατα, ἱεραῖς μελωδίαις εὐφημήσωμεν.

Νοὸς τὸ ὀπτικὸν ἀνακαθάραντες, τῆς Δείας ἐτύχετε Δεοπτίας, καὶ καρδίας ἐπεστρέψατε, πλανωμένους, πρὸς γνῶσιν Ἱερώτατοι. Θεοτοκίον.

Φανείσα καθαρά καὶ πανακήρατος, ἐδέξω ἐν μήτρᾳ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν καθάραντα τὴν φύσιν ἡμῶν, ῥυπωθεῖσαν Παρθένε ἀτοπήμασιν.

Τῆς Μάρτυρος. Τῷ πρὸ τῶν αἰῶνων.

Τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, σαρκωθέντα ἀφράστως Χριστὸν τὸν Θεὸν, καθαρωτάτη διανοία, ἐκζητοῦσα ἐβόας αὐτῷ· Σοῦ ὀπίσω Δέσποτα, προσεκολλήθην, καὶ σοῦ τῆ στοργῆ, ψυχὴν μου συνεδήσα.

Εχουσα πασαῖδα, ἐπεράνιον προῖκά τε μένουσαν, τῆς ἐπιγείου ὡς προσκαιροῦ, καὶ φθαρτῆς Κικιλία, ἀγνή Μάρτυς κατεφρόνησας, τὴν παρθενίαν τηροῦσα Χριστῷ, ἄσπιλον ἀμείωτον.

Ερωτι αὐλῷ, τοὺς ἐνύλους ἐμάρανας ἔρωτας, καὶ τὸν μνηστῆρα ζωηρόν τοις, καὶ πανσόφοις σου λόγοις, σὺν σοὶ παρθενεύειν ἐπεισας· μεθ' ἧς συνήφθης Ἀγγέλων χοροῖς, Μάρτυς ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Η ἀγεωργήτως, ὡς κατάκαρπος ἄμπελος Ἀχραντε, καὶ συλλαβοῦσα καὶ τεκοῦσα, τὸν ἀκήρατον βότρυν, Χριστὸν οἶνον ἀπόσταζοντα, Δεογνωσίας αὐτὸν ὡς Θεὸν, αἴτησαι σωθῆναι ἡμᾶς. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ πρὸ τῶν αἰῶνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι
• **Τ**ι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ
• Παρθένου σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ
• Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν,
• ἅγιος εἶ Κύριε..

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Φιλήμονος.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ ἄρῳτρω τοῦ λόγου καλλιερῶν, χερσωθείσας καρδίας Ἱερουργε, τὴν Δεῖαν ἐπίγνωσιν, γεωργεῖν παρεσκευάσας· καὶ καθελὼν τεμένη, εἰδῶλων ἀνήγειρας, Ἐκκλησίας μάκαρ, εἰς δόξαν τοῦ Κτίστου σου· ὅθεν συνελ-

δόντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, Φιλήμον δοξάζομεν, ἱερῶς φωτιζόμενοι, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορταζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τῆς Ἁγίας Κικιλίας.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Νυμφίον ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν κекτημένη, νυμφίου σαρκικοῦ, ἐβδελύξω τὸν πόθον· καὶ τοῦτον προσενήνοχας, τῷ Θεῷ διαπέσεως, ἐναθλήσαντα, σὺν σοὶ στερρώως Κικιλία, καὶ τὸν στέφανον, ἀπολαβόντα τῆς νίκης· μεθ' οὗ ἡμῶν μέμνησο.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς.

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἱερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας· ταύτην ἄπαυτες, οἱ γηγενεῖς μετὰ πόθου, πιστῶς μακαρίζομεν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ δ΄. Ὑμῶ σε, ἀκοῆ.

Γστὶν τοῦ Σταυροῦ πτερούμενος, διεπέρασας ἀχειμάστως, τὸ χαλεπὸν πέλαγος, τῶν πειρασμῶν τοῦ βίου, Μάκαρ πολλοὺς, κυβερνήσας θαλαττεύοντας, πρὸς σωτηρίας ὄρμον θεία χάριτι.

Λαμπτήρας φωταυγεῖς προβάλλεται, θεία πόλις Κολασσαέων, τὸν ἱερόν Ἀρχιεπίσκοπον, Φιλήμονά τε καὶ Ἀπφίαν σαφῶς, καὶ Ὀνήσιμον τὸν ἑνδοξον, φωταγωγοῦντας κόσμου τὰ πληρώματα.

Ο θείος ποταμὸς ἀνέβλυσε, τῆς καρδίας σου Θεοδόρημον, καὶ ποταμοὺς ἔστησε, καὶ ρεύματα τῆς ἀθείας· ψυχὰς ἐκτακείσας δὲ τῷ καύσωνι, τῆς ἀγνωσίας ἠρδευσεν ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Υμῶ σε ἀληθῶς Πανύμνητε, ὑπερύμνητον Θεὸν Λόγον, ὑπερφυῶς τέξασαν, καὶ δέομαι· Τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τὰ νοσήματα θειάπευσον, ὡς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα Θεόνυμφε.

Τῆς Μάρτυρος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Αγγελος φωτὸς σοι παρεστῶς, καὶ φύλαξ δεδομένος σοι, φωτὶ σε θείῳ κατελάμπρυνε, ρυόμενος ἐκ παντός, ἐναντίου ἑνδοξοῦ, ἀφθορον ἀγνήν διατηρῶν τε, εὐαρεστοῦσαν Χριστῷ, πίστει Κικιλία καὶ χάριτι.

Θεῖαις σε πεισθεῖς ταῖς διδασκαίαις, εἰδῶλῳ τὸ βαθύτατον, ὃ Κικιλία σκότος ἔλιπε, Βαπτίσματι θειργῶ, προσελθὼν γηθόμενος, Βαλλερειανὸς ὁ γενναϊόφρων· καὶ φωτισθεῖς τὴν ψυχὴν, φέγγος μαρτυρίῳ ἀπήστραψε.

Θαλαμον θαλάμου καθαρὸν, ἠλλάξω τὸν οὐράνιον, τοῦ ἐπιγεῖν ἀξιάγαστε· εἰς ὃν οἱ κείς ἐν χαρᾷ, παρθενίας κάλλεσι, καὶ μαρμαρυγαῖς ταῖς τῆς ἀγνείας, ἠγλαϊσμένη φαιδρῶς, Μάρτυς Κικιλία θεόνυμφε.

Θεοτοκίον.

Ράβδος σε Παρθένε Ἀαρὼν, ἀνίκμως ἐκβλάστησασα, προεξεκόνισεν ἀνήθασαν, τὸν φυτουργὸν τοῦ παντός· ὃν δυσώπει πάντοτε, πάντων εὐσεβῶν ταῖς διανοίαις, τὸν φόβον τὸν ἑαυτοῦ, Δέσποινα φυτεῦσαι πανάμωμε.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νενοσηκότας ὁρῶν, τῇ σπηεδόνι τῶν δεινῶν ἑνδοξε, τῷ δραστηκῶ λόγῳ σου ἰάσω, Φιλήμον τῆς ποτῆ, εἰδωλομανίας, σφοδρῶς κινδυνεύοντας.

Τὰς οὐρανίους ὁδοὺς, τοῖς πλανηθεῖσι χαλεπῶς ἔδειξας, ὡς ἀπλανῆς ὁδηγὸς Φιλήμον, καὶ μόνην τὴν ὁδὸν, Χριστὸν ἀγαπήσασα, ὁσίως ὠδήγησας.

Αγγεὶ φαιδρᾶν ἑορτὴν, Κολασσαέων ἡ σεπτῆ σήμερον, περιχαρῶς Χριστοῦ Ἐκκλησία, τὸν θείον Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ τὸν θειόγον, τιμῶσα Φιλήμονα.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα σῶσον ἡμᾶς, χειμαζομένους χαλεπῶ κλύδωνι, τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν ἀνημέρων, Βαρβαρίων ἐκδρομαῖς, καὶ ταῖς τῶν Δαιμόνων, δειναῖς ἐπιθέσεσι.

Τῆς Μάρτυρος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Λουτρόν σου τὸ θείον, Βαλλερειανέ, ἐκζητοῦντος ὠράθη σοι Ἀγγελος, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν σου, φωτίζων ἱερῶν, λογίων ἀναπτύξει, καὶ πειθῶν οὐρανίαις, συναφθῆναι χορείαις, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμεναν.

Τηροῦσι παρθένον, καὶ σῶμα καὶ νοῦν, συνδουμένοις τε θείῳ ἐν Πνεύματι, στεφάνους ὁρατοῦς ὑμῖν, ἀπέστειλε Χριστός, ἐκ ῥόδων ἠδυπνόων· αὐτοῦ γὰρ εὐδία, καὶ τῆς πίστεως ὄντως, Πανευκλεέστατοι γεγονάτε.

Δυσῶδη Τιβούρτιε, πλάνην λιπῶν, ἀντελάβου ὁσμῆς θείας γνώσεως, καὶ τρίθον τὴν ἀπάγουσαν, ζωὴν πρὸς ἀληθῆ, προθύμως ἐπορεύθης, πιστεύσας ὀλοψύχως, τῇ Τριάδι καὶ ταύτης, ὑπεραθλήσας προθυμώτατα.

Θεοτοκίον.

Αγίων Ἀγγέλων, Παρθένε ἀγνή, ὑπερέχουσα ὠφθης κυήσασα, Βελῆς μεγάλης Ἀγγελον, Θεὸν Ἐμμανουήλ, βροτοῦς ἐπουρανίους, αὐτοῦ τῇ καταβάσει, ἐργαζόμενον Κόρη, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀδιήγητον.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδή 5'. Ἐν ἀβύσσῳ.

Οὐρανὸς ὠφθης πᾶσι φθειγόμενος, δόξαν τὴν σωτήριον, τοῦ σὲ δοξάσαντος, καὶ Μαθηταῖς συντάξαντος, Ἐβδομήκοντα Μάκαρ πανόλβιε.

Ενωθεὶς τῆς πατρίδος τῷ ξένῳ σου, λόγῳ ξενωθέντας, Θεοῦ ἐσαγήνευσας, καὶ τῆς Σιών οἰκήτορας, Ἱεράρχα Φιλῆμον ἀνέδειξας.

Αρεταῖς ἱεραῖς ἀπαστραύπτουσα, καὶ περὶφανῶς τὸν Θεὸν θεραπεύσασα, πρὸς οὐρανοὺς ἀνέδραμες, σὺν Ἀγγέλοις Ἀπφία χορεύουσα. Θεοτοκίον.

Σωματοῦται ὁ Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, καὶ δι' εὐσπλαγγίαν, γκωρίζεται ἄνθρωπος, ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀπεργάσῃται Κόρη πανάμωμε.

Τῆς Μάρτυρος. Σπλάγγων Ἰωνᾶν.

Χεῖρας πρὸς Θεὸν, προθύμως ἐπάραντες, τοὺς εἰδωλικοὺς ναοὺς κατέρραξαν, καὶ συνέτριψαν, καὶ βυθῷ ἀπωλείας παρέπεμψαν, τῶν δαιμόνων ταῖς ἐπάρσεις οἱ στερρότατοι νίκης, ὅθεν ἐκομίσαντο, εὐπρεπῆ καὶ φαιδρὰ διαδήματα.

Αῖνες λογικοὶ, ὑπάρχοντες ἅγιοι, θηρίων ὄρμας οὐκ ἐπτοήθητε, οὐκ ἐνειμάτε, ἀλογώτατον σέβας ταῖς δαίμοσιν, οὐ θυδίαν προσηνέγκατε ὀλέθριον· μάλλον, ἑαυτοὺς δὲ θύματα, καθαρά τῷ Θεῷ προσηγάγετε.

Πόθος σε Θεοῦ, καὶ ἔρωσ ἐγκαρδίας, καὶ θεία στοργή, ὅλην ἀνέφλεξε, καὶ εἰργάσατο, μετὰ σώματος Ἐνδοξε Ἀγγελον ὑποκλίνας γὰρ αὐχένα προθυμότερα, ξίφει, καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασι, καὶ ψυχῇ τὸν αἶρα ἠγίασας. Θεοτοκίον.

Εστη μέχρι σοῦ, Παρθένε ὁ θάνατος· ζῶν γὰρ Χριστὸν ἐκυσφόρησας, τὸν δωρθέμενον, καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοῖς πιστεύουσι, τὴν ἀθάνατον καὶ θείαν ἀγαλλίασιν· τοῦτον, Παναγία αἵτησαι, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δέλους σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**πλάγγων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θῆρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ
» δὲ ἐνοικῆσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν,
» διεληλύθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς γὰρ οὐχ
» ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀπήμαντον.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας Κικιλίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν νυμφευθεῖσαν, τῷ Χριστῷ ἐκουσίως, καὶ στολισθεῖσαν, ἀρεταῖς τὴν καρδίαν, θεο-

πρεπῶς ὑμνήσωμεν Πιστῶν ἢ πληθὺς· αὐτὴ γὰρ κατήσχυεν, Ἀλμακίου τὸ θράσος, λάμψασα ὡς ἥλιος, μέσον τῶν ἐκζητούντων· καὶ μετὰ ταῦτα ὠφθη τοῖς ἐν γῆ, στήριγμα θεῖον, τὴν πίστιν κρατύνασα. Ὁ Οἶκος.

Αρχὴ ἐλπίδος ἀγαθῆς, ἐδόθη τοῖς Ἁγίοις ἐξαίρετα τὸ πράττειν, κατάπληκτα μεγάλα, ἅπερ καὶ θαύματα, ἐστὶ θαυμαζέσθαι ἀξίως· μεθ' ὧν καὶ τὴν τῆς παρθένου Κικιλίας ἀρετὴν, καὶ ἄσπιλον λαμπρότητα, πῶς ἀπεκδυσαμένη, τὸν ἄρχοντα ἔφυγε τοῦ σκοτούς· καὶ δραμοῦσα πρὸς τὴν πάλιν τοῦ ἐχθροῦ, ἐστη ἐρρώμενη ἀπτοήτως· καὶ ἡμεῖς τοῦ θαύματος τούτου γεγονότα ἀληθῆ πράγματα, φώμεν· πῶς διὰ Χριστὸν, ἐπτέρκισε τὸν Βελίαρ, τὴν πίστιν κρατύνασα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἐβδομήκοντα, Φιλήμονος, Ἀρχίππου, Ἀπφίας καὶ Ὀνησίμου, μαθητῶν γεγονότων Παύλου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχοι.

Χριστοῦ καλοῦντος, ὠφθητε δρόμῳ ξένῳ,
Χριστῷ μαθηταί, δραμόντες πρὸς τὴν κλῆσιν.

Εἰκάδι δευτερίῃ Φιλήμονα ἔνθεν ἄειραν.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Νέρωνος τοῦ Βασιλέως, μαθηταὶ γεγονότες τοῦ Ἁγίου Παύλου. Ἐμαρτύρησαν δὲ ἐν Κολασσαῖς, πόλει τῆς Φρυγίας, πλησίον τῆς Λαοδικείας. Τῶν γὰρ Ἑλλήνων ἰορτὴν ἀγόντων τῇ Ἀρτέμιδι ἐν τῷ ταύτης ναῷ τῷ ἐν Κολασσαῖς, αὐτοὶ τῷ Θεῷ τὴν δοξολογίαν ἀνέφερον ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, μετὰ καὶ ἄλλων Χριστιανῶν. Ὦν τῇ τῶν εἰδωλολατρῶν ὑποκειχωρηκόντων ἐφόδῳ, οὗτοι μόνοι μετὰ τῆς Ἀπφίας, πιστῆς καὶ αὐτῆς οὐσης, ἐναπελιφθῆσαν, πεθεύοντες τὸ κατὰ Χριστὸν μαρτύριον. Συσχεθίντες οὖν, ἤχθησαν πρὸς Ἀνδροκλίαν τὸν ἡγεμόνα Ἐφέσου. Τύπτονται οὖν παρ' αὐτοῦ, καὶ μὴ πεισθέντες θῦσαι τῷ εἰδῶλῳ τῷ καλουμένῳ Μηνᾶ, εἰς βέθρον ἐμβαλλονται μέχρις ὀσφύος· καὶ οὕτω λιθολευστοῦνται, πρότερον ὑπὸ παίδων ράφισι κατακεντηθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κικιλίας, Βαλλεριανοῦ, καὶ Τιβουρτίου.

Στίχ. Λουτροῦ φέρεις ἔκκαυσιν, ὦ Κικιλία,
Λοῦν δὲ λουτροῦν αἵματος διὰ ξίφους.

Βαλλεριανὸν καὶ συναθλητὴν ἅμα
Κτείνει ξίφος, βάλλοντας ὕβρεσι πλάιην.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Καὶ ἢ μὲν Κικιλία ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ρώμης, προσήκουσ ἐχούσα λαμπρούς. Μνηστευθεῖσα δὲ τῷ Βαλλεριανῷ, τούτου ἐπὶ τῷ ἄς Χριστὸν πίστιν μετηγάγετο, καὶ ἐφ' ἀγνείᾳ διάγειν ἔπεισεν. Ὁ δὲ Βαλλεριανὸς τὸν Τιβούρτιον, ἀδελφὸν αὐτοῦ γνήσιον ὄντα. Εἰς τοσαύτην δὲ ἀρετὴν ἀνήχθη ὁ Τιβούρτιος, ὡς καὶ Ἀγγέλοις καθ' ἑκά-

στην προσομιλίαν. Οὗτοι οὖν τὰ λείψανα τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων θάπτοντες, διαβάλλονται τῷ Ἀλμακίῳ Ἐπάρχῳ τῆς πόλεως. Καὶ ἀχθίντες ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσαντες, ἐκδίδονται τῷ Καπηλαρίῳ Μαξίμῳ, ἀποτμηθησόμενοι τὰς κεφαλὰς. Ὅς μετὰ τὴν τῶν Ἁγίων ἱκτομὴν, Σεασάμενος Ἀγγέλους προπέμποντας καὶ δορυφοροῦντας τὰς ψυχὰς τῶν Μαρτύρων, ἰπίστευσε καὶ αὐτός. Ἡ δὲ Ἁγία Κικιλία, ἐν βαλανείῳ βληθεῖσα, σφοδρῶς ἐκκαίντι, καὶ μὴ συγχωρουμένη τὴν ἐξοδὸν, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις παραμείνασα, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν ἐν αὐτῷ τῷ βαλανείῳ, τοῦτο τοῦ Ἐπάρχου ἀποφαναμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάρκου, Στεφάνου, καὶ ἑτέρου Μάρκου.

Στίχ. Τμηθεὶς ξίφει Στέφανε, σὺν Μάρκοις δύο, Πολλοὺς σὺν αὐτοῖς τοὺς στεφάνους λαμβάνεις.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλείῳ, καὶ Μάρκου ἡγεμόνος, ἐκ πόλεως Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας. Κατασχεθέντες δὲ, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογήσαντες, καὶ πλείστας ὑποστάνας βασάνους, καὶ μὴ πεισθέντες ἀρνησασθαι τὸν Χριστὸν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Προκοπίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχ. Πρὸς τὴν τομὴν ὥρμησεν, οἶα πρὸς πάλην, Καὶ Προκόπιος θρέμμα τῆς Παλαιστίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μενίγνου τοῦ κναφέως.

Στίχ. Κάραν, κναφεῦ Μένιγνε, τμηθεὶς ἐν ξίφει, Κνάπτεις σεαυτὸν· κἄν ρύπους εἶχες, πλύνῃ.

Οὗτος ὥρμητο ἀπὸ Κολωνίας τῆς Ἑλλησπόντου, ἐκ πόλεως Παρείου. Καὶ ἀκούσας στρατιωτῶν τινῶν ἐν ἀγορᾷ, βοῶντων, ὅτι ὁ Ναζωραῖος Ἰησοῦς, νυκτὸς ἰλθὼν, ἔκλιψε τοὺς δεσμίους ἡμῶν, ὑπερξέσας τῷ πνεύματι, πολλὴν φροντίδα ἐτίθειτο τοῦ μαρτυρίου τυχεῖν. Ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ πέλει τοῦ Ἁγίου, πολλῶν Μαρτύρων ὑπὸ τῶν φυλάκων κατακλεισθέντων ταῖς φυλακαῖς ἐσφραγισμένων τῶν θυρῶν οὐσῶν, οἱ Ἅγιοι ὑπὸ Θεοῦ Ἀγγέλου τῶν δεσμῶν ἀπελύθησαν· ὅθεν μὴ εὐρισκομένων αὐτῶν, μεγάλως οἱ διώκται ἐταράχθησαν. Ἐπὶ δὲ ὁ Μένιγνος, καὶ Θεῖας φωνῆς καλοῦσης αὐτὸν, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας διεγερῶσης ἤκουσεν, οὐκ ἀνεβάλετο, ἀλλ' ἀποδοὺς τὰ ἱμάτια τοῖς δεσπότης (κναφεὺς γὰρ ἦν)· καὶ τὰ παρὰ τῶν τυράνων τιθέντα γράμματα διαρρήξας, τύπτεται ὑπὸ τῶν δημίων ἀφειδῶς· καὶ ἐπὶ γῆς ῥηφίς, λαξ ἐντείνεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς ξίσται· καὶ τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποτίμνεται· καὶ τοῖς τυράνοις ἀχθεὶς, καὶ θύειν ἀπαρνησάμενος, τὴν ἐπὶ θάνατον κατακρίνεται· καὶ τῷ ξίφει παρὰ τοῦ δημίου κρουσθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀββᾶ.

Στίχ. Ἀββᾶν, τὸν ἐκτύπωμα ὄντα Ἀββᾶδων, Τιμῷ πρεπόντως, ὡς τεκνίων Πατέρα.

Οὗτος ἦν ἐκ γίνους τῶν Ἰσραηλιτῶν. Καταλιπὼν δὲ γονεῖς, καὶ πατρίδα, καὶ πλοῦτον, ἠκολούθησε Μοναχῷ τινι, ἐνδυσάμενος τὸ μοναδικὸν σχῆμα, καὶ ἦν σὺν αὐτῷ ἐπὶ χρόνους τινάς. Εἶθ' οὕτω λαβὼν αὐτὸν ὁ ἐπι-

στάτης αὐτοῦ, σὺν αὐτῷ ἀπῆλθε μαθητευθῆναι παρὰ τῷ μεγάλῳ Εὐσεβίῳ τῷ ἀγωνιστῇ· οὐ κοιμηθέντος, ἔμεινεν ὁστος παρ' αὐτῷ τῷ τέπῳ. Ὀκτῶ δὲ καὶ τριάκοντα διατελείσας ἐκείσε χρόνους, αἰεὶ ἐπεξετείνετο, ὡς ἀρχὴν ἔχων. Ὑποδήμασι μὲν οὐδέποτε τοὺς πόδας ἐκαλύψεν· ἰσθίων δὲ βραχέα, καὶ ὅσα βραχεῖαν ἐντίθησι δύναμιν, περιττῆν ἠγεῖτο καὶ τὴν τοῦ ὕδατος χρείαν. Σιδῆρῳ δὲ τὴν ὄσφυν ἐξωσμένος, ἐκάθητο μὲν ὀλιγάκις, τῆς δὲ νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὸ πλείστον ἰστηκῶς, ἢ ἐπὶ τῶν γονάτων κείμενος, τὴν τῆς εὐχῆς τῷ Δεσπότη λειτουργίαν προσέφερε. Τῆς κατακλίσεως δὲ τὴν χρείαν, ἀναγκαίαν ἠγεῖτο οὐδαμῶς· οὐδεὶς γὰρ αὐτὸν ποτε κατακλιθέντα ἐθεάσατο. Ἀλλὰ καὶ τοῦ χοροῦ τῶν Μοναχῶν κορυφαῖος γενόμενος, καὶ προστατεύειν λαχὼν, ἀρχέτυπον ἑαυτὸν τῆς φιλοσοφίας τοῖς ὑπηκόοις ἅπασιν προῦθηκεν. Οὕτω βιούς, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Χριστοφόρος καὶ Εὐφημία ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὴν Εὐφημίαν σοὶ συνευφημεῖν ἔγνων, Σοὶ συσφαγεῖσαν, χριστόφρον Χριστοφόρε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Θαλλέλαιος καὶ Ἀνθιμος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θαλλέλαιος τ' Ἀνθιμος ἐκτετμημένοι, Ἀειθαλῶς ἀνθοῦσιν ὡς θεῖα ξύλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Κάλλιστος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κάλλιςος ἐχθρὸν τὸν κίκιστον πτερνίσας, Φίλος Θεῷ πρόσεισιν ἐκλελεγμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Θαδδαῖος, ἐν τροχῷ δεθείς, καὶ κατὰ πρानοῦς ἀφεθείς τελειοῦται.

Στίχ. Κατὰ πρानῶς Θαδδαῖον ὁ τροχὸς στρέφει· Φωνὴ δὲ βροντῆς ἐν τροχῷ, ψαλμὸς λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀγαπίωνος, Σισινίου Ἱερομάρτυρος, καὶ Ἀγαπίου.

Στίχ. Ἀπῆλθε, θηρσί μὴ βλαβεῖς, Ἀγαπίων· Τοῦτον γὰρ ἠγάπησε καὶ θηρῶν φύσις.

Εἶχες θύτην με, νῦν δὲ καὶ θῦμα ξένον, Ἐχεις με Σισινίον, ἐκ ξίφους, Λόγε.

Ὑπὲρ Θεοῦ, ταθέντος ἐν τῷ Κρανίῳ, Ξίφει σὸν, Ἀγάπιε, τείνεις κρανίον.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσῆσ· Ὁραῖοι οἱ σοὶ, ἐχρημάτισαν σεπτοὶ Φιλῆμον πόδες, τρίβους συντόνως βηματίσαντες, Εὐαγγελίου καὶ ἅπασι, τοῖς πολεμηθεῖσιν εἰρήνην, ἱεράν καταγγέλλοντες, καὶ τῶν Δαιμόνων τὰς ὁρμὰς ὑποσκειλίσαντες.

Σῶν λόγων φωτὶ, τῶν Γαζαίων τὸ βαρὺ σκότος ἤλαθη· Ἱεουργὸς γὰρ ἱερώτατος, ἐν τούτοις γέγονας ἄριστα, τοὺς πάντας ποι-

μάνας και μέλπειν, ἐκδιδάξας Ἀπόστολε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εν πρώτοις τῶν σῶν, ἐκοινώνησε καλῶν Γαζαίων πόλις· αὐτῆς γὰρ ὠφθης και πρωτόθρονος, και Ἱεράρχης σωτήριος, ὡς ἱεροφάντης Φιλῆμον, ἐκβοᾶν προτρεπόμενος· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φιλῆσας Χριστὸν, τὸν φιλήσαντα βροτοῦς δι' εὐσπλαγγίαν, τοὺς τῇ φιλίᾳ τοῦ ἀλάστορος, μεμισημένους τυγχάνοντας, φίλους ἀπειργάσω Φιλῆμον, τοῦ Θεοῦ ἀναμελποντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ισχὺς ταπεινῶν, και λυχνία φωτεινὴ και θεία τράπεζα, ὄρος και πύλη ἀδιόδευτος, θρόνος Θεοῦ και παλάτιον, ῥάβδος Ἀαρῶν τε και στάμνος, χρυσαυγίζουσα πέφυκας, Χριστὸν τὸ μάννα τῆς ζωῆς, Παρθένε φέρουσα.

Τῆς Μάρτυρος. Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

Τὴν κάμινον εἰς δρόσον Νεανίαι, εὐσεβῶς μετέβαλον· δροσιζομένη δὲ λουτρῶ, Κικιλία τῆ Βαπτίσματος, τὸ φλογίζον τῆ λητρῆ ἔφερε ψάλλουσα· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τιβούρτιος τὴν πλάνην ἀπλανέσι, διδαχαῖς σου Πάνσοφε, καταλιπὼν θείαν στολὴν, ἀφθαρσίας ἐπενδύεται, και Χριστοῦ τοῖς Ἀθληταῖς συναριθμεῖται βοῶν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Τρισήλιον ἀκτίνα ὑπερθέου, Ἀθληταὶ Θεότητος, ὁμολογοῦντες εὐσεβῶς, τὴν πολύθεον σκοτόμαιναν, ἐσκεδάσατε φωστῆρες χρηματίσαντες, φωταγωγοῦντες, Πιστῶν τὰς διανοίας

Θεοτοκίον.

Τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν κυησάση, τὴν χαρὰν Παναχραντε, και τῆς ἀράς πάντας ἡμᾶς, ῥυσαμένη μεσιτεία σου, ἀπειρόγαμε ἀγνή τοὺς ἀναμελποντας· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν κάμινω.

Λόγον ὡς λυχνον φαεινόν, ἐπανάπτοντα, τῇ σῆ καρδίᾳ φέρων, τοὺς τὸ πρὶν ἐσβεσμένους, και ἐν σκοτίᾳ πολλῇ, κειμένους ἀγνωσίας Ἐνδοξε, πρὸς θεογνωσίας ἐξηγείρας ἡμέραν.

Ηἱερά σου πρὸς Θεόν, ἐκδημία ἱσραῖς ἐμεγαλύνθη, προπομπαῖς Ἀποστόλων, και ἀσωμάτων Νόων· ὧν ἔσχε ἐν γῆ τὸ πολίτευμα, ὡς ἱερομύστης, Φιλῆμον θρηγορε.

Μύρον ἠδύπνοον σαφῶς, ἀποσταῖξας ἱερῶν θαυματῶν μάκαρ, εὐωδίασας φρένας, και λογισμοὺς εὐσεβεῖς, και πάθη δυσώδη ἀ-

πῆλασας, τῶν ὑπερυψούτων, Χριστὸν σοφὸν Φιλῆμον.

Οἷα ἀστέρες φαεινοὶ, στερεώματι ἀεὶ τῆς Ἐκκλησίας, διαπρέπουσιν ἅμα, Ἀρχιεπὸς ὁ θαυμαστὸς, Ἀπφία Φιλῆμων Ὀνήσιμος, και τὰς διανοίας, ἡμῶν φωταγωγοῦσι.

Θεοτοκίον.

Νέος Παράδεισος ἡμῖν, ἡ γαστήρ σου ἀληθῶς Ἀγνή ὠράθη, ζωῆς ξύλον βλαστάων, και τοὺς θανέντας καρπῶ, τοῦ ξύλου πάλιν πρὸς Παράδεισον, ζωοποιηθέντας, εἰσάγων Θεοτόκε,

Τῆς Μάρτυρος.

Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Θείαις ἐπομβρήσει τῶν σῶν θαυματῶν, τῶν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνεις, τοὺς τὰ κέντας καύσωνι, ἀληθόνων Μάρτυς σεμνῆ, ἀναψύχεις Κικιλία παναοίδιμε, βοῶντας ἐν πίστει και κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, και ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζεούση τῇ προθυμίᾳ γενναιοφρον, τὴν παφλάζουσαν εἰσῆλθες φλόγα· οὐκ ἐφλέχθης ὅλως δὲ, ἀλλ' ἐξῆλθες ὡς ἐκ λουτροῦ, ἀφθαρσίας Κικιλία ἀναμελπουσα, Χριστῶ τῶ τῶν ὄλων βασιλεύοντι· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, και ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοῦ Βαλλεριανοῦ τὴν καρτερίαν, κατεπλάγησαν Ἀγγέλων δῆμοι· ῥαβδισμοῖς γὰρ πάντοθεν, και νιφάσι τῶν αἰκισμῶν, πιεζόμενος ὑπέφερε στερότοτα, συντρίβων ἐχθροὺς και μέλπων ἄριστα· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, και ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε τὸ μάννα κερτημένην, τῆς Θεότητος ἐγνωμεν Κόρη, κιβωτὸν και τράπεζαν, και λυχνίαν θρόνον Θεοῦ, και παλάτιον και γέφυραν μετάγουσαν, πρὸς θείαν ζωὴν τοὺς ἀναμελποντας· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, και ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικότισε κάμινος τύπον· ἔ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει Νέης, ὡς ἐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδη νηδύν. Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμελψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, και ὑπερυψούτω εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ δ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.
Ιερωτάτη χορεία, ἱερῶν Ἀποστόλων, ἐμπρέ-
 πων κατοικεῖς τοὺς οὐρανοὺς, θεία μεθέξει
 θεούμενος, καὶ φωτὶ ἀπαστράπτων, ἀρρήτου
 καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, Ἱεράρχα Φιλῆμον,
 διηνεκῶς πληρούμενος.

Ως θαυμαστός σου ὁ τρόπος! ὡς καλὸς ὡς
 ὠραῖος ὁ βίος! ὡς περιδοξος ἡ σὴ, και-
 μησις μάκαρ Ἀπόστολε! ὡς φαῖδρα ἡ ἡμέρα!
 ἐν ἣ ἀπολιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, οὐρανίων ἀψίδων,
 ἐπέβης ἀγαλλόμενος.

Σήμερον τέρπεται πάσα, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλη-
 σία, ἐόρτιον χαρὰν πνευματικῶς, συστη-
 σαμένη τῇ μνήμῃ σου· ἦν ἀκλόνητον σῶζε, ταῖς
 σαῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, εὐπροσδέ-
 κτοις πρεσβείαις, Φιλῆμον ἱερώτατε.

Ητῶν λειψάνων σου θήκη, ἱαμάτων στα-
 γόνας, ἐκβλύζει τοῖς φοιτῶσιν ἱερώς, μά-
 ρκα Φιλῆμον Ἀπόστολε· καὶ νοσήματα παύει·
 καὶ πάντων ἀγιάζει ταῖς ψυχὰς, τῶν τὴν θείαν
 σου μνήμην, ἐορταζόντων πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ τὸν τρέφον-
 τα τρέφεις, τὸν τρόπον τῆς λοχείας οὐ-
 δαμῶς, ἐπισταμένη Πανάμωμε· ὑπὲρ νοῦν σου
 τὸ θαῦμα, Ἀγγέλους καταπλήττον καὶ βροτῆς,
 ταῦς εἰδότας σε μόνην, Παρθένον Θεομήτορα.

Τῆς Μάρτυρος. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Κῆπος κεκλεισμένος πέφυκας, πηγὴ ἐσφρα-
 γισμένη, κάλλος ἀπόθετον, νύμφη ἐκλε-
 κτή, φωτειδὲς ἐνδιαίτημα, εὐανθὴς τε καὶ θεῖος
 Πηράδεισος, θεόφρον Κικιλία, τοῦ Βασιλέως
 τῶν Δυναμέων.

Ορμον γαληνὸν ἐφθάσατε, τῆς εὐσεβείας
 φόρτον ἐλμενίσαντες· καὶ μαρμαρυ-
 γαῖς, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, καταυγάζεσθε
 θέσει θεούμενοι γενναῖοι, Ἀθλοφόροι, πανευ-
 κλεεῖς θεομακάριστοι.

Τριαδικόν.

Νέμοις τοῖς πιστῶς αἰτοῦσί σε, Πάτερ Υἱὲ
 καὶ Πνεῦμα, Τριάς ἀμέριστε, θεῖον φω-
 τισμόν, ἀμαρτιῶν τε τὴν λύτρωσιν, τῶν σοφῶν
 σου Μαρτύρων ἐντεύξεσιν, ἵνα σε κατὰ χρέος,
 ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς τοῦ τόκου σου, ἡ ἀπω-
 σθεῖσα φύσις, ἡμῶν Πανάμωμε, εἶδε καὶ
 νυκτὸς, ἐξ ἀγνωσίας λελύτρωται, καὶ παθῶν
 τῆς σκοτώδους συγχύσεως· διό σε ὡς αἰτίαν,
 τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέβομεν.

Ὁ Εἶρμός.

» Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου πυρπολου-
 » μένη βιάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν
 » καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κα-
 » τασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν καίμινον· ἵνα σε Θεο-
 » τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ἀγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Απόστολοι δεικνύμενοι, καὶ αὐτόπται τοῦ
 Λόγου, Ἀρχιππε ἱερώτατε, σὺν Ἀπφία
 Φιλῆμον, καὶ Κικιλία Μάρτυρι, ἱκεσίαν τῷ
 Κτίστη, ὑπὲρ ἡμῶν προσάγετε, τῶν τελούντων
 ἐν πίστει, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, λύσιν λα-
 βεῖν πταισμάτων· ὑμᾶς γὰρ προβαλλόμεθα,
 πρέσβεις πρὸς τὸν Δεσπότην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ηδάμαλις ἡ ἄμωμος, ἡ πανάγαθος Κόρη,
 ἐν τῷ ναῷ εἰσάγεται, σήμερον παραδό-
 ξως· καὶ ταύτης προπορεύονται Ἀσωμάτων
 τάγματα, καὶ τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, μετὰ
 πλήθους παρθένων· ἦν ὁ θεῖος Ἱερεὺς, ἐνηγκα-
 λίστατο χαίρων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλο-
 μεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀποστόλων
 τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οτῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 εἰς τοῦ κόσμου ἅπαντα τὰ πληρώματα,
 ὥσπερ ἀκτῖνα πολύφωτον, Φιλῆμον Ἀπόστολε,
 ἐπαφῆκε τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν,
 καὶ φωτίζουσαν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνω-
 σία, καὶ παθῶν ἐπικρατεία, ἱεροκήρυξ πανόλβιε.

Καθαρόν ἐνδιαίτημα, τῆς Τριάδος γεγένησαι,
 ἀρετῶν λαμπρότητι ὠραῖσασα, τὴν σὴν
 καρδίαν αἰοῖδιμε, Ἀπφία καὶ λάμψασα, εὐσε-
 βείας φωτισμόν, τῆ ἡλίε φαιδρότερον, μυηθεῖσά
 τε, πᾶσαν μύησιν θείαν· διὰ τοῦτο, τῷ χορῷ
 τῶν Ἀσωμάτων, συνεπαγάλλη θεόληπτε.

Σὺν τῷ θείῳ Φιλῆμον, εὐφημησώμεν Ἀρχιπ-
 πον, τὸν ἱεροκήρυκα, καὶ Ὁνήσιμον, ὡς
 Ἱεράρχας θεόφρονας, μεγίστους ὡς Μάρτυρας,
 Ἀποστόλων τοὺς σοφοὺς, καὶ τῆς ἄνω λαμ-
 πρότητας, συμμετέχοντας, καὶ τῷ θρόνῳ τῆς
 δόξης παρεστῶτας, καὶ ἡμῖν ἐξαιτουμένους,
 ἀμαρτημάτων συγχώρησιν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ΄. Τῆς Ἑορτῆς.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος ἐν
 ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας
 ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἀγίων,
 Ἄγια, ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων

μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορ-
ταίζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσω-
μεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ,
ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.
Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια
τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Εὐδον τοῦ ἱεροῦ, Ἁγίαν τῶν Ἀγίων, τὴν
Θεοτόκον ἔσαν, ὡς Ζαχαρία δέχου, Ἀγίων
εἰς τὰ Ἅγια.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ρίζης μὲν ἐκ Δαυὶδ, ἐβλάστησας Παρθένη·
Γαβριὴλ δὲ τὸ Χαῖρε, κομίζων σοι ἐβόα·
Θεὸν δὴ τέξῃ Πάναγνε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὕγε τῆς ἱεράς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωα-
κειμ καὶ Ἄννης· ὑφ' ὧν Ἀγνή τεχθεῖσα,
προσήχθης νῦν τῷ Κτίστη σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Φῶς σε τὸ τριλαμπές, αὐγάσαν Θεοτόκε,
ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν
σα, ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀμφιλο-
χίου Ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ Γρηγορίου τῆς
Ἀκραγαντίνων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ.

Τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημειώσιν.

Γνώμην αὐτεξούσιον, καὶ λογισμὸν αὐτοκρά-
τορα, τῶν παθῶν κληρωσάμενος, τῷ κρεί-
τοτι δέδωκας, νουνεχῶς παμμακάρι, τὴν ἡγεμο-
νείαν, κατὰ τοῦ χειρόνος ζυγῷ, δικαιοτάτῳ
Πάτερ χρησάμενος· ἐντεῦθεν ἐπιτήδειος, πρὸς
θεοπτίαν γεγένησαι, καὶ Θεοῦ κατανόησιν Ἱε-
ράρχα θεόπνευστε.

Βρόχους διεσκέδασας, καὶ τὰς ἐνέδρας διέ-
λυσας, τῶν αἱρέσεων Ὅσιε, δογμάτων
ὀρθότητι, καὶ θεολογία, τῇ ἀκριβεστάτῃ, καὶ
τὴν διαίρεσιν φυγῶν, καὶ τὴν κακίστην Πάτερ
συναίρεσιν· ἐν ὅροις δὲ διέμεινας, τῆς εὐσεβοῦς
ἡμῶν Πίστews, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, ἐν Μονά-
δι Θεότητος.

Τέχνη σοφισάμενος, τὸν ἐπὶ γῆς βασιλευόν-
τα, τὸν ἐκείνου παρέδραμες, υἱὸν ἀπροσ-
κύνητον, συνετῶς διδάσκων, ὡς ἀπροσκυνήτου,
παρρωμένου τοῦ Υἱοῦ, ἀγανακτήσει Πατὴρ
θερμότατα, ὁ τοῦτον προαιώνιον, ἐκτετοκῶς
ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀπαθῆ καὶ ἀσώματον, ὡς ἦν
τὸς οἶδεν Ὅσιε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ ἱερέ Γρηγόριε, ἀπὸ σπαργάνων Θεῶ,
ἀνετέθης κολλώμενος, ἀνευδότηις νεύσε-
σι, τὸ τὰ πάντα ποιήσαντι. Καὶ δὴ πρὸς τού-
του, καταλαμπόμενος, παθῶν διεβης, νύκτα
καὶ ἤστραψας, φέγγος ἰάσεων, καὶ θαυμάτων
χάριτας, ἀποσοβῶν, ποικίλα νοσήματα, καὶ
πλάνης πνεύματα.

Πάτερ θαυμαστὲ Γρηγόριε, φωτοφανείαις
τὸν νοῦν, καθαρῶς ἀστραπτόμενος, τῶν
παθῶν ἐκοίμισας, πολυκύμαντον θάλασσαν·
καὶ ἀπαθείας περιῦπτάμενος, καθαρωτάταις
πτέρυξιν ἔφθασας, ἔνθα τὸ ἄφραστον, κάλλος
καὶ ἀμήχανον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος,
τῶν εὐφημούμενων σε.

Πάτερ Πατέρων Γρηγόριε, ἱερωσύνης κανῶν,
σωφροσύνης εἰκόνισμα, Μοναζόντων στή-
ριγμα, Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα, ἀγάπης λύχνος,
θρόνος αἰσθήσεως, πηγὴ θαυμάτων, καὶ γλῶσ-
σα πύρινος, σῶμα ἠδύλαλον, σκεῦος θείης Πνεύ-
ματος, καὶ νοητὸς, γέγονας Παραδείσος, θεομα-
κάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τὴν μόνην ἀμώμη-
τον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν
προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῷ προσενηχθεῖσαν,
τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ
ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεοτό-
κον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου
παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Απενεχθήσονται φάσκει ὁ Θεοπάτωρ Δαυὶδ,
τῷ Βασιλεῖ παρθένοι, ἐν Ναῷ τοῦ Κυρίου,
ὀπίσω σου Παρθένη μετὰ παιδρῶν, τῶν λαμ-
παδῶν χορεύουσαι, καὶ εἰς τὰ Ἅγια φέρουσαι
σε Ἀγνή, ὡς ἁγίαν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα περιδρεψάμενοι, ἐκ
νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ Πνεύματος λό-
γων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους χαρμονικῶς, τῇ

Παρθένω συμπλέξωμεν, καὶ μεθεόρτιον τούτους
δώρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στιχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εξανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ θειοτάτου ναοῦ,
καὶ εἰσδεχέσθω ἔνδον, τὴν οὐράνιον πύ-
λην, καὶ πανηγυρίζετω φύσις βροτῶν, καὶ σκιρ-
τάτωσαν Ἄγγελοι, συνεορτάζοντες ἅμα φαι-
δρῶς ἡμῖν, τῆς Θεομήτορος τὴν Εἴσοδον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

Επέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἑορτὴ
πανσεβάσμιος. Σήμερον γὰρ ἡ πρὸ τόκου
Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα,
ἐν Ναῶ ἁγίῳ προσάγεται· καὶ χαίρει Ζαχα-
ρίας ὁ Πρέσβυς, ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ
βοᾷ γηθοσύνως· Ἦγγικεν ἡ προστασία τῶν
θλιβομένων, ἐν Ναῶ ἁγίῳ ὡς Ἁγία, ἀφιερωθῆ-
ναι εἰς κατοίκησιν τοῦ παντάνακτος. Εὐφραι-
νέσθω Ἰωακείμ ὁ Προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀ-
γαλλιάσθω, ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριετί-
ζουσαν δαίμαλιν, τὴν ἄμωμον Δέσποιναν. Μη-
τέρες συγχάρητε, παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ
στεῖραι συγχορεύσατε· ὅτι ἠνέωξεν ἡμῖν τὴν
οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα παντάνασ-
σα. Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ'
ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀπο-
στήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν
ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.
Δόξα, καὶ νῦν, Τῆς ἑορτῆς. Καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης,
προσφέρεται Θεῷ, Ἰερῷ ἐν ἁγίῳ, σαρκί
νηπιάζουσα; ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλό-
γησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς
τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἄγνη, καθηγιασθῆς τῷ Θεῷ·
καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης
νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶαν ἐπαγγελ-
λίαν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῶ, ὡς θείος ὄντως ναὸς,
ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν,
ἀποδοθεῖσα ὠφθῆς δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ
θείου Φωτός. Μεγάλῃ ὄντως, ἡ πρόοδός σου,
μόνη Θεόνυμφε καὶ ἀειπαρθένε.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς ἑορτῆς, καὶ
τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο.

Ὁ Κανὼν τῆ Ἁγίης Ἀμφιλοχίης. Ἔ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸν τὴν πλάνην λοχῶντα μέλπω ποιμένα.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τοὺς λόγους τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, καὶ
τὰ φουάγματα, ὀρθοδοξίας αἴγλη λαμ-
πρυνθεῖς, εὐμαρῶς διεσκέδασας, ἐν ἧ' τοὺς σὲ
γεραίροντας, Ἱεροφάντα περιφρούρησον.

Ο πάντων τὴν σωτηρίαν Κύριος, αἰεὶ βου-
λόμενος, τῆς ἱεράς σε ποιμένης ὁδηγόν,
Γεράρχα προβάλλεται, λόγῳ καὶ βίῳ λάμπον-
τα διαφερόντως θεασάμενος.

Νομίμως ὑπεραθλεῖν ἐλόμενος, τῆς Ἐκκλη-
σίας Χριστοῦ, τῇ παντευχίᾳ Πάτερ τοῦ
Σταυροῦ, σεαυτὸν περιέφραξας, καὶ νικητὴς τῇ
χαρίτι, καὶ στεφανίτης ἀναδέδειξαι.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τὸν τῷ Πατρὶ συναίναρχον, καὶ
συναίδιον, καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ μορ-
φῆς τῷ τεκόντι ὑπάρχοντα, σεσαρκωμένον τέ-
τοκας, ἀνερμηνεύτως Ἀπειρόγαμε,

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, φέρων Ἀκρο-
στιχίδα ταύτην·

Τὸν θαυματουργὸν Γρηγόριον θαυμάσω. Ἰωσήφ.
ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτίσι, πυρσευόμενος
τὸν νοῦν, ἱερέ Γρηγόριε, καὶ φωταυγῆς
ἀστὴρ γεγεννημένος, ὅλον με καταύγασον πρεσ-
βείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Ο προγνώστης τῶν ἀπάντων, χαριτώσας
σου τὸν νοῦν, θεοσδόταις λάμπεσιν, ἀπὸ
σπαργάνων σε καθαγιαζεῖ, θείαις ἀρεταῖς ἐμ-
πρέπειν μέλλοντα, Πάτερ καὶ θαύμασι.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων, ῥαθυμίας ἐκθα-
λῶν, λύχνος ἐγρηγόρσεως, καθωράθης θεο-
φόρε δείξας, πράγματι τὴν κλησίαν σου Γρηγόριε,
ἐπαληθεύουσαν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε κυρίως, ἀληθῶς ὁμολογῶ· τέ-
τοκας γὰρ Κύριον, ἀνερμηνεύτως ἐν δυ-
σὶν οὐσίαις, ἄχραντε Παρθένε καὶ θελήσει,
κατανοοῦμενον.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται.

Η θεία καὶ φωταυγῆς τῶν σῶν δογμάτων
λαμπηδῶν ἔσθεσε, τὴν δυσσεβῆ φαλαγα-
γα, τῶν αἱρετικῶν Ἀμφιλόχιε.

Ναμάτων ζωοποιῶν, ὡς ποταμὸς ὢν ἐκ Θεῆ
ἐμπλεως, Ἀρχιερεὺς γέγονας, οἷς οἱ εὐ-
σεβεῖς ἀρδευόμεθα.

Πλυσίαις μαρμαρυγαῖς, καταλαμπόμενος τὸν νῦν ἤστραψας, τὴν μυσικὴν Ὅσιε, τῶν σῶν διδασκαλιῶν εὐπρέπειαν. Θεοτοκίον.

Λυχίαν σε φωτεινὴν, καὶ ψυχотρόφον ἀληθῶς τράπεζαν, καὶ κιβωτὸν Πάναγνε, πάντες οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Τοῦ Ἀγ. Γρηγορίου. Ἐστερωθῆ ἡ καρδιά μου.

Τὸν δὲ αὐτὸν σε προσδεξάμενος Πάτερ κόπον, ὁ Κτίστης γέροντι στοιχειοῖ σε, ἐν ἐρήμῳ σέ μυοῦντα Γρηγόριε, ἀπάσης Γραφῆς σαφήνεια.

Ολὴν ἐφέλκων ἐβδομαῖδα ἄσιτος Πάτερ, ἐτρέφου βρώσει ἐπουρανώ, σῶν δακρύων νικητοῖς ποτιζόμενος, καὶ θείως ἐνηδυνόμενος.

Υπὸ Θεῶ σοι Ἱεράρχα χύμα καρδίας ἐδόθη· ἔβλυσας γὰρ πλυσίως, διδασκαλιῶν καθαρῶτατα νόματα, καρδίας πιστῶν ἀρδεύοντα.

Θεοτοκίον.

Ρῆσις Κηρύκων θεηγῶρων ἀπεπληρώθη· ἰδοὺ γὰρ ἔτεκεν ἡ Παρθένο, νέον βρέφος τῷ Ἀδάμ παλαιότερον, καὶ σύνθρονον τῷ Γεννήτορος.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**στερωθῆ ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώθη
• **Ε**θὴ κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη
• ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Ἀμφιλοχίου.

Ἦχος β'. Ταῦ ἀνω ζητῶν.

Ηθεῖα βροντή, ἡ σάλπιγξ ἡ τοῦ Πνεύματος, πιστῶν φυτουργέ, καὶ πέλεκυς τῶν αἰρέσεων, Ἱεράρχα Ἀμφιλόχιε, τῆς Τριάδος θεράπον μέγιστε, σὺν Ἀγγέλοις πέλων αἰεὶ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα τῷ αὐτῷ, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Λαμπρύνεις τὰ πέρατα, ἐν τῇ σῆ μνήμῃ σοφέ· τὸ σῶμα ἐκβλύζει σου, τῶν ἱαμάτων πηγᾶς, Ἀμφιλόχιε ἐνδοξε· ὅθεν καὶ ἀσθενείας, ἀπαλλάττεις παντοίας, πίσει τὴν προσιόντας, τῷ σεπτῷ σου τεμένει. Καὶ νῦν πταισμάτων, τὴν λύσιν, αἴτησαι πᾶσιν ἡμῖν.

Δόξα. Τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ σπαργάνων Κυρίῳ ἀνατεθείς, ὡς ὁ παλαιὸς πανένδοξος Σαμηὴλ, ὡσαύτως καλοῦντός σε, τοῦ Σωτῆρος ἀκήκοας· καὶ ψυχὴν καθάρας, καλῶν ἐπιδόσεις, Ἱερωσύνης χάριν, ἀξίως ἀπειλησας· ὅθεν ἐπὶ γλῶσση, ἐπιγνώσεως θείας, ποιμένας τὸ ποίμνιον, ἱαμάτων ἀπήστραψας, ἐνεργείας Γρηγόριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πτόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Αγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ ὁ Ὑμνογράφος, καὶ ἀχορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προσήλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπρᾶ· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῶ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βασιλεῦς υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιος.

Τοῦ Ἀγ. Ἀμφιλοχίου. Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Αμφιλοχίου τοῦ θείου καὶ θεηγόρου, τὴν ἱεράν πανήγυριν θεόφρονες δεῦτε, πίστει συγκροτήσωμεν, τοῖς τούτου διδασκαλίαις, καὶ θεολογίαις νευρούμενοι.

Νυμφαγωγὸς Θεοφόρε τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἐν Χριστῷ γενόμενος, τῷ κάλλει τῶν λόγων, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ τῇ ὡραιότητι, τῆς ὀρθοδοξίας ἐφαίδρυνας.

Ηθεολόγος σου γλῶσσα καὶ θεηγῶρος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος τὸ μονόσεπτον κράτος, πᾶσι διετρέάνωσε, καὶ μίαν Θεότητα, σέβειν ἐν τρισὶν Ὑποστάσεσι.

Θεοτοκίον.

Νεῖαν σικηνὴν σε Παρθένε κατανοῦμεν, καὶ καθαρὸν ἀγίασμα τοῦ πάντων Δεσπότη· τοῦτον γὰρ ἐγέννησας, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, συνδεδράμηκότα Πανάμωμε.

Τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου. Ἀκήκοα Κύριε.

Γὡς καλὴ ἠνθησας, ἐκατοστεύοντα Πάτερ στάχυν, καὶ τῇ δρεπάνῃ τῶν σῶν διδασκῶν ἐξέτεμες, αἰρετικῶν δόγματα δυσσεβῆ, Συνοδοῦ πρόμαχος ὀφθείς, Ὅσιε Γρηγόριε.

Ουράνιος ψῆφός σε, Ἀρχιερέα Θεοῦ θεράπον, ἀποδεικνύει καλῶς, ὁδηγεῖν τὸ ποίμνιον· ὅπερ ἐκτίησας αἵματι Χριστός, ὁ προειδώς σου τῆς ψυχῆς, μάκαρ τὴν λαμπρότητα.

Ναὸς Θεῶ γεγονός, κεκαθαρμένος παθῶν κηλίδος, καὶ ἐν ναῶ ἱερῷ παρεσῶς, τῷ Πνεύματος τὴν ἐπιφοίτησιν, δεδεξαι σαφῶς, εἶδει σεμνῆς περιστερᾶς, Χριστοῦ σε δοξάσαντος.

Θεοτοκίον.

Γένος βροτῶν σέσωσται, τῇ ὑπὲρ νῦν σε κυφορία, καὶ οἱ ἐν σκότει φθορᾶς, Παναγία Δέσποινα, εἶδον τὸ φῶς, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ γαστροῦ, σοῦ τῆς αἰτίας τῆς ἡμῶν, Κόρη ἀναπλασέως.

Τοῦ Ἀγίου Ἀμφιλοχίου.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Λαμπόμενος φωτὶ, Τρισηλίου Θεότητος, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου, τῆς Ἀρχιερωσύνης, θεόφρον Ἀμφιλόχιε.

Ολόκληρον σαυτὸν, τῷ Θεῷ καθιέρωσας, καὶ γέγονας θεοκέρυξ, μεγαλόφωνος Πάτερ, παμμακάρα Ἀμφιλόχιε.

Χαίρῳ σου ἡμῖν, ἑορτὴ καὶ πανίερος, ἐφέστηκεν ἢ τοῦ Θεοῦ, καὶ σοφοῦ Διδασκάλου, τὸν κόσμον ἀγιάζουσα. Θεοτοκίον.

Οπάντων τῶν Πιστῶν, εὐπρεπὲς ἐγκαλλώπισμα, πανάχραντε Θεομήτορ, τῆς ψυχῆς μου τὸν ῥύπον, ἀπόπλυνον πρεσβείαις σου.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ρήματί σου καθαίρεις, εἰδεχθοῦς ἀσθενείας λελεπρωμένον ποτέ, τὸν προσελθόντα σοὶ πίσει. Θεόθεν γὰρ ἐδέξω, χάριν θαυματῶν σοφῆ, ὡς Ἐλισσαῖος ὁ Θεῖος, Θεόφρον Γρηγόριε.

Ηνέωξας εὐχῆ σου, μογιάλου στόμα καὶ ὦτα Γρηγόριε, τῶν ἰαμάτων παμμακάρα, ἐνέργειαν πλετήσας· καὶ ἐξηρεύσω βυθὸν θεολογίας, θαλάσσας ἀθέων ξηραίνοντα.

Γεώδους προσπαθείας, καθαρεύσας Πάτερ ὡς Πέτρος ὁ πρόκριτος, τῶν Ἀποστόλων σκιαῶ σου, ἰάσεις ἐπετέλεις, συνεχομένους δειναῖς, ἀσθενειῶν καταγιγίναι, ἐνθέως ἰώμενος.

Θεοτοκίον.

Οκόλπους τοὺς πατρῶους, μὴ κενώσας ἐν τῷ σαρκῆσθαι Πανάμωμε, σὲ ἐν κόλποις ἑρᾶται, κρατούμενος ὡς βρέφος· ὃν ἐξιλέωσαι, τοῖς εὐσεβῶς σε τιμῶσι, Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου. Ὡδὴ 5'. Θύσω σοι.

Νεκρώσας, τὸ τῆς σαρκὸς χαμαιζήλον φρόνημα, τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν, ἐστολίσω Πάτερ ἱερομύστα, καὶ πανάγνοις, διδαχαῖς τὴν Τριάδα ἐκήρυξας.

Τῷ φόβῳ, στοιχειωθείς τῷ Θεῷ θεόληπτε, καὶ τὴν ψυχὴν μολυσμάτων, καθαρὰν τηρήσας θεολογίας, ἀνεδείχθης, ἱερώτατον ὄργανον Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Αγνόν σε, καὶ καθαρὸν γινώσκοντες σκηνώμα, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ ναὸν καὶ θρόνον τοῦ πανυψίστου, δυσωποῦμεν, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι Πανύμνητε.

Τῷ Ἁγίῳ Γρηγορίῳ. Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω.

Ρώννυται κόρη τὸ σῶμα, παρεμμένη ἐντεύξει σου Ὅσιε, ἐν ἔτεσι πλείοσι, πιστῶς προσελθοῦσά σοι, καὶ τὸν αἴτιον, πάντων μεγαλύνει Χριστόν.

Ιχνηλατῶν τοῦ Δεσπότη, πολιτείαν τὴν ἄμωμον ἐνδοξε, ἀδίκως θλιβόμενος, καὶ συκοφαντούμενος, ἀταπεινώτος, ἔμεινας Γρηγόριε.

Οὐκ ἐπὶ κακίᾳ συζῶντες, σὲ τὸν ἄκακον ἄρνα ὡς ἄγριοι, θῆρες διαρπαζόντες, φρου-

ρᾶ κατεδίκασαν, τὸν φρουρημένον, Πάτερ θεία χάριτι. Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐννοῆσαι τὸ μέγα, ἀπορεῖ τοῦ σοῦ τόκου μυστήριον· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, ἀνθρώπον γεγόμενον, Ἀειπαρθένε, τὸν ἀπερινόητον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ μετὰ τῶν πταισμάτων μου, ῥύσαι ὡς φιλόανθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Οσπερ μέγας ἥλιος, ἀνατολαῖς τῶν θαυματῶν, καταυγάζεις ἅπασαν, τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν· ἔσωσας ταῖς σαῖς πρεσβείαις πολλοὺς ἀνθρώπους· ἤλασας τοὺς κακοδόξους ἐκ τῆς σῆς ποιμνῆς· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, Θεόφρον Πάτερ, σοφὲ Γρηγόριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Στίχοι.

Σταλεῖς, Ἀμφιλόχιε, νεκρῶν ἀμφίσις,
Λόχους σκεδαίξεις καὶ νεκρὸς νοουμένους.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ θάνατος λάβεν Ἀμφιλόχιον.

Ούτος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας πάντα βαθμὸν Ἐκκλησιαστικὸν παραλλάξας, καὶ ἀσκήσει καὶ θείᾳ γνώσει διαλάμπων, ψήφῳ τοῦ κοινοῦ προχειρίζεται Ἐπίσκοπος τῆς Ἰκονιῶν πόλεως, ἐν τοῖς χρόνοις Οὐαλεντιανοῦ καὶ Οὐαλεντος τῶν βασιλέων, παρατείνας τὴν ζωὴν μέχρι Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Ὅς καὶ Διδάσκαλος τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως γεγονώς, καὶ κατὰ τῆς Ἀρείου λύμης στερρῶς ἀντιταξάμενος, πολλοὺς διωγμῶς καὶ θλίψεις ὑπέμεινε παρὰ τῶν ἀσεβῶν, συναγωνιστῆς γεγονώς τῶν μακαρίων Πατέρων κατὰ τῆς Εὐνομίου βλασφημίας. Οὗτος καὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ Συνόδῳ τῶν ἑκατὸν πενήκοντα Πατέρων εἰς ὑπάρχων, τὰ πλεῖστα διηγωνίσαστο κατὰ Μακεδονίου τοῦ Πνευματομάχου καὶ τῶν φοιτητῶν Ἀρείου. Μετὰ δὲ τὸ κρατῆσαι τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τὸν μέγαν, καὶ τὴν τῆς Ἑσπερας πᾶσαν ἀρχὴν αὐθις τῷ Οὐαλεντιανῷ παραδόναι τῷ νέῳ, τὸν τύραννον Μάξιμον καταστρέψαντα, καὶ νικητὴν ἐπανελεῖν, προσελθὼν ἠντιδόλει ὁ μέγας Ἀμφιλόχιος τὸν βασιλεῖα Θεοδοσίου ἀπόσασθαι τῆς Ἀρειανῆς. καὶ τοῖς Ὀρθοδόξοις ἀνείναι τὰς ἐκκλησίας. Ἐπεὶ δὲ ὁ Βασιλεὺς παρητήτο, ἐξῆυρε μηχανὴν ὁ θαυμασίος· καὶ παρελθὼν εἰς τὰ βασίλεια, τὸν μὲν βασιλεῖα Θεοδοσίου ἠσπάσατο, τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ Ἀρκάδιον καταλιπὼν ὑφειμένως οὐκ ἠσπάσατο. Ἐπὶ τούτῳ ὁ Βασιλεὺς δυσχεράνας, οἰκίαν ὑβριν ἐκάλεε τὴν τοῦ παιδὸς παρ' αὐτοῦ ἀτιμίαν. Ὁ δὲ σοφώτατα ἐκαλύπτει τὸ δρᾶμα, καὶ φησιν· Ὁρᾶς, ὦ Βασιλεῦ, πῶς οὐ φέρεις σὺ τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν, ἀλλὰ χαλεπαίνεις; πιστευσον οὖν, ὅτι καὶ τοὺς τὸν Γίον τοῦ Θεοῦ βλασφημοῦντας, ὁμοίως καὶ ὁ Θεὸς ἀποστρέφεται, καὶ μισεῖ. Τότε συνεῖς ὁ Βασιλεὺς, νόμους ἔγραψε, τοὺς τῶν αἰρετικῶν συλλόγους κωλύοντας. Οὗτος ὁ αἰδίδιμος ἀνὴρ, ἐπὶ πλεί-

στοις χρόνους ποιμένας τὰ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον, καὶ λόγους ὀρθοδόξους συντάξας, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου τῆς Ἀκραγαντίνων Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἐξ Ἀκραγάντων πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον,
Τὸν ἄκρα γῆς κρίνοντα, παμμακάρι Πατέρ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανῦ τοῦ ῥινομητύου, ὀρμώμενος ἐκ Πόλεως Ἀκράγαντος, τῆς Σικελῶν Ἐπαρχίας, Χαρίτωνος καὶ Θεοδότης γέννημα, ἀνδρῶν εὐσεβῶν, καὶ ἐν αὐταρχίᾳ ζώντων, καὶ πάση ἀρετῇ κεκοσμημένων. Οὗτοι, τῇ Διοσιβείᾳ προσκείμενοι, δκταετῆ ὑπάρχοντα τὸν παῖδα, παρέδωκαν τοῖς ἱεροῖς γραμμασιν ἐκπαιδεύεσθαι. Ὁ δὲ παῖς ἐγένετο πάνυ σπουδαῖος καὶ ἄσκος ἐν τῇ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἀναλήψει, ὡς τε ὑπὸ πάντων θαυμάζεσθαι. Ὀκτωκαίδεκα δὲ ἐτῶν γενόμενος, σφραγίζεται Κληρικὸς παρὰ τοῦ ἐν Ἀγίοις Ποταμίω- νος, καὶ τὴν κόμην κείρεται, ἐπιτήδειος ὑπάρχων ἐν ταῖς ἀναγνώσει, τῇ τῆς φωνῆς καλλιπεῖᾳ.

Τούτου οὖν ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφου ὑπνοῦν- τος, ἔμπροσθεν τῆς κλίνης τοῦ Ἀρχιδιακόνου Δαμιανοῦ, κέκληκεν αὐτὸν Ἄγγελος Κυρίου ἐκ τρίτου, καθὰ καὶ τὸν Σαμουὴλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου· λοιπὸν τάχυνον, καὶ πορεύθητι. Ὁ δὲ, μὴ μελήσας, ἐξῆλθε, καὶ κατέλαβε τὴν Καρθαγίνην· καὶ εὐρῶν ἐκείσε τὸν παρα τοῦ Θεοῦ πεμφθέντα αὐτῷ Μάρκον Μοναχὸν πνευματοφό- ρον, παρ' αὐτῷ ἔμεινε χρόνους τίσσaras. Κἀκεῖθεν μετ' αὐ- τοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀνῆλθε, καὶ μεγάλως θαυμαστωθεὶς, ἐ- κείθεν ἐκ Σεῖας ἐπιφανείας, ἀνῆλθε προσκυνησὼν εἰς Ἱερο- σόλυμα, καὶ Διάκονος γίνεται ὑπὸ Μακαρίου Ἐπισκόπου Ἱερουσόλυμων. Εἶτα κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐμ- φανισθεὶς τῷ τνικαῦτα Γεωργίῳ Πατριάρχῃ· ἐν οἷς καὶ Σύνοδος κατὰ Σεργίῳ καὶ Πύρρῳ καὶ Παύλῳ συνεκροτήθη.

Τούτοις οὖν συμπλακίς ὁ Γρηγόριος, καὶ ἰκανῶς διελ- κίξας τὴν αὐτῶν φρονηθλασίαν, καὶ μέχρι τῶν τοῦ Βασι- λείως ἀκοῶν τῆς περὶ αὐτοῦ φήμης διαδραμαούσης, πάλιν εἰς τὴν Πρεσβυτέραν Ῥώμην ἐξώρμησε, καὶ τῆς οἰκείας πατρίδος Ἀκραγάντων τοὺς οἴκους ἐγχειρίζεται, μεγάλως διαλαίμψας καὶ διαπρίψας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ θαύματα μέγιστα ἐκτελέσας, καὶ τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης κατακοσμή- σας ἀξίωμα. Ἐξ οὗ οἱ περὶ τὸν Σαβῖνον καὶ Κρησκεν- τίνου φθόνῳ βελλόμενοι, μυρίους ἐπήγαγον πειρασμούς· καὶ ἐγκλήματα κατ' αὐτοῦ συρράψαντες, πρὸς τὸν Πάπαν Ῥώμης αὐτοῦ κατηγοροῦν.

Ὁ δὲ, τοῖς τούτων ἀπατηλοῖς λόγοις δολιασθεὶς, ἐγκα- τήκλειστον αὐτὸν ἐν φρουρᾷ καθίστησιν, ἐπὶ χρόνους δύο καὶ ἡμῖσι. Καὶ αὐθις τούτου ἐκείθεν ἐξάγει προστάξει βασιλικῇ, μετὰ τῶν αὐτοῦ κατηγορῶν δικασθησόμενον. Ὅτε καὶ τὰ παραδοξότατα ἐκεῖνα σημεῖα, τῶν τε ξύλων καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπετελέσθη, τοῦ Θεοῦ τὸν ἴδιον Σερά- ποντα ὑπερδοξάσαντος, καὶ γνόφῳ μέλανι τῶν ἀνοσίων ἐ- κείνων καὶ ἀνιέρων, κατεκαλύφθη τὰ πρόσωπα, καὶ κατε- ζοφώθη, ὡς τε καὶ μέχρι τῆς σήμερον οὕτω φαίνεσθαι κα- τὰ γενεάν. Ἡ, τε ὑπ' αὐτῶν φανακισθεῖσα κόρη, ὀλεθρίῳ δαίμονι αὐτάρκως παιδευθεῖσα, παρὰ τοῦ Ἁγίου ἔμπροσ- θεν παντός τοῦ λαοῦ, ἴαθη. Καὶ ὁ Ἅγιος αὐθις εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα μεγαλοπρεπῶς ἐπανῆλθε, μετίζονα τῶν προ- τέρων ἐπιτελῶν σημεῖα καὶ τέρατα. Οὗτος, πλεῖστα ἐπι- βιώσας Διοπρεπῶς ἔτη, ἐν βαθυτάτῳ γῆρα τὸν βίον ἀπέ- λιπε, πρὸς Κύριον ἐκδημήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισινίου τοῦ Μάρτυρος.

Στίχ. Πολλάς ὑποσταῖς ἐν βίῳ πρῶτον βίας,
Μετῆλθε Σισίκος ἐκ βίας βίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Ἀλεξάνδρου Ἡγεμόνος, ἐκ πόλεως Κυζίκου ὀρμώμε- νος. Καὶ Ἀλεξάνδρῳ διαβληθεὶς τῷ Ἡγεμόνι, ἵπποις ἀ- γρίοις προσδίδεται, καὶ τρέχειν ἀναγκάζεται, καὶ ἀφειδῶς τυπτεται, καὶ διὰ τῶν μυκτῆρων ἔξος δριμύ δέχεται, καὶ τῇ εἶρατῇ ἀπορρίπτεται. Πολλάς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους καθυπομείνας, καὶ θαύματα μέγιστα ἐκτελέσας, ὕπερον μέ- σον Συνόδου ταῖς νευραῖς τῶν αὐτοῦ δογμάτων τὸν Ἄρειον ἀπηγχόνησεν, ὁμοούσιον ἀποφηνάμενος τῷ Πατρὶ τὸν Υἱόν. Οὕτω καλῶς καὶ Διοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ νομίμως ἀθλήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐπίσκοπος Ἰσχυρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ζῶν Ἰσχυρίων, ἰσχὺς ἦν Ἐκκλησίας,

Ἦν περ νοητῶς καὶ θανῶν ἐνισχύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐλενος, Ἐπίσκοπος Ταρσοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ταρσοῦ πρόεδρος Ἐλενος Σηηπόλος.

Ταρσοῖς ἀνεῖσι ψυχικοῖς ἕως πῶλου.

Διήγησις ὀπτασίας Ἰωάννου τινός, πάνυ ὠφέλιμος.

Ἐγένετό τις ἀνὴρ ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ Βα- σιλείως, ὃς καὶ γνωστὸς ἦν αὐτῷ διὰ τινος ἐπιστή- μης γνωρίζομενος. Οὗτος, ἀσίμμως τὸν ἑαυτοῦ βίον μετερ- χόμενος, τὴν γένναν οὕποτε ἀνετυπώσατο. Ὁ δὲ πρὸς τὸ συμφέρον πάντα καλῶς οἰκονομῶν Κύριος, δι' ὀπτασίας τού- τῳ τὴν διόρθωσιν πραγματεύεται.

Ἐδοξε γάρ ποτε τὸν ἀνδρα βλέπειν καθ' ὕπαρ, τῆς οἰ- κείας ἐπιστήμης εἶδος προσαγαγεῖν τῷ Βασιλεῖ, ὡς μετὰ ταῦτα προσομιλεῖν ἀλλήλοις καὶ συναγαλλεσθαι. Εἶθ' οὕτως ἰδοξεν ἀπογυμνῶσαι τὸν Βασιλέα μάχαιραν, καὶ τὴν κό- μην συναγαγεῖν τοῦ ἀνδρός εἰς ἕνα ἐπίδεσμον, καὶ πειρᾶ- σθαι τέμνειν ταύτην ἀνήλωσ· καὶ τοῦ ἀνδρός τὸν αὐχένα συχνῶς ἐπικλίνοντος, καὶ τῷ δοκεῖν πρὸς τὸν Βασιλέα ἐ- πιγελῶντος, ἐμβριθῶς τὸν Βασιλέα πρὸς ἐκεῖνον φθίγγα- σθαι. Ὅτε σου τὰς τρίγας ἢ μάχαιρα καταφάγεται, τότε σου καὶ τοῦ αἵματος ὁ τράχηλος ἐμπλησθήσεται. Προσε- πιτότοις, τῇ καταφορᾷ τῆς μαχαίρας, καὶ αὐτὸς ὁ τρά- χηλος ἰδοξεν ἀποτμηθῆναι· καὶ πλησίον τοῦ θώρακος τῆς μαχαίρας ἐλθούσης, ὁ ἀνὴρ ἀγωνιῶν, βοήθειαν ὄθεν δή- ποτε προσεκαλεῖτο. Ἐκ δὲ τοῦ δέους καὶ τοῦ φόβου, καὶ τοῦ φρικώδους ἐκείνου ἀγῶνος, πρὸς ἑαυτὸν ὄλως ἐκθαμβος ἐγεγονε· καὶ τῷ Σταυρῷ ἑαυτὸν σημειωσάμενος, Εὐχα- ριστῶ σοι, ὄνειρε, ἔλεγεν, ὅτι μοι τὸν φοβερόν τούτον ἀγῶνα εἰς φάντασμα ἀπετέλεσας. Καὶ πάλιν, ὡς οἶμαι, ὁ αὐτὸς μεμείνηκεν ἀδιόρθωτος.

Μετὰ δὲ τινα χρόνον, ὁ αὐτὸς περιουθεὶς νόσῳ, ἐκ Θεοῦ τὴν βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τότε πάλιν οὐκ ἐν ἐνέροις, ἀλ- λ' ἐν ἑκστάσει ἤδη γενόμενος, ὅρᾳ ἑαυτὸν ἐπί τινος σκερι- τικῆς παρεστῶτα καθέδρας, ἢ μᾶλλον δικαστικῆς καταστά- σεις, καὶ ταύτης προκαθεζόμενον ἐβλεπε τινα φοβερώτατον Βασιλέα, στολὴν ἡμφιεσμένον Ἀρχιερατικὴν καὶ Βασιλι- κήν. Ἐξ ἑκατέρων δὲ τῶν τούτου μερῶν, καθῆσθαι ἔβλεπεν κἀκεῖθεν ἱεροπρεπεῖς τινας κατενεῖ· ἰστάναι δὲ ἑαυτὸν κά- τωθεν ὑπελάμβανεν ἤδη τῶν φαινομένων ἐκείνων. Πρὸς τὰ

δεξιά δὲ τοῦτο εὐειδῆς τινὰς ἐστῶτας εὐνοῦχος ὑπετόπα-
ζεν· ἐξ εὐνοῦμων δὲ τινὰ ταπεινότερου ἄλλου καὶ προση-
νέστερον ἔβλεπε· βόθρον δὲ τινὰ σκοτεινὸν ἐπισθεν καὶ φο-
βρὸν κατενόει, ὀδύνην μεγάλην τῷ βλέποντι παρεχόμε-
νου. Καὶ οὕτως ἐαυτὸν ἐάταναι σὺν τρόμῳ ὑπετόπαζε,
καὶ φησι πρὸς αὐτὸν ὁ προκαθήμενος Βασιλεὺς· Ἀράγε οἴ-
δας, ὅς τις ἐγὼ, ὦ νεανία; Κάκεινος· Γινώσκω Δέσποτα
ὅτι σὺ εἰ ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Θεός,
ὡς αἱ καθ' ἡμᾶς Γραφαὶ περιέχουσι. Καὶ πάλιν ὁ Βασι-
λεὺς πρὸς αὐτόν· Καὶ εἰ ἀπὸ τῶν Γραφῶν, ὡς σὺ φης,
ἐμὲ διεγνως, οὐδὲ τοὺς συγκαθέδρους ἀγνοῖς· καὶ πῶς
ἐπελάθου τῆς ἀπειλῆς, ἧς σοι πάλαι Κωνσταντῖνος ὁ Βασι-
λεὺς ἠπειλήσατο; ἢ ἀγνοῖς τὸ λεγόμενον; Οὐκ ἀγνοῶ,
φησὶ, Δέσποτα, ἀλλ' εἰσέτι καὶ τοῦ φόβου τὰ λείψανα ἐν
τῇ ψυχῇ περιφέρω. Καὶ ὁ Βασιλεὺς· Καὶ εἰ τοῦ φόβου τὰ
λείψανα ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρεις, πῶς ἐπιμένεις τοῖς ἁλε-
θρίοις; Ὅμως μάθι διὰ πείρας, ὅτι περ καὶ πρώην ἐγὼ,
καὶ οὐχὶ Κωνσταντῖνος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην πείραν τῆς
βασίανου ἐπήγαγον. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδοξε νεύσει μόνῃ
τοῖς παρστώσι κλιθεῖσαι, ἀκοντίσαι τὸν ἄνδρα εἰς τὸν ἐπι-
σθεν αὐτοῦ ἐπιφανόμενον βόθρουν· ὁ δὲ γοερῶς τὴν τῆς
Θεοτόκου ἐπικαλεῖτο βοήθειαν. Ἐδοξε δὲ κάκεινην μέσου
εὐρεθῆναι, καὶ φωνῆς ἀκούσαι λεγαύσης· Ἀφετε τοῦτου
ἀπελθεῖν διὰ τὴν τῆς Μητρὸς δένοιον.

Καὶ ὡς ὁ τῆς ὀπτασίας λόγος τὸ πέραν εἴληψε, σύντρο-
μος ὁ ἄνθρωπος γεγονώς, καὶ πρὸς ἐαυτὸν ἐπανελθὼν, τὸ φανὴν
παράδοξον τινὲ τῶν εὐλαδῶν Μοναχῶν διηγήσατο. Καὶ ὁ
Μοναχὸς πρὸς αὐτόν· Δός δόξαν τῷ Θεῷ, ὅτι τοιαύτης
διδασκαλίας κατηξιώθης· καὶ διεγέρθητι ἀδελφέ, μὴ καὶ
σὺ πάθῃς τὰ παραπλήσια, ἃ μέλλω σοι διηγήσασθαι. Κατὰ
γὰρ τὴν σὴν ὀπτασίαν, τοιοῦτόν τις ἐθεάσατο· ἄνδρα τινὰ
τῶν ἐν τοῖς πρώτοις τοῦ σικρίτου πρωτεύοντα, Γεώργιον
τοῦνομα, βιαίως ἀπαγόμενον δέσμιον ἐν τινὶ φοβερῷ χά-
σματι, καὶ ἀπορρίπτεσθαι μέλλοντα. Ἐν ᾧ τις εὐπαρρόη-
σιάστως τοὺς ἀπάγοντας ἐπικατασχῶν, τοῦτον ἀφεθῆναι
προσῆται μέχρις ἡμερῶν εἰκοσι, παρεγγυώμενος αὐτοῖς τὴν
τούτου διόρθωσιν. Ὡς δὲ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος, τῇ βοήθειᾳ τοῦ
ἐγγυωμένου, ἐγένετο ἄνετος, ὁ ταῦτα βλέπων, ἀνανήψας,
καὶ συνεῖς τὸ βλέπόμενον, ἀναγγεῖλαι τὸ ἄρχμα πρὸς αὐτόν
τὸν Γεώργιον ἔπαυσεν· ἦν γὰρ καὶ γνωστός αὐτῷ· ὁ δὲ
τούτῳ ἀκούσας, καὶ αὐτ' οὐδενὸς λογιζάμενος, ἔμεινεν ὁ
αὐτός. Καὶ τῶν εἰκοσιν ἡμερῶν διελθουσῶν, ἀνάρπαστος
γίγνεται ὁ Γεώργιος, τὴν ὀφειλήν πάντως ἀποδώσων, ὡς
ὑπεσχέτο.

Ταῦτα, κατὰ προσθήκην τοῦ Μοναχοῦ συνείραντος, ὁ
ἄνθρωπος ἀκούσας, καὶ ἐν νῷ βαλὼν ὡς ἐθεάσατο, τὰ ἑαυτοῦ
ἀνευθυριάστως δημοσιεύσας, καὶ τὸν βίον πρὸς κρείττονα
μεταβολὴν μεταρρυθμίσας, ἤρκεισεν ἐπὶ κολῷ διαρίστως
βιώσας· καὶ μεταστάς, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.
Μυσιχωτάταις, Θεογορίας ταῖς σαῖς προσ-
έχοντες, πάθω τὴν Ἀρείου Πατέρα κα-
ταταμίην, τῆς Θεότητος ἐκφεύγομεν, Τριάδα
ἄκτιστον, ὁμοούσιον πίστει δοξάζοντες.

Ἐληλεγμένον, ταῖς διδασκαίαις σε Μακεδόνιον,
Πάτερ καθορῶντες Πνεῦμα τὸ ἀγαθόν, τῷ
Πατρί τε καὶ Γεννήματι, συμπροσκυνούμενον,
καὶ συνυπόρχον πίστει δοξάζομεν.

Ἄγω τρανώσας, τὴν ὑπὲρ λόγον Λόγῳ σάρ-
κωσιν, σέβειν ἐν δυσὶν οὐσίαις Θεόν, Θεο-
φρόνως ἐξεπαιδεύσας, καὶ τὴν διαίρεσιν, καὶ τὴν
σύγχυσιν φεύγειν Θεόληπτε. Θεοτοκίον.

Πάντες προθύμως, τὴν Θεοτόκον εὐφημή-
σωμεν, δεῦτε οἱ σωθέντες πίστει τοῦ ἐξ
αὐτῆς, γεννηθέντος ἀνακραίζοντες· Εὐλογημένη
σὺ, ἐν Γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὁ δὲ Ἀγγέλῳ Παῖδας.

Θαυματουργεῖ ὁ Κτίστης κρινομένη σε μάκαρ·
τὰ πορνικὸν γὰρ γύναιον, φορᾷ ληφθέν
δαιμόνων, πᾶσιν ἔδηλου, καθαρὸν σε Γρηγορίε.

Ἀκτινοβόλοι Δεῖοι, μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος,
σοὶ ἐπιστάντες Ὅσιε, πεπεδημένον ξύλω-
λύουσί σε, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι.

Υπόμονῃ σε Πάτερ, ὁ Δεσπότης, προσέχων,
θαυματουργίαις μείζοσι, σὲ ἱερῶς λαμπρύ-
νει, τῶν νοσημάτων, τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα.
Θεοτοκίον.

Μητροπρεπῶς τὸν πάντων, ἀπεκύησας Κτί-
στην, καὶ ἐν χερσὶν ἐβάστασας, χερου-
βικὸς ὡς Δρόνος, τὸν συνοχέα, τοῦ παντός Ἀ-
πειρόγαμε.

Τῆ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὡραιώθησαν ἄσματικῶς αἱ σιαγόνες σου,
θεολογοῦντος τρανώς, Τριάδα ἄναρχον
ἄκτιστον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον, ἐν ὑπαστάσει-
τρισί, Πάτερ Θεόσοφε· ἢ βωῶμεν· Πάντα τὰ
ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πλουτόν σοι καὶ δόξαν ἀκραιφνή, ἢ ἐνυπό-
στατος, Σοφία δέδωκε, θεολογήσαντι.
Ἠάνσοφε, εὐσεβῶς καὶ τῶν αἰρέσεων, καταβα-
λόντι τὴν ὄφρυν, καὶ πόθῳ ψάλλοντι· Εὐλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὅπᾳσι παρέχων τὴν ζωὴν, ὡς Ἱεράρχην
πιστὸν καὶ θεορρήμονα, ἐν Ἐκκλησίᾳ
σε Ὅσιε, πρωτοτάκων εἰσωκίσατο, ἱεουργοῦν-
τα μυστικῶς, καὶ πίστει μέλποντα· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν ἐκλέλοιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰουδα φυ-
λῆς, ἄρχων ἡγούμενος· σὺ γὰρ Πανάμωμε-
τέτοκας, ᾧ τοπρίν ἦν ἀποκείμενον, τὴν προσδα-
κίαν τῶν ἐθνῶν Χριστὸν, ᾧ ψάλλομεν· Εὐλο-
γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὁ στεγαζὼν ἐν ὕδασι.

Ἀπολύεται μάστιγος, δαιμανικῆς φοβεράς,
προσευχῇ σου Μάκαρ, ἢ τῇ κακίᾳ παρα-
νόμων ἀνδρῶν, συκοφαντήσασά σε τὰν δίκαιαν
κόρη, καὶ συνόδου μέσον σε δοξάζει, ὁ ἀγωνα-
ζέτης, Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σκοτεινῆς ἀμαυρώσεως, οἱ πονηροὶ κατὰ σὲ, βουλευθέντες Πάτερ, ἀποπληροῦνται καὶ ἐκλάμπει ἡ σὴ, φωταυγῆς βίωσις, ἐναντίον Γρηγόριε Πατέρων ὡν τῇ παρυσίᾳ, ἀνθρακας κατέχων, χερσὶν ἐθαυματουργεῖς.

Ὁς ἀστήρ φαεινότατος, ἀναφανείς ἀληθῶς, ἐν τῷ ὕψει Πάτερ τῆς Ἐκκλησίας, καταυγάζεις ἡμᾶς, ἀρεταῖς πάντοτε, καὶ θαυμάτων ἀκτίσι, τῆς ὑμνήντάς σε τὴν φωτοφόρον, μνήμην Ἐεράρχα, Γρηγόριε Θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Ὁ παράδοξος τόκος σε, τὰς διανοίας ἡμῶν, καταπλήττει μόνη εὐλογημένη ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σαῦ, σάρκα προσέλαβεν, ὅπερ ἦν, διαμείνας Θεοτόκε, ἀτρεπτος τῇ φύσει ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

• **Ὁ** στεγαζὼν ἐν ὕδασι, τὰ ὑπεράσα Χριστέ.
 • ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ
 • συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει
 • σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα ἡ κτίσις
 • τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου.

Ὡδὴ δ'. Λίθος ἀχειροτόμητος.

Μίαν τρισυπόστατον φύσιν, πανευσεβῶς θεολογήσας, τὴν παμβασιλίδα Τριάδα, τὴν Θεαρχίαν τὴν ἀκατάληπτον, νῦν ὑπ' αὐτῆς τιμήσαι, ἱεροφάντορ Ἀμφιλόχιε.

Εχῶν πρὸς Θεὸν παρρησίαν, ὡς ἱεράρχης Θεοφόρε, τῶν τὴν ἱεράν καὶ φωσφόρον, τελούντων μνήμην, σὲ παμμακάριστε, διὰ πάντοτε μνημόνευε, τῷ σῷ Δεσπότη παριστάμενος.

Νέμοις μοι τὴν ἀφθονον χάριν, τῷ τοῦ ἐπαύνοιο σοὶ Θεόφρον, πλέξαντι προθύμῳ καρδίᾳ, τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν αἰτούμενος, ὡς ἱερεὺς πιστότατος. Ὅσιε Πάτερ Ἀμφιλόχιε.

Θεοτοκίον.

Αδαμ μὲν ἀπόγονος ὄφθης, τῆ δὲ Θεῆ Μήτηρ εἰδείχθης· σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐφάνης, εἰγωτέρα πάσης τῆς κτίσεως, εὐλογημένη Παναγνε· διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός. Ἰδε λαμπρὰ πανήγυρις, ἴδε μνήμη ἱερά, ἴδε χάρις πᾶσι, συνελθοῦσι πισταῖς, ἀφθόνως ἰάσεις πηγαίζουσα· προσεβήθωμεν βρῦει γὰρ ἡμῖν, ἡ Γρηγορίου Δίκη, φωτισμὸν ἀένναον, καὶ ἀθανασίαν.

Ὁς ποταμὸς πεπλήρωσας, τῶν ναμάτων τοῦ Χριστοῦ· ὡς ἐλαία ἐλαίον· πηγαίσεις ζωῆς· ὡς φοινίξ ὑψώθης Γρηγόριε· ὡς ἀμπέλους βότρουας ἡμῖν, τῶν ἀρετῶν σου φέρεις, ἐξ ὧν ποτιζόμεθα, αἶναν ἀφθαρσίας.

Συνευφρανέσθω σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ σου ἡμῖν, Ἱερέων δῆμος, καὶ Ὀσίων πληθὺς, καὶ πάντων Ἀγγέλων τὰ τάγματα· μεθ' ὧν παρεστῶς τῷ Ποιητῇ, πεπτουσευμένος Πάτερ, μνήσθητι τῶν πρόθω σε ἀνυμνολογούντων.

Ἡγιασμένον γέγονας, Πάτερ σκῆνωμα Χριστοῦ, Ἐκκλησίας στῦλος, καὶ λιμὴν τῶν πιστῶν, καὶ μάχαιρα πλάγην ἐκτέμνουσα, πηγὴ ἰαμάτων καὶ βυθὸς, ἐνθέων νοσημάτων, καὶ πυρσὸς ἀκοίμητος, καὶ ποιμὴν ποιμένων.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα ἄχρονον, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ Πατρὸς, φωτίσόν μου Κόρη, τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νῦν, μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ ἐκδιώκουσα, τὸ σκότος Παρθένε τῶν παθῶν· ἵνα σε μακαρίζω, τὴν ἀειμακάριστον τῶν πιστῶν ἐλπίδα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
 • ἐγείρας κέρασ σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
 • Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο
 • ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡ-
 • μᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ἱεραρχῶν.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ὁς Ἱεράρχαι ὅσοι, Θεοφόροι Ποιμένες, ὀφθέντες ἀληθέστατοι, τοῦ Ἄμνου καὶ Ποιμένος, Ἀμφιλόχιε ὄσιε, καὶ Γρηγόριε μάκαρ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ πάντων, τῶν ὑμῶν ἐκτελούντων, μνήμην ῥυσθῆναι κινδύνων, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Τοῦ Ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως· ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ Δεῖου Ἀγγέλου, ὡς ἀγία κιβωτός, τοῦ πάντα τεκνηναμένου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἵνων, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ἡρῆ τὸ τοῦ φραγμοῦ, μεσότοιχον τῇ Δεῖᾳ, τῆς ὄντως Θεοτόκε, Εἰσόδῳ καὶ οἱ κάτω, τοῖς ἄνω κῦν συνήθημεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ἡδον παρθενικαί, χορεῖται Δεῖον ὕμνον, προπέμπουσαι ἐν οἴκῳ, Θεοῦ λαμπαδηφόρον, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ενδον τοῦ Ἱεροῦ, Ἁγίαν τῶν Ἀγίων, τὴν Θεοτόκον οὔσαν, ὦ Ζαχαρία δέχου, Ἀγίων εἰς τὰ Ἁγία.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν Πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τὴν Θεο-παιδα Παρθένου καὶ Θεοτόκου ἐν Ναῶ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσα ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὄλων. Παρθένοι, λαμπραδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀσιπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσιμον πρόδον. Μητέρες, κτύπην πάσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χάριτος τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἄπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν τῇ Κεχαρτωμένῃ, τῇ αἰεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΔ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρ. προσόμ. τῆ Ἁγίας Κλήμεντος, Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλήμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Πάτερ πεφυκῶς Ἱεράρχα, ὠραίου ἡνεγκας, βότρυας ἐν πνεύματι, δογμάτων πάνσοφου, ἀποστάζοντα πάντοτε, σωτήριον οἶνον, Δείας ἐπιγνώσεως, καὶ κατευφραίνοντα, πάντων εὐσεβῶν τὰς καρδίας, τῶν εἰλικρινῶς σε τιμώντων, Κλήμη Θεοφόρε παμμακάριστε.

Πέτρου, Κορυφαίου μαθητῆς, Πάτερ γενοῦς ἐπὶ πέτραν, τούτου ἐδόμησας, λίθον ὡσπερ τίμιον, σαυτὸν πανεύφημε· καὶ μοχλεύσει τῶν λόγων σου, κατέστρεψας πάσαν, δόμησιν πολυθεῶν· ναοὺς δὲ ἡγεiras, Δείους εἰς τιμὴν τῆς Τριάδος, μάκαρ ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, καὶ τοῦ μαρτυρίου στέφος εἴληφας.

Ὡσπερ, φωτοβόλος ἐκ δυσμῶν, ἥλιος ἀνέτειλας Πάτερ, καταλαμπρύνων τὴν γῆν,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, τῶν μὲν Ἱερομαρτύρων τούτων τὴν μνήμην, κατὰ τὴν κε. τοῦ παρόντος μηνός, τῆς δὲ Ἁγίας Αἰκατερίνης, ἐνταῦθα. Μετετέθησαν δὲ οὕτως ἐναλλάξ εἰς τὰ τετυπωμένα Μηναιῶ κατ' αἴτησιν, ὡς λέγομαι, τῶν Συναϊτῶν, ἵνα ἡ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης μνήμη συνορτάζῃται λαμπρότερον μετὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς.

αἴγλη τῶν δογμάτων σου, καὶ τῶν στιγμάτων φαιδρῶς· ἐπιφθάσας δὲ μέρεσιν, Ἐώας τρισμάκαρ, ἔδους θανατῆμενος, καὶ ἐξανέτειλας, Κλήμη, πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐκεῖθεν, λάμπησι πλουσίαις ἀπαύστως, Δείαν κατὰ μέθεξιν λαμπόμενος.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Υπερουσίου Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, διεκδικῶν Παμμακάκαρ, ὡς ἀκτίστου Μονάδος, Ἄρειον καθεῖλες, δείξας ἡμῖν, τοῦ Υἱοῦ τὸ ἀμέριστον, ὡς τῆς αὐτῆς ἐκυπάρχοντος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι Θεότητος.

Τῶν διωκόντων ἐπαύθη, ἡ μαιφόνος ὀρμητῆ τῶν αἱμάτων χύσις, νῦν εἰς φρεδον κατέστη, ἄμφω σφραγισθέντα, Πέτρε σοφέ, τῷ ἱερῷ μαρτυρίῳ σου, ὡς τοῦ παιδὸς Μωϋσέως ἔσθη ῥύεν, τῇ ψηφίδι τῆς Σεπφόρας ποτέ.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, μαρτυρικούς ἀγῶνας, ἐπεδείξω γενναίως, ἐν δι' ἀμφοτέρων στέφος λαβῶν, ἐκατέρωις κοσμουμένος, ἱερωσύνη καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς· διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, Ἦχος πλ. β'.

Τῆς τῶν παθῶν ὀχλήσεως ἀπασχολήσας τὸν νοῦν, περὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων, ἱερώτατε Κλήμη, ἀσχολεῖσθαί πεποιήκας· διὸ σὲ, διὰ Πέτρου τοῦ τῶν Ἀποστόλων ἐξάρχοντος, ὅς σε τὰ Δεία μεμύηκε, καὶ αὐταῦ διαδοχον καταλέλοιπεν ἄξιον. Μεθ' ὃν τὴν Ἐκκλησίαν πάνσοφου, καλῶς διαγαγὼν, μαρτυρικῶς τέλει πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησας, οἶα Θεός, Θεῷ τῷ ὄντι ἀκραιφνῶς συγγινόμενος· οὐ τῆς Δεώσεως, καὶ ἡμᾶς ἀκαταπαύστως τυχεῖν καθικέτευε, Ἱερομάρτυς Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῶ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Πανάμωμον, τροφήν κομίζων σοι. Ταῖς οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὀρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνώσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες, ὑμνοῖς τιμήσωμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον, τὴν ἀγνήν καὶ Παρθένον, Παρθένοι γηθοσύνως, λαμπάσι φαιδραῖς,

τὴν Παρθένον καὶ ἄχραντον, ἐν τῷ Ναῶ εἰσα-
χθεῖσαν τοῦ Ποπητοῦ, γηθοσύνως λιτανεύσατε..

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Διανογιέσθωσαν πύλαι· πιστῶς εἰσδέξασθε,
Παρθένοι λαμπαδοῦχοι, εἰς ναὸν ἀφιχθεῖ-
σαν, τὴν ἄχραντον Μητέρα, καὶ πάντων χαρῶν,
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κραζούσαι· Εὐλογημένη ὑπάρ-
χεις ἐν γυναιξί, Θεοτόκε ἀειπαρθένε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Επαγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλείης,
ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ,
ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἢ εὐσεβῶς, προσαγομένη
ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀ-
ποπληροῖ, συντηρουμένη Δεῖῳ Πνεύματι.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Πέτρου, Ἦχος δ'. Ἀνατολίη.

Χεῖρὶ Θεοῦ χρισθεὶς εἰς Ἱερέα, τοῦ Κορυ-
φαίου συνώνυμε, καὶ ἔργοις συμμετοχε,
τὰ λογικὰ πρόβατα, τοῖς εὐαγγελικοῖς ἐξέθρε-
ψας λειμῶσιν, ὡς σοφὸς καὶ ἀληθινὸς Ποιμὴν·
καὶ Μάρκου διάδοχος, ἀξίως ἀναδειχθεὶς, τῷ
ἀθλητικῷ αἵματι, τὸν τῆς πίστεως δρόμον ἐτέ-
λεσας, τοῦ λαοῦ προθυάμενος, καὶ Χριστῷ συμ-
μορφούμενος. Ἡρέσθευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος πλ. δ'.

Ο Δαυὶδ προανεφώνει σοι Ἀχραντε, προο-
ρῶν τὴν ἀφιέρωσιν τῆς εἰσόδου σου ἐν
τῷ Ναῶ· ἐν ᾧ τὰ πέρατα σήμερον ἑορτάζοντα,
δοξολογοῦσά σε πανύμνητε· ἡ γὰρ πρὸ τόκου
Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον μείνασα ἄφθορος,
Μήτηρ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον εἰσέρχῃ
ἐν τῷ Ναῶ· Ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπο-
λαβὼν σε Δέσποινα· καὶ τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων
ἀγάλλονται, ὑποδεξάμενά σε, τὴν τροφὸν τῆς
ζωῆς ἡμῶν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἐν ᾠδαῖς ἐκβοῶμέν
σοι· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σε καὶ
Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώ-
θη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμεῳ Ἑορτῇ, τῆς
Θεοτόκου κραυγάζουσα· Αὕτη ὑπάρχει, σικνηὶ
ἐπουράνιος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμίαντος αἰμάς, καὶ ἀκηλίδωτος πα-
στάς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος
Μαριάμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδό-
ξως· ἦν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι λαμπρῶς,
καὶ πάντες οἱ Πιστοὶ μακαριοῦσιν αἰεὶ, καὶ
εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτῃ, ἀκατάπαυστως
μεγάλῃ φωνῇ· Ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ
ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Μετὰ ταῦτα λέγομεν ἓνα Κανόνα τῆς Ἑορ-
τῆς, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς παρόντας δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, οὗ ἡ Ἀ-
κροστιχίς·

Θείας σε Κλήμα, Μάρτυς, ἀμπέλου σέβω.

Ἰωσήφ (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς Τρισηλίου Θεό-
τητος, καὶ Δείαις λαμπόμενος, Πάτερ
λαμπρότησι τὴν ζοφώδη με, καταύγασον καρ-
δίαν, ὅπως τὴν φωσφόρον σε, ὑμνήσω καίμησιν.

Εἰς βάθη τοῦ Πνεύματος, μετὰ τοῦ πνεύμα-
τος Ὅσις, ὁσίως ἐνέκυψας, καὶ κατενόη-
σας, ὡς ἐχώρησας, τὸν ἀκαταληψία, νοούμενον
Κύριον, μακαριώτατε.

Γοστῶ πτερούμενος, τῷ τοῦ Σταυροῦ διπε-
ρασας, τοῦ βίου τὸ πέλαγος, Μάρτυς παν-
άριστε, καὶ τὸν εὐδιον, κατέλαβες λιμένα, τῆς
ἄνω λαμπρότητος, Κλήμη πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Αγίασον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν μου διά-
νοϊαν, ἢ τὸν ὑπερούσιον, Λόγον κυήσασα,
καὶ ὑπάρχουσα, πασῶν ἀγιωτέρα, τῶν ἄνω
Δυναμέων, Δεοχαρίτωτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου, οὗ ἡ Ἀκροστι-
χίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων)·

Ἐγκωμιάζω τὸν τρισὸλβιον Πέτρον. Θεοφάνης.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εἰν τοῖς φωτεινοτάτοις, τὴν διαγωγὴν ἔχων
σικνηῶμασι, φωτισμόν μοι παράσχου, ταῖς
πρεσβείαις σου Πέτρε πανόλβιε.

Γινώσκει μεμυημένος, καὶ ἱερωσύνη λαμπρυ-
νόμενος, παμμακάριστε Πέτρε, τῷ Χριστῷ
προσηνέχθη δι' αἵματος.

Κόσμος πεποικιλμένος, καὶ πολυτελὲς ὡς-
περ ἀνάθημα, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ, πρὸς
Θεοῦ ἐδωρήθης Μακάριε.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα εἰς τὸν Ἅγιον Κλή-
μεντα πρὸς τὸ, Ἰγγράν διοδεύσας, ποίημα Θεοφάνους,
χωρὶς ὁμῶς Ἀκροστιχίδος. Ἐλλείπει δὲ ἐκ τοῦ χειρογράφου

Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτόκε, ἢ σεσαρκωμένον τὸν αἰδιον, καὶ ὑπέρθρον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σὲ πρὸς τὸ φέγγος, τῆς τῆ Θεῷ ὠδήγησε γνώσεως, ὃ τῆ κόσμος διαυγής, καὶ καθαρώτατος ἥλιος, Πέτρος ὁ Θαυμασίος, Θεομακάριστε.

Σταγῶσι θείων, διδαχῶν ἀρδευθεὶς τὴν καρδίαν σου, τῶν τοῦ Πέτρου ποταμὸς, ναμάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος Μάρτυς ἐχημάτισας, Θεομακάριστε.

Εν χεῖλεσί σου, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ὅθεν ἔδλυσας κρουνούς, Θεογνωσίας Ἀοίδιμε, καὶ πᾶσαν κατήρδευσας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε, ἢ Θεὸν ἀπορρήτως κηύσασα, τὸν Σωτῆρα τοῦ παντός αὐτὸν δυσώπει σωθῆναι με, πάθεισιν ἐκάστοτε, περιαντλούμενον.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ανῆλθες ὀχούμενος τῷ σῶ αἵματι, ὡς ἐν ἄρματι Ὅσιε, πρὸς τὰ οὐράνια, ἐνθα πρόδρομος ἡμῶν, Χριστὸς εἰσεληλυθεν, ὃ μόνος ἀναμάρτητος.

Ζωὴν τὴν ἐπίκτητον καταλείποις, καὶ ζωὴν τὴν ἀκήρατον εὗρες Μακάριε, ἐνθα στεφανηφόρος, χορεύων ἰκέτευε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὡς φοινίξ ἐξήνθησας εὐφορώτατος, ὡς ἐλαία κατάκαρπος ὠφθης Θεόπνευστε, ἐν αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, ὡς σμύρνα καὶ λίβανος, ὡς μύρον εὐωδέστατον.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀπείρανδρε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ
» πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξα-
» σμένε Κύριε.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Πέτρου,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁρθοδόξοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύνας, ὑπὲρ ταύτης ἠθλησας, Θεομακάριστε Πέτρε, Ἄρειον τὸν ἀποστάτην καταδιώξας· ὅθεν σου τὴν παναγίαν μνήμην τελοῦντες,

καὶ τὸ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ Δοξαστικόν τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος· ὡσαύτως καὶ τὸ τῶν ἀμφοτέρων Κοντάκιον.

ὀρθοδόξως ἐκβοῶμεν· Χαίροις ὦ Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως.

Ὁ Οἶκος.

Επὶ τὴν Θαυμαστὴν Ἀλεξάνδρειαν σπεύδοντες πορευθῶμεν τῷ νοῖ, καὶ κατιδῶμεν πράγματα μεγάλα καὶ ξένα ἐκείσε τελειθῆντα· πῶς εἰς θυσίαν ἑαυτὸν τίθησιν ὡς πρόβατον ἀκακόν, ὁ Ἱεράρχης καὶ μέγας πρόβολος Πέτρος, ὃ νυνὶ συγκαλεσάμενος ἡμᾶς ἐνταῦθα, καὶ τὴν ἀγίαν κάραν προθέμενος αὐτοῦ, καθάπερ ἔδεσμα σεπτόν· ἡ τρυφήσαντες νῦν, ὀρθοδόξως αὐτῷ βοῶμεν· Χαίροις ὦ Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς πολύφορον κληῖμα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπλωθεὶς τῶν βασάνων κατατομῇ, ὠραίους ἐξήνθησας, ἀξιάγαστε βότρυας, σωτηρίου γλεῦκος, αἰεὶ ἀποσταζόντας, καὶ καρδίας πάντων, πιστῶν κατευφραίνοντας· ὅθεν συνελθόντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦμεν γηθόμενοι, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες. Ἱεράρχα πολυάθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ὅμοιον.

Εν τῆς ἀνῶθεν ψήφου τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡγησάμενος ποιμνῆς ἐπὶ νομαῖς, εὐζῶους ἐποίμανας, τῶν πανσόφων δογμάτων σε, ἀπελάσας Ἄρειον, ὡς λύκον ἀνήμερον, ἐπιβάντα ταύτης, ἀθέοις διδάγμασιν· ὅθεν τὴν ψυχὴν σε, δεδωκῶς ὑπὲρ ταύτης, Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, ὡς ὁ Κύριος ἔφησεν. Ἱεράρχα μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἀγνή, καθηγιασθῆ τῷ Θεῷ· καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης, νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῶ, ὡς θείος ὄντως ναὸς, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὠφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μαγάλη ὄντως, ἡ πρόδοός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ ἀειπαρθένε.

Τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος.

Λαμπρυνθείς σου τὴν καρδίαν, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, εὐσεβέσι λόγοις, πάντων ταῖς ψυχαῖς κατελάμπρυνας· τὸ τῆς ἀγνοίας δὲ

σκότος τὸ βαθύτατον, ἀπεδίωξας, τῶν εἰδωλομανῶν ἱερώτατε.

Η κατάκαρπος ὡς κλῆμα, ἐκβλαστάνει σε ἄμπελος, Ἰησοῦς Παμμακάαρ, φέρον ἐπιγνώσεως βότρυας, ἐν τοῖς ληνοῖς μαρτυρίου οἶνον βλύζοντας, τὰς καρδίας πάντων πιστῶν τὸν εὐφραίνοντα.

Μεμακάρισαι γνησίως, μαθητεύσας τῷ κήρυκι, μεμαθητευμένῳ, Λόγῳ μακαρίσαντι Πάνσοφε, τοῦτον ἀξίως λαβόντα ἀποκαλύψιν, ἐκ Πατρὸς ὑρανίῃ σαφῶς, ὡς θερμότατον. Θεοτοκίον.

Αναπλάττεις συντριβεῖσαν, καὶ φθορᾷ ὑποκύψασαν, τὴν βροτείαν φύσιν, Ἄχραντε Θεὸν σωματώσασα, καὶ ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἀπειρόγαμε· ὧ κραυγάζομεν· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Τὴν τῶν ἀρετῶν ὁδεύων τρίβον Πάτερ, ἔφθασας μονὰς τὰς ἄνω Θεοφόρε, ἱερωσύνης τῷ χρίσματι διαπρέπων, καὶ μαρτυρίου λαμπρῶν αἵματι.

Ομβροῖς καὶ κρουνοῖς τῶν σῶν αἱμάτων Μάκααρ, ἔσθεσας ἡμῖν, τὴν κάμινον τῆς πλάνης, καὶ διωκόντων ἠφάνισας τὴν ὁμίχλην, Ἱερομαρτύς ἀξιάγαστε.

Νέος τις Πέτρος εἰδείχθης ἡμῖν ὄντως, ἀποστολικοῖς, χαρίσμασιν ἐκλάμπων, ἱεουργὸς τε καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων, τῶν τοῦ Δεσπότου σου Πανόλβιε. Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν ἀγία Θεοτόκε. Χαῖρε ἢ χαράν, κηύσασα τῷ κόσμῳ. Χαῖρε ἢ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων. Χαῖρε τὸ πάντων περιτείχισμα.

Τῷ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ ἐ. Ἄσεβεῖς ἐκ ὄψονται.

Μαρτυρίου αἵματι φοινίξας ἱερώς, τὴν στολὴν σου τὴν ἱεράν, λαμπροτέραν Ἐνδοξε, ἕναπετέλεσας· μεθ' ἧς εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων προσεχώρησας.

Αναϊμάκτους ἔθυσας, θυσίας τῷ Χριστῷ, τῷ τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ τυθεῖς προσήνεξαι, τούτῳ ὡς σφαίγιον, καθαρὸν καὶ ἄμωμον, Ἀθλητᾷ Θεομακάριστε.

Ρώμης προεδρεύσαντα, ὡς Πέτρου φοιτητὴν, καὶ τὴν ποιμνὴν τὴν ἱεράν, ἱερώς ποιμάναντα ὧ ἱερώτατε, ἢ Σιών ἢ ἄνω σε, νῦν πολίτην προσελάβετο.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι, τιμήσωμεν νοῖ, καλλομένην τὴν τοῦ Ἰακώβ· ταῖς ἐνθέοις πράξεσι

καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Τῇ πέτρα ἐρείσθεις τῇ τῆς πίστεως, Ἀθλοφόρε, ἀκλινῆς διέμεινας, ἐν πειρασμῶν περιστάσεσι.

Ρομφαία τῇ φλογίνῃ τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα, Ἄρειον τὸν βλάσφημον, τῇ θείᾳ ψήφῳ κατέσφαξας.

Ισχυῖ κρατυνόμενος Ἐνδοξε, τοῦ Σωτῆρος, τῷ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, καὶ τὴν ἰσχύν κατεπάτησας. Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλυδῶνα, τῶν παθῶν μου, ἢ Θεὸν κηύσασα, τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Τῷ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ ε'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Υποβάθραν, καὶ θεμέλιον Πέτρου τὰ λόγια, κεκτημένος, σεαυτὸν ἐδομήσω ὡς ἔμψυχον, τῆς Τριάδος οἶκον, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέρραξας.

Συρόμενος, ἐπὶ γῆς ὡσπερ λίθος κεκύλισαι, καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὀχύρωμα ὄλον συνέτριψας, Ἱεράρχα Κλήμη, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

Απέληφας, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους γηθόμενος, ὡς νικήσας, τοῖς ἀγῶσιν ἐχθροῦ τὰ παλαιίσματα, Ἱερομαρτύρων, ἱερόν καὶ σεπτὸν ἀκροθίνιον. Θεοτοκίον.

Μεμύηται, Ἡσαΐας τὸ βάθος τοῦ τόκου σου, καὶ Παρθένον, ἐν γαστρὶ σου ἐκήρυξεν ἔχουσαν, τὸν δι' εὐσπλαγγνίαν, σαρκωθέντα ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Σωφρόνως καὶ δικαίως τῷ Θεῷ, σὺ πολιτευσάμενος τέλος μακάριον, παρ' αὐτοῦ ἐκομίσω Παμμακάριστε.

Ολόκληρον θυσίαν καὶ δεκτὴν, σεαυτὸν προσενήνοχας, Πέτρε θεσπέσιε, τῷ θυσία διὰ σέ γενομένῳ Θεῷ.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος πλησθεῖς, Πνεύματι κινούμενον, ὄργανον γέγονας, μελωδῶν Θεοφάντορ τὰ ἀπόρρητα. Θεοτοκίον.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν, καὶ πασταδα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, τῶν Ἁγίων.

*Ηχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'κκλησίας ἄσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι, εὐσεβείας ἔνθεοι, στύλοι, ὡς ὄντες κραταιοί, Κλήμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι, ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας. Ὁ Οἶκος.

Α'περιτρέπτω καὶ στερόν σεπτῆ ὁμολογία οἱ λάμπαντες ἐν κόσμῳ, καὶ φαίνοντες ἀρρήτως, σήμερον χαίρουσι καλῶς, Κλήμης, τὸ ὠραῖον ὄντως κλῆμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ τρέφον κόσμον βότρυσι τοῖς τῆς Θεογνωσίας Πέτρος τε, ἡ ἑδραία καὶ ἄθραυστος πέτρα τῶν δογμάτων τοῦ Σωτῆρος. Ἀμφοτέροι τῆς Θείας χάριτος οἱ λατρευταί, καὶ μύσται τῆς ἀρρήτου σοφίας, καὶ τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας οἱ προστάται οἱ θερμοὶ, οἱ βοηθοῦντες, τοῖς κάμνουσι παντοίοις δεινοῖς, καὶ σώζοντες τοὺς βρωῦντας ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός μνήμη τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ὑμῶν Κλήμεντος, Ἐπισκόπου Ῥώμης.

Στίχοι.

Βλήθεις ὁ Κλήμης εἰς βυθὸν σὺν ἀγκύρᾳ,
Πρὸς Χριστὸν ἦκει, ἀγκυραν τὴν ἐσχάτην.

Κλήμης, ὁ μακάριος καὶ σφώτατος, Ῥωμαῖος ἦν τὸ γένος ἐκ βασιλικῆ καταγόμενος γένους, Φαύστου καὶ Ματθιδίας υἱός, πάσαν παιδίαν τῆς Ἑλληνικῆς γνώσεως μετελθὼν. Ἐκ ναυαγίου δὲ ποτε διασωθεὶς παραδόξως, καὶ τῷ Κορυφαίῳ τῶν Ἀποστόλων Πέτρῳ περιτυχὼν, τὴν κατὰ Χριστὸν ἀληθῆ πίστιν ἐκπαιδεύεται παρ' αὐτοῦ. Κήρυξ δὲ τοῦ Εὐαγγελίου γεγονώς, καὶ τὰς τῶν Ἀποστόλων διατάξεις συγγραψάμενος, κατέστη καὶ Ῥώμης Ἐπίσκοπος. Ἀλλὰ παρὰ Δομετιανοῦ κρατηθεὶς, τιμωρεῖται. Καὶ μὴ πεθίμενος τοῖς αὐτοῦ προστάγμασιν, ἐν ἡρήμῳ πέλει, παρακειμένη τῇ Χερσῶνι, ἐξορίζεται. Ἐκείθεν τε πάλιν, διεβίς πρὸς τὸν αὐχένα αὐτοῦ ἀγκυραν σιδηρᾶν, ρίπτεται ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, καὶ οὕτω τελειοῦται.

Ὁ δὲ τῶν θαυμασιῶν Θεός, δεξάζων καὶ μετὰ θάνατον τὸν οἰκεῖον θανάτον, θαυματουργεῖ τε μέγα καὶ ὑπερφυεῖς τεράστιον. Ἐκτοτε γὰρ ὑποχωροῦντος τοῦ ὕδατος μίλια τρία καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου μνήμῃ, καὶ ὑποδεχομένου διὰ ξηρᾶς τοὺς ἐκεῖσε φοιτῶντας ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, μεγάλη ἦν τῆς ὑλπιόσιν ἐπὶ Κύριον εὐφροσύνη. Καὶ ποτε τῆς θαλάσσης ὑποχωρησάσης, καὶ τοῦ λαοῦ ἐσσηλυθότος, ἔτυχε παιδίου ἐκεῖσε καταλειφθῆναι σμικρότατον κατὰ λήθην τῶν γονέων αὐτοῦ· οἱ τινες αὐτὸ, εἶα εἰκόσ, ἀποκλυσσάμενοι, καὶ θρήνου καὶ ὀλυφουμους εἰς ὅσπασαν τὴν πόλιν κινήσαντες, εἰς τὸν μετέπειτα ἐνιαυτὸν, πάλιν τοῦ κύματος ἀνακεχωρηκός, προσελθόντες εὗρον τὸ παιδίον ὑγιές, καὶ τῇ τοῦ Ἁγίου λάβρακι παρακαθίμενον. Ὅπερ διερωτηθέντες, ἔμαθον παρὰ τοῦ κειμένου ἐκεῖσε Ἁγίου διατρέψασθαι τε, καὶ τῶν ἐναλίφω τῆς βλάβης περιφυλάττεσθαι. Καὶ τοῦτο ἀναλαθόμενοι, καὶ τῷ Ἁγίῳ τὰ εἰκότα εὐχαριστήσαντες, εἰκαδὲ ἀνεχώρησαν, δεξάζοντες τὸν Θεόν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πέτρου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ἀρρήκτος ἦν τὴν πίσιν ὁ τμηθεὶς Πέτρος,
Ὅς εἶδε Χριστοῦ τὴν στολὴν ἐρρήγημένην.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, καὶ τῶν ὁρθῶν δογμάτων, ὑψηλῆς. Ὅς, ἐν τῷ μέλλειν τὴν κεφαλὴν τέμνεσθαι, διὰ τὸ προστάξει τοῦτο τὸν βασιλέα, μαθόντα τὰ κατ' αὐτὸν, προοκειμένου τοῦ Ἀρείου, καὶ τὴν συγχώρησιν ἐξαιτουῦτος, καὶ τοῦ λαοῦ παντός δυσωποῦντος, ἀκαμπτος ὢν, οὐκ ἐνεῖμεν αὐτῷ συγγνώμην, ἀλλ' ἀπεπέμψατο, ἐπαρσάμενος αὐτὸν, εἶναι κεχωρισμένον καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ. Ἐφη γὰρ τὸν Κύριον ὄναρ ἰδεῖν ἐν σχήματι παιδίου νεογνοῦ, ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἀστράπτοντα, περικείμενον χιτῶνα διερρήγημένον ἀπὸ κεφαλῆς ἄχρι ποδῶν· παρ' οὗ μαθεῖν, ὅτι Ἄρειος ἦν ὁ διαρρήξας αὐτὸν ἐν συμβόλῳ δηλοῦντος τὴν ἐκ τοῦ Πατρὸς τοῦ Υἱοῦ κατὰ τῶ ὁμοούσιον δαίρεσιν, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀσεβοῦς δόγματα καὶ βλάσφημα ῥήματα. Οὗτος οὖν ὁ ἐν Ἁγίοις Πέτρος ἐτελειώθη, κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως πρόσταξιν, τὴν κάραν ἀποτμηθεὶς.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάλχος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Οἱ ψυχοπομποὶ συγκατέπτησαν νόες,
Ψυχὴν ἀπάξει Μάλχε τὴν σὴν Κυρίῳ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Καρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεὸς πάντα πόρρω Καρίων ψυχῆς κάραν,
Ἦθλησε νῶ νήφοντι μέχρι καὶ τέλους.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐρμογένης, Ἐπίσκοπος Ἀκραγαντίνων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀπάρας Ἐρμόγετες ἀνθρώπων γένους,
Κατήσχυνας φρύαγμα δαιμόνων γένους.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Φιλοῦμενος καὶ Χριστοφόρος ζίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Φιλοῦμενον τέμνουσιν καὶ Χριστοφόρον,
Αὐτῷ φανέντας πράγματι Χριστοῦ φίλους.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Εὐγένιος, ἐν ὀπῇ τείχους βλήθεις, τῆς εἰσόδου πηλῷ ἀναφραγείσης, τελειοῦται.

Στίχ. Μάτην ὀπῇ ὡς κλεῖθρα τὸν πηλὸν φέρεις,
Εὐγενίῳ γὰρ πρὸς Θεὸν τρίβος γίνῃ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Προκόπιος καὶ Χριστοφόρος ζίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ὁ Προκόπιος « Ὡς ἐγὼ Χριστοφόρε,
Θεὸς καὶ σὺ, φησί, εἰς τομὴν τὸν αὐχένα ».

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Κορίνθῳ καὶ τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ ἐν τῇ Χρυσῇ Πέτρᾳ ἀσκήσαντος, ὃς ὠρμητο ἐκ τῶν τῆς Ἀνατολῆς μερῶν, καὶ ἐλθὼν κατώκησεν ἐν τῇ ῥηθείσῃ Πέτρᾳ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Στίχ. Δῶρον Θεοῦ τέμνουσι Μάκαρ σε ξίφει,
Δῶρον Θεῷ φέροντα αἷμα τραχήλου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, κρατηθεὶς ἐπὶ Ἰουλιανῷ τοῦ Ἀποστά-
του, παρὰ Σαλλουστίου τοῦ Ἐπαρχοῦ, ἠρπάγη ἀπὸ
τῆς ἀγορᾶς, διὰ τὸ ἀκοῦσαι τὸν Ἰουλιανόν, ὅτι, καθ' ὃν
καιρὸν ἢ μεταθεὶς τῶν ἐν τῇ Δάφνῃ ἀποκειμένων λει-
ψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βαβύλα τε καὶ τῶν σὺν αὐ-
τῷ, κατὰ πρόσταξιν τοῦ ἀσεβοῦς τούτου Ἰουλιανῷ, ἐγι-
γόνει, ἀδομῶν δαυϊτικῶν ὕμνων παρὰ τῶν ἐκφορούντων
Χριστιανῶν τὰ τίμια λείψανα, ἐπιφθηγομένων καθ' ἕνα
στίχον τὸ, **Δ**ίς χυθῆν ἴψασαν πάντες οἱ προσκυ-
νοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, εἰς ἣν ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ Μάρ-
τυρ Θεόδωρος. Διὸ καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς, βουνεύρεις
τὰ νῶτα κατεξάνθη, καὶ ὄνυξι τὰς πλευράς διωρύχθη, καὶ
σιδηροῖς δεσμοῖς ἐναποληθθεὶς, τῇ εἰρκτῇ περιδόθη.

Τῇ ἰωθὴν δὲ ὁ Ἰουλιανὸς ἀναδιδαχθεὶς παρὰ τοῦ Ἐπαρ-
χου τὴν τοῦ Νέου καρτερίαν, καὶ ὅτι τῶν πασχόντων Χρι-
στιανῶν διὰ τὸν Χριστὸν τὸ μέχρι τέλους ἀνένδοτον, εἰς
ἦτταν μὲν τῶν διωκτῶν λογίζεσθαι, εἰς εὐκλειαν δὲ καὶ χα-
ρὰν τοῖς διωκομένοις, πεισθεὶς ὁ Θεμιστῆς, ἐκίλευσε τὸν Ἄ-
γιον τῆς εἰρκτῆς ἀφθῆναι. Οὗτος ὁ γενναῖος τοῦ Κυρίου
ἀγωνιστῆς, ἐρμῶν τινῶν, εἰπερ ἤθετο ὀδύνας, τὰς πικρὰς
ἐκεῖνας ὑπομείνας βασάνους. Τὴν μὲν ἀρχὴν, εἶπε, ὀλίγης
ἀλγηδόνος αἰσθάνεσθαι· εἶτα ἐπιφανῆναι αὐτῷ τινα, ἐθό-
νη ἀπαλῆ τε καὶ ψυχρᾷ τοῦ προσώπου ἐκματτόμενον τὸν
ἰδρῶτα, καὶ περιγγυώμενον θάρρην. Διὰ τοῦτο καὶ
τῶν δημίων παυσαμένων, οὐχ ἠθῆναι, ἀλλὰ λυπηθῆναι,
εἶπε· συναποστῆναι γὰρ ἔλεγε καὶ τὸν τὴν ψυχαγωγίαν
αὐτῷ ἐμποιοῦντα. Τοιαῦτα δεδρακώς ὁ παράνομος Ἰου-
λιανός, ἀπὸς μὲν πικρῷ καὶ ἐπικνεϊδίῳ θανάτῳ τὸν βίον
ὑπεξῆλθεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Περσῶν· ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδω-
ρος ἐν Κυρίῳ ἀγάλλεται· ἀναπαυσαίμενος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πυρακτῆμενος τῷ ζῆλῳ τῷ τῆς πίσεως πῦρ
ἀπετέφρωσας, τῆς ἀθείας Σοφῆ· πιστοὺς
δὲ ἐφώτισας, φέβῳ κραυγάζοντας· Ὑπερύμνη-
τε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Εκ τῆς Ῥώμης τὰς ἀλύσεις περικείμενος,
ὥσπερ ὀρμίσκους χρυσοῦς, διὰ θαλάσ-
σης ἀθλῶν, Χερσῶνα κατέλαβες, ἐνθα διήνυσας,
τὸ μαρτύριον, καὶ τοὺς στερροὺς ἀγῶνάς σου,
τοῦ Χριστοῦ Ἱερομύστα.

Λύρα ὠφθης τὸ σωτήριον πανόλθιε, μέλος
ἀφωσῶσα ἡμῖν, καὶ καταθελγουσα, καρ-
δίας πρὸς ἐνθεον, τῶν μελωδούντων πιστῶς,
Μάρτυρ ἔρωτα· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ο τοῖς πᾶσι παρεχόμενος βουλήματι, τὸ
εἶναι Πάναγνε, ἐκ σοῦ ἀρχὴν χρονικὴν,
λαμβάνει καὶ τίκτεται, λύων τὰ χρόνια, πα-
ρακτώματα, τῆς συμπεσοῦσης Ἀχραντε, τῶν
βροτῶν βρευστῆς οὐσίας.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Παῖδες Θεοσεβεῖς.

Βῶ θεοπρεπεῖ λελαμπρυσμένος, καὶ θείῳ
φωτὶ καταλαμπόμενος, οὐρανίων ἀδύτων,
ἐπέβης γηθόμενος, καὶ βοῶν Σοφῆ τῷ ποιήσαν-
τι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γνα περιφανῶς εὐαρεστήσης, Χριστῷ τῷ Θεῷ
Θεομακάρισε, ταῖς χερσὶ τῶν ἀνόμων, σαυ-
τὸν παραδέδωκας, ἐκθεσίως ψάλλων πανόλθιε·
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ολος πεφωτισμένος ἠξιώθης, ἰδεῖν τὸν Χρι-
στὸν σοὶ προμηνύοντα, τὸν αὐτοῦ τὸν χι-
τῶνα, δεινῶς διαρρήξαντα, ὑφαντὸν τὸν ἄνωθεν
Ὅσιε, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τὴν σὴν ὑπέδου Θεοτόκε, ὁ οὐρα-
νοὺς οἰκῶν καὶ περιέχων· καὶ ἐκτρέφε-
ται γάλα, μαζῶν σου ὁ τρέφων νῦν, πνοὴν πᾶ-
σαν νεύματι, ψάλλουσαν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ η'. Λυτρωτὰ τῆ παντός.

Υφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἀπεικδύ-
σει πηλίνου τοῦ σώματος, περιεβάλου ἐν-
δοξε, ἀφθαρσίας χιτῶνα, καὶ εἰς τὰ ἄνω κα-
τοικεῖς, Ἱεράρχα βασιλεία.

Συνετόφησοι Μάρτυρ πολυάθλη, τὰ κλοιά
σοῖς δεσμούμενος ἔλυσας, τὴν πλάνην τοῦ
ἀλάστορος, Ἱεράρχα κραυγάζων· Πάντα τὰ
ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εμερίσθη ὑγρὰ ἢ ἀμέριστος, καὶ ὁδὸν εἰσι-
οῦσιν ἢ ἄβατος, θαυματουργία κρείτ-
τονι, δωρομένη ὠροῖθη, ἐνθα τὸ θείον, Ἱεράρ-
χα σοῦ σῶμα κατάκειται.

Βυθισθεῖσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσιν, ὁ βυ-
θὸν κατοικῆσαι ἐλόμενος, μετὰ ταφὴν
καὶ νέκρωσιν, ἐπανάγαγε Μάρτυρ, ταῖς ζω-
φόροις καὶ σεπταῖς καὶ ἐνθέοις δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Οφρικτοῦ καὶ ἀρρήτου θαύματος! ἐν γα-
στρὶ κατοικεῖ ὁ ἀχώρητος, καὶ σὰρξ ἀ-
τρέπτως φαίνεται, καὶ θεοῖ με δι' οἶκτον· καὶ
τὴν τεκῆσαν, μετὰ τόκον φυλάττει ἀγενεύουσαν.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ·

Νεμομένην, ἀνέστειλας τὴν λύμην, τῆς Ἀ-
ρείου, κακίστης βλασφημίας, τῆς τῶν
πιστῶν ἐκκόψας ὀμηγύρεως, καὶ ἀποδιώξας,
τῶν τῆς Ἐκκλησίας, Θεόφρον περιβόλων.

Πρωτοστάτης, χοροῦ τῶν Ἀποστόλων, Πέ-
τρος ὠφθη, ὁ θείος Κορυφαῖος· στῦλος
Μαρτύρων, γεγονόςας δὲ πάνσοφε, Πέτρε θεο-
φόρε, καὶ ἱεουργός τε, τῶν θείων μυστηρίων.

Εμνήθης, ἐκ Δείας ἐπιπνοίας, τῶν μελλόντων, τὴν γνῶσιν θεωρήσῃμον, καὶ τὴν ἐκ γῆς προέγνωσ σου μετάστασιν, διὰ μαρτυρίου, πρὸς τὸν ἐν ὑψίστοις, Θεὸν Πέτρε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον, Παρθένο διαμένεις, ὡς πρὸ τόκου, Παρθένε Θεοτόκε, τὸν Πλαστοργὸν τῆς κτίσεως γεννήσασα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος.

Ὡδὴ Δ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδοὺ σε χοροὶ Πατριαρχῶν συνόμιλον, Κλήμη ἔνδοξε δεξάμενοι, πόθῳ ἀγαλλονται ἀπαύστως· μεθ' ὧν συνεπευφραίνονται Μάρτυρες, Ἀπόστολοι Προφῆται καὶ Δίκαιοι, οἱ ἀπ' αἰῶνος ἀξιάγαστε.

Οριμόν σε βότρυν τῆς ζωῆς προσήγαγε, γεωργία τῆ τοῦ Πνεύματος, Πέτρος ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου, ὑπάρχων Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ αἶνον εὐσεβείας ἀπέσταξας, τῆς ἀδείας μέθην παύοντα.

Σοφίας καὶ χάριτος πλησθεὶς ἀνέβλυσας, διδαγμάτων Πάτερ ἄβυσσον, καὶ ἰαμάτων Δεῖα ρεῖθρα· δι' ὧν τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν ἡμῶν, ξηραίνεις ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, Κλήμη Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ηθεοφεγγῆς καὶ ἱερά καὶ εὐσημος, καὶ ἀγία καὶ περίθλεπτος, καὶ εὐκλεῆς καὶ φωτοφόρος ἐφέσηκεν ἡ μνήμη σου Ἐνδοξε, καρδίας καὶ ψυχῆς κατευφραίνουσα, τῶν κατὰ χρέος εὐφημούντων σε. Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκαλίαις τὸν Θεὸν ὡς πύρινος, Παναγία θρόνος ἀχραντος, φύσιν βρατεῖαν εἰληφότα, καὶ ταύτη συμπλακέντα καθ' ἑνωσιν, ἀπόρρητον δι' αἶκτον ἀμέτρητον· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Τὸν προδηλωθέντα.

Τὸν προσορισθέντα ἀγίως ἱερατεύειν, καὶ ἱερωσύνης τέλος εὐκλεῶς εἰληφότα, καὶ Χριστοῦ μιμησάμενον πάθος, Πέτρον τὸν δεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Ράβδῳ στηριχθέντα δυνάμεως τοῦ Κυρίου, καὶ ἱεουργήσαντα, καὶ ἱεουργηθέντα, καὶ Χριστῷ προσαχθέντα θυσία, Πέτρον τὸν δεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Ολὴ συγκραθέντα τῇ αἴγλῃ τῆ τῆς Τριάδος, καὶ τῷ φανατάτῳ ταύτης ἐνθόμενον φέγγει, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν αἰτοῦντα, Πέτρον τὸν θεόληπτον ὑμνήσωμεν.

Νέμοις μοι ἀφθόνως ψυχῆς μου τὴν σωτηρίαν· ὡς γὰρ Ἱεράρχης ἔχεις ἐξουσίαν τοῦ λύειν, καὶ δεσμεῖν τῶν πταισμάτων εὐθύνας, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Θεοτόκε τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος. σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σέ προστρέχόντων· σέ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν· ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ἁγίων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Νῦν εὐσημος ἐπέφανεν, ἡμῖν ἡμέρα φέρουσα, τῆς εὐκλεῆς διαδόχης, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, Πέτρον ἅμα καὶ Κλήμεντα, τοὺς κήρυκας τῆς πίστεως, καὶ ἀηττήτους Μάρτυρας· ὧν τὴν ἐτήσιον μνήμην, πιστῶς τελέσωμεν πάντες.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ην παλαι προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος· στάμνον καὶ ράβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν Θεοπαιδα, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν· σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων, ἀνατραφήναι Κυρίῳ. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τὸ φωταυγὲς καὶ τερπνόν, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος Σοφὴ καταγωγίον· τὸ κλῆμα τὸ ταῖς ἀρδείαις, ταῖς μουσικαῖς γεγονὸς, εὐθαλὲς παμμακάρι καὶ πολυφόρον· ἐξ οὗ ἐναπέσταξε, διδαγμάτων σωτήριον, γλεῦκος ποτιζόν, καὶ εὐφραῖνον ἐκάστοτε, τῶν τιμώντων σε, τὰς καρδίας πανόλβιε. Μάρτυς ἀκαταγώνιστε, οὐράνιε ἄνθρωπε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ στῦλος, τῶν εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ τῶν δογμάτων πηγὴ, ὁ τῶν ἀβρήτων ἑρμηνεὺς γραφικώτατος· ἡ γνῶσις τῶν ἀποκρύφων· τῆς Ἐκκλησίας στερρότος, στῦλος τε καὶ βάσις ἀπερίτρεπτος· κανὼν ἀκριβέστατος· μυστογράφος σοφώτατος· εὐστόμος

γλώσσα, πᾶσαν αἵρεσιν τέμνουσα, ὡς περ μά-
 χαιρα, ὄξυτάτη καὶ δίστομος· ὄργανον τὸ ἡδύ-
 φθογγον· ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος· Κλήμη Μαρτύρων
 τὸ κλέος, τῶν ἰσραήλων ἐδραίωμα, Χριστὸν
 καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ
 μέγα ἔλεος.

Εἴχων τὸν εὐσεβῆ λογισμόν, διαφερόντως,
 τῶν παθῶν αὐτοκράτορα, ὑπέστης ἀπε-
 ριτρέπτως, τὴν διὰ ξίφους πικράν, τελευταίην
 Παμμάκαρ καὶ τὸν θάνατον· δι' οὗ τῆς ἐν-
 θεοῦ, μακαριότητος ἔτυχες, καὶ τῆς γλυκειάς,
 τοῦ Σωτῆρος μεθέξεως, καὶ τερπνότητος, ἀπο-
 λαύειν ἠξίωσαι. Πέτρε μακαριώτατε, ἡ πέτρα
 τῆς πίστεως, κλέος τῶν θείων Μαρτύρων, Ἱε-
 ραρχῶν ἐγκαλλώπισμα, Χριστὸν καταπέμψαι,
 ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Λάμπων ἱερωσύνης στολῆ, καὶ μαρτυρίου
 τῷ στεφάνῳ κοσμούμενος, παρέστης Χρι-
 στῷ τῷ πάντων, Ἀρχιερεῖ καὶ Θεῷ, καὶ ἀ-
 ναδειχθέντι πρωτομάρτυρι, διπλοῦν κομισάμε-
 νος, παρ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἔπαθλον· ὃν ὠμολό-
 γεις, τῷ Πατρὶ ὁμορῦσιον, καὶ συναναρχον τῷ
 τεκόντι καὶ συνθρόνον, Ἄρειον τὸν δυσώπυμον,
 ἐκκόψας πανόλβιε, καὶ ἀπορρήξας εἰσάπαν,
 τῆς τῶν πιστῶν ὁμηγύρεως· καὶ νῦν ἐκδυσώπει,
 Πάτερ κόσμῳ ζωρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἦχος δ'.

Σήμερον, ὁ θεσχωρῆτος ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν
 ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας
 ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων
 Ἄγια ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων,
 μυστικῶς πανηγυρίζει, Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορ-
 ταίζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσω-
 μεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ,
 ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια
 τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Φῶς σε τὸ τριλαμπές, ἀυγάσαν Θεοτόκε, ἐν
 τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν σοι,
 ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ρίζης μὲν ἐκ Δαυὶδ, ἐβλάστησας Παρθένε·
 Γαβριὴλ δὲ τὸ Χαῖρε, κομίζων σοι ἐβρά·
 Θεὸν δὴ τέξῃ Πάναγος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὕγε τῆς ἱεράς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωα-
 κείμ καὶ Ἄννης· ἀφ' ὧν Ἄγνη τεχθεῖσα,
 προσήχθη νῦν τῷ Κτίστη σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, εἰσδέξασθε Παρθένον,
 Μαρίαν ἀπειράνδρος, Ἄγνην τὴν Θεοτό-
 κον, ἐξ ἧς βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
 καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ κε. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρ-
 τυρος τοῦ Χριστοῦ καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης·
 καὶ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.
 Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται καὶ ἡ ἑορτὴ
 τῶν Εἰσοδίων.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἰάν ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τύχη ἐν Κυρια-
 κῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακόν, στι-
 χολογούμεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, ὅλον τὸ Καθίσμα.
 Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀ-
 ναστάσιμα δ' τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'. Δόξα,
 τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε. Καὶ νῦν, τὸ α'
 τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον
 τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἁγίας, εἰ βούλη-
 ται ὁ πρεσβύτης. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσι-
 μα. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Βίον αἴλον ἐξηνοκημέ-
 νη. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Σήμερον τὰ στίφη
 τῶν πιστῶν. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας,
 καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, τὸ εἰς
 τὴν Λειτουργίαν τῆς Ἁγίας Δοξαστικόν. Καὶ νῦν, τῆς ἑορ-
 τῆς. Εἶτα τὸ, Ἀξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορ-
 τῆς. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, Καθίσματα,
 Ἀναστάσιμα καὶ τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὸν Πολυέλιον, Κά-
 θισμα τῆς Ἁγίας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Τὰ Εὐ-
 λογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου, καὶ τὸ Προκείμενον.
 Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ·
 Ο' Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὰ λοι-
 πὰ Ἀναστάσιμα. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος τῆς ἑορτῆς,
 καὶ τῆς Ἁγίας. Ἀντὶ τῆς τιμιωτέρας, ψάλλεται τῆς ἑορ-
 τῆς ἡ Σ'. Ὡδή. Ἐξαποσειλάριον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁ-
 γίας, καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'
 καὶ τῆς Ἁγίας δ'. Δόξα, τῆς ἑορτῆς. Σήμερον τῷ
 ναῷ προσάγεται. Καὶ νῦν, Ἐπερευλογημένη.
 Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς
 Κυριακῆς. Κοινωνικόν, Ποτήριον σωτηρίου, κτλ.
 Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου Ἀκολουθία καταλιμπάνεται.
 Ἐάν δὲ ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἡ
 Ἀκολουθία ψάλλεται, ὡς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, σιχολογοῦμεν τὴν ἁ-
στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχ. 5. καὶ
ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς γ. καὶ τῆς Ἀγίας γ.

Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α΄. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ
ᾠμοῖς, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ
τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνήν, τὴν ἔμψυχον
κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν·
προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νη-
πιάζουσα· καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας
δέχεται, εὐφραϊνόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κα-
τοικητήριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἁγίας δόξης,
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναι-
ξίν, εὐλογημένη ἀγνή, προσφέρεται τῷ Ναῷ,
τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἅγια· καὶ χαί-
ρουσιν αὐτῇ, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύ-
ματι· καὶ παρθενικαὶ χορεῖται, τῷ Κυρίῳ ᾄδου-
σι, ψαλμικῶς μελωδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μη-
τέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων
δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάν-
των τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μη-
τηρ Θεῶ· διὰ γὰρ σου τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν.
Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου
προέλευσιν· καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλ-
μικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βροῶμεν, τῇ
πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Τῆς Ἀγίας, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σήμερον τέρπεται πόλις ἡ Ἀλεξάνδρεια, τὰ
σπάργανά σου Μάρτυς, ἐν τῷ θείῳ ναῷ
σου, κατέχουσα προφρόνως· διὸ καὶ ἡμεῖς, εὐ-
σεβῶς ἑορτάζομεν, Αἰκατερίνα τὴν μνήμην σου
τὴν σεπτὴν· ὑπερέυχου τῶν τιμώντων σε.

Αἰκατερίνης τὴν μνήμην νῦν ἑορτάσωμεν·
αὐτὴ γὰρ ὄντως πάσας, τοῦ ἐχθροῦ ταῖς
δυνάμεις, ἐν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ, καθεῖλε στερ-
ρῶς, καὶ Ῥητόρων τὴν ἔνστασιν. Ἀλλὰ δεήσεται
ταύτης ρῦσαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐκ τῶν αἰρέσεων.

Χαίροις πανένδοξε Μάρτυς Αἰκατερίνα· σε-
μνή· ἐν τῷ Σινᾷ γὰρ ὄρει, ἐν ᾧ εἶδε τὴν
βᾶτον, Μωσῆς μὴ φλεγόμενην, ἐν τούτῳ Χρι-
στός, τὸ θαύραστον σκηνός σου, νῦν μεταθεῖς
σε φυλάττει ἕως καιροῦ, τῆς δευτέρας παρου-
σίας αὐτοῦ.

Δόξα, Τῆς Ἀγίας, Ἦχος β΄.

Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει, τῆς Θεοσόφου
Μάρτυρος Αἰκατερίνης, συνδράμωμεν ὡς
φιλομάρτυρες, καὶ ταύτην τοῖς ἐπαίνοις, ὡς
ἀνθεσι καταστέψωμεν, Χαίροις βροῶντες αὐτῇ,
ἢ τῶν φληνάφων Ῥητόρων, τὴν δρασυστομίαν
ἐλέγξασα, ὡς ἀπαιδευσίας ἀνάπλεων, καὶ τού-
της πρὸς πίσιν θείαν χειραγωγήσασα. Χαίροις
ἢ τὸ σῶμα πολυπλόκοις βασάνοις ἐκδοῦσα, δι
ἀγάπην τοῦ Ποιητῆ σε, καὶ μὴ καταβληθεῖσα,
ὡς ἄκμωγ ἀνάλωτος. Χαίροις, ἢ ταῖς ἀνω μο-
ναῖς, ἀντάξια τῶν πόνων εἰσοικισθεῖσα, καὶ
δόξης αἰώνιᾳ κατατρυφήσασα· ἧς ἐφιέμενοι οἱ
ὕμνωδοί σου, τῆς ἐλπίδος μὴ ἐκπέσοιμεν.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος πλ. δ΄.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα,
παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατρα-
φῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, ὡς ἡγιασμένη.
Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη, πρὸς σέ τὴν παν-
άμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. Τὰ οὐράνια πάν-
τα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν
σοὶ σκηνώσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἢ ἐν οὐ-
ρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μητέρα Θεοῦ,
σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς
ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, εἰ βούληται ὁ
Προεστῶς· ζῆτει ταῦτα τῇ κγ. Ἀπριλίου.

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Δόξα, Τῆς Ἀγίας, Ἦχος β΄.

Ως ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσε-
νήνοχας τῷ σῶ Νυμφίῳ Χριστῷ, Αἰκα-
τερίνα ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἴλη-
φας στέφος ἀφθαρτον, παρ αὐτοῦ ἀξιάγαστε.
Ὅθεν καὶ Ῥητόρων τὴν δρασυστομίαν ἀπήμ-
βλυνας, καὶ τούτης πρὸς Θεογονωσίαν ἐφείλκυ-
σας, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομί-
σαντο, σὺν Βασιλίσῃ τῇ σοφῇ. Διὸ πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ΄.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς, ἢ Θεοτόκος, ἐν
Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας
ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἀγίων
Ἅγια ἀγαλλόνται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων,
μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορ-
τάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσω-
μεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ,
ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.
Εἰς τὸν Στίχον, τὰ τῆς Ἑορτῆς, ἢ τὰ παρόντα
τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου προσόμοια Στιχηρὰ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Συμμαχία τοῦ Πνεύματος, Ἀθλοφόρε Μερκούριε, καταγωνισάμενος τὸν ἀντίπαλον, ὡς στρατιώτης ἀήττητος, τῷ ὅπλῳ τῆς πίσεως, μυριάδας νοητῶν, Αἰθιοπῶν διέκοψας· καὶ τελέσας σὺ τὸν ἀγῶνα νομίμως μετὰ πάντων, Ἀθλητῶν ἐξεφανώθης, Μεγαλομάρτυς πανόλβιε.

Στίχ. Δίκαιος, ὡς φοινῆ ἀνθήσει.

Οὐρανόθεν σοὶ Ἄγγελος, ταῖς πληγαῖς σὺ ἰώμενος, ἀπεσταλὴ νεύματι. Δεῖου Πνεύματος· ὑφ' οὗ ῥώσθεις ἀξιάγαγε, ταῖς σέβλαις κεντούμενος, πυρωθείσαις δολερῶς, ἐκαρτέρεις κρεμαίμενος, καὶ τεινόμενος, καὶ δεσμούμενος λίθῳ βαρυτάτῳ, καὶ ταῖς αἵμασί σου Μάρτυς, περιρρέόμενος πάντοθεν.

Στίχ. Τοῖς ἐν Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ,

Βασιλεῖ στρατευόμενος, ἐπιγείῳ Μερκούριε, ὑπ' αὐτοῦ τε δαίμοσι κελευόμενος, θύειν θρόνον μακάριε, βασιάνους ὑπήνεγκας, καὶ κατάφλεξιν πυρὸς, καὶ τὸν βίαιον θάνατον· καὶ ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν στεφηφόρος, καὶ συνήφθης, ταῖς ἀγέλαις τῶν Μαρτύρων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Δόξα, Τῆς Ἁγίας, Ἦχος β΄. Βαβυλα.

Βίον ἄυλον ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον καταλαβροῦσα, ἕξης τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνή ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα· καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου κατεμυκτηρίσας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, ταῖς φληνάφους ῥήσεις Πολύαθλε.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν, καὶ τὴν Θεοπαῖδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐκ' Ναῶ Κυρίε προσαγομένην εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τῷ Παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τῷ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἄπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ αἰεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνἀναρχον Λόγον.

Τὴν πανεύφημον νύμφην Χριστοῦ ὑμνήσωμεν, Αἰκατερίναν τὴν θεῖαν καὶ πολιῶχον Σινᾶ,

τὴν βοήθειαν ἡμῶν καὶ ἀντίληψιν· ὅτι ἐφίμωσε λαμπρῶς, τοὺς κομψοὺς τῶν ἀσεβῶν, τοῦ Πνεύματος τῇ μαχαίρᾳ, καὶ νῦν ὡς Μάρτυς γεφθεισα, αἰτεῖται πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Πάλιν τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μολοῦσα εὐθαρσῶς, πρὸς ἀγῶνας τρισμάκαρ, ἀνδρείως τὸν Χριστὸν, ὠμολόγησας Μάρτυς, καὶ τύραννον ἠλεγξας, δυσσεβῆ καὶ παράφρονα, καὶ κατήσχυνας, ῥητορευόντων τὰ σίφη, καὶ ἀνέδραμες, εἰς οὐρανίους σκηνώσεις· διό σε δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἱερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίζομεν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η παρθένος καὶ σεμνή, Αἰκατερίνα ἡ σοφὴ, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, ἐπιρρώσθεισα ἀληθῶς, ἀγαλλομένη εἰσέρχεται ἐν σαδίῳ· καὶ τύραννον ὠμόν, καταβαλοῦσα στερόνως, καὶ πᾶσαν τὴν πληθύν, τῶν δυσσεβούντων ἐχθρῶν, μετ' εὐφροσύνης ἔψαλλεν, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ· Χριστέ μου δόξα, Σωτήρ καὶ ῥύστα, σὺ οὖν δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Πρὸ συλλήψεως Ἀγνή, καθηγιασθῆς τῷ Θεῷ, καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσηχθῆς νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θεῷ δὲ Ναῶ, ὡς θεῖος ὄντως ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὠφθῆς δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θεοῦ Φωτός. Μεγάλῃ ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνῃ Θεόνυμφε καὶ Ἀειπάρθενε.

Μετὰ τὸν Πολυελεον, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Αλέξανδρέων ἡ λαμπρά καὶ θεῖα πόλις ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου σεμνὴ πανηγυρίζει, καὶ γεραίρει τοὺς ἄθλους σοῦ Αἰκατερίνα, οὗς ἔτλης γενναιοφρόνως ὑπὲρ Χριστοῦ· καὶ μέγα βρενθυομένη σοὶ ἐκβοᾷ. ὦ Παρθένε πολύαθλε,

εἰς οὐρανίους σκηναίς, συνοῦσα νῦν τῷ Κτίστῃ σου, χαῖρε Μάρτυς πανθαύμαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Αγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ ὁ Ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος Δεῖα λαμπαίς· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῶ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαράχιου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε Δαῦμα παγκόσμιον.

Τὸ αἶ. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν, τῆ δ' Ἦχθ.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις. Ὁ Ν'.

Δόξα, Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Βίον αὔλον ἐξησκημένη, Ζήτει εἰς τὸν Στίχον. Μετὰ τοῦτο λέγομεν τοὺς Κανόνας τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς ἐφεξῆς δύο.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, ἢ ἡ Ἀκροσιχίς· Αἰκατερίναν τὴν παναοίδιμον ἄσμασι μελπῶ.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ αἶ. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην.

Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου Μάρτυρος, ταῖς ψυχῆς μου φώτισον, αἴγλην διδούς μοι Δέσποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας, τῶν ψυχοφθόρων πταισμάτων μου, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν ἀφανίζουσαν.

Ιθυνομένη τοῦ Δεσπότη πᾶνσοφε, Δείοις προστάγμασι, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ φλεγόμενη ἔδραμες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας σπεύδουσα, καὶ τυράννων ταῖς φρένας, Αἰκατερίνα κατέπληξας, λόγῳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι.

Κυβερνωμένη τῇ παλαμῇ ἐνδόξε, τῇ κραταιᾷ τοῦ Χριστοῦ, εἰδωλικὴν ζάλην, Μάρτυς ὑπεξέφυγες, ἀβρόχως ὑπερπλεύουσα, τοῦ Σταυροῦ τῷ ἰστίῳ, καὶ Δείοις αὔραις τοῦ Πνεύματος, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμελπεύουσα.

Αγαλλομένη παρθεσίας κάλλεσιν, Αἰκατερίνα σοφῇ, καὶ Δείκην γνώσιν, οὐρανόθεν ἔχουσα, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, τοὺς προεστῶτας κατήσχυνας, τούτους κατὰ κράτος νικήσασα.

Θεοτακίον.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν Ἀχραντε, πάσης αἰρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεοκυῆτορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν αἰδῖον.

Ὁ Κανὼν τῆ Ἁγίας Μερκουρίας, ἔχων Ἀκροσιχίδα· Μερκουρίου με τὸ σθένος φυλαττέτω.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ αἶ. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας Μερκουρίε, τῶν ἀγαθῶν τῇ πηγῇ, χαίρων παριστάμενος, καὶ Δείας ἠδονῆς, αἰοῖδιμε πληρούμενος, τοὺς πόθῳ τὴν πανήγυριν τὴν σὴν, τελοῦντας περιφυλαττε, τῷ Κυρίῳ ἄδοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Εἰθελουσίως ὑπῆλθες τὸ σταδῖον, τῆς μαρτυρίας Σοφέ, σθένει κραταιούμενος, Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, τὰ πάθη τὰ σωτήρια, Δελήσει ὑπομείναντος σαρκί, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ρῆμα τυράννου σαφῶς ἐξεφαύλισας, ὁμολογία Χριστοῦ, μάκαρ σεμνυνόμενος, καὶ πᾶσαν ἀλγεινῶν, ἰδέαν ἀγαλλόμενος, ὑπέμεινας Μερκουρίε βοῶν, τῷ σὲ ἐνδυναμώσαντι· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Κόρης Παρθένου ὠράθη σαρκούμενος, ὁ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ἄνθρωπος γενόμενος, καὶ Μάρτυρα πιστὸν, παθῶν οἰκείων δείκνυσι, Μερκουρίον γενναῖον ἀθλητὴν, αὐτῷ συντόνως ψάλλοντα· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῆς Ἁγίας. ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας.

Εἰθελουσίαις σου ῥοπαῖς, ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος, τὸ ἐκούσιον Χριστοῦ μιμουμένη· καὶ νικήσασα λαμπρῶς, τὸν σκότους κοσμοκράτορα, σεφανηφόρος ὠφθης, Αἰκατερίνα Δεόληπτε.

Ρωμαλεότητι φρενῶν, διήλεγξας τοὺς τυράννους, ἀθεΐας ἐν βυθῷ κυλισθέντας, ῥητορεύουσα σαφῶς, Δεογνωσίας δόγματα, Δεῖα σοφία Μάρτυς, λαμπρυνόμενη πανεύφημε.

Ισοθεΐαν τοῖς ὡσί, τῆς Εὐας ὁ ψιθυρίσας, ὑπὸ Κόρης ἀπαλῆς νῦν πατεῖται· τῷ γὰρ ὀπλῷ τῷ Σταυροῦ, περιφραχθεῖσα ἤσχυεν, Αἰκατερίνα Μάρτυς, ἄμετρα τοῦτον καυχώμενον.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ

κόσμῳ, διανάστησον οὐλαῖς, καὶ τύπους ἐξαλείφουσα, τῆς ἀμαρτίας μόνη, Θεογεννητορ Πανάμωμε.

Τοῦ Ἁγίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Οἴλος πυρακτούμενος τῇ θείκῃ στοργῇ Ἐνδοξε, πῦρ καὶ δεσμά, ξίφη καὶ βασάνους, ὡσπερ ὄναρ λελόγισαι.

Γῦμνεις τὸν ποιήσαντα, προσομιλῶν δειναῖς μάστιξι, Μάρτυς σοφέ, καὶ τὴν θρασύτητα, τῶν μωλώπων δεχόμενος.

Ράβδῳ δυναμύμενος, τῇ θείκῃ ἐχθρῆ φρύαγμα, ὡς ἀθλητῆς, Μάρτυς γενναίοφρον, εὐσθενῶς ἐταπεινώσας. Θεοτοκίον.

Γὴνα προτυπώσῃ σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἁγνή κύησιν, βάτος πυρί, ὠφθη καιομένη, οὐδαμῶς φλεγόμενη δέ.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως ἐξ Οὐρανοῦ, δια στόματος Μάρτυς τῆ Μιχαήλ, λαβοῦσα πανεύφημε καὶ ἐν ἄλλοις ἀήττητε, τῇ μὲν σοφίᾳ τῇ ἔξω, τοὺς Ῥήτορας ἔπτηξας, τῇ δὲ σοφίᾳ τῇ θείᾳ, τὴν πλάνην ἐμείωσας· ὅθεν καθορῶν σου, τὸν ἀγῶνα ὁ Κτίστης, παρέστη ἐνισχύων σε, Δεῦρο λέγων ἀνάβηθι· οἱ θησαυροὶ γὰρ σε μένουσι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐφορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς Μερκούριος, ἀγωνισάμενος, τὸν δόλιον ἤσχυνε, καὶ στεφανίτης στερρός, Χριστοῦ ἐχηματίσεν· ὅθεν ταῖς οὐρανίαις, νῦν συνήφθη χορείαις, δόξης ἀδιαδόχου, ἐπαξίως μετέχων· διὸ τὴν ἱεράν αὐτοῦ, μνήμην τελούμεν πιστῶς.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἐορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η αἰμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀκνηλίδωτος πασταῖς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως· ἦν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι φαιδρῶς, καὶ πάντες οἱ πιστοὶ, μακαριοῦσιν αἰεὶ, καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτη, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ· Ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπέρχεις Πανάχραντε.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Αθλητικὴν, Αἰκατερίνα τὴν ἔνσασιν, ἐπέδειξω, Μάρτυς παναοίδιμε, τῷ δυσμενεῖ, λίαν καρτερῶς, ἀντικαταξᾶσα, καὶ τοῦτον καταπα-

τήσασα, ποσὶν ὠραϊσμένοις, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει, Ἀθληφόρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Νύμφη Χριστοῦ, Αἰκατερίνα πανόλβιε, καθάρθης, θείας ὠραιότητος, φωτοειδέσι μαρμαρυγαῖς, ἀγλαϊζομένη, καὶ κάλλει περιεσφράπτουσα· διὸ καὶ γηθομένη, μελωδεῖς τῷ Δεσπότη· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Τυραννικὴν, ἀλαζονείαν ἐφάυλισας, καὶ τῷ θείῳ, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ὡς ἐκ βυθοῦ, τῆς ἀπατηλῆς, δεισιδαιμονίας, τοὺς πλανωμένους ἐξήρπασας, διδάσκουσα κραυγάζειν, τῷ Χριστῷ μελωδοῦντας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Η εὐκλεῆς, καὶ φωτοφόρος πανήγυρις, τῆς ἐνδόξου, μνήμης σου Πανεύφημε, τῆς καρτερῶς, θράσος τοῦ ἐχθροῦ, καταπατησάσης, ὡς ἥλιος ἀνατέταλκεν· ἐν ἡ μεγαλοφώνως, τῷ Δεσπότη βοῶμεν· Τῇ δυνάμει σε δόξα Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Νῦν τὴν ἰσχύν, τῶν ἀθετούντων κατάβαλε, τῆς εἰκότος, Κόρη τὴν προσκύνησιν, σοῦ τῆς σεπτῆς, καὶ τοῦ ὑπὲρ νοῦν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ κόσμον ὅλον φωτίσαντος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας, καταφαίδρυνον μόνη Πανύμνητε.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οἰκειώθης (*) τῷ Κτίσῃ σε, θείῃ μαρτυρίου Θεόφρον πάθεισι, καὶ λαμπροῦς σεφάνους ἐνδοξε, παρ' αὐτοῦ ἐδέξω ὡς ἀήττητος.

Γῶφαντόν ἐκ τῆς ἀνωθεν, χάριτος ἰμάτιον νῦν ἐνδέδυσαι, τῆς φθορᾶς καὶ τῆς νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας Μάρτυς ἐκδυσάμενος.

Μέχρις αἵματος Ἐνδοξε, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀγωνισάμενος, νικηφόρος ἀναδέδειξαι, καὶ τῆς ἀνω δόξης κατηξίωσαι. Θεοτοκίον.

Επὶ σὲ ὁ σωτήριος, Λόγος καταβέβηκεν Ἀειπαρθενε, ὡσπερ ὄμβρος καὶ ἐξήρανε, τῆς πολυθείας τὰ ὄμβρηματα.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Πόθῳ πυρπολούμενη, Μάρτυς παναοίδιμε τῷ τοῦ Δεσπότη σου, καὶ ζητοῦσα τούτου, τὸ ἀμήχανον κάλλος θείσασθαι, ἀυθαίρετῳ γνώμῃ, τοῖς αἰκισμοῖς σαυτὴν παρέσχες, παρθενίας ἐκλάμπουσα χάρισιν.

Αθλοῖς ἱερωτάτοις, Κόρη καλλιπαρθενε κατалаμπρύνασα, σεαυτὴν προφρόνως, ἀ-

(*) Οὐκ ἔστιν ἀμάρτυμα τὸ, Οἰκειώθης, ἀντὶ τοῦ, Ὀκειώθης, ὡς διορθοῦσι τινές· ἀλλ' ἐπέθη οὕτω τὸ ῥῆμα, ἀνευ τῆς συνήθους αὐξήσεως, διὰ τὸ μέτρον τῆς Ἀκροστιχίδος, ἣτις ἀπαιτεῖ ἐνταῦθα Ο, καὶ οὐχὶ Ω.

νελήλυθας πρὸς τὴν οὐράνιον, τοῦ Χριστοῦ πασταδα· καὶ νῦν φαιδρῶς τῷ σῷ Νυμφίῳ, γηθόμενη συνήφθης πανόλθιε.

Νεᾶνις φαιδροτάτη, ὥφθης ἀγαπήσασα, μόνον ἐράσμιον, καὶ ὀπίσω τούτου, συντονώτατον δρόμον διήνυσας, εἰς ὁσμὴν τοῦ μύρου, σοῦ νοητῶς τοῦ κενωθέντος, ἐκβοῶσα δραμοῦμαι Νυμφίε μου. Θεοτοκίον.

Αληθὴ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε, πάναγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν οὐσίαις, θελητικαῖς αὐτεξουσίαις, γνωριζόμενον Κόρη Θεόγγυφε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τεινόμενος καὶ λόγγη Μερκούριε, ἀνευδότης, τεμνόμενος ἔφερες, θείαις ἐλπίσι νευρούμενος.

Οπέτρα νοητῆ στερεώσας σου, τὴν καρδίαν, λίθῳ βαρυνόμενος, οὐ παρετράπησ Μερκούριε.

Συμμέτοχος παθῶν τοῦ Δεσπότη σου, χρηματίσας, δόξης ἐκοινώνησας, τούτου καὶ θείας λαμπρότητας. Θεοτοκίον.

Θανάτωσον Παρθένε τὴν ζῶσάν μου, ἀμαρτίαν, ζῶν ἢ κηῖσασα, τὴν θάνατώσασαν θάνατον.

Τῆς Ἁγίας. Ἐξὸς ε' Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ολὴν σε περικαλλῆ, παρθενίας ἀπάστράπτουσαν αἴγλη, μαρτυρικοῖς τε Κόρη, φοινηχθεῖσαν ἐν αἵμασι, καθορῶν ὁ ἀγαθός, Λόγος καὶ ἄχραντος, ἐν θαλάμοις, ἐπουρανίοις κατεσκηνώσεν.

Ισχυσας διὰ Σταυροῦ, τῶν Τυράννων καταλύσαι τὸ κράτος, καὶ κοσμικῆς σοφίας, διελέγξαι τὸ μάταιον, θεοπνεύστου διδαχῆς, βρύουσα δόγματα, μεγαλόφρον, Αἰκατερίνα παναοίδιμε.

Δὺν πρῶν τὸν Ἀδάμ, Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς ἐκβαλόντα, τῶν αἰκισμῶν τοὺς πόνους, καρτερῶς ὑπομείναςα, καταβέβληκας εἰς γῆν, Μάρτυς πανένδοξε, καὶ σεφάνοις, τῆς βασιλείας ἐστεφάνωσαι. Θεοτοκίον.

Ιλεῶν μοι τὸν Κριτὴν, τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δεινῶν, Μητερ ἀπέργασαι· σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν δέξιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ενεύρου σε, ὁ αἰδιος Λόγος, δι' αὐτὸν πᾶσαν ἰδέαν βασιάνων, Μάρτυς σοφέ, ὑπο-

μένοντα βλέπων, καὶ δι' Ἀγγέλου θαρρῆν σοὶ προσέταττε, Μερκούριε καὶ μηδαμῶς, τῶν Τυράννων πτοεῖσθαι τὴν ἐνστασιν.

Νενέκρωται, ὁ πολύμορφος ὄφεις, καὶ ποσὶ καταπατεῖται ὠραίοις, τοῦ Ἀθλητοῦ, καὶ γενναίου ὀπλίτου· ἐθελουσίοις ὄρμαῖς γὰρ ἐχώρησε, πρὸς βάσανα, πρὸς αἰκισμοὺς, καὶ πρὸς θάνατον δόξης ἀνάπλεων.

Ολόκληρον, τῷ Δεσπότη προσῆξας, τῆς καρδίας τὴν προαίρεσιν Μάκαρ· καὶ δι' αὐτὸν, ὑπομείνας στρεβλώσεις, ὡς νικητῆς παρ' αὐτοῦ ἐστεφάνωσαι· καὶ τούτῳ νῦν ἐν οὐρανοῖς, μετὰ πάντων Μαρτύρων παρίστασαι. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, τῆ φωνῆ τοῦ Ἀγγέλου, τὸν βουλήσ μεγάλης Ἄγγελον Κόρη· καὶ ἐκ τῶν σῶν, παναγίων αἱμάτων, σεσαρκωμένον πανάμωμε τέτοκας, τὸν δείξαντα πᾶσι ζωῆς, τὰς εἰσόδους δι' ἄφατον ἔλεος.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζήτων.

Χορείαν σεπτὴν ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν πάνσοφον, Αἰκατερίναν· αὕτη γὰρ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, Ῥητόρων τὴν γνώσιν καταπτύσασα. Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἐκ Θεοῦ σοφίαν λαβοῦσα παιδόθεν ἡ Μάρτυς, καὶ τὴν ἔξω καλῶς σοφίαν πᾶσαν μεμάθηκε· γνωῦσα δὲ ἐκ ταύτης τὴν τῶν στοιχείων κίνησιν τε καὶ ποιήσιν κατὰ λόγον, καὶ τὸν αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς δια λόγου ποιήσαντα, αὐτῷ τὴν εὐχαριστίαν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ προσέφερε· τὰ δὲ εἰδῶλα καθεῖλε, καὶ τοὺς ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας, Ῥητόρων τὴν γνώσιν καταπτύσασα.

Συναξάριον.

Τῆς ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

Στίχοι.

Αἰκατερίνα, καὶ σοφὴ καὶ παρθένος·

Ἐκ δὲ ξίφους, καὶ Μάρτυς ὦ καλὰ τρία!

Εἰκάδι πέμπτη ἄορ κατέπεφνεν ῥήτορα Κούρη.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Ἀλεξανδρείας, θυγάτηρ Βασιλέως αἰνός, τοῦνομα Κώνστου, πάνυ εὖσα ὠραία, καὶ τῷ κάλλει ἀμίμητος, ὑπερμεγίστης τῆ ηλικίας, καὶ τῷ σώματι ἀστεία, ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα. Αὕτη, πᾶσαν παιδείαν Ἑλληνικὴν καὶ Ῥωμαϊκὴν ἄκρως ἐγγυμνασθεῖσα, Ὁρτήρου τε καὶ Βιργιλίου τοῦ Ῥωμαίων μεγίστου Ποιητοῦ, Ἀσκλη-

ποιῶν τε καὶ Ὑποκράτους καὶ Γαληνοῦ τῶν Ἱατρῶν, Ἀριστοτέλους τε καὶ Πλάτωνος, Φιλιστίνωνός τε καὶ Εὐσεβίου καὶ Φιλοσόφου, Ἰαννῆ καὶ Ἰαμβρῆ τῶν μεγάλων Μάγων, Διονύσου καὶ Συβίλλης, καὶ ὅση Ῥητορικὴ ἐφευρέθη τῷ κόσμῳ, οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ πᾶσα λέξις γλωσσῶν μεμαθηκυῖα, εἰς ἐκπληξιν ἔφερεν, οὐ μόνον τοὺς ὀρώντας αὐτήν, ἀλλάγε καὶ τοὺς ἀκούοντας περὶ τῆς φήμης καὶ σοφίας καὶ παιδείας αὐτῆς. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ἔμολογίαν, ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μαξεντίου πολλῶν βασιάνων πείραν λαβοῦσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον δέχεται παρὰ τοῦ Ἀθλοθέτου Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πενήκοντα Ῥήτορες, οἱ διὰ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Αἰ πρὶν πλάνης Ῥήτορσιν ἀνδράσι γάσεις,
Εἰς πῦρ θανοῦσι, τῶν στεφάνων εὐρέσεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Βασίλισσα, ἡ γαμετὴ Μαξεντίου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τμηθεῖσα θνητοῦ σύζυγος Βασιλέως,
Ἄφθαρτον εὔρε νυμφῶνα Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πορφύριος, ὁ Στρατηλάτης, σὺν τοῖς διακοσίοις στρατιώταις, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν τῷ στρατῷ σε, Πορφύριε, πρὸς ξίφος
Πρόθυμος ἦκεις, οἷά περ Στρατηλάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Στίχ. Εἰ καὶ πατάσῃ, Μερκούριε, τῷ ξίφει,
Καὶ νεκρὸς ἐχθρὸν σὺ πατάσσεις Κυρίε.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου καὶ Οὐαλλεριανοῦ τῶν βασιλέων, ἐκ γῆς Ἀνατολῶν, κατελιγεμένος τῇ στρατιᾷ τῶν Μαρτησίων, Γορδιανοῦ τινός, τὸ γένος Σκύθου, τυγγάνων υἱός. Ἀριστεύσας δέ ποτε κατὰ τῶν Βαρβάρων, προσφθέντος αὐτῷ Ἀγγέλου, καὶ θάρσος ἐμβάλλοντος, τὴν τοῦ Στρατηλάτου παρὰ τοῦ Βασιλέως τάξιν λαμβάνει. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ἔμολογίαν, παραστάς Δεκίῳ, μαχαίραις τὸ σῶμα κατατίμνεται· καὶ ἐπὶ τίσσαροι κάλοις δεδεῖς, καὶ ὑποκάτωθεν ἀποτιμνόμενος πυρός, τοῖς ὄχετοῖς τῶν αἱμάτων σβεννυμένου, αἰκίζεται· καὶ κατὰ κεφαλῆς κρημάται, λίθῳ βαρίῳ ἐξαρτιθίντος αὐτοῦ τοῦ τραχήλου. Καὶ μετὰ τοῦτο φραγγελοῦται τετραφραγγέλῳ χαλκῷ· καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἀχθεῖς, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται. Ἦν δὲ ὁ Μάρτυς, ὅτε τοὺς ἀγῶνας ὑπίστη, ἐτῶν εἰκοσιπέντε, εὐμεγέθης τὸ σῶμα, τὴν ἔψιν εὐπρεπῆς, τὴν κέμην ξανθός, συνεπιπρέποντος αὐτῷ τῇ ἔψει, τοῦ κατὰ τὰς παρεΐας ἐρυθήματος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Ἠσυχαστοῦ.

Στίχ. Ἠσύχως βίου τὸ πέλαγος ἀνύσας,
Πρὸς Ἠσύχιον, Πέτρε, λιμένα φθάσεις.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Πέτρος, ἐν τῷ Πόντῳ γεννηθεὶς παρ' εὐσεβῶν γονέων, ἐπαιετὴν πληρώσας σὺν αὐτοῖς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ κατεδάπανησεν. Ἐν Γαλατίᾳ μὲν γὰρ πρῶτον ἠσκησεν· εἰδ' αἰτῶς, ἱστορίας ἕνεκα, τὴν Παλαιστίνην κατέλαβεν· ἐκείνην τε πανταχῶς κεραιουχόμενος, κατήχθη εἰς Ἀντιόχειαν.

Καὶ κελίῳ τινὶ καθείρξας ἑαυτὸν, προσεῖχεν ἑαυτῷ, τῷ Θεῷ αἰεὶ διαλεγόμενος, μηδὲν ἄλλο ἐσθίων, πλὴν ἄρτου σταθμοῦ τινος ὀλίγου δι' ἡμερῶν δύο, καὶ ὀλιγοστοῦ ὕδατος. Οὗτος κατὰ δαιμόνων ἔλαβεν ἐξουσίαν· καὶ γάρ τινα, τοῦ νομα Δανιηλ, τοῦ Δαίμονος ἐλυθερώσας, τοῦτόν τε κατηχήσας, ὁμόζηλον καὶ συνασκητὴν πεποιήκει. Καὶ ὀφθαλμοὺς πεπηρωμένους ὑγείωσε, καὶ νοσήματα διάφορα ἰεράπευσε, καὶ πολλὰ τὰ τούτου κατορθώματα, τὰ μὲν ὡς γραφέντα, τὰ δὲ καὶ ἐξ ἀκοῆς ἀδόκιμα. Οὗτος, μέγας καὶ ὑψηλὸς γενόμενος ἐν τῇ Ἀντιοχείῳ πόλει, καὶ τῇ ταύτης περιχώρῳ, καὶ ἐννετήκοντα ἔνια χρόνους διαρκείας ἐν τῷ θνητῷ σαρκίῳ τούτῳ, Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τέμνθσιν ἀνδρῶν εἰκάδας τριπλῶς δέκα,
Μεθ' ὧν καὶ ἄλλῃς ἀνδρας ἐπτόικις δέκα.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ἁγίας. Ὤδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Μαρτύρων τὸ καύχημα, τῆς εὐσεβείας μύστης γεγένησαι, τῷ λαμπρῷ σου Νυμφίῳ, Μαρτύρων δῆμον προσαγαγοῦσα Χριστῷ· μεθ' οὗ κραυγάζεις πανεύφημε ψάλλουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγος σου Πάνσοφε, πρὸς σωτηρίαν πολλοὺς ἐξήρπασεν, ἐξ εἰδωλομανίας, καὶ φωτοφόρος ἔδειξε Μάρτυρας, μεγαλοφώνως σὺν σοὶ ἀνακραζόντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεῶνις ὀπίσω σου, ἀκολουθοῦσα σοὶ προσεγγίνεταί, διὰ ξίφους τμηθεῖσα, σὸν μιμουμένη πάθος τὸ ἄχραντον, καὶ σοὶ τῷ Κτίστη βοῶσα καὶ λέγουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἁγίων ὁ Ἅγιος, ἐν σοὶ ἀγίως κατασηκνωσας ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, σεσαρκωμένος ἐκ σοῦ γεγέννηται, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Φέγγει τῆς ἄνω φρυκτωρίας, ἀυγαζόμενος γενναῖε Στρατιώτα, τοὺς ὑμνοῦντάς σε νῦν, φωτίζεις μελωδοῦντας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰμνεῖς τὸν πάντων εὐεργέτην, πυρακτούμενος τῷ ζήλῳ τούτου Μάκαρ, καὶ πυρὶ αἰσθητῷ, φλεγόμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λίθος προσάγοντες τὸ σέβας, οἱ τὴν αἰσθησιν λιθῶδη κεκτημένοι, λίθῳ Μάρτυς τὸν σὸν, βαρύνουσιν ἀυχένα, κραυγάζοντος Μερκουρίου· Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἰ.

Αἵματι αἷμα συγκεράσας, σοῦ τὸ τίμιον Δεσπότη φιλανθρώπου, κοινωνὸς τῶν αὐτοῦ, ἐδείχθης παθημάτων, ἀναβοῶν Μερκούριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Τάξεις Ἀγγέλων καταπλήττει, μυστηρίου σὺ τὸ βάθος Θεοτόκε· ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σῆ, σαρκούμενος ὠράθη· ὦ μελωδοῦμεν Πάναγνε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ ἡ· Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σαῖς διδαχαῖς Βασιλίσσα, πειθαρχῆσα προσέδραμε, τῇ Θεοσεβείᾳ· καὶ στερόως ὑπέμεινε, τῶν πόνων τὴν αἴσθησιν, καὶ βασιλείας τῶν οὐρανῶν, τῆς ἀδιαδόχου, προφανῶς ἤξιώθη, βρωῶσα· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετὰ Μαρτύρων γένοιτο, τῶν πιστῶν τὰ αἰτήματα· ἡ γὰρ Ἀθληφόρος, τῷ Χριστῷ παρίσταται, αἰτῆσα τὰ κρείττονα, καὶ σωτηρίας πρόξενα, τοῖς τὴν παναγίαν, καὶ σεπτὴν αὐτῆς μνήμην, προθύμως ἐκτελέσει, καὶ πισῶς μελωδήσει· Λαὸς ὑπερυψῆτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αναπετάσας δέχεται, ὁ Νυμφίος σε Πάνσοφε, πύλας Παραδείσου, καὶ πασάδα πάνσεμνον, οἰκεῖν παρεσκεύασε, καὶ βασιλείας μέτοχον, ὡς συκοινωνόν, τῶν παθημάτων δεικνύει· ὦ νῦν παρισταμένη Βασιλέων θυγάτηρ, λαμπρῶς πεποικιλμένη, ἡμῶν μὴ ἐπιλάβη.

Σεσοφισμένοις ρήμασιν, ἐπειράτο ὁ τύραννος, ὑπὸ πιθανολογίαις, ὁ δεινὸς χρησάμενος, ἐκλύειν τὴν ἔνστασιν, τὴν σὴν ἐλπίσας· Ἐνδοξε· ἀλλὰ νυμφευθῆναι, τῷ Χριστῷ βουλομένη, ἐβόας· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γερωτέρα πέφνας, Θεοτόκε πανάμωμε, τῆς ὑπερκοσμίου, τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, Δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μᾶ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Τοῦ Ἀγίου, ὁ αὐτός.

Τῶν Ἀθλητῶν προσθήκη σε, ὁ χορὸς ὑπέδεξατο, καθωραϊσμένον, καὶ φαιδρὸν γεόμενον, σεπταῖς ὠραιότησι, τῶν ὑπερτίμων ἀθλων σὺ, καὶ τῆς εὐσεβῆς σὺ, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας· καὶ νῦν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, Χριστὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Εὐσεβοφρόνως Ἐνδοξε, τὸν αἰῶνα διήνυσας· καὶ γενναιοφρόνως, τὸν ἐχθρὸν κατήσχυνας· καὶ νίκη οὐράνιον, ὡς κηκτῆς ἀράμενος,

ταῖς Ἀγγελικαῖς, νῦν συναγάλλη χορεῖαις· μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τελειωθείς πανόλβιε, διὰ ξίφους Μερκούριε, καὶ ἐπιτυχῶν τοῦ προκειμένου τέλους σοι, τὴν γῆν μὲν τοῖς αἵμασι, τοῖς ἐκχυθεῖσιν ἤρδευσας· τὸ δὲ νικηφόρον, καὶ μακάριον σῶμα, λευκότερον χιόνος, ἐναπέδειξας ψάλλων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν ὑπάρχουσας, ἀναπλάσεως Ἀχραντε, ἅπαντες αἰτίαν, οἱ πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε· Θεὸν γὰρ παναίτιον, ὑπὲρ αἰτίαν τέτοκας, τὸν τὴν συντριβεῖσαν, τῇ κακίᾳ εἰκόνα, οἰκεία εὐσπλαγχνίᾳ ἀναπλάσαντα μόνη, ὑπερευλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ δ'· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μετέστης πρὸς θαλάμους φωτοειδεῖς, νυμφικαῖς κοσμουμένη στολίσμασι, παρθενικῆν, ἔχουσα λαμπάδα τῇ δεξιᾷ, τῇ δὲ ἑτέρᾳ φέρουσα, τὴν ἀποτμηθεῖσάν σου κεφαλὴν· Καὶ νῦν παρισταμένη, Χριστῷ τῷ σῷ Νυμφίῳ, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Εδέχθη σου Θεόφρον ἡ προσευχή· τοὺς γὰρ πίστει τὴν σὴν ὀνομάζοντας, κλησὶν σεμνή, σώζει ὁ Δεσπότης ἐκ πειρατμῶν, καὶ εὐρωσίαν δίδωσι, νόσων ἀπαλλάττων παντοδαπῶν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· διό σε γεγηθότες, Αἰκατερίνα μακαρίζομεν.

Λιμένοι καθωρμίσθης νῦν γαληνῶ, εὐσταλῶς τε καὶ κούφως τὴν θαλάσσαν, τὴν κοσμικῆν, Μάρτυς διελθοῦσα τρικυμιῶν, μὴ πειρασθεῖσα πάνσοφε, πλεῖτον πολυποικίλον τῷ Χριστῷ, προσφέρουσα Παρθένε, τὸν δῆμον τῶν Μαρτύρων, Αἰκατερίνα παμμακάριστε.

Παστάδων οὐρανίων ἔνδον τανῦν, σὺν παρθενῶν χορεία χορεύουσα, μαρτυρικαῖς, περιλαμπομένη μαρμαρυγαῖς, Αἰκατερίνα πάνσοφε, λῦσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειράς, προθύμως δυσωποῦσα, τὸν πάντων Εὐεργέτην, δι' ὃν τὸ αἷμά σου ἐξέχεας. Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Τοῦ Ἀγίου· Ἐφριξε πάσα ἀκοή.

Γῶρες νῦν μαρτυρικοὶ, εὐωδία ἀναμύπησι χάριτος, καὶ τὰ δυσώδη ἡμῶν, ἀρρήτῳ λό-

γω, πάθη διώκουσιν· ἀναπηγάζει τὰ ὄστα,
 ἰάσεων νάματα, καὶ καταρδεύει ψυχὰς, τῶν
 ὑμνούντων τὰ αὐτῶν προτερήματα.

Ως μέγαν πύργον τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας
 ἱερῶς σε γεραίρομεν, ὡς στύλον ἄσειστον,
 ὡς τεῖχος Μάρτυς, ὄντως ἀπόρητον, ὡς στρα-
 τιώτην δυνατὸν, Θεοῦ τοῦ Παγτάνακτος, ὡς
 καθαιρέτην ἐχθρῶν, ὡς φωστῆρα νοητὸν καὶ
 παγκόσμιον.

Σύνδρομον Ἄγγελον φωτὸς, πρὸς τὴν ἄθλη-
 σιν θεόφρον κεκλήρωσο· ὅθεν στρεβλού-
 μενος, καὶ ταῖς λαμπάσιν ὑποκαιόμενος, καὶ
 συγκοπτόμενος δεινῶς, καὶ ξίφει τεμνόμενος,
 οὐκ ἐδειλίασας, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γεν-
 ναιότατε.

Ημέρα πλήρης φωτισμοῦ, εὐφροσύνης καὶ
 χαρᾶς ἡμῖν ἔλαμψεν, ἡ θεία μνήμη σου,
 τοῖς σέ τιμῶσι, Μάρτυς Μερκούριε· ἐν ἧ μνη-
 μόνευσ ἡμῶν, τῶν μνημονευόντων σου, καὶ χα-
 λεπῶν πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ παθῶν
 ἡμᾶς λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτὸς, τὴν τυφλώττου-
 σαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς
 λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν,
 καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλι-
 ψεων, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν
 καὶ κραταίωμα.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ενεύρωσας τὸ φρόνημα, γυναικῶν ὡ παρ-
 θένε, Αἰκατερίνα πάντιμε, ἀθλοφόρων ἡ
 δόξα· καὶ Φιλοσόφων ἀνοίαν, ἐν Θεῷ διηλεγξας,
 ὡς λῆρον ἔσαν καὶ μῦθον, τὴν Πανάμωμον ὄντως,
 καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, συλλήπτορα κεκτημένη.

Τοῦ Ἁγίου, ὅμοιον.

Τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων
 τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, καὶ
 τὸ στέφος ἐδέξω, Μερκούριε μακάριε, ἐκ χει-
 ρὸς τοῦ Κτίστη σου, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας·
 διασώζεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν,
 σκανδαλῶν τοῦ ἀλλοτρίου.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τοῦ Ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέ-
 χεται τὰ ἐνδότερα, χερσίν Ἀρχιερέως· ἐν
 αἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέ-
 μιντας τρεφομένη, χειρὶ θείου Ἀγγέλου, ὡς ἀ-
 γία Κιβωτὸς, τοῦ πάντα τεκτενημένου.

Ἐς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν τρία προσόμοια
 Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'· Ἐδωκας σημείωσιν.

Μνήμην τὴν πανίερον, Αἰκατερίνα πανεύφη-
 με, τῆς σεπτῆς σου ἀθλήσεως, τελοῦντες
 δοξάζομεν, ἐν φωναῖς ἀπαύστοις, τὸν δεδωρημέ-
 νον, ὑπομονὴν σοὶ καρτεράν, καὶ νικηφόρον σε
 ἀναδείξαντα, καὶ λόγον χορηγήσαντα, κατα-
 πτοοῦντα τοὺς ῥήτορας, Ἰησοῦν τὸν φιλόανθρω-
 πον, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Μάρτυς ἐθελούσιος, Αἰκατερίνα πανένδοξε,
 καθωράθης τὸν τύραννον, εὐτόνως ἐλέγ-
 ξασα, καὶ δεινὴν μανίαν, τῆς πολυθεΐας, θεο-
 γνωσίας φωτισμῶ, καταβαλοῦσα, καὶ θεία
 χάριτι· ἐντεῦθεν καὶ ὡς Μάρτυρα, καὶ ὡς
 Παρθένον πανάμωμον, ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν,
 ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, Αἰκατερίνα πα-
 νένδοξε; ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος, ἐδέξω
 κηθάρασα, σεαυτὴν προθύμως, διὰ πολιτείας·
 καὶ λογισμῶ καρτερικῶ, τὴν τῶν τυράννων ὀ-
 φρὸν κατέσπασας· καὶ κάλλει τῷ τῆ σώματος,
 τὴν ψυχικὴν ὠραιότητα, θεοφρόνως ἀντέθηκας,
 Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα. Δόξα, Ἦχος β'.

Βίον αὐλον ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον κατα-
 λαβοῦσα, ἔστης τροπαιοφόρος Αἰκατερί-
 να σεμνή, ἀνηθοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρό-
 τητα· καὶ τὸ θείον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα
 τυράννου κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυ-
 σας, ταῖς φληνάφους ῥήσεις πολυάθλε.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος
 Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντά-
 νακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τρο-
 φοῦ. Σήμερον τὸ καθαρῶτατον ἀγίασμα, ὡς
 τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων
 εἰσάγεται. Ταύτη ἐκβοήσωμεν ὡς ὁ Ἄγγελος.
 Χαῖρε μόνη ἐν γυναιξίν εὐλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἐὰν Ἰσχυρὰ, καὶ ἐκ τῆ Κα-
 νόνος τῆς Ἑορτῆς ἡ γ'. Ὡδὴ, καὶ τῆς Ἁγίας, ἡ ε'.

Τῆ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀλυπίου τῆ
 Κιονίτου, καὶ Νίκωνος τοῦ, Μετανοεῖτε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ
 ψάλλομεν Στιχηρὰ προσῶν. Τῆ Ὁσίῃ Ἀλυπίου,
 Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παμμακάριε Ἀλύπιε τὴν σὴν, ἐκ παιδὸς ἀ-
 νέθηκας, ζῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὑφ'

οὐ σθενούμενος, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, λογισμῶ ὑπέταξας, τὸ χεῖρον ὑποτάττων τῷ κρείττονι· διὸ ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἀλύπιε φωστήρ, καθωράθης μέγιστος, φωταγωγῶν τὴν ὑψηλίον, θαυμασίων λάμπησι, καὶ ἐνθέων ἔργων· ὅθεν μετὰ κοίμησιν, τὸ ἄδυτόν σε φῶς ὑπεδέξατο· διὸ ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στύλος ἐχρημάτισας σοφῆ, Μοναστῶν Ἀλύπιε, ὑπερθεν στύλου ἰστάμενος, καὶ πιεζόμενος, καύσωνι καὶ κρύει, καὶ πολλαῖς ἀσκήσεσι· διὸ καθυπεδέξω τοῦ Πνεύματος, θεῖα χαρίσματα, ἰατρεύειν ἀρρώστηματα, καὶ διώκειν, πάθη χαλεπώτατα.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι (*).

Υψωσαν τὸ σῶμά σου, πόνοι καὶ πόνων οἱ τρόποι, καὶ τῶν τρόπων ἔλλαμψις· ἢ τῷ θεῷ Πνεύματι ἀπαστράπτουσα, ὑπὲρ νοῦν ἀπαντα, τῇ ἰσχυῖ ἠύγασε· θαυμαστῶς ἐμεγαλύνθη γὰρ, ἢ θεῖα νάματα, βλύζουσα πιστοῖς, ξένον θεάμα! πῶς τάφος οὐκ ἐπέδησεν, ἢ λίθος κατέσχε τὴν δύναμιν· ἀλλ' ὡς καὶ πρὸ τέλους, μετάνοιαν ἐκραύγαζες ἡμῖν, ὡσαύτως νῦν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἔλκεις μετὰ θάνατον.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, λαὸς ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὅπου τὸ πανάγιον, σκῆνος τεθησαύριστα τῷ παμμακάρο· ὃ τερπνοῖς ἄσμασι, καὶ φαιδραῖς λαμπάσι, λιτανεύοντες βοήσωμεν· Ἄγιε πρόφθασον, καὶ τῆς ἐν ἀνάγκαις ἐλέησον, καὶ κλύδωνος ἐξάρπασον, καὶ τῆς καταγιγδοῦ τῶν θλίψεων, ἵνα τὴν τερπνὴν σου, καὶ πάντιμον δοξάζωμεν σορὸν, καὶ τὴν εἰκόνα σεβώμεθα, μύρον ἀναβλύζουσαν.

Πλοῦτον ἀναφαίρετον, ἔχει σε πόλις Λακωνικῶν, μακάρε ἀξιάγαστε, φαιναῖς ἀυγάζοντα ταῖς λαμπρότησιν· ἢ καὶ νῦν βράβευσον, τὴν εἰρήνην Νίκων, καὶ τροπαίων αὐτὴν ἔμπλησον, ἐχθρῶν τὴν ἔπαρσιν, καὶ παρεμβολαῖς κάμψας βέλεσι, σῶν πρεσβειῶν Πατὴρ ἡμῶν· καὶ τῆς συμπαθοῦς μεταδόσεως, πλησον τὰς καρδίας, ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε πιστῶς, ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νεὴς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόρρωθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς κτίσεως

τεχομένην σε· ὃ σεμνὴ Πάναγγε, σὺ γὰρ ὠφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος· Διὸ σου δέομαι, τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμπησιν, θεῖας κοινωνόν με ἀνάδειξον, Κόρη τῆς Υἱοῦ σου, καὶ γάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι κόσμον ἅπαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον κρινθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτόν σε στήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροῦς κρῖνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ· καὶ Πιλάτῳ σε παρέδωκαν, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ παράνομοι· καὶ βλέψασα τιτρώτσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς, ἢ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνη Πολυέλεε.

Εἰς τὸν Στίχ. τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου. Ἦχος α'.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς Προπάτορας Ὁσίου, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι· Ἀλύπιε Πατὴρ ἡμῶν Ὁσίου, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τῷ Ὁσίου Νίκωνος. Ἦχος γ'. Θεῖας πίσεως.

Χαίρει ἔχουσα ἡ Λακεδαίμων, θεῖαν λάρνακα, τῶν σῶν λειψάνων, ἀναβρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων, καὶ διασώζουσαν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας Πάτερ ἐκ πίστεως· Νίκων Ὁσίου, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται εἰς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων αἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίε· Χαίρων ἐπαινῶ τοὺς Ἀλυπίου πόνους.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Χάριτος πεπλησμένος, χαρᾶς μου πλήρωσον, τὴν ψυχὴν ἐπαινέσαι, τὸν βίον σου Ἀλύπιε, καὶ τὴν πολιτείαν σου, δι' ἧς πάντας κῆφραντας, ἰσαγγέλως ἀγωνισάμενος.

Αλλον ὡς Σαμουὴλ σε, Θεὸς ἠγίασε, μητρικῆς ἐκ κοιλίας, Ἀλύπιε μακάρε, καὶ βλέπων τὰ ἔμπροσθεν, ὡς Προφήτην ἐνθεον, ἀπειργάσατο ἀξιάγαστε.

(*) Τὰ παρόντα προσόμοια, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Νίκωνος, οὐχ ὑπάρχει ἐν τῷ χειρογράφῳ.

Ινα Θεός δηλώσῃ, τὴν σὴν λαμπρότητα, ἣν περ ὑστερον ἔσχες, καλῶς ἀγωνισάμενος, φωτὸς Δείου ἔπλησε, σοῦ τεχθέντος Ὅσιε, τὸ δωμάτιον ὑπὲρ ἔννοιαν. Θεοτοκίον.

Ρῆσις σεπτῷ Προφήτῳ, πέρασ ἐδέξατο· Ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, σαρκὶ Θεὸν ἐκύησε, βροτοὺς ἀναπλάττοντα, συντριβέντας πρότερον, ἀμαρτίας πλημμυλήμασιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην.

Τῆς οὐρανόου πατριᾶς τῷ ἔρωτι, κατασχεθεὶς τὴν ψυχὴν, καὶ τὰ ἐκεῖ κάλλη, καὶ τὴν διαμένουσαν, ἐπιποθήσας εὐκλειαν, ἐπιγείου πατρίδος, καὶ γεννητόρων ἐμάκρυνας, Νίκων σεαυτὸν παναοίδιμε.

Τόπον ἐκ τόπου διαμείβων πέφευγας, τὰ παρατρέχοντα, τὴν κοσμικὴν σχέσιν, ταῖς ἀποχωρήσει, σαφῶς ἀποκρουόμενος, καὶ μηδὲν τῶν προσύλων, τὸ εὐγενὲς ἐνυθρίσαι σου, μάκαρ τῆς ψυχῆς ἀνασχόμενος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνὴ δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διόσε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Τῆ Ὁσ. Ἀλυπίη. Ῥδὴ γ΄. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Ως λύχνος ἐπὶ λυχνίαν, στάσεως κρείττονος, ἐπιτεθειμένος ταῖς σελασφόροις σου, Πάτερ ἀρεταῖς πᾶσαν ψυχὴν, πιστῶς σοι προσιοῦσαν, εὐσεβοφρόνως κατελάμπρυνας, σκότους ἀμαρτίας λυτρούμενος.

Νοός σου τὰς ἱεραῖς, κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τηρήσεις Δείων, νόμων τοῦ Πνεύματος, Ἄγγελος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Ἀγγέλων πολιτείαν, μετὰ σαρκὸς ἀναλαβόμενος, Πάτερ Δεοφόρε Ἀλύπιε.

Εμφρόνως τῶν ὀκληρῶν, τοῦ βίου αἰοίδιμε, μετανάστης ὠφθης, καὶ προσεχώρησας, πρὸς ἀσκητικῆς διαγωγῆς, τὰ σκάμματα προδύμως, τὴν σὴν καρδίαν οἰκητήριον, Ὅσιε δεικνύων τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Παρθένε τὸ καθαρὸν, τοῦ Λόγου παλάτιον, τὴν ψυχὴν μου δεῖξον, οἶκον τοῦ Πνεύματος· ὕδατος πηγὴ ζωαρχικοῦ, πότισόν με τῇ καύσει, τῆς ἀμαρτίας φλογιζόμενον, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Οὐρανόου ἀψίδος.

Εξ Ἐώας εἰς Δύσιν, διαδραμῶν ἅπαντας, τῷ τῆς μετανοίας κηρύγματι κατεπύρ-

σευσας· ὅθεν καταλλήλον, τῇ πράξει εὖρες τὴν κλήσιν, μετανοίας Ὅσιε δειχθεὶς φερώνυμος.

Τοῦ Προδρόμου τὸν ζῆλον, ἐν τῇ ψυχῇ Δεφένος, Πάτερ τὴν δευτέραν ἐν κόσμῳ, Χριστοῦ ἐμφάνειαν, προανεκήρυττες, καὶ μετανοίας ἀξίους, ἐκ καρδίας ἔλεγεσ, καρποὺς ποιήσατε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκούσα, τὸν τῆ παντὸς Κύριον. Χαῖρε τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις ἢ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσιον, καὶ ἀλατόμητον Ὁρος. Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανόου ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ, τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου,

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Συμεῶν ἡμῖν ὠφθης ἄλλος σοφέ· τὸ γὰρ σῶμα ὑψώσας στύλω ἐκ γῆς, ὦ Πάτερ Ἀλύπιε, τῶν δαιμόνων τὰς φαλαγγας, ἐτροπώσω Δεοφρόν, πικρῶς κατοικιμῶζοντας, καὶ εἰς ἀβάτους τόπους, αὐτοὺς ἀπεδιώξας· ὅθεν καὶ εἰ δειχθης, ἐγκαλλώπισμά Δείον, Πατέρων τὸ καύχημα, Μοναζόντων τὸ στήριγμα. Διὸ πιστεῖ βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Ἀδόξα, Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος,

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν ζῆλον τὸν σεπτὸν, Βαπτιστοῦ ἐμιμήσω, καὶ κόσμῳ τὴν φρικτὴν, καὶ δευτέραν τοῦ Κτίστου, ἐμφάνειαν ἐκήρυττες, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκράυγαζες· Νῦν ποιήσατε, καρποὺς ἀξίους Κυρίῳ, μετανοίας τε, ἀπὸ καρδίας τελείας, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπώλειας πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φεβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ωδαύματος φρικτοῦ! ὦ καινοῦ μυσηρίου! ἐβόα ἡ ἀγνή, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἐβλεψεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακρίνεται.

Τῆ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὡδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσασθε.

Αγάπην ἀληθῆ καὶ συμπάθειαν, πίστιν ἐλπίδα ἀρράγῃ, καὶ πολιτείαν ἀνόθευτον, ἀνάλαβόμενος Πάτερ, θεράπων τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισας.

Ιστάμενος ἐν στύλῳ ἀκλόνητος, ταῖς ἐναντίας προσβολαῖς, δαιμόνων στίφος ἐκλόνησας, καὶ κλονουμένοις ἐγένεθ, Παμμακάρο ἀδελφισιστον ἔρεισμα.

Ναμάτων θείων ἐμπλεως γέγονας, καὶ καταδρόσισας ψυχὰς, κατατακείσας τῷ καύσωνι, τῆς χαλεπῆς ἀμαρτίας, Ἀλύπιε θεόφρον πανόλθιε, Θεοτοκίον.

Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, καὶ φωταγωγῆσον τὸν νοῦν, καὶ τὴν καρδίαν μου Δέσποινα, ἢ φωτοδότην τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Εἰσακήκοα Κύριε,

Αληθῶς ἐφιέμενος, γνώσεως Μακάριε, πράξιν τέθεικας, θρωρίας σου ἐπίβασιν, τοὺς Ἑλλήνων λήρους παρωσάμενος.

Τῆς καρδίας τὰ ὄμματα, πράξῃσιν ἐνθέοις προκαθηράμενος, προεμήνυες τὰ μέλλοντα, ὀπτικὴν διάνοιαν προσκτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Ιλασμόν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκοῦσής σε.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὡδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ολοσ ἀνακειόμενος, τῷ Παντοκράτορι, χρονίαν στάσιν ὑπαιθρος Πάτερ, υφετοῖς καὶ καύσωνι, σφοδρῶ προσπαλαίων, προθύμως ἐκαρτέρησας.

Υμνοῖς καὶ δεήσεσι, σχολάζων Ὁσιε, τῆς τρισηλίου ἀγῆς τὴν χάριν, νοὸς καθαρότητι, ἐδέξω καὶ φέγγος, ἰάσεων ἀπήστραψας.

Σῶμά σε τῷ κίονι, περιγραψάμενος, τὸν νῆν βαδίζεις ἀνεμποδίστως, πρὸς τὸν σοὶ ποδούμενον, Πάτερ ἐπαφήκας, φωτὸς ἀποπληρούμενος.

Θεοτοκίον.

Αγιον ἐκύησας, Θεὸν γενόμενον, βροτὸν δι' οἶκτον, ἀγία Κόρη, τὸν καθαγιαζόντα, τοὺς αὐτὸν ἐν πίστει, καὶ φόβῳ ἀγιάζοντας.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ὁρθρίζοντες βρωμέν σοι,

Πληγέντα τὸν εἰς σέ παροινήσαντα, θεηλάτως, ταῖς εὐχαῖς ἀνέρρώσας, καὶ σέ τιμᾶν παρεσκεψάσας.

Ναὸν πανευκλεῆ ἀνεστήλωσας τῷ Σωτῆρι, ναὸς ζῶν καὶ ἐμψυχος, προχρημάτισας Θεσπέσιε,

Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησας ἄχραντε, Θεοτόκε, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, ζωοποιούντα τὰ σύμπαντα.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὡδὴ ς'. Μαινομένην.

Λίθοις σε τὰ πνεύματα, τῆς κακίας, βάλλοντα σαφῶς, ποιούμενον στάσιν ἐν τῷ κίονι, τῆς ἀρράγου, πέτρας οὐδόλως ἐσάλευσαν.

Υπομένων Ὁσιε, ὑπέμεινας, τὸν ὑπομονὴν, ἀληθῆ σοὶ Κύριον δωρῆμενον, καὶ ἐκ πάντων, τῶν δυσχερῶν σε ῥύομενον.

Παραδόξως Ὁσιε, φῶς ὠρατο, ὑπερθεν τοῦ σοῦ, καθ' ἐκάστην κίονος φωτίζον σε, διὰ παντός, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Ισχυραὶν παράκλησιν, ρί ἐν θλίψει, ἔχομεν ἀγνή, καὶ βεβαίαν πάντες σε ἀντίληψιν. Μήτηρ Θεοῦ, κινδύνων σῶζε τοὺς δούλου σου.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εδόξασέ σε Θεός, ὁ δοξασθεῖς σου τοῖς μέλεσιν, ἐν τέρασι θαυμαστοῖς. διὸ καὶ τῷ κίονι, ὅπως χρηματίσῃ σοι, ἐν τῷ θείῳ οἴκῳ, τὸ ἐλλεῖπον ἀνεπλήρωσας.

Οῖς ἄλλον σε Μωϋσῆν, ἢ Λακεδαιμίων ἐγνώρισε, τὴν Αἴγυπτον τῶν παθῶν, πιέζοντα μάξιξιν, ἐνθέοις διδάγμασι, τοῖς τῆς μετανοίας, καὶ κακίας ἐξαιρούμενον.

Θεοτοκίον.

Ρυσθίημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, Θεογεννητορ ἀγνή, καὶ τυχοῖμεν πάνταγε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι. πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου,

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Οῖς ἀρετῶν ὑπόθεσιν, καὶ Ἀσκητῶν καλλώπισμα, ἢ Ἐκκλησία δοξάζει σε σήμερον, καὶ ἀνυμνεῖ σε Ἀλύπιε. ταῖς εὐχαῖς σου παράσχου, τοῖς τιμῶσιν ἐκ πόθου τὰς ἀριστείας σου, καὶ τὰ παλαιίσματα, τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων ἐκλύτρωσιν, ὡς ἐπώνυμος.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος,

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας.

Τὴν Ἀγγελικὴν μιμούμενος πολιτείαν, κόσμον τὰ τερπνά ὡς σκύβαλα ἐλογίσω, μετανοίας τὴν τρίβον δεικνύων ἡμῖν, θεοφόρε Νίκων Ὁσιε. διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν, ἐκτε-

Λούντες νῦν τὴν μνήμην σου· ὑπάρχεις γὰρ ἀ-
ληθῶς, ἰαμάτων πηγὴ.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου.

Στίχοι.

Ἀνεΐχεν Ἀλύπιον ὄρθιος κίων,
Πρὸς οὐρανοὺς ζητοῦντα βαίνειν, οὐ μένει.

Εἰκάδι ἔκτη ἄλυπον, Ἀλύπιε, βῆς ἐπὶ οἶκον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ Βασιλέως, ἐξ Ἀδριανου-
πόλεως τῆς Παφλαγόνων χώρας, καὶ πρὸ τῶν ὠδίνων
τῆ μητρὶ, διὰ τινῶν δεξιῶν συμβόλων, ὁποῖος ἀποθῆναι
ἔμελλε, προγνωσθεὶς, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν τὸς τότε καὶ
νῦν Διάματι καὶ ἀκοῇ καὶ καρτερίᾳ καταπλήξας. Καί
γὰρ ἴδοξεν ἢ μῆτηρ, τοῦτον ἐγκυμονοῦσα, ἀμνὸν ὠραῖον,
ἐν τοῖς κέρασιν ἀνημένας ἔχοντα λαμπάδας, ἀποφέρεισθαι·
ὅπερ σύμβολον τῆς ἰουστερον λαμπρότητας καὶ ἀρετῆς τοῦ
ἀνδρός. Οὗτος οὖν διὰ παντοίας ἀσκήσεως ἠγωνίσαστο, καὶ
θαύματα κατεργάσατο, καὶ τῆ καρτερίᾳ πάντας ὑπερέ-
βαλεν. Ἐπὶ γὰρ κίονος αἵθριος ἔστη ἐπὶ χρόνοις τρισὶ
καὶ πεντήκοντα. Ἐπὶ δὲ καὶ τραύματι αὐτὸν ὁ πονηρὸς,
κατὰ τὸν Ἰωβ, ἔτρωσεν, ἐν αὐτῷ τῷ κίονι ἐφ' ἐνὸς κατα-
κλιθεὶς πλυροῦ, διήρκεισεν ἔτη δεκατρία, μὴ μετακλιθεὶς
πρὸς θάτερον μέρος, ἕως οὐ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν πα-
ρίθετο τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ πᾶς τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνος γέ-
γονεν ἔτη ἑκατόν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

Στίχ. Οἱ Λακεδαιμόν, οὐδαμῶς Δαίμων λαῖκοι.

Σοβεῖ γὰρ αὐτὸν τοῖς τεραστίοις Νίκων.

Οὗτος ἐκ τῆς τῶν Ἀρμενίων ὄρητο χώρας, Μεγιστά-
νου τινος υἱὸς ὑπάρχων. Τῆς Δείας οὖν φωνῆς ἀ-
κούσας τῆς λαγύσης· Πᾶς ἐς ἀφῆκε πατέρα, ἢ μη-
τέρα, καὶ τὰ ἐξῆς καταλιπὼν πάντα, παραγίνεται ἐν τι-
νι μοναστηρίῳ, ἐν ᾧ πᾶσαν καὶ παντοίαν ἀσκησιν ἐπε-
δείξατο, καὶ πάντες τοῖς πρὸ αὐτοῦ τῆ ἀκρα σκληραγω-
γία ὑπερέβη. Ἐπεὶ δὲ εἰς γνῶσιν ἦλθε τῷ ἑαυτοῦ πατρὶ,
ἀνηρσυνῶντο παρ' αὐτοῦ τὰ τῶν μοναστῶν καταγῶγια. Αὐ-
τὸς δὲ ἐξελθὼν ἐκείθεν, περιήρκειτο πᾶσαν Ἐφῶν, τὸ Με-
τανοεῖτε, βῶν. Ἐνταῦθεν καὶ τὴν ἐπίκλησιν ἔσχε τοῦ
Μετανοεῖτε. Περιελθὼν δὲ καὶ τὴν τῶν Κρητῶν νῆ-
σον, καὶ τὴν Πέλοπος, καὶ πάσας πόλεις καὶ χώρας πε-
ρινοσησάμενος, ὕστερον παρεγένετο ἐν πέλει Λακωνῶν.
Ἐν ἢ παντοῖα θαύματα ἐνδείξάμενος, ναὸν ἀνιστήλωσε
Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Ἐν ᾧ μονάσας μέχρι τέλους,
ἀπῆλθε πρὸς ἐν ἐπέθει, τὸν στέφανον τῆς ἀσκήσεως εἰλη-
φῶς παρ' αὐτοῦ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος.

Στίχ. Ἀσκήσεως πέπτωκεν ὁ στερρὸς στῦλος·

Στυλιανὸς γὰρ τὸν βίον καταστρέφει.

Οὗτος ἐκ μητρὸς ἀγιασθεὶς, γέγονε τοῦ Ἁγίου Πνεύμα-
τος οἰκητήριον. Τὸν γὰρ προσόντα αὐτῷ πλοῦτον
σκορπίσας τοῖς πένθει, καὶ τὸν μοναστῆν ὑπεδύς βίον,
πάντας ὑπερέβαλεν ἀσκήσει ἐπιπόσῳ καὶ σκληραγωγία.
Εἶθ' οὕτω τὴν ἔρημον κατέλαβε, καὶ σπηλαιον ὑποδύς, ὑπὲρ
Δείου Ἀγγέλου τροφήν ἐδέξατο, ποικίλων παθῶν ἀνιάτων
ἰατῆρ γενόμενος. Ὀπηνίκα γὰρ ὁ φθεροποιὸς θάνατος, θιά

τῆς τῶν νεογῶν θυξείως, ἀτεκνοῦσας τὰς κυούσας ἀπε-
τελει, τὸ τοῦ Ἁγίου ἔνομα αἱ μητέρες ἐπικαλούμεναι, καὶ
τὸ τίμιον αὐτοῦ χρωματουργοῦσαι· εἰκόνημα, πρὸς τεκνο-
γονίαν αὐτῆς μετεσκευάζοντο. Θανὼν δὲ, ἐν τῇ τῶν Πα-
φλαγόνων χώρᾳ κατετίθη, ἰάσεις πολλὰς καὶ θαυματουρ-
γίας ἀποτελῶν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλίμακι.

Στίχ. Κακὸν φυγὼν πᾶν Ἀκάκιος ἐν βίῳ,
Καλοῖς ἀπειροῖς ἐν τρυφᾷ λιπῶν βίον.

Οὗτος ἦν ἐν τινι τῆς Ἀσίας Μονῆ· καὶ νίαν ἔτι τὴν
ἠλικίαν ἄγων, τὸν ἀσκητικὸν βίον μετήρχειτο. Εἶχε
δὲ ἐπιστατοῦντα αὐτῷ γέροντα ἀκόλαστον πάνυ καὶ ἡμε-
λημένον (*). Καὶ τοιαῦτα δευὰ παρ' αὐτοῦ ὑπέμενον ὅσα
τοῖς πολλοῖς ἴσως καὶ ἀπίστα εἶναι δοκοῦσι. Ποτὶ μὲν
γὰρ εἶχε τὸν ὀφθαλμὸν μεμελανωμένον, ποτὶ δὲ τὸν τρά-
χηλον, ποτὶ δὲ τὴν κεφαλὴν πεπλημένην. Ἐπεὶ δὲ, δια-
βιδάσας μετὰ τοῦ ἀνηλεοῦς ἐκείνου γέροντος χρόνους ἐν-
νεία, ἐπερεῦθη πρὸς Κύριον, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν Πατέρων
ἐν τῷ κοιμητηρίῳ, ἀφίκετο ὁ τούτου ἐπιστάτης πρὸς τινα
γέροντα μέγαν τὸν αὐτόθι, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁ Ἀδελ-
φός Ἀκάκιος ἐτελεύτησε. Τοῦ δὲ μὴ πεισθέντος,
λέγει πρὸς αὐτὸν ἐκ δευτέρου· Ἐρχου καὶ ἴδε. Ἡλ-
θον οὖν ἀμφότεροι εἰς τὸ κοιμητήριον, καὶ ὡσερ ζῶντι
ὁ τίμιος γέρον ἐφώνησε πρὸς τὸν τελευτήσαντα, καὶ φη-
σίν· Ἀδελφε Ἀκάκιε, ἀπέθανες; Ὁ δὲ εὐγνώμων
ὑπήκοος καὶ μετὰ θάνατον ὑπακοὴν ἐπεδείκνυτο, καὶ φησὶ
πρὸς τὸν μέγαν· Πῶς, Πάτερ Ὁσίε, ἀνθρώπον ὑ-
πακοῆς ἐργάτην ἀποθανεῖν δυνατόν; Τότε ὁ
γέρον, ὁ πρὶν αὐτοῦ ἐπιστάτης, ἔμφοδος γενόμενος ἐπὶ τῷ
θαύματι, ἐπὶ πρόσωπον σὺν δάκρυσιν ἔπασε, καὶ πλησίον
τοῦ μνήματος ἐκείνου κελλίον ποιήσας, ἐκείσε σωφρόνως
τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διήνυσε, λίγων αἰεὶ τοῖς Πατράσιν,
Ὅτι φόνον πεποίηκα.

Ὁ μὲν οὖν Δείος Ἀκάκιος, ἐν τοιοῦτοις ἀγωνίσμασι
τὴν μακαρίαν διανύσας ζωὴν, οὕτω μακαρίως τοῦ βίου
μεθίσταται. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα, τῆς φυσικῆς ἀνώ-
τερον διαλύσεως, Δεία δυνάμει τηρούμενον, εἰς πολλὰς ἐτῶν
περιόδους σῶον καὶ ἐλέκληρεν ἐφυλάττετο. Καὶ ποτε τῶν
τῆν Μονὴν ταύτην οἰκούντων Μοναχῶν, ἐξελεθόντων εἰς
τὸ ἀμήσασθαι, ἀτε τῆς ὥρας πρὸς τοῦτο καλοῦσης, καὶ
δύο καταλειφθέντων ἐν τῇ Μονῇ, τοῦ μὲν ἀσθενοῦς, τοῦ
δὲ πρὸς φυλακὴν τῆς Μονῆς, συνῆθη ἀποθανεῖν τὸν ἀσθε-
νῆ. Ὁ δὲ ἕτερος μόνος ὢν, καὶ μὴ ἰκανῶν πρὸς τὴν
τοῦ ἀδελφοῦ κηδεῖαν, τὸ τοῦ θαυμαστοῦ Ἀκακίου μνήμα
ἀνοιξας, ἔθηκε τὸν τελευτήσαντα ἀδελφόν μετὰ τοῦ Ἁγίου.
Καὶ τῆ ἐπαύριον παραγενόμενος, εὕρισκει ὃν ἔθηκε μετὰ
τοῦ Ἁγίου, ἐξω ἐβρίμειον· εἶτα τίθησι πάλιν αὐτὸν ἐν
τῷ μνήματι. Ὡς δὲ καὶ αὐτῆς τὸν αὐτὸν τρόπον εὗρεν
αὐτὸν ἐξωθεν ἐβρίμμενον, ἐδικαιολογεῖτο μετὰ τοῦ Ἁγίου,
λέγων πρὸς αὐτόν· Ἠκουσταί μοι, ἅγιε Ἀκάκιε, ἔτι σοι,
ὡς οὐδεὶς ἑτέρῳ, ἢ ὑπακοῇ ἰσχυράσθη, ἀλλὰ νῦν, ὡς ὁ-
ρᾶν ἔχω, ἀνήκοος ἐγένεο καὶ ὑπερέφανος, ὡς καὶ τὸν ἀ-
δελφόν μὴ παραδέχισθαι, ἀλλ' ἀπερρίπτειν αὐτόν· ἢ τοί-
νυν ἴασον αὐτὸν κείσθαι μετὰ σοῦ, ἢ, εἰάν ἔτι τοῦτο ποιή-
σης, οὐκ ἀνέξομαι σοῦ, ἀλλ' ἐκβαλῶ σε ἐκ τοῦ μνημείου.
Θεῖς οὖν αὐτόν πάλιν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ἁγίου, ἀπῆλθε.

(*) Τὸ ἀκόλαστον ἐνταῦθα σημαίνει τὸ μὴ ἀγχειν τὴν
πρωτόνοιαν, ἔστι τὴν πρώτων τοῦ λογισμοῦ προσβολήν, καὶ
μὴ κολάζειν τὰς ἀλόγους ἐρμᾶς τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ἐὰν αὐτὰς
προβαίνειν εἰς ἔργον· καὶ γὰρ θυμῷ ὁ γέρον, καὶ ὀργῇ ἀλό-
γῳ ἐκέρχρητο.

Καὶ τῇ ἑπαύριον ἔλθων, τὸν μὲν παρ' αὐτοῦ τεθνήτα ἀδελφόν, εὖρε κείμενον ἐν τῷ τάφῳ, τὸν δὲ Ἅγιον οὐχ εὖρε. Καὶ νῦν ἐστὶν ἰδεῖν τὸν τάφον κενόν, τὴν ἐπωνυμίαν σώζοντα τοῦ Ἁγίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Στίχ. Ὁ Ἰακώβος ἀναχωρήσας κόσμου, Νῦν τὴν ὑπερκόσμιον οἰκεῖ πατρίδα.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἰακώβος, καταλαβὼν τὸ ὄρος, τὸ ἐν ἀπὸ τριακοντα σταδίων τοῦ ἁστεος (τῆς πόλεως Κύρου) ἐνεκαρτερεῖ, οὐκ ἄντρον ἔχων, οὐ σκηνὴν, οὐ καλύβην, ὡς διὰ τῶν τοιούτων τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως ἀποκρούσασθαι. Καὶ ταῦτα λέγω, οὐ παρ' ἄλλου μαθὼν, ἀλλ' αὐτόπτης γεγόμενος· κοιλιακὸν γὰρ ἕσσημα ἐπέλαθόν αὐτῷ ποτὲ, μόλις ἐπίσειεν ἀφίεναι τοὺς προσιόντας οἵκαδε παλινοστῆσαι· διδάσκων γὰρ ἦν αὐτοῦς τὸν περὶ εὐσεβείας λόγον. Ἀλλὰ καὶ ὑποχωρησάντων, ἕως ἐσπέρα κατέλαβεν, ἑαυτὸν ἑθασάνιζε, καίτοι τῆς φύσεως κατεπειγουσης. Οὗτος, ὡς ἐρῆμεν, τὸν οὐρανὸν ἔχων ὄροφον, πρὸς ἅπαντα καρτερῶν ἦν, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ ἀγωνιζόμενος σώματι. Τὸ δὲ σῶμα σιδήρειοις κατησφαλίσατο ἐνδοθεν, φέρουσι περὶ τὸν πρᾶχλον δύο κύκλους, καὶ δύο σχήματα τοῦ γραμματος Χ ποιούσιν ἔμπροσθεν τε καὶ ὀπισθεν· εἰς δὲ τοὺς βραχίονας ἀνά ἕνα. Τροφή δὲ αὐτῷ πρὸς ἐσπέραν, φακός διὰ βροχός.

Ἐκ τούτων δὲ τῶν πένων τὰ τῆς Θείας χάριτος ἰδρέψατο δῶρα. Ὅτι παιδίον ἀπονεκρωθὲν, τοῦ πατρὸς ἀποδυρομένου, καὶ λέγοντας πρὸς τὸν Ἅγιον, « Οἶδα, δεῦλε τοῦ Θεοῦ, ὅτι δύνασαι, μόνον μὴ κατοκνήσης προσεῦξασθαι », ἰδὼν ὁ Ἅγιος, καὶ τοῖς δάκρυσι τοῦ Πατρὸς ἐπικαμφθεὶς, τὸ γόνυ κλίνας, καὶ τὸν Θεὸν ἐπικαλεσάμενος, τὸν παῖδα ἀνέστησε, καὶ παρέδωκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὑγιή. Πολλὰ μὲν οὖν τὰ τοῦ Ἁγίου ἀνδραγαθήματα, ἀλλὰ διὰ τὸ πλήθος τὰ πολλὰ παραλείψαντες, ἐνός ἐπιμνησθῶμεν.

Οὗτος, πολλὰ πειρασθεὶς ὑπὸ τῶν δαιμόνων, εὐχῇ καὶ μύθῳ τούτους ἀπεκρούσατο. Ἀπεκόμεζε δὲ τις τὸ ὕδωρ αὐτῷ μήκεθεν δις τῆς ἑβδομάδος· καὶ σχηματίσας ὁ διάβολος ἑαυτὸν εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου ὁμοίωμα, ὑπήντα κατὰ τὸ μίσην τῆς ὁδοῦ τὸν διακονητὴν, καὶ λαμβάνων τὸ ὕδωρ, ἀπέστειλεν αὐτὸν οἴκαδε. Τοῦτο ποιῶν, ἰσπευθεν εἰς ἀνυδρίας ἀπάγξαι τὸν Ἅγιον. Ποτὲ δὲ καὶ παρὰ καιρὸν ἔλθων ὁ διακονητής, διέλαθε τὸν κακὸν συμμεριστήν· καὶ λέγει ὁ Ἰέρων, ἰδὼν τὸν τὸ ὕδωρ διακομιζόμενον ἄνθρωπον· τί τοῦτο τέκνον; πολὺς καιρὸς διῆλθεν, εἴς ἔτου ὕδωρ οὐ διεκόμισας, καὶ εἰς ἀγανάκτησιν οὐ μικρὰν ἤλθομεν εἰς ἀνυδρίας. Ὁ δὲ, Ἀεῖποτε Πάτερ, φησί, κατὰ τὴν ὠρισμένην ὥραν καὶ ἡμέραν ἀποκομίζω τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ συναντῶν μοι ποτὲ μὲν εἰς τὸν δεξιὸν τὸν τρόπον, ποτὲ δὲ εἰς τὸν δεξιὸν, οὐ συνεχώρεις μοι ἔλθειν ὡδε. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς αὐτὸν· Ἀπὸ τοῦ νῦν, κἂν μυριάκις με ἴδῃς συναντῶντά σοι καὶ κωλύοντά σε, ἢ ἐπιτιμῶντά σοι, τέκνον, μὴ μοι δῆς τὸ σκεῦος, ἕως εἰς τούτον ἀφίκη τὸν τρόπον. Οὕτω καλῶς ἠγωνίσαστο, καὶ μέγας θαυματουργὸς γενόμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον εὐφραινόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σίλου, Ἐπισκόπου τῆς Περσίδος. Καὶ ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἐν τῷ Κυπαρίσσῳ. Ἦσθε τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὁ καρτερικώτατος, καὶ στερρὸς Ἀλύπιος, χρόνοις ἐπὶ πλείοσι, κρύει πιεζόμενος, τῷ Πνεύματι τῇ θαλάψει, ἐθάλλετο παραδόξως.

Ἦψος πρὸς οὐράνιον, ἔχων τὸ πολίτευμα, σώματος, ἠλόγησας, ὡς φθείρεσθαι μέλλοντος, καὶ τούτου σηπαμένου, οὐκ ἐφρόντισας τοῖς πόνοις.

Ἦσαν ἠδυπάθειαν, Πάτερ ἀρνησάμενος, τῷ κρύει καὶ καύσωνι, παλαιῶν ἐνήθησας, αἰθρίας ἀναμέλπων· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ὁ ἀπεριόριστος, σάρκα ἀνελάβετο, ἔννου τε καὶ ἔμψυχον, ἐκ σοῦ Ἀειπάρθενε, τοῦ σῶσαι τοὺς βρωῶντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὡς ἐν ἄρματι Πάτερ, ἀρετῶν τετρακτῦϊ σὺ ἐποχοῦμενος, ἀνέδραμες, εἰς ὕψος, Ἡλίας ὡς περ ἄλλος, μελωδῶν τῷ Σωτηρὶ σου· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζηλωτῆς ὡς περ ἄλλος, τοῖς ποθοῦσί σε Πάτερ τὸ ῥάκος ἔλιπες, ἐν ᾧ σου τὸ σαρκίον, ἐκτρύχων καὶ πιέζων, τὴν ψυχὴν διανέπαυες. Ὁ τῶν Πατέρων βρωῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Σοφίας ἔμπλησον πάντας, καὶ δυνάμειω Θείας ἢ ἐνυπόστατος, Σοφία τοῦ Ὑψίστου, διὰ τῆς Θεοτόκου, τῆς ἐν πίστει σοι ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ πανουργῷ.

Νέος Σαμουὴλ, προθεωρῶν τὸ μέλλον, νοὸς καθαρότητι, ὠφθης Ἀλύπιε, πᾶσι προλέγων, ὡς ἔνθεος Προφήτης, τὰ ὑπὸ Κυρίου, δηλούμενά σοι Πάτερ.

Ὁ φωτεινός, τῆς Ἐκκλησίας στύλος, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος, τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, πάντων ἀνθρώπων, Θεῷ πεπιστευκότων, ὁ Χριστοῦ θαλάμων, Ἀλύπιος τιμάσθω.

Ἦπνωσας καλῶς, ὕπνον δικαίους Πάτερ, πᾶσιν ὀφειλόμενον, κοιμίσας πρότερον, πάθη ποικίλα, ἐντεύξεσιν ἀγρύπνοις· ὅθεν σε προστάτην ἀγρυπνον νῦν πλουτοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Σοῦ ὁ τοκετὸς, τὴν τικτομένην βλάβην, κακία τοῦ ὀφews, νῦν ἀπεστείρωσε, μόνη κατάρας, ἀναίρεσις Παρθένε· ὅθεν σε τιμῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Τὸ καθαρὸν καὶ ἄσπιλον, τῆς ψυχῆς περιθόλαιον, τὸ καρτερικόν, καὶ ἀπαθὲς σαρκίου

σου, ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἢ Λακεδαιμῶν φέ-
ρθησα, καὶ σωματικῶν, καὶ ψυχικῶν ἀληθειῶν,
τὴν ῥῶσιν ἐξαιτεῖται, μελωδοῦσα συμφῶνως·
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων χάριτας, ἢ σφοδρὰ ἀναβλύζου-
σα, πᾶσαν νοσημάτων, καὶ παθῶν ἐπή-
ρειαν, παντοίαν τε κάκωσιν, καὶ μαλακίαν ἀ-
πασαν, πάντων θεραπεύει, τῶν πιστῶς μελω-
δόντων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ ἡμῶν ἰλέωσαι, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον,
τῶν καταφευγόντων, τῇ σῆ σκέπῃ· Ὅσιε,
ὡς νίκης ἐπώνυμος, καὶ Θεῶ παριστάμενος, πά-
σης λυτρωθῆναι, τῶν ἐχθρῶν κακουργίας, δαι-
μόνων ἐπηρείας, καὶ ἀνάγκης καὶ νόσου, τοὺς
πίστει σε ὑμνήσας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐξαιρεῖν οὐ δύναται, τὸ φρικτὸν τῆς
λοχείας σου, πῶς καὶ παρθενεύεις, μετὰ
τόκον ἄχραντε· ὡς μόνος ἐπίσταται, ὁ τῶν ἀ-
πάντων Κύριος· ὃν ἰλεομένη, μὴ ἐλλίπης Παρ-
θένη, σωθῆναι τὴν ἐν πίστει τῷ Υἱῷ σου βοῶν-
τας· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν· Τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τῷ Ὅσιε Ἀλυπίε· Ὡδὴ Δ΄. Ἡσαΐα χόρευε.
Γερὸς ὁ βίος σου, ἐκ σπαργάνων, ὠφθη τῷ
Θεῷ, λαμπόμενος ἀρετῶν, μάκαρ τῷ φωτέ·
τίμιος ὁ θάνατος, ἐναντίον γέγονε Χριστοῦ,
Πάτερ Ἀλύπιε, Μοναζόντων ἀκροθίνιον.

Ος φωστήρ ὑπὲρ λαμπρός, καταυγάζεις ἀ-
πασαν τὴν γῆν, ἐλαύνων τὴν πονηρίαν,
νύκτα, τῶν παθῶν, καὶ λύων σκοτόμαιναν, τῶν
δαιμόνων, καὶ φωταγωγῶν, θεῖαις λαμπρότη-
σιν, ἰαμάτων πάντα· Ὅσιε.

Στάσιν ἐπὶ κίονος, ἐποιήσω, ἕτεσι σοφέ, πεν-
τήκοντα πρὸς τρισίν, οἷα Ἀθλητῆς, ἀθλῶν
προθυμώτατα, καὶ τῷ κρύει, καὶ τῷ παγετῷ,
Πάτερ καὶ καύσωνι, ἀνενδότης πιεζόμενος.

Η ἀγία μνήμη σου, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἡ-
μᾶς, καθαγιαζέει σοφέ, ταύτην ἱερῶς, τε-
λαυντας καὶ πίστει σε, ἀνυμνοῦντας, Πάτερ ἐν
αὐτῇ, ὡς ἀντιλήπτορα, καὶ προστάτην τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Φωτισμὸν μοι δώρησαι, τῷ ἐν σκότει ὄντι
τῶν παθῶν, καὶ ῥύσαι με πονηρῶν, ἔργων
καὶ φλογός, ἐναποκειμένης μοι, τῷ ἀθλίῳ καὶ
ἀμαρτωλῷ, Ἀχραντε Δέσποινα, προσασία τῶν
ὑμνοῦντων σε.

Τοῦ Ὅσιε Νίκωνος· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Αμέσως ἀπολαύων Πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς
ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ
διαπρέψας ἀγγελικῶ, καὶ μεταβάς μακάριε,
Νίκων πρὸς αὐλοῦς διαμοναίς, σωθῆναι θεοφό-
ρε, δυσώπει τοὺς ἐν πίστει, ἐν τῷ ναῷ σου
προσεδρεύοντας.

Αγάλλῃ σὺν Ἀγγέλοις ἐν οὐρανῷ, τῷ τῶν
ἄλων Θεῷ παριστάμενος, καὶ ἐπὶ γῆς,
βρῦει σου ἢ θῆκη τὰς δωρεάς· ἐν ἧ σεπτῶς
κατάκειται, σῶμά σου τὸ ἅγιον καὶ σεπτόν,
τοῖς πόθῳ προσιοῦσι, καὶ φόβῳ ἀπτομένοις,
Νίκων παμμακάρι τῶν λειψάνων σου.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ τῆς παρθενίας τὸ καθαρὸν, ἐτηρή-
θη Μαρία πανύμνητε· σὺ γὰρ Θεὸν, μό-
νη συλλαβῆσα ἄνευ σποράς, σεσαρκωμένον τέ-
τοκας, μείνασα Παρθένος παναληθῆς· διό σε
θεοτόκον, κυρίως ἀνυμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦ-
μεν καὶ δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατέπλεγε τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὠφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αγῶνας ὑπὲρ ἀνθρώπων, μετήλθες Πάτερ Ὅ-
σιε, τῇ τοῦ Χριστοῦ δυναστείᾳ· πενήτηκον-
τα πρὸς τρισὶ γὰρ, ἕτεσιν ἐπὶ κίονος, ἕξῃς σο-
φέ Ἀλύπιε, πάντοθεν πιεζόμενος, καὶ νῦν τὸ
ἔσχατον μέγαρ, τῶν ἀγαθῶν πάντων εἶρες.

Τοῦ Ἁγίου Νίκωνος· Ὁ οὐράκιον τοῖς ἀστροῖς.

Η θῆκη ἐνθά σου κεῖται, τὸ εὐκλεέστατον
σῶμα, χάριτας βλύζει τοῖς πᾶσι, τῶν
ἰαμάτων δαφιλῶς, τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει,
Νίκων αἰεὶ θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Αἰ τῶν Ἀγγέλων πᾶσαι, καὶ Ἀρχαγγέλων
χορεῖαι, ἀνευφημοῦσί σε Κόρη, Μήτηρ
θεοῦ τοῦ ὑψίστου, καὶ τῶν βροτῶν ἅπαν γέ-
νος, δοξολογοῦμέν σε πόθῳ.

μενον δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε. Διό
δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με παθῶν ἀ-
πάλλαξον, ὅπως τὴν στενὴν καὶ εὐθείαν, τρί-
βον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζῶν Παρ-
θένε φέρουσαν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ο "τε, ἡ ἀμίαντος ἀμναῖς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον
ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα
ἐλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνωῶσαι νῦν
σπευδεῖς με, Χριστέ τὴν τεκοῦσαν; τί τοῦτο
πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; Ὅμως,
ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ
λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Εθαυμαστώθης Ἰάκωβε, ἐν ταῖς βασιάνοις
πάσαις μακροθυμήσας· τῶν γὰρ δακτύ-
λων καὶ τῶν χειρῶν, καὶ βραχιόνων ἐκκοπέν-
των σου, ὁμοίως καὶ ποδῶν καὶ κνημίδων σου,
μέχρι μηρῶν ἐκαρτέρησας· λοιπὸν εὐχομένον
σε, καὶ τὴν σεπτὴν σε κάραν ἀπέτεμον. Μάρ-
τυς πολυάθλη, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ Χριστοῦ
δεόμενος ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ καλλονὴ Ἰακώβ, ἣν ἐξελέξατο
Θεός, ἣν ἠγάπησεν· ἡ θύρα τῶν σωζο-
μένων· ἡ φλογοφόρος λαβὴς· τῆς ἀρᾶς ἡ λύσις
παντευλόγητε· γαστήρ θεοχώρητε· πεπτωκό-
των ἀνόρθωσις· ἀγιωτέρα, Χερουβὶμ καὶ τῆς
κτίσεως, ὑπερέχουσα· δυσθεώρητον ὄραμα· ἀ-
κουσίμα τὸ καινότερον· ἀνέκφραστον λάλημα·
ἄρμα τοῦ Λόγου νεφέλη, ἐξ ἧς ἀνέτειλεν ἥλιος,
Χριστὸς καταυγάζων, τοὺς ἐν σκότει καὶ πα-
ρέχων, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Α "ρνα τὸν ἑαυτῆς ἡ ἀμναῖς, ποτὲ ὄρωσα,
πρὸς σφαγὴν ἐπειγόμενον, προθύμως κα-
τηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ· Ποῦ πορεύῃ
Τέκνον με γλυκύτατος; Χριστὲ τίνος χάριν, τὸν
δρόμον τοῦτον πεποίησαι; μή τοιγε γάμος, ἐν
Κανᾷ πάλιν ἕτερος, οἶνον ὅπε πρὶν, ἐξ ὑδάτων
τετέλεκας! Δός μοι λόγον τῇ δούλῃ σε, Υἱέ μου
παμφίλτατε· μή με παρίδῃς οἰκτίρμον, σιγῶν
ἐμέ τὴν τεκοῦσάν σε, Θεέ ὑπὲρ λόγον, ὁ δωρού-
μενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ
Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος,
οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν Πέερσιν Ἰάκωβον ἐν ἄσμασι Μάρτυρα μέλπω.
Θεοφανους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ, βήματι νῦν παριστάμενος,
στεφανηφόρος ἔνδοξε, Μάρτυς Ἰάκωβε,
φωτοφόρον μοι αἴγλην, καὶ χάριν οὐρανόθεν,
δίδου πρεσβείαις σου.

Ορθρος ἡμῖν, ἔλαμψας ὡσπερ πολύφωτος,
Ἀνατολῆς ὀρμώμενος, καὶ κατελάμπρου-
νας, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, λαμπρότητι τῶν
ἄθλων, μάκαρ Ἰάκωβε.

Νεανικὴν, ἐνστασιν ἐπιδειξάμενος, ὡς νικη-
τῆς ἠξίωσαι, τῆς ἀναρρήσεως, καὶ τελείων
ἐπάθλων, καὶ δόξης αἰωνίου, Μάρτυς Ἰάκωβε.

Θεοτοκίον.

Προφητικαὶ, σάλπιγγες σέ προηγόρευσαν, τὸ
ἐπὶ σοὶ Μυστήριον, μυσταγωγέμεναι, Θεο-
τόκε Παρθένε, καὶ πόρρωθεν ὀρώσαι, τὰ σά
δαυμάσια.

ᾠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Εγένου ἐκλεκτὴ Χριστοῦ ὡς ἄμπελος, δρε-
πάνη βασιάνων καθαιρουμένη, καὶ πολὺν
τὸν καρπὸν φέρουσα, τοῖς ληνοῖς τοῦ Σωτῆρος
προσαγόμενον.

Ρεόντων τὸ φθαρτὸν καὶ εὐδιαλυτον, πα-
ρείδες ἐμφρόνως Στεφανηφόρε· ὡς ἀγχι-
νους δὲ προέκρινας, τῶν αἰεὶ προσμενόντων τὸ
ἀσάλευτον.

Στεφάνης σοὶ λαμπροῦς κατατεμνόμενον, τὸ
σῶμα ὠμότητι τῶν τυράννων, προεξένησεν
Ἰάκωβε, καὶ τρυφῆς Παραδείσου τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ηλέπται σαφῶς διὰ τῆς τόκου σου, τοῦ θείου
Παρθένε ἡ ἀνθρωπότης, ἐνωθεῖσα καθ' ὑπό-
στασιν, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων Θεονύμφευτε.

Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
» κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φθῶν
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ Περσίδος ἀστέρα νεοφανῆ, ὁ Χριστὸς
ἀνατείλας τοῖς ἐπὶ γῆς, τὸν θεῖον Ἰάκω-
βον, καὶ αἰοίδιμον Μάρτυρα, δι' αὐτοῦ τὸν ζέ-
φον, τῆς πλάνης ἀπήλασε, καὶ τοῖς πιστοῖς

τὴν χάριν, τοῦ Πνεύματος ἔλαμψεν· ὅθεν οἱ τὴν μνήμην, τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντες, πιστῶς ἑορτάσωμεν, καὶ βοήσωμεν λέγοντες· Ἀθλοφόρε πολυάθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύναις ὁ μισρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμυτὸν κατερύπτωσα· καὶ ἐκ ἔχῳ τί πράξαι, οὐδὲ καταφύγιον, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σου Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι τῷ ἀχρείῳ! Διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σέ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δεομαι, ὁμολογῶν σου τὸ Ἥμαρτον. Πρέσβευέ τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σέ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ Ἀμναὶς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρῦουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέης, Θεέ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νευρωμένος Ἐνδοξε, τῇ ἐκ Θεοῦ δοθείσῃ πανοπλίᾳ, πυρσολατρῶν πᾶσαν, πλάνην κατέφλεξας.

Γλασμὸν ἡμῖν αἴτησαι, τοῖς τὴν σεπτὴν σου μνήμην ἐκτελοῦσι, παρρησίαν ἔχων, Μάρτυς Ἰάκωβε.

Απαρρέοντος αἵματος, οἱ ὄχετοὶ τῶν σῶν μελῶν Τρισμάκαρ, τὴν τῆς πλάνης φλόγα, πᾶσαν κατέσβεσαν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησόν μου Πάναγνε, τοὺς λογισμοὺς πρὸς εὐδὶον λιμένα, τῆς σῆς ἀπαθείας, καὶ καθαρότητος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χωρηγός.

Ὡσπέρ τις γῆ ἀγαθὴ, καὶ καρποφόρος ἀληθῶς γέγονας, τῷ τῶν πικρῶν, βασάνων ἀρότρῳ, τεμνόμενος Σοφέ, πολύχων τῷ Κτίστη, προσφέρων γεώργιον.

Βεῖλη πανάριστε, πεπυρωμένα τοῦ ἐχθροῦ ἔσβεσας, λύθρῳ τῶν σῶν, κοπέντων Τρισμάκαρ, σώματος μελῶν· ἐλπίδι γὰρ ὠφθης, καὶ πίστει φραττόμενος.

Ὁλοκαρπούμενος, ὡς ἱερεῖον τῷ Χριστῷ Πάνσοφε, τῶν σῶν μελῶν, δεικῶς κοπτομένων, καταλλήλον ὠδὴν, καὶ πρόσφορον ὕμνον, ἐκάστῳ προσέφερες.

Νέμοις καθάρσιον, τῶν τῆς ψυχῆς μου μολυσμῶν ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὰς σὰς ἀλγηδόνας, ἀντίλυτρον διδοῦς, καὶ τοὺς τῶν αἱμάτων, κρουνοὺς σου πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Επαληθεύουσαν, τῷ σεβασμίῳ καὶ φρικτῷ τόκῳ σου, καὶ τὴν φωνὴν, καρδίᾳ καὶ γλώσσῃ, προσάπτοντες τρανῶς, σέ νῦν Θεοτόκον ἀγνὴν ὀνομάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νουθεσίαν ἐμφρόνως δεξάμενος, τῶν οἰκειοτάτων σου χαίρων ἐχώρησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας Ἐνδοξε, καὶ στεφάνους τῆς νίκης ἀπέληφας.

Αλλοτρίῳ καθάπερ ἐν σώματι, πάσχων ἐκαρτέρησας Μάρτυς Ἰάκωβε, καὶ μεληδὸν κοπτόμενος, τῷ Δεσπότη τὸν ὕμνον ἀνέπεμπες.

Σωτηρίου προδήλως ἱμάτιον, καὶ τῆς εὐφροσύνης, χιτῶνα δι' αἵματος, τοῦ σοῦ βαφέντα Πάνσοφε, νικηφόρος ὡς Μάρτυς ἐνδέδυσαι.

Μαρτυρίου τὸν διαυλον ἤνυσας· ὅθεν ἱερόνικον, στέφανον εἴληφας, καὶ νῦν Μαρτύρων τάγμασι, συγχορεύεις Ἰάκωβε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Απειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ δαιωνίζεις, Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σε τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλοῦμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστα· τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πεισθεὶς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόφυχε, καὶ τὸ φοβερόν, κριτήριον φοβούμενος, τῶν Περσῶν τὸ φρόνημα, καὶ τὸν φόβον, Ἰάκωβε κατέπτυσας, καὶ ἀνεδείχθης Μάρτυς θαυμαστός, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Απὸ ψυχῆς στεναῖζωμεν πάντες, δάκρυα ἐκχέοντες, καθάρωντες πικρῶς τὸν Μάρτυρα μελιζόμενον· δίκην κυνῶν γὰρ ὠρυσμένων συνελθόντες οἱ δῆμιοι, τὰ μέλη κατετίτρωσκον τοῦ θαυμαστοῦ καὶ γενναίου ἐν Μάρτυσι Μάρτυρος. Τίς αὖν ὑπάρχει; εἰ δοκεῖ, μικρὸν ὑπα-

μείνατε, καὶ λέξω πάντα μετὰ σπουδῆς, πῶς ὡς δῦμα Κυρίῳ προσήενται, τὸ σῶμα, ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τῆ Πέρσου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς μεληδόν, καὶ σφαγὴν Πέρσης φέρων,
Ψυχὴ σεσώσθω, φρουδὰ μοι μέλη λέγει,

Εἰκάδι Πέρσης ἐβδομάτῃ σφάγῃ ἐκμελεῖσθεῖς.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν Βασιλέων, Χριστιανὸς ὢν ἐκ προγόνων, οἰκῶν ἐν Βηθλαβᾷ τῆ πόλει, ἐν χώρᾳ τῶν Ἑλουζησίων, γένους ἐντίμου καὶ περιφανοῦς, καὶ πάντα παρὰ τοῦ βασιλέως Ἰσδιγέρδου τιμώμενος. Διὰ δὲ τοῦτο, τῷ παρὰ τοῦ βασιλέως σφόδρα φιλεῖσθαι Περσῶν, εἰπέστη τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως, καὶ συνεφιελκύσθη τῷ βασιλεῖ πρὸς τὴν ἀπώλειαν, ἀπαρνητῆμος τὸν Χριστόν. Ἐπὶ δὲ ἦ τε μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ γαμητὴ ἠλλοτρίωσαν ἑαυτὰς τῆς κοινωρίας αὐτῆ, καθέτι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης τὴν τοῦ Βασιλέως προτιμήσατο, καὶ, διὰ πρόσκαιρον δόξαν, αἰωνίαν, αἰσχύνην ἠλλάξατο καὶ κατάκρισιν, καὶ τοῦτο αὐτῷ διὰ γραμμάτων ἐμήνυσαν, πληγίς τὴν ψυχὴν, ἀπίστη τῆς ματαίας τοῦ βασιλέως θρησκείας, καὶ ἀπεκλαίετο ἐφ' αἷς ἐξήμαρτεν, ἀποστάς ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο καθίσταται εἰς ἐξίτασιν, τοῦ Βασιλέως λίαν ἐν τούτῳ χαλεπήσαντος. Ὅθεν τὸν πικρὸν ὑπέστη θάνατον, κατὰ μίαν ἐκάστην τοῦ σώματος ἀρμονίαν κατατμηθεὶς, τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν, καὶ βραχιόνων, ὡς περιλειφθῆναι μόνον αὐτῷ μετὰ τῆς κοιλίας τὴν κεφαλὴν· εἶθ' οὕτω καὶ ταύτην μαχαίρᾳ ἀφαιρέθηται.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Πινούφριος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Πινούφριος ἀρετῶν πολλαῖς χροαῖς

Ἐν οὐρανοῖς ἔλαμψεν ὡς ἴρις νεά.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ναθαναὴλ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. « Ἀφεῖσα κόσμον, πρὸς Θεὸν ψυχὴν τρέχε », Ναθαναὴλ ἔκραζε, μέλλων ἐκπνεεῖν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Στερρότητι νοῦ, καρτερίᾳ τε ψυχῆς κατατεμνόμενος, Μάρτυς τὸ σῶμα ἀπερίτρεπτος, καὶ ἀρράγῃς διετέλεσας, πίστει στηριζόμενος θείᾳ, καὶ κραυγάζων Ἰακώβε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ιθύνας τοὺς σοὺς, λογισμοὺς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ ταῖς βασάνοις καταντλούμενος, οὐ κατεκλύσθης, ἀλλ' ἔφερεις, ῥᾶον ταῖς πληγαῖς τῶν ἀνόμων, καὶ τεμνόμενος

ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν μακαριώτατε, νενικηκότι τὴν ἀτίθασσον, τῆ πονηροῦ ἀγριότητα, καὶ τὴν τοῦ τυράννου μανίαν, καὶ προθύμως κραυγάζοντι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Αδύτου φωτὸς, καὶ λαμπαδὸς θεικῆς καὶ ἀπαυγασματος, ὠφθῆς λυχνία χρυσαυγίζουσα, καὶ κόσμον ὅλον ἀυγάζουσα, αἴγλη τῆς σεπτῆς παρθενίας, καὶ τῆς ψάλλοντας σῶζουσα· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κηύσασα.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ρώμη Θεοῦ κραταιωθείς, πονηρῶν ταῖς συστροφᾶς καὶ παρατάξεις, διεσκεδάσας μάκαρ, καὶ κατὰ κράτος ἐλὼν, τῆς νίκης τὸν στέφανον εἴληφας, κράζων· Εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς ἀφαιρέσεις τῶν μελῶν, ὡς προσθήκας ἀγαθῶν Μάρτυς ἑώρας, οὐ τοὺς νῦν βλέπων πόνους, ἀλλὰ τὸ μέλλον σκοπῶν, Μαρτύρων ὠραῖον στεφάνωμα, παρὰ τοῦ δικαίου, Κριτοῦ ἠντρεπισμένον.

Υπομονὴν ὑπερφυῆ, κεκτημένος ἀσφαλῆς καθάπερ πύργος, διετέλεσας Μάκαρ, τῶν δυσμενῶν ταῖς ὁρμαῖς, ἀτρόμως καὶ βέλη δεχόμενος, κράζων· Εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρώμη πολλῇ σοι προσβαλὼν, ὁ ἀρχέκακος ἐχθρὸς καὶ ψυχοφθόρος, καὶ τυράννουσ ἐγείρας, καταβαλεῖν τῆς ψυχῆς, τὸν τόνον σὺκ ἴσχυσεν Ἐνδοξε· τὴν γὰρ παντευχίαν, Χριστῆ περιεβάλου. Θεοτοκίον.

Αθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρός, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς Παισὶ συγκαταβάιντα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυς, συγχορεύων Τρισμάκαρ, καὶ θρόνῳ παριστάμενος Χριστοῦ, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμη σου, καὶ τὴν σὴν φωτοφόρον τιμῶντας εὐφροσύνως ἑορτὴν, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, ταῖς σοῖς πρεσβείαις λύτρωσαι.

Ενθα Μαρτύρων οἱ δῆμοι, ἔνθα πάντων Ἀ-
γίων, ἀγίως ἀναπαύεται πλῆθυσ, ἔνθα
Δικαίων τὰ πνεύματι, ἔνθα ἡ Ἐκκλησία, τῶν
πρωτοτόκων νῦν ἐν οὐρανοῖς, κατεσκήνωσας
ὄντως, ὡς Μάρτυς ὡ Ἰάκωβε.

Λαμπαδηφόρος παρέστης, τῷ Σωτῆρι τῶν
ὅλων, δι' ὄν σου τῶν τοῦ σώματος μελῶν,
τὴν ἐκκοπήν ἐκαρτέρησας, καὶ πυρὸς καὶ μα-
σίγων, τῆς πείρας κατεφρόνησας στερέρως· διό
πίστεισε πάντες, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Πεποικιλμένην πορφύραν, δι' αἱμάτων βα-
φεῖσαν, τῶν σῶν νῦν περικείμενος Χρι-
στῷ, συμβασιλεύεις Ἰάκωβε· διὰ γὰρ παθημά-
των, τῆς ἀπαθείας εὖρες τὴν πηγὴν, ἧς τρυφᾶν
αἰωνίως, παμμάκαρ κατηξίωσαι,
Θεοτοκίον.

Ος τὸν Θεὸν συλλαβοῦσαν, καὶ Θεοῦ γενο-
μένην, Μητέρα κατ' ἀλήθειαν Ἀγνή, σέ Θεο-
τόκον δοξαζόμεν, τῶν πραγμάτων τῆ φύσει,
τὴν κλησιν προσαρμόζοντες τρανώς, καὶ προσ-
φόρως τὴν θεῖαν, φωνήν σοι προσκομίζοντες.
Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
» φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.
Ἑξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Περσῶν τὴν πλάνην ἐφλεξας, τῷ ζήλῳ πυρ-
πολούμενος, Χριστοῦ Ἰάκωβε Μάρτυς·
ὡς κλημα τῆς ἀμπέλου δέ, τὸ σῶμά σου τε-
μνόμενον, τυράννου γνώμη πάνσοφε, ἀνέμελπες
καταλλήλον, ὠδὴν καὶ πρόσφορον ὕμνον, τῆ
ἀπροσίτῳ Τριάδι, Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον,
τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον ὄντως
ἐγένου· ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐ-
σκήνωσε· καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν
σοὶ Κόρη, ἀνεδείξε Θεοτόκον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Γεωργίου Σικελιώτου.

Πιστῶς ἀθροισθέντες σήμερον, φιλοθεάμονες,
ἀθρήσατε πάλιν, ξένην καὶ διαλλάττου-
σαν, Ἰακώβου τοῦ ἐκ Περσίδος ἡμῖν ἀστρά-
φαντος, δίκην ἀστέρος τοῦ τοῖς Μάγοις φα-
νέντος, καὶ πρὸς τὴν ἀληθῆ ἐπίγνωσιν καθοδη-
γήσαντος. Οὗτος γὰρ ὁ γενναῖος, ἐν τῷ πίπτειν
τοὺς πολεμίους ἀνέτρεπε· καὶ ἐν τῷ ἀρμομελο-
τομεῖσθαι, τοὺς τυράννους ἐξενεύρου, τῆ ἀνω-
θεν προμηθεῖα νευρούμενος, καὶ βοῶν· Εἰ καὶ

τὰ μέλη μου αἰσθητὰ ὄντα τέμνετε, ἀλλ' ἐχὼ
Χριστὸν, νοητῶς μοι τὰ πάντα γινόμενον. Ὅθεν
προβλέπων τὴν μέλλουσαν ζωὴν, διὰ τοῦ τοῖς
πᾶσι προκειμένου θανάτου, πρὸς ἐκείνην ἔσπευ-
σε περᾶσαι· εἰς ἣν καὶ αὐλιζόμενος, αἰτεῖται
ἡμῖν, παρὰ τοῦ στεφοδότου Θεοῦ, ἰλασμόν, φω-
τισμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν
μνήμην αὐτοῦ. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡ τῆ παραδόξῃ θαύματος.

Σκότει ἀγνοίας κρατούμενον, καὶ ἀθυμίας
δεινῆς, νυσταγμῷ βαρυνόμενον, καὶ στενο-
χωρίας με, τῷ ζόφῳ καλυπτόμενον, καὶ τοῖς
κινδύνοις συμποδιζόμενον, μή με παρίδης, εἰς
τέλος φθίρεισθαι. Δέσποινα εὐσπλαγγνε, τού-
των πάντων ῥύσαι με, τῶν πειρασμῶν· σέ γὰρ
μόνην κέκτημαι, ἐλπίδα μετὰ Θεόν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πῶς ὑπενέγκω τὴν ἄδικον, Λόγε σφαγὴν
σου ὄραν; πῶς τὰ θεῖά σου ὄμματα, τὰ
τυφλοῦς φωτίσαντα, μεμυκότα θεθέσμαι; πῶς
δὲ καὶ χεῖλη, βλέπω σιγῶντά σου, τὰ μογιλά-
λων, χεῖλη ἀνοιξαντα; Σπλάγγνα σπαράχθητε·
ράγηθι καρδιά μου· οὐ φέρω ζῆν· κέκραγε δε-
κρῦουσα, πικρῶς ἢ Πάινσεμνος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ
Νέου καὶ τῆ Ἁγίας Μαρτύρου Εἰρηναρχοῦ (*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ,

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ολος ἐκ νεότητος, ἀνατεθείς τῷ Κυρίῳ, σαρ-
κὸς ἔξω γέγονας, κοσμικῆς τε σχέσεως ἐβ-
ρώτατε, μοναστῆς ἀριστος, πεφυκὼς Στέφανε,
καὶ δοχεῖον Θεῖο Πνεύματος· καὶ γὰρ συγκλεί-
σας σου, οἶκῳ στενοτάτῳ μακάριε τὸ σῶμα ἀ-
νεπτέρωσας, νοῦν πρὸς οὐρανὸν ἐνοπτρίζεσθαι,
τὸ ἀρρήτον κάλλος, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ
Θεοῦ, εἰ προσκυνῶν τὸ ὁμοίωμα, ἠθλησας στερ-
ρότατα.

Τεσσαρακονθήμερον, ὡς ὁ Δεσπότης νηστεύ-
σας, ἐν εἰρηκτῇ φρουρῆμενος, σεαυτὸν πρὸς

(*) Τὸ χειρόγραφον τὰττει τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μάρτυρος ἐν
τοῖς Ἀπολείπνοις.

ἄθλησιν παρέσκεύασας, ἱερὲ Στέφανε, Μοναζῶν ἔρεισμα, καὶ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα· ὅθεν ὡς θῆρες σοί, οἱ ἀνηλεεῖς ἐπιθέμενοι, ἀρνίον ὡς περ ἄκκιον, σύραντες ἀδίκως ἐσπάραξαν· καὶ μετὰ ἀνόμων, κατέθεντο ἀθλήσαντα στερῶς, καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύοντα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Λαὸς ὁ παράνομος, παρανομίαις ὑπέικων, παρανόμου Ὅσιε, βασιλέως λίθοις σε ὡς τὸν Πρώταθλον, ἀφειδῶς ἔβαλε, καὶ τὴν κάραν Πάτερ, τὴν ἀγίαν σου συνέτριψε· ταῖς λεωφόροις τε, σύρων ὠμοτάτως ἐξέχεε, τὰ σπλάγχνα σου πανόλβιε, μηδὲ μετὰ πότμον οἰκτεῖρας σε. Ὡς τῆς σῆς ἀνδρείας! ὦ γνώμης! ὦ πολλῆς ὑπομονῆς! δι' ἧς ἀπέληφας Στέφανε, στέφος, ἀμαράντινον.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τριήμερος ἀνέστης.

Αγῶνας τοῦ σεπτοῦ Ἀθλητοῦ, τοὺς πόνους τοῦ ὀπλίτου Χριστοῦ, εὐφημοῦντες κατὰ χρέος οἱ πιστοὶ, βοήσωμεν Κυρίῳ· Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, πάσης ἀνάγκης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Εἰρήνη σοὶ πολλὴ ἐκ Θεοῦ, ἀθλήσαντι γεγένηται, καὶ τὸν σάλον, διελθόντι τῶν δεινῶν, Εἰρήναρχε παμμακάαρ, γενναῖε στρατιῶτα, καὶ πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Συνήθλει σοὶ γυναίων χορὸς, καὶ παίδων θείος ὄμιλος, σὺν τῷ θείῳ, Ἀκακίῳ καρτερῶς, τελοῦντι τὸν ἀγῶνα, καὶ πλάνην ἐκνευροῦντι, Μάρτυς Εἰρήναρχε μακάριε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Στουδίτου.

Ε'κ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἱερώτατε Στέφανε, ὡς περ ὁ μέγας προφήτης Σαμουὴλ· καὶ ἐν τῷ ὄρει ἀνελθὼν, μοναδικῶς εὐηρέστησας αὐτῷ. Αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀπεδύσω ἀνδρικῶς· καὶ ὑπὲρ τῆς εἰκόνας αὐτοῦ, ἐξορίας καὶ θλίψεως ὑπέστης καρτερώτατα, καὶ δεσμοῖς καὶ φυλακαῖς ἐνεκαρτέρησας· συρόμενος δὲ καὶ τυπτόμενος, καὶ λιθαζόμενος, καὶ τὴν κάραν συντριβόμενος, τῶν στεφάνων ἠξιώθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἰκέτευε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας τὴν αἰσεβάσον μνήμην σου, λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ τῆς μελλούσης θλίψεως, καὶ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐμπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τὸν ἄρνα τὸν ἴδιον, ἀμνάς ἢ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον ὡς ἐώρακε, μητρικῶς ὠλόλυζε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα· Τί τὸ ὄραμα, Τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρεδῶκε, καὶ κατακρινούσι, θανάτῳ τῶν ἀπάντων τὴν ζωὴν; Ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχον τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, Ὅσιε Πάτερ, ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνας, ἀντέστης ἀνδρικώτατα, μὴ ὑποπτῆξας τοῦ Κοπρώνυμου τὰς ἀπειλάς, ἀλλὰ τῷ τοῦ Πνεύματος ξίφει, τοῦτον ἀπέκτεινας. Διὸ παρρησίαν κηκτημένος, πρὸς Θεὸν, περίσωζε τὴν ποιήμην σε, ἐξ αἰρέσεων πασῶν, Στέφανε πολυάθλε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Ὡς τοῦ παραδόξου.

Τί τὸ ὀρώμενον θάμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὡς Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρησαι, καὶ ἐνεκρώθης, ὁ πᾶσι νέμων ζωὴν; ἢ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Α'σκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, ταῖς νοηταῖς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμακάαρ τοῦ Σταυροῦ· αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει, καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς αἰοῖδιμε Στέφανε.

Δόξα, Ἰοῦ Μάρτυρος. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται εἰς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Χριστὸς στέφει σε Μαρτύρων στέφει, μάκαρ.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Χαρμονικῶς διοδεύσας σὺ τὴν στενὴν, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρίου πλατυσμῷ,

δυσμενῶν ἐστένωσας ὄρμην, καὶ εὐρύχωρον ζῶν Μάκαρ κεκλήρωσαι.

Ρίζασε ἄκαρπος πρώην καρπογονεῖ, Ἄγνης ἢ ὁμώνυμος, ὡς τὸν πάλαι Σαμουὴλ, καὶ δοτόν σε δίδωσι Θεῷ, τὴν τοῦ βίου σου Σοφὴ χάριν σημαίνουσα.

Ιερωτάτως τῷ Δεῖω τῶν Μοναστῶν, προσχωρήσας τάγματι, ὡς φαιδρότητος ἀστήρ, ἀρεταῖς ἐξέλαμψας πιστοῦς, καταυγαῖζων μυστικῶς, Ὅσιε Στέφανε.

Στενοχωρήσας τὸ σῶμα τῷ συγκλεισμῷ, τῆς στενῆς οἰκίσεως, ἀνεπτέρωσας τὸν νοῦν, πρὸς τὰ ἐπουράνια Σοφῆ, ἀναθάσει καλῶς προσπλατυνόμενος. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀδιόδευτον πύλην τὸ καθαρὸν, τῆς ἀγγελίας τέμενος, τὴν καλὴν ἐν γυναιξί, τὴν ἀγίαν Δέσποιναν φωναῖς, ἱεραῖς ὁ ἱερός λαὸς δοξάζωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς
Εἰρηνικὴν μοι προσνέμας, Μάρτυς, χάριν.
Θεοφάνους.

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Εκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου καὶ τῶν παθῶν, τῶν παρενοχλούντων με, εἰρηνεύσας μου τὸν νοῦν, Ἀθλητὰ Εἰρήναρχε τὴν σὴν, εὐφημησαὶ γαληνῶς μνήμην ἀξίωσον.

Ιερονίκους στεφάνους ὡς Ἀθλητῆς, εἰληφῶς Εἰρήναρχε, μετετέθης ἐκ τῆς γῆς, πρὸς εἰρήνην ἀμαχὸν καὶ φῶς, καὶ ζῶν ἀληθινὴν μακαριώτατε.

Ρεῖθροις αἱμάτων τὴν φλόγα τῶν διωπτιῶν, κατασθέσας ἠρδευσας, διανοίας τῶν πιστῶν, ἀναθάλλειν ἔρωτα ζωῆς, αἰωνίου εὐσεβῶς Μάρτυς Εἰρήναρχε,
Θεοτοκίον.

Η τὸν ἀχώρητον Λόγον τῆ σῆ γαστρί, χωρηθέντα τέξασα, θεοχώρητε σκηνή, τῆς φενοχωρούσης με δεινῶς, τρικυμίας τῶν κακῶν Ἀγνή ἀπαλλάξον,
Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος.

Ονοῦς σου νεύσει πρὸς Θεόν, καλλυνόμενος Πάτερ ὠραιότατος ὥφθη, καὶ χαρίσματος παντός, ἀνάπλευς ἀληθῶς, καὶ τῆς Δείας, μέτοχος λαμπρότητος.

Σεπτὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς τοῦτον Τεκνίσης, ἀσπαζόμενος Μάκαρ, βασιλέως δυσσεβοῦς, τὸ δόγμα τὸ δυσσεβές, ἐβδελύξω, σθένει Θεοῦ Πνεύματος.

Σιδήρω σὲ τὸν σιδηρᾶν, κειτημένον καρδίαν, ὁ παράφρων δεσμεύσας, παραπέμπει φυ-

λακαῖς, ὡς φυλακὰ τῶν πιστῶν, διδαγμάτων, Στέφανε πανόλβιε.

Τοὺς σοὺς ὠραίους προφανῶς, ἔσχες Ὅσιε πόδας, μαρτυρίου πρὸς τρίβους, βηματίζοντας λαμπρῶς, καὶ κεφαλὰς δυσμενῶν, γενναϊόφρον, Στέφανε συνθλάττοντας.
Θεοτοκίον.

Εκ σὲ τῆς μόνης καθαρᾶς, ὁ ὑπέρθεος Λόγος, ἐσαρκιώθη ὡς εἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοὺς προσκυνῆντας αὐτοῦ, τὴν δι' οἴκτον, Δείαν συγκατάβασιν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Νευροῦσαι σθένει Δεῖκῷ, καὶ χωρεῖς πρὸς ἀγῶνας, θαρσαλέως παμμακάρι, ὑπομένων ἀίκισμούς, καὶ στρέβλας τῶν δυσμενῶν, ἀθλοφόρε, Μάρτυς γενναιότατε.

Ισχύν σοι δίδωσι Χριστὸς, Ἀθλοθέτης ὁ μέγας, διολέσαι τὴν πλάνην, καὶ αἰσχύναι τὸν ἐχθρὸν, καυχώμενον ἀναιδῶς, καὶ εἰκαίως, Μάρτυς φρουαττόμενον.

Καθεῖλε πόνοις ἀνδρικοῖς, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων, ἐκαθλήσας κραταιῶς, καὶ μάστιγας καὶ δεσμά, ὑπομείνας, σθένει Θεοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Ην εἶδε πάλαι Ἰακώβ, ἀπὸ γῆς τεταμένην, πρὸς οὐράνιον ὕψος, Δείαν κλίμακα σαφῶς, Μαρίαν τὸ καθαρὸν, τοῦ Δεσπότη, μέλψωμεν παλαίτιον. Ὁ Εἰρμὸς.

• Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεὸς μῆ,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου
• ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
• τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν Μοναστῶν ὑπογραμμὸς ἀνεδείχτης, τῶν Ἀθλητῶν καλλωπισμὸς ἀνεφάνης, δι' ἀμφοτέρων Στέφανε κοσμούμενος ὅθεν ἀξιάγασε, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους, ἔλαβες ἀσκήσεως, καὶ ἀθλήσεως Πάτερ. Ἄλλ' ἐκτενῶς Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων, ἰκέτευε Στέφανε.
Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος, ὅμοιον.

Γῆ καὶ ὑγρά τοὺς καρτεροὺς σὲ ἀγῶνας, κατεμερίσθη Ἀθλητὰ γενναϊόφρον, δι' ὧν τῆς πλάνης ἔλυσας τὸ φρύαγμα, καὶ τὴν ὑπερκόσμιον, μετὰ πάντων Μαρτύρων, δάξαν αἰωνίζουσαν, ἐκλήρωσω παμμακάρι. Ἄλλ' ὑπὲρ πάντων πρέσβευε Χριστῷ, τῶν σὲ τιμώντων, τρισμάκαρ Εἰρήναρχε. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς ὑπαρχόντων, καταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πταιόντων, Ὑπεραγία Δέσποινα περίσωζε ἡμᾶς, πάσης

περιστάσεως, καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ φρικτῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας, τοὺς ἀδιστακτῶ πίστευσε αἰεὶ, προσκαλουμένους, Παρθένη πανύμνητε. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρισταμένη Παρθένη, τῷ τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἀνεβόας, ὀδυνηρῶς στενάζουσα, δακρύνουσα θερμῶς· Οἴμοι, ὦ γλυκύτατε! πῶς ἀνδρῶν παρανόμων, φέρεις τὰ λακτίσματα, καὶ τὰς τρώσεις τῶν ἡλίων, καὶ τῶν κακούργων θάνατον σαφῶς, σῶσαι τὸ γένος, βροτῶν προμηθούμενος;

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Φωτὶ τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, δι' ἐντευξέως θείας, τυφλοῖς τὰ φῶς, Πάτερ ἐχορήγησας, τὸν σὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν, μιμησάμενος θεόπνευστε.

Εφαίνου πόρρωθεν, τοῖς θαλαττεύουσι, κυβερνητῶν τούτους μάκαρ πρὸς γαληνὸν, ὄρμον θεία χάριτι, προσκαλουμένους σου πιστῶς, Πάτερ Στέφανε τὸ ὄνομα.

Γερουργήμενος, καθάπερ σφαίγιον, ἱερὸν προσήνεχθης τῷ διατὸ σέ, τεθυμένῳ Στέφανε, καὶ πρωτοτόκων ἐν σκηναῖς, ἀνεπαύσω εὐφραϊνόμενος.

Σεπτῷ σου ῥήματι, ὁ πρὶν ἡμίσηρος, ὑγιῆς ὅλος ὥφθη καταπλαγεῖς, Μάρτυς τὴν δοθεῖσάν σοι, χάριν ἐξ ὑψους δαψιλῶς, εἰς ἀνθρώπων περιποίησιν. Θεοτοκίον.

Εν σοὶ Πανάμωμε, τῆς σωτηρίας μου, τὰς ἐλπίδας ἐθέμην, ἐπὶ τὴν σὴν, σκέπην καταπέφευγα· γενοῦ μοι Κόρη βοηθός, τῶν δεινῶν ἐξαιρουμένη με.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Νομίμως ἔδραμες, νομίμως ἤθλησας, καὶ νομίμως ἐστέφθης τῷ τοῦ Θεοῦ, νόμῳ κρατυνόμενος, καὶ ἀπαράτρωτον σαυτόν, συντηρῶν Μακαριώτατε.

Μὴ στέργων ἐνδοξε, τῇ πλάιῃ νήχεσθαι, τῇ θεογενεσίᾳ ὡς νουνεχῆς, χαίρων προσκεχώρηκας, φῶς κοερὸν ἀναλαβὼν, καὶ φωστήρ ἀποδεικνύμενος.

Οὐδόλως ἔκριψε, βυθὸς δεξάμενος, σὲ πανόλβιε Μάρτυς, ἐπεγνωκῶς, θείων παθημάτων σε, παναληθέστατον Χριστῆ, ὄντα Μάρτυρα Εἰρήναρχε.

Γερουργούμεναι, καὶ προθυόμεναι, καὶ ξεόμεναι ἅμα καὶ τῷ πυρὶ, πάντοθεν φλεγόμεναι, οὐκ ἐξηρνήσασθε Χριστόν, Ἀθλοφόροι ἀξιύμνητοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας, μετὰ τὴν κύησιν, ὡς περ ἥς πρὸ τοῦ τόκου· ὅτι Θεὸν, Λόγον ἀπε-

κύησας, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, μεσιτεία σου Πανάμωμε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Μαρτυρικαῖς ἔστεψε τιμαῖς, τοὺς ἀσκητικούς σου ἀληθῶς, καμαίτους Ὅσιε Στέφανε, ὁ ἀγωνοθέτης μόνος Θεὸς ἡμῶν, κατὰ τῶν παλαμναίων ἐνδυναμώσας σε.

Αγωνιζόμενος εὐκλεῶς, ἔδημον συμμαρτύρων ταῖς εἰρηκαῖς, προσομιλῶν Μάρτυς εὐρηκας· σὲ γὰρ ὡς ἀξέρες ἄδυτον ἥλιον, κυκλοῦντες ἐπὶ πλεῖον κατελαμπρύνοντο.

Ρήμασι θείοις τοὺς ἱερούς, Ὁμολογητὰς καὶ μιμητὰς, θείων παθῶν μακαρίζομεν, τοὺς τριακοσίους καὶ τεσσαράκοντα, καὶ δύο, τοὺς ἀθέρους καταπαλαίσαντας.

Τριχῶν ἀφαίρεσιν παικτικῶς, ὧτων ἐκκοπήν τε καὶ χειρῶν, μελῶν τε θείων κατάφλεξιν, ὑπὲρ τῆς εἰκόνης Χριστοῦ ὑπήνεγκεν, ὁ δῆμος τῶν Ὁσίων ὁ εὐκλεέστατος. Θεοτοκίον.

Υπεραγία ἡ τὸν Θεὸν, μόνη ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὸν ὑπεράγιον τέξασα, τοὺς σὲ Θεοτόκον αἰεὶ κηρύττοντας, ἀγίασον καὶ σῶσον τῇ μεσιτεία σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Ρομφαία τέτρωται ὁ ἐχθρὸς, τῆς ὑπομονῆς τῆς καρτερᾶς, τῆ γενναϊόφρονος Μάρτυρος, καὶ ταῖς τούτῃ πτέρναις καθυποτέτακται, καὶ γέλως καθαράται καὶ καταισχύνεται.

Οπούς σου ἔστη προφητικῶς, Μάρτυς ἐν εὐθύτητι σοφῆ, ἀπεριτρέπτῳ φρονήματι, καθυποσκειλίζων τὸν πολυμήχανον, ταῖς τρίβοις μαρτυρίου καλλωπιζόμενος.

Σὺ τὴν κακίαν τῶν διωκτῶν, ἄκακος ἀκέραιος ὄφθεις, Μάρτυς ἀπώσω Εἰρήναρχε, καὶ τῇ τελειώσει σου τῇ δι' αἵματος, στεφάνοις ἀφθαρσίας κατεστεφάνωσας.

Θεοτοκίον.

Νοήσας πόρρωθεν μυστικῶς, ὁ τῶν Προφητῶν θεολαμπῆς, χορὸς Παρθένη Θεόνυμφε, θείου τοκετῆ σὲ βάθος ἀπόρρητον, συμβόλοις ἱεροῖς σὲ προδιεχάραξεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Ρημάτων σου δύναμιν, ὁ κακίας εὐρετῆς, ὑπενεγκεῖν οὐκ ἴσχυσεν· ὅθεν δεσμοῖς τε Στέφανε καὶ ποιναῖς, θανάτῳ βιαίῳ τε, ὡμοτάτως ὁ πλάνος παραδεδώκεν.

Ὡς ἄρτος ἀπτῶμενος, τῷ πυρὶ καὶ ἐκ ποδῶν, ἀνηλεῶς κρεμάμενος, ὠλοκαυτώθης Παῦλε καὶ τῷ Θεῷ, θυσία προσήνεξαι, συναυλίας Μαρτύρων ἀξιούμενος.

Νομίμως ἐνήθλησαν, συγκλεισθέντες καὶ πνιγμῶ, τὸν βίον καταλύσαντες, ἐν τῇ Ἐφέσῳ Ὅσιοι Μονασταί, ὀκτῶ καὶ τριάκοντα, οὓς ἐν πίστει καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Στερόως τῷ δικαίῳ, ἀντετάξω καὶ πληγαῖς, καταξανθεὶς τὸ σῶμά σου, θανατωθῆναι εἴλου διὰ Χριστὸν, τὸν μόνον ἀθάνατον, ἀξιάγαστε Πέτρε μεγαλῶνυμε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην πανύμνητον, τὴν καλὴν ἐν γυναιξί, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, Χριστιανῶν τὸ τεῖχος τὸ ἀρράγες, τὴν ἄχραντον Δέσποιναν, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ μακαρίσωμεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Επέβης τοῖς ὕδασι, κυβερνώμενος χερσὶ, ζωαρχικῇ Εἰρήναρχε, καὶ διεσώθης τούτοις τῶν διωκτῶν, βυθίσας σεβάσματα, προσευχῇ ἐπιμόνῳ ἱερώτατε.

Μικρῶν ἀντωνούμεναι, τὰ μεγάλα ἑαυταῖς, τοῖς αἰκισμοῖς ἐξέδωκαν, αἱ ἱεραὶ Γυναῖκες τὸν πτεριστήν, τῆς Εὐας ἐν πνεύματι, θανατώσασαι ὄφιν τὸν ἀρχέκακον.

Οἱ παῖδες οἱ ἅγιοι, ἱερεῖα καθαρά, καὶ προσφοραὶ ὀλόκληροι, τῷ τυθέντι ὡς θυμα ἀληθινῶ, ἀμνῶ προσηνέχθησαν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας ἀγαλλόμενοι. Θεοτοκίον.

Ιδοὺ νῦν σεσάρκωται, ἐξ αἱμάτων σε ἀγνῶν, Παρθενομήτορ Κύριος, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐνῆται δίχα τροπῆς, δι' ἄφατον ἔλεος, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἐργαζόμενος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, ἐορτὴν εὐφρόσυνον, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ καὶ πιστῶς, ἀνευφημοῦσα κραυγάζει σοι Στέφανε θεε, Ὅσιων τὸ καύχημα. Ὁ Οἶκος.

Εἰς πάσαν γῆν ὡς ἀληθῶς, διέδραμε ὁ φθόγγος τῶν σῶν κατορθωμάτων, σοφέ Ὅσιομάρτυς, ὧν περ εἰργάσω θαυμαστῶς ὅθεν δυσωπῶ σε, παρρησίαν πρὸς Θεὸν ὡς κηκτημένος Ὅσιε, ἐκέτευσεν τοῦ δοθῆναι μοι λόγον ἐπάξιον, τοῦ ἀνευφημηθῆσαι τῆς ἀγῶνας, οὓς ὑπέστης ἐξ ὀρατῶν ἐχθρῶν καὶ νοουμένων ὅς πρὶν ἀσκητικῶς καθεῖλες, ἀπάσας τὰς κινήσεις τῆς σαρκὸς ἀπονεκρώσας, ἀθλήσει δὲ νῦν τὸν τύραννον ἐτροπώσω, Ὅσιων τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ Ὅσιου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Στεφάνου τῆ Νέου. Στίχοι.

Πληγεῖς Νέε Στέφανε τὴν κάραν ξύλω,
Εὔρες προπόντως οὐχὶ γηράσκον στέφος.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Στεφάνου Νέου κράτα
Δραῦσαν.

Ος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀναστασίου, τοῦ καὶ Ἀρτεμίου καλουμένου, πατριαρχοῦντος τοῦ ἐν ἀγίοις Γερμανῆ, γέννημα καὶ δρέμμα τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, καὶ Χριστιανῶν γονέων υἱός, Ἰωάννου καὶ Ἄννης. Οὗτος ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τοῖς γράμμασιν ἐσόλαξε, καὶ καθ' ἑκάστην μετὰ τῆς μητρὸς τῆ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ παρήδρευε, τῇ νησιείᾳ καὶ τῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ἐκδούς· ἔθεν καὶ τὸ ἀγγλικὸν περιτίθεται σχῆμα τῷ ἐκκαδικῶ χρόνῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Εὐθύς οὖν ἐπὶ πλεον πρὸς τοὺς πνευματικούς ἀγῶνας ἑαυτὸν ἐπιδίδωσι, πάσας τὰς τοῦ σώματος περικόπτων ὀρμάς. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μίσῳ, καὶ ὁ θεοπέσιος Ἰωάννης, ὁ τούτου καθηγούμενος, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, καὶ ὁ μακάριος Στέφανος τὴν ἐπιστάσιαν τούτου ἐχειρίζεται, ἐν τῷ περιωνύμῳ βουνῷ τοῦ Ἁγίου Ἀβξεντίου, διανύων τὸν ἀσκητικὸν δίαυλον.

Ἐπεὶ δὲ ὁ τῶν ζιζανίων σπορεύς πόλεμον ἀσπουδον ἠγχεῖρε κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ μὴ προσκυνεῖν τὰς ἀγίας καὶ σεπτὰς εἰκόνας· Λέων δὲ ἦν ὄργανον τούτου, ὁ ἐξ Ἰσαυρίας ὀρμώμενος· ἀλλ' αὐτὸς μὲν τῆς παρουσίας ζωῆς ἀπερράγη, ὑπὸ τοῦ μακαρίου Γερμανοῦ ἀποκρουσθεὶς, καὶ διελεγχθεὶς ἰκανῶς. Τὸ δὲ ἐκείνου σκαιότατον γέννημα, Κωνσταντῖνος φημί ὁ Κοπρώνυμος, μείζονα δεινὰ κατεργάσατο, πορθῶν καὶ καταστρέφων τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὰς ἱεράς Εἰκόνας πυρὶ κατακαίων, καὶ τοὺς Μοναχοὺς ἐξορία καὶ διάφοροις βαθάνοις ὑποβάλλων. Οὗτος, μαθὼν καὶ περὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ὡς προσκυνεῖ τὰς ἀγίας Εἰκόνας, καὶ αἰρετικὸν αὐτὸν ἀποκαλεῖ, μὴ πειθαρχῶν αὐτῷ, μηδὲ ὑπογράψαι ἀνίχεται τῇ αἰρίσει, ἀποστείλας ἰκράτησεν αὐτόν. Καὶ μετὰ μυρίας αἰκίας κατέκλεισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, τῇ λεγομένῃ Πραιτώριον, ἐν ᾧ ἐφρουροῦντο καὶ ἕτεροι Μοναχοὶ λογάδες, ἐκ διαφόρων τόπων δι' αὐτὸ τοῦτο συναθροισθέντες, τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα δύο· καὶ ἄλλοι, οἱ περὶ Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν, ἐκ διαφόρων χωρῶν τὸν ἀριθμὸν τριακόσιοι, οἱ μὲν ρίνας, οἱ δὲ ὄτα, ἄλλοι ὄμματα ἀφηρημένοι, καὶ χεῖρας, καὶ γενεᾶδας· οὓς εὐρῶν ὁ μακάριος Στέφανος, ἠσπάζετο, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπέλειπε, πᾶσαν μοναχὴν κατάστασιν καὶ ἀκολουθίαν ἐν τῷ Πραιτωρίῳ διατελῶν.

Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς, καὶ ὅτι τὸ Πραιτώριον Μοναστήριον γέγονε διὰ τοῦ Στεφάνου, πληρωθέντος ἤδη ἐνδεκαμηνιαίου χρόνου ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Πραιτώριον τούτου καθείρξεως, ἐκβάλλεται τῆς φυλακῆς, καὶ εἰς γῆν ρίπτεται, λίθοις βαλλόμενος, καὶ ξύλοις τυπτόμενος. Εἰς δέ τις τῶν φωνῶντων λαβόμενος ξύλου, καὶ κρούσας κατὰ τῆς μνήγης, ἀνεῖλε τὸν Ἅγιον, τῆς ἀγίας αὐτοῦ διαραγείσης κεφαλῆς ἐκ τοῦ κρούσματος, καὶ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν. Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν δημίων ἐσυρον αὐτὸν ἐπὶ τῆς λεωφόρου, γυμνὸν καὶ νεκρὸν τὸ σῶμα· αἶτε χεῖρες καὶ πόδες αὐτοῦ, λίθοις προσκρούσαστες, συνετρίβοντο, καὶ οἱ δάκτυλοι οὖν τοῖς ὄνυξιν ἀπεσπῶντο, ἕως καὶ τις τῶν τοῦ ἀλάστορος Θεραπευτῶν, λίθον μέγιστον ἀκοντίσας, τὴν γαστέρα τοῦ Ὁσίου διέρρηξε, καὶ αὐτίκα πάσαι αἱ τῶν

σπλάγγνων συνθίσεις εἰς γῆν ἐξεχύθησαν. Καὶ κάπηλός τις δαλὸν ἐκ τοῦ πυρός ἀνελόμενος, καὶ κρούσας κατὰ τῆς κεφαλῆς, καὶ εἰς δύο μέρη ταύτην διατιμών, τὸν ἐγκέφαλον ἐπὶ τὴν γῆν ἐρρίψει. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λείψανον παρὰ τῶν μιαρῶν ἐκείνων ἐν τῷ πελάγει ἐρρίφη· ὕστερον δὲ παρὰ εὐλαβῶν τινῶν ἐτάφη ἐν ᾧ νῦν κατακείται τάφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας, συρόμενος κατὰ γῆς, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἐπλάσθη, γῆ με δὴ καὶ κτεινάτω
Πλάσθῃ γὰρ αὐτῆς Ἀνδρέας τιμῷ τύπῃς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πέτρος, τυπτόμενος ὑπὲρ τῶν ἁγίων Εἰκόνων, τελειοῦται.

Στίχ. Ἄν εἰκόνων τύπτωσι τὸν Πέτρον χάριν,
Εὐρωσιν αὐτὸν πέτρινον τῷ σαρκίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἄννα, τυπτομένη πρὸς τὸ κατεπεῖν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τελειοῦται.

Στίχ. Μάστιξιν Ἄνναν εὐτόνως τετυμμένην,
Ἔδειξε Χριστὸς εὐπρεπῶς ἐστεμμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν συμμαρτυρησάντων τῷ Ἁγίῳ Στεφάνῳ, ὑπὲρ τῶν ἁγίων Εἰκόνων.

Στίχ. Τιμῶντες εἰκόνημα σαρκός σου Λόγε,
Θνήσκουσιν οἱ Ἅγιοι βίαιον μόρον.

Πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν, Ὀρθόδοξοι ὄντες, ἀποταξάμενοι τῷ βίῳ, γέγονασι Μοναχοί· τοὺς τοιοῦτους δὲ ὁ παρὰ νόμος τιμωρησάμενος βασιλεὺς, τοῦ βίου ὑπεξήγαγε. Καὶ γὰρ ἓνα ἐξ αὐτῶν, βασιλεῖον καλούμενον, ἐκκαλούμενος πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πλάνην, καὶ μὴ πειθόμενον εὐρώων, ἀλλὰ τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων Εἰκόνων σέβεισθαι εἰπόντα, λαξ κατὰ τῆς γαστρὸς αὐτὸν κρούσας, τὰ ἔγκατα ἐξέχει, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν. Ἄλλος, ἐγκλεισθεὶς ἐν τῷ Σωσθενείῳ, ῥινοκοπηγείῳ, ἐν Χερσῶνι ἐξωρίσθη· καὶ μέλλον φονεῦσθαι, ἐφυγεν εἰς Χαζαρίαν, ἐν ἣ καὶ Ἐπίσκοπος γέγονε, καὶ ὕστερον ἐτελειώθη. Ἄλλος δὲ, Στέφανος τοῦ ἵμα, εἰς Σουγδαίαν ἐξωρίσθη· καὶ πολλοὺς ὠφελήσας, τέλος εὗρε τῷ βίῳ. Οὐαίως δὲ καὶ Γρηγόριοι δύο σὺν ἄλλοις πολλοῖς ἐξορισθέντες, ἐτελεύτησαν. Ἄλλὰ καὶ Ἰωάννης ὁ ἀπὸ Λεγαταρίων, ἐν Δαφνουσίᾳ ἐξορισθεὶς, καὶ τυπτόμενος συχνῶς, τὸν βίον ἀπέλιπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑπτὰ Ἁγίων Γυναικῶν.

Στίχ. Τὸν Εἰρηναρχὸν ἢ φονεύτρια σπάθη
Σῶ Σῶτερ εἰρηναρχε συντάττει μέρει.

Ἔδειξε νεκρὰς ἐν Σεβαστείᾳ πόλει,
Γυναῖκας ἑπτὰ· πανσεβάστους τὸ ζῆφος.

Εἰρηναρχὸς ὁ Μάρτυς ἐγένετο ἀπὸ τῆς πόλεως Σεβαστείας. Νεὸς δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, δῆμιος τὴν τάξιν ἱππῆρχε, καὶ τιμωρουμένων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, αὐτὸς ἐξυπηρέτει ἐν ταῖς κολάσεισι. Ἐταξομένων δὲ γυναικῶν Χριστιανῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, παρὰ Μαξίμου ἄρχοντος Σεβαστείας φωτίζεται τὴν ψυχὴν ὁ Εἰρηναρχὸς ὑπὸ τῆς θείας χάριτος τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἴδλεπε τὰς γυναῖκας ὑπὲρ Χριστοῦ ἀνδρείοινας, καὶ καταισχυνοῦσας τὸν τύραννον διὰ τῶν παρ' αὐτῶν γινόμενων θαυμάτων.

Ὅθεν παρρησίᾳ ἐμολογήσας τὸν Χριστὸν, καὶ ἑαυτὸν ἀνακηρύττων Χριστιανόν, πρῶτον μὲν τῇ τοῦ Ἄρχοντος προστάξει ἐν τῇ λίμνῃ ἀπερρίφη. Ἐπειτα ἐκ τῆς λίμνης ζῶν ἐξελθὼν, εἰς κάμινον ἐμβαλλεται πυρός. Καὶ ταύτης παραδόξως διασωθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται σὺν Ἀκακίῳ τῷ Πρεσβυτέρῳ, τῷ τοῦτου βαπτίσαντι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν.

Εμνήθησοι τὸ τέλος τὸ μακάριον, πανθηρογικῶ βουλήματι· ὅθεν πλείονι ἐπιδουὸς ἀσκήσει σαυτὸν, ἐκ δόξης εἰς δόξαν προχωρεῖς, ἀποκτανθεὶς διὰ Χριστὸν, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν.

Φερωνύμως τῷ Πρωτάθλῳ συνδεδόξασαι· καὶ γὰρ λιθολευστούμενος, καὶ συρόμενος καὶ τυπτόμενος ἀνηλεῶς, αἱμάτων ἐπλήρωσας τὴν γῆν, καὶ τὴν ψυχὴν σου τῷ Θεῷ, χαίρων παρεδώκας.

Εν πλατείαις Μάρτυς Στέφανε συρόμενος, ἀνηλεῶς τῆς πόλεως, ἐξωμάλισας μαρτυρίῃ τρίβον τοῖς πισοῖς· ἐν ἣ ἐπιβαίνοντες στερρόως, πρὸς τὴν οὐράνιον σαφῶς, πόλιν κατήντησαν.

Θεοτοκίον.

Γερώτατοι Προφῆται προεδήλωσαν, Ἄγνη ἐμφαντικώτατα, τὸ μυστήριον τῆς σεπτῆς λοχείας σου· καὶ νῦν, ἡμεῖς τὰς ἐκβάσεις τηλαυγῶς, κατανοοῦντες εὐσεβῶς, σέ μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα διαζεύξας σου, τὸν νοῦν Μακαριώτατε, φλογιζόμενος, καὶ πυρὶ καιόμενος σοφῆ, τῶν Παιδῶν ἐθόας τὴν ὠδὴν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμακάρισται τῶν παιδῶν θείος ὄμιλος, καὶ γυναικῶν ἑπτάριθμος, χορὸς ἅγιος, τοὺς ξεσμούς, τὸ πῦρ, τοὺς αἰκισμοὺς, στερρόως ὑπομείναντες ὁμοῦ, καὶ οὐρανίων ἀγαθῶν καταξιούμενοι.

Απελαύνονται ἐκ μόνης σου προσκλήσεως, τῆς πονηρίας πνεύματα, ἐγνωκότα σε Ἀδελφὴν ἀήττητον Χριστοῦ, Εἰρηναρχε μέλποντα θερμῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ραθυμία με κρατούμενον διέγειρον, πρὸς ἐργασίαν Ἄχραντε, θείων πράξεων, ἐνισχύουσαί με κατ' ἐχθρῶν, αἰεὶ πολεμούντων με δεινῶς, καὶ ἐναντίοις λογισμοῖς, δελεαζόντων με.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Μανικώτατοι ὥσπερ θῆρες συνέλαβον, τῷ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον, παίοντες, κτείνοντες, καὶ μετὰ ἀνδρῶν, ἀνομούντων συνθάπτοντες, οἱ παρανομία, συζῶντες εἰς αἰῶνας.

Απηνῶς σου τὴν κάραν ἐχθρὸς συνέτριψεν, ἦν Θεὸς ἐν ὑψίστοις, στέφει κατέστρεψε, τῷ νικητικῷ, Στεφανῖτα πολυάθλε, κλέος τῶν Μαρτύρων, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων.

Καρτερῶς τῷ διώκτῃ ἀντιταπτόμενος, ὁ Θεὸς φρων Ἀνδρέας πληγαῖς συγκόπτεται, καὶ ἀνηλεῶς θανατοῦται ὁ δίκαιος, μέλπων τῷ Δεσπότη, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγιάτος αἰὼς ἤδη γεγόμενος, τὸν ἐν πᾶσιν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ἔσχε ἐν τῇ σῇ, ἐνοικούντα πολυάθλε, Στέφανε καρδιά, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ρᾶντισμῷ θείῳ λύθρη Θεοχαρίτῳ, ἐκ πλευρᾶς κενωθέντος, τοῦ σῆ Ὑίου καὶ Θεῦ, τὸν ἐκ πονηρᾶς ἀμαρτίας προσόντα μοι, ρύπον δυσωπῶ σε, ἀπόπλυνον Παρθένε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Τῶν αἱμάτων τῷ λύθρῳ ἐπισταζόμενος, καὶ μαστίγων τῷ κάλλει καλλωπιζόμενος, τῷ Νικοποῖῳ, παραστάς ὡς Εἰρήναρχε, νίκης τὰ βραβεῖα, πρὸς τούτου ἐκομίσω.

Υψωθείς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος, διωκτῶν ἐπλημένην ὄφρυν κατέαξας, καὶ εἰδωλικόν, ἐταπεινώσας φρύαγμα, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Εἰρήναρχε παμμακάριε.

Συμπαθείας με θείας Μάρτυς ἀξίωσον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων ἀπολυτρούμενος, πίστευσε θερμῇ, τὸν τιμῶντα Εἰρήναρχε, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην, τὴν σὴν προσπεφευγότα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ Θεοβαδίσσον· ἀπορρήτων πραγμάτων χαῖρε φανέρωσις· ἀκουσμά φρικτὸν, δυσθεώρητον ὄραμα· χαῖρε τῶν πεσόντων, ἀνάκλησις Παρθένε.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
- καὶ Δικαίου δυσίαν ὕδατι ἐφλέξας·
- ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστῆ, μόνῳ τῷ βέλεσθαι.
- Σε ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Γδῶν ἀγάλλῃ Ἁγγέλων τάγματα, Πατριαρχῶν, Ὁσίων, Προφητῶν, Ἀποστόλων τε, καὶ Δικαίων ἀπάντων Θεόπνευστε· οἷς συμπεριπολεύων, μνησθητι, πρόσθητι, τῶν εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, μακαριζόντων σε.

Ως φῶς ὡς ἄρθρος ὡς μέγας ἦλιος, ὡς οὐρανός κατάστερος θαυμάτων λαμπρότηται, καὶ στιγματῶν ἁγίων γεγένησαι, πάντων τὰς διανοίας, τῶν εὐφημούντων σε, Στέφανε λαμπρῶν ἀληθῶς Μάρτυς πολυάθλε.

Στερρόις ἀσκήσεως ἀγωνίσμασι, καταβαλὼν τοῦ σκότους τὰς ἀρχαῖς Πάτερ πρότερον, ἐπ' ἐσχάτων ἀθλήσας στερρότατα, παντελεῖ ἀπωλεία, ταύτας παρέδωκας, Στέφανε Μαρτύρων καλλονὴ Ὁσίων καύχημα.

Ησὴ περιδοξος μνήμη σήμερον, φωτιστικαῖς ἁκτίσι χαρισμάτων τῆ Πνεύματος, καταυγάζει τὰ τῆς γῆς πληρώματα· ἦν ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν ἐορτάζοντας, φώτισον ἁγίασον ἡμᾶς, Θεομακάριστε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον Θεοχαρίτῳ, τῶν ἱερῶν Μαρτύρων ἀληθῶς τὸ κραταίωμα, καὶ Ὁσίων ἀπάντων τὸ καύχημα, σῶσον ἡμᾶς κινδύνων, καὶ περιστάσεων, καὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπίδρομης, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Αὐτὸ τὸ ἔσχατον καὶ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατείληφας Θεόφρον Εἰρήναρχε, καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχηματίσας, ψάλλον σὺν Ἀσωμάτοις· Ἁγίος, ἅγιος, ἅγιος, Τριάς ἢ παντουργός, καὶ παντοδύναμος.

Ρυθθείς παγίδων τῶν θηρευόντων σε, πρὸς καλιὰν οὐράνιον κατέπαυσας Ἐνδοξε, καὶ Μαρτύρων συνήφθης στρατεύμασι, μετὰ τῶν σῶν συνάθλων· ὅθεν γεραίρομεν, μνήμην τὴν ὑμῶν, περιχαρῶς πανηγυρίζοντες.

Γσχὺν καὶ κράτος Χριστὸν τιθέμενος, τὸ χαλεπὸν βασάνων διεπέρασας πέλαγος, καὶ τῆς ἄνω λιμένας κατέλαβες, ὄλος ὠραϊσμένος, ὄλος τοῦ Πνεύματος, ταῖς φωτοχυσίαις, δαψιλῶς περιγεόμενος. Θεοτοκίον.

Νοεῖν τὸ θαῦμα τὸ ἀκατάληπτον, τοῦ τοκετοῦ τοῦ σου Παρθενομητορ μὴ σθένοντες, σιωπῇ τοῦτο μᾶλλον δοξάζομεν, καὶ σε δοξολογοῦμεν, τὴν παμμακάριστον, μόνην καὶ καλὴν ἐν γυναιξίν, ὡς Παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός.

- Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
- τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
- διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
- σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
- οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Εξαποσειλάριον τῆ Ὁσίῃ. Ἐπεσκεψάτο ἡμᾶς ἐκομίσω πρὸς Χριστοῦ, διπλοῦν τὸ στέφος Στέφανε, ἀσκήσας ὑπερβαλλόντως, καὶ μαρτυρήσας ὡς αὐτοῦ, εἰκόνα σεβάζομενος, πάντων τε τῶν Ἁγίων· μεθ' ὧν ἡμῶν μνησθητι.

Ἐτερον τοῦ αὐτοῦ, ὅμοιον.

Τοὺς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, μὴ προσκυνοῦντας Στέφανε, κατήσχυνας ὡς αθέους,

καὶ μαρτυρίου καλλοναῖς, καὶ στίγμασι κεκόσμησαι· διὰ τὸτο πιστῶς σε, αἰεὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Αῆραντε Δέσποινα ἀγνή, καὶ μόνη ἀπειρόγαμε, ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, σὺ δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Λυτρωτὴν ἡμῶν, σῶσαι κόσμον ἐκ πάντων, κακῶν τε καὶ θλίψεων.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'.

Αῆρωθεις τῷ Θεῷ ἐκ κοιλίας μητρικῆς, ὡς ἄλλος Σαμουὴλ, Ὅσιε Στέφανε, φερωνύμως στέφανος ἀνεδείχθης τῶν πιστῶν εὐσεβείας βακτηρία καὶ ἐδραῖωμα, καὶ τῷ Θεῷ Πνεύματος καθαρὸν οἰκητήριον. Αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σέ θάρροῦμεν, εἰς σέ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστὶ· πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Μεγάλῃ τοῦ Σταυροῦ σου.

Ρομφαία τὴν καρδίαν σε διήλθε Πάναγνε, ἡνίκα τὸν υἱόν σου, ἐπὶ Σταυροῦ προσέβλεψας, καὶ ἐβόας Μη ἀτεκνόν με δείξης, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, ὁ συντηρήσας με μετὰ τόκον Παρθένον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ι Σ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Νομβρίου ΚΗ'. ἰορτάζονται καὶ οἱ ἐν Τιβερίουπόλει (τῶνδ' Ἰστρουμίτση, ἢ Ἰστρουμίτση), ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, ἐν ἔτει 361, ἀθλήσαντες δεκάπεντε Μάρτυρες, ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶ, Τιμόθεος καὶ Θεόδωρος Ἐπίσκοποι, Πέτρος, Ἰωάννης, Σέργιος, Θεόδωρος καὶ Νικηφόρος Ἱερεῖς, Βασίλειος καὶ Θωμᾶς Διάκονοι, Ἰερόσιος, Δανιὴλ, Χαρίτων, Σωκράτης, Κομάσιος, καὶ Εὐσέβιος Μοναχοί. Κατὰ δὲ τὸν τοῦ Νικοδήμου Συναξαριστῆν, προστίθεται καὶ δέκατος ἕκτος τὴν κλησὶν Ἐτιμάσιος.

Τῶν Μαρτύρων τούτων ὁ μὲν βίος συναγράφη ὑπὸ Θεοφυλάκτου Ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας. Ἡ δὲ ἰστορία αὐτῶν Ἀκολουθία, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Τιβερίουπόλεως Μητροπολίτου Κωνσταντίνου τοῦ Καβάσιλα, καὶ τυπωθεῖσα ἐν Μοσχόπολει κατὰ τὸ 1741 ἔτος, μετετυπώθη ἔπειτα εἰς φυλλάδα πάλιν χωριστὴν κατὰ τὸ 1830, ἔτος, ἐν Γαλατῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δαπάνη τοῦ πρότερον μὲν Τιβερίουπόλεως, ἕστερον δὲ Ἀδριανουπόλεως Μητροπολίτου, Γρηγορίου τοῦ Βυζαντίου. Χάριν δὲ τῶν πρὸς τοὺς Μαρτύρας τούτους εὐλαβείᾳ φερομένων Χριστιανῶν, τίθενται ἐνταῦθα τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτῶν καὶ τὸ Κοντάκιον, ἂν καὶ κακόζηλον ὀλίγον τὸ πρῶτον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Μέγα καύχημα ἡ Τιβερίου, καὶ ὀχύρωμα τοὺς Ἱεράρχας, Ἱερεῖς τε καὶ Λευῖτας κατέχουσα· τῶν γὰρ εἰδῶλων τὴν πλάην ἐλέγ-

ξάντες, τῶν ἀσεβούντων νικηταὶ ἀνεδείχθησαν. Οὗτοι δαιμόνων ἀποσοβούντες τὰς φαλαγγας, ῥῶσιν δωροῦνται πιστοῖς οἱ πεντεκαίδεκα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ πεντεκαίδεκα Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, τῆς Τιβερίου οἱ στέρροὶ πολιοῦχοι, ὡς περ ἀστέρες σήμερον ἀνίσχουσι φαῖδραί, Τιμόθεος Θεόδωρος, οἱ κλεινοὶ Ἱεράρχαι, Εὐσέβιος, Κομάσιος, καὶ ὁ θεῖος Σωκράτης, σὺν τῇ δεκάδι τῶν συναθλητῶν, πᾶσι θυμαίων ἀκτῖνας πυρσεύοντες.

ΤΗ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παραμόνη (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Φωτοφανείαις σαφῶς πεπυρσευμένος, παμμάκαρ Παραμόνε, τοῦ θεῖου Πνεύματος, σκότος βαθύτατον τέλειον, ἀπεβδελύξω, πολυθεῖας καὶ ἠυτομόλησας, εὐθέτου λαθόμενος, καιροῦ πανόλβιε, πρὸς τὰ προκείμενα σκάμματα, γενναιοφρόνως· καὶ νικηφόρος ὄφθεις κατέβαλες, τὸν ἀλαζόνα καὶ πολέμιον, πάντων βροτῶν μεγαλύνων Χριστόν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Διὰ τὸν πάντων Θεὸν καὶ Βασιλέα, δῆμον πολυάριθμον κατασφαπτόμενον, κατανοήσας Παραμόνε, τῷ θεῷ ζήλω, ὅπως ἐθέλχθης καὶ ἀνεβόησας· Χριστοῦ δούλος γνήσιος ὑπάρχω πάντοτε· γνῶτε παράνομοι τύραννοι· καὶ ὡς ἀρνίον, ἄκακον θύεσθαι νῦν αὐτόκλητος, παρεγενόμην· μὴ οὖν μέλλετε· θυμα δεκτὸν τῷ τυθέντι σαρκί, δι' ἐμὲ ἐκουσίως, τοῦ γενέσθαι κατεπεύγομαι.

Τῇ ἑπταρίθμῳ τιμώμενος δεκάδι, τριπλῇ τε ὁ τίμιος, ἑκατοντάδι χορὸς, τῶν Ἀθλοφόρων πολυθεῶν, καθεῖλε πλάην, παρανομούντων διὰ τῆς πίστεως· μεθ' οὗ ἐστεφάνωσαι, ἀγωνισάμενος, γενναιοφρόνως Παραμόνε, καὶ ταῖς χορείαις, τῶν Ἀσωμάτων χαίρων ἠρίθμησαι·

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει κατὰ τὴν σήμερον καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν, ἐν τοῖς Ἀποδείκτοις ψαλλομένην, τοῦ Ἁγίου Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλίμακί, τοῦ κατὰ τὴν κε' τοῦ παρόντος ἀναφερομένου μόνου ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Τοῦ Ὁσίου τούτου ὁ Κανὼν, πρὸς τὸ, θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, μεμελουρημένος, ἀκροστιχίζει οὕτως· Ἀκακίον τὸν ἀριστον ὑπήκοον ἄσμασιν ἄδω. Θεοφάνους.

μετ' ὧν δυσώπει πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς σὲ ἀνευφημῆντας, καὶ γνησίως μακαρίζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου, ὅτι πάντα κέκτημαι ἄπερ μισεῖ ὁ Θεός, σάρκα μολύνας καὶ πνεῦμά μου, καὶ νῦν ἐννοίαις, καὶ ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς· γλώσση κατακρίνων τε τῆς ἀμαρτάνοντας, αὐτὸς τὰ χεῖρω ἐργάζομαι. Θεογεννητορ, τρίτων μοι δίδε πάντων διόρθωσιν, ἵνα ἐκνήψας τῆς κακίστης μου, συνηθείας προσπέσω καὶ κλαύσωμαι, ἃ δεινὰ εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μητέρα καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν ἐφ' ὕδατων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιωργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἄδου βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ χαρίσομαι τούτοις, βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε,

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου τούτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὑμνεῖν σε τὴν σὴν νῦν δίδε Μάρτυς χάριν. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Υμνοῦντος, τὴν φωτοφόρον μνήμην σε, Μάρτυς Παράμονε, φωτιστικάς τῆ Πνεύματος αὐγαῖς, τὴν καρδίαν μου φώτισον, καὶ παραμένει θείαις με, νομοθεσίαις ἐνδυναμώσον.

Μαρτύρων, περιφανῶς τὴν εὐκλειαν, μάκαρ ἐπλούτησας, μαρτυρικάς ἐμπρέψας καλλοναῖς, καὶ ὠραίοις ἐν στίγμασιν, ὠραιωθεῖς Παράμονε· ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζωμεν.

Ναμάτων, ζωοποιῶν τῆ Πνεύματος, ὑπάρχων ἐμπλεως, τοὺς ἀθείας καύσωσι δεινῶ, ἐκτακέντας ἐδρόσισας, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἐνδοξε, τῆς ἀναπαύσεως ὠδήγησας.

Θεοτοκίον.

Εν χρόνῳ, τὸν ἔξω χρόνου τέτοκας, βροτὸν γενόμενον· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε Ἄγνη, ὡς υἱόν σου καὶ Κύριον, τὰ τῆς ψυχῆς μου χρόνια, πάθη ἰάσασθαι πανάμωμε.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὴν ἔπαρσιν τοῦ ἐχθροῦ, ταπεινωθεῖς διὰ Χριστὸν ἔθραυσας· καὶ τὰς αὐτοῦ φάλαγγας, ξίφει καρτερίας συνέκοψας.

Ηκύρωσας πονηρὸν, κατὰ τῆς πίστεως ἡμῶν βούλημα, καὶ καρτερῶς ἠθλησας, Μάρτυς ἀθλοφόρε Παράμονε.

Νενεύρωσαι θείκῃ, ὡς στρατιώτης δυνατὸς χάριτι, καὶ χαλεπὰ βάσανα, Μάρτυς ὡσπερ ὄναρ λελόγισαι. Θεοτοκίον.

Στερέωσόν μου τὸν νῦν, περιτρεπόμενον πολλοῖς πάθεσι, Μητέρα Θεοῦ πάντα γνε, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε. Ὁ Εἰρμός.

Ἡ Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστέ· κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς Παράμονος, καρτερικῶς ἐναθλῶν, τοῖς ρείθροις τοῦ αἵματος, πολυθείας πυρᾶν, ἐνθείως κατέσβεσεν· ὅθεν τῶν ἰαμάτων, εὐληθῶς θείαν χάριν, δαίμονας ἀπελαύνει, καὶ νοσήματα παύει. Αὐτοῦ Χριστέ· πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν χάριν νῦν ἅπαντες, ἀνευφημήσωμεν, Μητρός τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὡς δι' αὐτῆς τὴν χαρὰν, τῷ κόσμῳ αὐγάσασαν· λύσιν τῆς ἀμαρτίας, εὐραμένη ἡ φύσις, ἅπαντα τῶν ἀνθρώπων, γηθομένη κραυγάζει· Εὐχαῖς αὐτῆς Κύριε, ρύσαι ἡμᾶς τῶν δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῶ ὡς ἐώρακας, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, Παρθένε πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε, ἀνύμνεις δακρύεσσα, Δόξα βοῶσα Λόγε, τῆ φρικτῆ σου βουλήσει· θέλων γὰρ ἐνεκρώθης, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, ρύόμενος τὸν κόσμον, φθορᾶς ὡς ὑπεράγαθος.

Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Η καρδία σου ἀνδρεία ὠχυρωμένη, καὶ παρρησία ἐνδοξε, πεπυρακτωμένη, βάσανα πολὺπλοκα, νηπίων τοξεύματα, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἐλογίσατο.

Νεκρωθέντας ταῖς προσταῖξεν τοῦ τυράννου, τοὺς Ἀθλητὰς θεώμενος, ζῆλον κατ' ἐκείνους, ἐνθεον ἀνέλαβεν, ὁ Μάρτυς Παράμονος, καὶ πρὸς τὸ παθεῖν ἠτομολήσεν.

Νεανικῶς σε τεινόμενον, καὶ τὰς λόγχας, ἀνηλεῶς νυττόμενον, καὶ τὰς μεθοδείας, τοῦ ἐχθροῦ τροπούμενον, Χριστὸς ἐστεφάνωσεν· ὁ ἀγωνοθέτης Μακάριε.

Υπομονήν εκπληττόμενος τῶν Μαρτύρων, καὶ τὴν αὐτῶν τελείωσιν, Ἐνδοξε θαυμαζῶν, τούτοις ἐκοινωνήσας, τῆ ζήλῃ τῆς πίστεως, καὶ τῆς ὑπερτίμου ἀθλήσεως. Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντας τοὺς ἀνθρώπους τῇ παραβάσει, τῷ ζωφόρῳ τόκῳ σου, Παρθένε Μαρία, πάντα ἀνανέωσας· διό σε δοξαζόμεν, καὶ θεοπρεπῶς μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Δῶρον πολυτελές σεαυτὸν προσενήνοχας, τῷ Κτίστη σου ἐναθλήσας, καὶ τὴν πλάγην νικήσας, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Γδρύματα σοφέ, τῶν Δαιμόνων καὶ ξόανα, συνέτριψας ἐδρασμένον, λογισμόν κεκτημένος, ἐν πέτρᾳ θείας πίστεως.

Δαιμόνων τὴν πληθύν, ἀνδρικῶς ἐτραυματίσας, τῷ τραύματι τῆς σαρκός σου, Ἀθλητὰ γενναίοφρον· διό σε μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Ομότιμος Πατρί, ἐνυπάρχων καὶ Πνεύματι, ὁ Κύριος ἐξ ἀγνῶν σου, ἐσαρκώθη αἱμάτων, Ἀγνή βροτὸς γεγόμενος.

ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Υπτιος, ἐν καιρῷ τῶν ἀγῶνων οὐ γέγονας, ἐγνηγεμένος δὲ μᾶλλον, καὶ πρὸς θείαν ἀθλήσιν ῥωμαλέος· διὰ τοῦτο, τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἐπέτυχες.

Μαρτύρων, ὀμηγύρει σαυτὸν συγκατέλεξας, τελεωθείση προθύμως, πρὸ τῆς σῆς Ἀοιδίμε μαρτυρίας, καὶ σὺν τούτοις, σωτηρίου πασταῶδος ἠξίωσαι.

Αί λόγχοι, μιμητὴν σε Χριστοῦ ἀπειργάσασαντο· αἷς τιτρωσκόμενος Μάρτυς, πρὸς αὐτὸν ἀνέπτῃ στεφανηφόρος, θανατώσας, ὑπομονῆς τοὺς ἄφρονας ξίφεισι. Θεοτοκίον.

Ρῦσαι με, τῶν σκανδαλῶν τοῦ βίου Παναχραντε, τὸν ἐν νυκτὶ σκοτομήνης, λογισμῶν ἀτόπως κενρατημένον, καὶ κακίᾳ, τοῦ δυσμενοῦς αἰεὶ σκοτιζόμενον. Ὁ Εἰρμός.

- » **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
- » **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρε
- » κευκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ΄. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῆς Ἁγίου Μάρτυρος Παραμόνου, καὶ τῶν Ἁγίων τριακοσίων ἑβδομήκοντα συμμαρτύρων αὐτοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Παραμόνος νύττεται σοι, Χριστέ μου·
Γνοὺς γὰρ Θεὸν μόνον σε, σοὶ θνήσκει μόνω.

Εἶφει κεφαλὰς ἄνδρες ἑπτάκις δέκα
Σὺν ἑξαπλῇ διδοῦσι πεντηκονταῖδι.

Παραμόνον δ' ἐνάτη κτάνον εἰκάδι ἔγχεα μακροί.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀκυλίνου ἄρχοντος. Πρέφαισι δὲ αὐτοῖς τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ τῆς τελειώσεως, αὐτῇ. Ἐν τόπῳ τῆς Βαλοατίας, καλουμένῳ Ἱερῷ, πολλή τις καὶ πλουσία τυγχάνει θερμῶν ὑδάτων ἀνάδοσις, παραδέξως τὰς νόσους ἰώμενη. Ἐνταῦθα διὰ σώματος θεραπείαν παραγεγόμενος ὁ τὴν τῆς Εἰφᾶς ἀρχὴν διέπων Ἀκυλίνος, ἐπεσθαι αὐτῷ ἀπὸ Νικομηδείας τοὺς συνειλεγμένους ἀθλητὰς δισμίους παρεκελεύσατο. Γενόμενος δὲ εἰς τὸ τῆς Ἰοιδος τέμενος, καὶ τὰς μυσσάραις θυσίας ἐκτέλεσας, τοὺς Ἁγίους θύειν τοῖς εἰδωλοῖς καὶ προσκυνεῖν προσέταττεν. Οὓς ἀπαναινομένους τοῦτο ποιῆσαι, ξίφεισιν ἀναιρεθῆναι πάντας προσέταξε. Καὶ οὕτως οἱ γενναῖοι, θαυμαστοὶ τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ γεγόνασι Μάρτυρες, τῇ αὐτοῦ θείᾳ δυνάμει κραταιωθέντες, τὸν ἀριθμὸν ὄντες τριακόσιοι ἑβδομήκοντα.

Τούτους θιασαίμενος ὁ ἅγιος Παραμόνος, φωνῇ μεγάλῃ ἐβόησε, εἰπὼν· Μεγίστην ἀσέβειαν ὀρῶ· ὅτι ὁ μιᾶρος οὗτος τοσοῦτες δικαίους, καὶ ταῦτα ξένους, ἀλόγῳ κατασφάττει τρόπῳ. Ὁ δὲ ἀκούσας, καὶ ὑπὸ μανίας ἀναφλεχθεὶς, εὐθὺς τοῦτον ἀναιρεῖσθαι προστάττει· ὕπερ οὐκ εἰδὸτα τὸν μακάριον, ἐν ᾧ τόπῳ βυδίζων διετίλει, κατασχόντες αὐτὸν οἱ ἀπεισταίμοι, ἐκ ἠνείσχοντο ἐνὶ παραχωρῆσαι δρᾶν τὸν φόνον, ἀλλὰ πάντες, ἐπ' ἔψει τοῦ δικαζόντος, ταῖς ἰδίαις χερσὶ, καὶ τοῖς οἰκείοις ὄπλοις ἐκχείειν αἷμα ἀθῶν ἠπέιγοντο· οἱ μὲν λόγχοις βάλλοντες, οἱ δὲ καλάμους ὀξέας, διὰ τε τῆς γλώττης καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Ἁγίου διελαύνοντες, ἐπ' ἔψει τοῦ τυράννου ἐτελείωσαν αὐτὸν ἐν τῷ εἰρημένῳ τόπῳ, καὶ πρὸς τὰς οὐρανίους σκηνὰς διεβίβασαν· καὶ ἐν αὐτῷ τῷ χώρῳ τῶν τριακοσίων ἑβδομήκοντα Μαρτύρων, καὶ ταῖς τούτων θήκαις συνταχθεὶς, κατετίθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλουμένου.

Στίχ. Φιλουμένου πείρουσιν ἦλοις τοὺς πόδας,
Χριστὸν φιλοῦντος καὶ Θεῷ φιλουμένου.

Φιλούμενος ὁ Μάρτυς ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως ἐκ Λυκαονίας ὀρμώμενος, καὶ τὸν οἶτον κομίζων ἐν τῇ τῶν Γαλατῶν χώρα. Φίληκε οὖν τῷ τῆγεμόνι Ἀγκύρας διαβληθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, ἠλευῖται πρῶτον τοὺς πόδας σιδήροις, καὶ αἰκίζεται. Ἐἶτα αἰμαρτηθεὶς, σπαθίζεται, καὶ εἰς κλίβανον ἐκκαίντα ἐμβάλλεται. Ἐκ τούτων δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἀβλαβῆς διαφυλαχθεὶς, ἠλευῖται αἰθῆς τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἐπὶ τριακοντα σταδίου ἐλαύνεται, ἕως λειποφυγῆσας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης· καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐν Περσίδι· καὶ τῶν Ἁγίων ἑξ Μαρτύρων, οὓς διωκόμενος, πέτρα ῥαγεῖσα ὑπεδέξατο αὐτούς.

Στίχ. Ἦνοιξε πέτραν εἰς ταφὴν ἑξ ἀνδράσιν,
Ὁ νεκρὸς εὐρῶν εἰς ταφὴν Χριστὸς πέτραν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Οὐρβανός, Ἐπίσκοπος Μακεδονίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ χερσὶν οὗτος ἐκπνέων τῶν Ἀγγέλων,
Οὐρβανός ἐστιν, οὗ βίος κατ' Ἀγγέλους.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Διονύσιος, Ἐπίσκοπος Κορίνθου, ξίφει πληγεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Διονύσιος εἰς τελῶν θνητῶν,
Ξίφος μετελθὼν, εἰς ἔστι καὶ Μαρτύρων.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Παγκόσμιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σύμπας ὁ κόσμος οὐδὲν ἦν Παγκοσμίω·
Ἐδὲμ γὰρ ἦρα καὶ μόνης, ἦν λαμβάνει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πιτυροῦν ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῆ σὴ θελήσει πρὸς σέ χωρεῖ Χριστέ μου,
Ὁ σὼν Πιτυροῦν ἐργαίτης θελημάτων.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Οὐαλλερῖνος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Διὰ στέφος πάντιμον οἶσω καὶ ξίφος,
Ὁ Μάρτυς ἐκραύγαζεν Οὐαλλερῖνος.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φαῖδρος, ρητίνης ζέσης καταχεθείσης αὐτῷ, τελειοῦται.

Στίχ. Πολλῆς πρὸς ἄλλα, πρὸς δὲ ρητίνης ζέσιν,
Στερρῶς ἀθλήντα, Φαῖδρον ἐγνωμεν μόνον.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τῶν ἰαμάτων, καὶ τῶν θαυμάτων χάριν σοφῆ, Μάρτυς ἐκ Θεοῦ πλουτήσας περιφανῶς, ἰατρούεις τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Υφαπλουμένων, κολασηρίων ἐκ ἐφρόντισας, ὅλην τὴν φροντίδα ἔχων ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἦρα υγαζῶν Ἀξιάγαστε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὺ τῶν αἰμάτων, Ἀθλητὰ τῷ πυρὶ πᾶσαν ἐφλεξας ὕλην, ἀθείας ἐνδοξε πονηράν, τῇ δὲ δρόσῳ τῶν θαυμάτων σου, τοὺς ἐν τῷ καύσωνι, τῶν δυσχερῶν δροσίσεις Παράμονε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ μόνη, τὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις κηύσασα· χαῖρε οὐρανὲ καὶ θρόνε Χερουβικῆ, καὶ περιδοξὸν παλάτιον, τοῦ βασιλεύοντος, τῶν αἰῶνων πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Αγρυπνὸν σε φύλακα Πιστῶν, κατεπλουτήσαμεν, κατακοιμίζοντα, δαιμόνων φασμάτα πάντοθεν, καὶ σαρκὸς ἄγρια κύματα, καὶ καταγιγῆδας λογισμῶν, Μάρτυς πολυάθλε, τῶν βωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρεῖθροις σῶν αἰμάτων ἱερῶν, πορφύραν ἐβαψας, σαυτῷ παλαιώσιν, μηδὲως μέλλουσαν δέχασθαι, καὶ λαμπρῶς ὠραϊζόμενος,

τὰ ἐπουράνια οἰκεῖς, βρωὴν μακάριε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γρεῖον ὥσπερ καθαρὸν, καὶ θυμὸν ἄμωμον, καὶ καλλιέρημα, ὀλοκαυτούμενον ἀνθραξιν, ἱερᾶς Μάρτυς ἀθλήσεως, τῷ ἀθλοθέτῃ σου Χριστῷ, προσήχθης μέλπων σοφέ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε σκιαὶ καὶ Προφητῶν, προδιεχάραν, σεπτὰ κηρύγματα, ἀρρήτως μέλλουσαν ἔσασθαι, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν λοχεύτριαν, θεοχαρίτωτε Ἀγνή· ὧ πάντες μέλπομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**είρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἔρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ ς'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ιδε φωταυγοῦς Ἀθλοφόρου, φωτοφανῆς ἔλαμψε μνήμη, πάντων τῶν Πιστῶν ταῖς καρδίας, φωταγωγοῦν τῷ θείῳ Πνεύματι· περιχαρῶς χορεύσωμεν, τοῦτον ἐν πίστει μακαρίζοντες.

Ως τῇ ἐπτακύνκλῳ δεκάδι, καὶ τῇ τριπλῇ ἑκατοντάδι, ἀκαταγωνίστων Μαρτύρων, συναγελάζων, μεθ' ὧν τὸ σῶμά σου, Μάρτυς Χριστοῦ κατάκειται, σὺν τούτοις πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στάδιον ἀνύσαντες πόνων, πολυειδῶν μεμεστωμένον, καὶ μετὰ Χριστοῦ τοῦ τὸν κόσμον, νενικηκότος λαμπρῶς νικήσαντες, στεφανηφόροι Μάρτυρες, τοὺς οὐρανοὺς περιπολεύετε.

Ηρῆθης ἀπὸ γῆς καὶ τὰ γέρα, τῶν σῶν ἀγῶνων ἐκομίσω· νῦν δὲ ποταμοὺς ἀναβλύζεις, ἡμῖν θαυμάτων τοῖς σὲ γεραίρουσι, καὶ εὐσεβῶς τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσι Παράμονε.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ψυχῆς μου ταῖς κόρας, ἀμαυρωθείσας ἀβλεψία, τῆς φθοροποιοῦ ἀμαρτίας, Θεογεννητορ πάνταγνε Δέσποινα· σὺ γὰρ Πιστῶν βοήθεια, καὶ φωτισμὸς ὑπάρχεις· Ἀχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Α. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀστάσιν τοῦ ἁ. Καθίσματος τοῦ Ὑψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ παρόντα τρία, δευτεροῦντες αὐτὰ.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο τῷ Προδρόμου φωτὶ μεμορφωμένος, ὅτε τὸ ἀπαύγασμα τὸ ἐνυπόστατον, τῆς πατρὸς δόξης ἔφανε, ἀνθρώπων γένος, δι' εὐσπλαγγίαν σῶσαι βουλόμενος, τότε πρῶτος Ἐνδόξε, τῆτι προσέδραμες, καταυγασθεῖς τὴν διάνοιαν, τελειοτάτη, μαρμαρυγῇ αὐτοῦ τῆς Θεότητος· ὅθεν καὶ κήρυξ καὶ Ἀπόστολος, χρηματίζεις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἐκέτευσεν σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο τῆς Προδρόμου φωνῆς ἐνηχημένος, ὅτε ὁ πανάγιος Λόγος σεσάρκωται, ζῶν ἡμῖν παρεχόμενος, καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐπὶ γῆς εὐαγγελιζόμενος, τότε τούτῳ Πάισοφε, κατηκολούθησας, καὶ σεαυτὸν ἀκροθίνιον, καὶ παναγίαν, ὡς ἀπαρχὴν αὐτῷ καθιέρωσας· ὃν καὶ ἐπέγνωσ καὶ ἐμήνυσας, τῷ συγγόνῳ τῷ σῶ τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἐκέτευσεν σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο τῷ ἐκ στεῖρας βλαστήσαντι φοιτήσας, ὅτε ὁ Παρθένιος τόκος ἀνέτειλε, τῆς εὐσεβείας Διδάσκαλος, καὶ σωφροσύνης, ὑποδεικνύων τὴν καθαρότητα, τότε σὺ θερμότατος, τῆς ἀρετῆς ἐραστὴς, Ἀνδρέα μάκαρ γεγένησαι, τὰς ἀναβάσεις, ἐν σῇ καρδίᾳ διατιθέμενος· καὶ ἀπὸ δόξης πρὸς τὴν ἀφράστον, ἥρτης δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἐκέτευσεν σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, καταλιπὼν Ἀπόστολε, ἀνθρώπους σαηνηνεύεις, καλὰ μὲν τοῦ κηρύγματος, χαλῶν ὡσπερ ἄγκιστρον, τῆς εὐ-

σεβείας τὸ δέλεαρ, καὶ ἀνάγων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης, τὰ ἔθνη ἅπαντα. Ἀνδρέα Ἀπόστολε, τοῦ Κορυφαίου ὁμαίμων, καὶ τῆς οἰκουμένης ὑψηγῆτὰ διαπρύσιε, πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει, καὶ πόθῳ εὐφημῶντων πανεύφημε, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ησαΐα χόρευε, λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· προφήτευσον τῇ κόρῃ Μαριάμ, βάτον καταφλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρέπιζου, ἀνοίγε πύλην ἢ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φατνῇ σπαργανούμενον· ὃν Ἀσὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, ζωοδότῃν Κύριον, τὸν σῶζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰσοδος. Τὸ Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Καθολικῆς ἁ. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πέτρος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς, ἐν ἀγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη. Ἀγαπητοί, περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν Προφῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες· ἐρευνῶντες, εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρούμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας· Οἷς ἀπεκαλύφθη, ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ διηκόνουν αὐτὰ, ἀ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν, διὰ τὸν εὐαγγελισάμενον ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν Ἄγγελοι παρακύψαι. Διὸ ἀναζωσάμενοι, τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, κήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ, κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε. Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρμοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς τῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου, Χριστοῦ· προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς Κἀ-

Κεφ. α. 1.

(*). Τὸ χειρόγραφον ἔχει προσέτι καὶ ἄλλα τρία προσόμοια, πρὸς τὸ, Ὡς γεννηθῆναι ἐν Μάρτυσιν· ἐφεξῆς ὁμοίως οὐτ' Ἀναγνώσματα, οὐτ' Ἀπόστιχα, οὐτε Καθίσματα ἔχει, ὅτε Κανένα διττόν· ἀλλ' οὐδὲ μετὰ τὰ Δοξαστικά ἔχει Καὶ νῦν προεόρτιον τῶν Χριστευγένητων, ἀλλὰ Θεοτοκίον ἀπλῶς, ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τὰ δὲ ἐνταῦθα Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς τάττει εἰς τὴς Αἴνας, καὶ μετ' αὐτοῦς μόλις σημειεῖ, Δοξολογία Μεγάλη.

σμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς, τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεόν, τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὡς τε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. Ταῖς ψυχὰς ὑμῶν ἠγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενωῶς. Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σποράς φθαρτῆς, ἀλλ' ἀφθάρτη, διὰ λόγου Θεοῦ ζῶντος καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι πᾶσα σὰρξ, ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου, ὡς ἄνθος χάρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτῆ ἐξέπεσε· τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει, εἰς τὸν αἰῶνα· τὸτο δὲ ἐστὶ τὸ ῥῆμα, τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.

Κεφ.
β. 1.

Καθολικῆς ἀ. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
β. 21.

Α'γαπητοί, Χριστὸς ὑπὲρ ὑμῶν ἔπαθεν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· Ὅς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὗρεθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· Ὅς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδορεῖ, πᾶσιν οὐκ ἠπέλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρῖνοντι δικαίως· Ὅς ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὐ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὅμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίῳι ἀνδράσιν, ἵνα, καὶ εἴ τινες ἀπειθεῖσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἀνευ λόγου κερδηθῶσιν, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνῆν ἀναστροφήν ὑμῶν. Ὡν ἔσωσυχ ὁ ἔξωθεν, ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος, ἀλλ' ὁ

Κεφ.
γ. 1.

κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. Οὕτω γὰρ ποτε καὶ αἱ ἅγαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεόν, ἐκόσμουν ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίῳι ἀνδράσιν· ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, Κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιούσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικῶντες κατὰ γνώσιν, ὡς ἀσθενεσέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλαδελφοί, εὐσπλαγχοί, φιλόφρονες. Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τούναγτίον δὲ, εὐλογῶντες· εἰδότες, ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

Καθολικῆς ἀ. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Α'γαπητοί, Χριστοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ^{Κεφ. δ. 1.} σαρκί, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπλίσασθε· ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, πέπαυται ἀμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίας, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ, τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκί βιώσαι χρόνον. Ἀρκετὸς γὰρ ὑμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου, τὸ θελήμα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίας, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις. Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἐτοιμῶς ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροῦς. Εἰς τὸτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεόν πνεύματι. Πάντων δὲ τὸ τέλος ἠγγικε. Σωφρονήσατε ἑν, καὶ νήψατε εἰς προσευχάς· πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτῆς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἀνευ γογγυσμῶν. Ἐκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοῦς αὐτὸ διακονῶντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος, ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζεται ὁ Θεός διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος ἀ. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ο Πρωτόκλητος Μαθητῆς καὶ μιμητῆς τοῦ παθού, συμμορφούμενός σοι Κύριε, Ἄν-

δρέας ὁ Ἀπόστολος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνοίας πλανωμένους ποτέ, τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ Σταυροῦ σε ἀνεκλύσας, προσήγαγέ σοι. Ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ Ὑπεραίγαθε, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Υμνήσωμεν οἱ Πισταί, Πέτρου τὸν σύγγονον, Ἀνδρέαν τὸν Χριστῆ μαθητὴν· οὗτος γὰρ τὴν θάλασσαν, δικτύοις ἐρευνήσας ποτέ, ἰχθύας ἐζώγησε· νῦν δὲ τὴν οἰκουμένην, τῷ καλάμῳ σαγήνευει τοῦ Σταυροῦ, καὶ τὰ ἔθνη ἐκ πλάνης ἐπιστρέφει τῷ Βαπτίσματι· καὶ Χριστῷ παριστάμενος, αἰτεῖται τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Τὸ πῦρ τὸ νοερόν, τὸ φωτίζον διανοίας, καὶ φλογίζον ἀμαρτίας, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ, ὁ Ἀπόστολος Χριστοῦ καὶ Μαθητῆς, λάμπει μὲν ταῖς μυστικαῖς ἀκτίσι τῶν διδαχῶν, ἐν ταῖς τῶν ἐθνῶν ἀφωτίστοις καρδίαις· φλέγει δὲ πάλιν, τὰς φρυγανώδεις τῶν ἀσεβῶν μυθουργίας· τὸ πῦρ γὰρ τοῦ Πνεύματος, τοιαύτην ἔχει τὴν ἐνέργειαν. Ὡς θαῦμα ξένον καὶ φοβερόν! ἢ πηλώδης γλῶσσα, ἢ πηλίγη φύσις, τὸ σῶμα τὸ χοϊκόν, τὴν νοεράν καὶ αἴθρον ὑπεδέξατο γνῶσιν. Ἄλλ' ὧ μύστα τῶν ἀρρήτων, καὶ θεωρῆ τῶν οὐρανίων, ἰκέτευσε καταυγασθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ποθούμενον Θεόν, ἐν σαρκὶ κατιδὼν ἐπὶ γῆς βαδίζοντα, θεόπτα Πρωτόκλητε, τῷ μὲν ὀμαίμονι ἐβόας ἀγαλλόμενος· Εὐρήκαμεν ὧ Σίμων τὸν ποθούμενον· τῷ δὲ Σωτῆρι δαυτικῶς ἐκραύγαζες· Ὅν τρόπον ἐπιποθεῖ ἢ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἢ ψυχὴ μου πρὸς σέ Χριστέ ὁ Θεός. Ὅθεν καὶ πόθῳ πόθον προσθεῖς, διὰ σταυροῦ διαβαίνεις, πρὸς ὃν ἐπόθησας, ὡς ἀληθῆς Μαθητῆς, καὶ σοφὸς μιμητῆς γενόμενος, τοῦ διὰ Σταυροῦ αὐτοῦ πάθους· διὸ καὶ τῆς δόξης κοινωνὸς αὐτῷ γενόμενος, ἐκτενωῶς ἰκέτευσε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου· οἱ δὲ, Ἀνατολίου.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρέτην τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀλιεῖει, ἀντὶ καλαίου, τὸν Σταυροῦ ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν· καὶ ὡς σπαρτίων χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπαναίγει τὰς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἰχ-

θροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ θεῷ δῶρον εὐπρόσδεκτον. Ἀεὶ τοῦτον πιστοί, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι:

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ λογικὸς οὐρανός, δόξαν Θεοῦ διαπαντός διηγούμενος· ὁ πρῶτος Χριστῷ καλοῦντι, καθυπακούσας θερμῶς, καὶ ἀμέσως τούτῳ συγγεγόμενος· ὑφ' οὗ πυρσευόμενος, καθωράθη φῶς δεύτερον, καὶ τοὺς ἐν σκότει, ἀστραπαῖς σου ἐφώτισας, ἀγαθότητα, τὴν αὐτοῦ ἐκμιμούμενος. Ὅθεν τὴν παναγίαν σου, τελέθμεν πανήγυριν, καὶ τῶν λειψάνων τὴν θήκην, περιχαρῶς ἀσπαζόμεθα, ἐξ ἧς ἀναβλύζεις σωτηρίαν τοῖς αἰτούσι, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Πρῶτον τῶν ὀρεκτῶν εὐρηκῶς δι' εὐσπλαγχνίαν, τὴν ἡμῶν περικείμενον, Ἀνδρέα θεόφρον φύσιν, συνανεκράθη αὐτῷ, διαπύρω πόθῳ τῷ συναίμονι, βοῶν· Ὅν ἐκήρυξαν, οἱ Προφῆται ἐν Πνεύματι, εὐρομεν δεῦρο, ταῖς αὐτοῦ ὠραιότησι, καταβελξωμεν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν· ὅπως φωταγωγούμενοι, αὐτοῦ ταῖς λαμπρότησι, νύκτα τῆς πλάνης καὶ σκότος, τῆς ἀγνωσίας διώξωμεν, Χριστὸν εὐλογοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Εἴθνη τὰ μὴ εἰδότα Θεόν, ὡς ἐκ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας ἐζώγησας, σαγήνη τῶν σῶν λογίων, καὶ συνταράσσεις σαφῶς, ἀλμυρὰς θαλάσσης, ἵππος ἄριστος, ὄφθεις τοῦ Δεσπόζοντος, τῆς θαλάσσης αἰοῖδιμε· καὶ σηπεδόνα, ἀδειῖας ἐξήρανας, ἄλλας τίμιον, ἐμβαλὼν τὴν σοφίαν σου· ἦν περ καὶ κατεπλάγησαν, Ἀπόστολε ἔνδοξε, τῆς μῶρανθείσης σοφίας, οἱ ἀναιδῶς ἀντεχόμενοι, Χριστὸν μὴ εἰδότες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Τὸν συναίμονα Πέτρου, καὶ Χριστοῦ Μαθητὴν, τῶν ἰχθύων ἀγρευτὴν, καὶ ἀλιέα τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον· τοῦ γὰρ Ἰησοῦ τὰ διδάγματα, πάντας ἐξαπακίδευσεν τοῖς δόγμασι· καὶ ὡς δελεαρ ἰχθύσι, τὰς σάρκας τοῖς ἀνόμοις παρέδωκε, καὶ τούτους ἐσαγήνευτεν. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, παράσχου τῷ λαῷ σου εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Ἦχος δ' αὐτός.

Ιωσήφ, εἶπέ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν Ἀγίων, ἦν παρ-
ρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ;
Ἐγὼ, φησί, τῆς Προφῆτας ἐρευνήσας, καὶ χρη-
ματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πείσμαι, ὅτι Θεὸν
γεννήσει, ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὐ εἰς προσ-
κύνησιν, Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἤξουσι, σὺν δώ-
ροις τιμίους λατρεύοντες. Ὁ σαρκιωθεὶς δι' ἡμᾶς,
Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος, καὶ τοῦ
Κορυφαίου ἀδελφός, τὸν Δεσπότην τῶν
ὄλων Ἀνδρέα ἰκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκωμένῃ δω-
ρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς Δεῖον Μαθητὴν, καὶ Πρωτόκλητον πάν-
των, Χριστοῦ τῶν Μαθητῶν, εὐφημοῦμέν
σε πάθῳ, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ πιστῶς ἐκ-
βαῶμέν σοι· Ῥῦσαι ποιμνὴν σου, ἦν ἐκ Θεοῦ
ἐπιστεύθης, πάσης θλίψεως, καὶ ἀναγκῶν καὶ
σκανδάλων, καὶ πάσης κακώσεως.

Δόξα, Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ταῖς χεῖράς σου σεμνή, νῦν ἐκτείνασα αἰκτῶ,
βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ Ἁγίου παράσχου, καὶ
δίδου ἀκίνδυνον, τὴν ζωὴν διανύσασθαι, τοὺς
δοξάζοντας, τὸν σὸν πανάγιον Τόκον, καὶ σὲ
Δεσποῖνα, ἐπιγραφομένους Κόρη, ἐλπίδα καὶ
καύχημα.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πρῶτον εὗρέ σε, Χριστὸς μολοῦντα (*), μύ-
στην ἄριστον, Ἀνδρέα μάκαρ, καὶ τὰ
πραστάγματα αὐτοῦ τομῶς διαγγέλλοντα, τῇ
αἰκωμένῃ καθάπερ ὑπόπτερον, καταφωτίζοντα
ἐθνῶν τὰ συσθήματα. Αὐτὸν ὡς Θεὸν παμμακαί-
ριστε ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μὴν πάν-
τα γινε, Θεοκλήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέ-

(*) Ἐγράφετο πρότερον καλοῦντα, ὅπερ ἐστὶν ἀκατάλλη-
λον. Τινὲς διώρθωσαν αὐτὸ εἰς τὰ κληθέντα· ἀλλὰ τοῦτο
ἀντίκειται καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν, καὶ εἰς τὰ ἐν τῷ πρώτῳ
Τροπαίῳ τῆς γ΄ Ὁδῆς λεγόμενα· Ἐπροέδραμες δέφει
οὐ κληθεῖς, ..., ἀλλ' αὐθαίρετος. Ὅθεν μετεπατήθη ἡ
λέξις εἰς τὸ μολοῦντα· αὐτὸ δὲ ἐκλεξόν τὰ κρεῖττον.

λους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν
γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμα-
σιν, ἀποκάθαρρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις ναμά-
σαι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς
αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ Δεῖον κήρυκα,
καὶ ἐθνῶν πνευματικόν, σαγηνευτὴν ἀληθῶς·
ὅτι προσήγαγεν ἡμᾶς, εἰς ἐπίγνωσιν Χριστοῦ,
Ἀνδρέας ὁ Διηγόρος· καὶ νῦν πρεσβεύει ἀδια-
λείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἐν σοὶ ταῖς ἐλπίδας Παρθένε ἄχραντε,
ἀνευδοκίᾳστως ἐχόντων σκέπη ὑπάρχουσα,
ἐκ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ
κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, πρεσ-
βεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστό-
λοις, καὶ σῶσον πάτας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Τὸ α΄. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν, τῆ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρα-
τὴν θάλασσαν. Ζῆτει Κυριακῇ β΄.

Ὁ Ν΄. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος α΄.

Ὁ Πρωτόκλητος μαθητὴς Ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν.

Μετὰ τοῦτο λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς
Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου οἱ δύο.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὡ**δὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
» ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχί-
» νι ὑψηλῷ, καὶ σῶσαντι τὸν Ἰσραὴλ· ὅτι δε-
» δόξασται.

Ὡς μόνη τὸν ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τε-
κοῦσα σαρκὶ ἀγνή, Παναγία ἄχραντε,
πάντα τὰ χρόνια, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς,
πάθη θεραπεύσον.

Τὰ τραύματα Πάναγνε, τὰ τῆς ψυχῆς μου,
καρδίας τὴν πώρωσιν, ληθημοῦ τὴν σκό-
τωσιν, καὶ τοῦ νοῦς ἐκτροπᾶς, ἀφάρισον ὡς
συμπαθῆς, ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Τὰ φῶς ἡ κηύσασα, τὸν Λυτρωτὴν μου, τοῦ
σκότους με λύτρωσαι, καὶ βασάνων ἄ-
χράντε, τῶν αἰώνων ἐκεῖ, ὅπως σωζόμενος ὑ-
μνῷ, τὰ μεγαλεῖά σου.

Νεὸς μου Πανάμωμε, τὰς ἀμαυρώσεις φωτί σου ἀπέλασον, ἢ τὸ φῶς κηύσασα· καὶ δώρησαί μοι ἀγαθὴν, τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐκ σοῦ, ἐξανατεῖλαν ἡμῖν.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀποστόλου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Τὴν τεθολωμένην μου ψυχὴν, τῶν ἐννοιῶν τε καὶ λόγων ἐκκάθαρον, τῇ ἐνσηκνωσάσῃ σοι κήρυξ Χριστοῦ, Ἀνδρέα θεῖα χάριτι, ἅπως καθαρῶς σοι, προσάξω ὕμνον ἐπάξιον.

Τίμιος ὁ Πρόδρομος Χριστοῦ, τῶν ἑαυτοῦ μαθητῶν ἀκροθίνιον, ὁ ἐκ στερειούσης σε βλαστὸς, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι Χριστῷ, τῷ δεδοξασμένῳ, Ἀνδρέα χαίρων προσήγαγεν.

Ερῶτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀρετῆς τῶν βαθμίδων ἀρξάμενος, καὶ τὰς ἀναβάσεις αἰεὶ μελετῶν, ἐξ ἀμυδρᾶς δυνάμεως, πρὸς τὴν ἀκροτάτην, Ἀνδρέα δύναιμι ἐφθασας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγὴ. Χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος. Χαῖρε ἡ λυχνία, καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κηύσασα.

Κανὼν δεύτερος τοῦ Ἀποστόλου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ διὰ στυλοῦ πυρὸς.

Τῷ καλάμῳ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνελθὼν, Ἀνδρέα πολυῦμνητε, σὺ ἐζώγησας λαοὺς, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστὸς, ὁ σαγηνεύειν διδάξας σε, ἀνθρώπους ὡς ἰχθύας ζωγραεῖν.

Οτῆς πίστεως στυλος, ἡ ἔδρα τῶν ἀληθινῶν δογματῶν τοῦ Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεόπνευστος, πάντα σήμερον καλεῖ, τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἐορτὴν ἐτήσιον συστήσασθαι· συνελθῶμεν οὖν πάντες πιστοί.

Τὸ θαλάσσιον κύτος, δικτύοις ἐρευνῶν, τῇ τέχνῃ ἀλιεὺς, σαγήνη τῇ τοῦ Πνεύματος, ἔθνη φύλα καὶ λαοὺς, ζωγραεῖς ἐν Πνεύματι, καὶ τὸν ἄνω βυθὸν πολυθαύμαστε, σαφῶς ἀνακαλύπτεις ἡμῖν.

Μυστοπόλε, αὐτόπτα καὶ ῥήτορ, τῆς ἀπὸ ῥήτου γνώσεως Χριστοῦ, ὁ δεξάμενος ἄνωθεν Πνεῦμα Ἅγιον, λαλοῦν ἐν γλώσσαις καθήμενον, τῷ πυρὶ διαιροῦν τὰ χαρίσματα, ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα.

Προανάρχου Τριάδος, Μονάδα ὑπερουσίως πίστει προσκυνῶ, οὐ τέμνων τὴν Θεότητα· ἔστι γὰρ ἐνοειδής, ἀπλή ἀμέριστος· συ-

νάπτω δὲ αὐτὴν, οὐσιότητι προσώπων, καὶ πιστῶς διαιρῶ. Καὶ νῦν.

Βρεφουργεῖται Θεὸς ἐκ Παρθένου, καὶ νεοφωγεῖ τοὺς φθαρέντας ἐξ Ἀδάμ, καὶ λύει τὸ μεσότοιχον, καὶ τῆς ἐχθρας τὸν φραγμὸν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, κατάραν εὐλογεῖ τῆς Ἡραμίτορος ἐξ ἀχράντου Μητρὸς προελθῶν.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**περευωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θελημα σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὑδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Τῆς στερειούσης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ρῦσαι με πάσης κατακρίσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφους, τοῦ αἰωνίζοντος πυρὸς, καὶ τοῦ σκότους Πανάμωμε, ἢ τὸ φῶς ἀποκηύσασα, ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Τὸ ἀπαραίτητον κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον, καὶ τὴν ἀπόφασιν Ἀγνή, τὴν φρικτὴν ὅλως δέδοικα· σπεῦσον σῶσον πρό τοῦ τέλους, ἀγαθὴ τὸν οἰκέτην σου.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένου πανῦμνητε· τοὺς γὰρ φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρτίσας κατεστήσατο, κοινωνοὺς θεῖας χάριτος.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὁ μόνος εἰδὼς.

Προσέδραμες δίψει οὐ κληθεῖς, Ἀνδρέα, ἀλλ' αὐθαίρετος, τῇ τῆς ζωῆς πηγῇ ὡσπερ ἔλαφος· καὶ πᾶσι ταύτην εὐρῶν ἐκήρυξας, καὶ πινὼν ἐπότισας, ἀφθαρσίας νάματα, κεκμηκότα τῇ δίψει τὰ πέρατα.

Επέγνωσ τῆς φύσεως θεσμῶν, Ἀνδρέα ἀξιάγαστε, καὶ κοινωνὸν τὸν σύγγονον εἴληφας, βοῶν· Εὐρήκαμεν τὸν ποθούμενον· καὶ ὁδοποίησαντι, τῆς σαρκὸς τὴν γέννησιν, καθηγῆσω τὴν γνώσιν τοῦ Πνεύματος.

Σαγήνη τοῦ λόγου ἐκ βυθοῦ, ἀπάτης ἐσαγήνευσας, τοὺς λογικοὺς ἰχθύας Ἀπόστολε, καὶ τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ ὀψώνιον, καθαρὸν προσήγαγες, λαμπρυνθέντας χάριτι, τοῦ φανέντος σαρκὸς ὁμοιώματι. Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε δια Πνεύματος, τοῦ Παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βᾶτος τῷ νομοθέτῃ Μωσεῖ, φλεγομένην ἀκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Ἴτερος. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Λόγω καλοῦντι· Δεῦρ' ὀπίσω μου, τῷ Χριστῷ εὐθύς ἠκολούθητε, σὺν τῷ Ἀνδρέᾳ καὶ Κηφᾶς τὸν γενέτην εἰσάσαντες, καὶ τὸ σκῆφος καὶ τὰ δίκτυα, ὡς πίστεως πρόβουλοι.

Τὰ εἰδωλεῖα μετεποίησας, εἰς ναοὺς Θεοῦ Πανσεβάσμιε, καθιερώσας ἐν αὐτοῖς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Βαπτίσματος, οὓς ἡ χάρις ἀνεκάνισε, δι' ὕδατος Πνεύματι.

Τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, μυστικῶς τῷ κόσμῳ προεῦρηκας, τῷ τῆς καρδίας σου ἀγρῷ, κεκρυμμένον Ἀπόστολε, ὃν τῇ πίστει ἐθησαύρισαν, τὰ ἔθνη εὐραίμενα.

Ὡς θησαυρὸν τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ λαβῶν Πολυῦμνητε, πάσαν ἐπλούτισας τὴν γῆν, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· διό σου τὰ μνημόσυνα, τιμᾷ σὺν ταῖς ἀθλοῖς σου. Δόξα.

Τὴν ἐν Τριάδι μίαν δύναμιν, ὀρθοδόξως πάντες ὑμνήσωμεν, ἀναρχον ἀκτιστον Θεόν, ὁμοούσιον σύνηθρονον, τρισυπόστατον τρισήλιον, αὐτὴν ἀναμέλποντες. Καὶ νῦν.

Πᾶσα μὲν μήτηρ γόνον τίκτουσα, παρθενεύειν ἔτι οὐ δύναται· σὺ δὲ τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, Μητροπαρθενος πέφηνας, γαλουχοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, Ἄγνη διαμένουσα, Καταβασία. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς πρωτόκλητον πάντων τῶν Μαθητῶν, καὶ αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ ὑπουργόν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε· τῷ γὰρ Ἀμνῷ τῷ αἵροντι, τῆ κόσμη τὰ πταιίσματα, ἀδισάκτω πόθῳ, θερμῶς ἠκολούθησας· ὅθεν καὶ τῆ πάθους, κοινωνὸς ἀνεδείχθης τοῦ σαρκὶ ὑπομείναντος, ἐκρυσίως τὸν θάνατον. Διὰ τοῦτο βρωμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐφορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἴτερον, ὅμοιον.

Τῶν εἰδῶλων τὰ θράση καταβαλῶν, τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη ἐπιποθῶν, Ἀνδρέα μακάριε, ἀνεδείχθης Ἀπόστολος, οὐρανόθεν πασι πηγάζων τὰ θαύματα, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, παμμακάρι Διδάσκαλος· ὅθεν σου τὴν μνήμην, ἐπαξίως τιμῶντες, ἐν ὕμνοις δοξάζομεν, καὶ πιστῶς μεγαλύνομεν, τῆ Κυρία Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐφορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Κόρη καθέδρα βασιλική, κλίνη πορφύρο-

στρωτε, χρυσοπόρφυρε θαλάμει, γλαμὺς ἀλευρόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ πασῶν ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκηνώμα. Χαῖρε ἐνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς σου εὐπρέπεια.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν Πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἄββακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκήρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Παρθένε Παναγία, ἀμόλυντε σκηπὴ, μολυνθέντα πταιίσμασι, καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου ράνισι καθαρωτάταις, καὶ δὲ μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω· Δόξα σοι Ἄγνη θεοδόξαστε.

Ναὸς ἡγιασμένος, ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ οἰκήσαντος, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν· αὐτὸν δυσώπει, ἀμαρτιῶν ἡμᾶς ρύπου ἀποκαθάσαι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικήτηριον Πνεύματος.

Ελέησόν με μόνη, ἐλέους ἡ πηγὴν, Θεοτόκε τέξασα, καὶ λύσον τὴν δεινὴν, τῆς ψυχῆς μου νόσον καὶ πώρωσιν τῆς καρδίας, δακρύων ρεῖθρα καὶ κατάνυξιν πρὸ τέλους, θείαν δωρομένη πρεσβείαις σου.

Νοήσας ὁ Προφήτης ἐν Πνεύματι Θεοῦ, Ὁσρος σε προέγραψε, κατάσκιον Ἄγνη· τοὺς γὰρ φλογμῶ τῶν ἐγκλημάτων ἐκτακέντας, ἀποκαθαίρεις μεσιτείαις σου Παρθένε, μόνη τῶν βροτῶν ἡ ἀνόρθωσις.

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Η θεία ἐξαναλωτικὴ τοῦ χείρονος, τοῦ παντουργοῦ καὶ φωταυγοῦς, Πνεύματος δύναμις ἐν σοὶ, Ἀνδρέα οἰκήσασα, θεοπρεπῶς πυρίνης γλώττης ἐν σχήματι, τῶν ἀπορρήτων ἀνεδείξε Κήρυκα.

Οὐχ ὄπλα πρὸς ἄμυναν, ἀνείλετο σάρκινα, καὶ πρὸς καθαίρεσιν δεινῶν, ὀχυρωμάτων τοῦ ἐχθροῦ, Ἀνδρέας ὁ πάντιμος, ἀλλὰ Χριστῷ φραξάμενος προσενηνοχεν, αἰχμαλωτίσας τὰ ἔθνη ὑπήκοα.

Τοὺς πόθῳ τελοῦντάς σου, τὴν μνήμην ἐν ἄσμασιν, ἐκ τῆς ἀφθόγου δωρεᾶς, τοῦ Διδασκάλου σου Χριστοῦ, Ἀνδρέας πανόλβιε, πνευματικῆς ἀγαλλίασεως νόματα, ἀναπιμπλῶν μὴ ἐλλίπης πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν τὸ μέγα, καὶ φρικτόν σου μυστήριον· ὑπερκοσμίους γὰρ λαθὼν, ταξιαρχίας ἐπὶ σέ ὁ Ὄν καταβέβηκεν, ὡς ὑετός ὁ ἐπὶ πόκον Πανύμνητε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἔτερος. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Τὰ δίκτυά σου ρίψας, καὶ ἄρας τὸν σταυρόν, δρόμῳ ἠκολούθησας, καλοῦντι τῷ Χριστῷ· καὶ τὴν σαγήνην τοῦ Πνεύματος ὑφαπλώσας ἀντὶ ἰχθύων τοὺς ἀνθρώπους σαγήνευεις. Δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Τῷ Πνεύματος τὴν φλόγα, τῇ γλώσση προσλαβὼν, γέγονας Ἀπόστολε, θεόληπτος ἀνὴρ, τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη περιπολεύων, καὶ τὰ ἐν τέτοις νοητὰ καταμανθάνων, κάλλη καὶ ἡμῖν ἐκκαλύπτων αὐτά.

Τὴν ἔρημον διψῶσαν, ἐπότισας Σοφέ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις σου, καὶ ἔδειξας αὐτήν, πολυγονοῦσαν τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, καρποφοροῦντα τοῦ κηρύγματος τὸν σπόρον. Δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Τὸ ἀφραστόν σε κάλλος, Ἀνδρέας προῖδων. Ἰησοῦ, τὸν σύγγονον, ἐφώνησε λαμπρῶς· Πέτρε ὁμαῖμον, εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸν ἐν τῷ νόμῳ καὶ Προφήταις κηρυχθέντα· δεῦρο κολληθῶμεν τῇ ὄντως ζωῇ. Δόξα.

Τριάδα ἐν Μονάδι, ὑμνήσωμεν πιστοὶ, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Θεῶν, οὐσίαν μίαν καὶ φύσιν, ἀδιαίρετως ἀχωρίσως· ἀμερίσως· εἰς γὰρ ἐν Τριάδι προσώπων Θεός.

Καὶ νῦν.

Τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀφράστως ἐν γαστρὶ, συλλαβοῦσα τέτοκας, ἀφθόρως ὡς Υἱόν· καὶ ἡ Τριάς μὲν προσθήκη ὅλως σὺν ἔσχε, ἡ δὲ ἀγνεῖα, ὡσπερ ἦν καὶ πρὸ τοῦ τόκου, σῶα Θεομητορ διέμεινεν.

Καταβασία. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱέ τοῦ Θεοῦ·
 » ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκω·
 » μεν· τὸ ὄνομά σε ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Ταῖς κόρας τῆς καρδίας με, διάνοιξον Ἀγνή, βλέπειν με τρανῶς, τὴν θείαν λαμπρότητα, καὶ τὴν σὴν δόξαν τὴν ἀνέκφραστον, ὅπως ἐλέους τύχῳ, καὶ αἰωνίου δόξης.

Εν δύο ταῖς θελήσεσι, τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς, τέτοκας Τριάδος Πανάχραντε, φέροντα

μίαν τὴν ὑπόστασιν· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι.

Πανάχραντε ὡς τέξασα, Σωτῆρα καὶ Θεόν, πρέσβευε ἐκ πάσης με θλίψεως, καὶ νοσημάτων καὶ κακώσεως, σῶον συντηρηθῆναι, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον.

Δυσώπησον ὃν ἔτεκες, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν, σώζεσθαι τῆς πίστει σοι κράζοντας· Χαῖρε Παρθένε παναμώμητε, εὐλογημένη μόνη, τοῦ κόσμου προστασία.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Απέλιψας ὃν ἐπόθει, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, ἐν ἀφθάρτοις σὺν αὐτῷ καταλύσας σκηνώμασι, καὶ τῶν πόνων δράγματα, τῶν σῶν δρεψάμενος ἀξίως· ὅθεν σε ὕμνοις δοξαζόμεν.

Επόθησας τὸν Δεσπότην, καὶ τοῦτον ἐδίωξας, τοῖς ἴχνεσι τοῖς αὐτοῦ πρὸς ζωὴν ποδηγούμενος, καὶ τὰ τούτου πάθη, ἀψευδῶς ὑπέρτιμε Ἀνδρέα, μέχρι θανάτου μιμούμενος.

Εντείνας σε δυνατὸν, ὡσπερ βέλος Μακάριε, ἐπαφῆκεν εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον ὁ Κύριος τραυματίζων δαίμονας, καὶ δυσσεβεῖα τοὺς ἀνθρώπους, τραυματισθέντας ἰώμενος.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται οὐρανῶν, αἱ δυνάμεις ὀρῶσαι σε, ἀγάλλονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἦνωνται τῷ σῶ, Παρθένε Θεοτόκε, σὲ ἐπαξίως δοξαζόντα.

Ἔτερος. Καταύγασον ἡμῶν.

Ποθήσας τὸν σταυρὸν Χριστοῦ Μαθητὰ, ἐπορίσω τῷ σταυρῷ σου, τὴν ἀκήρατον βασιλείαν, ἣν ὁ πάντας ἐλκύσας σταυρῷ τοὺς θεομύστας, κληροδοτήσῃ ἡμῖν, τοῖς θεολόγοις αὐτοῦ.

Εζήτησας Χριστὸν τὴν ὄντως ζωὴν, καὶ ζήτησας πρῶτος εὗρες· καὶ εὐρῶν μυστικῶς ἐδράξω, καὶ ἔλαβες αὐτὴν ἐν αὐτῷ τῷ δεδωκότι, καὶ γέγονας θησαυρός, ζωῆς ἀκαταλύτου.

Τὰ ῥήματα τῶν σῶν ἐνθέων βροντῶν, διηχηθῆ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀπ' ἀκρῶν εἰς ἀκρα γῆς ἦλθεν· ἐκύκλωσαν γὰρ ὡσπερ τροχός, καὶ ἔφανάν σου αἱ ἀστραπαὶ, ὡς φησὶ Δαυὶδ τῇ αἰκουμένη.

Μνημόνευε ἡμῶν Χριστὲ Μαθητὰ, τῶν τελῶντων σε τὴν μνήμην καὶ τιμώντων, τὰ λείψανά σε· δεήθητι αἰεὶ ἐκτενῶς περὶ τῆς Ποίμνης, ἧς γέγονας ἀπ' ἀρχῆς, φύλαξ καὶ σωτηρία.

Δόξα.

Πατέρα καὶ Υἱόν καὶ Πνεῦμα Θεόν, ἀδελφαιρετον Τριάδα, Τριφυλόστατον Βασιλείαν,

δοξάσωμεν συμφώνως πιστοὶ, ἀκαταπαύστοις
θεολογίαις, αὐτὴν πιστῶς ὑμνολογοῦντες.

Καὶ νῦν.

Εγέννησας τὸ φῶς, μὴ γνοῦσα τὸ πῶς, ἢ
ὀλόφωτος λυχνία, τοῦ ἡλίου λαμπαδηφό-
ρε, καὶ γέγονας αὐλοῦ φωτὸς καινὸν δοχεῖον,
πηγάζον πάση τῇ γῆ, θεογνωσίας αὐγάς.
Καταβασία. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν Προφήτην Ἰωανῆν, ἐκμιμούμενος βοῶ·
» Τὴν ζωὴν μου Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθο-
» ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κρά-
» ζοντα· Δόξα σοι.

Μολυνθέντα με πολλαῖς, ἀμαρτίαις δυσω-
πῶ, σὲ τὴν ὄντως ἀγαθὴν, καὶ ἀμόλυν-
τον Σκηνὴν Ἀπόπλυνον, παντοίου ρύπου, τῆ
μεσιτείας σου.

Κυβερνήτης μοι γενοῦ, θαλαττεύοντι αἰεὶ, ἐν
Κελεύει τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ βίου πειρα-
σμῶν· καὶ σῶσόν με, πρὸς σωτηρίας, ὄρμον
ἰθύνασα.

Τρικυμῖαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί,
καὶ βυθὸς ἀμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυ-
χὴν, χειμάζουσι· βοήθησόν μοι, Ἁγία Δέσποινα.

Μεγαλεῖά σοι αἰεὶ, ἐποίησατο Χριστός· ὄν
Μικέτευε αἰεὶ, μεγαλῦναι ἐπ' ἐμοί, τὰ πλῆ-
σια, αὐτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτωτε.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Τὴν θαλάσσαν τοῦ βίου περαιούμενος, ἐν
σκάφει τῷ τοῦ σώματος, τὸν τὰ σύμπαν-
τα διέποντα Χριστὸν, εὗρες κυβερνήτην παμ-
μακάριστε, καὶ πρὸς αὐτὸν μάκαρ Ἀνδρέα,
χαίρων προσήνεξαι.

Τὰ πνεύματα τῷ λόγῳ φυγαδεύονται, αἱ νό-
σοι δραπετεύονται, ψυχικῶν τε παθημά-
των ὁ ἐσμός, πόρρω τῶν νοσηντῶν ἀπελαύνον-
ται, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δεδομένη, Ἀνδρέα χάριτι.

Ὁς κῦμα γαληνὸν πραέω πνεύματι, κινου-
μενον Μακάριε, ἀπεξήρανας θαλάσσας
πονηρᾶς, τῆς πολυθείας θείοις ρεύμασι, καὶ
ποταμοῦς θεογνωσίας, πᾶσιν ἐξέβλυσας.

Θεοτοκίον.

Εύφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ
γένους οἱ Προπάτορες, τὴν Ἐδέμ ἀπο-
λαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλε-
σαν· σὺ γὰρ Ἁγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου καὶ
μετὰ γέννησιν.

Ἔτερος. Τὸν Προφήτην Ἰωανῆν.

Ὁ ἐκ τῆς Βηθσαϊδά, καταγόμενος ἡμᾶς,
ἐσρτάσαι συγκαλεῖ, τὴν πανύγυριν αὐτῆ,

προθεῖς ἡμῖν, τὰς ἀριστείας, τῶν παλαισμάτων
αὐτοῦ.

Ὁ τῇ τέχνῃ ἀλιεὺς, καὶ τῇ πίστει μαθητῆς,
ὡς βυθὸν διερευκῶν, τὰς καρδίας τῶν
πιστῶν, τὸ ἄγκιστρον, χαλᾶ τοῦ λόγου, καὶ
σαγηνεύει ἡμᾶς.

Τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἐν καρδίᾳ σου
τὸ πῦρ περιφέρων Μαθητᾶ, κατεβόας
τῶν ἐθνῶν· Ἡ φλόξ ὑμῶν, ἐσθέσθη ὄντως, ἐπι-
φανέντος Χριστοῦ.

Ὁὶ τῷ ἄλατι τὸν νῆν, ἀρτυθέντες τῷ Χριστῷ,
τὰ ὀψώνια ἡμῶν, κατεγλύκαναν ἡμῖν, τὰ
δόγματα, τῆς οὐρανοῦ, καὶ ἀκηράτου τρυφῆς.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές,
προσκυνησῶμεν πισοί, τρισυπόστατον φύσιν,
ἀμέριστον, βοῶντες· Δόξα, τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ.

Καὶ νῦν.

Εὐδοκία τοῦ Πατρὸς, ἐσαρκώθη ὁ Υἱὸς, διὰ
Πνεύματος Θεοῦ, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἁγνή,
καὶ ἔσωσε, τὴν πρὶν εἰκόνα, Θεοκυήτορ σαφῶς.
Καταβασία. Σπλάγγων Ἰωανῆν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ
Μαθητῶν τὸν πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος,
Πέτρον τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν· ὅτι ὡς πάλαι
τούτω καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν· Εὐρήκαμεν
δεῦτε τὸν ποθοῦμενον. Ὁ Οἶκος.

Ανωθεν μὲν Δαυὶδ ἀναστέλλει ἀμαρτωλὸν,
ὡς ἐμὲ, διηγείσθαι Θεοῦ εὐλόγως τὰ δι-
καιώματα· ὁμῶς πρὸς πίστιν διδάσκει πάλιν,
καὶ ἐν δάκρυσι πλείστοις ἐξαγορεύει· Σήμερον
γὰρ τῆς φωνῆς αὐτοῦ εἰάν ἀκούσητε, καρδίας
μὴ σκληρυνθῆτε, ὡς ποτε Ἰσραὴλ παρεπίκρα-
νεν. Ἐπάγει οὖν τῷ ἐξῆς Ψαλμῷ· Τῷ Κυρίῳ
ἢ σύμπασα γῆ ἄσατε· Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν
ποθοῦμενον.

Συναξάριον.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου, Ἀνδρέου
τοῦ Πρωτοκλήτου.

Στίχοι.

Ἀντίστροφον σταύρωσιν Ἀνδρέας φέρει,
Φανεῖς ἀληθῶς οὐ σκιώδης ἀντίπους.

Σταυρόνκακκεφαλῆστριακοςῆ Ἀνδρέας ἔτλη.

Ὁς ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Βηθσαϊδά, υἱὸς μὲν Ἰωανᾶ τι-
νός Ἑβραίου, ἀδελφός δὲ Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου,
καὶ Κορυφαίου τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Οὗτος πρό-
τερον τῷ Προδρόμῳ καὶ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ μαθητεύετα,

πειτα τὸ, Ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, παρὰ τοῦ Διδα-
σκάλου ἀκούσας, δακτυλοδεικτοῦντος τὸν Ἰησοῦν, κατα-
λιπὼν αὐτὸν, ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ. Καὶ τῷ Πίτρῳ τὸ,
Εὐρήκα μεν Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, εἰπὼν,
ἐπεσπάσατο πρὸς τὸν τοῦ Χριστοῦ ἔρωτα. Καὶ ἕτερα πολλά
ἔστιν ἐν τῇ Θεοπνευστῇ Γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος
τοῖνον οὕτω τῷ Χριστῷ ἠκολούθησε.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, ἄλλῳ μὲν Ἀποστόλῳ
ἄλλη τις ἐκκληρώθη χώρα· τῷ Πρωτοκλήτῳ δὲ ἦν πε Βιθυ-
νῶν, καὶ ὁ Εὐξείνου Πόντος, τῆς Προποντιδος τὰ μέρη,
σὺν Χαλκηδόνι καὶ Βυζαντίῳ καὶ Θράκῃ καὶ Μακεδο-
νία, καὶ τὰ ἕως Ἰστρου φθάνοντα, Θεσσαλία τε καὶ Ἑλ-
λάς, καὶ τὰ μέρη Ἀχαΐας· ἀλλὰ καὶ Ἀμινός, καὶ Τρα-
πεζοῦς, καὶ Ἡράκλεια, καὶ Ἀμαστρίς. Ταῦτας δὲ, οὐχ
ὥσπερ ὁ λόγος δεικνύεται, οὕτω κἀκείνος διήλθεν, ἀλλ' ἐν
ἐκάστη πόλει πολλά τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστάς, πολλαῖς τε
πραγμάτων δυσχερείαις ὠμίληκώς, εἰ καὶ ῥοπή τοῦ Χρι-
στοῦ καὶ βοήθεια πάντων ἐκράτει· ἐξ ὧν μίᾳ πόλει
ἐπιμνησθεῖς, τὰς λοιπὰς τοῖς εἰδόσιν ἰάσω.

Οὗτος τῇ Σινωπέων ἐπιδημήσας, καὶ τὸν λόγον κα-
ταγγείλας, πολλαῖς θλίψεις καθυπεβάλλεται· κατὰ γῆς
γὰρ αὐτὸν ἐρρίπτουν, καὶ χειρῶν καὶ ποδῶν λαβόμενοι
εἶλκον, καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ἐσπάραττον, καὶ ξύλοις ἔβαιον,
καὶ λίθοις ἔβαλλον, καὶ μακρὰν τῆς πόλεως ἀπερρίπτουν·
ὅτε καὶ τὸν δάκτυλον ὀδοῦσιν ἐκοίψαν. Ἀλλ' αὐτὸς αὐθις
ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος καὶ Διδασκάλου ἄρτιος καὶ ὑγιῆς ἀπὸ
τῶν πληγῶν ἐφάνη. Ἐκείθιν τε ἀναστάς, ἤμειψε πλείστας
πόλεις καὶ χώρας, τὴν τε Νεοκαισάρειαν, τὰ Σαμώσατα,
Ἀλανοὺς (ἢ Ἀγαυοὺς), Ἀθασγοῦς, Ζήκχους, Βοσπορια-
νοὺς, καὶ Χερσονήτας.

Εἶτα διαπλευσας εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ Στάχυν Ἐπί-
σκοπον χειροτονήσας, καὶ τὰς λοιπὰς χώρας διελθὼν, πρὸς
τὴν περιφανῆ Πελοπόννησον ἔρχεται. Καὶ ξενισθεὶς πα-
ρὰ Σωσίῳ, χαλεπῶς ἀσθενοῦντι, ἰάσατο αὐτὸν. Καὶ πα-
ραυτίκα πᾶσα ἡ πόλις ἐκείνη τῶν Πατρῶν προσῆλθε τῷ
Χριστῷ· ὅτε καὶ ἡ Ἀνθυπάτου γυνὴ Μαξιμίλλα, τῶν χα-
λεπῶν λυθίσσα τῆς νόσου δισμῶν, καὶ ταχείας τυχοῦσα
θεραπείας, ἐπίστευσε. Καὶ Στρατοκλῆς ὁ σοφώτατος, ὁ
τοῦ Ἀνθυπάτου Αἰγιάτου ἀδελφός, καὶ ἕτεροι πολλοί,
νόσους ἔχοντες ποικίλας, ὑγιώθησαν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν
χειρῶν τοῦ Ἀποστόλου.

Διὰ ταῦτα, μανία περιπεσὼν ὁ Αἰγιάτης, καὶ Σταυρῷ
προσηλώσας τὸν Ἀπίστολον, τῆς παρούσης ζωῆς ἐξίστα·
αὐτὸς δὲ, ἀπὸ τινος μετεώρου κρημοῦ εἰς γῆν ἑαυτὸν κα-
ταβέβληκώς, συνετρίβη. Τοῦ δὲ Ἀποστόλου τὸ λείψανον,
μετὰ πολὺν χρόνον, μετετέθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ
τῆς βασιλείας Κωνσταντίου, τῆ τούτου κελύσει, παρὰ Ἀρ-
τεμίου τοῦ Μάρτυρος· καὶ κατετίθη μετὰ Λουκᾶ καὶ Τι-
μοθέου ἐν τῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων περιβλέπτῳ τεμένει.

Ἐπόμνημα εἰς τὸν Ἅγιον Ἀπόστολον Ἀνδρέαν τὸν Πρωτόκλητον.

Ἄρτι τοῦ παιδὸς Ζαχαρίου, Ἰωάννου φημί τοῦ πάνου,
Ἄ τὰς ἐρήμους ἀπολιπόντος, καὶ πρὸς τὰς ἐν ἄστει κα-
τελθόντος διατριβὰς· ἐκάλει γὰρ τὴν φωνὴν ὁ Λόγος, καὶ
τὸν λυχνον τὸ φῶς, ἦδη τῷ κόσμῳ φανέν, καὶ φωτίζειν
ἐπειγόμενον τὰ ἐσκοτισμένα· ὑφ' οὗ καὶ βαπτίζεσθαι ἐμελ-
λε τὸ ὑπὲρ ἡμῶν Βάπτισμα, ὁ καὶ αὐτοῦ τοῦ φωτός κα-
θάρωτερος· ἐπεὶ καὶ μαθηταὶ αὐτῷ ἦσαν συνεργοὶ καὶ
διάκονοι τοῦ τῶν πολλῶν Βαπτίσματος καὶ τῆς μετανοίας,
εἰς τῶν μαθητῶν τούτων καὶ Ἀνδρέας ἦν, ἀνὴρ τὰ τε
ἄλλα σεμνὸς καὶ αἰδέσιμος, καὶ τῷ βάθει τοῦ φρονήματος

τὴν ἐν βάθει τοῦ γράμματος ἀνιχνεύων ἀλήθειαν, καὶ τὰ
ὑπὸ παραπετάσματι, τῷ λόγῳ, κεκρυμμένα· προρρήσεις
ὑπὲρ Χριστοῦ Σηρεύων, καὶ τῷ δηλουμένῳ δι' αὐτῶν προ-
τιθέμενος.

Τούτῳ δὴ τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν μαθητῶν,
βουλέμενος ὁ Ἰωάννης μείζονας τῶν ἑαυτοῦ καὶ ὑψηλοτέ-
ρας ἐνθεῖναι τὰς περὶ Χριστοῦ ὑπολήψεις, δύο τῶν αὐτοῦ
μαθητῶν ἐπολεξάμενος, ὧν ἕτερος Ἀνδρέας ἐτύγχανε, μεθ'
ἑαυτοῦ τε ἔχων, καὶ τῷ Ἰησοῦ ἐμβλέψας περιπατοῦντι, Ἴ-
δε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, λέγει· ἀμέλει, καὶ ἀκολου-
θοῦσιν ἐκείνοι παραυτίκα Χριστῷ, καὶ ὅπου μένει διαπνυ-
θάνονται. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀκολουθοῦντας
αὐτοὺς θεασάμενος, Τίνα ζητεῖτε; λέγει. Οἱ δὲ,
Ρ' αββί, φασὶν (ὃ λέγεται, Διδάσκαλε), ποῦ μένεις;
Οἱ δὲ, Ἐρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἠλθον οὖν, φησὶν
ὁ Εὐαγγελιστής, καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ'
αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ἀνδρέας
τοῖνον τῷ ζητούμενῳ περιτυχῶν, καὶ παρ' αὐτῷ μένας,
καὶ μαθὼν ἅπερ ἔμαθε, τὸν Σησαυρὸν οὐ κατέσχε παρ' ἑαυ-
τῷ, οὐδὲ ὑπέμεινε, εἰμὴ καὶ τῷ ἀδελφῷ κοινώσεται· ἀλ-
λ' ἐπίγεται καὶ τρίχει ταχείως, μεταδώσων αὐτῷ τῶν ἀ-
γαθῶν, ὧν πεπλούτηκε. Πίτρος δὲ οὗτος ἦν· οὗτος γὰρ
Ἀνδρέᾳ σύγγονος· καὶ Βηθαθαῖδα Πατρὶς ἀμφοτέρων, κώ-
μη ταπεινὴ μὲν πρώην καὶ ἄσημος, ἀπὸ δὲ τούτων καὶ
λίαν ἐπίσημος καὶ περιφανής. Καὶ γεννητόρες πνίγα συ-
ζῶντες, καὶ ταῖς ἑαυτῶν χειρῶν, ἀποστολικῶς εἰπεῖν, τὸ
ζῆν ποριζόμενοι. Τούτου εὐρηκῶς, τῆς συνήθους ἀλείας
ἐχόμενοι, καὶ τῶν δικτύων ὡς εἶχεν ἐπιμελούμενοι, Εὐ-
ρήκα μεν, φησὶ, τὸν Μεσσίαν (ὃ ἐστὶ μεθερμηνευό-
μενον, Χριστός). Τούτο ψυχῆς ἦν ὠδιῦστος τὴν πα-
ρουσίαν ἐκείνου, καὶ τὴν ἀφίξιν ἄνωθεν προσδοκώσης· τί
γὰρ βούλεται ἡ τοῦ ἄθροου προσθήκη; τὸ γὰρ, τὸν Μεσ-
σίαν, εἰπεῖν, δεικνύντος ἦν τοῦ Ἀνδρέου, ὡς ἕνα πάντως
Χριστὸν προσδοκῶντες, οὐδὲν κοινὸν πρὸς τοὺς ἄλλους ἔχον-
τα. Τί δὲ ὁ Πίτρος; Σερμὸς κἀνταῦθα καὶ ταχὺς δει-
κνυται καὶ τῷ ἀδελφῷ καταπειθῆς γίνεται. Καὶ αὐτὸν
τῆς χειρὸς Ἀνδρέας λαβόμενος, πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἄγει.
Ὅν καὶ αὐτὸς τῆς γνώμης ἀποδειξάμενος, καὶ ἐμβλέψας,
Σὺ εἶ Σίμων, φησὶν, ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ, σὺ κλη-
θήσῃ Κηφᾶς (ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος)·
εἶχε μὲν οὕτω ταῦτα, καὶ τῷ ἀδελφῷ ἐμυσταγῶγει τὰ
τοῦ Χριστοῦ.

Ὡς οὖν Ἰωάννης τῷ δεσμωτηρίῳ καθῆρκετο, καὶ οἷα
Προφήτης, μᾶλλον δὲ καὶ Προφήτου περισσότερος, προ-
δείγνω ἑαυτὸν μὲν ὅσον οὕτω ὑπὸ Ἡρώδου διαχειρισθασ-
μενον, τοὺς ἑαυτοῦ δὲ μαθητὰς τῇ νεμικῇ σκιᾷ καὶ τῷ
ζῳφῷ παραμενοῦντας, ἵνα μὴ τοῦτο γενηται, μηδὲ, ἐξ
ἀνθρώπων αὐτῷ γενόμενου, ταῖς ταπειναῖς καὶ ἔτι περὶ
Χριστοῦ ὑπολήψειςιν οἱ μαθηταὶ καταμείνωσι, τί ποιῆ;
δύο τούτων πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἐκπέμψας, Σὺ εἶ ὁ ἐρ-
χόμενος, εἶπεν, ἢ ἕτερον προσδεκῶμεν; Τί
οὖν ὁ τῶν γνώσεων Κύριος; οὔτε κρύπτει τὸ πᾶν, οὔ-
τε τὴν ἰδίαν αὐτὸς ἐκκαλύπτει Θεότητα· ἀλλὰ ταῖς
πράγμασιν ἐπιτρέψας, ὀφίησιν ἐκείνους σκεπεῖν, ὡς ὁ
ταῦτα ποιῶν, αὐτὸς ἂν εἴη ὁ καὶ ἐλευθεῖσθαι μέλλων.
Φησὶ γὰρ· Ἀπελθόντες εἶπατε Ἰωάννῃ, ὅτι
τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, κωφοὶ ἀκούουσι, νε-
κροὶ ἐγείρονται, χωλοὶ περιπατοῦσι, πτω-
χοὶ εὐαγγελίζονται, καὶ μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὃν ἄν μὴ
σκάνδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Οὔτε οὖν Ἰωάννης, εἰς
ἐρώτησιν ἐκπέμψων τοὺς μαθητὰς, ἠγνάει τὸν ἐρωτώμε-
νον, ἀλλ' ἐκείνους μᾶλλον ἵσπευδε μαθεῖν ἀπὸ τοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ Θεότητα διδαχθῆναι. Οὔτε μὲν ὁ
Χριστὸς, ἀποστέλλων ἐκείνους, Ἰωάννῃ ἐβούλετο βεβαιῶν·
ἐγίνωσκε γὰρ ἐκείνον, ὑφ' οὐπερ δὴ καὶ αὐτὸς ἐγίνωσκε-

το· ἀλλὰ πιστοῦν ἤθελε τοὺς πεμφθέντας, ἔτι χαμαὶ βαίνοντας, καὶ πολλῶ τῷ μίση τὴν Ἰωάννου δόξαν ὑπεριδύοντας τῆς Ἰησοῦ· ἔτι ὁ μὲν, ἐκ παραδόξου συλλήψεως, ἀρχιερατικοῦ γένους, καὶ τῆς ἐρημίας ἀναφαινόμενος· ὁ πᾶς τε ὄχλος συρρέων αὐτῷ ἦν, καὶ ὡς μεγάλῳ προστιθέμενος· ὁ δὲ, πένης, καὶ ἐκ πενήτων, καὶ ἀσημος, ὄσον γοῦν τὸ ὀρώμενον, καὶ μηδὲ μαθητὰς ἔτι περὶ αὐτὸν ἔχων. Ἐπὶ οὖν Ἰωάννην εἶχε τὸ δεσποτικόν, ὡς ὁ λόγος φθάσας ἐδήλωσεν, Ἰησοῦς μεταβάς ἐκείθεν, ἢ τὰ θεῖα διδάσκει λόγια, εἰς τὴν λίμνην Γεννησαρέτ ἀφικνεῖται. Καὶ ἐπειδὴ πλοίοις ἐπιβάντες Ἀνδρίας τε καὶ Πέτρος, τὰ ἑαυτῶν κατήρτιζον δίκτυα, ταῖς τῆς λίμνης ἀκταῖς ὁ Θεῖος Ἰωάννης ἐπιστάς, οὐδ' ὡς καταλιπόντας αὐτὸν ὠνειδίσειν, οὔτε ῥῆμα σκληρὸν προέειπε, καθικέσθαι αὐτῶν δυνάμενον, ἀλλὰ πραεῖα καὶ ἡμέρῳ φωνῇ, Δεῦτε, ἔφη, ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων· οἷγε εὐθὺς, ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Πάντως δ' ἴσως ἦν εἰπεῖν, καὶ πάντα καταλιπόντας· τί γὰρ ἐκείνοις πλεῖον εἰς ὑπαρξιν, ἢ τὰ δίκτυα; Εὐθὺς οὖν ἀκολοθηῖσαι φησὶν, οὐδὲν ἀναβαλομένους, ἀλλὰ τὸ θερμὸν καὶ ζεῖον τῆς ψυχῆς ἐπιδειξαντας. Ἐτι γὰρ τὴν μνήμην τῶν αὐτοῦ θαυμάτων, καὶ τῶν Ἰωάννου μαρτυριῶν, ἐγκαθημένην εἶχον τῇ διανοίᾳ. Ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ Πέτρου τῶς ἀναμεινάτω· τὸ δὲ νῦν ἔχον, Ἀνδρίας προκείσθω τοῖς φιλοθείοις ὑμῖν εἰς ἀκρόασιν.

Οὗτος τείνου μικρὰ, ἢ οὐδὲν τοῦ γένους, καὶ ὅσα τῆς κάτω φροντίσας περιφορᾶς, εἶχετο τοῦ Διδασκάλου, συνείπετο, διδάχων ἦκουε, διηκόνει, πάντα ἦν αὐτῷ, καὶ πρῶτος καὶ μόνος, ἐπιτηδείως προσαρμοζόμενος. Ἦδει μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ τε τῶν Μωσαϊκῶν βίβλων καὶ τῶν Προφητικῶν ἀληθῶς ἐλευσόμενον. Ἐπεὶ δὲ καὶ πηρώσεις σωματῶν εἶδε καὶ ἀνίατα πάθη θεραπευόμενα, χωρούς μὲν ἀλλομένους ἐξ ἐπιτάγματος, τυφλοὺς δὲ τοῦ λυπηροῦ σκότους ἐκλυομένους, καὶ τὰς ἡλίου φίλας αὐγάς καθαρῶς βλέποντας, πνεύματά τε λόγῳ φυγαδεύόμενα, καὶ νεκροὺς ῥᾶν τοῦ ὕπνου τὸν θάνατον ἀποτιθεμένους, τ' ἄλλατε τῶν παραδόξων αὐτοῦ θαυμάτων, τῷ θεϊκῷ κελύσματι, ἐνεργούμενα, ἐκ τούτων οἷα χειραγωγούμενος, πρὸς τὸ θεῖον ὕψος ἀνεβιβάζετο. Διελόγιζετο γὰρ νουεχῆς ὢν, ὡς, εἰ καὶ πολλοῖς τῶν Προφητῶν καὶ τῶν πάλαι Δικαίων σημεῖα, καὶ τέρατα κατεπραχθη, ἀλλ' οὐ δεσποτικῶς, ἰκετικῶς δὲ μάλλον καὶ δι' εὐχῆς τὰ πάντα κατῴρθον. Ὁ δὲ τὸ, Σοὶ λέγω, καὶ τό, Θέλω, καὶ τ' ἄλλα δὴ τὰ δεσποτικά κατὰ πολλὴν πρεβαλλόμενος αὐθεντεῖαν, ἴση τοῦ λίγην εὐκολία, τὰ μείζονα τερατουργεῖ καὶ θεϊότερα. Ἐπιβάλλει μόνον ὀφθαλμὸν ξηραυθείση χειρὶ, καὶ λύει παρατυκὰ πάθους δεσμά. Ἐπιτάσσει λεγιῶνι πνευμάτων, καὶ οἷα καπνὸς ἐκλείπει, καὶ οὐδαμῶς φέρει τὴν ἐπιτίμησιν. Ἰστησιν ἀνέμων πνοάς· πεζεύει τὴν ὑγρὰν ὡς ξηρὰν· ἐξ ὀλίγων ἄρτων μυριάδας ἐμπίπλησι· πάντα, ὅσα θεῶ προσῆκον, ἀκολούθως ποιεῖ· ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος, καὶ Θεὸς ἀψευδής, καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου. Οὗτος ὁ ἱερός Ἀνδρίας τὰ μεγάλα τε καὶ θεοπρεπῆ διδάσκειται, καὶ τὸ ἐξῆς ἀδιαίρετος τοῦ Διδασκάλου καθίσταται, παρ' ὅλον αὐτῷ τὸν χρόνον τῆς ζωῆς συγγινόμενος.

Ἐπεὶ δὲ τὰς πόλεις ἀφίει ὁ Σωτὴρ, πολλάκις περιενόσσει τὴν ἐρημον, περιήει δὲ αὐτῷ πλῆθος ἀνθρώπων, ἀπὸ τε τῶν θαυμάτων καὶ τῆς ἐκείνου γλώττης ἠδὲως ἐλκόμενοι· ἐρημία δὲ ἦν καὶ τρωφῆς ἀπορία καὶ ἡ γαστήρ οὐκ ἐσπένδετο, ὁ ἀγαθὸς τότε τὴν ἐρημίαν ἄρων, θαῦμα παλαιὸν ἐκαίνιζεν ἐν ἐρήμῳ πραχθὲν, καὶ μάρτυρα πάλιν ἐποιεῖτο τὴν ἐρημον, καὶ τοὺς μαθητὰς ἐστιάτορας, προσβάλλετο, καὶ πρὸς εὐωχίαν σχεδίου παρεκαλεῖ τὸ πλῆθος. Τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν μαθητῶν, ἀπορίαν τὸ γενόμενον καὶ θέρυθον ὡς εἰκὸς ἐποιεῖ, τὴν ἐνδειαν ἐπισταμένοις,

καὶ τί βούλεται τῷ Χριστῷ ἢ τοῦ λαοῦ πρόσκλησις, διηπόρουν. Ἀνδρίας δὲ, ἐλευθεριώτερον τι ποιῶν, καὶ φανερώς διελόγων τῶν ἀναγκαιῶν τὴν ὀλιγότητα, ἔλαθε διδούς τῷ Σωτῆρι τοῦ θαύματος τὰς προφάσεις· φησὶ γὰρ· Οὐκ εἰσὶν, εἰ μὴ πέντε ἄρτοι, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. Τί οὖν ἐκείνος; Φέρετέ μοι αὐτὰ ὧδε· καὶ γέγονεν ἡ τῆς ἐνδειᾶς ὁμολογία, περιουσία τῶν ἀγαθῶν καὶ πλήρωσις. Ἐξέσσει δὲ καὶ ἄλλο σκοπεῖν, τὸ τοῦ Ἀποστόλου πρὸς τὸν Διδάσκαλον οἰκτεῖον καὶ προσφιλές· καὶ ὁπίσης μὲν αὐτὸς ἀπέλαθε τῆς παρέκκείνου ροπῆς, ὅσον δὲ οὗτος πάλιν τὸ πρὸς αὐτὸν τῆς ἀγάπης ἔτρεφε πῦρ· ὑφ' οὗ καὶ θανάτου παντός κατετόλμα, καὶ ἀνδρείαν καὶ εὐτολμον εἶχε τὴν ψυχὴν ὁ Ἀνδρίας. Δειψαν γὰρ ποτε τῶν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τινᾶς Ἑλλήνων, περὶ τὴν τοῦ Πάσχα ἰορτὴν, εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβῆναι τὸν ναὸν τε ἰδεῖν, καὶ τὴν εἰωθίαν ἀποδοῦναι προσκύνησιν (ἐπειδὴ καὶ οὗτοι τὸν Ἰουδαϊσμόν ἠρετίσαντο), φημη δὴ τὰς ἐκείνων κατέπληττε περὶ Ἰησοῦ ἀκοάς, ὡς εἶη τὸ κατὰ τὸν Λαζαρον θαῦμα ἐνηργηκῶς, ὡς ἀπαντηθεῖη παρὰ τοῦ ὄχλου μετὰ βαίω, ἄλλοις τε πολλοῖς σημείοις εἰς ἐνοσίαν αὐτοὺς ἐμβάλλει θεότητος. Καὶ εἰς ἔρωτα τῆς αὐτοῦ θῆρας μεταστάντες, προσίασι Φιλίππῳ, δι' αὐτοῦ τυχεῖν ἀξιούντες τῆς πρὸς τὸν Διδάσκαλον ὁμιλίας. Ὁ δὲ οὐκ ἄλλως τοῦτο ποιεῖ, ἕως ἐκοινώσατο πρῶτον Ἀνδρίᾳ, τὰ πρεσβεῖα τῷ Πρωτοκλήτῳ διδούς, καὶ εἰδὼς ὅπως εἶχε πρὸς τὸν Διδάσκαλον.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐπὶ ἑνὶ τῶν παθῶν Κύριος, καὶ σταυρῷ καὶ τάφῳ προσομιλήσας, δυνάμει τε θεότητος ἐξανεστή τοῦ τάφου, καὶ τοὺς Μαθητὰς πάλιν καὶ φίλους πρὸς ἑαυτὸν συνηγάγετο, παρέπεμπε τε πάντα τὰ ἔθνη παιδαγωγικῶς μαθητεύοντας, μετὰ τὴν ἐξ ὕψους πεμφθησομένην τοῦ ἀγαθοῦ Πνεύματος πανοπλίαν, ταύτην καὶ Ἀνδρίας καθοπλισθεὶς, πρὸς τὸν τοῦ Εὐαγγελίου δρόμον παρεσκυάζετο. Ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν μαθητῶν ἄλλαι μοῖραι τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐθνῶν ἀπεκληροῦντο καὶ ἀφωρίζοντο· Ἀνδρία δὲ τίς; ὡς μεγάλη τις καὶ φιλοτίμως ἐγχειρισθεῖσα· ἦτε γὰρ Βιθυνῶν ἅπανα χώρα, καὶ Πόντος ὁ Εὐξείνιος, τῆς Προποντίδος τὰ μέρη ἐκάστρα, ἄχρι καὶ τοῦ Ἀστακηνοῦ Κόλπου τείνοντα, καὶ παράπλου τοῦ ἐκείθεν διήκοντος. Ἀριθμῆι σὺν τούτοις καὶ Χαλκηδὼνα τὴν περιώρυμνον, καὶ τὰ Βυζάντιον αὐτό, καὶ τὰ τὴν Θράκην δὲ καὶ Μακεδονίαν νεμόμενα γένη, καὶ τὰ ἕως τοῦ Ἰστροῦ φθάνοντα. Καὶ Θεσσαλία δὲ, καὶ Ἑλλάς, καὶ τὰ μέχρις Ἀχαΐας αὐτῆς ἐκτείνοντα, τῆς ἐκείνου γλώσσης καρπὸς καὶ φυτὰ πρὸς εὐσεβίαν. Τούτων οὖν τῶν χωρῶν καὶ τόπων, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς πόλεων, ὁ Πρωτοκλήτος τὸν κληρὸν ἐγχειρισθεὶς, οὐ πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος ἀποβλέψας ἠμδλύνθη τε τὸ πρῶτον, καὶ ὠκνησε τὴν ἐγχειρήσιν, ἀλλὰ πίστειως πλήρης τε ὢν, καὶ τὸν τοῦ Διδασκάλου πόθον ὠδίνων, ἔπτετο τοῦ κηρύγματος, μαθητὰς ἐπαγόμενος, ὅσους δὴ τὴν ἀρχὴν ἰκανοὺς ἔχειν ὡς τε πρὸς τὸ κήρυγμα, ὡς κατ' ὀλίγον καὶ ἐτέρων αὐτῷ προστεθησομένων. Πολλὰ μὲν οὖν αἰ κατὰ πᾶν ἔθνος αὐτοῦ ἀποδημῖαι, πλείους δὲ τούτων αἰ κατὰ πόλεις καὶ κώμας, ἐν αἷς τὰ περὶ Χριστοῦ δόγματα κατασπίρας, τὸν τῆς εὐσεβείας στάχυν ἐθέρπει.

Καὶ πρῶτα μὲν Ἀμινσὸς αὐτὸν ὑπεδέχετο, ἐν ἡ σιχνοὺς εὐρηκῶς, τοὺς μὲν τὰ Ἑλλήνων, τοὺς δὲ καὶ τὰ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ σέβοντας· καὶ τοὺς μὲν τῆς τοιαύτης δόξης καὶ τῆς θρησκείας λίαν ἀντεχομένους, φιλοξενία δὲ καὶ ἀπλότητι, καὶ τῷ τοῦ ἦθους ἐλευθερίῳ σφόδρα σεμνυνομένους, ἐπιξενουῖται τινι τῶν τὰ Ἰουδαϊκὰ σεβομένων ἀνδρῶν· ἐσκόπει τε, πῶς ἂν αὐτῷ εἶη πλῆθος τοσούτου θαλάσσης πλάνης βεβυθισμένου τῷ ἑαυτοῦ δικτύῳ περιλαβεῖν. Συναγωγῆς οὖν ἐωθινῆς γεγονούσας, καὶ τοῦ

Ἀνδρίου μετὰ πάντων εἰσελθόντος, ἐπιυθάνοντο, τίς τε εἶη, καὶ πόθεν, καὶ ἐποίον ἦκει διαγγέλλων τὸ κήρυγμα. Ὁ δὲ, δημηγορίας ἀψάμενος, διηγεῖτο καλῶς περὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα περὶ αὐτοῦ Προφηταὶ μὲν προηγήρουσαν, Νόμος δὲ ὑπέφηνε, καὶ διὰ πάντων ἐτραίνου, ὅτι αὐτὸς ἐστίν, ὁ ἐκὶ σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐληλυθὼς, αὐτὸν παραγαγὼν τὸν Πρόδρομον Μάρτυρα, καὶ ὅσα περ αὐτῷ ἐκείνος μεμυσταγωγῆκε. Ταῦτά τε καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς ἐκείνους εἰπὼν, καὶ τὴν ἀψευδῆ πίστιν ταῖς αὐτῶν ἐγγράφας, ψυχαῖς, καὶ εἴσω τῶν ἰδίων ἤδη δικτύων Σίμενος, οὕτως ἀλιεὺς ἀνθρώπων, κατὰ τὸν τοῦ Διαδασκάλου λόγον, ἐφάνη. Εἶτα καὶ λουτρῷ μὲν τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος τὸν τῆς ψυχῆς αὐτῶν ῥυπον ἀποκαθαίρει· ὅσοι δὲ καὶ νόσοις πονήρως εἶχον τὰ σώματα, ἢ πνεύμασι χαλεποῖς προσεπάλοιον, τῆς ἐκατέρωθεν αὐτοὺς ἀπήλαττε βλάβης. Ἐντεῦθεν ναοὺς τε ἱερῶς ἀνεγείρας, καὶ ἀπὸ τῶν ἤδη πεπιστευκότων ἱερείας προχειρισάμενος ἐξεῖσε μὲν ἐκείσιν, πρὸς δὲ τὴν Τραπεζοῦντα παραθαλασσίδιον οὖσαν πόλιν γίνεταί, ἔτι δὲ καὶ τὴν οὐ μακρὰν αὐτῆς ἀπέχουσαν Λαζικήν. Καὶ αὐτοῖς ὁμοίως τὸ πιστεῦσεν τάλαντον καταθέμενος τῆς διδασκαλίας, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ ἐκείθεν ἀπαίρειν πρὸς Ἱερουσαλὴμ ἔγνω, τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα ἐπιτελέσων, ἵνα Παύλῳ τε ὁμιλήσῃ τῷ Θεῷ, καὶ Πέτρῳ τῷ ἀδελφῷ συγγίνηται.

Καίκεῖθεν, ἅμα Ἰωάννη τῷ Θεολόγῳ καὶ Εὐαγγελιστῇ, πρὸς Ἐφεσον ἀφικνεῖται· ἐνθα καὶ νυκτερινῆς τυχῶν ὀφθεις, πρὸς τὴν Βιδυωνῶν αὐτῷ κλειουσης ἐπανελθεῖν, πεισθεὶς, τὴν Νικαίων καταλαμβάνει, οὐπω τότε τειχέρη καὶ ἀσφαλῆ οὖσαν· χρόνοις γὰρ ὕστερον παρὰ Τραϊανοῦ, φασί, Καίσαρος περιβόλιος αὐτῆν καὶ πύργους ὀχυρωθῆναι. Ἄλλ' οὐδὲ τὴν ἀγχιθυρον αὐτῆς λίμνην, οὕτως ἔχουσαν τῷ τνικαδὲ μεγέθει, ἀλλὰ βραχίαν οὖσαν καὶ εὐπερίγραπτον, καὶ πολὺ Νικαίων ἀπωκισμένην. Κατὰ ταύτην ἐπιστάς τὴν πόλιν, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ κατάσχετοι ἴσαν Ἑλληνισμῷ τε καὶ Ἰουδαϊσμῷ, οὐχ οἷός τε ὦν ἐκείνους λόγῳ μεταβαλεῖν πρὸς εἰσίδειαν, τοῖς ἔργοις ἐπιχειρεῖ· καὶ ἂ μάλιστα τὰς τῶν παχυτέρων πείθει ψυχάς, ἐνήργει τὰ θαύματα, ὅτι μὲν ἀφωνίας χαλινὰ λύων, ὅτι δὲ δαίμονας ἐλαύνων, καὶ παθῶν ἄλλων καὶ νόσων ἀμισθος ἰατρός γινόμενος. Νῦν μὲν τοὺς ἐμφωλεύοντας ἐκείσε δράκοντας τῇ σιδηρᾷ ράβδῳ, ἢ ἐπιφέρειτο, ἕως κατατὸ ἄκρον Σταυρὸς ἐπιπήγει, καταβάλλων καὶ θανατῶν· νῦν δὲ Ἀφροδίτης καὶ Ἀρτέμιδος τῶν αἰσχίστων τὰ μισαρὰ καθαιρῶν ἀγάλματα, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐνοικούντα πνεύματα τὴν φυγὴν ἀγαπᾶν, τῇ ἐπικλήσει μόνῃ Χριστοῦ, ποιούμενος, ὡς εἶναι μετὰ ταῦτα βᾶσιμον τὸν ἐκείσε χωρὸν τοῖς βουλομένοις. Ἐντεῦθεν ἢ τῶν ἑλληνικῶν καθαίρεισις ἑορτῶν, καὶ ἢ τῶν χάριτι αὐτῶν συναθροισμένων ἰνδικῶς μισθοποδοσία· δαιμονῶντες γὰρ, καὶ πνεύμασι πονηροῖς ἐξοιστρούμενοι, σαρκῶν τε ἤπτοντο τῶν ἐδίων, καὶ ταύτας ἰσθίοντες κατευφραίνοντο, ἀξίας παρ' αὐτῶν, ὡπερ ἔφημεν, λαμβάνοντες ἀντιδόσεις οὐς Σεραπέειν συνελήλυθασιν· οὐ μὴν ἐκείνου τὸ παρορᾶν ἦν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τῆς διπλῆς ἀπωλείας κατελείψας, διπλῆς παρίσχε τὴν ἴασιν, φῶς τε Σεργνωσίας ἐπιλάμψας αὐτοῖς, καὶ τὸν κατ' αὐτῶν πολὺδακρυν στήσας πόλεμον· αὐτὰ τε τὰ τῶν εἰδώλων τιμίην εἰς ἱερῶς μεταπονήσας ναοὺς, καὶ ἱερεῖς πάλιν ἐν τούτοις καταστησάμενος. Διτιτιαν δὲ ὄλην ἐκείσε διαγαγὼν, ἐκ Νικαίας πρὸς τὴν Νικομήδειαν παραγίνεται, καὶ αὐτὴν δεισιδαιμονεστάτην οὖσαν, πλάνη τε ἀσεβείας προεχούσαν, καὶ ψεύδος τὴν ἐλπίδα Σιμίνην. Ἐκείθεν δὲ πρὸς τὴν Χαλκηδόνα, καὶ ἀπ' αὐτῆς παραπλεύσας τὴν Πρεποντίδα, καὶ τὰς τοῦ Εὐξείνου Πόντου παραμείθων ἀκτὰς, Ἡράκλειαν ἰστορεῖ. Καί

κεῖθεν μίττεισι πρὸς Ἀμάστριδα. Ταύτας δὲ, οὐχ ὡπερ ὁ λόγος ῥαδιῶς διέρχεται, οὕτω καίκενος διήρχετο, ἀλλ' ἐν ἐκάστη πολλά τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστὸς, πολλαῖς δὲ πραγμαμάτων δυσχερίαις ὠμιληκῶς, εἰ καὶ ῥοπή τοῦ Χριστοῦ καὶ βοήθεια πάντων ἐκράτει· ὅς καὶ ὑπῆρχεν αὐτῷ, τὸ ἔργον τῶν χειρῶν κατευθύνων, καὶ στόμα διδούς καὶ σοφίαν, τοὺς τῶν Ἑλλήνων σοφοὺς καταισχύουσαν.

Εἶτα μεταβάς ἐκείθεν, τῇ Σινωπίων ἐπιφοιτᾷ, ἢ φασὶ λόγοι παλαιοὶ αὐτὸν τὸν Πρωτόκλητον μετὰ τοῦ συγγένου χρόνον οὐ μικρὸν διατρίψαι· μαρτύριον δὲ, καὶ γὰρ εἰσὶ καὶ νῦν αἱ τούτων καθέδραι τοῖς βουλομένοις ὀρώμεναι, λίθου πεποιημένα λευκοῦ· αἱς καθιζόμενοι, τὸ γλυκὺ νόμα τῆς διδασκαλίας προίχον. Καὶ εἰκῶν δὲ Ἀνδρίου παρ' αὐτοῖς σώζεται πρεσβυτάτη, ἀπέδειξις ἐναργής· οὐ καὶ φέρει τύπον αὐτῆς δυνάμεως, ὅτι περ οὐ ζῶν ἀπλῶς καὶ φθηγγόμενος, ἀλλὰ καὶ γραφῇ μόνῃ καθ' ἐκάστην Ἀνδρίας θαυματουργεῖ. Λόγος δὲ, ὅτι τὸν Ἀπόστολον Ματθίας παρὰ Σινωπιῶσι τῷ δεσμοτῆρι, καθειργμένον εὖροι, τῷ σταυρικῷ τε σημείῳ τὴν φυλακὴν διανοίξαντα, τοῖς ἄλλοις ἅμα δεσμοῦταις ἐκείθεν ἐξαγαγεῖν. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Θεὸς Ἀνδρίας. Σινωπιῖς δὲ, Ἰουδαῖοι μὲν τὸ σέβας ὑπῆρχεν ὡμοὶ δὲ καὶ ἄγριοι τὰς ψυχάς, μορφῇ μόνῃ καὶ ὄφει τὸ μὴ θῆρας εἶναι πιστευόμενοι. Ὁ καὶ τὸν Ἀπίστολον θαυμάμενοι, καὶ οἷα δὴ καθαιρέτην τῆς οἰκίας δόξης μισήσαντες, ὅτι τε τὸ δεσμοτῆριον εὐχῆ διανοίξας, ἐκείθεν ἐξαγάγοι· τοὺς καθειργμένους, εἰς ἐν γενόμενοι σύστημα, τὴν μὲν οἰκίαν ἐμπιπρᾶν ἐπεχειροῦν, ἐν ἢ περ αὐτὸς ἐπιξενωθεὶς ἐτύγγανεν, ἐκείνον δὲ συλλαβόμενοι, κατὰ γῆς ἐρρίπτον. Καὶ οἱ μὲν ποδῶν, οἱ δὲ καὶ χειρῶν λαβόμενοι, εἰλκόν τε καὶ δεισπῶν, καὶ φανεροὶ ἦσαν ὑπὸ τῆς ἐκμαιουσης αὐτοὺς ὀρμώμενοι λύσης, καὶ αὐτοῖς ὀδοῦσιν ἐφιέμενοι τῶν ἀγίων ἐκείνων σαρκῶν ἀφασθαί. Οἱ μὲν οὖν ξυλοῖς ἔπαιον, οἱ δὲ λίθους ἔβαλλον, Ἰουδαῖοι πάντων καὶ αὐτοὶ ὄντες, τὸν μιμητὴν Χριστοῦ, τοῦ πρώτου ὑπ' ἐκείνων ἀναιρεθέντος, ἕως ἔριθανθ' ἑμένοι, ὡπερ τε τῶν θνησιμαίων μακρὰν τῆς πόλεως ἀπέρριπτον. Ἄλλ' ἐγγὺς ἢ παράκλησις. Ἐπιφανεῖς γὰρ, ὁ Διδάσκαλος, ἐθάρρυνε τε καὶ ἀνεκτάτο μάλα φιλανθρώπως τὸν μαθητὴν, καὶ τοῦ ἐν χειρὶ κηρύγματος ἐπιμελεῖσθαι παρεκελεύετο. Ἐπεὶ δὲ καὶ συρόμενος ὑπὸ τῶν ἀνόμων, ἵνα τῶν δακτύλων ἔτυγεν ἐκκοπίες, ὑγιᾶ καὶ τοῦτον ὁ ἐπιφανὴς ἀπεδείκνυτο. Εἰσεῖσιν οὖν καὶ αὐθις εἰς τὴν πόλιν ἄρτιος, ὑγιᾶς, μηδὲ τύπου τινὸς τῶν πληγῶν ὑποφαινεμένου. Ὅν οἱ αἰκισάμενοι θαυμάμενοι, καὶ τοῦτο μὲν τὴν καρτερίαν θαυμάσαντες, τοῦτο δὲ καὶ τὸ τῆς Θεραπείας ὑπὲρ ἀνθρώπων ἐκπλαγύντες μεταβάλλονται τῆς θηριωδίας, καταυύσσονται τὴν καρδίαν, καὶ τὴν ἐκείνου διδαχὴν εὐπειθῶς δέχονται. Ὅς καὶ αὐτοὺς τῷ Χριστῷ προσάγει, ψυχὰς τε αὐτῶν ἰασάμενος, καὶ τῶν κακῶς ἔχόντων τὰ σώματα τὰ μὲν λόγῳ, τὰ δὲ τῇ τῶν χειρῶν ἐπιθήσει. Οὕτω πολλάκις τὴν κακῶς παθόντα μακροθύμως διενεγκεῖν τιμωρίας πάσης τοὺς δεδρακότας ἐπληξεν ἰσχυρότερον, ὀρετῆς θαύματι τὰς ψυχὰς αὐτῶν καταιδέσαντα, καὶ τοῖς παθοῦσι δούλας ἀτεχνῶς ποιησάμενον. Ἐπειτα φόνον τίς ὑπεστάς, ἀγγέλλεται τῷ μεγάλῳ, ὡπερ ὁ μὲν φονεὺς ἀφανίς, ἢ μήτηρ δὲ μητρικῶς πάσχουσα, καὶ ἰσχυρᾶς τὸν παῖδα ὀδυρμένη. Ὁ δὲ σπλαγχνίζεται μὲν ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τῷ τόπῳ εὐθὺς ἐπίσταται. Ἐνεργεῖ δὲ ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ζῶντα δίδωσι τὸν υἱὸν τῇ μητρὶ. Οὕτως ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ὁ τοὺς ἰδόντας πρὸς πλείονα πίστιν ἐνάγει, καὶ πείθει τῷ Θεῷ τελειωθίντας Βαπτίσματι, λαβὼν ἱερὸν γενέσθαι Χριστοῦ, καὶ τῆς αὐτοῦ ποιμνῆς ἀλθῶς ἄξιον.

Ὅν κἀνταῦθα τοὺς δεκτωτέρους ἱερείας χειροτονήσας,

ἔξισιν ἐκείθεν, καὶ τῷ Ἀμινῶ πάλιν πρόσεισι, παρ' ὧν εἰς Τραπεζουντίους τὸ δεύτερον παραπέμπεται. Ὅν ὀλίγων τινῶν φωτὶ Θεογνωσίας πεφωτισμένων, τὸ πλῆθος ὑπὸ νύκτα τῆς ἀπιστίας πλανώμενον ἦν. Οἷς ἐπιμείνας, τὰ περὶ Πίστεως τε διδάξας, καὶ βίου τοῦ καλῶς ἔχοντος, μεταβαίνει πρὸς τὴν Νιοκαισάρειαν. Κάκει ὁμοίως τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον κηρύξας, πρὸς Σαμώσατα πάλιν μεταχωρεῖ· ἦν ἄνδρες τότε κατώκουν, οὐ μόνον τὴν περὶ τὰ εἰδῶλα πλάνην ἰσοῦντες, ἀλλὰ καὶ τῇ περὶ τὴν τοῦ κόσμου σοφίαν δόξῃ δυσθεράπευτοι τὴν ψυχὴν ἔντες, ἅτε συλλογισμῶν πλεκτάναις αὐτοὶ τε ἄμαχοι εἶναι, καὶ εὖς ἂν βουλευθεῖεν εὐκόλως θηρᾶν οἰόμενοι. Ἀλλ' οὗτος διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος, τὰς ἐκείνων πλοκάς ὡς ἄμματα τινὰ δικόφας, παῖδας εἶδειξε τοὺς τῷ δοκεῖν ἀληπτοὺς καὶ μετεώρους, μακρὰν τε τῆς ἀληθείας αὐτοὺς ὑποπλανώμενους, καὶ πολλῶ τούτων θεοὺς ἐκείνων ὄντας ἀθλιωτέρας. Οἱ τὸ πρὸς ἀλλήλους ἐναντίως ἔχειν ταῖς γνώμαις καὶ τοῖς θελήμασι, καὶ ἀλλήλων εἰςὶ πολέμιοι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ φθαρτικοὶ ἀλλήλων ἀκριβῶς δεῖκνυται. Οὕτω καὶ λόγῳ τὴν τῶν φιλοσόφων ὄφρυν ὁ ἀλιεὺς κατασπάσας, καὶ ταῖς ἀπὸ τῶν σημείων ἐνεργείαις τὰς ἐκείνων κείσας ψυχὰς, καὶ μεταγαγὼν πρὸς εὐσεβείαν, πάλιν πρὸς Ἱερουσαλήμ ἀφικνεῖται. Κάκει τὰ συνήθη ἐπιτελέσας, εἶτα καὶ πρὸς τὰς οὐπὼ δεξαμένας τὸν λόγον τῆς ἀληθείας πόλεις ὑπέστρεψε. Καὶ ἐπειδὴ Μαθθίας τε, καὶ Θαδδαῖος, καὶ τινες ἄλλοι τῶν Μαθητῶν αὐτῷ συνέειποντο, Θαδδαῖος μὲν ἔγνω προσμένειν τῇ Ἐδεσσηνῶν πόλει, Μαθθίας δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις τὸ εὐαγγελικὸν διαγγέλλει κήρυγμα.

Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀνδρέας τῆς Ἀλανῶν χώρας ἐπιβάς, καὶ τὸ τῆς χάριτος ἐκεῖ διασαλπύσας Εὐαγγελίον, μεταβαίνει πρὸς Ἀθασαγούς· καὶ ἐκείθεν τὴν Σεβαστοπούλιν εἰσιών, ἐδίδαξε τε καὶ εἰσηγεῖτο τὸ τοῦ Χριστοῦ μυστήριον, ὡς πολλοὺς αὐτῶν ἔργον γενέσθαι τῆς Ἀνδρίου γλώττης, καὶ τὴν Θεογνωσίαν ἀσπάσασθαι. Ἀλλ' οὐδὲ τὴν τῶν Ζηκχῶν τε καὶ Βοσποριανῶν ἡμίλησε σωτηρίας· ἀλλὰ καὶ τούτοις ἐπιδημήσας, τῶν μὲν τὸ ἀπειθές μισήσας καὶ ἀγριον, ἀναχωρεῖν ἔγνω, ἅτε ἀπαραδέκτους εὐρῶν τοῦ Θεοῦ σπόρου, καὶ μηδὲ ἀξίους τῆς εὐσεβείας ὑπάρχοντας. Βοσποριανῶν δὲ τὸ εὐπειθές ἐπαινέσας, καὶ δοκίμους εἰς ὑπόδοχὴν τοῦ Θεοῦ λόγου νενόμικε, καὶ τὴν εὐσεβείαν αὐτοῖς εἰσηγήσατο. Πορτοῖς καὶ εἰκόνας Ἁγίων, ἀρχετύπων μνημοφυμέναι κηρῶ, τέχνην οὐ μιμητὴν, καὶ σοφίαν ὄσπν δηλοῦσαι χειρῶν, τέχνην ἠττωμένην, ἠλέγχοντο. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ λάρνακες ἐν मुखῷ γῆς ἀποκεκρυμμέναί δροῖν Ἀποστόλων ἀμωνίμων ἐδείκνυντο· τὴν μὲν γὰρ Σίμωνος εἶναι τοῦ Ζηλωτοῦ, τὴν δὲ τοῦ Καναϊτοῦ Σίμωνος αἰ ἐπιγραφαὶ διεσαφούν. Ὁ μὲν οὖν, μικρὸν ἐν Βοσπόρῳ παραμείνας, πρὸς Χερσῶνα πόλιν ἐποίησα, ἐπίσημόν τε οὖσαν καὶ πολυάνθρωπον, καὶ πρὸς μὲν τὴν ὑγιᾶ πίστιν οὐκ εὐπαγῆ, πρὸς δὲ τὰς συνήθειαις αἰρέσεις εὐπαραδέκτως ἔχουσαν. Ὅθεν καὶ αὐτοὺς ὑπελθὼν εὐφρόνως, καὶ τὸν εὐθὺν τῆς πίστεως λόγον εὐθύτατα διαγγείλας, διαπόντιος περαιωθεὶς, αὐθις κατὰ Σινώπην γίνεται· καὶ τὸ ἦδη προφυτευθὲν αὐτῷ νεόφυτον, τοῖς ἄρτι φημί τὸν λόγον τῆς πίστεως παραδεξαμένους, ἰδραϊοτέρους πάλιν καταστήσας πρὸς Σεσείθειαν, Φιλόλογόν τε αὐτοῖς προχειρισάμενος Ἐπίσκοπον, αὐτὸς ἀπελθὼν ἔπλει πρὸς τὸ Βυζάντιον, πόλιον ἔτι ἦν, καὶ οὐπὼ τσαύτην μεγαλειότητα καὶ πολυανθρωπίαν εὐτυχηκός. Ἐν ᾧ καταστάς, Στάχυν μὲν, εἶνα τῶν ἐξδομηκέντα, ἐπίσκοπον ἐκείσε χειροτόνη· πολλοὺς δὲ τῶν τῆς πόλεως κατηγήσας, καὶ τέχνα φωτὸς τῇ τῆς πίστεως παραδοχῇ ποιησαμένους, ἱερὸν τέμενος τῇ τοῦ Θεοῦ Λόγου Μητρὶ πρὸς τῇ ἀκροπόλει τοῦ ἁγίου ἀνεγείρει, φύλακα ταύτην καὶ πολιούχον τῆς ἐσώστερον ὀρθοδό-

ξου βασιλείας κατηστησάμενος. Εἶτα ἐκείθεν ἀπάρας πρὸς Ἡράκλειαν τὴν τῆς Θράκης ἐχώρει. Ὀλίγον οὖν κἄν ταυτη προσμείνας, τὸ ἱερὸν κήρυγμα καταγγείλας, πρὸς τὰς γείτονας πόλεις καὶ κώμας διήει, ἕως καὶ πρὸς αὐτὴν ἐπίστη τὴν Μακεδονίαν, κηρύττων μὲν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον, οἴκους δὲ θεῖους οἰκοδομῶν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους μᾶλλον Θεοῦ οἴκους κατασκευάζων, καὶ ψυχαῖς πεινώσαις τὸν τῶν Ἀγγέλων διανίμων ἄρτον, τὸ τῆς εὐσεβείας δηλαδὴ κήρυγμα.

Εἶτα διὰ πάσης Θεσσαλίας καὶ Ἑλλάδος περιουεύσας, φθάνει καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν περιφανῆ Πελοπόννησον· ἦν εἰσιών, πρὸς μίαν τῶν ἐν αὐτῇ πόλεων ἐπιξενουῦται ἀνδρὶ, Πάτραι τῇ πόλει, Σώσιος τῷ ξενίζοντι ὄνομα. Οὗτος, ἀρρωστίᾳ κάτοχος ὢν, λυτήριον εὐρίσκει ταύτης τοῦ ξενισθέντος τὴν εἴσοδον. Παραπολαύουσι δὲ καὶ ἑτέρων αἰ Πάτραι θαυμάτων τῇ ἰπφοιτήσει τοῦ κήρυκος. Κατὰ γὰρ μέσην τὴν πόλιν δούλος τις τῶν ἡμεληθῆντων, ἐπὶ κοπρίας κείμενος, καὶ ἔλος νόσου δαπάνημα γεγωνῶς, καὶ τὰς τοῦ ζῆν ἐλπίδας ἀφηρημένος, ταχέως τυγχάνει τῆς παρ' αὐτοῦ Θεραπείας· εἶδει γὰρ μηδὲ τοῦτον ἔρημεν ἀφείναι προνοίας τὸν τοῦ Χριστοῦ κήρυκα, μαθητὴν ὄντα πάντως ἐκείνου, παρ' ᾧ οὔτε δούλος, οὔτε ἐλεύθερος ἀπλῶς κρίνεται· καὶ ὅς ἀδελφὸν καλεῖν οἶδε καὶ τὸν ἐλάχιστον, καὶ ἴδιον εἶναι τὸ εἰς ἐκείνον γινόμενον ὁμολογεῖ. Ἐκείνος οὖν τῇ ἰδίᾳ Δεσποίνῃ σημαίνει τὸν ἰατρόν· καὶ ἐπὶ καὶ ταύτην μετ' οὐ πολὺ νόσος ἐλάμβανεν, ἧς ἰατροὶ καὶ τέχνηαι φανερώς ἠττωντο, τῶν ἄλλων ἀμελήσασα πάντων, μετακαλεῖται τὸν ἀληθῆ καὶ ἀμισθὸν Ἰατρόν, τὸν θεῖον φημί Ἀπόστολον. Ὅς, τῷ οἴκῳ αὐτῆς ἐπιστάς, ἐκείνην μὲν οὐκ εἰς ἀναβολὰς, ἀλλ' εὐθὺς τῶν χαλεπῶν τῆς νόσου λύει δεισμῶν· τὸν δὲγε Ἀνθυπατον, συζυγον αὐτῆς ὄντα, καὶ ὅσον ἔπω αὐτὸν μαχαίρᾳ διαχειρίσασθαι μέλλοντα, εἰ ταύτην τεύνηκυῖαν ἴδοι, τῆς σφαγῆς τε ἀπήλλαξε, καὶ σωφρονεῖν παρισκεύασε, χαρὰς ἀντι λύπης αἰτιώτατος αὐτῷ καταστάς. Ἐπὶ δὲ τὴν μὲν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ ζῶσαν ἐώρα, τὴν δὲ ψυχὴν νεκρὰν εἶχεν ἐκείνος, τῇ πολλῇ περὶ τὰ εἰδῶλα μανίᾳ, οὐκ ἠγάπα διὰ τῆς πίστεως ζῶσαν ἰδεῖν, ἀλλὰ μικροῖς μᾶλλον καὶ ἀναξίοις περὶ τὸν Θεραπεύσαντα λογισμοῖς διακείμενος, ἐβούλετο μισθοὺς αὐτῷ παρασχῆν τῆς ἰάσεως. Ὁ δὲ οὐδὲ ἄκροισ ὡς παρεδίχετο· ἀσέθημα γὰρ αὐτῷ ἐδόκει χρημάτων ὄνιον τοῦ Πνεύματος ποιῆσθαι τὴν δωρεάν, τὸ τοῦ Διδασκάλου καὶ εἰπῶν καὶ δράσας ὁ θεῖος Ἀπόστολος, τὸ, Δωρεῖάν ἐλάβετε, δωρεῖάν ὁ δότε.

Ἐκείθεν μὲν οὖν ἀπίστη, τὴν δὲ πόλιν πᾶσαν περιῶν, ὅρα ἐν τινι τῶν στοῶν ἄνδρα παράλυτον, νόσῳ μὲν χρόνια κατεληγμένον, μηδεμίας δὲ παράτενος ἀξούμενον Θεραπείας· οὐπερ οἴκτον λαβὼν, οἶά τινα καινὴν καὶ ἀλεξίκακον ἐπόδη, τὸ τοῦ Χριστοῦ καλεῖ ἔνομα, καὶ εὐθύς χεῖρα ὀρέγει· καὶ τῆς κλίνης ἐγείρας, τὸν ἐπ' ἴσης ἀκίνητον βαδίζειν ἐποίει. Οὐ ταῦτα δὲ μόνον Ἀνδρίας Πατρεῦσιν ἐπιβατήρια, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς τὰ ὄμματα τυφλωτόντα διανοίγει, καὶ φῶς ἀφωτίστοις δίδωσι. Καί τινα λεπρὸν τῷ τῆς πόλεως λιμένι παρερρίμμενον, καὶ κατὰ τὸν Ἰωβ ἐπὶ κοπρίας κείμενον, βρῦντα δὲ καὶ ὀδωδῶτα τοῖς ἔλκεσι θεασάμενος, χεῖρα δούς, ἐξάνιστησιν· εἶτα τοῦ ἐκ γειτόνων ἀποσμηξας θαλάσση, μᾶλλον δὲ τῷ θεῷ ἀνακαινίσας Βαπτίσματι, καθάρει τοῦ νοσήματος, καὶ τὴν προτέρα ἀποδίδωσιν εὐξίαν, ὡς ἐπιστρέψαι τὴν σάρκα αὐτοῦ, τὸ τῆς θείας φάναι Γραφῆς, καθάπερ παιδαρίου μικροῦ, ἔπερ ἐπὶ τοῦ Νεεμᾶν ἐκείνη τοῦ παλαιοῦ ἔλεγεν· Ὅς καὶ αὐτίκα τῷ Ἀποστόλῳ συνίεπετο, διαγγέλλων ἀπὸ τῆς θείας καὶ πρὸ τῆς γλώττης τὸν ἰασάμενον, καὶ διαπύσιος κηρύξ τῶν τοῦ Χριστοῦ θαυμάτων γινόμενος. Οὕτω Πατρεῖς τῶν Ἀποστολικῶν ἀπώναντο τερα-

στίων· οὕτως Ἀνδρίας τὸν ἐν πάσῃ τῇ Ἀχαΐα λαόν, τὸν μὲν τῷ λόγῳ, τὸν δὲ θαύμασι καὶ σημείοις ἐπισπασάμενος, καὶ ποιμνὴν Χριστοῦ καὶ λαὸν ἅγιον ἐκτελέσας, ἔχαιρέ τε καὶ ἐγενήθη τῷ κατορθώματι. Ἐντυθεὶν τὰς εἰδωλικὰς στηλάς καὶ τὰ τεμνῆν τὸ πιστεῦσαν πλῆθος κατέαξε τε, καὶ εἰς γῆν καταβέβληκε, δικαίᾳ ὕβρι ἀλογον τιμὴν ἀμειδόμενον· ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς Ἑλληνικὰς βίβλους, πίστεως παρεχούσας πληροφορίαν, τῷ πυρὶ παραδεδωκεν. Εἶτα καὶ τὸν αἴτιον αὐτοῖς ἀγαθῶν τοιοῦτων γινόμενον, οἷς εἶχον ἐθελόντες θεραπεύειν, ἐκ τῶν οἰκίῳ χρημάτων, ἕκαστος καθόσον οἷός τε ἦν, ἀπέμοιραν τῷ Ἀποστόλῳ παρεῖχον· ὁ δὲ ταῦτα μὲν οὐδαμῶς, οὐδὲ γὰρ εἶδετο· τὴν γνώμην δὲ προσείμενος, ἐκείνα πενομένοις ἐκίλευσε καὶ λιμώττουσι χορηγεῖν, τὰ δὲ εἰς κατασκευὴν ἱεροῦ ναοῦ ἐπέτρεπεν ἀναλίσκειν. Ὅς καὶ πολλῶ τῷ τάχει νεουργηθεὶς, εἰς σύναξιν ἦν τῶν ἄρτι πεπιστευκότων. Ἐν οἷ καὶ αὐτός, θυσίας ἀναφέρων πνευματικὰς, ἐξ αὐτῶν τε εἰς μυσταγωγούς καὶ ἱερείας ἀπολεξάμενος, καὶ ἀπαρτίσας Θεοῦ Ἐκκλησίαν ὀλόκληρον, τῶν συνήθων εἶχετο πρὸς αὐτοὺς διδασκῶν, ποτὶ μὲν ἀπὸ τῆς Παλαιᾶς παράγων Γραφῆς, καὶ σαφηνίζων αὐτοῖς τὰ περὶ Χριστοῦ, ποτὶ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Νέας προστιθείς Διαθήκης, καὶ ὅπως ἐν αὐτῷ τὴν ἔκδασιν ἴσχον τὰ τῶν Προφητῶν προκηρῦγματα, καὶ δεικνύς τὴν Νεῖαν συμφεγγομένην τῇ Παλαιᾷ, καὶ Θεὸν ἵνα τὸν αὐτῆν τε κἀκείνην νομοθετήσαντα. Ἐν τούτῳ δὲ, ὁ μὲν Ἀνθύπατος πρὸς Ῥώμην ἀπῆει, ὧν τε ἐνεχειρίσθη τὸν λόγον ὑφέξων Καίσαρι, καὶ τῶν εἰς τὸ ἐξῆς ληψόμενος τὴν διάταξιν· ὁ δὲ γε αὐτάδελφος ἐκείνου Στρατοκλῆς, ἄρτι ἐξ Ἀθηνῶν ἀνακομισθεὶς, συμφορᾷ περιέπεσεν οὐ μετρία, τὸν εὐνούστατον αὐτῷ τῶν Σεραπόντων δαίμονι κάτοχον εὐρηκώς. Τούτον οὖν θαυμάζων ἐθύμει, ἠσχάλλεν, ἐδυσφόρει, φέρειν οὐκ εἶχε τὰς ἐκ τῆς λύπης πληγὰς. Μαξιμίλλα δὲ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γαμετή, εὐτῷ διακείμενον ὀρώσα, τὰ περὶ τοῦ Ἀποστόλου τε εἰσηγεῖτο, καὶ οὕτω χρησταῖς ἀνελάμβανε ταῖς ἐλπίσιν, ἄνδρα λέγουσα εἶναι θαυμάτων πολλῶν αὐτουργόν, καὶ εὐ πρὸς νόσων ἴασιν χαλεπῶν αὐταρκὲς καὶ ῥῆμα ψιλόν· χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων, ἄρκουον εἶναι τῶν εἰρημίων μαρτύριον τούτο· ἐμὲ γὰρ οὕτω, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν καὶ τέχνης δύναμιν, θανάτου τε ἐρρύσατο, καὶ τὸ ὑγιαίνειν εὐχερῶς ἐδωρήσατο· ὁ δὲ εὐελπίων εἶναι σου τὴν ἀρετὴν βούλομαι· οὐδὲν γὰρ τὸ κωλύον ἄνδρα, ὃν ἐγὼ ἔγνωκα, καὶ τὴν σὴν ἴασασθαι συμφορὰν. Οὕτω λεγούσης, ἐπιείθετο Στρατοκλῆς· καὶ γὰρ ἦν οὐκ ἐκ τοῦ βουλεσθαι μόνον ταχὺς παθεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ψυχὴν ἔχων ἐπιτηδείαν εὐσεβείας σπέρματα καταδέξασθαι. Μετεκαλεῖτο τοίνυν Ἀνδρίας, καὶ Χριστοῦ ἐπίκλησις ἦν, καὶ εὐθὺς ἐλύετο ὁ πάσχων τε τοῦ δαιμονίου, καὶ δεισιδαιμονίας ὁ Στρατοκλῆς. Καὶ παραχρῆμα Βάπτισμα, καὶ παρ' ὄλου οἴκου προσαγωγή τῷ Χριστῷ· μεθ' ὧν καὶ Μαξιμίλλα τῷ θεῷ προσελθεῖσα Λουτρῷ, συναίμα, καὶ Στρατοκλεῖ, τῷ Ἀποστόλῳ προσέδρινον, καὶ κοινῇ τῶν θεῶν ἀπῆλθον διδασκῶν.

Τί τὸ μετὰ ταῦτα; ἐπαινέσιν ἐκ Ῥώμης ὁ Ἀνθύπατος, καὶ οἱ καταλαβὼν, πρόσσισι τῇ αὐτοῦ γαμετῇ. Μαξιμίλλα δὲ οὐκ εἶχεν ὡσπερ τὸ πρότερον· ἐκείνη γὰρ ἔδη Χριστῷ νυμφευθεῖσα, τοῦ Χριστοῦ οὐκ εἰδότης ἀπωθεῖτο τὴν ὀμιλίαν, τοὺς μισοῦντάς σε, μετὰ τοῦ Δαυὶδ λέγουσα, ἐμίσησα· Κύριε, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην· τὸ μὲν τοι ἀπωθεῖσθαι τὸ πρόσχημα, νόσου τῶς προσπίπτει· ἦν, ἦν μετ' ἐλίγον ἐλέγξαντες τοῦ καιροῦ, τὴν αἰτίαν ἐκείνης τοῦ μίσους ἠρώτα. Ἐπὶ δὲ τις αὐτῷ ἀπηγγεῖλεν ὡς ὁ ἐνταῦθα παρῶν ξένος αἴτιος εἶη· σοὶ τῆς μεταβολῆς ταύτης, καὶ ὡς τῶν ἐκείνου λόγων θῆραμα ὤφθησαν Μαξιμίλλα καὶ Στρατοκλῆς, καὶ τῷ αὐτοῦ Θεῷ πεπιστεύασιν, τὸ πάτριον ἐξωμε-

σάμενοι σέβας· τούτων ἀκούσας Ἀνθύπατος παντοῖος ἦν ἀπὸ τῆς ὀργῆς, καὶ τὸν ὀδύοντα σοὺς τρίπον ἔθηγε κατὰ τοῦ Ἁγίου· πλὴν ἀλλὰ πρότερον σιωπῆν ἐνεγκῶν ἀπειράτο τῆς αὐτοῦ γαμετῆς, τί μὲν εὐ λέγων, τί δὲ οὐ ποῶν, ὡς τε ταύτην ἐπαγαγίσθαι, καὶ πείσαι Ἀνθυπάτω τοὺς ὀφθαλμούς· προσβάλλειν ἡμέρωσ; Ἐπὶ δὲ κενὴν ψάλλειν ἐφίκει, καὶ εἰς ὧτα λέγειν μὴ ἀκούουσας, τὸν θυμὸν ἔλον ἀνάπτει κατὰ τοῦ Κήρυκος. Καὶ νῦν μὲν εἰρκτῇ δίδωσιν ὑπὸ φρουροῖς καὶ σφραγίσιν ἀσφαλῶς τηρούμενον, ἕως ἂν ἐπὶ σχολῆς σκίψῃται, πῶς ἀνελεῖν μέλλων αὐτὸν χρῆσαιτο. Ἡ δὲ βραθείας νυκτὸς οὕσης, ὁ Στρατοκλῆς σὺν Μαξιμίλλῃ, καὶ τισιν ἄλλοις τῶν πιστευσάντων, τῇ θύρᾳ τῆς φυλακῆς ἐπιστάντες, κόπτουσι πάνυ κούφως, ὡς γρηγοροῦντι μόνῳ αἰσθησὶν παρασχέιν. Ὁ δὲ (καὶ γὰρ ἦν προσευχῇ σχολάζων), συνείς τὴν ἔλευσιν, τῷ τοῦ Σταυροῦ σημείῳ παραδόξως τὰς θύρας ἀνοίγει. Εἶτα τὸ γεγυγὸς τοῖς φρουροῖς εἰς γνώσιν ἔλθῶν, φόβος ἐμπίπτει πολὺς. Καὶ ὅς ἀμείλειν ἐκίλευε καὶ θαρρῆειν οὐδὲν προσδόκιμον πονηρὸν ἔχοντας. Στρατοκλῆς δὲ, σὺν Μαξιμίλλῃ καὶ τοῖς ἄλλοις, προσπίπτει τε καὶ θερμῶς αἰτοῦσι τῷ Ἀποστόλῳ, ἐπιρρώσαι αὐτοῖς τὴν εὐσεβίαν. Ὁ δὲ, πολλὰ τε εἰπὼν καὶ διδάξας, καὶ τούτο μὲν πρὸς Διοσίθειαν, τούτο δὲ καὶ πρὸς ἐπιμέλειαν βίου καταρτίσας αὐτοὺς, καὶ τῶν ἁγίων μεταδόξας Μυστηρίων, ἐπανίεναι πάλιν ἐκίλευσε· καὶ οἱ μὲν ἐξίσταν· ὁ δὲ τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ὅπως εἶχον, αὐταῖς ἀποκαθίστησι σφραγίσιν.

Ὁ μὲν τοι Ἀνθύπατος, ἐπεὶ, ὡσπερ εἴρηται, τῆς γυναικὸς ἀπέγνω τὴν ὀμιλίαν, τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς εὐ φέρων θυμῶς, πρόφασιν ἔχων καὶ τὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ, σέβας, τὸν διὰ σταυροῦ θάνατον καταψηφίζεται τοῦ Ἁγίου. Τὸ δὲ, ποίας δόξης, ποίου πλούτου, ποίας τρυφῆς οὐ μάλ्लιν εὐφρανε τὸν Ἀπόστολον, ὅτι τὸν αὐτὸν θάνατον ἐμελλεν ὑπέκειν τῷ Δεσπότῃ, καὶ συμμορφουθῆαι τοῖς ἐκείνου παθήμασι; Καὶ διὰ τούτο καὶ φωναῖς αὐτὸν εὐχαριστηρίοις ἠμείβετο χάριν ὁμολογῶν ὄσσην τῆς ὁμοιώσεως, καὶ τῆς τὸν τοῦ Εὐαγγελίου δρόμον εἰς πέρας ἠγάγε, καὶ ὅτι τὴν πίστιν ἀκατασχυντον τετήρηκε τῷ Δεσπότῃ. Ἀμείλει καὶ πρὸς αὐτὸ ἀπιδὼν τὸν σταυρὸν, πολλοῖς ἐτίμα τῆς ἐγκωμίας, σωτηρίας αἰτίων ἀνθρώποις, θανάτου θάνατον, ἐχθρῶν καταπτώσιν, πιστῶν φύλακα, γένους ἀνθρώπων εἰς οὐρανοὺς ἀνύψωσιν, καὶ ἄλλα ὅσα ἐκείνου ἀποκαλῶν. Πρὸς τούτοις εὐκαταφρόνητον ἠγείσθαι τὸν θάνατον, καὶ χαίρειν παρήνει, ὅτι δι' αὐτοῦ Χριστῷ συναπτόμεθα τῷ ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον ἐλομένῳ, μεταβαίνοντες ἀπὸ τῶν φαρτῶν πρὸς τὰ ἀθάρατα, καὶ μυρίων ἐκὶ τῶν ἀγαθῶν ἀξιούμενοι. Ἐπὶ πολὺ οὖν τῷ σταυρῷ τοῦ Ἀποστόλου ἐγκαρτερεύοντες, ὁ μὲν Στρατοκλῆς ἐπειράτο καταγαγεῖν αὐτὸν, τὸ ἀπάνθρωπον τοῦ ἀδελφοῦ Αἰγιατέου διὰ μίσους ποιούμενος· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠφίε ὁ μυρίων ἐκείνος σταυρῶν ἄξιος ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, τὸ τῶν πεπιστευκῶν διδασκῶν πλῆθος, ἀκίβδηλον τὴν εἰς τὸν Χριστὸν φυλάττειν ὁμολογίαν. Πάντων οὖν πρὸς αὐτὸν συρρέοντων, κατὰ θεῖον ἅμα καὶ ἀκοὴν τῆς μακαρίας ἐκείνης μερῆς τε καὶ φωνῆς, καὶ ζημίαν οὐ φορητῆν ἠγούμενων τὸ μὴ ἐπιθανάτιόν τι ῥῆμα λαβεῖν, ὡς τε ἀπεμνημόνευμα τούτο ἔχειν καὶ παραμυθιον ἕκαστος τῆς ἐλπίδος ζωῆς, ὁ Ἀνθύπατος, δεισῶς μήτι καὶ νεωτεριοθεῖη παρὰ τῷ ὄχλῳ, πρόσσισι ἀπολύσων αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁ δὲ οὐκ ἠνείχετο, ἀλλ' ἠξίου μᾶλλον, εἴτις γε δύναμις, ἑαυτὸν ἀπλῆσαι τῶν κατεχόντων τῆς ἀγνοίας δεσμῶν, καὶ Χριστῷ συναΐσαι διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν πίστεως· εἰδ' οὖν, ὅσον εὐπῶ προσδοκᾷ τὸν εἰκτιστον ὑπεστίσεισθαι θάνατον, ὁ δὲ καὶ πρὸς τὸν ἐκείνου λόγον κατὰ πόδας ἀπῆντα. Ὁ μὲν γὰρ θεῖος Ἀπόστολος, ἐπὶ πολὺν οὕτω τὸν χρόνον τῷ σταυρῷ προσανηστημένος, τῷ Θεῷ παραδίδωσι τὴν ψυχὴν, τῶν

ἰσχυάτων ἤδη τῆς ἡλικίας ἀπτόμενος, μαρτυρικῶ τέλει Ἀποστολικὸν δρόμον ἐπισφραγίσας. Ὁ δὲ γε Θεομιστὴς Ἀνδύπατος, μανία κάτοχος γεγονώς, καὶ ὑπὸ τῶν Θεραπευμένων ὑπ' αὐτοῦ δαιμόνων ἀξίας ἀπολαμβάνων τὰς ἀντιλήψεις, ἀπὸ τινος μετεωροτάτου κρημνοῦ ἑαυτὸν εἰς γῆν καταβιβληκώς, ὡς εἰ πάχος γῆς ἐρράγη, καὶ τὰ ὁστ' αὐτοῦ παρὰ τὸν Ἄδην, κατὰ τὰ ἱερά λόγια, φάναι, διεσκορπίσθη.

Ἄλλὰ τὸ ἀποστολικὸν ἐκεῖνο καὶ μακάριον σῶμα, Μαξιμίλλα καὶ Στρατοκλῆς τοῦ σταυροῦ καθιλόντες, καὶ ὅσα πάντα ἐπ' αὐτῷ δρᾶσαντες, Σάπτουσι ἐντίμως, Πατρῶσι φρουρὸν, πατρικὴν στοργὴν διασωζόντα. Στρατοκλῆς δὲ, τῆς τοῦ ἀδελφοῦ ὑπάρξεως οὐδ' ὅτιον μετασχέιν Σελήσας, πένησι διανέμει πάντα, ἀνόσιον εἶναι κρίνας ἐλαίῳ ἀμαρτωλοῦ λιπανθῆναι τὴν κεφαλὴν· καὶ οὐπὲρ ἐκεῖνος τῶν τοῦ Πνεύματος οὐ μετέχε καρπῶν, τούτου τῶν σωματικῶν αὐτὸς κοινωνῆσαι. Ἡ δὲ Μαξιμίλλα, τῷ τάφῳ παραμένουσα τοῦ Ἀποστόλου, τὸ λοιπὸν ἐξεβίωσε τῆς ζωῆς τῆς φθειρομένης, μεθ' ἣν ἔτυχε τῆς ἀφθάρτου καὶ κρείττονος. Αὐτὴ καὶ μετὰ Στρατοκλῆος πένησι τὰ ὄντα διανεμᾶμενοι, μικρῶν παραχωροῦντες ἐκείνοις, ἐπεὶ τῶν μεζόνων Στρατοκλῆος εἰς Ἐπισκοπὴν ἤδη παρὰ τοῦ Ἀποστόλου πραχειριοθέντες φροντιστήριά τε ἐκ βάθρων αὐτῶν δευμάμενοι, τὰ μὲν εἰς ἀνδρῶν, τὰ δὲ καὶ εἰς γυναικῶν οἰκισιν, οὕτω Θεοφιλῶς τὸ ἔξῃς τοῦ βίου διανύσαντες, εἶτα καὶ πρὸς τὴν αἰωνίαν ζωὴν μετετάξαντο. Ἄλλὰ προστιθίσθω ἔτι καὶ τοῦτο περὶ τοῦ ἀποστολικοῦ σώματος. Εἶχον μὲν γὰρ ἐκεῖνο Πατρεῖς ἐπὶ πολὺ τιμῶμενον, καὶ πολλὰς Σαυμάτων δωρεαῖς τῆς ξινοδοχίας αὐτοὺς ἀμειβομενον.

Ἐπεὶ δὲ ὁ τοῦ πρώτου Χριστιανῶν εὐσεβῶς βασιλευσάντος Κωνσταντίου παῖς, ἐπαινετῶ ληφθεὶς ἔρωτι, μετακομίζειν αὐτὸ πρὸς τὴν βασιλίδαν ταύτην τῶν πόλεων σπουδὴν ἔθετο, πληροῖ τούτο, ἀνδρὶ λίαν ἐπιτηδεῖω τὴν ὑπηρεσίαν πιστεύσας. Ἀρτέμιος οὗτος ἦν, ὁ Σαυμαστός, ἐν Μάρτυσι καὶ γενναῖος· καλὴ γὰρ ὄντως καὶ φίλη διακονία, ἣν ἂν Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι διακονήσασαι Μάρτυρις. Ἐπ' αὐτοῦ τοίνυν πρὸς τήνδε τὴν βασιλίδαν πόλιν μετακομίζεται τοῦ σοφοῦ, καὶ σὺν ἑτέροις ἀποστολικοῖς σκηνώμασι κατατίθεται, Λουκᾶ, φημί, τοῦ Θεοῦ, καὶ Τιμοθίου, ὃν μὲν ἐξ Ἑλλάδος, ὃν δὲ ἐξ Ἐφισίων, αὐτῶν ἱρώτων ἀνελομένων τοῦ Κωνσταντίου, ἵνα τοὺς ὑπὲρ ἐνὸς κηρύγματος καὶ σφαγῆς ἀγωνισαμένους εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὑποδέχοιτο τάφος. Κεῖνται τοιγαροῦν ἐν τῷ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων ἰκωνύμῳ ναῶ, οὐκ ἐν γωνίᾳ, οὐκ ἐν παραβύστῳ, οὐκ ἐκτὸς ἐν τινι χωρίῳ, ἀλλὰ μέσον αὐτοῦ τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου, καλοὶ καλῆν λαχόντες τὴν κατοικίαν. Καὶ πῶς γὰρ οὐκ ἐμείλου, ὡς τὰ πνεύματα οἶκος ὁ ἐνδότατος ἔχει Θεοῦ, τῆς παρ' αὐτοῦ πρώτης ἡξιωμένα τιμῆς; οἱ καὶ ἡμῖν ἀμαρτιῶν λύσιν, καὶ τὴν μετὰ Χριστοῦ διαπριοθεύονται βασιλείαν. Ὅτι αὐτῷ πρέπει, δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φρουμεντίου, Ἐπισκόπου Ἰνδίας.

Στιχ. Φραυρούμενος χάριτι σεπτῆς Τριάδος, Φρουμέντιος δέδειχε φρεῖδον τὴν πλάην.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, Ἰνδία τις φιλόσοφος ἀπῆλθεν ἰστορησῶν τῶν ἰσχυάτων τὴν Ἰνδίαν, λαβὼν δύο νεανίσκους ἀδελφούς. Ἐν δὲ τῷ

ὑποστρέφειν αὐτὸν σὺν αὐτοῖς, προσορμίσαντες λιμένι τινὲ διὰ χρεῖαν ὕδατος, βαρβαροῖς περιέπισον· καὶ οὓς μὲν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ οἱ βαρβαροὶ πρὸς θάλασσαν κατηκόντισαν, οὓς δὲ κατέσφαξαν ἐξ ὧν καὶ ὁ Τύριος, φόνου παρανάλωμα γεγονώς· τοὺς δὲ περιλειφθέντας, μεθ' ὧν καὶ οἱ νεανίσκοι, δεσμήσαντες, προσήγαγον τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰνδίας. Τούτων ὁ μὲν Αἰδέσιος, ὁ δὲ Φρουμέντιος ὠνομάζοντο.

Ὁ γοῦν βασιλεὺς, τοὺς νεανίσκους ἰδὼν εὐφρῶς ἔχοντας πρὸς ὃν κατὰ νοῦν εἶχε σκοπὸν τῶν βασιλείων ἐπιμελητὰς καὶ οἰκονόμους προύβαλετο. Εἶθ' ὕστερον, τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως, μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ πατρὸς, τῆς βασιλείας ἐπιλαβομένου, πλείονος ἔτι τῆς τιμῆς ἀξιοθέντες οἱ νεανίσκοι παρ' αὐτοῦ, τῶν ἐκείσε ἔμπορων ἀφικνουμένων, Σαρρόντες παρεκλιεύοντο αὐτοὺς κατὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἔθους, συναθροίζεσθαι, καὶ Σείας ἐπιτελεῖν λειτουργίας. Χρόνων δὲ τινῶν διελθόντων, τῷ βασιλεῖ προσίασι, καὶ τῆς εὐνοίας ἀπαιτοῦντες μισθόν, τὴν πρὸς τὴν ἀνεγκαμένην ἐξελιπαρὸν ἰπάνοδον. Τούτου δὲ τυχόντες, εἰς τὴν Ῥωμαίων ἀφίκοντο γῆν. Καὶ ὁ μὲν Αἰδέσιος τὴν Τύρον κατέλαβε, τοὺς γεννήτορας καὶ τὰ οἰκία ἐπιζητῶν. Φρουμέντιος δὲ τὴν περὶ τὰ Σεία σπουδὴν τῆς τῶν γεννητόρων προτετίμηκε Σείας. Καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου καταλαβὼν πόλιν, τῷ τῆς Ἐκκλησίας δεδήλωσε Πρεσβῆρω, ὡς Ἰνδοὶ λίαν ποθοῦσι τὸ τῆς εὐσεβείας δέξασθαι φῶς. Πρὸς ὃν ὁ μακάριος Ἀθανάσιος (οὗτος γὰρ ἦν ὁ τὴν Ἐκκλησίαν τότε τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ τὸν Ἔρνον κοσμῶν). Καὶ τίς σου ἡμῖν κρείττων, ἔφη, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλύν ἀποσκευάσαι τοῦ ἔθνους, καὶ τοῦ Θεοῦ κηρύγματος ἀντεπείσασθαι τὴν αἴγλην; Καὶ ταῦτα εἰπὼν, καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτῷ μεταδῶς χάριτος, εἰς τὴν τοῦ ἔθνους ἐξέπεμψε γεωργίαν.

Ὁ δὲ, καὶ τὴν πατρίδα καταλιπὼν, καὶ τοὺς γονεῖς ἀφείς, καὶ τοῦ μεγίστου πελάγου· ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καταφρονήσας, κατέλαβε τὸ ἀγεώργητον ἔθος. Ἐγεώργησε δὲ προθύμως, ἔχων συνεργὸν τὴν Θεόδοτον χάριν. Ἀποστολικάς γὰρ κερημένους διδασκαλίαις καὶ Σαυματοουργίαις, οὐ μόνον τοὺς δαιμονώοντας ἰθεράπειε, καὶ πᾶν ὅτιον νόσημα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀντιλέγσει, καὶ μὴ ταχίως τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα δεχομένοις, ὃν μὲν δαίμονι εἶδου, κατὰ τὸν λεγόντα Ἀποστόλου, Παράδοτε αὐτὸν τῷ Σατανᾷ εἰς ἄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῆ· ὃν δὲ ξηρὸν ἐποίει· ἄλλου δὲ τὸ φῶς εἰς ἀδελφίαν μετέβαλλεν. Οἱ δὲ, εὐθίως προσπίπτοντες, καὶ τῆς ἰάσεως ἀπολαμβάνοντες, ἐπίστανον τῷ Χριστῷ. Αἱ καθ' ἑκάστην δὲ γινόμεναι Σαυματοουργίαι μαρτυροῦσι περὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, ὡς παμπληθεῖ ἅπαν τὰ ἔθνος πρὸς Θεογνωσίαν διήλυνον. Διὰ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ μόνος σὺν Θεῷ, πᾶσαν τὴν τῶν Ἰνδῶν βαπτίσας χώραν, καὶ ἱερεῖς ἐξ αὐτῶν χειροτονήσας, καὶ ναοὺς διαφόρους ἐγείρας, καὶ εἰδωλῆτα καταστρέψας, καὶ τὰ ἔθνη πάντα συντρέψας, ἅπαν τὰ ἔθνος εἰς Θεογνωσίαν μετέβαλεν.

Ἐθαύμαζον δὲ ἅπαντες, καὶ αὐτὰς ὁ βασιλεὺς, λέγοντες· Οὐκ ὀλίγους χρόνους σὺν ἡμῖν ὡς διαβιβάσας, οὐδὲν τι ἐκ τῶν παρὰ σοῦ Σαυμασίων ποτὶ ἐποίησας· καὶ νῦν πάθεν σοι, παμφίλτατε, ἢ τοιαῦτα χάρις ἐδόθη, δι' ὀλίγου καὶ ταῦτα καιροῦ; Οὐκ ἔμῳ, ἀπακρίνατο, τὰ δῶρον, ὃ τιμωτάτοι τῷ Χριστοῦ φίλοι, ἀλλὰ τῆς ἱερωσύνης, καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἰδὼν γὰρ τὴν ἀγαθὴν ἡμῶν γνώμην, ἰάσας διὰ τοῦτο πατρίδα καὶ συγγενίαν, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνὴν, κατέλαβον τὴν Ἀλεξάνδρειαν· καὶ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ μέγα Ἀθανάσιου, τὰ περὶ ἡμῶν ἀναδίδαξας, καὶ χρίσματι ἀγίῳ χρισθεὶς παρ' αὐτοῦ, καὶ ἀποστολικῶ χρίσματι λαμπρυνθεὶς, τῇ πρὸς

Θεὸν αὐτοῦ ἐντεύξει, πρὸς ὑμᾶς ἀπιστάλην. Ὑμῶν δὲ πιστῶς ἰμὶ δεξαμένων, ἢ τῆς ἱερωσύνης χάρις, μᾶλλον δὲ τοῦ Θεοῦ, ἐνεργεῖ ὡς ἑώρατε δι' ἐμοῦ. Οὗτος ἐπὶ χρόνοις οὐκ ὀλίγοις ζήσας θρασύτως ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολάς διδάξας, καὶ πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐργασίαν παραδόξως μεταρρυθμίσας, κατὰ τὸ δυνατόν ἐκάστω, ἀμφὶ τὰ ἱκανὸν ἔτη πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Οὐ τὸ τίμιον λείψανον παντοδαπὰς τὰς ἰάσεις τοῖς προσιοῦσι παρέχει, εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτῆρ, οὐχ ἤψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ; τὸ
• τε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνον καὶ
• εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
• Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν μανθεῖσαν ἀχραντε ψυχὴν, ἀγίασον, πάντοτε τοῦ δούλου σου Ἀγνή, καὶ τοῦ πρὸς δεινὰς αἰχμαλωσίας, καὶ καρδίας πύρωσιν, καὶ τῶν δαιμόνων ὄρμας, τάχος ἀφάνισον.

Νεκρωμένον πάθει σαρκὸς, Πανάμωμε, ζώωσον τὸν νοῦν μου καὶ Θεῶ, τὰ ἀρεστά ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν με· ἵνα μεγαλύνω σε ἵνα δοξάζω αἰεὶ, τὴν ἀγαθότητά σου.

Νέκρωσόν μου Δέσποινα ἀγνή, τὰ τῆς σαρκὸς πάθη, καὶ ψυχῆς μου ταπεινῆς ῥύπον, δεινὸν ἐναποσμήχασα Παρθένε, καὶ λογοθεσίου με, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Σοὶ Παναγία ἀχραντε ἀγνή, οἱ δούλοι σου, πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς, προσπίπτομεν συντετριμμένη διανοία, δυσωποῦντες λύτρωσιν, ἀμαρτημάτων εὐρεῖν, ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς.

Πατοῦλου. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Ἰσχυρῶς ἀψευδῆς, ἐμφανῶς πεπλήρωται, ἐπαγγελία σου Χριστέ· τῷ γὰρ σαλῶ ὁ φοιτητῆς, σοῦ ὁ ἐνθεώτατος, λόγῳ ἐμβριμώμενος, πρὸς ἰλαρὰν γαλήνην μετέβαλεν, Ὁ αἰνετὸς ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰσχυρῶ νοητῶ, τῆς Σιών Ἀπόστολε, προβῆναι ὄρει κελευσθεῖς, σωτηρίῃ τε εἰληφῶς, χαίρων τὸ ποτήριον, ἔβης προθμευόμενος, διὰ θανάτου πρὸς θείαν ζωὴν, ἔνθα Χριστὸς τῶν ἀπάντων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γηγενῆς, πεφυκῶς Ἀπόστολε, ὑπερφυῶς τερατουργεῖς· δι' ἀγάπης γὰρ συγκραθεῖς, τέτῳ ἠκολούθησας, Χριστῷ τῷ σὲ ἀγαπήσαντι, Ὁ αἰνετὸς ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, τοῦ Ἀδάμ τὸ κώδιον, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ

γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἄλλος. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου.

Τοῦ Παναγίου Πνεύματος τὸ πῦρ, σπασάμενος, ἀνώθεν Ἀπόστολε Χριστοῦ, γλώσσαις καιναῖς, αἷς μηδαμοῦ ἐφθέγγω, τοῖς τοῦ κόσμου πέρασι, διεκελεύσθης λαλεῖν τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ.

ὑπερεκπλήττει πάντα λογισμὸν, τὸ κήρυγμα, ὅπερ ἐσαλπύσατε τῇ γῆ, μύσται Χριστοῦ, καὶ θεωροὶ τῶν ἄνω· ὅτι μόνοι δώδεκα ὄντες, τὰς μυριάδας τῆς γῆς κατεφωτίσατε.

Ἐθαυμαστώθη Δέσποτα Χριστέ, ἡ χάρις σου, ἐν τοῖς θεοσόφοις Μαθηταῖς· ὅτι μικροὶ καὶ ἰδιῶται ὄντες, πᾶσαν γῆν διέδραμον, ἀπὸ τῶν ἄκρων αὐτῆς ἕως περάτων αὐτῆς.

Τὴν δὲ διδάξαν οὕτως λαλεῖν, Ἀπόστολε; τί τὸ καταλάμψαν σου τὸν νοῦν, βλέπειν τρανῶς, τῆς ἀπροσίτου δόξης, τὴν αὐγὴν τὴν λάμψασαν, τῆς ἀληθείας τὸ φῶς ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν; Δόξα.

Τριαδικῶς ὑμνήσωμεν πιστοὶ, δοξάζοντες, ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱὸν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν οὐσίαν μίαν· ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Καὶ νῦν.

Ὡς τῆς Τριάδος ἕνα σε Χριστέ, δοξάζομεν ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεῖς, δίχρα τροπῆς, ἀνθρωπικῶς πάντα ἠνέσχῃ, μὴ ἐκσταῖς τῆς φύσεως, τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἠνώθης ἡμῖν. Καταβασία. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Ὅν φρίττωσιν Ἄγγελοι, καὶ πάσαι στραταῖαι, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε
• ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοὶ, καὶ
• ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σαρκουῖται ὁ ἄσαρκος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς· ὄν αἴτησαι Πάναγνε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θανατῶσαι, καὶ ζῶσαι αὐτήν, νεκρωθεῖσαν πάλαι, κακίστη ἀμαρτία.

Ἰάσω τὸ σύντριμμα, Ἀδάμ τοῦ χοῖκου, Σωτῆρα κηύσασα, Πανάχραντε Θεόν· αὐτὸν ἐκδυσώπει, τὰς πληγαῖς τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θραπέυσαι, ἀνίατα νοσοῦσης.

Ἀνάστησον κείμενον, εἰς βάθη με κακῶν· τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἐχθρούς· τρωθέντα ἀτόποις, ἠδοναῖς τὴν ψυχὴν, Ἀγνή μὴ παρίδης, ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον.

Ἰάστρευσον Ἀχραντε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας κηύσασα, τὸν πάντων Ἰατρὸν· καὶ τῆς

τῶν Δικαίων δεῖξον μέτοχον, Παρθένε μερίδος, Χριστὸν ἐκδυσωπούσα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Φωτοφόρος καὶ εὐφραντικὴ, ἀκτῖνας ἰαμάτων, Ἀνδρέα Χριστοῦ Ἀπόστολε, νῦν ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἡ ἔνθεος μνήμη σου, τοῖς βρωσὶ. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανθρωπίνης φύσεως λαχὼν, τοὺς ταύτης ὑπερέβης, δεσμούς καὶ πρὸς τὴν Ἀγγέλων, μεταβέβηκας σκηνήν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ κραυγάζεις. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Η ἐξ ὕψους Πνεύματος Θεοῦ, πνοή σε ἐκπυρώσασα, ῥήτορα θεηγόρον, ἀναδεικνύσει θερμόν, βρωῶντα Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ σου. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φεγγοβόλος ὡσπερ ἀστραπὴ, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξῆλθες, τὸ σκότος τῆς ἀγνωσίας ἐκδιώκων καὶ πισοῦς, φωτίζων κραυγάζοντας. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας, τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην, τὸν πολύτιμον Χριστὸν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες ἐκβρωῶντες. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν Σινᾷ τὴν βάτον.

Τῆ τέχνη τῆς ἀλείας, ἐκ θαλάσσης ἠγρευσας ἰχθύας πάνσοφε. νῦν δὲ τῆ πίστει, ἀνθρώπους σαγηνεύεις Χριστῷ, ἐκ πλάνης τοῦ ἐχθροῦ. βυθὸς γὰρ ἦν ἡ πλάνη ποτέ, βυθίζων τὰ ἔθνη, τῆ ζάλη τῆς ἀγνοίας.

Τὸν νοητὸν τοῦ βίου, ἀκυμάντως ἐπλευσας βυθὸν Ἀπόστολε, διαπετάσας, τὸ ἰστίον τοῦ Πνεύματος, τῆ πίστει τοῦ Χριστοῦ. διὸ καὶ εἰς λιμένα ζωῆς, κατήντησας χαίρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ἐπὶ ξύλου δύναντος αὐτεξουσίῳ βουλή, ὁ τοῦ ἡλίου, φωστὴρ συναναλύσαι ζητῶν, καὶ δύναι εἰς Χριστὸν, ἐν ξύλῳ ἐκρεμάσθη σταυροῦ, Ἀνδρέας ὁ μέγας, λαμπτήρ τῆς Ἐκκλησίας.

Ω μαθητὰ καὶ φίλε, τοῦ Χριστοῦ καὶ σύμψηφε τῶν Ἀποστόλων αὐτοῦ, ὅταν ἐν θρόνῳ, κάθηται Κριτῆς σὺν ἡμῖν, τοῖς δωδεκακρίναι, ὡς ἡ ἐπαγγελία φησὶ, γένοισθε τότε ἡμῖν, φιλανθρωπίας τεῖχος.

Δόξα.

Τρισσοφαῖ Μονάδα, καὶ Τριάδα σύνθρονον δοξολογήσωμεν, οὐ διαιροῦντες, ἐνοῦντες δὲ αὐτὴν συμφυῶς, ὡς μίαν ἀληθῶς, οὐσίαν ἠνωμένην, ἐν προσώποις τρισίν, οὐ συναλειφόμενην.

Καὶ νῦν.

Τὸν τῆς Τριάδος ἕνα, συλλαβοῦσα τέτοικας σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ, καινοτομοῦντα, τοὺς νόμους τοὺς τῆς φύσεως, τῷ τόκῳ σου Ἀγνή. Αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ὡς Θεὸν, αἰεὶ δυσωπούσα, μὴ παύσῃ Θεοτόκε.

Καταβασία. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδῃ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ἣ ὁ πάντων
• **Δ**εσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ
• πόκον κατήλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γε-
• νόμενος ἄνθρωπος, ὁ ἀναρχος, μεγαλύνωμεν
• πάντες ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀγνήν.

Φιλαμαρτημῶν ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διάγω, καὶ τὸ κριτήριον Ἀγνή, τὸ ἀδέκαστον τρέμω, ἐν ᾧ με τήρησον ταῖς σαῖς, ἀγίαις δεήσεσι, Θεόνυμφε, ἀκατάκριτον ὅπως, ὡς προστάτην μακαρίζω σε αἰεὶ.

Φρίττω τὸ βῆμα Παρθένε, καὶ τὸ ἀλάθητον ὄμμα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ πράξεις αἰσχροῖς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας. καὶ διὰ τοῦτό σοι βῶ. Πανεύσπλαγγνε Δέσποινα βοήθει μοι, καὶ τῆς τότε ἀνάγκης, ἐξελοῦ με καὶ διάσωσον Ἀγνή.

Ως φοβερά ἡ ἡμέρα, τῆς ἐξετάσεως Κόρη! ὡς ἡ ἀπόφασις φρικτὴ! ὡς δεινὴ ἡ αἰσχύνη! τίς ὑποστήσεται λοιπόν; πανάχραντε Δέσποινα ἐλέησον, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ πρὸ τέλους δός μοι ἄφεσιν Ἀγνή.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, καὶ κακίαις ἀπάσαις, καὶ παροργίζοντα Θεόν, Πανάμωμε φώτισον, ὀδηγοῦσα πρὸς καλαῖς ἐργασίας, ὡς αἰτία οὐσα πάντων τῶν καλῶν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Οἷα φοιτητῆς πανάριστος, τοῦ τῷ σταυρῷ βουλήσει προσομιλήσαντος, τῷ Δεσπότη σου μέχρι θανάτου ἐπόμενος, ἀνεληλύθας χαίρων εἰς ὕψος σταυροῦ, στελλόμενος πορείαν, πρὸς οὐρανοὺς μάκαρ Ἀπόστολε.

Πύλη τῆς Ἐδέμ σοι ἠνοικταί, καὶ προστεθῆ κλίμαξ ἡ ἐπουράνιος, καὶ ἐδέξαντο τῶν οὐρανῶν τὰ σκηνώματα, καὶ παρέστηκας χαίρων Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ ζωοδότη, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρέσβυς ἄριστος.

Γοις ἐδοξάσθης πάθει, τῆ Διδασκαλίου μά-
καρ Ἀνδρέα πάνσοφε· διὰ γὰρ σταυροῦ τὸ
θεῖον τέλος ἀπέληφας, καὶ μεθέξει Θεὸς ἐ-
χρημάτισας· διό σε δυσωποῦμεν, ὑπὲρ ἡμῶν
αἰεὶ ἰκέτευε.

Χαίροις ξυνωρὶς πανάριστος, ἐν οὐρανοῖς
λαχοῦσα νῦν τὸ πολίτευμα· ἐποπτεύοις
τε, τῶν ὑμνητῶν τὴν προαίρεσιν, ἐαυτῶν ἐκνι-
κῶσαν τὴν δύναμιν, καὶ θεῶν χαρισμάτων,
καταγαλῆζοις τῇ λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

Ρίζης ἐκ Δαυὶδ ἐβλάστησας, προφητικῆς
Παρθένε καὶ θεοπάτορος· ἀλλὰ καὶ Δαυὶδ
ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προ-
φητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης· ὃν ἐπα-
ξίως μεγαλύνομεν.

Ἴτερος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Οτὴν σαγήνην ἀπλώσας, τῆς μουσικῆς θεω-
ρίας, καὶ ὡς ἰχθύας ἐν αὐτῇ, σαγηνεύσας
τὰ κάλλη, τῶν οὐρανίων ἐννοιῶν, ἰκέτευε Ἄ-
γιε, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τοῦ πηγᾶσαι καὶ ἡμῖν
τὸν ἰλασμόν.

Εὐχαριστοῦμεν τὰ ἔθνη, τὰ διὰ σοῦ φωτι-
σθέντα, καὶ ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς διὰ
σοῦ ἀναχθέντα· τῆς γὰρ λατρείας τοῦ ἐχθροῦ,
ἐκστάντες γεγόναμεν συμμέτοχοι, τῶν Ἁγίων
Ἀγγέλων, τοῦ Κυρίου τε τῆς δόξης κοινωνοί.

Τῶν ἀπορρήτων αὐτόπται, καὶ ὑπηρεταὶ τῆ
Λόγου, μυσταγωγοὶ καὶ θεωροὶ, τῶν ἀ-
νεξιχνιάστων, συγκληρονόμους καὶ ἡμᾶς, γενέ-
σθαι δεήθητε Ἀπόστολοι, τῆς Χριστοῦ βασι-
λείας, καὶ μετόχους τῆς Θεότητος αὐτοῦ.

Δεσμῆν καὶ λύειν λαβόντες, παρὰ Χριστοῦ
ἐξῆσθαι, λύσατε πάντας τῶν δεσμῶν, τῶν
πολλῶν ἐγκλημάτων, ὅτε ἐλευσεται Χριστός,
καὶ πάντες καθήσεσθε οἱ Δώδεκα, ἐπὶ θρόνοις
τασῆτοις, κρῖναι πάσας, τὰς φυλαῖς τῆ Ἰσραὴλ.

Δόξα.

Τὴν τρισυπόστατον Φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον
δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην
ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Τριάδα ἀ-
χώριστον δοξάσωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ
τὸ Πνεῦμα, προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν.

Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγγίαν, τοὺς κατα-
φεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας
εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννητορ
ὡς Θεόν, τοῦ κόσμου καὶ Κύριον ἰκέτευε, ἐκ
φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων
πειρασμῶν.

Καταβασία Μυστήριον ξένον.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ο Λόγος ὁ προάναρχος, εὐρηκῶς σε παμ-
μάκαρ, Πρωτόκλητον ἀνεδείξε, πάντων
τῶν Ἀποστόλων, Ἀνδρέα παναοίδιμε· καὶ τοῖς
τούτους ἴχνεσιν, ἐπόμενος ἀνεδείχθης, ὁδηγὸς
πλανωμένων, πρὸς οὐράνιον αὐτοῦς, ἀνάγων
θεῖαν πορείαν.

Ἴτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ Πέτρου τὸν συναίμονα, τῶν μαθητῶν
τὸν πρῶτιστον, αὐτόπτην καὶ ὑπηρετήν,
γεγόμενον τὸν τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπό-
στολον, ἐνδόξως εὐφημήσωμεν· τὰ ἔθνη γὰρ
ἐφώτισε, καὶ σταυρωθεὶς τελειοῦται, ὡς Μαθη-
τῆς τοῦ Δεσπότη.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Θεὸν ὄνπερ ἐγέννησας, Παρθένε παναμώμη-
τε, ἰκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐσεβῶς σε
τιμώντων, σὺν τῷ κλεινῷ Ἀποστόλῳ, τυχεῖν
θεῖας ἐλλάμψεως, τῆ σὲ Υἱῶ καὶ γάσεως, τῶν
ἐκλεκτῶν καὶ Ἁγίων· ὅσα γὰρ θελεῖς ἰσχύεις.
Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Βηθσαϊδὰ νῦν ἀγαλλου· ἐν σοὶ γὰρ ἤνθησαν,
ἐκ μυστικῆς λιθαῖδος, εὐωδέστατα κρίνα,
Πέτρος καὶ Ἀνδρέας, κόσμῳ παντί, τὸ τῆς
πίστεως κήρυγμα, εὐωδιαῖζοντες χάριτι τοῦ Χρι-
στοῦ, οὗ καὶ τὰ πάθη ἐμιμήσαντο.

Ανδρέα χαῖρε καὶ σκίρτα, ὅτι ἐδέξω σα-
φῶς, ἐν τῇ τοῦ Λόγου λάμπει, τὸν Ἥλιον
τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὃν καὶ κρα-
τῶν, ἐν τῇ πίστει ἐκήρυξας· τοῦτον δυσώπει
ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀνυ-
μνούντων σε.

Ο μυστολέκτης τῆς θεῖας, οἰκονομίας Χρι-
στοῦ, ὁ ἐκλεχθεὶς ἐν πρώτοις, μαθητεῦ-
σαι τῷ Λόγῳ Ἀνδρέας ὁ θεόπτης, ἐβόα φησὶ,
τὸν συναίμονα Πέτρον ἰδὼν· Εὐρήκαμεν τὸν
Μεσσίαν ὃν ἡ Γραφή, καὶ οἱ Προφῆται προε-
κήρυξαν.

Ητῶν Πατέρων σε πόλις, Ποιμένα κέκτη-
ται, καὶ πολιοῦχον θεῖον, καὶ κινδύνων
παντοίων, ῥύσῃν καὶ φρερόν σε, Ἀνδρέα σοφέ,
εὐχαρίστως τιμῶσά σε. Ἄλλ' ἐκδυσώπει ἀπαύ-
στως ὑπὲρ αὐτῆς, διασωῆσθαι αλώβητον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρετήν τοῦ
Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ
τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀλιεῦει, ἀντί

καλάμου τὸν σταυρὸν, ἐν ταῖς χερσὶ διακραι-
τῶν· καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν,
ἐπαναίγει τὰς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχ-
θροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ δῶρον εὐπρόσ-
δεκτον. Ἄσι τῆτον πιστοί, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν
Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσ-
βεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Υπὸδεξαὶ Βηθλεὲμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρο-
πολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σέ γεν-
νῆσαι ἤκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ·

ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ
Περσίδος, τὸ τρισσόκλεον δῶρον προσκομίσα-
τε. Ποιμένες ἀγραυλῆντες, τὸν Τρισάγιον ὕμνον
μελωδήσατε. Πᾶσα πνοή, αἰνεσαίτω τὸν παν-
τουργέτην.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν
Κανόνων τοῦ Ἀποστόλου, ἡ γ'· καὶ ε'. Ὡδή.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ,
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥή-
ματα αὐτοῦ,

Τ Ε Λ Ο Σ.

7. 28.

